

Sermones de sanctis

<https://hdl.handle.net/1874/346429>

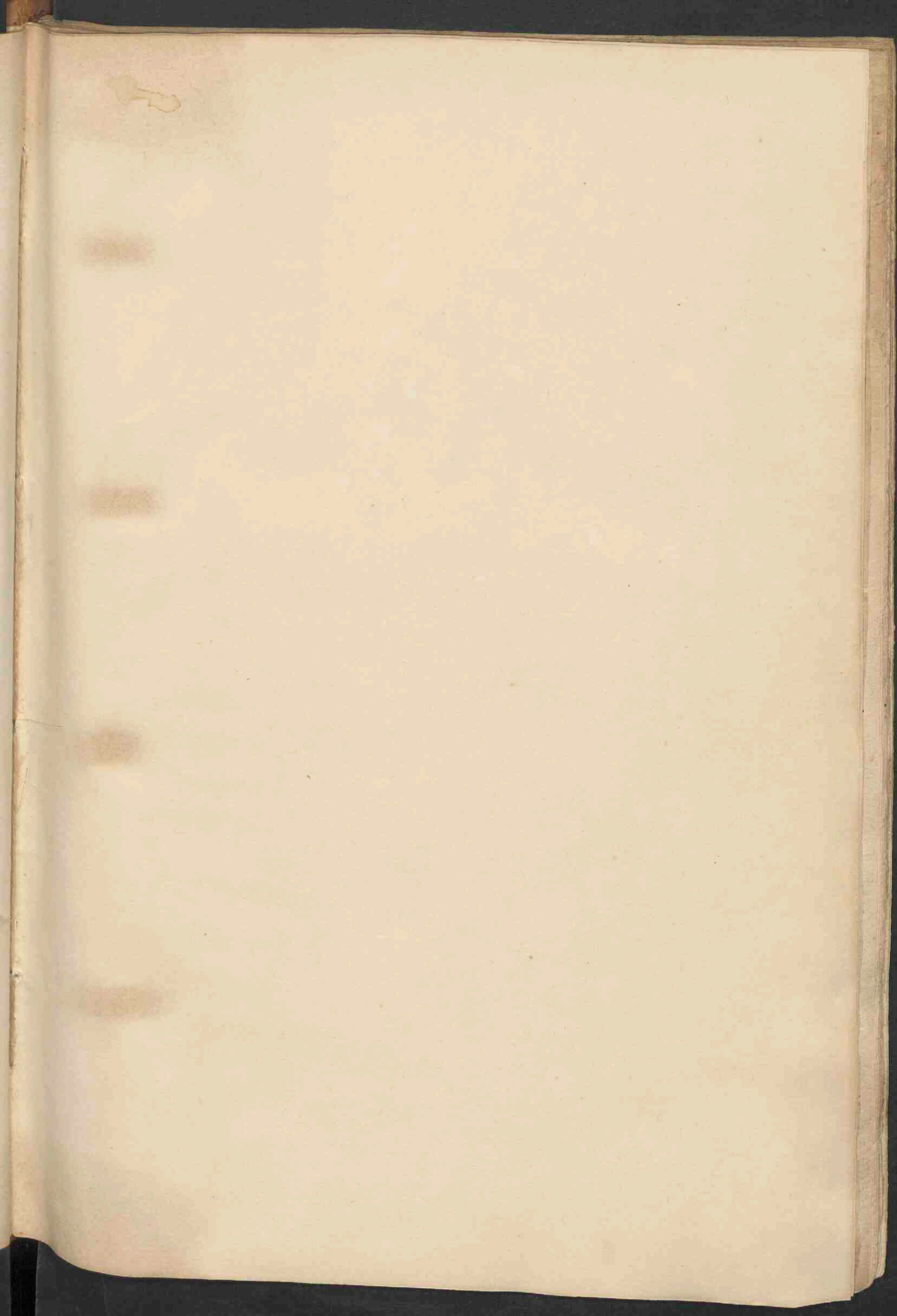
Kast 219

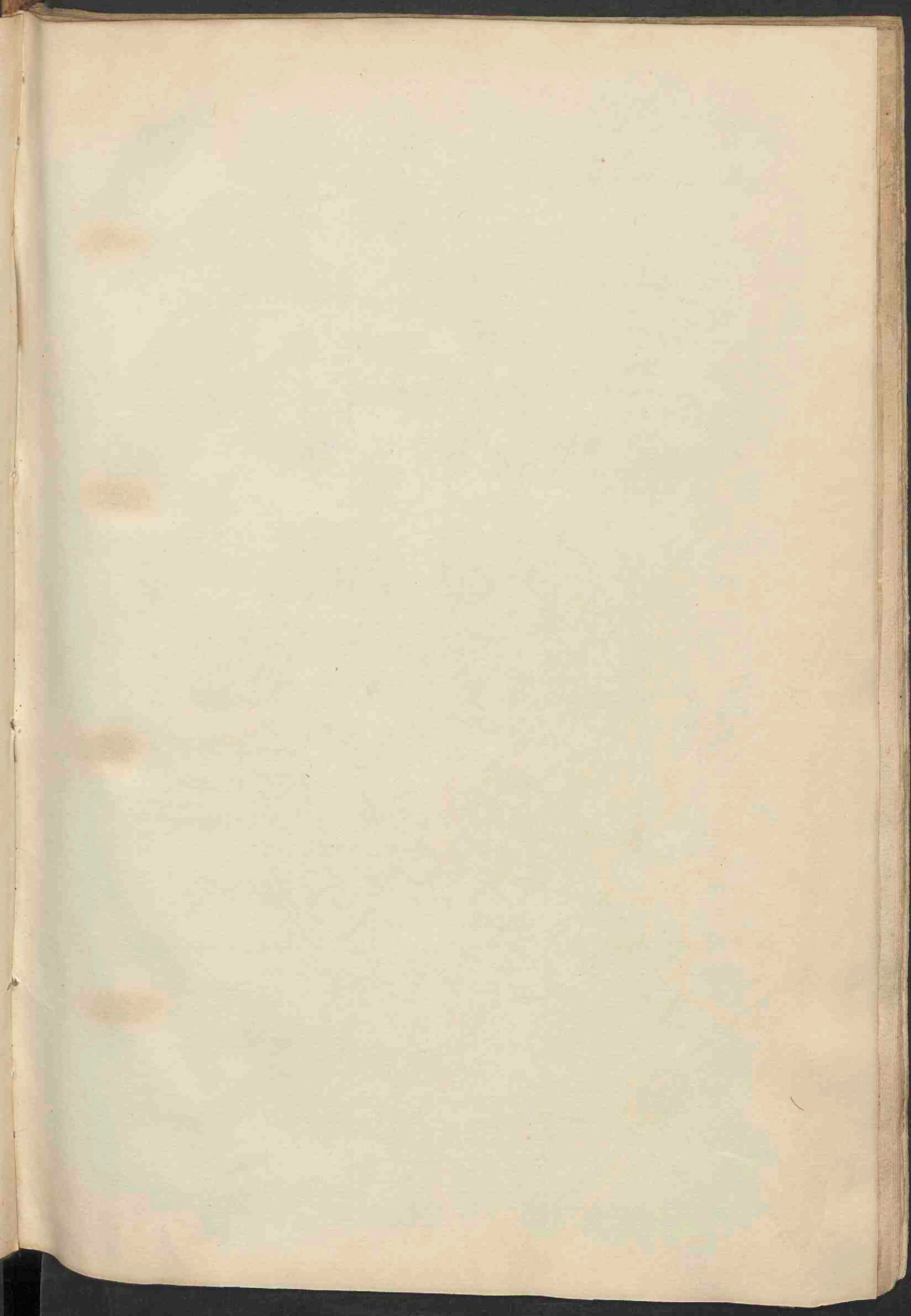
Pl. A No. 12

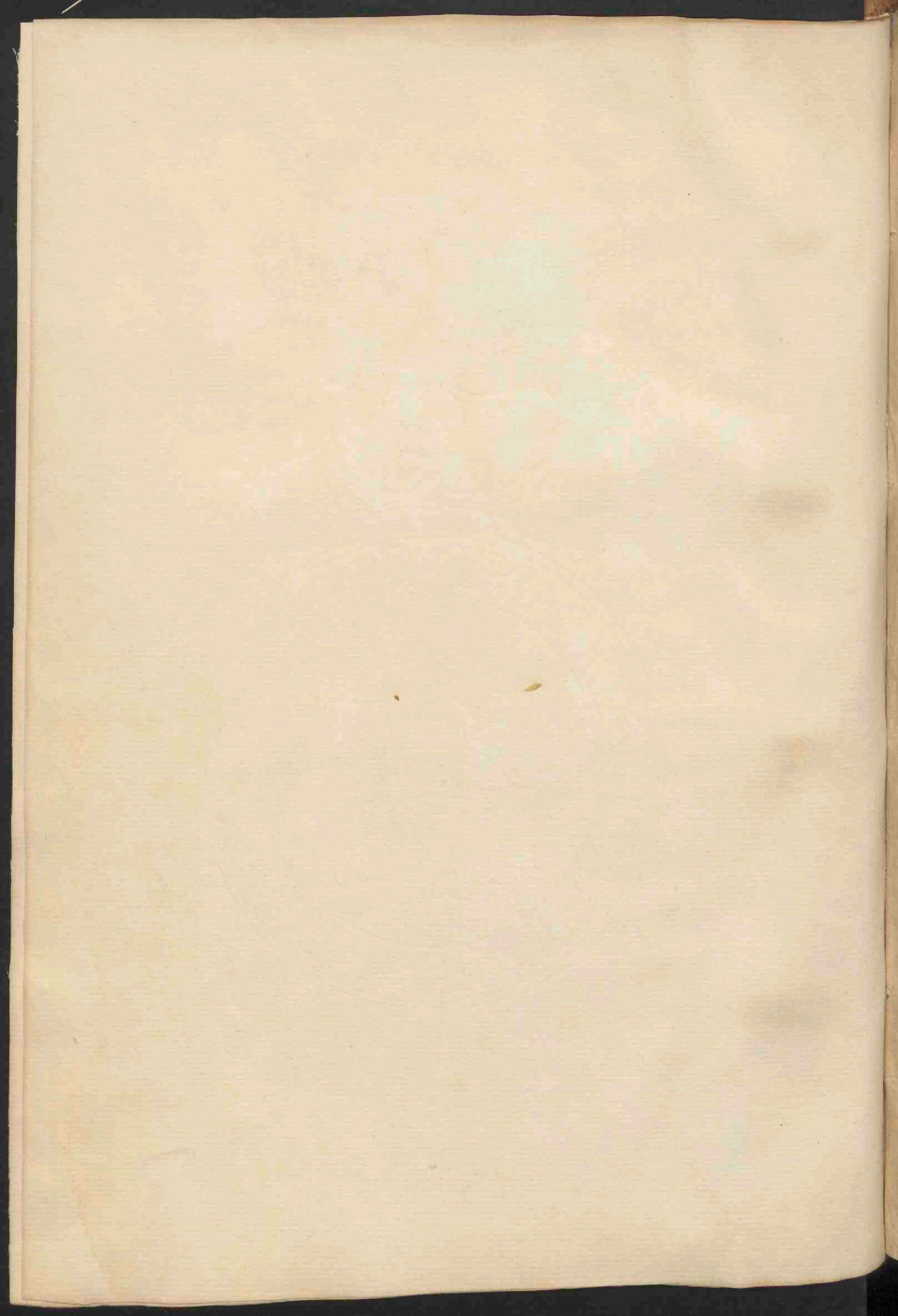
188. **Conradus de Brundelsheim**, *Sermones Socci de sanctis*.
[Reutlingen, Mich. Greyff, niet na 1478]. 2°. 219. A. 12
Type 1. — H* 14829. — BMC II p. 574. — MMW II 692. — Pell. 3929. —
Pr. 2683.

Op bl. 2a: „Bibliothecae fratrum Minorum Reco[ll]ectorum] Traiecti ad
Mosam“. Waarschijnlijk uit de Maastrichtsche collectie. Door vuur en
vocht beschadigd.

219. A. 12

8cc

219. A. 12

June 1880

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

Bartholomew

1880

1880

Nota in hoc registro primo scripta sunt nomina sanctorum quibus
 habentur sermones in libro hoc Deinde post nomen cuiuslibet
 sancti habetur quot sermones sint de ipso.

De sancto Andree.	ii	De sancto nicolao.	ii
De sancto thoma.	iii	De natiuitate cristi.	i
De sancto stephano.	ii	De sancto iohanne.	ii
De innocentibus.	i	De sancto siluestro.	i
De sancta agnete.	i	De fabiano et sebastiano.	i
De sancto vincencio.	i	De ouersione pauli.	vi
De purificatione marie.	iiii	De sancta agata.	ii
De sancto petro.	i	De sancto mathia.	ii
De sancto gregorio.	ii	De sancto benedicto.	ii
De annuntiatione marie.	v	De sancto ambrosio.	i
De sancto marco evang.	i	De philippo et iacobo.	ii
De iuencione sancte crucis.	i	De sancto iohanne bapti.	iiii
De sancto petro et paulo.	iiii	De sancta maria magd.	iii
De sancto iacobo apostolo.	iiii	De sancto petro ad uinc.	i
De sancto domico.	ii	De sancto laurencio.	ii
De assumptione marie.	viii	De sancto bernbardo.	ii
De sancto barthalomeo.	ii	De sancto augustino.	i
De natiuitate sancte marie.	v	De exaltacoe crucis.	ii
De sancto matheo.	ii	De sancto michabele.	iiii
De sancto dionisio et socys.	ii	De sancto luca evang.	ii
De sancto simone et iuda.	ii	De omnibus sanctis.	v
De ammabus.	ii	De sancto martino.	ii
De sancta katherina.	i		

De dedicacione templi.

15. Prothomas in Memoriam R. Jordanop.
Incipiunt sermones notabiles et formales fr̄s Soci ord̄is
cysterhencium De sanctis. Et primo de sancto Andree.

Enite post me mathei. iiii. Beatus gregorius ex
ponens verbum p̄positum dicit p̄ hec verba dñs
omnes ad eternitatem vocat qui duobz modis
veniunt scilicet mala deserendo et bona facien-
do et sym hoc verba p̄posita in dno diuiduntur.
Primo em̄ a malis reuocamur. Secdo ad bonum
hortamur. Primū ibi venite. Scdm̄ ibi post me. Malum autem
a quo per hoc verbum venite reuocamur surgit a triplici radi-
ce. scz a pct̄i feditate. carnis voluptate. mūdi vanitate. Ab hys
em̄ tribus recedere nos oportet si ad regnū suū volumz deum
sequi. Nam primos odit sc̄di nō placent terty sunt inimici. De
primis enim dicitur ecc. xii. Altissimus odio habet peccatores
De sc̄dis dicitur 2o. viii. Qui i carne sunt dō placere nō possunt
De tercys d̄z jac. iiii. qui vult esse amicus huius sc̄li inimicus d̄i
cōstituetur. Scimz aut̄ qz omnes qui in dei sunt odio aut disp̄li-
cencia aut inimicia regnū celoz nullatenus d̄sequuntur. oportz
ergo vt si post deum venire cupimus ab hys tribus longius re-
cedamz. qd̄ si deseruerimz faciend̄. Sciend̄ qz a pct̄is perpeni-
tentiā. a carnis voluptate p̄ resistentiā. a m̄di vanitate per d̄i-
sp̄licentiam recedere nos oportet. Primo ergo volentes ad dei
vocacōz recedere a pct̄is hoc p̄ p̄niaz fieri optebit d̄z em̄ act̄.
iii. Penitemi et auertimi vt deleantur pct̄a vestra. vt aut̄ p̄nia
nostra sit efficax et p̄fecta d̄z se ad oia loca diffunde i quibus
pct̄a sunt amissa qz tam figura quā scriptura lucide d̄claratur.
Figura sicut bester legitur quarto vbi d̄z. omnia loca in quibus
ante letari d̄sueuerant cāmum laceracōe d̄pleuerunt. similiter
sc̄ptura idem oñditur sap̄ie xi. p̄ que quis peccat p̄ hec et tor-
quetur scz penitendo. oportet enim medicinā ad hoc vt sit effi-
cax ad omnē locū p̄tingere in quo latuerit morbus peccatorum.
Sunt aut̄ duo vt ait augz que peccatū p̄ficiunt scz voluntas et
opus. voluntas in corde. opus i corpe. Ad eadem duo necesse ē
vt p̄nia se diffundat vt videlicet in corde doleat. et corpus in
ope satisfaciāt vt sicut peccatū in corde p̄ d̄sensu iclmatōz et
i corpe p̄ opis perpetracōz p̄ficiuntur sic etiā p̄nia vera ex cordis
d̄tricioe et corpis satisfactōe d̄pleatur. Hinc est qz cū in omni
pct̄o aia primo dat d̄sensum. exind̄ corpus peccatū ope p̄ficiat
Ideo oportz exigente iusticia vt anima p̄n̄ quā corp̄ p̄n̄iatur
vel hic sufferendo dolorē p̄nie vel inferno pacien̄do tormēta
miserie. vt sicut aia p̄cessit corpus in culpa dando d̄sensum sic

etiā p̄cedat ad tormentū Et ex hoc satisfactū credim⁹ questiōi
simpliciū dicentiū illud ezech. xviii. Nō est equa via dñi in eo
q̄ anima exuta corpe pena plectitur p̄ culpa que in corpe est
cōmissa q̄ omne p̄ctm̄ aīa p̄ior inchoat dando consensum et
quia p̄ior est ī culpa debet etiam in pena merito esse p̄ior. q̄
aut ipa aīa p̄ior sit ī culpa apte dicit aug⁹. omne p̄ctm̄ a deo
est voluntarium vt si nō sit voluntariū nō sit p̄ctm̄. hinc bern.
peccatū īforibus est sed nisi apias dando consensum nō intra
bit. potest quidem īmīcus excitare temptacōis motū. sed in te
est si volueris dare consensum et nemo nostrum in hoc certa
mine deicietur multus. Vnde sicut cogitacō illicita deformat
affectio vulnerat sic consensus animam necat. hinc ieronim⁹
reuera non potest corrumpi caro. nisi mens fuerit ante corrup
ta. erit ergo anima p̄ior in pena quia carnem p̄cessit in cul
pa. Post q̄ autem peccata per penitentiam sunt deleta ideo
ne alia illabantur que grauius oportet penitere carnis volup
tati est fortissime resistendū. qui enim vt dicitur Ecc̄. xxxiii.
Baptizatur amoztuo et iterū tagit mortuū quit p̄derit lauacō
cius. Laui pedes meos vt d̄r in can. quō iterum inquinabo eos
Vt ergo post penitentiā puritas conseruetur. Secundo volup
tati carnis post penitentiā p̄sistentiam est fortissime obui
andū vt quociens mentē pulsauerit statim ei aditus d̄nege
tur. q̄ p̄ nullum modū potest meli⁹ fieri q̄ si om̄s occōnes p̄cti
penitus respuamus omnes sensus nostros ab omni ītentōe di
ligentissime auertentes sicut dicitur Ecc̄. ix. Virgīnem ne con
spicias ne forte scandalizeris in decoze illius dicit greg. nō licet
ītueri qd̄ nō licet concupiscere. Plas occōnes gloziatur se decli
nasse sara thobie. iiii. dicens. nūq̄ cū ludentibus miscui me nec
cum hys qui īleuitate ambulant p̄cipem me p̄bui Et ideo sub
sequitur amplius gloziando. nūquā aurū concupiui et mundā
seruaui animā meā ab omni concupiscentia. Facilime aut volup
tati resistimus si semp̄ cogitamus illud gre. Momentaneū est
qd̄ delectat eternū vero qd̄ cruciat. Et ideo hanc stultā cōmu
tacōz nullus facit nisi penitus stultus. Tertio venire iubemur
a dño d̄ mundi vanitate et hoc p̄ displicentiā. Ad hanc displic
cenciā facilime puenim⁹ si ea que mūdi sunt subtiliter plustra
mus Est enim tot et tantis malis et venenatis īfectōibus ex
uberans vt vere consideranti oporteat displicere Sic enim ait
greg. Aliquando nos mūd⁹ retraxit a deo nūc vero tantis pla
gis plenis est vt ipse iam mūd⁹ nos īvitet ad deū. Sunt enī
tria ī mūdo que ipm̄ faciūt oīo displicere quia deripit deficit
et interficit. d̄cipit quia p̄mittit sufficienciā quā non soluit s̄

quanto plura acquirimus tanto nos facit amplius indigere. cū
em̄ promittat dulcia pulchra delectabilia et omnia bona. p̄uat
nos peris bonis pulchris dulcibus delectabilibus Vnde gre.
Si bonū diligitur mēs ī bonis melioribz .i. ī celestibz delcetur
Si aut̄ malū metuatur eterna mala oibz malis sc̄i preponatur
Sec̄do mundus deficiit. nam si aliquid nature bonitatis esset ī
mundo tamē quia nō permanet debet merito displicere sic em̄
dicit jobes. mundus transit et concupiscencia eius. Quid ergo
proderit hoī si vniuersum mundū lucratur ꝛc. Tercio mundus
interficiit sic em̄ dicit job. ducūt in bonis dies suos et in p̄cto
ad inferna descendunt Amicus enim seculi inimic⁹ dei constituit
Inimicos aut̄ dimergit in mare et ꝑcuciet eos ī posteriora op̄
probrium sempiternum dabit illis qđ est miserabilr occidere.
Sequitur scđm p̄ncipale scz post me. In quo uerbo hortatur
nos dominus ut eū in bonis que in seipso nobis ꝑponit ꝑmitte
mur que in tria bona t̄palia diuiduntur. ꝑponit enī nobis in se
īpo corpalem op̄acōz. penalē tribulacōz. uirtualē exercitacōez
Primū nobis ꝑponit in sua diuersacōe. Scđm ī passione. Terciū
in uirtutū exhibicōe. In hys enim tribus dominū sequamur si
tamen ipsum desequi desideramus. primo ergo de⁹ ꝑposuit nos
bis in se ipso corpalem op̄acōz ī eo qđ omnia que op̄atus ē non
ꝑpter se sed ꝑpter nos op̄atus est qui ꝑpe qui sibiꝑsi sufficiens
nihil eoz que fecerat indigebat. hinc isa. omnia opa dñe op̄a
tus es nobis. qui nō opa dei vocat s; nostra qz nō sibi sed oīa
fecit nobis. qđ ap̄cius dicit ap̄lus. omnia ꝑpter electos Sic et
nos omnia nostra opa non ꝑpter nos nec ꝑpter aliquid aliud
extra deū sed ꝑpter solū deū et eius beneplacitū faciam⁹ nihil
ex oībus op̄antes qđ nō cū bona consciencia eius laudi valeat
exhiberi. qđ fidelis ꝑp̄ha fecerat qui dicebat. Nō nobis domine
nō nobis. qđ etiā mouz apostolus. i. cor. x. omnia quecūq; fa
citis ad gloriā dei facite. id̄ nō ad oculū seruientes quasi hoībz
placentes sed deo qui ꝑbat corda. nullū ergo bonū op̄ qđ
cūq; de genere boni erit meritoriū apud deū qđ nō ꝑ itencōez
ad dominū ordinetur. nec in hoc vt ait bern. amittim⁹ aliquid
sed plurimū lucratur si opa nostra dam⁹ domino cōmutātes
ea in melius. nā ex hoc nobilitantur augmentantur perpetu
antur. nobilitantur ex nobili subiecto qđ est de⁹. quicquit. nō
generoso deo et nobili attribuitur ex sua uirtute totū efficitur
generosum. Sec̄do opa nostra data deo augmentantur qz acci
piens nostra dat nobis sua vt quicquit min⁹ ē de nostro ꝑ sua
opa suppleam⁹ de quibus op̄ibz d̄ sapi. iiii. omē aux̄ in cōpa
eīz arena ē exigua et tamq; lutū estimabitur Tercio ꝑpetuatur

Deus em̄ cū sit eternus in se perpetuat omnia sibi data. Eccl. iiii. in
opa dei p̄seuerant in eternū Eccl. xxiii. Fundamēta eterna supra
petram solidata. Cui resonat ap̄lus i. cor. iiii. dñs. fundamētū
autē aliud nemo potest ponere p̄ter illud qđ posītū est qđ est
xp̄ns ih̄sus. Scđo ap̄soluit nobis deus in seip̄so penalē tribula-
cionē nec in hys aliquid p̄pter seip̄m ptulit sed p̄ nobis volēs
vt et nos aliquid propter eum sufferam⁹ et taliter vt sicut ipse
p̄nobis gaudens est passus dicente ap̄lo ad heb. Qui p̄pōito
tibi gaudio sustinuit crucem d̄fusione d̄tempta. sic et nos gau-
dentes p̄pter eū qui quicquid occurrerit sufferam⁹. qđ vt faciliter
valeamus tria sunt nobis frequēter de nostris tribulacōib⁹ co-
gitanda scz qz leuius purgamur ab inferno securamur sublimi⁹
p̄miamur. hec tria fideliter d̄siderata tribulacōis nostre leui-
gant oē pondus. primo dico leui⁹ hic purgamur. Cū enim oī
peccato debeat pena multo leuius hic iforo misericordie q̄
in foro iusticie punimur testante Ezech. iiii. diē p̄ano dedi ti-
bi Mc si dicat Sicut leuius et breuius est puniri p̄ diē q̄ p̄ anū
sic leuius est puniri ī p̄nti tpe q̄ ī futuro. hinc iob. vi. qui tim⁹
p̄uinā irruet super eū nix perpruinā leuē et tenuē p̄ niuē vero
p̄fundā tribulacōz volens intelligi. Secundo p̄ tribulacōes p̄-
sentēs ab inferno securamur d̄ em̄ nau. i. nō d̄surget duplex tri-
bulacio vñ hic castigatis statim subiūgit Afflixī te et nō affli-
gam te vltza et nūc d̄teram virgam de dorso tuo et vincula tua
dirūpā hinc apoc. ii. qui vicerit p̄ntes tribulacōes n̄ ledetur a
morte secunda. i. ab inferno. hinc p̄uer. xxiii. p̄cute filiū tuū vir-
ga et liberabis aīaz eius a morte. tercio sublimius p̄miamur. nā
qzto hic deo verius assimulamur ipaciendo tanto illic gloriōsi⁹
sublimamur. hic ii. cor. iiii. id qz momentaneū ē et leue tribula-
cōis nostre supra modū ī sublimitatē eterne glorie pond⁹ opa-
tur ī nobis math. v. beati qui persecucōz paciuntur propter ius-
ticiam quoniā ip̄on est regnum celoz. Tertio proposuit nobis
deus in se ip̄so virtutū exercitacōz qz nulla sine virtutibus pos-
terit esse salus. dicit enim bern. quantum libet crucies quātūli-
bet te afflictes non tibi sui copiā tribuet qui de cōmuni virtutū
d̄ nisi fueris virtutib⁹ adorat⁹. et qz p̄dicta oīa fructu vacua
remanerent si nō virtutibus ornaremur p̄ nobis ī virtutibus se
proponit dicēs nobis illud iudicium. vii. qđ me videris facere
omnes facite. Quop̄ qz sciendū qz licet omnes virtutes essencia-
liter possid⁹ tres tñ specialit̄ p̄ceteris nobis magis proponit
necessarias scz Caritatē. Humilitatē. Mititatē monēs et suadēs
vt ī eisdem ip̄m cū conatu quo possum⁹ imitemur. nā ī eisdem
trib⁹ plena et absoluta d̄sistit p̄fectio. nā p̄ximā deo. p̄scōaz

proxio. per terciam nobis soluius qd tenemur. qz autē deo
proxio et sibi exhibet quod debz. hic perfectus est vir et btūs
ifacto suo erit De prima scz caritate dicitur job. xv. Maiorē ca-
ritatem nō habet zc. De secūda aut et terciā d. mat. xi. Discite
a me qz mitis sum et hūilis corde. qz aut sola caritas deo de no-
bis sufficiat aperte ostendit bern. di. Solus amor est quē a no-
bis exigit deus siue cū beneficijs obruit vel flagellis corripit
vel consilijs instruit vel mandatis astringit et quitquit diuina
lege iuducitur vel itzducitur ad solū amorē iuducitur. solue iō
tributū amoris et deo noueris satisfactū. Ipa est enim virtus
in qua nec opus minimū despicitur. sine qua nec maxia accep-
tatur. nō pōdicarō ecia si linguis angeloz fiat non fides eciam
si mōtes transferat nō elemosina ecia si om̄s facultates i cibos
pauperū distribuuntur nō corporis afflictō eciam si ardeat Ex
quibus omnibz liquet qz per solā caritatē deo persoluimz habū
danter. Secundo debemus proxio mititatem hoc ē pietatē per
quā eū in omnibus suis factis pie et dulciter iudicemus ituen-
tes ipm et oia sua oculo colūbino iudicantes eū sicut ab ipso cu-
pimus iudicari. hinc prouer. xi. Equū pondus voluntas eius.
ac si dicatur volūtas dei est vt iudicādo nos et proximū equū
pondus habeamus. hinc leui. xviii. Statera iusta et equa sint
pondera Et iterū nō sint in domo tua diuersa pondera quia vt
prouerbiozum. xx. d. Pondus et pondus mensura et mensura
vtzqz abhoiaco est apud deū pp̄t qz male ponderantibz dicit
de2 et palip. iiii. Ego maius pondus apponā. de hys diueris
ponderibus. di. greg. omnis qui aliter pensat ea que proximi
sunt et alie que sunt sua hz pondus et pond2 Tercio debemz
nobis humilitatē vt cū priora duo fecerimus huos nos iuiles
iudicemus qz solū fecimus qd debuimz nihil addentes. vnde
greg. quelibz assint bona opa nulla sunt si nō ex hūilitate con-
diantur et omne quod agimz perditur si nō sollicitate per hūili-
tatē custoditur in hys. n. virtutibus imitemur ihm xpm qui est
benedictus in secula. De eodem secundus sermo.

Enite et videte job. i. dicit gre. Nemo p̄t i vna eadē
qz re cōpotenti deo et hostibz eius gratis existere.
nā dei amicū se denegat qui eius placet imico et mi-
micis veritatis aduersabitur qui eidem veritati subiu-
gatur iō in verbo proposito deus salutē nostrā desiderans ab
imico suo mūdo videlicet nos vocat vt ab eo recedentes et si-
bi adherentes vitā et graciaz consequamur. In verbis ergo pro-
positis duo breuiter tangūtur. primo enim ponit suam vocacōz
Secdo vocacōis remuneracōz. primū ibi venite. scdm ibi et videte

Verum quia dicit greg. q̄ facta saluatoris sic accipienda sunt
vt ī veritate credantur facta et tñ p̄ significacōz nobis aliquid
īfinuent faciendū apt̄ q̄ sciendū q̄ verba p̄posita ad duplicē
intelligenciā nobis deseruiunt sc̄z ad hystorialem exposicōez et
moralē nostri īformacōz. p̄ima exposicō declarat nobis ap̄loz
vocatōz. Sc̄da nostrā īstructōz. p̄imā exposicōz breuiter p̄cur-
rens dicim⁹ q̄ beatus andreas et alij ap̄li quadruplicē a dño
sunt vocati. p̄imo enim vocauit eos ad sui noticiāz. secūdo ad
disciplinatus graciā. tercio ad familiaritatis amicitia. quarto
ad apostolatus excellenciā. p̄imo dico vocauit eos ad sui no-
ticiā cū ad ostensioz iohānis baptiste dicentis Ecce agnus dei
Andreas statim sequebatur dñm dicens. rabbi vbi habitas et
vocauit eū dominus. veni et vide In quo vocauit eū ad sui no-
ticiā q̄ cognito eo redyt in sua. Secundo vocat eos ad disciplina-
tus graciāz cū diceret petro et andree venite post me et faciam
vos piscatores hoīm et ī reliquū nō redierūt ī sua Sequitur em̄
et ille relictis retibus et naui secuti sunt dñm. tercio vocauit
quosdā ex eis ad singularis familiaritatis amicitia Sic em̄ frequen-
ter legimus ī evang. Assumpsit ih̄sus petrū et iacobū et io-
hannē secreto. quarto vocauit eos ad apostolatus excellenciā
cū misisset eos b̄mos et b̄mos ante faciē suā. sic enim luce. viii.
d̄z Conuocatis ih̄esus. xii. apostolis dedit illis virtutē et po-
testatem sup̄ omnia demonia et ut languores curarent hoc de
historiali veritate breuiter tacta sufficiāt. Nūc sermo retorquē-
dus est ad mox nostrōz edificacōz. Quid em̄ nobis profici-
q̄ ap̄stoloz vocacō singulis ānis ī ecclesia recitaretur si nō in
eisdem possemus moraliter edificari. Sciendū ergo q̄ omnes
qui ad p̄fectum statū sanctitatis et vsq̄ ad gradū apostolicū
p̄mouentur. p̄dictis quatuor modis sp̄ualit̄ intellectis a dño
vocantur. p̄imo ergo uocamur ad dei amicitiam cū rōe illūiatī
p̄ creaturaz cognoscimus optere p̄ristere creatorem. sed quis
cognoscet eū cū de eo dicat iſ. xlv. Tu es uere deus absconditus
hinc iſid̄. di. de2 sibi soli cognitus est et hoī assumpto. lucē em̄
bitat īaccessibilē nec alicuius creature pure cognicō ad eum
p̄t p̄tingere quia finiti ad īfinitū nulla ē cōpacio. sed si nulla
posset haberi de deo noticia deus nō diceret p̄sa. Vacate et vi-
dete queniā ego sum deus. nā sine dei qualicūq̄ noticia nulla
oīo poterit esse salus dicente bern. Si ignoras deū poterit ne-
esse salus Mc si dicat nequa q̄ Et hec p̄bat subiungens. nō em̄
poteris amare quē nescias nec habere q̄ nō amaueris Mc si di-
cat qui nō cognoscit deū nō amat deū qui n̄ amat deū nō habet
deū qui aut̄ nō habet deū īfidei deterior ē. Plac̄ contrauerſiaz

per distinctionem declinantes dicitur quod perfecta cognitio nulla creatura
potest deum agnoscere Et tamen ex necessitate oportet nos de deo habere
noticiam qualemcumque. unde sicut nullus deum perfecte potest cogno-
scere sic etiam nullus debet esse qui de deo aliquid non cognoscat.
propter quod sciendum quod triplex de deo in scriptura cognitio reperitur scilicet
cognitio rationis. deuotionis. glorificationis. Cognitio rationis est quam per
rationem creaturarum ratiocinando inuestigamus. nam per creaturarum
magnitudinem. pulchritudinem creatoris sine dubio presupponimus
pulchrum magnum. quis enim nisi mentis iocundus credat quod create creature
sunt semetipsas. hic sapienter. xiii Si qui specie creaturarum delectati
sunt sciant quanto his donator eorum speciosior est. Aut si virtu-
tem et opera creaturarum mirati sunt intelligant ab illis quam hic
qui fecit fortior est illis. Magnitudinem enim speciei creature po-
terit eam creator cognoscibiliter videre. hanc cognitionem antiqui
propheta habebant de deo quem tamen non deum sed primam causam noverant
De hac noticia dicit gregorius super illo verbo job. xxxvi. omnis homo
vidit eum unusquisque intuetur procul. omnis homo eo ipso quo rationalis
est debet ex ratione colligere eum qui condidit deum esse quem nimirum
videre est donacionem illius ratiocinando conspiciere ubi recte sub-
iungitur. unusquisque intuetur procul. procul quippe intueri est iam
non illum per speciem cernere. sed adhuc ex sola operum suorum admi-
ratione pensare. Secunda cognitio est deuotionis quam illi habent
qui per fidem que per dilectionem operatur adherent deo eius offen-
sam declinantes et que sunt ei placita toto conamine operantes
de qua noticia dicit ieremias. viii. non gloriatur sapiens in sapientia sua
nec fortis in fortitudine sua. nec diues in diuitiis suis. sed in hoc
gloriatur qui gloriatur scire et nosse me. de hac noticia dicitur
corinthios. xiii. nunc cognosco ex parte. videmus enim nunc per speculum in
enigmate. Item iohannis. x. Cognosco oues meas et cognosce
me mee. qui ergo propter deum declinat delectabilia et aggredi-
untur difficilia probant utique se nosse deum. Tercia cognitio est
et dicitur glorificationis per quam in patria deum cognoscimus ipsum faciem
ad faciem contemplantibus de qua per ieremias. xxxi. non docebit ultra
vir proximum suum et vir fratrem suum dicens cognosce dominum omnes
enim cognoscent me a minimo usque ad maximum. Prima cognitio no-
tificat deum quia est. secunda quia bonus est. tertia quia glorio-
sus est. Secundo vocat nos deus ad disciplinam gratiam. quod con-
tingit cum inspirat nobis fortissimum affectum et desiderium discendi
omnia eius beneplacita et pro viribus faciendi. legem vite sue et di-
scipline mentis nostre oculis antepones docens nos tamquam
magister ut eandem suam vitam nostre vite moribus imbuamus
ut illud ezechielis. nobis valeat veraciter applicari. similitudo hominis scilicet

xpi erat in eis. ad hoc enim homines fuerunt discipuli ut magistri sui
addiscant scientiam. proponit autem nobis deus tres lectiones quas si
addiderimus vere eius discipuli sumus scilicet mandatorum observa-
tionem ipsam abdicacionem precationem dilectionem de qua lectione dicitur iohannis .viii. Si
vos manseritis in sermone meo vere discipuli mei eritis hoc autem
preceptum est de necessitate salutis domino dicente matthei .xviii. Si
vis vitam ingredi serua mandata. de secunda lectione dicitur lucam .xiii. Nisi
quis renuerit omnibus que possidet non potest meus esse disci-
pulus In qua magistrum deum si vere discipuli esse voluerimus imi-
temur. nam de sua paupertate ipse dicit lucam .viii. vulpes foveas ha-
bent et volucres celi nidos. filius autem hominis non habet vbi re-
quiescat. de tertia lectione dicitur iohannis .xiii. In hoc agnoscent omnes quia mei estis
discipuli si dilectionem habueritis ad invicem Tercio vocat nos deus
ad sui ipsius familiaritatis amicitiam hec autem cum non sit unus sed
duorum scilicet dei et hominis Ipsa consistit in tribus videlicet in mutua
visitatione secretorum reuelatione fidei ad invicem dilectione et affectione
Primo dico quod hec familiaritas consistit in mutua et frequenti
visitatione dei ad hominem et hominis ad deum ita ut interpolatis tem-
poribus deus hominem et homo deum sepe visitent et vicissim se fre-
quentent. nam de dei visitatione dicit gregorius In moralibus .
Cum visito homines dura corda emollio rigida inflecto aspera mi-
tigo. frigida accendo debilia roboro vaga stabilio nutancia con-
firmo et dum sic inoperabiliter venio intellige si vales quibus ea meatibus il-
lustro et hec verba ex persona dei visitantis. dicit gregorius similiter
homo debet deum visitare visitando frequentare et a strepitu secu-
lari tumultu se elongare. et totum cor suum in deum eleuare me-
ditando eius magnalia et contemplando eius mirabilia et alia
quocumque eius opera secundum quod gratia cooperans homini impletur. quod faciebat
psalmista cum dixit Meditatio cordis mei in conspectu. t. s. Secundum ad hanc
familiaritatem necessarium est secretorum reuelationem ut crebrius se vi-
sitanes semper aliquid de secretis suis sibi mutuo reuelent quod ex
parte sui promittit deus iherosolimitanus .xlv. Dabo tibi thesauros absconditos et
archana secretorum ut scias quod ego dominus Similiter et homo vice-
versa secreta sua debet domino reuelare intima cordis sui et medul-
las affectionum evaporando exalare ut si attingat voces emittere
magis ex affectu quam ex intellectu procedere videantur sicut spousa
in can. cum dicebat dilectus meus mihi et ego illi Similiter pe-
trus ex visione et transfigurationis iebriatus dixit. vis faciamus hic
tria tabernacula tibi unum moysi unum et helie unum nesciens quid
diceret Tercium ad hanc familiaritatem necessarium est fidelitas
sed quia fidelis est deus et absque ulla iniquitate iustus et rectus
sicut deuteronomio .xxxii. dicitur iohannis de eius fidelitate nihil hesitantes con-

monendi sumus nos hoīes vt deo fideles sim⁹ qđ tunc erimus
fi in omnib⁹ que agim⁹ dei gloriā et non nostrā dei bonū et
non nostrū intendimus facti nobis metipsis tāquā vas pditū
et obliuioni dati tamquam mortui a corde quorū tñ non magna
copia ī venit. ppter qđ puer. xx. dicit. Multi sunt viri misericor
des virū autē fidelē quis īveniet. hinc luc. xii. quis putas est fi
delis seruus et prudens quasi dicat pauci sunt. hec deuota et
sancta familiaritas p̄ omnibus exercicijs nos pmouet apud dū
qđ sic patet. Nā ex dei visitacione deus est in nobis. ex nostra
vero nos ī deo. Ex quib⁹ resultat illa beata vnio qua felix homo
vnus spūs fit cum deo. vniū autē deo bona dsequimur infinita.
Sic enim ait veritas job. xv. qui manet ī me et ego in eo hic fert
fructū multū. Ex quibus multis bern. pauca enumerat dicens
Crebra visitacō dat familiaritatē. Familiaritas ausum ausus gu
stū gustus famē fames dtemptū omniū dtempt⁹ ociū ociū dū
Quarto ex pdictis iā p̄fecti vocamur ad aplatus excellenciam
qđ attingit cū post predicta īspirat nobis deus desiderū ani
mas acquirendi qđ fit per predicacionis officium. Debemus
autē deū tripliciter nūciare scz p̄dicacōe dversacōe et oracōe qz
euidēter in illa trina iunccōe quā xp⁹ petro job. xxii. iunxit
dicens Petre amas me quo dicto tercio. ter etiā subiūxit. pasce
oues meas. Mc si dicat Si diligis me pasce verbo predicacionis
pasce exemplo dversacionis pasce instancia oracionis. de hac
eminencia aplici status dicit bern. oportet aplicū virū deum
vndiqz nūciare scz ab incessu et ab aspectu a uoce et amorum
omniū disciplina. qđ nobis rē. De sancto nicolao.

Cce sacerdos magnus Ec̄. xliiii. dicit fulgencius In
verbis dñi tamquā ditissimis ferculis sic celestū de
liciarū copia spūalis exuberat vt in eis habūdet quod
p̄fectus dmedat habundet etiā quod puulus sugat. Ibi em̄ sil
et lacte⁹ pot⁹ quo tenera fidelū nutriatur ifācia ibi solid⁹ iue
nitur cib⁹ quo robusta p̄fecton iuuēt⁹ spūalia sc̄te virtutis ac
cipiat icrem̄ta ibi p̄sus ad salutē dfulitur vniuersis ques dñs
saluare dignatur. Ibi iuenitur qz oī etati cōgruat ibi est qđ oī
p̄fessionī conueniat. Hinc est qz fideles predicatorēs qualita
tē audienciū verbū dei sollicitē p̄santes h̄m statū et cōdicōm
singulorū alim̄ta vite et sancte p̄dicacionis pabulū aministrāt
qđ be⁹s gre. astruit ita dicens. n̄ una eadē qz exhortacio cūctis
congruit qz nec cūctos par morū q̄litas astringit. nā que aly
officiūt aly p̄sunt quia plerū qz herbe que hec aiālia nutriūt
alia occidūt et medicamētū qđ vnū morbum īminuit alēi viries
mergit et panis qui vitam forcium roborat paruulorum necat

Deo qualitate igitur auditorum formari debet sermo doctorum.
Vnde aliter loquimur peccatoribus aliter penitentibus aliter
proficientibus aliter perfectioribus actingentibus quam diuersitatem
scriptura copiose predicatoribus administrat. vnde peccatoribus
dicit thob. xiii. Conuertimini peccatores et facite iusticiam coram deo
penitentibus vero dicit ih. xliii. Ego sum qui deleo iniquitates tuas
propter me. proficientibus autem dicit eccl. qd. cumque potest manus
tua astanter compare. quibus etiam ostenditur iste sanctus ut ad
exemplum eius sanctitatis proficiat ad vitam eternam. conantibus autem
ad perfectioribus dicit luc. vi. Estote perfecti sicut pater vester celestis perfectus
est. et missis autem omnibus solum deficientibus hic intenditur.
quibus sanctus iste sub magnitudine sua proponitur ut discant
sancti et magni fieri sicut ipse. In verbis ergo propositis tria intel-
liguntur. primo enim magnus iste pontifex demonstratur. secundo
demonstratus commendatur. tercio commendatus probatur. primum
ibi ecce. secundum ibi sacerdos magnus. tertium ibi qui in diebus suis
placuit deo. hic per ordinem prosequentes. primo sciendum quod res
demonstrabiles solent extrinsece triplici demonstrari. ut videlicet ex demon-
stratis rebus prouocemur. prouocati informemur informati imi-
temur. Ex hac triplici causa iste magnus sacerdos est nobis per
hoc aduerbium ecce demonstratus. primo. n. ille sanctus demon-
stratur ut cum ipse homo similis nobis passibilis magnus sanctus
fuerit prouocemur ad eius exemplum ut et nos magni fieri stu-
deamus dicentes iam prouocati illud petri act. x. Non est accep-
tor personarum deus sed in omni gente qui timet eum et operatur ius-
ticiam acceptus est illi. nihil enim amplius illi debuit quam nobis
nec minus nobis exhibet quam illi si tamen fideles fuerimus imitanda.
Secundo est nobis demonstratus. ut ex demonstracione pro-
uocati per eius exemplum informemur quibus exercitijs possimus
magni fieri sicut ipse de quo Exod. xxv. Inspice et fac secundum exem-
plar quod tibi monstratum est in monte. hinc greg. vnicuique electo
ad sumendam viuendi regulam patrum precedentium exempla mon-
strantur ut ex illarum vita consideret quid in actibus quid in mori-
bus suis seruet. qui ergo preceptis non accendimur saltem exem-
plis prouocemur ut nil sibi mens difficile estimet quod ab alijs per-
fecte pagi videtis. Tercio iste pontifex demonstratur nobis
magnus ut prouocati et informati ipsum efficaciter imitemur.
Quomodo autem ipsum imitari debeamus in tercio membro prin-
cipalis diuisionis scilicet in diebus suis placuit deo lucide declaratur.
Sequitur secundum principale scilicet sacerdos magnus in quo iste pon-
tifex a magnitudine commendatur habet autem triplicem magni-
tudinem scilicet in vite sanctitate. intercessionis potestate. in miraculorum claritate.

De quo potest sumi illud gene. xvi. Ibat proficiens atq; sic =
crescens donec vehementer magnus effectus est. De scdo pt
sumi illud iiii. re. v. Erat vir ille magnus et potens apud dnm
suu et honoratus. de tertio pz in legenda sua vbi legitur et ex =
perimento agnoscitur q; vsq; in hanc die signis et virtutibus
subuenit vniuersis. Sequitur terciu principale in quo huius po =
tificis magnitudo pbatur in eo q; subiungitur qui in dieb; s =
c. In quibus verbis tres ponuntur particule s. dei a placencia
eius iusticia. reconciliacōis grā. que quia in ipso afluxerunt ideo
ipm magnu veraciter effecerunt. Nunc tempus est vt verba ad
nostrā edificacōz auertamus discentes et docentes quib; ex =
ercicys et nos magni apud deū fieri valeamus. ad hoc glorio =
sus iste pontifex sub sua magnitudine nobis ponitur in exem =
plū vt ex sua magnitudine amōiti discam; magni fieri apud dnm
Peccatores enī amonentur vt infernū fugiant. penitentes vt
ad regnū celoz pueniant boni vt in magnitudine pficiant. qd
si decreuerimus faciendū pdictas tres pticulas sc; a placen =
cia iusticia reconciliacōis grā; assumamus in cipientes a primo
videlicet a a placencia. et iquirentes sollicitate quibus exercicys
deco placere valeamus. Primo ergo sciendum q; p ceteris tria
placent deo que ex psona sua eccl. xv. pponit nobis deus ita di =
cens In tribus beneplacitum est spiritui meo que sunt pbata
corā deo et hoibus. sc; concordia fratru vir et mulier bene a sen =
sientes et amor p rion. que tria si vite nostre inserimus deo p
oia a placemus. sunt aut fratres om̄s sensus corpis et omnia
corpis membra piterq; et affectōes potencie et virtutes aie ex
affinitate q; hnt adinuicem fr̄es iusto noie appellantur quos
tunc ad cōcordiam reducimus quando ex nostra diligencia et
conatu omnes deo concorditer obsequntur ita vt deuocio dicat
singulis et omnib; illud iud. vii. qd me videtis facere omnes
facite qd cū factū fuerit subito valde pficimus cū dissensioes
i nobis et scismata fiūt quia quantū i vna pte pficim; tantum
i pte altera retardamur sicut eccl. xxxiiii. d; vnus orans et ali;
maledicēs c; vocem exaudit deus vnus edificans et alius d =
struēs quid p dē nisi labor iō di. apus. i. co; . i. nō sint i vobis
scismata q; vt ait greg. quid p dēst si contra hostiū ihdias to =
ta pene ciuitas caute custoditur vnū aut foramē aptū relinqui
tur p qd ab hostib; capiatur Et subiungit. qui ergo pfecte deo
placere a siderat nihil sibi d se penit; derelmqt fact; sibi tot;
tamquā vas pditū et sicut mortuus a corde. Sed; qd d nobis
p ceteris deo placet ē si vir et mulier sint bñ et p oia cōsencien =
tes. quid p virum nisi spūs quid p mulierē nisi caro accipitur.

qui tunc bene consciunt quando caro ancillatur et spūs domi-
natur quādo caro cōi se subicit et spūs semper p̄cipit. q̄ si dix-
erit quis illud prouer. xxiii. Vires nō superent. respondetur
q̄ ibidē subiūgitur. qui inspector est cordis ipse intelligit et ob-
seruator ē anime tue nihil fallit et q̄ caro delicata ē vt raro tm̄
faciat q̄tm̄ p̄t. d̄sulitur ecc. xxxii. quid iei? delicys sit agendū
cū d̄r seruo pessimo latera sagvmare. hinc bern. docendus est
homo bone voluntatis sic habere corpus suū sicut eḡ d̄men-
datū. cū ecia multū volenti in vtilia sunt neganda Vtilia vero
ecia nolenti i gerenda. sic de eo agere sicut de nō suo sed eius a
quo p̄cio magno empti sumus. iō durius quid corpus tractan-
dum ē ne rebellet sic tm̄ vt seruire sufficiat. q̄ ad seruiendū spūi
datū est. Terciū qd̄ p̄ceteris placz deo ē amor p̄ximoz ipe. n.
oio statuit hoīem sine carimie corā deo facit enim in nobis tria
bona sine quibus nō ē salus. Nā p̄ amorē proxī malū decliatur
bonū et sepatur et sine eo nihil de nobis a domino acceptatur
et oē qd̄ agim? cū dilectōe proxī gratant̄ a domino acceptatur
de primo dicit ap̄tus. dilectio proxī malū non opatur. de sc̄do
d̄ idem ap̄tus. plenitudo legis ē dilectio. de tercio iterū apo.
Si lingvis hoīm loquar et angeloz. qui ergo p̄dicta tria dō ex-
hibuerit. p̄ omnia placet deo ei veracit̄ dicere possum? id ecc.
ix. Vade et d̄mede in leticia panē tuū et bibe cum gaudio vinū
tuū q̄ dō placēt opa tua. nō aut̄ opa placerēt nisi ipe domino
p̄t̄ placeret dicēte gre. nō abel placuit exmūere sed mun? ex
abel. q̄ nullū bonū facim? nisi fuerim? p̄t̄ boni. Et sciendū
q̄ p̄t̄q̄ cepim? placere domino oīa que sunt in celo et in terra
bona et mala promouēt nos vt amplius placeam?. hic prouer.
xvi. Cū placuerit domino vie hominis inimicos ei? cōuertet
ad pacē. qui aut̄ curiosa deuocōe sc̄re desiderat si deo ipe plac-
ceat i grediatur introrsum. estimās et mensurans q̄ntū deus ei
placeat et sciat sine dubio q̄ tm̄ ipe placet deo. q̄ apte nobis
innuitur luc. vi. d̄r. Eadē mēsurā qua mensi fueritis remeietur
vobis. bern. M̄ia ex eo q̄ se diligere et vebemēē diligere sentit
nō ambigit ecia vebemēē diligi et quātū ipe nobis ē in affectu
tantū nos ei sum? sine dubio in affectu ne hm̄ modū i p̄fectōez
nr̄az qua debilit̄ placz nobis d̄r sic nos placere ei cū ipe di. iij.
liii. nō. n. cogitacōes mee cogitacōes vr̄e. neq; vie mee vie vr̄e
quia sicut exaltantur celi a terra sic exaltate sunt vie mee a viis
vestris Sic p̄locū a simili exaltata est sua cōplacencia sup nr̄az.
Sc̄dm q̄ nos magnos efficit ē iusticia. quā si cōsequimur vera-
citer sumus magni. d̄ hac iusticia tria breuiter perstringantur
I. de ei? d̄scripcōe. exercitacōe. vtilitatis affecucōe. d̄. j. d̄. aug.

Iusticia est virtus generalis complectens totius anime rectitudinam
que duobus ad impletur modis vt que prohibita sunt a deo non
faciamus et que precepta sunt ampleamur similiter bern. describit
eam sic dicens. Iusticia est virtus reddens unicuique quod suum
est. Secundo dicendum est de eius exercitacione quam post predictam
descripserunt bern. subiungit dicens. redde superiori redde equali
redde inferiori que sua sunt et iusticie noueris satisfactum. red-
damus ergo. primo superiori scilicet deo reuerenciam vt in omni loco
omni tempore erubescamus mala facere tanquam stemus in presentia sue
maiestatis sic enim estimabant se stare prope cum frequenter dice-
bant. Vivit dominus in cuius aspectu sto Secundo reddamus equali scilicet
proximo beneuolentiam vt semper simus ei consilij et auxilij debitores.
tercio reddamus inferiori scilicet corpori custodie et discipline dili-
genciam. custodiam ne malum faciat. disciplinam vt si faciat diluat. ter-
cio dicendum est de utilitatis assecutione. sunt enim tria maxima bona
facientibus iusticiam a domino re promissa scilicet presentis vite sanctificatio.
inferni euasio cecitatis celestis regni assecutio. de primo dicit mat.
v. beati qui esuriunt et sitiunt iusticiam quod si beati utique et sanctifica-
ti. de secundo puer. x. Iusticia liberat a morte quod dicit eterna oportet
intelligi quia a morte non liberat temporalis. de tercio dicit in psal. Domine
quis habitabit in tabernaculo tuo. Et respondetur qui operatur iu-
sticiam etc. ideo monemur ecc. iiii. Argonizare pro iusticia usque ad
mortem qui enim habet iusticiam habet per dominum omne bonum.

De eodem. sermo secundus.

In tempore iracundie factus est reconciliacione vbi supra
dicit bern. Beati qui de sua reconciliacione non in gratia
per alios pie solliciti sunt et eos quantum preualent deo re-
conciliare laborant Verbum itaque propositum quod cum duo-
bus membris premissis scilicet dei placencia et nostra iusticia magnos
nos facit coram deo. nunc est largiente domino per tractandum
Merito enim magni dicendi sunt qui deo placet et in se iusti per alios
efficacie intercedunt. sed an quam hanc reconciliacionem pertractent prius
reconcilianda est scriptura que videtur in hac materia discordare
nam verbum propositum hic sonare videtur quod viri sancti possint deo
reconciliare peccatores cui sine contrarium sonat quod dicitur job. ix. deus
cuius ire resistere nemo potest quod hic dicitur quod sancti in tempore iracundie
reconciliant vel si reconciliant quod verum est quod ire dei nemo potest resistere
nam posse resistere et non posse valde contraria sunt. quam tamen con-
trarietatem beatus gregorius determinando reconciliat sic dicitur mirum valde
est quod ire dei nullum posse resistere dicitur cum multos indignacioni superne
obnasse eloquia divina testentur. an non ire dei moyses resistit qui
pro cadente populo erectus ira superne percussione resistit dei.

Dimitte illis hanc noxiā alioquin dele me de libro quē scripsi :
sti An nō dauid ire dei restitit qui angelo ferienti et se offerens
placacōis grāz ante temp² propositū exegit. an nō helyas
ire dei restitit qui longo iam tempore tre aride subductas de
celo pluias verbo reuocauit . quō igitur ire dei nullū posse re
sistere dicitur cū multos sepe restitisse exemplis existentibus d
demōstretur . sed si subtilit^r beati job eloquia et istorum facta
pensam² et ven cognoscitur q⁷ dīne ire nō resistitur et verū q⁷
multi restiterūt . nam q⁷ multi sancti ire dei resistant exempla
iā posita ostenderūt . resisti aut^m ire dei nō potest cū eius indign
natio sese vt ita dixerim medullit² mouet que dū ita se mouerit
hanc oppō hūana nullatenus retinet . vt se vtiliter cui²libet de
precacō obicit cū semel de² ab inimis nascendo dispōit . hinc
est q⁷ moyses qui reatū toti² plebis apud dominū suis p^rib²
terfit dū se obicē obtulit diuine iracūdie vim placauit ad pe
tram orib² veniens et pro hac exhibicōe diffidens repromissi
onis terzā ingredi domino irascente non potuit et sepe de hac
re affligitur . sepe desiderio se excitante turbatur . et dispōite
vleōis iracūdiā repellere a seipō non valuit qui hanc volēte do
mino a populo amouit qui cū sepe de hac re dominum rogaret
dixit ei dominus nequaquā ultra loquaris pro hac re ire igitur
dei et resisti ualet quādo se ad ulciscendū excitat et ipse p^rem
que ei funditur nō aspirat . De hac reconciliacōis deuocōe fa
per ordinē sunt dicenda . scz de intercessionis qualitate eius a
pud deum acceptabilitate reconciliatorū utilitate . Primo dico
uidendū est de reconciliacionis qualitate . hoc ē qualis esse de
beat et sunt tria debet enim reconciliās se totū exponere solius
dei gloriā querere et v^rdictaz n̄ expetere que tria in una effica
cissima reconciliacōe cōgnoscimus euenisse . Sicut enim dicitur
exodi . xxxii . Videns populus q⁷ morā faceret moyses descen
dendi de mōte congregatus aduersus aarō ait moysi huic uirō
qui nos eduxit de egypto ignoram² quid acciderit surgēs fac
nobis deos qui nos p^redāt Dixitq⁷ ad eos aaron tollite inau
res aureas de uxōz filiozq⁷ et filiarū auribus et afferte ad me
Fecitq⁷ populus q⁷ iusserat et fecit ex eis aaron vitulū conflatū
lem dixerūt q⁷ hii sunt dii tui israhel qui eduxerunt te de terra
egipti . et sequitur locutus est dominus ad moisen Descende
peccauit pplūs tu² recesserūt cito de via q⁷ ostēdisti eis Et ait
dimitte me vt irascatur furor me² cōtra eos et deleā eos faciā
q⁷ te ingēte magnum Moyses autem orabat dominū deum suū
dicens Ne queso dicāt egiptiū callide eduxit eos vt interficerēs
ī montib² ecce quō quesuit gloriā dei . obsecro dñe peccauit

plus tuus peccatū maximū. Aut ergo dimitte eis hanc noxā
aut si non facis dele me de libro tuo quē scripsisti. Ecce quō se
totū expoūit et sequitur. descendens moyses d̄ monte dixit ad
pplm Si quis est d̄ni iūgatur mibi Congregati q̄ sunt ad eum
omnes filii leui. quibz ait hec dicit d̄ns de2 isrl̄. ponat vir gla-
diū suū super femur suū. ite et redite de porta vsq̄ ad portam
per mediū castrorū et occidat vnusquisq̄ frēm et amicū et pri-
mū suū. Eecerūt q̄ filii leui iuxta sermōz moysi ceciderunt q̄ in
die illa quasi xxiii milia hoīm Ecce quā grauē vindictā expecit
et sic patz quō iste reconciliator predicta tria ī sua recōciliacōe
exhibuit quia gl̄ā dei quesuit seipm totū expoūit et vindictaz
expecit. Sc̄do videndū est d̄ h2 recōciliacōis apud deum ac-
ceptabilitate. nā inter oīa genera deuocōm nescio si aliqua des-
uocio deū pl2 moneat plus placeat pl2 delectēt. et hoc ppter
tria scz aīe p̄ciositatem dei caritatē deuocōis nobilitatē. primo
dico p̄t aīe p̄ciositatē si enī quelibet oblacio iuste oblata licet
sit momentanea et t̄p̄alis placet et placat deū īnfinītū oīo pl2
placet deo quā reconcilians offert ei quippe que sic oblata cū
deo permanet ieternū. nā de ei2 p̄ciositate sap. vii. Infinit2
thesaurus ē hoīb2 et iō talis thesaurus oblatus tanto dō est
gratior quanto est p̄ciosior oīb2 mundi rebus. Sc̄do talis recō-
ciliacō accepta est deo p̄t dei caritatē. Cū enī īnfinītū dili-
gat aīas tanto reconciliatio deo ē acceptior quāto plus diligit
illud qd̄ offertur. nā de infinita erga nos eius caritate d̄z jere.
xxi Incaritate perpetua dilexi te. q̄ ergo reconciliat ei hoc qd̄
ab eterno dilexit et in eternū diliget nō potest facere obsequiū
magis gratū Tercio talis recōciliatio accepta ē dō p̄t deuocōis
nobilitatē Ipsa enim p̄fert imaginē mediatoris dei et hoīm ihu
xp̄i qui nos reconciliauit per mortē suā et sanguinē p̄i suo. Dis-
cente apc̄stolo 2o. v. qui reconciliauit nos deo patri permortē
suā itē ii. cor. vi. de2 erat ī xp̄o mūdū recōciliās sibi. q̄ aut talis
recōciliacō sit ei acceptissima ex hoc p̄z q̄ tā dolorose cōquerit
se paucos recōciliatores hr̄e d̄ns per eze. xxi. quesui de eis vir
qui int̄poneret sepe et staret oppōit2 contra me nec inveni. Itē
ī eodē iapperat hīs qui sibi magni videbātur. nō ascēdistis ex
aduerso nec opposuistis vos mūr p̄ domo israhel vt staretis
in p̄lio in die domini Itē ih̄. lxiii. non est qui inuocet nomē tuū
qui surgat et teneat Tercio videndū ē d̄ recōciliaciū utilitate et
sunt tres. sunt enim super deum potentes singulare meritum
cumulantes deum contra seipsum adiutorem habentes. primo
dico eorū utilitas ē q̄ habent super deū pt̄atem cū enī solū d̄i
gloriā et p̄ctōz salutē desiderēt nihil eis de2 poterit d̄negare

Vnde cum moyses p tot milibus grauissime peccantibus dñm
exorasset. respondit dñs dimitte me vt irascatur furor meus ad
terra ees. qz exponēs gze. dicit. quid est seruo dicere dimitte me
nisi pensa quantū apud me valeas et agnosce qz optinere po
teris quicquid p populo exorabis Secūdo sunt singulare meritū
cumulantes qz nō solū suas saluant animas. sed etiam p aliorū
salute sunt solliciti apud deū dī singulis reptātes meritū quē ad
modū p seipīs. quippe qui omnīū hoīm defuncta lugēt tanq̄
sua et similiter gaudent de bonis oīm vt de suis. vnde talibus
dicere possumus illud best. iiii. Ne putes qz atqz tuā tm liber
es que in domo regis p cunctis es. Si enim nūc silueris p aliā
occasione liberabimur et tu et domus patris tui pibitis. vnde
nos miseri qui incōspectu dei tanq̄ vere miseri et ab hominibus
les nō audemus dparere et id circo magnoꝝ intercessionibus
indigemus dicere possumus id qz ibidem vt supra subiungitur.
Quis nouit vtz id circo ad regnū veneris vt ī tali tpe pareris
Tertio tam nobilis est ista reconciliatō vt deū contra seipsum
seant adiutorē qz nisi deus ī cordibus eoz affectū aspirauerit
non possunt facere quitq̄ et hoc est qd dicit greg. oīs qui ire
dei obuiant ab ipso accipiunt vt contra impetū p cussionis eius
opponantur atz vt ita dixerim cū ipō se erigūt dtra ipm eos qz
uis diuina sibi opponit serū quia in eo qz aduersum seuientis irā
foras se opponūt intus eos gzaia irascentis fouet et famulan
tes iterius lenat quos quasi ad uersantes exterius tlerat. por
tat ergo contradictōz dprantiū qz aspirat et velud nolenti im
ponitur qd ab ipso vt fiat impatur. rogo ergo omnes duotos
qui ad hanc dignitatem in hoc ipsum poiti sunt. vt me pecca
toꝝ apud deū pmoueāt acuetes et assuefaciētes denocōz suā
disfrant in me quomō in tpe iracundie reconciliare peccatoꝝ
debent apud deum qui uiuit et regnat zē.

De sancto thoma sermo primus.

omine nescimus quo vadis et quō possumus viam scire.
re. verba sunt apostoli thome iohis xiiii. dicit sapiēs
salomon Ecē xii. Verba sapientū sicut stimuli et quasi
clauī in altum defixi que p magistrōꝝ consilium data
sunt a pastore vno. hys amplius fili mi ne iquiras. Verba ista
secundo loco pposita huic gloriose pncipi thome possunt nō ī
egre adaptari qui vnus de concilio. i. de conuētū magistrōꝝ
et apostolorū accepit cū alys apostolis pfunde sapie ab vno
pastore scz ihu xpo. qui cū ab ipō pastore suo sapiaz nō eā que
mundi est sed que desursum est descendens a patre luminum

si dixerunt id eo verba eorum per eos ad nos translata nobis de-
bent esse tanquam stimuli et eis tanquam clavi in altum defixi
nobis inquit debent esse tanquam stimuli per que stimulamur ut sequa-
mur dominum et apostolos et eis sunt tanquam clavi per quos in profundum
eternitatis cum domino sunt defixi igitur gloriosus iste princeps fon-
ti diuine sapientie et pastori suo ihesu christo familiariter adherens et
vera ab eo sapientia hauriens. ex quo veraciter sapiens factus qua-
tuor verba loquitur in scriptura que deuote intellecta tanquam
stimuli mouere nos debent ut ad dominum conuertamur et nihilominus
in eisdem verbis instruimur quibus exercitatus et qua via hoc fac-
cere debeamus ut tandem aliquando promouente gratia nos sic
nunc eos tanquam clavi connectant domino eternum. ita ut eadem ver-
ba in via hac qua ambulamus sint nobis stimuli et in patria sint
clavi. Primum ergo verbum thome ponitur iob. xiiii. ubi dicitur domine
nescimus quo vadis et quomodo possumus viam scire. Secundum ibidem
xi. Scimus et nos et moriamur cum ipso. tertium iob. xxi. nisi
videro in manibus fixuram clauorum. quartum ibidem dominus meus et deus
meus. hec quatuor verba tam profundas continent sententias ut
si permantur studio diligenti eliquatur ex eis doctrina que om-
nibus imitantibus sufficiat ad salutem. primum enim verbum docet
nos de via dei inquisitione. secundum de inuenta via progressionem. tertium
monet nos de magnitudinis attentione. quartum de termini peruen-
tione siue permy assuetudine. in virtute horum quatuor verborum beatus tho-
mas in hac via et vita perfectior vite attingebat et in patria ad
superum cumulatum glorie perueniebat in quorum verborum virtute et nos
superam vite peruenimus perfectior et in futuro magna consequimur glori-
ficationem. Nec ergo quatuor per ordinem persequentes. primo dicimus
quod primum verbum non tempore sed ordine hic positum est illud. Domine ne-
scimus quo vadis et quomodo possumus viam scire. quod non desperando
sed inquirendo dixit in quo verbo beatus thomas primum inquit
fuit de via per quam eundem foret ad deum in sinuans nobis in eodem
quod ante omnia inquirendum est nobis de via que ad deum dircō
iterare nos perducatur eo quod hoc sit nobis summe necessarium propter in-
finita devia que dominus vocat latam viam que ducit ad perditionem si non
agnoscamus devia arripientes rectam viam ut in ea ambulemus
quod sicut per uerbum. xvi dicitur Est via que videtur homini recta et nouissi-
ma eius ducunt ad mortem ieremias ecc. iiii. Vidi impios inferno sepul-
tos qui cum ad huc uiuerent in loco sancto erant et laudabatur
in ciuitate quasi iustorum opum. Propter quod sciendum quod licet in-
finita sunt ut promissimus devia Augustinus tamen utiliter nobis per-
dens in tria omnia distinxit dicens. tria sunt genera hominum que odit
deus scilicet remanentem retrocedentem aberrantem et subiungit

exponendo. qui nō p̄ficiat remanet in via. qui a meliori p̄pōito
declinat ad id qd̄ deter̄ est reuersus est retro. qui vero fidē
que p̄dilectōz opatur deserit a via errauit. hec ergo diuia d̄clin
antes. et de recta via fideliter inquirentes ex p̄fundo cordis
clamemus ad dñm dicentes. Notā fac mihi viā in qua ambulē
vt simus De numero eoz de quibus d̄r̄m̄ psal. deduxit eos in
viam rectam vt irent ī ciuitatē habitacōis. Ex hys itaqz p̄cibz
deus victus ostendit nobis vias vite ī triplici loco vt vndiqz ī
formati nō possimus nos de ignorantia excusare. ostendit em̄
nobis viam in verbi dei instructione bonoz hoīm exemplifica
tione sui ipsius ostensione vt auditus per verbi dei audicōz vi
sus per bonoz hoīm c̄seruacōm. affectus per sui cōsionē vale
at īformari. p̄rio dico docemur viā ī verbi dei audicōe. nā secu
lares ī predicacōibz Litterati vero ī lectōibus de via dei plenis
sime īformantur in scriptura em̄ que formā p̄rebz vie dei omnis
etas omnis status oīs ad didicō hoīm īformatur. nā ex virtute
mirifica dulcis dei. qui dat saporē verbis que audiūtur. aures
diuersoz verba dei audienciū diuersas ī verbo p̄ vnus cuiqz
necessitate inveniunt illūiacōes vt in vno eodemqz sermōe pec
cator ap̄ugatur ad p̄niam. iustus accendatur ad graciā qd̄ per
māna bñ figuratū legim̄ de quo d̄r̄ sap. xiii. Voluntati vnus
r̄qz deseruiens ad qd̄ quisqz volebat auertebatur. nā p̄māna
verbum dei nō īd̄grue d̄signatur. hinc deut. xvi. Facies qd̄cūqz
dixerint qui p̄sunt loco que elegit domin̄ sequeris qz sentēciāz
eoz nec declinabis ad dextram nec ad sinistram. qz si malus p̄
dicat destruens vita qd̄ docz verbis īstruit nos domin̄ mat.
xxiii. dicens. que dicūt facite que autem faciunt facere nolite.
qz autem de via dei in verbo p̄dicacōis plenissime īformemur
ostenditur ī psal. vbi dicitur. in quo corrigis adolescencioz viā
suā et respondet sibi. si afflatu spiritu sancto dicens ī custo
diendo sermones tuos. Scdo ad viam dei ad didicōem remit
tit nos deus ad c̄seruacōez bonoz vt diligenter vitam eozum
tanqz exemplaria obseruemus aduertentes diligēt. quid qua
liter quantū et quō in moribus ī actōibus ī virtutibus agant et
qualiter se deo et p̄rio exhibeant vt ex eis īformati p̄i er et p̄
uocati ipsos p̄ viribus imitemur. hinc est qz p̄ job. xxi. loquitur
nobis deus dicens Interrogate quelibz de viatoribus Mc si di
cat de via pueniendi ad me querite viatores. qui aut̄ sint vera
citer viatores exponit greg. sic dicens Viator dicitur qui p̄ntē
vitam esse nō patriam actendit. qui ī dilectōe p̄ter ereūtis sc̄li
cor̄ figere despicit qui nō remanere ī transeuntibz sed ad eter
na toto cord̄ puenire acupiscit quot quot em̄ tales sunt veracit̄

viatores sunt qui intencōz mentis ī amore vite pntis figere de
dignatur qui aut presentē vitā nō quasi viā sed quasi patriam
attendunt viatores nō sunt sed tāquam ciues suā īhabitant re
gionē. qui bene figurati sunt p filios rabeii et gad. et dimidiā
sbū manassen qui cū vidissent terrā jazer et galaad aptas alens
dis aialibz venerūt ad moisen d. terra quā pcussit dñs ī d̄spctū
fition jst̄ vberia ē ad pastū aialiū et nos serui tui habemz iu
mēta pluria pcamur qz si inuenimz grāz corā te vt des nobis eā
iposticōz nec facias nos trāsire iordanē nūeri. xxxii. sic secular es
considerātes qz terra ista apta sit ad pascua voluptatis eligūt
eam celestem patriā contemnētes nisi ponāt ī cordibus suis
tale p̄dolū vt vtrūqz velint habere qd nulli vnqz legimus eue
nisse de hīs viatoribus dicit bern. Considerātibz nobis eos
qui hanc vitam nō tamqz patriā attendūt qui se cognoscūt non
habere hic manentem ciuitatem sed futuram inquirunt Aliū ī
venimz sacris lectōibus itendentē. aliū ozōibz icubentē. aliū
p̄ suis excessibus lacrimantē. aliū ī dei laudibus exultantē. aliū
vigilantē. aliū ieiunantem. aliū pietatis officia fratribz exhibē
tē. aliū largas eliōsinas facientē. aliū paupes colligētē. aliū p
egriantē. aliū cōmentē. aliū om̄s vias suas sollicitē obseruatē
aliū loco et tpe hys oibz adaptantē et subiūgit bern. Curze p
singulos curze p omnes et om̄s iuenies habere facies eunciū ī
iberusalē. quid ergo de hys oibus dixerim nisi qz sint verissi
mi viatores. Tercio seipm nobis deus tamqz viā obicit ī exem
plū qui vie huiz pegrnacōis viā tamquam pegrinū et aduena
amabulabat qz ī spū puidens iere. xiiii. cōpaciendo dixit. quare
quasi colonū futurus es ī terra et quasi viator declinans ad man
endū. Quare futurū es quasi vir vagū et fortis qui nō p̄t salua
re. nec solū est viator. sed qz plus est ipsa via. Sic. n. dixit. tho
me querenti de via. Ego sum via veritas et uita via ī conuersa
tione veritas ī pmissione uita ī puencione. Cū em̄ diceret se
esse uiam ne quis ex hoc magis d̄speraret hīs p̄possibili vt ta
lem uiam ī deo p̄ on̄sam p̄oz actingere mīz aut ambulare. iō
statim subiūxit Ego sum veritas qui promisi hoiez ī hac uia
adiuandū et deducendū dicens deut. ix. Scies hodie qz deū
tuus īpe transibit an̄ te ignis deuorans et consumens qui con
terat et disperdat hostes tuos ante faciē tuam uelociter. Itē
ī eodem xxxi. dñz deus tuus īpe est ductor tuus nec dimittz
nec derelinquet te. hinc jsh. noli timere quia ego tecū sum cum
transieris per aquas ego tecum ero et flūia non apient te cum
ambulaueris p ignē non abureris et flāma nō cōburet te. quid
aut daturus sit hys qui hanc uiam ī deo on̄sam p̄sumentes de

eius adiutorio aggrediuntur Subiungit et vita. **M**c si dicat Ego non
solum sum via qua est eundem nec solum veritas cui est de adiutorio
re promisso credendum. sed etiam sum vita ad remunerandum. Inter
cetera autem desiderabilia nihil tamen allicit nihil tamen diligitur quantum
vita et ideo deus promisit in muliere quod maxime affectatur hic bern.
Deus volens suam nobilem creaturam hominum videlicet reuocare si in
quit coegerit asinum habebit non hominem eo quod non volens veniat.
nihil quid asinis dabo regnum meum. aut nihil quid de bobus cura est
deo. optet ergo hunc voluntarium Scio inquit quid agam. homo timi-
dus est naturaliter trebo eum si forte sic reuertatur et amittatur
est acerbiora que excogitari possunt sed tenebras eternas ver-
mes immortales ignem inextinguibilem Cum autem nec sic reuocaretur
ait deus non solum timidus est homo sed et cupidus. promittam ergo
ei quod omnino desiderabile sit Desiderant homines aurum et argentum et
familia. sed super omnia desiderant vitam manifestum est hec Si in-
quit tam corpore desiderant miseri hanc vitam laboriosam defectuo-
sam omni bono exosam quantum diliget beatam quietam eternam et
ex omni bono copiosam Promisit ergo vitam in verbis supra posi-
tis et talem vitam in qua daturus est deus quod secundum Iesum. nec oculus
vidit nec auris audiuit nec in cor hominis ascendit. merito ibunt ergo
in supplicium eternum qui hanc vitam cum veritatis promissione in ad-
iuuando et talem vitam inueniendo contempnunt De his tribus scilicet
vie omnino ducatus promissione inueniendum remuneracione dicitur per
uerb. iiii. Viam sapientie monstrabo tibi Ecce primum ducam te
per semitas. ecce secundum quas cum ingressus fueris non artabuntur gressus
tui Ecce tertium hec tria tangit bern. dicens. plane in deo vi-
debis viam per quam ambules. ecce primum. cautelam qua ambules.
ecce secundum ad quam ambules mansionem. ecce tertium. quicumque ergo
vie pulchritudine delectatus promissionis certitudine securatus
remuneracionis magnitudine aiatur viam in deo nobis promissam
aggredi desiderat. ecce ex persona sua deus per bea. bern. apponit
nobis viam dicens In vita mea agnosere poteris vitam tuam ut
sicut paupertatis et obedientie humilitatis patientie caritatis et misericordie
indeclinabiles sentas tenui sic et tu eisdem vestigijs incedas non
declinans ad dextram nec ad sinistram. In quibus verbis
tria principaliter denotantur que deus habuit in vita sua per te
et in via. nam in rebus habuit paupertatem in corpore penalitatem in
anima humilitatem et caritatem Nunc vade o homo et si vis viam dei aggre-
di fac sicut quod in eisdem tribus plena et absoluta consistit perfectio. nam
per paupertatem nos a rebus denudamus per penalitatem corpus abdi-
camus. per caritatem vero animam deo damus. qui ergo his tribus appetitum deum
renunciaverit nihil sibi ex omnibus retinuit sed se totaliter exinanivit.

De eodem sermo secundus.

Amus et nos et moriamur cū ip̄o ioh̄. xi. d. bern. has
bz sp̄s sc̄tus passus suos in nobis sicut passum passui
quis apponens ire vel ambulare d̄ ita alicui gr̄ciarū
quā i nobis fixit sp̄s sanctus aliā m̄icozditer apponens
quasi quēdam in nobis p̄cessum facit In verbo ergo appo-
sito beatus thomas hortatur nos vt post vie cōsionē q̄ deus
nobis ostendit in seip̄so cū d̄no eamus sp̄ualibus passibus am-
bulantes. licet enim beatus thomas in verbo tunc plato iten-
derit d̄nm corp̄alibus sequi passibus sed ip̄m tamen nullatenus
facere potuisset si nō intus i aia sp̄s sanctus prius eandē am-
bulacōz sp̄ualiter p̄gisset. Beatus igitur apostolus hoc iten-
dit in verbo apposito vt nos vna cū eo et cū d̄no eamus et cum
d̄no moriamur. In quibz verbis duo facit. Primo. n. hortatur
nos vt d̄nm euntē ad passionē sequamur. sc̄do vt cū ip̄o moria-
mur. hec enim duo se habent sicut multū et mea. Multū enim
est cū d̄no pati. sed minus est cū d̄no mori. Sed qz neutz corp̄
paliter facere possumus restat vt qui cū d̄no pati et mori desit-
derent sp̄ualiter hoc agant. Expedito ergo vno sermone d̄ via
accōis. Nūc dicendū est de via passionis quā viā passionis cū
d̄ns inchoasset. primo s̄m ioh̄. xiiii. transtozrentē cedron egre-
diebatur. secūdo captiuatur. tercio ligatur. quarto flagellatur
quinto crucifigitur. sexto moriebatur. In hys sex penalitatibus
possumus deū sequi vt tandē ad eū qui iam regnat i celestibus
veniamus. si enim vt ait apostolus d̄parimur et d̄regnabimus
Hec ergo p̄ ord̄nem transcurrentes. primo transuadamus cum
d̄no transtozrentē cedron oīa obstacula vnd̄cūqz adueniēcia
d̄tempnentes Cedron enim interpretatur meror et omnis qui
primū d̄uertit deliberat diuicias honores voluptates relinquen-
do incidit i merorē. tunc enim mundi vanitas corp̄is debilitas
aīcon affinitas religiōis austeritas et ad huc inf̄mita obstacula
mentibz nostris se obiciūt ex quoz cōsideracōe vsqz ad sumū
tristitia replebimur et merore. Cū enim ex vna pte ex consilio
zōis consentim⁹ legi dei qm̄ bonū est et ex aduerso p̄t affectū
deprauatū timemus nō posse p̄ficere qd̄ decreuimus inchoare
fit tristitia sup̄ tristitiā. Et ideo ante omnia necesse est vt hāc
torentē cedron. i. hunc merorē viriliter transuadam⁹ ab ocu-
lis mentis nostre oīa obstacula abigentes. hāc luctā sentiebat
apostol⁹ in se cū diceret 2o. v. Cōdelector legi dei s̄m iteriorē
hoiez video aut aliā legē i mēbris meis repugnantē legi mētis
mee. quē merorē bern. expressi⁹ ponit dicens. reuera cū icēpis
tristitia iplebit cor tuū. si aut̄ p̄seueraueris i veritate dico tibi

tristitia tua vertetur in gaudium. Secundo dñs captiuatur dans
nobis intellegere. vt si cū eo pati volum⁹ et regnare nō refugia
mus cū ipō eciā captiuari ne ex merore subuersi p̄ dñsensus icli
narōz et deliberacōez ad ea que reliquimus reuertamur et hoc
est q̄ nobis gen. xviii. p̄cipitur. noli respicere post tergū. qđ
transgrediens vxor loth uersa est ī statuā salis Statua autem
effigiem habet hoīs nec est hō sic īgrediens viā domini et re
spiciēs retro. p̄t quidē habere similitudinē religiosi sed nō est
religiosus vt sit de numero eoz de quib⁹ dicit apostolus. Sūt
quidē formā pietatis habentes virtutē autē eoz abnegātes. hinc
veritas luc. viii. nemo mittens manū ad aratrū et respiciens re
tro aptus est regno dei. ne ergo tamquā canis reuersus ad vo
mitū ad ea que reliquimus reuertamur. Iuxta consiliū apli. ii.
cor. x. Incaptiuitatez redigamus omnē intellectū in obsequiū
xp̄i. Tercio dñs ligabatur volens vt et nos cū eo fidelit̄
alligemur. qđ tunc facimus si ea que captiuauimus ne redeāt
per penitentiā et fidelē itencōz et sincerā dilectōz que ē duoz
ligacō ī dñm ordinemus nūq̄ aliquid agentes qđ ppuram cō
scientiā ei attribuere nō possumus talis enim dñexus omnino
necessarius est ad salutē quia nō erit meritoria vita nostra nisi
p̄ caritatis vinculū simus cū domino colligati. vnde d̄ quibus
dam nō colligatis d̄ osee. iiii. diuisum est cor eoz nūc iteribūt
d̄ colligatis autē vinculo caritatis d̄ iob. xv. Ego sum vitis vera
vos palmites qui manet ī me et ego ī eo hic fert fructū multū
et bene dicitur fructū multū q̄ bona et mala nostra et aliena
et cīa que celi ambitu d̄mentur coopantur in bonū hys qui h̄m
appetitū siue h̄m hanc ligaturā dño d̄nectūtur. opa enī nostra
ex se et p̄ se sine d̄o vilissima sunt et luce diei idigna cū autē d̄
ea nobiscū fecerit tunc nobilitātur et meliorātur et sic celestis
regni meritoria reputantur qz tūc nō nostra sed vt dei opa ac
ceptātur qz totū d̄tingit ex ipsi⁹ caritatis salutifera ligatura
d̄ qua ecc. vi. d̄ vincula illius alligatura salutaris. quarto dñs
flagellatur volens et a nobis desiderans vt cū ipō et apt̄ ipm
similiter flagellemur. qđ tūc nobis eueniet cū captiuati ne ad
mala redeamus et in dominum alligati vt bona faciamus tāq̄
serui inutiles castigamur. Verum quia deus summe bonus est
nihil habet in se p̄ qđ nos puniat et castiget quippe cuius na
tura bonitas est et dulcedo. p̄p̄riū misereri semp et p̄cere susci
tat d̄tra nos mala que d̄misimus vt exigente sua iusticia casti
gemur in hys que d̄misimus contra eum vt fiat qđ scriptū est
sap. xi. per que quis peccat per hec vt torquetur Cui consonat
illud iac. i. vnusquisqz tēptatur a d̄cupisencia sua abstract⁹ et

illectus. peccata ergo que omisimus iusto dei iudicio mouent
nobis prima bella et tunc maxie cum recedimus a peccatis Sic. n.
d. Ecc. ii. fili accedens ad seruitutem dei sta itimore et prepa
aiaz tuam ad temptacoem qz vt ait ih. qui recessit a malo pde pa
tuit Cum vero in his diuicijs dcocti et exercitati fuerimus sub
mistrat nobis deus aliquas sorbiuculas dme solacois tamq
electuariu confortatiuu vt in hys dforzati sequencia possimus vi
ribus sustinere et hoc e qd d. deut. iiii. Afflixit te penuria et
dedi tibi mana qz sicut thobie d. nō delectatur i pdicōibus
nostris sed post tempestatē trāquillū facis et post lamētacoem
et fletū gaudiū et exultacoem infundis Quinto confortati eamus
cum dno ad spmee. corone iposicoem conspicioem colaphizacoem qd
tūc nobis euenit c spmīs tribulacoem vndiqz septi ex omni pte
cingimur et tribulamur sicut job qui rebus spoliatus. filiis. or.
batus vulneribus sauciatus vsqz ad sterquilimū consternatus
ab amicis laceratus ab vxore subsannatus dixit. Semitā meam
deus circūsepsit et transire nō possum. qd exponens greg. di.
Cum tanta nos afflicō obruit vt ex nullius rei consideracōe
animus respirare possit iam flagellis quasi corona cingimur. qz
tribulacoem verberare ex omni pte circūdamur. cū dno etiam con
spuimur qn psecutores nostri itimā maliciā euomētes infaciē
contumelios et obpbriis nos confundunt de quo job xxx. dicit.
Faciē meā conspuere nō verentur quod nequaquā beato viro
ad litterā euenisse credim? sed consputū se asserit cum aīci sui
contumeliose sibi in faciē expbressent. vnde greg. exponens p
dictū verbū dicit faciē conspuere est nō tm i absentia bonis de
trahere. sed vnū quēqz iustū etiā i pncīa conuidis et obpbriis
confutare quē tunc prauū dū apte irridendo despiciūt i eoz cō
tumelios fluxa verba quasi fluētes saluias emit tūt. Cola phiza
mur etiā cū dno qn queqz bona opa a prauis hoībus tamquam
pessima subsannatur. his trib? lacessitus fuit apłus cū spmīs
tribulacoem vndiqz sept. ii. cor. xi. dixit in laborib? plurimis
i carceribus habundancius in plagis supra modū in mortibus
frequenter rē. que ibi p ordmē recitantur. Consputus etiā ex
istit cū dictū est ei act. xxiii. Tolle blasphemū tolle maledicū
Colaph? eciam cesus ē cum. i. cor. iiii. dixit vsqz in hanc horā
esurimus sitimus et nudi sum? colaph? cedimur tamquam pur
gamenta huius mūdi facti sumus omniū pipsima vsqz adhuc
Sexto eamus cū domino ad crucis passionē qz tunc facimus si
supra et infra ad dextram et ad sinistram consistit in diuine gracie
cruce figunt. nam superior ps crucis consistit in diuine gracie
subtracōe. Inferior in affectōem amarissima laceracōe. Dextra

vero i omnis prosperitatis elongatōe sinistra aut i omniū istoz
nulla subuencōe De primo dicit bern. Anima que didicit i mti
mis suis dei pnciā suspirare piter et gustare. nescio an vel ipsaz
icōniam experiri ad tempus horribilius penalius ve ducat q̄
vt ad eo delicta p̄ gustatam graciā exire denuo ad illecebras
carnis et molestias exteriores De sc̄da pte s. inferiori dicit itz
bern. jam luo penas iā acerbissime vapulo quō ita exaruit cor
meū coagulatu est sicut lac nec ap̄gi ad lacrimas queo tanta
est duricia cordis. De tertia dicitur tre. i. Nō ē qui desoletur eā
ex oibus caris eius omnes amici eius spreuerūt eā et facti sunt
ei inimici. De quarto d̄z in ps. Elongasti a me amicū et prim̄ z̄.
hanc materiam quere de inuencōe sancte crucis. Septimo ea:
mus cum dño et cū ip̄o moriamur. qd̄ tūc utiqz attingit cū ex p̄
dictis oibus pene desumptis mundus et omnia que in eo sunt
nobis mortua sunt et nos mūdo vt dicere possim̄ cū ap̄lo Vi
uo vero iam nō ego uiuit vero in me xp̄o. hinc ps. Memor fui d̄i
et delectatus sum et exercitatus sum et defecit sp̄s meus. q̄
exponēs greg. dicit quid ē q̄ ait defecit sp̄s meus nisi spirit̄
hominis spiritus elatōis qz quanto sp̄s noster p̄ atinuata ex
ercitia deficit tanto in nobis sp̄s dei crescit nec perfecte deo
placere possim̄ q̄ diu de sp̄u nostro aliquid est in nobis sed
p̄ q̄ totus spiritus noster exalatus fuerit tūc primū pleni deo
uiuimus vita dei et sumus de numero eoz de quibus d̄z mor:
tui. n. estis et vita uestra abscondita est cū xp̄o in deo. octauo
post hāc beatam mortem cū dño vulneramur quā vulneracōez
accepit illa in canticis cū dicebat vulnerata caritate ego sum
qua vulneracōe tūc primū attingimur cū post p̄scriptam mortē
illa fortissima caritate qua vnus cū deo sp̄s erimus vulnera:
mur in qua reliquū d̄nitus supati dulciter requiescim̄ i nulla
de cetera inquietudine fatigati et iuxta salomonē p̄fecte iusti fa
cti non contristabimur quicquit accidit iuuante dño nostro
iesu cristo qui est benedictus in secula.

Sequitur de eodem terciū sermo.

Isi uidero in manibus eius fixuram clauoz et mitta:
manum meam in locum clauoz z̄. iobaañ. xx. dicit
gregorius plus nobis thome infidelitas ad fidem q̄
discipuloz credencium fides profuit quia dum ille
palpando ad fidem reducit nostrā mens omni dubitatione

post posita in fide solidatur. Nos autem verba apposita non sub
significacoe infidelitatis sed magnanimitatis accepimus pro
sequentes magnanimitatis eius ostentiam et fortissime spei sue
fiduciam quam ad deum sine hesitacoe habuit quia nisi mitteret
manus in latus eius credere recusabat nichil dubitans nisi a
deo secure accipet quicquid sperare fiducialiter potuisset et hac
eius forte ostentiam hic persequimur ut eadem informati ipsam quantum
possumus imitemur. nam quod audebat oprimit iuxta verbum promissi
onis math. 21. Amen dico vobis quicquid orates petitis credite
quia accipietis et fiet vobis. Expeditis ergo supra duobus
apostoli verbis in duobus sermonibus tertium eius verbum et quartum
sub unius sermonis compendio coartamus ne ex pleritate tedium
generetur Sicut igitur beatus apostolus in primo verbo nobis
apposuit de vie iniquitacoe In secundo de invente vie progressionē
sic in isto tertio verbo apponit nobis de magnanimitatis deuor
tione que ad magnam nostre salutis perfectum est necessaria supra
modum mens enim que pusillanitas est sicut parum proficit sic fides
et audax deuotio quicquid petierit impetrabit ita suaue si tamen
talis audacia non ex merito presumptioe sed ex diuine virtutis in
spectioe habet ortum. ut ergo ad magna desideranda deuotioes
nostras ad magnanimitatis audaciam excitare et prouocare va
leamus quatuor sunt in nobis acquirenda et quatuor in deo con
sideranda. Prima quatuor in nobis acquirenda sunt ista scilicet
puritas. fervens caritas bonorum operum multiplicitas mutua dei
et hominum familiaritas. hec si in vita nostra habuerimus spem no
stram et fiduciam erigunt et ad magna desideranda coram deo
faciunt nos audaces. Primo ergo plantemus in nobis puritatem
quam tunc acquirimus si omne quod remordet conscientiam per exercitios et
deuotis affectibus ex haurimus tam diu hoc agentes et cum aug
mento exercitiorum detruentes quousque conscientiam peccatorum pondere
prius oppressa aliquantulum in spe venie respiret ex haurientes
nihilominus reliquias peccatorum quousque omni suspecto timore
expulso de remissione peccatorum infusam quadam iocunda leti
cia fiducialiter conscientiam super speret. Cum enim spinis peccatorum
euulsis inter nos et deum non iacet medium quod conscientiam humiliet dei
ciet et fugillet tunc levare faciem possumus et presumere altiora
De hac fiducia ex puritate proueniente dicit iohannes. Si conscientia no
stra non reprehenderit nos fiduciam habemus ad deum de qua
bernardus quid audeat cor mundum et conscientiam pura. Sicut enim mens
mali conscientia suo semper pondere premitur ad infima sic ex offe
rata malis ad superna erigitur et audaci fiducia audet magna
Secundo plantemus in nobis caritatem quam exsupposita prima gra

faciliter acquirimus quippe que ex pura caritate habet ortum
hanc enim legem et virtutem habent dñe gracie vt vna gracia
exaltera generetur Sic em̄ d̄r gen. i. q̄ vnūq̄q̄ habet semētē
sui generis in semetip̄o et iō anima sciens se remissionē pec-
catorū ad n̄o accepisse et timere se nō poterit nisi diligat idulcorē
que videlicet caritas crescit et p̄ficit et ex et̄mno beneficiorū i-
tuitu icipit calefcere et feruere Sic enim dicit aug. Ad dei di-
lectōz i nobis excitandā nutriēdā et augmentandam nihil ita
valz sicut beneficiorū eius frequens et diligēs recordatio que
cū sic p̄feciter audet magna. hinc dicit greg. Plus diligit pl̄
p̄sumit. De qua audacia dicit bern. Caritas reuerenciaz nescit
claudit oculos magestati dissimulat merita et vrgente virtute
ppria audet magna. Tercio superaddamus prioribus bonorū
opū multiplicatē. que necessario sequitur exp̄dictis. Non em̄
vacue caritati creditur. sed solū illi que opibus cōp̄batur hic
jo. xv. Si p̄cepta mea seruaueritis māebitis i dilectōe mea sicut
et ego p̄cepta patris mei seruauī et maneo in eius dilectōe. hic
greg. de dilectōe conditoris lingua. mens. vita requiratur et
subiūgit. nūq̄ enim est amor dei cōciosus. opatur enim magna
si est si vero operari rennuit amor non est. qui amor licet sine
opibus vtpote donū dei hoībus infundatur facillime tñ euan-
escit nisi bonis opibz iugiter nutriatur Sic enim d̄r puer. xxvi.
Cū defecerint ligna extinguetur ignis Quarto crescit audacia
ex mutua dei ad hoīem et hoīs ad deum familiaritate. qui. n.
familiariter se frequentant audent p̄sumere a se magna. fami-
liaritas autem hoīs ad deū nutritur et p̄ficitur ex crebris cogi-
tacōibus. frequentibus meditacōibus peculiaribus oracōibus
in quibus dum gustatur quam dulcis est dominus. ex hoc ad
magnā audaciā puenitur Verū qz in p̄dictis quatuor nequaq̄
nos deo p̄doneos exhibemz eo q̄ in p̄dictorū fecibus p̄ofun-
dati nos erigere nō valemus iō caput de sterquilinico erigamz
bona domini que etiā quosq̄ desperatos subleuant et emplan-
tes qd̄ et fecisse legimus magnos sanctos. sic enim dicit psal. .
Ego sum paup̄ et dolens salus tua deus suscepit me. Cū enim
suam inspiceret miseriam discernatus aīo dixit Ego sum pauper
et dolens cū aut̄ par̄ erectus sursum aspicerz dei sublimia iō-
cundatus dixit salus tua deus suscepit me. Ac si paucis verbis
diceret et si miser sum in me diues tamen sum in te. Cui simile
dixit bern. Ego quā diu me respicō in amaritudine moratur oc-
culz meus si aut̄ sursum suspexero ad dñe miseracōis auxilium
tēpabit mox amarā visionē mei leta dei. Sūt ergo quatuor que
nō dō ad siderata supra modū faciūt nos audaces scz veritas p̄o

mittentis facilitas omnipotentis caritas volētis et dignitas largientis. Primum quod supra modum nos erigit est veritas promittentis. qui promittens cum sit veritas eterna a deo ut sue promissionis iota minimum impossibile sit irritari nihilo in tempore iuravit se datum quicquid desiderare possumus vel audemus. sic enim dicit marcus xi. Amen dico vobis quicquid oraueritis in nomine domini nostri ihesu christi accipietis. hic sapiens xii. iuramenta et conuentiones dedisti bonarum promissionum. Vnde quod multi veraces sunt qui promissa soluere non possunt. Secundo ad idem est tur ideo facilitas omnipotentis qui solo nutu voluntatis sue potest soluere omnia que promittit dicit psalmus. omnia quecumque voluit dominus fecit. Item sapiens xii. subest tibi cum volueris posse et item ecclesiasticus xi. facile est in oculis dei subire pauperem. vnde de hiis qui pusillanimitate premissi non audent petere magna dicit iobus xii. quasi non possit facere omnipotens sic estimabatur eum. hoc est quod aliquis sit verax in promittendo facilis insoluendo. minus autem diligat eos quibus dona et beneficia sunt promissa addatur tertium scilicet caritas que prioribus addita multum cogit. Tertio ergo consideranda est caritas largientis que maior est super singulos electorum quam sit spatium inter celum et terram a deo ut quilibet electum plus diligat quam omnis creatura angelorum et hominum diligat deum. quippe cum finitum et infinitum nulla adinuicem habeant proportionem. quis ergo non videat quam delectabilis sua bona tribuat sic dilectis. si enim secundum apostolum stolus cum ad huc inimici essemus reconciliati sumus deo propter mortem filii sui. quid modo a talis reconciliatis contumere poterit. aut quomodo ut verbis utar apostoli non omnia nobis cum illo donauit qui ut nos audaces faceret impetendo dixit lucas xi. si ergo vos cum sitis mali notis bona dare filiis vestris quomodo magis pater vester de celis dat spiritum bonum per se. Nec si dicat. si omnes patres quantum cumque crudeliter imo omnes creature patres cupiunt filiis suis bona qui potest capere capiat. quanto affectu deus pater velit et desideret nobis bonum. sed esto quod vnus habeat omnia pauca dicta si autem degeneris segnis humilis et indignus ex hoc solo restringitur et ne magna possit facere prohibetur. Quarto consideretur in deo dignitas infinita. qui tam propter sui dignitatem quam diuinitatem in mensuram quantam in ipso est non patitur dare pauca. nam et si nos indigni sumus ut magna non deat nobis dare ipse cum dignissimus dignissime dabit magna et hoc est quod dicitur ezechielus xxxvi. non propter vos ego faciam sed propter nomen meum magnum. His quatuor considerationibus deus sanctos suos ita rebruiat et facit magnanimes ut non modo quecumque sua sed audeant petere ipsum deum. omnia sua a deo dicere pronihilo reputantes nisi eis tribuat semetipsum. Memor si hoc non petiuit moyses exodi. tricelsumotercio. cum dicebat.

Si in veni gratiam in conspectu tuo. ostende mihi faciem tuam ut
sciam te et sponsa in cantic. j. Indica mihi ubi cubes in meridie
In hunc ergo affectum cum magni sancti perveniunt et aliquam
diu in eo de cocti fuerint ut fiant humiliores et a pulveribus
peccatorum mundiores ruit in amplexus dicens Ecce assum. Et
cuius pñcia deus tota trinitas aiam mirifice illustrabit que scz
anima dimitus afflata duplici affectu videlicet reuerencia et
amore tamquam duobus brachys ut ait bern. dilectum appzeben
dit amplectitur et stringit dicens ex pfundissima ammiracoe et
ex itimiffima dilectois flagratione illud quartum verbum thome
qd ipzincipio pposuimus scz dñs meus et deus meus. vnde sic
thomas ex visu et contactu deū pñtez intelligens in effabili
gaudio replet clamauit dñs meus et deus meus ita aia sancta
ut ait bern. ex virtute qua imitatur et caritate qua in flāmatur
deū pñtem intelligit seculi affectu ammiracois et gaudy iebzi
ata clamat dñs meus et deus meus sciciens sibi veraciter exhi
beri qd filius pmissit iob. xiii. Dicēs ad eū veniemus et mansioez
apud eū faciemus ponens hec verba in pli ppe trinitate psonarū
qz exponens bern. dicit Tanta est dignaco verbi tantaqz benis
uolencia patris verbi circa bene affectā et bene cōpoitaz aiam
ut nō modo ad eā veniant sed et mansione apud eam faciant.
tam pater enutriens. quā filius erudiens ita ut singule psona
in dñis singulas aie potencias illustrent sua virtute piter et i
mutet Nam ex patris pñcia voluntas aie amore inflāmatur ex
fily pñcia Intellectus sapia illustratur ex spūs sancti aut dul
cedine meoria dulcoratur. de hys tribz dicit bern. et primo d
patre. quid ē patrem venire ad aiaz afficere ad amorem patris
enim diligere est et iō patris aduentus ex infusa dilcoe cōp
batur. de filio aut dicit quid est verbum venire ad aiaz. erudire
ad sapiāz. nā si sensero mihi apire sensum ut itelligā scripturas
aut sermonē sapie quasi ebullire ex itimis aut in fuso luce d sup
reuelari misteria aut certe expandi mihi quasi qdōdam largissi
mū celi gremiū et vberiores desursum influere aio meditacōm
pmbres. nō ambigo sponsam. i. filiū ad esse. verbi siquidem hee
copie sunt et de plenitudine eius ista accipimz Si aut pseuera
uero huic dignacoī dignis semp quantū in me est actibz et ef
fectibz tñdere eciā mansioez apud me faciet tā pater enutriēs
quā filius erudiēs Sic et verissime tam ex eo qz nexz patris et
fily qz ex ineffabili delectacōis dulcedine spūs sanctz congno
scitur esse patris Vbicūqz em ē pat et filiz ibi eozū nexz. i. spūs
cū eis ē. Sz qz d hoc sacmto idigne loquit ierptz qui nō ē cōsuis
bz secreti cōmercy qui nō in tignit calamū ligue i expiēciā cord

pro eo ego miser peccator qui in stercore meo putruui ut iumentum
percuciens cor meum redeo ad me ipsum supplicans deo si forsitan
ex hoc veniam inueniam apud eum qui est super omnia deus benedictus
in secula amen. Verum quod dicitur gratia miracula non sanctum faciunt sed
ostendunt in eo ut huius gloriosi principis thome apostoli sanctitatem
pater claram saltem tenuit declarare. Ecce in passionali legitur. quod
patriarcha iudorum unius anni spatium orationis gratia romam nauigio
peruenit qui requisitus a summo pontifice de thoma apo-
stolo et eius miraculis coram clero et populo ita ut nouit respondit
dicens Civitas in qua venerabilis thome corpus requiescit uel
na vocatur toris regni nostri caput per medium autem civitatis illius
physion unus de paradisi fluminibus emanat que a fidelissimis christi-
anis tota ut decet inhabitatur inter quos nullus erzoneus aut
infelix in habitare potest quin aut citius resipiscat aut inopinatum
casu meribundus corruat. Daululum autem extra membra urbis illius
mons sepatus est aquis profundissimi lacus undique septus in illo
monte est turris excelsa in cuius summitate beati thome apostoli eccle-
lesia posita est in circuitu aut eisdem lacus deforis in honore
xii. apostolorum xii. sunt monasteria. Predictus autem mons ubi
thome apostoli monasterium est nulli hominum accessibilis est infra
annum neque illum temere adire aliquis audet. sed et patriarcha in
die thome sacra mysteria celebraturus non nisi semel in anno cum
circumquaque aduenientibus locum et ecclesiam ingreditur. Adueniente
autem annua festiuitate apostoli viii diebus ante festum et viii
diebus post festum lacus predictum montem circumdans ita totus e-
uanescit ut vix discernatur utrum aqua ibi fuerit et ideo fit cursus
fidelium et omnes male habentes languorum suorum remedia meri-
tis apostoli indubitanter descuntur. Est etiam intra sancta sanctorum
illius ecclesie ciborium argento et lapidibus preciosis mirifice de-
coratum intra quod preciosissima concha argenteis dependet cathe-
nis. habens intra preciosum illum thaurum scilicet corpus apostoli
quod ad huc integrum et illesum ac si illa die sit depositum perseuerat
in qua concha tanquam adhuc uiuus erectus stare videtur. Ante
cuius aspectum aurea lampas plena balsamo argenteis restibus
pendet que semel in anno accensa nec balsamum diminutum nec
lampas ex tincta reperitur. quo balsamo quicumque punctus fuerit
sanabitur a quacumque infirmitate. de inde predictus patriarcha ac-
cedens ad missam solemnia cum suis suffraganeis predictam concham
expandit et corpus apostoli in sede aurea collocat super altare
cuius ad huc figura et integritas talis permanet qualis fuerat
cum per mundum discurreret propter deum facies eius tanquam sidus rutilans
capillos habens rubeos et pene usque ad humeros defluentes.

Barbā vero rufam et crispam sed nō pliaz vniuersam formam
visui pulerrimā vestium etiā duricia et itegritas eadē ad huc
pmanet. igitur corpe eius sacro incathedra pōito statim mis-
saz solemnja celebrantur. Cum autem eucaristie percipiendi
tempus aduenerit patriarcha consecratas hostias in altari cō-
ponit et cū magna reuerencia ad locū vbi apłus sedet eas de-
fert et flexis genibus eas apostolo offert quas apostolus ex-
tensa manu dextera suscipit vt nō mortuus sed viu2 esse creda-
tur. Susceptas aut hostias i palma extensa cōseruat singula
singulis mox daturus. vniuersus ita vtriusq; sexus popul2 cum
deuocōe et reuerencia accedit vnus post alium et hostias de-
manu apostoli ore suscipiunt apostolo porrigente Si quis aut
ifidelis vel alia qualicūq; pcti macula ifectus dñmīcaturus ac-
cesserit oibus videntibus apostol2 manū cū hostiis retrahit et
claudit nec quā diu presens est peccator eam apit. Peccator
aut ille nūquā euadit quū aut statim resipiscat et penitencia
duct2 ab apostolo cōmunionē sumat. aut anquā exeat moria-
tur qđ cernētes quiq; ifideles relicto errore suo mox ad fidem
conuertuntur. His oib2 solemniter p actis et tota illa ebdomo-
da i laude apostoli transacta. patriarcha cū coepiscopis suis
sacry corpus apostoli i locū suū cū debita reuerencia repouunt
singulis cum laude in sua redeūtibus. Post hec tota illa lacu p-
funditas montē cingentis aquis alueū suū vt ante fuerat vber-
riē replet et in latū et pfundum sicut ante fuerat se extendit
talibus aut patriarcha referente auditis calixtus papa scđus
cum toto clero dominū laudauit piter et benedixit.

De natiuitate domini nostri.

rtus est sol dicit gregor. sepe sacro eloquio dñs solis
appellacōe figuratur sicut per pphaz zachāia ultimo d2
Vobis timentibus nomē meū orietur sol iusticie Ver-
ba itaq; apposita de sole xpō intellecta exponi possunt
dupliciter Allegorice et tropologicē hoc ē misterialif et mora-
liter. Misterialiter de casto et ecclesia. Moraliter vero de qua-
libz aīa fideli cui dñs i spū oritur ad salutē. primam accepōez
brenit pcurram2 vt secūde accepōi microsi2 itendam2 De pri-
mo sciedū qđ verbū ppōitū i hac scriptura quadruplicē cū totidē
effectib2 iuenitur. Erat. n. tot2 mō2 añ ortū h2 solis quatuor
malis oppssus que videlicz mala sol xp2 i ortu suo micordif am-
mcuebat. Fuit iōz tot2 mūd2 ante ortū sol xpī errore exccatus

affectu carnali deprauat² demōib² subiugat² inferno deputat²
Primo dico ante ortū huius solis hoc est ante natiuitatē xp̄i to-
tum genus humanum paucis exceptis p̄olatiam sequeban-
tur. adorantes lapides et ligna volucres celi et bestias terre
d̄ quibus dicitur gen. vi. Sensus et cogitatio hūai cordis ī malū
p̄na sunt ab adoleſcencia sua et ap̄lus 20. i. Mutauerūt gloriā
ī corruptibilis dei ī ymaginem corruptibilis hoīs et volucrū et
quadrupedum et serpenſium. et seruerunt creature potius
q̄ creatori deus ergo veniens ī mūdū tenebras erroris p̄p̄dica-
tionē illūiauit dicens job. xiiii. Si creditis ī deū et in me cre-
dite. Ac si dicat lapides et ligna que tāquāz deos colitis ip̄i n̄
sunt dy sicut ego sum deus. nā vt ait psal. omnes dy genſium
demonia. De hoc ortu dicitur nau. vi. ortus est sol et auolauerūt
locuste p̄ locustas saltantes dans intelligere errozes qui
quasi de malo ī malū saltant Sc̄do ante ortū huius solis totū
humanū genus fuit carnali affectu deprauatū. Sic enī dicitur
gen. vi. omnis caro corrupat viam suā venit ergo xp̄² et p̄ suā
amarissimā passiōz omnē carnalē affectū ī electis suis penitus
arefecit vt s̄m ap̄lm. ii. cor. v. qui viuūt iam nō sibi viuēt sed ei
qui p̄ oībus mortuus est qz vt idē ait gal. v. qui sunt xp̄i carnē
suā crucifixerunt cū vīps et acupiscencys. De hoc ortu et eius
affectu d̄z jac. i. ortus est sol cū ardore et exiccātū est fenū sc̄z
carnalitatē iuxta illud ih̄. omnis caro fenū. vñd̄ bern. pudeat
sub spineo capite mēbra ducere vitā delicatā. Tercio ante solis
huius ortū hūanū genus demonib² extitit subiugatū nam ex
originali et actuali peccato totū hūanū genus paucis exceptis
erat subiugo diaboli nec ap̄ria virtute ab hoc liberari poterat
sed oportuit vt hoc fieret p̄ d̄nm incarnatū h̄mc job. xii. nunc
princeps hui² mūdi eicitur foras. qd̄ exponit glosa. princeps
mundi. i. rephoz eicitur foras d̄ cordib² electoz. q̄ pulchre
submethafora job lx. declaratur vbi d̄r Absorbebit fluum et
nō mirabitur et habet fiduciā q̄ īfluat jordanis ī os eius. q̄
exponit gre. dicens. quia vehemoth ab origine mūdi exortum
vix paucis euadentibus humanum genus vsqz ad redemptoris
t̄p̄a quasi quēdā fluum ī se traxit. jō etiā nūc post mediatoris
aduentū habet fiduciā vt īfluat jordanis ī os ei². Ac si dicat
Ante redemptorē pene mundū totū absorbit sed q̄ grauius
est post redemptoris aduentū eos qui baptismatis sacramen-
to p̄ jordanē designati sunt deglutire se posse d̄fidit nisi quia
maxillam eius perforauit. d̄ns per penitenciam ei² corpalem
De qua subiungit greg. quisquis nō dū captus est maxillam ve-
hemencius fugiat. quisquis vero iam captus est. non desperet

sed per penitentiā foramē in maxillam querat. humanum ergo
gen² qd a mūdi exordio fuit demonibus subiugatū. nunc per
redēptoris penitentiā est misericorditer liberatū. nō q⁷ modo
nō ipugnetur. sed q⁷ nemo nisi volens subiugatur de hoc ortu
solis et eius effectū d² hester. x. Sol ortus est et hūiles exalta
ti et deuorauerunt iclitos q⁷ hoies prius hūiliati et in fedam
seruitutem demonū redacti modo exaltati sunt p dei liberacōz
vt nō solūmodo nō sint subiugo demonū sed ipsi demōes sint
subiugo et i p²rio electoz. sic enim dicitur luc. x. Magister etiā
demonia subiciuntur nobis in noie tuo. Quarto humanū gen²
ante ortū huius solis fuit in inferno obligatū siue etiā deputatū
vt om̄s hoies quantūcūq⁷ sancti ante ortū h² solis descender
ent ad infernū. de quorū numero vn² de p²ci p²is iacob videlic⁷
patriarcha dixit. descendā ad filiū meum lugens sed postquā
sol iusticie xp² deus noster ort² p natiuitatē occidit p passioz
omnes electi ex inferno liberati ascendūt i celū ita vt sine omni
medio possint si voluerint auolare. de hoc ortu solis dicitur in
psal. ortus est sol et dgregati sunt sez in celū qui pri² in inferno
congregabantur. Congregamur autē primo sub noie et fide
xpiana vt omnes qui noie et fide xpiana signati in veniuntur
transeunt in celum. vnde iudeis dicitur i^h. lxiii. Interficiet te
dominus et seruos suos vocabit nomie alio in quo qui bene
dictus est super terrā benedicetur in domino. de hac congre
gatione dicit greg. Ecce nos qui redemptoris gracia redempti
sumus hoc iā celestis muneris habemus vt cū a carnis nostre
habitacōe subtrahimur mox ad celestia p²mia ducamur quia dū
redemptor noster claustra inferni penetrans electoz aias ex
inde reduxit nos illo ire non patitur bene iā alias descenden
do liberavit sed qui ante eius aduentū in hunc mundū vener
ant quātūlibz virtute inficie pollerent ex corporibus educti i
finū celestis patrie recipi rō poterāt vllomō. nunc p²dicta qua
tuor verba cū suis effectibz spūaliter exponam² Primo ostēden
tes q⁷ sol xp² deus in nobis spūaliter oritur. de inde quomō
p²dictos effect² i nobis spūaliter opatur. primū in munitur zach
ultimo. Vobis timentibz nō mē meū orietur sol iusticie. de indē
sic in nobis exort² facit le custas auolare. scdo. corporalitates ex
siccare. tercio dignatur hūiles exaltare. quarto exaltatos cogre
gare. In hys quatuor effectibus ad statum perfectionis du
citur vita nostra. primo ergo de² vidēs nos peccatorū sordi
bus obuolutos et nequaquam ex propria virtute de peccatis
nos posse resurgere oritur in nobis spūaliter in e² ortu incipit
lumē cōgnicōis splēdescere p qd mala que cōmisim² cognoscim²

optet aut ut mala agnita displiceant et hec displicētia pfectā
penitenciam operatur per cuius virtutē auolant locuste omniū
peccatorū dicit em criso. q) sine omni interuallo ad pñiaz sequa
tur remissio peccatorū. q) aut duenienter perlocustas peccata
possint intelligi p) per similitudinē utrobique repertam. Sicut em
locusta posteriora cura longiora habet anterioribus sic pena
peccatorū longior est qualibet voluptate quia ut ait greg. Mo
mentaneū est qd delectat eternū qd cruciat et sic patet quō ad
huius solis pñciam. lūis resplendenciam. veram penitenciam
locuste omniū pētōn veraciter effugantur. dictum namq) est
quō sol xp̄us deus noster primū in nobis spūaliter oriat̄ur de
inde quō lumen subsequatur ad que duo vera penitēcia subro
gatur. scdo oritur nobis sol iusticie xp̄us de2 noster dans grā
remendi que oīo necessaria est post predicta ne precipitacōez
priora bona i nihilū redigātur. cui gracie si ex agruo occurrere
cupimus in tribus exercicijs laboremus scz i occōnū elongacōe
delectabiliū subtractōe. bonorū operū occupacōe. Primo dico
si volumus fluxa viciōn restringere. oportet ut añ omnia pec
catorū occōnes funditus declinemus. Sic enim hortatur nos
dominus gen. xviii. noli respicere post tergū nec stes in omni
circaregione q) ut ait dominus luc. viii. nemo accipiens aratū
et respiciens retro apt) est regno dei. dicit. n. gre. non licet in
tueri qd nō licet cupiscere. Scdo exerceamus nos in delecta
biliū subtractōe ut subductis mundi carnis pprie voluntatis
delectabilibus ad dei delectacōz cicius veniamus. oportz enim
hominē qui in deo desiderat delectari omnia alia dlectabilia
declinare q) ut ait ih. xxiii. Angustatū est stratū ita ut alter
decidat et palliū breue utiq) operire nō p̄t. hinc osee. viii. no
li letari israhel noli exultare sicut ppli Mc si dicat. Noli tibi as
sumere seclia gaudia ne spūalia excludantur. dicit enim aug.
Si animus habet vnd delectetur extrinsecus sine dlicys manz
intrinsicus. vnde gre. Anima ad similitudinem dei in quo est
suprema delectacō creata sine delectacōe esse nō poterit. Aut
enim delectabitur in infimis et caret supremis. aut in summis
et dēpnit infima. Tercio exerceam) nos in bonorū operū occu
pacōe ne diabolus nos in veniat ociosos qui occupatos trāsit
ociosos aut carnalibus desiderijs in flāmat ut multa mala fa
ciāt et negligāt mlta bōa. q) aut multa mala faciāt dz ec. xxiii.
multā maliciā docuit ocōsitas. q) etiā multa bona negligāt ocō
si dz pue. xxiii. qui seclat ocīū replebit egestate Exhūs f̄bz s.
occōnū subtractōe dlectabiliū elōgacōe bonorū opū occupacōe
ois caro marcescit et spūs reflorescit. De hoc solis ortu di. jac. i.

Mar 6

ortus est sol cū ardore et exsiccātū est fenū scilicet carnalitatīs
tercio ortus est nobis xp̄s deus noster ad hūilitatis nostre ex
altacōm qđ tūc attingit cū ppriore solis ortū atplibus et corpa
libz longe fctm ad gustū diuine dsolacōis misericorditer suble
uamur. quo gustato vt ait greg. desipit omnis caro Ex quo cō
tingit vt qui prius p durā et laboriosam resistenciāz vix nos a
terrenis continuimz nūc bonis dñi delectabiliter mestati tedi
osa et abhoiabilia sint pñcia et delectabilia eterna vt ex hoc
sapore i deū pene continue suspensi conuersacōz nostrā i celis
habentes nil aliud nisi que dei sunt libeat et delectat Ex hac
contemplacōe tres dignitates nobiles consequimur Ex quibz
merebimur apud deū misericorditer exaltari. nā ex sapore diui
no efficimur veraciter sapientes ex celesti conuersacōe erimus
deo fideliter adherentes et ex hys duobus erimz dō p omnia
cōplacentes Ex quibz tribz apud deū merebimur exaltari qđ
in ritibus sanctis deo singularit dilectis in veteri testamento
legimus figuratū scz dauid daniel iosue quoz singuli pp̄ sin
gulas dignitates sunt apud deū et homies exaltati. nā daniel
pp̄ sapienciā. dauid pp̄ familiarē dei adherenciā iosue vero
pp̄pter cōplacenciam meruit exaltari. De primo scz danielle dz i
eodem capitulo. ii. rex Nabuchodonosor danielē in sublimē ex
tulit et multa munera et magna dedit ei et constituit eū super
omnes puincias principē et pfectū et magistrū sup cūctos sa
pientes. qđ idcirco factū est qz sapiencia et sciencia iuenta est
i eo sup omnes magos et arealos babilonis. De secdo scz dauid
dz. i. re. xxii. quis in omnibus sicut dauid fidelis et iō legitur
de eo in psal. Exaltaui electū de plebe mea. de tercio scz iosue
dz in libro suo capitulo. iii. Hodie incipiā te exaltare. Quarto
oritur in nobis spiritualiter xp̄us de2 noster ad nostram bea
tam et felicem cōgregacōm. qđ contingit cū ex adhesionē i pri
ori ortu tacta cōpetenter hūilitati ex virtute hui2 solis omnia
sparsa nostra colliguntur et in deo feliciter vniuntur Adhesio
enim si continuata fuerit iusto ordine transit semp i vnionem
dicente apo. qui adheret deo unus spūs efficitur cū eo. de hac
cōgregacōe dz Eze. xxxvi. dū sanctificatus fuero in vobis cō
gregabo vos d vniuersis terzis hec cōgregacio beate vnionis
p tria in nobis misericorditer pmouetur scz p benignā dei orōz
nostram dilectionē corpis et sanguinis dñi cōmunionē. de. i.
dz iob. lxxvii. Pater sanctifica ecs in veritate ut omnes vnum
sint sicut tu pater in me et ego in te ut et ipsi vnū sint in nobis
de secudo dicitur iob. iii. de2 caritas est et qui manet in carita
te in deo manet et deus in eo. qđ exponit bernh. p caritatem

11665

De p̄p̄tione

homo in deo et deus in homine est. De tercio dicit ioh. vi. qui manet
ducat carnem meam et bibit sanguinem meum in me manet et ego
in eo. Ex his ergo tribus perficitur haec unio gloriosa. De hoc ortu
solis dicitur ipsa. ortus est sol et aggregati sunt. in quibus aggregatio
nos producat. qui vivit etc.

De sancto stephano.

Ideo celos aptos act. vii. dicit greg. Sacre scripturae sic in veritate credantur facte ut tamen significatio
caro nobis aliquid insinuent ut foras de hystoriarum
doceamur et inter per intellectum mysticum instruamur
Verba itaque apposita per hystoriam docent nos quod beatus steph.
in persecutione positus vidit celos aptos et cum hoc sensu nobis in
sinuant. quod et nos duobus exercitiis apostolorum celi mereri possumus
ut post mortem sine medio ad celi gaudia aualeamus. Propter
quod sciendum quod sacra scriptura vndique plustrantes invenimus celum
quatuor vicibus aptum. Primo math. iii. ubi dicitur baptizatus ihesus
descendit de aqua et ecce aperti sunt ei celi et vidit spiritum
descendentem sicut columbam in ipsum et vox de celis dicens
hic est filius meus. Secundo celum aptum legitur act. x. ubi dicitur.
Vidit petrus celum aptum et descendens vas quoddam velud linteam
magnum quatuor iugis submitti de celo in terram in quo erant omnia
quadripedia et serpencia terre et volatilia celi et facta est vox
ad eum Surge petre occide et manduca. Mit autem petrus Absit
a me domine quia nunquam manducaui omne animal et immundum. Et vox ad
eum. quod deus purificavit tu ne animal dixeris et receptum est vas in
celum. Tercio celum aptum legitur act. vii. cum lapidaretur stephanus
ubi dicitur. Cum esset stephanus plenus spiritu sancto intendens in celum
vidit gloriam dei et ait. Ecce video celos aptos et iherosolimum filium hominis
stantem a dextris virtutis dei. quarto celum aptum legitur apoc. iii
ubi ioh. ait post haec vidi et ecce ostium magnum aptum in celo. In
his quatuor celi apostolorum quatuor genera hominum quibus statim
ut egrediuntur a corpore sine omni medio celi ianua apta est. Sunt
autem pure innocentes. perfecte penitentes. dura et aspera patientes.
sublimia contemplantes. Haec quatuor genera hominum per ordinem
percurrentes. primo dicimus quod pure innocentibus celi ianua apta
est pure autem innocentes illos vocamus qui puritatem baptismatis
leze caste et caute custodierunt nec peccata actualia addiderunt
quibus sicut christo in suo baptismo apertum est celum ita ut omnes qui
in virtute eiusdem baptismatis existi sanctificati et purificati fu-
erunt quam diu eadem puritas manserit quacumque morte preoccupan-
tur ad celum evolat sine mora nec moveat quemquam propria merita

non habeat qz in meritis xpi que in sacramento baptismatis pti-
pant diuites facti secure ad deum transeunt ta a ppiis dicitis
purgati qz exmeritis xpi ditati donec voluntatis vsum habuerit
a malis omnibz sunt securi et hoc est qz dicit. bern. nihil est qd
timeamz donec voluntatem et facultate deliberandi numera-
tus quisqz recipiat a caritate xpi oio non poterit separi sed se-
curus interim deget sub ptectione et aduocacoe dm dei sui pci-
pientis omni creature. Nolite tagere xpos meos At vbi ifan-
tilis ignorantie metas egrediens redditur sibi cetoz utiqz vio-
lenciaz nec tuc formidare necesse est h ab eo qui dormit in sinu
suo pzia caueat voluntate qua si abusus fuerit no redire licebit
ad baptisma. sed ex ppiis necesse est laboribus baptismus con-
secratur qz sicut diuina gracia exigit vt qui ex aliena culpa obli-
gatur p aliena pena absoluator sic ecia diua iusticia requirit vt
qui ex pzia culpa dtamatur pzia eciaz pena plectatur. hinc
iterum bern. sola scdi a de tribulaco purgat quos dtamauit p
uaricaco sola prioris. Et sciend qz apcio regni celoz no distit
ex virtute baptismatis sed passionis xpi quia si quis ante passi-
one dni baptizatus decessisset no illico regnu celoz introisset.
ecia si sufficienter ab actuali et originali absolutz fuisset Scdo
celum aptum est vere penitentibus qd reuera necessarium est
pcst pdicta vt qui primaz vestem inocencie perdiderint et per-
consequens regnu celoz sibi clauerint perfortissimā pniaz ifm
referatur. qd in scda celi apercio etidenter inuitur vbi d missio
lintheo plero reptilibus ante petrdictū est ei. occide et man-
duca quia nisi quis oia reptancia et serpenca hoc est vicia et
peccata i lintheo cōsciencie reperta plene occiderit et perfecte
mactauerit regnu celoz sibi clausum inueniet. qd persufficiens
tem mactacōm pdictoz iterū aperitur. dicimz aut qz peccata
reptancia per plenaz et perfecta pniaz sunt mactanda ne quis
sibi blandiens ex qualicūqz pnia sibi pmittat plenā inocencia
peccator. difficilimū est em vt multum iquinati ad pristiam re-
deant puritate qd taz scriptura qz figura cognoscimus euiden-
ter figura quia templū salomnis a gentibus pphanatū nūquā
ad decore pristinū poterat reformari. similiter scriptura. dicit
enim ambro. Faciliū inueni eos qui inocencia seruauerunt. qz
qui dignā penitencia peregerūt Cū enim singulis peccatis pe-
ne singule debeantur. iuxta illud iob. xx. Luet oia que fecit et
illud ecc. xii. de omni errato adducet te deus iniudiciū At ten-
dat qui poterit qz pfundissima penitencia opus sit per quaz
plena inocencia reparatur At nisi fieri potuisset n dixisset aplz
post persecucōm ecclesie nihil mihi cōscius sum. hinc iero. dicit

Si quis vestem in nocencie peccando corrupit penie remedio poterit reparare qz vsqz bern. qd deus nō i putare decreuit sic ē quasi nō fuerit. Si ergo decreuerimus innocenciam reparare et p consequens ianuam celi perpenitenciam reserare curemus vt nostra penitencia sit perfecta. que tunc veraciter coram deo pfecta dē si ipsam penitenciam ad omnia loca in quibus peccauimus dilatenus Sic enim patres sancti suas penitencias pegerunt. de quibus dē hest. ix. omnia loca in quibus antea letari dsuenerant terminū laceracōe repleuerūt Et qz peccauimus in corde male dsenciendo i ore vana et turpia loquendo i corpe crimina perpetrando iō ad hec tria loca penitenciam extendam? Ita videlicet vt cordi demus amarā dūcōz. ori fidelē dsessioez corpi penalem et asperam satisfactōz hec tam diu dūmuantes quousqz spūs sanctus testimoniū phibeat spūi nostro qz dimissa sint nobis peccata et sic in nocencia est repata et p dñs celi ianuā reserata Tercio celū apertū legimus in passione stephani sicut superius est ostensum per quod nobis innuitur qz celum omnibus martiribus est aptum. hoc enim priuilegio dēcoratur martiriū vt qui p p deū morti se offerūt. in deo statim in veniant vitā et qui dētempnūt viuere apt deū mori cupientes. i deo sibi vitam in veniat ppatā Verū qz hec desunt temporibus. nō enim ea dicit nobis deus vt ait gre. p me morere sed tm in te carnalia desideria occide iō querenda sunt alia que pacis tēpe coram deo p martirio dputentur. dicit enim gre. Martires esse possumus etiā si nullo p cūcenciū ferro trucidemur Idē habet pax nostra martiriū suū. qz et si carnis colla ferro nō subdim? spū au tamen gladio carnalia desideria trucidamus. Hoc autē martiriū qd pacis tēpe deo offerre possumus in tribus exercicijs exhibetur scz in corpis afflictōe. pxiimi dpassione. iniuriarū paciēti perpeffione in quibus tribus sanguis dsimitur qui in martirio gladio effunditur. Prīmū dico exerciciū qd martirio equipollet dsistit in corpali afflictōe vt quem simul fundere nō possumus sanguinē duris et asperis labcribus fatigati cotidiana afflictōe extrahamus. qz aut p martirio dputetur expsse bern. in sinuat dicēs vere martiriū gentis est et effusio quedā sanguinis in cotidiana corpis afflictōe illo nimiz quo ceduntur membra ferro. horrore quid micius sed diuturnitate molestius et subiungit Sic quippe infirmis et pusillis corde necesse est vt quē semel p xpo fundere nō sufficiūt saltē miori quodā sed diuturniori martirio sanguinē fundant. Scdm exerciciū qd martirio equipollet consistit in pxiimi cōpassioe vt videlicet tot vulneribus cōpassionū confodiamur in corde. qz miserias

corpū et animā i nostris p̄ris expimur adolentes ex affectu
singulorū miseris tamq̄ nostris hoc martirio se paulus afflix-
erat cum dicebat. ii. corin. xi. Quis infirmatur et ego non infir-
mor. quis standā. et ego nō vror. d̄ hys duobz martiris dicit
gre. Duobz modis eorū tollitur cū aut p̄ abstīnēciā afficitur
corpus aut p̄ p̄passiōez p̄rimi affligitur animus. Tercium ex-
ercitiū qd̄ martirio equipollz īiuriāz paciēti p̄pelliōe. hoc. n̄
monet intima cordis et medullitus nos affligit. de hoc marti-
rio dicit gre. Ferre d̄tūmelias et odientē diligere martiriū ē in
oculta cogitacōe et subiūgit. Nos ergo sine ferro martires esse
possumus si paciāz i aīo iustodimz. quarto celū apitur cōtem-
plantibus sicut apoc. iiii. sancto iohāni legimz euenisse vbi d̄z
Vidi et ecce hostiū magnū aptū in celo p̄ qd̄ manifeste datur
itelligi qz diuina contemplantibus post mortē sine medio ce-
li ianua est apta Ad q̄ contēplacōz et p̄ consequēs celi ap̄cōm
si venire cupimus tribz eam passibus actingemz quibus ecīaz
i iohanne cōgnouimz accepisse. scz hūane conuersaciōis aliena-
cōe. carnalis consolaciōis abdicaciōe ipsi aīe ad deū eleuaciōe
de primo instruimur eze. iii. Vbi d̄z Includere i medio domz
tue et ibi loquar ad te In quibus verbis docemur a tumultibz
hoīm separari sicut bernb. o anima esto sola vt illi soli te serues
quē solū ex omnibus elegisti quia studia contēplacōis silen-
ciū amant quietē desiderant cordis pacē ab exterioribus p̄flu-
ris et consciā in omni puritate cordis et corpis. de secundo
d̄z in psal. rennuit consolari aīa mea et iō statim sequitur Me-
mor fui dei et delectatus sum. de quo bern. rennuit consolari
aīa tua in aliis si vis in dei consolaciōibus delectari qz impleri
anima dei uisitaciōibus non poterit nisi carnis consolaciōibus
funditus renūciauerit. de tercio monemur per isa. li. Eleuare
eleuare consurge i r̄m In quibus verbis perfecta forma i trine
eleuaciōis innuitur. d̄z enim bis eleuare p̄pter intellectum et af-
fectum cui subiungitur Consurge. i. simul cum omnibus i terio-
ribus et exterioribus sursum te erige in quo cū fecerit homo qd̄
poterit condescendit nobis deus et sua dulcedine reficit aīam
desolatam. qd̄ pulchre in lege oñditur vbi moises sepe ad con-
sulendum d̄nm montem ascendit et dominz condescendit. qd̄
exponens gregorius dicit in legis accep̄cōe dicitur quia moises
ascendit et dominus in montem descendit. quid per montem
nisi nostra contēplacio accipitur in quem nos ascendimus vt
ad ea que vltra nostrā infirmitatem sunt videnda subleuemus
sed in hunc dominus descendit quia nobis multum p̄ficiēti-
bus paz aliquid de se nostris sensibz apit d̄nz noster ihs xp̄z

Sermo secundus de s. stephano.

Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta Mat. xxiii. dicit gre. quid pdest mala agnoscere si nō contingat euadere. tota ergo intencōe curandū est vt dū vocacōis tempus accipiunt bene viuendi studio mala euadamus. Ecce in p̄iori sermone dictū est quibz exercit̄s hoīes ad celi gaudia vocantur vt sermo exigit vt dicatur quibz de meritis ad pfunda inferni de mergamur. Primus ergo sermo habitus est de auolacōe electorū. Iste aut̄ secundo habēdus ē de dampnacōe reproborū. Sz qui sumus nos aut qui scia nostra vt electos et reprobos p̄ discretas distinctōes discernamz. quis enim cognouit sensum dñi aut quis d̄siliarius eius fuit. dicit. n̄ salon ecc. viii. Sunt iusti atqz sapientes et opa eorū ī manu dī sunt et nescit homo vtz amans an odio dignus sit sed omnia ī futurū reseruantur icerta. eo qz vniuersa eque eueniūt iusto et ip̄io bono et malo mundo et ī mundo. Cui sentencie consonat gre. dicens. p̄ mixta est ecclesia diuersitate filiorū qz sic om̄s ad fidem recipit vt tamē nō om̄s ad gloriāz p̄ducatur quousqz nāqz hic viuimus necesse ē vt vitā p̄ntis seculi p̄mixti agamus tunc aut̄ discernimur cū puenimus soli enim boni nusquā sunt nisi ī celo mali vero nusquā nisi ī inferno. Hec aut̄ vita que ī celū et infernū sita est sicut ī medio subsistit ita vtriusqz ptis ciues d̄muniter recipit quos tamen sancta eccia et nūc ī discrete tenet et postmodū ī egressione discernit. Licet itaqz d̄ istorum scz electorū et reproborū discreta distinctōe nullam certitudinēz hēamus. Iuxta illud ecc. iiii. quis nouit si spūs filiorū adā ascēdat sursum et si spūs iumentorū descendat deorsum reprobos iumenta vocans ex pte tñ agnoscimus scz p̄ speculū sacre scripture qz illi scz electi ad celi gaudia assumuntur et alii videlicz reprobi ad infernū demerguntur. qd̄ apte oñdit veritas Mat. xxii. dices. duo erūt in agro vnus assumetur alius relinquetur. duo erunt in mola vnus assu. et alius relin. In quibus verbis innuitur qz in omni statu alii assumuntur et alii relinquuntur. licet itaqz discernere nō possimus qui sint reprobi et qui electi. hoc tñ fiducialiter dicere possumus qui hoc vel illud bonū vel malum fecerit et in eo vsqz in finem perseuerauerit ille reprobus est et hic electus. Nūc ad thema p̄positū reuertamur. Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta. nec dubiū quin hoc de reprobis dicat deus qui cū hic per vitam reprobo deum voluntarie derelinquāt domus eorū. i. corpus et anima hic a grā et in futuro a gloria deseretur. Corpus enim domus est anime Anima

vero domus dei utraq; autem domus deserta erit. cum anima
corpus deserit et deus animam derelinquit. Corpi em̄ nō de re
linquitur lapis sup lapidem cū in die defunctōis pibunt om̄s
cogitacōes eorū nisi decedamus illud ecc. x. Cum moritur homo
hereditabit serpentes et bestias et fernes ita videlicet vt ser-
pentes et vermes hereditet corpus bestie aut̄ infernales aiām
hereditabūt. Sunt ergo quatuor genera hominum qui statim
vt de corpe exeunt ad pfundū inferni sine medio demergun-
tur quos iohannes in apoc. xxi. enumerat ita dicens Timidis et
incredulis execratis homicidis fornicatoribus veneficis ydola-
tris et oībus mendacibus ps illoꝝ erit istangno igne ardenti
et sulphure q; est mors secunda. Hec per ordinē exponentes.
Primo dicimus q; timidi sunt qui licet peccare audeant et au-
dacter offendere deum non tamen audent agere penitentiā;
Tu mentesiq; sint delicati et nō valent in penitentiā perseuer-
are. vel q; nō possint a peccatis cessare vel timent deum nō fa-
ciliter adonare vel solent de penitentiā finali sperare De quib;
dicit job. qui timet pruina cadet sup eum nix qd̄ est di-
cere. qui timent parua penitentiā et puū satisfactōis laborem
subire a peccatis amissis irruet super eum nix omnis miserie cas-
lunitatis et amaritudinis vt sicut nix maior et pfundior est
pruina sic miseria futura maior est omni malo qd̄ psatisfacti-
one passi sunt in hoc tempe penitentes. talibus timidis cum
suis allegacōibus dicit bern. quid timidi estis modice fidei ve
peccata dimittere nolit deus sed affixit ea cruci. quid teneri et
delicati estis. sed nouit ipse figmētū nostrū. quid male asueti
estis sed dominus soluit apeditos. quid cuncture manū porri-
gere adiutorū. sed vbi habundauit delictū sup habundauit es
gracia. quid ergo amplius impedit a salute. dico quia deū igno-
ratis. omnes enim qui nolunt conuerti deū ignorat. neq; nō
ob aliud rēnuūt conuerti. nisi q; graue et seuerū ymaginatur
qui pius et benignus est. durū et implacabilem. qui misericors
est ferū et terribilem qui amabilis est et mentitur iūquitas sibi
ydolū pro eo qd̄ non est ip̄e. Secundo incredulis inferni ianua
est apta qui vere fidei per vitā reprobā contradicunt eo q; ad
eandem fidem probandam testes ydoneos nō adducūt. quia
sicut deut. xvii. dicitur i ore duorū vel triū testium stabit omne
verbū. Sunt aut̄ ydonei testes vere fidei cor līngua et manus
quos qui adduxerit ad probacōz fidei sue veraciter est fidelis.
Contra primū testem peccant heretici qui simulato ore et ope
fidem confitentur cui tamen cordis pfidia contradicit. con-
tra secundū peccant iudei saraceni et pagani qui aperto ore

euomunt blasphemias contra fidem Contra terciū testem manū
vel opus peccant mali xpiani qui corde et ore xpianos se asser-
unt sed opibus contradicunt. De hac veritate fidei dicit grego.
Ecce nūc apud se hoīes dicūt . nos iā dnm̄ non erubescim⁹ qz
apta eū vore p̄fitemur. quibus ego respondeo qz in hac plebe
xpiana sunt nō nulli qui xpm̄ idē d̄fitemur qz cunctos xpianos
esse d̄spiciunt. nā si nomē xpm̄ tanta gloria non esset tot pro-
fessores xpi sancta ecclesia nō h̄rēt. nō ergo sola vox sufficit ad
p̄bacōm̄ fidei quā defēdit p̄fessio generalitatis Est . n. aliud
vbi quisqz se p̄bet si veraciter credat. Certe p̄secucōis tpe eru-
bescere poterāt fideles substancys nudari d̄ dignitatib⁹ deici
verberib⁹ affligi. Dacis autē tpe qz hec a nostris p̄secucōib⁹ d̄
sunt est aliud vbi ostendamus nobis. veremur ap̄xis d̄spici
de dignamur iurias verbi tolerare quoz tñ contraria sunt ad
p̄bacōm̄ fidei lemora. Tercy quib⁹ inferni ianua est apta sunt
execrati. Sunt autē hoīes tripliciter execrati scz ex̄municati in
peccatis p̄fondati. quolibet peccato mortali a cōmunionē ec-
clesie sepati. In prima acceptōe execratus id est qz maledictus
sup quos . n. cadit ex cōmunicacōis d̄tamiacō. dicūtur merito ma-
ledicti. In sc̄da acceptōe execratus id est qd̄ ab hoīabilis. qui
enim nimis p̄fondati sunt vt sint de numero eoz. de quibus
d̄r puer . xiii. Impius cum venerit ī p̄fundū peccatorū d̄tem-
nit qui autē d̄tempnit sicut ī jh̄. dicitur d̄tempnetur. In terciā
acceptōe execratus id est qd̄ turpis vel vilis eo qz qd̄libet mor-
tale peccatū assimulet hoīez iumentis iuxta illud ps. homo cū
in honore esset nō intellexit r̄. dicit autē augustm⁹. qz turpi⁹ est
assimilari iumento q̄ esse quia id facit viciū hoc natura. de pri-
mis d̄r thob. xiii. Maledicti sunt qui contempserūt te. d̄ sc̄dis
dicitur puer . xvii. Ab hoīabiles sunt deo qui agunt impie. de
tercys dicitur sap̄. x. Luto vitior est vita eius. Quarti quibus
inferni ianua est apta sunt hoīcide et hii in triplici differētia
continentur. Sunt enim hoīcide sangvīnē fundentes p̄xios
odientes. paupes spoliantes. de primis dicitur apoc. xiii. qui
in gladio occiderit oportet eū gladio occidi. Item math. xxvi.
omnis qui acceperit gladiū gladio peribit. de sc̄dis dicitur j.
iobānis. iii. qui odit fratrem suū homicida est et sc̄i⁹ qz omnis
homicida nō habet vitam in se manentē. de terciis dicitur ecc.
xxxiii. qui aufert panem in sudore est quasi qui occiderit p̄xi-
mum suū. quia vt ibidem dicitur xxxiii. Panis egencium vita
paupis est et qui defraudat illū homo sangvīnis est. de his
conqueritur in ps. deuorauerunt plebem meā sicut escam p̄is
Quinto inferni ianua apta est fornicatorib⁹. Sunt autē tres ip̄es

fornicacōis videlicet sensualis. mentalis. actualis. et in oībus
hys peccata mortalia admittuntur. Prima fornicacō quā sensua
lem dicimus est quā per uagacōem sensuum illicita concupiscim⁹ cir
cumferentes maxie visum et tactum. ut per eos ī concupiscibilis
libus delectemur. Ad quo prohibet nos dominus numeri. xv.
ubi dicitur non sequaris oculos per res varias fornicantes. Itē
ecc. viii. Auerte faciē tuam a muliere cōpta nec circumspicias
faciē alienā. quare quz ppter speciē mulieris mlti pierunt. Scda
fornicacō est quando voluntarie ex intencōe et pposito ad vo
luptatem in nobis excitandā carnalia cogitamus et ad cogita
ta carnalibus desiderijs inflāmur. de quo dicit iob. xx. Caput
aspidū sugz et occidz eū ligua uipe. ra. vi. sugim⁹ cū diabolicis
suggestionibus consentim⁹ De hoc dicit deut. v. Non concupisces
uxorem proximi tui quare quz ut mat. v. dicitur. qui uiderit mulierē
ad concupiscendum eam iā mechatus est eā in corde suo. Tercia
fornicacō actualis dicitur que consistit in actu illicito et carnali quā
ppter sui fedicitatem relinquimus indiscussam. Sexti quibus in
ferni ianua est apta sunt uenefici illos uocamus ueneficos qui
quacūqz actōe alios ptrahunt ad peccandū uenenū cuilibz rei
illicite p̄mantes. Habet autem tres species hoc uenenū et to
tidem noīa. dicuntur enim adulatores detractores. discordi
arum seminatores. qui ideo dicuntur uenefici quz nō solum in se
ipsis peccant. sed etiā sua persuasione alios ut dictum est in ci
tant ad peccandum dicit primo dicit in psa. oleū peccatoris non im
pinguet caput meū quod ex ponens grauit Impinguat caput oleū
peccatoris cum demulcet mentē fauor adulantis. Miro enim
modo culpa augetur cū is qui corripī debuit laudatur. hīc ec
vii. dicit. melius est a sapiente corripī quā stultorū adulacōe decipi
De scdo dicit dominus p̄ ps. detrahentem secreto proximo suo
hūc p̄sequer bar. Alia enim peccata simplr odit deus iuxta illud
ps. Iniquos odio habui. Nec autē in tantū ab hoīatur ut etiam
p̄sequi uideatur. De tercio scz discordiarum seminatore dicit
prouer. vi. Sex sunt que odit de⁹ et septimū d̄testatur anima
eius. et hoc est septimū. qui seminat inter fratres discordias.
de quo ad huc ibidē dicit. homo apostotata uir inutilis graditur
ore pueris. prauo corde machinatur malū et omni tempe iur
gia seminat. Septimi quibus inferni ianua est apta sunt ydo
latre. quos consueto noīe auaros dicimus quos iam ydolatrās
uocamus quia bona temporalia colūt et diligunt plus quā deum
de quibus dicitur eph. v. Scitote quz omnis auarus quod est ydo
lorum seruitus nō habet hereditatem in regno dei. hinc aug⁹.
Hoc unicuiqz deus dicitur quod plus quam deum colit diligit et

veneratur Quarti quibus inferni janua est apta dicuntur mē-
daces. verum quia non omne mendaciū pertrahit ad infernū
distingvenda sunt mendacia vt sciatur qđ mendaciū sit morta-
le. sciendum ergo qđ triplex ē mendaciū scilicet iocosum officio-
sum. perniciosum. Iocosum est quod ex sola leuitate inventū pro-
fertur in quo nullum malum intenditur sed ex sola incuria pro-
fertur. officiosum dicim⁹ qđ nulli nocet aliquibus aut prodest
verbi gracia Vt si quis alterius rape vellz peccuniam et econ-
uerso requisitus dicerem nescio cū scirem qđ facillie credimus e-
mendari. perniciosum autem dicitur quod ī dolo et fraude cō-
mittitur ad nocendum. et hoc solū pertrahit ad infernum. de
quo dictum esse credimus illud sap. v. os qđ mentitur occidit
animā. et id ps. perdes omnes qui locuntur mendacium zc.

Sermo primus de sancto iohē evangelista.

Mantissim⁹ domi habitat confidēter deut. xxxiii.
dicit beatus gre. reueremur amicos dei vt eos pa-
tronos in nostris necessitatibus habeamus. debēz
autem eos tripliciter reuereri. Nos enim predica-
tores debemus eoz sanctitatem sermonibus dclar-
are. auditores sublimē eoz vitam admirari. vterqz aut hoc est
predicatores et auditores quantū est possibile imitari. Verba
itaqz apposita duo nobis in sinuant. videlicet gloriosi hui⁹ prim-
ripiis multitudinem meritor. secundo magnitudinē premior
non dubiū quin ille qui preceteris amantiſsimus habebatur co-
piosa merita cōportaret Et qđ premia remetiuntur exmeritis.
Iuxta illud apli. vnus quisqz mercedem accipiet scđm suum la-
borem nec dubium quin etiā nunc possideat sym mensurā meri-
tor copiosissimū cumulum premior. qui aut a deo pre ceteris
amantiſsimus haberetur per venerabilem bedam lucide decla-
ratur. sic enim dicit. diligebat ihesus iohannē non exceptis ce-
teris singulariter solum sed pre ceteris quos diligebat fami-
liarius vnum quē specialis pre rogatiua castitatis ampliori di-
lectione fecerat dignū et subiungit. omnes quippe diligere se-
pbat quibus ante passionē dixit. sicut dilexit me pater et ego
dilexi vos sed hunc pre omnibus dilexit. quia virgo electus ab
ipso virgo in cui⁹ permansit. verū quia diuinus amor non finit
eū esse sine germine. ideo sicut eum pre ceteris adamauit sic eū
eciam p ceteris exaltauit Exaltauit autem eū tripliciter scz ī vite

sanctitate. specialis prerogative claritate. in mortis singularitate
Hec per ordinem prosequentes. Primo exaltauit eum in vite san-
ctitate. et hoc in quatuor singulariter eminentibus gratiis scilicet
in corpis castitate anime caritate accōm sublimitate et passionū no-
bilitate In hiis quatuor in viatoribus perficitur sanctitas huius
vite. primo exaltauit eū deus dans ei in corpore sublimiorē sta-
tum castitatis qui est pura virginitas que consistit in voluntate
actu et habitu Volūtatē quā ab eo tpe quo vocat⁹ adhesit dño
nūquā ad momentū extitit infirmata. quā raro d' aliis virgibus
ē repletū. quin iterdū temptacōibus victē cedant aliquā saltem in
affectu appoito castitatis recedant Si autē nūquā habuit infir-
mā voluntatem. multo minus admisit actuale carnalitatem
Nec solū in hiis duob⁹ scilicet voluntate et actu extitit incorrupt⁹
sed etiā virtutem castitatis traxit in habitū vt propter solam de-
lectacōis virtutis et circūscripto merito sic viuere voluiss⁹ dicit
enim bern. Virtus quā naturalis est cū venit in animam tamquā in locū
suū sed et fideliter et bene cū natura conuenit et delectabilē
possidetur cū nullum potest sit ei premiū quā in deo descia sui. Vñ
veraciter dicere potunt illud scire. quod scribitur thobi. iiii. tu scis
dñe quā mūdā seruauit aīaz meā ab omni concupiscencia Vñ cū
tres sint status in ecclesia scilicet coniugalis vidualis virginalis.
Iohānes virgo in sublimiori statu deo obtulit corp⁹ suū. Si enim
supradicta virgo sara longe minoris meriti teste dō de plena
mundicia potuit gratulari multo magis iohānes qui in rōpabi-
liter sanctior extitit plenā mundiciā habuit in se ipso. Secundo
beatus iohannes ad deū habuit caritatem et tantā quantā ne-
scio si quis maiorē habuit in hac vita Magna autē caritas ordi-
nō poterit nisi per augmenta graduū ascendatur nec suprema
cognosci poterit nisi ad medias et infimas cōpetur. dicit enim
bern. Magna res amor est sed sunt in eo grad⁹ Inter magnas
autē caritates tres inueniuntur maxie. quibus iohānes dñm di-
ligeat. Est enim caritas nuditatis totalitatis integritatis.
prima caritas est que tanto affectu tendit in deum vt ab oīb⁹
mundi rebus et seculi actibus pariter quā ab omni carnis conso-
lacione denudet hominem nihil in oībus hiis admittens. quod
offendat oculos maiestatis. De hiis qui hanc habuerūt dicitur
amos. ii. robustus corde inter fortes nudus fugiet. robustissi-
mi enim necesse est vt sicut predictis ad plenū resistunt nullam
superfluitatem penitus admittentes. sicut in cenobiis per di-
graciam multi viuunt. sed ad huc forsitan voluntas propria non
est victa quā tanto est difficilius quanto icimus. Secunda cari-
tas est et dicitur totalitatis que animam per priorem amorem

ex omnibus que non sunt de2 extractam totam in deum rapit.
vt deum diligat ex se totū ex omni virtute. cūctis viribus se in
deum contractis. factus qz sit sibi homo tamquā vas pōitum
vt illi totus viuat qui se totū condidit hunc amorē requirebat
dñs cū mādauit deut. vi. Diligas dñm deū tuū ex toto corde
tuo et ex tota aīa et ex tota fortitudine tua. qd̄ etiā renouauit ī
noua lege vt nūquam esset delibile in eternū videlicet Mat. xxii
Tercia est caritas itegritatis que nō solū deū ex se tota diligit
sed etiam iubet vt ipsum in omnibus mēbris suis diligam2 am
antes omnes prios vt nos ipsos vt sicut deus p nobis res cor
pus et aīaz posuit sicut et vos eadē priis exponam2 qd̄ ipse io
hannes memīt. i. epla. iii. cū dixit in hoc cognouim2 caritatez
di quoniā sicut ille pro nobis aīaz suam posuit sic et nos debē2
p fratrib2 aīas ponere Nec dubiū quin io. dū et hoīes dilexer
it vt hortatur. qd̄ si quis abiciat qz aly apostoli similit̄ amorem.
imo petrus maiorem habuerit cui dictū est a dño Simon dili
gis me plus hiis. respondeo qz licet alii discipulī in scola magi
stri cum iohāne congregati eque magnā et petrus maiorē cari
tatē habuerit iohānis tamen caritas tāto maior effecta est quā
to in via merendi ī q̄ d̄ die in diem augebatur p̄ oībus sup̄uirit
tercio iohānes stetit in aliozi statu accōm. Verum qz accōes
estimantur plus et min2 nobiles scdm nobilitatem obiectoz. iō
b. io. tres exercuit nobiles accōes que ī tō m̄s alias pp̄ nobilit.
obiectū alcōres et nobiliores reputantur et sunt iste predica
cio sacroz libroz conscripta dīnoz contemplacō. quas tres ac
cōes alcōres dixim2 quia facte sunt ad ecclesie edificacōz et dī
glorificacōz De prima ei2 accōe scz p̄dicacōe dicit venerabilis
beda qz ppter īsuperabilē euangelizandi constāciā ad omicōe
cesare fuit ipachmos insula relegatus. qz aut accō predicacōi
sit nobilis valde multas alias excellens patet per apostolum
i. cor. xiiii. Vbi p̄dicacōm dilecōi et aliis piis exercitiis preferit
dicens. Sectamini caritatem emulamini sp̄italia magis autem
vt p̄phetis et subiungit Volo autem omnes nos loqui linguis
magis autem p̄phare Nam maior est qui p̄phat quam qui loqui
tur linguis. qui enim loquitur linguis semetipm̄ edificat qui
aut p̄phat ecclesiā dei edificat Ac si patenter dicat. qui loqui
tur linguis. qui orat priuatum bonum facit. qui autem p̄phat
i. predicat cōmune bonum facit. scim2 autez qz cōmune bonū
meli2 est quam priuatum. De secunda autem ei2 acceptione
scilicet libroz conscripcione patet quia tres libros nobiles et
ecclesie per vtilis scripsit scilicet epistolas Apoc. et euange.
In primo de dei et proximi caritate disseruit In secūdo d̄ p̄nci

et futuro statu ecclesie et eius qualitate in tercio de diuinitate
De tercia vero accōe scz dīmoꝝ dētemplacōe ptz in apoc. quā p
reuelacōz ihu xpi hauserat dētemplādo et sic patet quō agebat
tres nobilissimas accōes. quarte iohannes stetit in sublimiori
genere passionis gaudenter sufferens oīa que ob amorē ihesu
sibi fuerant irrogata obseruans diligētē magistri sui vestigia.
qui vt ait. apłus pposito sibi gaudio sustinuit crucē dēfusione
dētempta hebre. xii. Et sumō desiderio anhelebat vt similia sibi
ex affectu ppē magistrū suscipet qualia magister sustinuit ppē
eū vt fieret in eo qđ scriptū ē sap. xiiii. Sibi pena seruus cū dño
afflictus et popularis homo regi similia passus. ptulit autem
tria genera passionū quas distingvendo vocare possumus gen
erales spāles singulares. Generales passiones dicimꝝ quas cū
aliis apostolis ptulit qui cū eis legitur flagellatus act. v. Ce
fis apostolis dimiserunt illos. illi autē ibant gaudētes a dēspe
ctu rē. Speciales autē dicimꝝ q̄s a domiciliō ptulisse legitur a quo
indolium feruentis olei añ portā latinā iussus est. ille autē inde
exiit illesus. qui ecīā alias iussus est venenū bibere et nihil ei
nocebat. quas iō spāles dicimus quia licet solus eas susciperet
aly tñ apostoli martires passi sunt similia et maiora Singula
res autē passiones iohannis illas dicimus quas iuxta crucem
dñi stans ptulit cū magistro amarissimas eius passiones quas
tam in corpe quā in corde dulcis ih̄s ptulit ex amarissimo con
passionis affectu faciēs suas. omnē enim dolorē quē magister
in cruce ptulit ip̄e in aīo sufferebat qui cordis sui et aīe ītima
penetrauit que videt amaritudines tanto erant vehemēciores
quanto in aīa que mori nō poterit pfundiores cuius dēpassio ī
corde et aīa tam ī maniter seuebat vt pie credi possit qđ nulli
martires extra ī corpibus tantas amaritudines ptulissent adeo
vt ex sola dēpassionis amaritudine martir sup oms martires sit
effectus Et iō has passiones singulares diximꝝ qđ in hys nec pri
mū similitudo visus ē nec habere sequentē. quis em cogitare suffici
at quanta miseria pectus eius repleuerat cū dulcis magister sup
cuiꝝ pectus p̄iori nocte dulcē deliciando in cena recubuit de
cruce loquens ip̄m dulcissime matri redmendaui dicens Mul
er ecce filius tuus. et ad eum Ecce mater tua Ex quoz verboꝝ
virtute rō est hebetata mens amaritudine inebriata tota aīa
in pfundum omnis miserie consternata. o quā profundo cor
dis affectu clamabat illud pe. xiiii. quis mihi det vt ego mori
ar pro te nec dubium quin hoc ex omnibus visceribus voluisset
Sic patet quomodo deus exaltauit iohannem in vite sanctita
te. Secundo exaltauit eum in specialis prerogative claritate.

multa insignia singularis amicitie cumulans super eum iter quas
tres tantum breuiter noiamus. Primo quod discipulum quem diligebat
ihs cognominare docuit. Secundo quod supra pectus eius in cena
recubuit. Tercio quod matrem eius et ipsum matrem in extreme mortis
articulo recomendare voluit quorum nullum alii cui ceterorum legi
mus euenisse Tercio exaltauit eum gloriose mortis singularita
te de qua dei venerabilis beda. Cum iohannes sciret sibi imminere
die recessus sui conuocatis discipulis per multa exhortationem ac
missam celebrationem ad ultimum ualefecit. Deinde descendens in
defossum sepulture sue locum facta oratione appositus est ad patres
suos Si quis cognouit sensum domini aut quis consiliarius eius fu
erit. ut dilecto suo tam mirabile uocacionis gratiam exhiberet. Verum
quod dicitur job. v. nihil fit interra sine causa ideo habet gratiam triplici
ter assignamus. hoc enim factum credimus propter eius mundissimam
castitatem amarissimam compassibilitatem. dei liberalissimam volun
tatem. Primam causam ponit beda ubi cum dixit appositus est ad pa
tres suos statim subdit tam liber a dolore mortis quam a corruptione car
nis inuenitur alienus. Secundam causam dicimus amarissimam compassibi
litate et quia hoc sanctorum auctoritatibus probare non possumus
satis hoc conuenit ratione ostendemus iudicabat enim dei benigna cle
mencia indignum ut beatus iohannes dulcis mortis amaritudine
plecteretur et quia sub cruce magistri stans copaciendo et mori
endo quodammodo debitum mortis exsoluerat placuit magistro ut in
secunda morte sine lege mortis. hoc est sine mortis amaritudi
ne moreretur quod si hec ratio tanquam ab imperito posita non accipitur ro
go legentes ut eam habeant pro non deo. terciam causam dicimus dei li
beralissimam voluntatem cuius causam non est assignare nec stulte inqui
renti aliquam dare cum ipse sit causa calissima omnium causarum nisi forte ueli
mus illam causam assignare quod deus per isa. xxxii. dicens. Quia conpla
cuit sibi in illo anima mea Sic patet quam gloriose mirificauit dominus san
ctum suum exaltando illum apud patres suos ut ueraciter dicat. Ex
altauit electum de plebe mea. Sequitur secundum principale scilicet
habitat confidenter. de quo insequentibus dicemus adiuuan
te ihesu christo.

Sermo secundus de eodem.

Vi uicerit faciam illum columnam in templo meo apoc. iii. di
bern. hoc premonitos nos esse uolo fratres neminem super
terram absque temptatione uicturum ut cui forte tollitur ali
qua securus aut magna pauidus expectat aliam ut numquam
sibi in corpore mortis huius libertatem perfectam audeat polliceri.

Necesse est enim ut veniant temptacões. quare qz nullus coro-
nabitur nisi qui legitime certauerit. quō aut certabimus si dñs
qui impugnet. quid mihi cū victoria si nō sum ip̄lio Ergo de2 mi-
sericorditer nobiscū agens vult nos tribulacōibus exerceri ut
qđ virtuosus opibus a nobis nō poterat extorqueri. saltem la-
boriosis impugnacōibus optineat a nobis deus. et idō sicut nec
mare fluctibus sic nec vita hoīs carere potest temptacōib2 pmo
tot temptacōibus plena est ut nō in merito tota ip̄a nostra vi-
ta temptacō appellatur dicente job. vii. Militia est vita hominis
sup̄ terrā Et qz gloriosus iste princeps iohānes perfecte vicit
omnia. factus est colūpna in templo dei. hoc ē ipocōrib2 bonis
dñm collocatus vbi inixus sup̄ dilectū habitat confidentē tanto
nūc ip̄m̄ys p̄ceteris sublimat2. quanto in via hac in meritis extitit
exaltatus quē in verbis p̄positis iō deus nobis ponit in exēplū
ac si delectet gloria p̄miorū ip̄m imitemur in exercitijs meritorū
dicens singulis. et oib2 nobis thema p̄positū scz qui vicerit zc.
Ac si dicat qui vicerit sicut ioh̄es facia eū colūpnā sicut ioh̄em
Nō enim p̄sentem acceptor est de2 ut ait petrus sed qui fecerit
qđ ille accipiet sicut ipse. verum qz nimis sublimata est gloria
eius ut nec cogitando nec loquendo fimbriā eius possim2 acti-
gere. quid enim locustis cū gygante de quibus dicit nūmeri. xiii.
Vidimus quosdā in terra p̄missionis d̄ genere gyganteo quib2
spati quasi locuste videbamur iō ne gloriosa eius p̄mia quasi
balbuciendo verbis vilibus inquinem2 ip̄a cū reuerencia inclina2
et p̄mia eius quasi punctualiter tacta transeamus materiā que
in manibus est ad nos miserōs culices reflectentes ut si de co-
lūpnis templi celestis fieri nō possum2. saltem d̄ granis har-
ene. qui tam in templi edificacione quā in colūpnarū erectione
similiter necessaria est fieri studeamus. resumentes ergo ver-
bum p̄positum. qui vicerit zc. tria dicamus p̄ ordinē. Primo de
modo impugnandi. scdo de mō vincendi. tercio de fructu p̄mi-
andi. De primo sciendum qz sunt septem que nos impugnant
licet singulorum intentio sit diuersa scilicet deus proxim2 dy-
abolus mundus. caro homo seip̄m. opera virtuosa Deus enim
impugnando nos temptat ut p̄ficiat. proximus ut noccat. dia-
bolus ut interficiat mūdus ut decipiat Caro ut inficiat homo
seip̄m ut sibi satis faciat De primis tribus dicit gregori2 Alia
a deo alia a proximo alia ab aduersario sustinemus De sequen-
tibus tribus scilicet mundo carne ab hoīe in seip̄so. dicit bern-
hardus Impulsor hominis est mundus. caro. homo ip̄e. Mun-
dus impulsat de veneno vanitatis. caro de delicis voluptatis.
homo ip̄e ut det peccato consensum voluptatis seu libertatis

Bonū vero op² qđ est septimū nos ipugnat per suam difficul-
tatem. hec breuiter percurram² videndo quō singula nos ipug-
nēt. Primo ergo deus nos inpugnat et hoc aliqñ in rebus per
ear² subtractōm. aliqñ in corpore per ifirmitatū castigacōm. ali-
quando ī aīa per gracie subtractōm et hec omnia vt ad desider-
anda celestia nos inuitet Secundo prim² nos ipugnat ī reb²
nos spoliando vel famā denigzando vel eciā corpus vulneran-
do vel quib²libet aliis iniuriis nos grauando Tercio diabolus
nos ipugnat per prauas suggestiones et malas immissiones. de
quo bern. Ille callidissimus serpēs cui nullū studiū ad est nisi
fundere sanguinē aīaz hic est qui iugiter machiātur venēatis
suggestionibus sufflat illicitos motus īflāmat et mille modis
nocendi corda hoīm temptare non cessat Quarto mūdus nos i-
pugnat retro et ante a dextris et a sinistris sensibus nostris
exterioribus suas offerens vanitates de quo bern. quot mūd²
oblectamenta tot vir iustus patitur temptamenta dicit enim
singul² nobis illud sapi. xx. Venite fruamur bonis que sunt et
vtamur creatura tamquā in iuuentute celeriter. nō enim est qui
agnitus sit reuersus ab inferis et per iob. xxx. dicit nobis mū-
d² Circūda tibi decorē et ī sublime erigere et speciosis īduere
vestibus. Quinto ipugnat nos caro nostra dicens nobis illud
sap. xxi. Venite et vino precioso et vngentis nos impleam² nullū
pratū sit qđ non pertranseat luxuria nostra. sic enim ait ap²lus
Caro concupiscit aduersus spiritū. d² qua lucta. dicit bern. nos
ipi gestamus laqueū nostrū ubiq; nostrū circūferim² inimicū
carnem hanc loquor de peccato genitā et nutritam. grāde per-
iculū et grauis lucta aduersus domesticū hostem maxime cum
nos aduenimus et ille ciuis suā inhabitet regioz. Sexto ipug-
nat homo semetipm quando ex uehementi temptacōne pene
uictus iā est ī deliberacōe dandi consensum. d² quo bern. noli
mirari usq; adō homo ipulsor est sui ipi² et suimet precipita-
tor ut non sit qđ in altero formidet si ipse solus a seipō manus
contineat. manū tuā dico consensum tuum hunc solū contineas
et omnis inpugnacō nō nocebit. Septimo ipugnāt nos opera
uirtuosa que ex uiciata natura primoz parētum non delectat
operari. omnem enim uirtutem et omē bonū difficulter facim²
nisi per continuam assuefactōz ipsorum operacō transseat in af-
fectū. Ipa sunt enim de quibus dicit scriptura Ericius in lim-
inari et leo in uia per ericiū horrore per leonem timorem uolēs
intelligi quia bona opera habent horrorem in inchoacione et
timorem in exercucione et sic patet quomodo ex omni parte ho-
stibus circumdamur ut ueraciter dicere possimus illud psal.

Circumdederunt me mala quoniam non est numerus. Secundo dicens est de modo vincendi hoc est quomodo has impugnationes vincere debeamus. Sed ut verbis utar bern. qui sumus nos aut que fortitudo nostra ut tam multis temptationibus resistere valeamus et subiungit hoc erat certe quod querebat deus et ad quod nos ducere satagebat ut videntes defectum nostrum cum puris orationibus ad eius misericordiam defugiamus. Primo ergo deum vincimus si eius flagella sine murmure sufferamus. Secundo proximum vincimus. si iniurijs fatigati malum pro malo non reddamus. Tercio dyabolum vincimus si eius persuasionibus pro forte resistenciam aditum denegamus. Sic docet nos gre. dicens In his tribus mens debet semetipsam circumspicere oculo vigilantem ne contra mala proximi pertrahatur ad retribucioem mali. ne contra temptationes diaboli seducatur ad delectacionem et consensum delicti ne contra flagella opificis ad excessum perveniat murmuracionis. Quarto mundum vincimus si lumen vere fidei teneamus vñ. j. ioh. v. hec est victoria que vincit mundum fides nostra. qui enim perfecte credit deum et futuram vitam mundum istum proipendit. Quinto carnem vincimus si duris laboribus eius desideria exhaurimus dicente aplo 20. iiii. Si spiritu facta carnis mortificaveritis vivetis. Sexto nos metipsum vincimus si voluntati proprie renunciantes divine voluntati pro omnia nos conformamus. Septimo bona opera vincimus si frequenti assuefactione ipsa trahimus in affectum. Tercio dicendum est de cumulo premiorum ut per predicta omnia veraciter quid et quantum ex hoc apud deum de primo consequatur. Sunt autem septem premia in apoc. posita que istis victoribus sunt promissa. primo de victoria qua deum vincimus dicit apoc. iii. qui vicerit dabo ei sedere mecum in throno meo ut sic flagella videbar ei aduersari pro inimicissimam vnicione debet in me perpetuo desolari. in quo ad hesio beate unionis promittitur. qui enim ut ait aplos adheret domino sedens cum eo in throno suo vnus cum eo spiritus efficitur. Secundo vincencibus priorum promittitur remissio omnium peccatorum cum dicit apoc. iii. qui vicerit vestietur vestibus albis et hoc quod dicit mat. vi. si dimiseritis hominibus peccata eorum scilicet non reddentes malum pro malo dimittet vobis pater celestis peccata vestra. dimissis autem peccatis redimur dealbati. tercio vincencibus dyabolum promittitur participacio omnium bonorum que dominus meruit in sua passione cum iterum apoc. ii. dicit Vincenci dabo edere de ligno vite. i. de fructu ligni vite quod est crux christi in qua pependit vita nostra et est dueniens promissio. Dignum quippe est ut qui per virtutem crucis et passionis christi omnibus persuasionibus diaboli resistit viriliter fructus etiam eius participet ieternum. quarto vincencibus

mundū p̄mittitur eterne dampnacōis euasio cū iterū apoc. ii. dicitur qui vicerit nō ledetur a morte sc̄da hoc est nō dampnabitur ī inferno. Cum enī duplex sit mors culpe et pene Mortē culpe p̄ peccata mortalia icuriz̄. Mors vero pene est quā p̄dampnas cor icuriz̄. de prima dicitur eze. xviii Anima que peccauerit ip̄a morietur que est mors prima. hic aut̄ tangitur dampnatio que est mors secunda Iuste aut̄ victoribus mundi datur ī premium euasio mortis secunde quia nemo vincit mūdū nisi qui se mortificat mundo qui autem mortificat se p̄p̄t̄ deū merito euadit mortem dampnacōis Quinto vincētibz̄ carnē p̄mittitur sp̄ualis d̄solacio cū iterū apoc. ii. dicitur Vincēti dabo māna absconditū qd̄ nemo scit nisi qui accipit. Dignū quippe est vt qui p̄pter deū carnis dulcedinem respuūt hoc ī premium habeant vt diuine consolacōis dulcedine d̄solentur. vnde bern. rēnuat homo consolari ī alyis qui vult ī dei d̄solacōibus delectari quia quanto magis illis euacuabitur tanto magis istis implebitur si multū multū si paq̄ paq̄. Sexto vincētibz̄ seip̄os p̄mittitur tā p̄ntis vite q̄ future sublimacō singularis cū iterū subiungitur apoc. iii. qui vicerit sc̄z seip̄sum faciā illū colūpnā ī templo meo et est digna reppromissio Nam sicut inter omnes victorias maior est illa qua se homo totū vincit intus et extra dicente salomone prouer. xvi. qui dominatur animo suo melior est expūgnatore vrbū sic etiā noīe colūpne maior premium p̄mittitur vt ī via hac ceteris preferantur et in patria gloriofius sublimentur Sep. v̄m. p̄dicta oīa p̄mittitur omnīū p̄dictorū tam p̄ncipiū q̄ futurorū copiosa p̄miacō cū tandē concluditur apoc. xxi. qui vicerit possidebit hoc. Ac si dicatur. qui d̄ peccatis vnū vicerit illi etiā vnū premiū r̄ndebit. qui aut̄ oīa vicerit oīa p̄dicta p̄mia recipiet et ea cū d̄no manens īperpetuū possidebit ad que nos perducit r̄e.

Sermo de Innocentibus.

Isi conuersi fueritis et efficiamī sicut puuli nō intrabitis in regnū celorū math. xviii. dicit beatus maximus ep̄s. Habet xp̄iana simplicitas īfanciā suā nisi q̄ nobilior est quā illa. nam xp̄ianorū īfancia est ex virtute quia p̄pter deū acquisita ī moribus illa aut̄ īfancia puerorū ē exteneritudīe nature. vt aut̄ ad exhortacōm d̄ni p̄ virtutis īfanciā efficaciz̄ laboremus. Triplex est nobis premiū repp̄missum. sc̄z gracia ī p̄nti. regnū celorū. et maius ī celo premiū. de primo d̄ mat. xi. Grās tibi ago pater celi et terre qz abscondisti

hec a sapientibus et prudentibus et reuelasti ea pueris. ita p̄
qm̄ si placitū est ante te De secundo sicut in p̄nci themate de
claratur. d̄ quo iterum mat. xviii. quicūq; humiliauerit se sicut
puulus iste hic maior est in regno celoz. de quo puulo dicit
iterum maxim⁹ ep̄⁹ Videamus quis sit ille puulus qui discipu
lis p̄ponitur imitandus. non enim arbitror hunc esse de plebe
non de publico nō de multitudine ceteroz sed de celo. Ip̄e est
enī de quo dicitur ysa. iiii. puulus natus est nobis Visis ergo
p̄emps que gracias continent multas valde nunc videndum
est quibus exercicijs pueri effici valeam⁹ Sunt autē quīq; exer
cicia per que ad pueri similitudinē pervenim⁹ videlicet perpu
ritatem simplicitatē amabilitatē ignoscibilitatem hūilitatem.
hec quīq; habēt pueri a natura et nos eadem studeamus h̄re
ex gracia et virtute Si ergo cupim⁹ p̄dicta p̄mia pueroz exer
cicia iam p̄missa consequi studeamus. Primo et ante omnia
conemur assequi puritatem cum enī puer dicatur a puritate qui
cumq; hanc habuerit. ille est veraciter puer dei. Ex hac prima
gracia vocabat deus ap̄los pueros dicens io. xxi. pueri nuquid
pulmentariū habetis. verum quia om̄s peccauim⁹ vt ait ap̄lus
zo. iiii. omnes peccauerunt et egent gracia dei Ideo oportet vt
peccatum per penitentiā expellatur et maxie per illam peniten
ciā que contritio appellatur. et q̄ multi contritōz habere viden
tur. qui tamen p̄ eam peccata nō exhauriūt eo q̄ inefficax et
insufficiens sit apud deū iō rogat nos deus iosue. ii. vt fortem
et verā contritōz habeam⁹ dicens date mihi verū signū. verū autē
signū sunt amarissime lacrime quas fundim⁹ p̄p̄tō. verū cū signū
correspondere debeat signato quantum potest. et cū lacrime
sint signū et contritō sit signatū. h̄nt autē lacrime tres pp̄rie
tates. Sūt enim calide salte et ab eminentiori sensu sc̄z oculozum
effluūt que tria nos instruūt quō sit contritio facienda Contri
tio igitur efficax ex feruenti deuocōe et ex medullis cordis p̄
cedere debet vt sicut lacrime calide sunt sic contritio ex calore
magni doloris debet procedere vt fiat qd̄ job. xxxi. d̄. de ore
eius lampades p̄cedunt sicut terze ignis accense. Secundo la
crime sunt false p̄ qd̄ innuitur q̄ contritio debet esse amarissima
vt sit qd̄ deut. xxxii. d̄. fel draconū vinū eo q̄. fel em̄ draconū
peccatum est qd̄ ex sua amaritudine inebziare debet atterentē
sicut vinum. Tercio lacrime fluunt ab eminentiori sensu et sig
nant q̄ profundissimo affectu lacrime iste fluere debent. Ex
hys ergo tribus pp̄rietatibus lacrimarū in contritione seruatis
perfecta erit contritio et ex hoc peccata omnia condonantur.
Sec̄do pueri h̄nt simplicitatē sine duplicitate sine dolo agētes

et viuētes sic et nos simpliciter viuamus et simplicitatē in om-
nibz et p oia teneāz qz sicut puer. x. d. qui ambulāt simp. ā.
confidenter. Est autem triplex simplicitas scz cordis oris et
opis. Prima simplicitas scz cordis est vt omnia interiora scz co-
gitacō zō voluntas mēoria in vnū coeant et consonent in deum
nec sint in eis scismata. sed qd zō appbauerit. hec uolūtas uelic
mēoria amplectetur. De hac simplicitate d. sap. i. In simplici-
tate cordis querite illum. qn em oia interiora ad querendū dū
coeunt tunc cito qd queritur inuenitur. vnde math. vi. Si o-
culus tuus simplex fuerit totū corpus tuū lucidū erit uocans ibi
oculum intencōm et affectum. Secunda simplicitas est oris.
quā tunc ueraciter tenemus quādo nulla duplicitas est in ore
vt locucōi nostre semp ueritas et pura itencio sit anexa qd do-
minus monere studuit mat. v. vbi dicit Sit sermo uester est est
nō nō. nam qd ampliū est amato est. Ac si dicat. sermo uester
ex nulla dolositate ex nulla falsitate a ueritatis tramite rece-
dat sed est ueritatis semp annectatur est locucōis et vbi est nō
i re ueritate ibi etiā nō sit i locucōe vt ppter nullā rē locucō ue-
stra a ueritate recedat nec solū hec simplicitas tenenda est i lo-
cucōe sed i omniū sensuū exteriorū appprehensione vt si quid cō-
tingat uidere vel audire simpliciter illud faciat uerbi gracia. si
contingat aliquid pulchz uidere simpliciter uideatur nec cor-
de statim decupiscatur similiter si quid audiatur nō statim ad
delectacōz ptabatur hoc ergo simpliciter uidetur uel auditur
cui non inngitur appetitus. vnde bernb. Colūbinz et castus ē
oculus qui in rebus humano vsui dcessis nulla libidine figitur
Tercia simplicitas est opis qn oia opa nostra sine excepōe cū
testimonio dscie ad deū ordmantur. nec vmqz aliqd facimus
qd remurmurante dscia in deum non poterit ordinari. sed per
puram intencōz oia deo damus. De hac simplicitate d. prouer.
xi. Voluntas dei in hys est qui simpliciter ambulāt. Tercia
pprietas puerorū est amabilitas. amāt enī et amantur faciliter
hc qui deo et hoibus cupit esse amabilis in hac uirtute pueros
studat pmitari. quibus autem exercicyz hoc possit fieri docet
bern. ita dicens. Arbitror qz tu bene uiuas si uiuas ordinaliter
tibi. socialiter pxio. hūiliter deo. ordinaliter vt in omni ouersa-
cione tua sollicitus sis obseruare uias tuas et i conspectu dñi
et in dspecu pximi. conuersacōz habens bonā sine scandalo et
sine querela. exhibens omnibus te amabilem bonos mores et
uerba dulcia oibus pbens. de quo dicitur ecc. xx. Sapiens in
uerbis se ipsum amabilem facit. uere enim est sapiēs qui uerba
et opa sub disciplina mox scit regulariter ordinare cauens sibi

a scandalo et peccato. Socialiter etiam debes viuere si amabilis cupis esse quod tunc facis si studeas omnium mores et opera portare patienter et a nemine portari. pacifice viuens et quiete et omnibus te blandem et affabilem exhibere. Unde Salomon qui pacificus interpretatur dictus est amabilis domino puer. xii. ubi dicitur uocauit nomen eius amabilis domino. eo quod dominus diligeret eum. Tercio debes viuere humiliter si amabilis esse cupis. uerum quia humilitas est unum de principalibus membris in principio sermonis appositum ideo loco huius ponamus uerecundiam. que est uirtus propria puerorum. Pueri enim semper sunt uerecundi. de qua uirtute dicit bernardus. Nescio an quidquam gratius uerecundia aduertitur in moribus hominum queat. que licet omnium etatum ornatus sit in teneriori tamen etate amplius pulchrius quam intescit. quia amabilius uerecundia adolecente. Quam pulchra quam splendida gemma uerecundia est in uultu adolescentis sororum continentie est et colubine simplicitatis indicium testis innocentie lapas pudice mentis iugiter lucens ut nihil in ea turpe vel indecorum residere attemptet quod non illico perdat. Quarta proprietates puerorum est ignoscibilitas facillime enim consueuerunt pueri ledentibus condonare sic et nos nostris offensis condonemus. Ad quod faciendum tria nos alliciunt. scilicet necessitas utilitas conformitas. Primo necessitas ad condonandum iniurias nos impellit quia mandatum est a deo. unde dicitur leuiti. xviii. non sis memor iniurie ciuium tuorum propter quod dicitur mat. xviii. Serue nequam nonne oportuit te misereri et conseruui tui. quia autem oporteat necessitas nos compellit quia nullum bonum a nobis acceptatur nisi primo ignoscamus. Secundo utilitas considerata ad ignoscendum facillime nos inducit. hec autem utilitas est remissio omnium peccatorum. unde ecc. xxiii. relinque primo tuo nocenti te et tunc deprecanti tibi peccata soluentur. Item luce. vi. dimitte et dimittemini etc. tercio ad condonandum nos mouet conformitas. Cum animi facimus hoc quia deus in extrema necessitate constitutus scilicet in passione fecit qui dixit pater ignosce illis quia nesciunt quid faciunt. dicimur ex hoc deo non modicum assimilari. unde crisostomus nihil est quia sic deo similem faciat quam ledentibus fore placabilem. Quinta et ultima proprietates puerorum est humilitas qualiter autem hanc habeamus interpretatione nominis edocemur. dicitur autem humilis quasi humo similis. humus autem est fertilis. stabilis despicibilis que tria in nostra humilitate debent conuenire. Primo igitur nostra humilitas debet esse fertilis ut simus humiles non uerbatantum sed opere et ueritate humilitatem taliter in opere exercercent ut uiles et abiecti ab omnibus iudicemur. Multi enim

dicunt et sciunt de se vilia. sed non sustinent ab alijs idē dici
Hic formam habent humilitatis sed nequaquam opa veritatis.
Secundo humilitas nostra sit stabilis vt sicut in prosperitate
ita in aduersitate in honore sicut in abiectioe in laudibus sicut
in vitupris stemus immobiles sicut terra quia vt dicitur puer. xiiii. qui
mollis et dissolutus est in opere suo frater est sua opera dissipans.
hinc. i. cor. xv. fratres mei dilecti stabiles estote et immobiles.
Tercio simus despicabiles. i. deformes in habitu exteriori sicut terra omnem sollicitudinem nostram in decorem interioris hominis ordinantes vt cum nemo manum possit mittere in
ambobus negligamus exteriora vt decorentur interiora permitte
tes eum. de quo dicitur isa. liii. Non est ei species neque decore.
Verum quanto vita hominis est purior tanto magis ei solet a
demonibus dolosius insidiari Ideo prescripta puritas per quam
tunc mala destruitur scilicet per nimiam occupacionem carnalem de
lectacionem superbie inflationem. luxurie magnitudinem. quod pulchre
in veteri testamento legimus figuratum Nam pueri a pharaone
submersi ab uris lacerantur ab antiocho precipitantur
ab herode trucidantur. d. primo dicitur exo. i. dixit rex egypti
obstetricibus hebreorum precipiens eis. quoniam obstetricabitis he
breas et prout tempus aduenerit si masculus fuerit interficite
si femina seruate. quid per pharaonem qui interpretatur dissipans
preparatos nisi terrena occupacio que preparata dissipat puri
tatem accipitur. de qua dicitur primo re. xx. Asperionem puluer
is mutauit os et oculus. hinc eze. xxiii. polluerunt in negociacio
nibus suis sanctificacionem suam. Secundo pueri lacerantur ab
uris. iiii. re. ii. Egressi sunt duo ursi de saltu et lacerauerunt ex
eis xlii pueros. per hos vrsos carnalis delectacio accipitur sicut
enim vrsi per mellis puram dulcedinem perdunt sepe vitas sic re. hinc
prover. propter crapulam multi perierunt. hinc domini math.
Videte ne grauentur corpora vestra crapula et ebrietate. qualiter quia
sicut ait apostolus Si secundum carnem vixerimus non solum puritatem per
dimimus sed penitus moriemur. Tercio pueri precipitantur ab
antiocho sic enim dicitur. ii. machabior. vi. Mulieres infantibus
ad vbera suspensis per muros precipitauerunt. Per hunc
antiochum qui pauperis silentium interpretatur superbia intelligi
gitur que paupertatem propria semper silet intuens altiora et
credit se aliquid esse cum nihil sit que etiam angelos ab altitudine
celi precipitauit multo magis homines quantumlibet pueros pre
cipitat. vnde bernhardus. Expedi tibi non esse virginem quam
de virginitate inolescere. et subiungit salubriorem ergo viam
sequendi deum elegit in humilitate peccator quam in virginitate

superbus. Quarto pueri ab herode trucidantur. Sic em̄ dicitur
mathei. ii. *Abymatu et infra occidit multos pueros herodes*
glosa. i. abymis anis p̄ quē sc̄z herodem luxuria designatur que
puritatem in nobis fedat penitus et extingvit. ad horū pueroꝝ
p̄rietatē p̄ducat nos ihesus xp̄us.

De sancto Siluestro.

imo quidam p̄gre p̄ficiscens vocauit seruos suos et
tradidit illis bona sua 2c. math. xxv. beatus greg. ex
ponens verbum p̄positū. dicit quis est iste homo qui
p̄gere p̄ficiscitur nisi redemptor noster qui in ea car
ne quā assumerat abyt̄ in celū carnis enī locus p̄p̄ius terza est
que quasi ad p̄grinādū ducitur dū p̄ redēptorē nostrū in celo
collocatur. qd̄ tene p̄ adiunctū p̄nomen inuitur. p̄ qd̄ ab oibz
alijs hominibz specificatur. ip̄e. n. sic singulariter homo existit
vt nec primū similem visus sit nec habere sequentē. de cuius
singularitate dicit iob. xxxvi. *Ecce deus excelsus et nullus ei
sitis in legislatoribz inuenitur* In verbis ergo huius evāgelij su
matim p̄strictis gloriosus iste et singularis homo ihesus xp̄s
quīqz nobis in sinuat que fideliter d̄siderata non modicū nos
emendant. sc̄z bonorum suorum distribucōm. seruoꝝ negocia
ciōm. negociaciōis rōm. bone racionis remuneraciōm. male ra
tionis dampnaciōm. Primū ibi homo quidā 2c. Secundū ibi abiit
2c. terciū ibi Accessit. 2c. quartū ibi Euge siue bone. quintum
ibi serue male et piger. Nec p̄ ordinē p̄sequētes. Primo dicamz
de bonoꝝ huius b̄i hominis distribucōe. qui videlicet homo in
ascensione p̄gre. p̄ficiscens hoc est in celū dedit dona hoibz
distribues nobis sua bona et vni dedit quīqz talēta. alii duo
alii vero vnū. vnicuiqz sc̄dm p̄p̄iam virtutem. iob quīqz talen
ta siue dona quīqz corp̄is sensus accipimus dicente gre. p̄ne
eisdem verbis cū subiungit. quīqz talētis donū quīqz sensuū
videlicet visus auditus gustus tactz et odoratus exprimitur
quos idcirco dñs nobis d̄tulit vt lucremur in eis qd̄ nobis p̄
ficiat in eternū. Nec breuiter dicta sunt de mēbro primo sc̄licz
bonoꝝ distribucōe 2c. Secundo dicendū est d̄ seruoꝝ negocia
cione qui nos sumus qui ergo cū his quīqz sensibus tamqz cū
quīqz talentis vtiliter negociari uoluerit. Debet vltim eorum
ad tria fideliter ordinare. Primo debet eos ab oibz illicitis d̄
cliare ad bona et d̄o digna ordinare et ex eoz abiectis meliora

cogitare. Primo dico debemus sensus nostros ab illicitis decl
 nare ne hauriamus ex eis. qđ intus in aia nos occidat qđ sicut
 dicitur puer. xiiii. Moys secus fenestras posita est. que si itra
 re permittitur morimur coram deo nec sufficit vnum sensum ab
 illicitis custodire. sed oportet vt omnes p diligentē custodiā
 obstruantur. dicit enim gre. quid pdest civitatē vndiq; muni
 ri pateat aut aditus ex vna pte. Scriptura enim ab omnibus il
 licitis p̄cipit abstinere. Vnde versus Sunt sensus quinq; quorū
 mala sensa relinque. quare quia isti quinq; sensus ex corrupta na
 tura ad illicita inclinati quīq; sanctissimos et fortissimos hoīes
 pstrauerunt. nam visus pstravit euā. de quo Gen. iii. dicitur
 Videns mulier lignū qđ esset pulchru visu dmedit et dedit vi
 ro suo. Item visus stravit dauid qui cū post multas et fortis
 simas victorias de ambulare in solario domus sue vidit berfa
 bee rē. Secundus sensus scz auditus deiecit adam de quo dz.
 gen. iii quia audisti vocē vxoris tue plus qđ mee maledicta fra
 m ope tuo Similit petrus qui cū ad vocem vilis ancille tritus
 timuit mortem vitā negauit sicut mat. xxvi. et iob. xiiii. legitur
 manifeste. Tercius sensus scz olfactus vicit iudam qui cū sen
 sisset odorem vngenti effusi super caput ihesu indignando et
 et murmurando dixit vt quid p̄dicō h rē. qui male pficiens
 vsq; ad dñi p̄dicōm vendicōm desperacōez sui ipsius occisiōm
 miserabiliter puenit Quartus sensus gustus videlicet i fatua
 uit esau qui illectus ex rufa lenticula vendidit primogenita
 sua de quo dicitur gen. xxvi. Coxit iacob pulmentū ad qđ cum
 venisset Esau lassus de agro ait. da mihi decoctōe tua hac ruf
 fa Cui dixit iacob Vende mihi primogenita tua At ille rñdit
 En moziōz quid mihi proderunt primogenita. et sequitur sic ac
 cepto lentis edulio comedit et bibit p̄uipendens qđ primoge
 nita vendidit. Quintus sensus tactus videlicet stravit sampso
 nē p̄iter et salomonē quorū alter fortissimus in scriptura. alter
 vero sapientissimus memoratur Secundo hys sensus ab illicitis
 abstracti dñt ad obiecta deuota et dō digna fideliter ordina
 ri vt eadem abiecta p̄maginacōez ad interiora transmissa ani
 mam ad deuocōz afficiant dirigendo visum ad primozum mi
 serias p̄pter ap̄passionē auditum ad p̄dicacōes edificatorias p̄
 ter vite emendacōez. gustū ad refectiones necessarias p̄pter so
 laz corpis sustentacōz tactū ad exercitationes duras et asperas
 p̄pter dei imitationez. ita videlicet vt singuli sensus tamquam
 famuli fideliter obsequentes dñe sue aie rōnali certatim ad in
 teriora deuotas materias offerant vt ipa aia tamquā sapiens
 mulier ad fructū meritorū se valeat excitare. De hys duobz ex

exerciis videlicet sensuū ab illiis abstractōe et eorūdem ad ob
iecta bona ordinacōe dicitur eccl̄es. vii. Melius est ire ad domū luctū
quā ad domū diuiciū et de eisdem bern. habeat deuotus homo
familiam sensuū suorū sic ordinatā et disciplinatā ut dicat huic
vad et vadat. et alio veni et veniat et cetera. tercio ex obiectis
sensuū debemus meliora cogitare verbi gratia Si visus viderat
pulchra auditus audiat dulcia et gustus sentiat suauia nō illuc
resideant sed ex hys cogitēt boni viatores meliora scilicet dei pul
chritudinē celestis armonie dulcedinē. et sic agatur de reliquis
hinc bern. prudēs estimator rebus utitur p̄ speculo et ī omni
quod cernit sui amatoris resultat memoria aspicit cūcta que con
didit et quo dididerit fine atq; exarra dilectōis quā p̄tulit sapiēt
estimat quanta seruauit in dotē. nec dubium quā creator sibi
meliora reseruauerit. quā dederit creature Vilia sunt ergo pre
sencia licet multa ex eis pulchra et dulcia apeant. sed optima
sunt que signant quod patet p̄ is. qui omnia presencia vocat som
niū dicens. Sicut sompniat esuriens et comedat cū autē fuerit
exp̄gefactus vacua est anima eius. et sicut sompniat sitiens et
bibit et post quā exp̄gefactus fuerit lassus ad huc sitit sic erit
multitudo om̄iū genū que dimicat deira montes syon diligēdo
tempalia plus quā deū quod exponēs grego. dicit. Sepe atigit
dormienti iopi ut se per sompniū diuitem videat. atq; eisdē
rebus animū ex tollat letatur se habere quod nō habet. sed repen
te euigilans dolere incipit qui diuiciarū ymaginē dormiēs tene
bat et tunc gemit sub paupertatis pondere qui se credidit di
uicias possidere. quā si scripture nō credimus tempus p̄teritum
quod viximus ad memoriā reuocemus et inuenimus quā oīa p̄terita
nihil differunt iam a sompno. cogitē ergo qui poterit si expe
diat p̄ breui sompno t̄pis eternā vitā p̄dere et cū hoc dāpno
penas p̄petuas sustinere Tercio videndū est de sensuū nostrorū
tamquā talentorū reddenda rōe quā intelligitur in eo quod dicitur
Post multum vero tēpis venit dominus seruorū illoꝝ et posuit
rationē cū eis. hoc autē tempus est mortis in quo cum singulis
nobis ponit rōm cū vsura exigens quod dimisit. Deus enim qui in
ascensione p̄gre pficiens ascendit icelū imorte singulorum
reuertitur rōm exigēs de talentis. quō autē a vobis rōm exigat
ipse iudex nobis in sinuat p̄ is. xxvii. vbi dicit. penā impondere
iudiciū et iusticiā imensura. Iudiciū autē impondere ponere est
iudicare nos sc̄dm pondus boni et mali quod dimisimus corā deo
verbi gratia. peccata nostra in dei iudicio ponderantur vtrum
dimissa sint ex ignorantia vel malicia vel infirmitate. vtrū ex sub
repcōe vel intencōe vel etiā morosa deliberacōe Similit̄ bona

nostra ponderantur si difficilia ardua vel leuia . si ex deuorōe
vel leui affectōe vtrum voluntary vel coacti obtulerim? ea deo
et secundū hec pondera boni et mali merita vñ demerita puni
cionē vel consolacōm dāpnacōm vel gloriificacōez reponderat
nobis deus qz sicut dicitur puer . xi . Equū pondus voluntas
eius . nam de reponderacōe maloz dicit deut . xv . p mēsurā pcti
erit modus plagaz et in apoc . xiiii . quantū gloriificauit se et in
deliciis fuit tantū date ei de tormentis . Mod? aut remeciēdi
bona erit sine mō dicente aplo . ii . cor . iiii . Id q? momentaneū
est in pñci et leue tribulacōis supra modū īsublimitatez eterne
glorie pondus opatur ī nobis . hinc et palip . v . vel x . Ego mai?
pondus apponā . Similiter iust? iudex ponet extra nos iusticiā
ī mēsurā . bona nostra et mala mēsurans . quā diu ea fecerim?
si ī longū ea vel vsqz in finē cōtinuam? et scdm hec bona p bōis
mala p malis nobis a dño remeciūtur ita sane vt in momento
ī ictu oculi ad īfernū vel purgatoriū vel etiā ī celū scdm exigē
ciā negociacōis quā fecim? ī talentis ictu rapidissimo trāsfere
mur . Quarto dicendū est d bonarū negociacōnū remuneracōe
quā intelligim? in eo qd dicitur Euge serue bone zc . verū quia
in hoz talentozū negociacōe triplex est difficultas scz resisten
cia carencia continua dei remiscencia . Ideo deus dat nobis
triplex premium illi triplici difficultati correspondens scilicet
dei dilectionē . spiritualem consolacionē . eternā gloriificacōez
Primo dico quia magna est difficultas sensus continue cobis
bere ex illozū prohibitionē deum diligere cogimur . Anima enī
ad imaginez dei qui amor est creata insitū habet naturaliter
amorem . qui cū cōpescitur amare sensibilia cogitur amare deū
hinc augustinus Cum ex hauseris cor tuum ab amore mundi
hauries amorem dei et incipit inhabitare caritas de qua nihil
mali potest procedere . Secundo magna est difficultas careze
sensibilibus . de quibus delectationes pluriē hauriuntur dicēte
propheta ex persona secularium . Delectasti me domine in
factura tua zc . Ideo loco corpaliū delectacōm exhibet nobis
deus spiritualem consolacōm dans se ipm nobis ī quo delecta
biliter fruemur omnibus his spiritualiter que corporaliter dimi
simus ppter deum vt qui visui nostro corpali subtraximus pul
chra sonora auditui . olfactui suaue olēcia gustui dulcia tactui
leuia his īfinitū melioribus in dō spūaliter pfruemur qd ex
presse īsinuat nobis aug? . d . quid amo cū te amo dñe de? me?
non specie corpis nec candore lucis ai cū oculis nec dulces me
lodias . delectabiles auribus . non florum vngentozum aroma
tum suaue olēcia non manna et mella que reficiunt gustum .

non mēbra acceptabilia carnis amplexibus nō hic amo cū amo
deū meū et tamen amo quandā lucem et quandā vocē et quen
dam odorē. et quendaꝝ cibum et quendaꝝ amplexū interioris
hoīs mei. vbi fulget aīe mee qđ nō rapit locus vbi sonat qđ nō
rapit tēpꝛ et vbi olet qđ sp̄git flatꝛ et vbi sapit qđ nō minuit
edacitas. et vbi herꝛ qđ nō diuellit societas et hoc est qđ amo
cū amo deū meum. Item bern. deus est iustis forma specio-
sissima ad oculū armonia delicatissima ad auditū odor suauissi-
mus ad olfactū sapor dulcissimus ad gustū. amplexus delecta-
bilissimus ad tactum Cum igitur anima habeat quinqꝝ sensus
sp̄uales sicut corpꝛ quinqꝝ sensus corpales qui rēnūt ppter d̄m
in corp'alibus delectari meretur vtiqꝝ in sp̄ualibus consolari.
Tercio quia magna est difficultas in cōtinua dei remiscētia
ideo remunerat nos deus p̄ eternam glorificacōz et hoc est qđ
p̄mittitur nobis. i. re. ii. qui glorificant me glorificabo et ego
eos ꝛc si dicat. qui glorificant me habendo semper p̄e oculis
Et hospitantes me in cordibus suis per cōtinuam rememor-
acionē glorificabo et ego eos deificans eos p̄ eternam glorifi-
cacionē. quinto et vltimo dicendum est d̄ male rationis damp-
nacōe que itelligitur in eo qđ dicitur Serue male et piger vsqꝝ
seruū in vtilem eicite intenebras exteriores. i. in penas eternas
qui enim volens cadit in tenebras interiores culpabilis d̄scie
merito mittitur itenebras exteriores dampnacōis eterne. p̄ea
aut̄ eterna dicitur tripliciter generalis. primo p̄tet omnium
penaz cōiunctōem. hinc. iii. re. viii. dicitur. quia dereliquer-
unt d̄m deū suum idcirco induxit super eos d̄nꝛ omne malū
qui aut̄ omne dicit nihil excipit Secundo pena dampnatorum
generalis dicitur quia cōtū hoīem intus et extra in corpꝛ et ī
anima et in oībus sensibus mēbris et corpꝛis p̄tibus cruciabit.
quia flens p̄dixit d̄nꝛ luc. xix. quia venient dies inte vsqꝝ et co-
angustabunt r̄. tercio generalis dicitur quia omnia peccata
d̄missa ardebunt nec vnū ex omnibus quantūlibet mīmū vmqꝝ
poterit consumari dicente d̄no mathei. v. Amen dico vobis n̄
recedet inde donec reddat nouissimū quadrantē vocans qua-
drantem nouissimū mīmū peccatū. hinc gre. qui de magnis maz-
lis debitores sunt supplicys traditi eciam nouissimū quadran-
tem soluant. illis enim mīma p̄cūtur qui maiora mala districte
defleuerunt. quos aut̄ magna p̄munt etiā mala mīma ī iehēna
pariter affligunt. igitur quia confessor iste talenta sibi cōmissa
adeo ad lucꝛ posuit ideo meruit ī ecclesia taliter sublimari cō-
meritis et p̄cibus infuenientibus celestium bonorū consortes
fieri mereamur. Amen.

Sermo de sancta agnete virgine.

Espondi vos vni viro virginem casta exhibere xpo in
cor. xi. dicit bernb. Tria sunt que matrimoniū carna-
le constituūt que etiā spūaliter itellecta matrimoniū
pficiūt spūale Sunt aut ista tria scz desponsacō subar-
ratio consumacō. pprimū scz dōpōlacōz consensus nubenciū cō-
portatur. per secundū scz subarzacōz ratificatur. per tercium
videlicet corpū diūctōz matrimoniū dsumatur Est tamē drā in-
ter hec duo matrimonia. qz in carnali matrimonio corpa. i ma-
trimonio vero spūali corda transferuntur. In verbis ergo p-
positis pōicta tria matrimoniū dstituēcia itelliguntur. Nam
in eo qz apus dicit Espondi tangit desponsacōm qz ipse ver-
bis et doctrmis iter aīas fideliter dportauit In eo aut qz dicit
virginē castam tangit subarzacōz. naz virginitas arra ē. Dicēte
bern. qd vnusquisqz a deo singulariter accepit hoc illi arra ē
In eo autē qz subiūgit exhibere xp̄2 tangit matrimoniū diūctōm
In his tribus gloriatur beata agnes matrimoniū iter se et deū
veraciter dsumatū. nam de primo scz desposacione dixit iuueni
qui eam ad amat et eam sibi desponsari desiderauit Ipi sum
desponsata cui angeli seruiunt zc. d secundo scz subarzacōe itē
gloriatur. Anulo suo subarzaui me dñ2 meus ihesus xp̄us et
tamquā sponsam decorauit me corona. de tertio pergit iterum
glorari dicens. iam amplexibus xp̄i castis astricta sum et cor-
pori eius sociata ipi iuncta sum in celis que interris posita tota
deuocione quesui. et hec de matrimonio beate agnetis que iā
sponso suo deo in celis eternaliter copulata est breuiter tacta
sufficiat filiū ad mox nostrōz edificacōz duertentes et discen-
tes quō et nos possimus fedus nupciarū cum deo mīre et con-
trahere vt et nos sibi matrimonialiter copulati in eternū icelis
cū ip̄o viuere valeamus. ppter qd sciendū qz aīa ad imaginem
dei facta in sui creacōe in libertatē quandā posita est in qua li-
bertate ad bonū et ad malū se poterit inclinare. Habens nihil
ominus rectorem liberū rōnē videlicet gubernatē se et regentē
et sic in est ei inter vitam et mortem. inter lucem et tenebras.
inter bonū et malum dgmō iudicii. et opcio eligendi que vo-
luerit ita vt hac libertate facta potens sit bonū facere siue ma-
lum Stante itaqz anima in hac libertate omnis creatura. certa-
tim desiderat sibi animā desponsare oibus acclamantibus. o-
si transeat ad nos nec mirū ipsa enim est domina mūdi et nobi-
lioz omni creatura et iō omnia mandant ei per sensus corpis
tamquā pnunciōs vt sibi cōfenciat. hoc diuicie hoc delicie hoc
hōres hoc dignitates hoc ptates. hoc singla et vniuersa apud

animā temptare non cessant et singula istorū promittunt ei sufficientiā licet soluere nequeāt qđ promittunt Inter que omnia deus etiam ad eam nuntios suos mittit mandans perei iere. prophetam. reuerſe ad me et ego auertar ad te. Et canticorū. ii. offer. de mihi faciē tuam soror mea sponsa hoc est inclina ad me consensum tuū Hanc dei et oīm creaturā desiderabilem acclamacōez ānumerās paulus dixit. ii. cor. iiii. Spectaculū facti sumus mundo angelis et hoībuz. qđ exponens bern. dicit. qđ si ita est vt oculi oīm sint in nos. nostri quo abierunt aut quare ipsi soli recesserunt a nobis a dextris et a sinistris tanto studio circumſpecti soli nos dissimilamus inspicere vitam nostram. Dicūt enim singuli o si ad nos per transeat licet intencōe dissimili. nā de malis angelis et hoībuz dicit ps. me expectauerūt peccatores vt perderent me. de bonis aut idem ipe dicit. Me expectant iusti donec reſ. mihi Hys itaq; acclamacōibus dei et oīm creaturā in longum et inuatis heu maxima hominum multitudo plus credēs sensuum vanitati vtpote pñtibuz. qđ fidei veritati de absentibus et futuris abit et consentit increaturas renūctiās creatori dicitq; illud Exod. iiii. Sponsus sanguinū mihi es Mc si dicat. Si te deum i sponsum elegero vis tantū ne situm sudorem nostrum laborem et vt p te sanguinē nostrū fundam. dicit qđ illud job. recede a nobis sciaz viarum tuarū nolū. et quis est dominus vt seruiamus ei. sicq; contingit vt dño dicente luc. xiiii. Alius vadat ad villam suam spectandū. alius ad iuga pbandum. alius ad uxorem suā ad deliciandū. Dicentibz singulis ad nūctios dei. rogo te habe me excusatum Et sic relicto deo adherentes creature tandē aliquā miserī cōperiuntur licet sero qđ ista sensibilia multa promiserūt et parā solunt iuxta illud ecc. xx. Exigua dabit et multa i pparabit. hic autem error ex triplici causa surgit. scilicet quia bona mūdi sunt pñcia veri boni apparencia et nuc florenciā. primo dico qđ iste error surgit ex visibilium pñcia. que vndiq; sensibus nostris se ingerunt De2 autem et eius bona minie iam videntur et ideo mens asueta pñtibz ad ista visibilia facillime se iclinat dicens illud sap. ii. Ernamur bonis que sunt et non pretereant nos flos temporis. hinc greg. nisi mens districte seueritatis freno ab his sensibilibus se etinue retraxerit nolens i ea labitur et in eis delectabiliter requiescit. Secundo iste error surgit propter apparenciam qđ taliter est videndum. deus enim indidit anime racōnali naturalim appetitum vt appeteret summum bonum. qđ est deus continens in se veraciter omne bonum. Ipse autem cupiens nos ad se allicere bonorum suorū vmbra

et quādam similitudinē licet tenuē sp̄sit in creaturis nō ut illa
nos decipent sed ad deum transire inducerent et ideo aīa sum
mū bonū sompnias credit se posse iuēire illud ī istis trāstoyis
et caducis contenta signo pro signato et sic creature que debe
bant allicere ad deum facte sunt in decepcōm stultis homibz
Iuxta illud sap. xiiii. Creature facte sunt ī decepcōz et tempta
cionē aīs hoīm et in muscipulā pedibus in sapienciū. hinc ber
non esset reprehensibile desiderium hoīm de hys que parent si
ibi quererētur vbi veraciter habent esse hec enī vere ī deo sunt
igitur vnū sunt. tercio iste error surgit ex eo quia qui p̄ncipia eli
gunt florere et iocūdari pmittūtur s̄m illud ps. dimisi eos s̄m
de. cor. e. qui autem deum eligunt duris et d̄tmuis laboribz
exercentur. vnde job. x. Si iustus fuero nō leuabo caput satur
atus afflictōe et miseria. Super qd̄ greg. Iustus labore sui cer
taminis afflictus caput leuare nō sinitur vt hic p̄ssus appetua
afflictōe liberetur Ex hys ergo causis et multis similibus om̄s
pene relicto deo ad transitoria se cōuertunt. Interim benignz
deus d̄tempni se videns reuocat nos d̄tmue. et suis d̄tempiori
bus vt redeant etiam premia repromittit clamās post tergum
illud canti. vi. reuertere suāmitis nūc p̄ d̄minacōz nunc p̄ sup
plicacōz reuocans abeuntes. nam de d̄minacōe dicitur osee. ii.
Dixisti. vadam post amatores meos qui dant panem mihi la
nam linum et oleum et sequitur cōminacō Ecce ego sepiaꝝ vias
tuas spinis et sepia eā maceria et vias suas nō ī venient. d̄ sup
plicacōe vero dicitur jere. iiii. vulgo dicitur. si dimiserit vir vx
orem et recedens ab eo duxerit aliū nūquid non polluta est.
nunquid reuertetur ad eam vltra tu aut fornicata es cum ama
toribus multis tñ reuertere ad me. dicit d̄ns. reuertere a uer
trix et nō auertam faciem meā a uobis quia sanctus sum et n̄
irascar īperpetuū. q̄ si anima ex hys īpfundo cordis ī trāse
cus ad penitenciam per mota fuerit dicens ex oī affectu omni
bz suis amatoribus et mundi vanitatibus illud isa. xxi. recedi
te a me amare flebo In quibus verbis īdicat sibi a peccatis ces
sationem et de d̄missis contricionem et si sic ad deum perfecte
conuersa fuerit dicens illud osee. ii. Vada et reuertar ad vix
meū priorem. quia bene mihi erat tunc magis quā nūc iurana
et statuens in reliquū custodire iudicia iusticie sue. Ex hoc mu
tuo consensu desponsacio est cōpleta. Secundo deus suā spon
sam t̄r vt dictum est ad se conuersam tribus munusculis subar
rabit ex quibus decenter ornata redditur d̄o grata. primo dat
ei tamquāz monile adornans pectus ab omnibus peccatis ple
nam puritatem. De quo ornatu gloriatur Hays. lxi. dicens.

Induit me Dominus usq; quasi sponsam ornata monilibus suis.
Secundo dat ei anulum adornantez manu. i. meritorie accōis
acceptabilitatē ut cui nō longe ante dictū est illud ihs. i. nō ac-
cipiam munus a uobis manū enim uestre sanguine plene sunt
etiā quantūcūq; magnū. nunc autē quātumcūq; mimū gratan-
ter accipiat dans p̄ eo premiū semper durans in tm̄ ut etiam
p̄ potu aque frigide p̄miū ei donec dicit enī gr̄. Cor et nō sub-
stanciā pensat deus nec perpendit quantum in eius sacrificio
sed ex quanto offertur quia ante dei oculos nūquā uacua est
manns a munere si archa cordis repleta sit bona uolūtate iste
est anulus quem pater luca attestante iussit dare filio reuer-
tenti dicens. date anulum in manu eius. De hoc anulo gloria
ta est uirgo. d̄ qua in p̄ri est nobis sermo cū dicebat annulo
suo subarravit me. tercio subarrabit deus sponsam suā ponens
coronam in capite suo. p̄ quā cōuenienter intelligimus regalez
dignitatē ut que nō longe ante noiosa meretrix est uocata ier.
iii. Sub omni ligno frondoso tu p̄sternabaris meretrix. nūc
conuersa ad deum noietur aīca soror colūba sponsa mollis ten-
era. et quicquid delicacius potest di. i hys enī omnibus noibz
deū legimus ip̄az noiare et cui prius dictū est ihs. xlv. Descende
sede in puluere filia babilon sede in terra tace itra tenebras qz
non uocaberis ultra dñā regnoz. Nūc ei conuersē ad dominū
dicitur i eodē xlvii. Erunt reges nutricii tui et regine nutrices
tue. vultu in terra d̄misso et adorabunt te et lingent puluerez
pedum tuoz. de hac corona dicitur per eze. xvi. Dedi coronaz
decoris in capite tuo. et ecce tempus tuū tempus amanciū In
quo verbo sponsa trahitur ad aliud genus deuocōis vt nō que
cūq; dei sunt desideret sed ip̄m deū cupiat Nam per hanc cor-
onā nobilis facta incipit grandia postulare et que excedāt om-
ne meritum desiderare. Tercio post predicta matrimoniū fe-
liciter consumatur qd̄ taliter contingit cū anima sancta ex do-
nis arceꝝ supra modū nobilitata et ex verbis ultimo dicti scilicet
tempus tuū tempus amanciū prouocata et quid petere debeat
informata incipit audere magna ita vt ipsū deum ut ueniat
et qd̄ cepit cōpleat ex medullis cordis dirigat vota sua dicens
continuo clamore illud canticoꝝ septimo. Veni dilecte mi. nā
vt ait bernhardus. desiderium vox est et ualida in quo deside-
rio cum aliquā diu d̄cocta fuerit uenit desideratus et ruit in
amplexus dicens. Ecce assum afferens secum omnia que de-
lectant que licet ineffabilia sunt utpote excedencia omnium in-
tellectū d. ber. Q. ea que i spū agūtur nō uerbo docētur s; spū
reuelātur. ē enī māna absconditū qd̄ nēo nouit nisi qui accepit.

ex omnibus tamen istis gracy tres tm̄ depingim⁹ verbis qui
 bus possumus. nam ī hac dei et aīe diūctōe affectus hominis
 inflāatur ad diuinissimā delectacōz. intellectus illūiatur ad
 ad secretorū reuelacōm. totus status interioris hoīs in effabili
 bus gaudys iocundatur sicut ab eo agnouim⁹. qui replet⁹ bo
 nis istis euaporabit ea vobis Aug⁹. videlicet sic dicens. quid
 est illud dulce qd̄ in recordacōe dei me tangere solet et tā sua
 uiter afficere vt iam tot⁹ quodā mō a memetipō alienari et ne
 scio quo abstrahi incipiam subito inuouor et totus immutor et
 bene mihi esse īcipit ultra quā dicere sufficiā exhilaratur dscīā
 ī obliuionez venit omnis p̄teritorū dolorū miseria. exultat aīz
 clarescit intellectus. cor illūiatur desideria iocundantur iam iā
 qz alibi nescio vbi me esse video et quasi amplexibus amoris in
 tus teneor et nescio quid id sit et tñ retinere id semper et num
 quaz p̄dere toto nisu laboro. luctatur quodā mō delectabilē
 aīz ne recedat ab eo. qd̄ semper amplecti desiderat quasi in il
 lo desideriorū oīm finem in venerit. summe et ineffabiliter ex
 ultat vt nihil amplius querens nihil vltra appetens semper sic
 esse volens. numquid ille est dilectus. vere ipse est dilect⁹ me
 us qui visitare me venit nō vt totū ifundat se sed vt gustandū
 prebeat se nō vt impleat desiderū sed vt trahat affectū et hoc
 est qd̄ maxime pertinet ad arram desponsacōis. qd̄ ille qui in
 futuro se tibi videndū et perpetuo possidendum dabit nunc
 aliqñ vt quaz dulcis sit agnoscas se tibi gustandū prebz. qui vi

De sancto fabiano et sebastiano.

Vsti aut̄ in perpetuū viuēt sap. v. dicit augustinus.
 Iusticia est virtus generalis comprehendens totius
 anime rectitudinē que consistit in debita ordinacōe
 hoīs ad deū ad se et ad p̄ximū Ex quo patet qz om̄e
 qd̄ sortitur veraciter rōm boni in virtute iusticie d̄tinetur et qz
 iusticia est optimū in merito ideo promittitur ei optimū in pre
 mio scilicet vita eterna. iuxta illud psal. Domine quis habita
 bit in tabernaculo tuo. 2c. vsqz qui opatur iusticiam. Qz autem
 vita sit optimū ī premio. ostendit bern. sic dicens. Hoīes desi
 derant aurū et argentū super omnia autem desiderant vitam.
 omnia aut̄ que sunt. n. naturali desiderio vitam cupiūt qz si vi
 tam hanc miseram omnia desiderant quanto desiderio amplex
 enda est vita beata. in qua nullius rei est penuria in eternū
 Ad quam beatam vitam per meritum iusticie peruenitur sicut
 patet in verbo p̄posito scz iusti in p̄petuum viu. 2c. Mc si dicat.

qui vitam eternam qđ est sumum bonu desiderat fiat iustus.
quia ad hanc solu per iusticia pvenitur. qđ considerantes glo
riosi isti martires iusticia ad deū ad se et ad pximū strenue ex
ercebant dantes deo sincerā caritatē sibi durā et amarā pena
litatem. pxio veritatē. cōstendendo ei verbo et exemplo viam
veritatis et hec promemoria sanctorū dātes alyis occōnez diffu
sius loquendi dicta sufficiāt. Verbū ppositū put nostre edifi
cacioni expedit quantū dñs dedit exponentes In quibus duo
intelligimus scz meritū et pximū. meritū in eo qđ dicit iusti pre
miū i eo qđ subiūgit i ppetuū viuent. Sed qz hūm gre. nemo in
fima deserens repente fit sum2 sed velud quib2 dā ascensorū
gradibus p icremanta pfectuū cottidie pvenitur quousqz tan
dem aliqn ad pfectōis celsitudinem assurgamus. Ideo sciendū
qđ ad pfectā iusticia attingendā septē gradib2 puenim2 vide
licet fidei assercōe spei erectōe fideli cōfessione strenua exerci
tacōe eliosinaz largicōe. mandatorū execucōe. iusticie opacōe
hec p ordinē prosequentes Primo dicim2 qđ iusti erimus per
uere fidei assercōz. notabiliter aut vere fidei dicimus ad exclu
dendā fidē mortuā siue fictā. Fidē autē mortuā illā dicit2 que
fidei opa nō adiūgit dicente iac. ii. quid prodest si fidē quis
dicat se habere opa aut nō habeat. nūquid fides poterit salua
re eum. nā et demones credunt et contremiscunt. Sicut em cor
pus sine spiritu mortuū est ita et fides sine opibus mortua ē.
Hinc gre. Fidei nostre veritatē in vite nostre cōsideracōe debē2
agnoscere. tunc enim vere fideles sum2 si qđ verbis promittit2
operibus adimplem2. fictā etiā fidē illā dicit2. que et si opa ha
beat caritatē tamen non adiūgit. Illud em fictū dicim2 qđ ap
paret et nō existit. oportet ergo veram fidē et viuere per opera
cōz et existere per dilectōz. que duo tangit apostolus gal. v.
cum dicit. neqz circumcisio aliquid valz neqz prepucium sed fi
des que p dilectōz opatur per talem enim fidem xp2 habitat
in cordibus nostris ex cuius pñcia erimus statim iusti. qđ aut p
talem fidē iusticia consequamur scripturarū testimonia attestā
tur. dz em gen. xx. Credidit abrahā deo et reputatū est ei ad
iusticia Item abacuc. ii. iustus ex fide viuit Et ad ro. i. et heb
x. Iustus meus ex fide viuit. Verū quia talis fides nō frustra
credit sed erigit hoīem ad spandū iō vt iustus ex fide iustifice
tur. ad hoc vltterius procedatur. Secūdo ergo iusti erimus ex
nostre spei erectōe. spem nostram ad deū fiducialiter erigen
tes quā vt potenter possim2 erigere tria debem2 deuote confi
derare. scz promittentis veritatem volentis caritatē. oipoten
tentis facilitatem. hec tria si deuote considerabim2 spem nostraz

ad deum erigunt supra modum. hanc nostram spem conabatur eri-
gere bernardus cum dicebat Si deereuerit deus saluare nos continuo
liberabimur si uiuificare voluerit. vicia in voluntate eius est si pre-
mia eterna largiri licet ei quod vult facere et subiungit predicta tria
dicens. quoniam enim speranti in se potest desse illa veritas tam vera-
citer promittens. illa caritas tam dulciter stringens. illa maiestas
tam potenter soluens. que tanto affectu rogat in se sperari. quoniam
autem talis spes constituat iustum siue iusticiam tribuat dicitur
puer. xxviii. Iustus ut leo confidit. talis enim fortis spes homines
facit fortissimum nihil timens nihil metuens sicut leo qui ad nul-
lium pauebit occursum ut dicitur ibidem sic homo qui totam spem
suam in deum posuit nihil timet. Tercio amplius iustificabimur per
fideles confessionem accantes nos super omni iniusticia. quam memimus nos
omississe In eo autem quoniam nostram iniusticiam accamus displicentes nos
his metipsis in hoc iam iusti apparebimus coram deo Nam accanti
iniusticiam remittitur illa dimissa autem iniusticia statim iusticia sub-
ornatur. quod autem confessio iustum constituat dicitur puer. xxiiii. Iustus
prior accator est sui. Est autem triplex confessio. mentalis sacra-
mentalis generalis Mentalis quando apuncti in se huius rei
cognitice deo mentaliter confitemur. de qua dicitur in psalmo. Dixi con-
fiteborz aduersum me. et illud Cogitacio hominis confitebitur tibi
Sacramentalis illa dicitur que per christum instituta et per apostolos
promulgata est qua consueto vsu sacerdotibus clauem habentibus
secundum morem ecclesie confitemur. De qua leuit. xiiii. Plaga lepre
si fuerit in homine adducetur ad sacerdotem. Mpius autem in noua
lege math. x. cum cuidam leproso mudato dixit ihesus Vade omd
te sacerdotibus. hinc. i. ioh. i. Si confiteamur peccata nostra
fidelis est deus et iustus ut remittat nobis peccata nostra. Gen-
eralis dicitur que in articulo necessitatis fieri potest cuilibet christiano de
qua est augustinus. tanta est virtus confessionis ut si deus est sacerdos
in articulo necessitatis confitens habes desiderium confitendi
potest cuilibet confiteri Verum quia non valet confessio nisi sa-
tisfactio subiungatur. Quarto iusticiam consequimur per strenuam
operacionem exercentes nos fideliter in omni genere boni per que spera-
mus nos deo posse placere. hec autem iusticia necessario iungitur
ad predicta quia nec fides nec spes nec confessio. quicquam proderit
nisi opera adiungantur maxime si ad huiusmodi exercicia tempus
accesserit oportunum. Hec autem opera in triplici genere exercentur
scilicet cogitacione locutione operacione. et in his occurrit tibi campus la-
tissimus spaciandi. Incogitacione ergo cogita tua defectuosa dei
beneficia copiosa. mundi ruinosa dei magnalia glorioza. et ex his
nostra deuotio excitatur sine qua opera nostra parum valent et ideo

hortatur nos apostolus. i. thi. iiii. Exerce te ad pietatē. hoc ē
ad deuocōz interiorē quia exercitacō corporalis ad modicum
utilis est sub audis sine interiori deuocōe. dicit enim hugo de
sancto vic. uisibilis accō quasi corpus deuocō uero quasi anima
et sicut corpus sine anima mortuū est sic accō sine deuocōe. et
sicut anima corpus uiuificat sic deuocō accōe. Si r̄ exerceamus
nos in locucōe loquentes pximis utilia dei magnalia et cōtra
cauentes uana et scurilia. Ad qd̄ hortatur nos ap̄lus. col. iiii.
Sermo uester semper ingrā sale sit additus ut sciatis quō opoz
teat uos unicuiqz r̄ndere. Sic etiā opa nostra tripliciter facias
mus. scz cum diligēcia sapientia frequentia sicut in alyis ser
monibus est exp̄ssum. De quibus opibus cum eoz diligēcia
iterum dicit apostolus col. ut supra. qd̄cūqz facitis ex anima
operamini sicut deo et nō hoibus scientes q̄ a dō recipietis res
tribucōz. q̄ aut̄ iusticiā ex hys consequamur d̄z ecc. xxxviii. In
stus cor suū tradet ad uigilandū diluculo ad dominū qui fecit
illum. q̄ exponens bern. dicit. Vigilemus sup̄ opa nostra ne
uel obmittamus qd̄ p̄ceptū est uel qd̄ p̄hibitū faciamus. Vigila
lemus etiā sup̄ uerba nostra ne uel i eis deum offendere uel
pximo nocere dimgat. Similiter super cor nostrū est precipua
uigilandū qd̄ secundum sapientem omni custodia est seruādū
qm̄ ab ip̄o uita p̄cedit. Quinto iusticiā consequimur ex manda
toz dei opacōe ut si omnibus bonis intendere nō possumus sal
tem ea que magis uigent et oīo necessaria sunt faciamus et ad
hoc merebimur dici iusti. Sic enim. ii. mach. viii. d̄z Iustū est
subditū esse deo ut qd̄ ip̄e p̄cipit subditi faciamus. Sunt autē
tres cause p̄pter quas mandatis dei est fideliter intendendū
scz p̄pter presentis t̄pis quietacōm inferni euasionez regni ad
excom. De primo d̄z ih. xliii. Utinam attendisses ad manda
ta mea facta fuisset sicut flumen pax tua. d̄ sc̄do dicitur p̄uez.
xviii. qui custodit mandatum custodit aīaz suā scz ab inferno
de. tercio d̄z math. xviii. Si uis uitam ingredi. serua mandata
q̄ si mandatorū obseruacio p̄pter eoz multitudinem cuiquā ni
mis difficilis uideatur ecce et in hoc p̄ndit nobis deus ut ob
seruatur os loquēcū iniqua et fiat mundus om̄is subdit̄ dō
dans unū mandatū caritatem uidelicet in quo omnia alia in
cluduntur dicente ap̄st. ad gal. omnis lex in uno sermone in
iustauratur scz dilige pximū tuū et iterū plenitudo legis est ca
ritas legem d̄tinēs et p̄betas quā si solū seruabim̄ oīa sunt
seruata uer̄ quia difficile est ut mandata omnia obseruentur.
tm̄ ē ut q̄ i ilis min̄ agitur elemosinis suppleatur. Sexto ergo
iusticia acquiritur elemosinaz largicōe Iustū quippe ē ut ros

affinitatis que int̄ nos et p̄rios nostros cadit is qui habun-
dat ei subueniat qui nō habet. qui ergo hanc exercet iusticiaz
iust2 erit. hinc p̄ner. xii. qui negligit dampnū apter amicū ius-
tus est. qui enim sibi dampnū facit vt p̄rio indigenti subue-
niat iustus est hinc it̄m p̄ner. xxi. qui iustus est tribuit et non
cessat et iterū ibidē. xxviii. Iustus nouit cām paupū Vt ergo
largicōi eliōsinaz deuoci2 int̄ndamus. tria bona que ex elēa
nobis eueniunt attendamus. tollit em̄ a nobis dāpnacōm de
li c̄toz facit purgacōz et eternam meretur gloriā. qd̄ in
vna sm̄a expresse legimus thob. iiii. Eliōsina ab omni peccato
et amorte liberat et subditur non longe post et facit inuenire
misericordiā et vitam eternā In quib2 verbis p̄dicta tria luci-
de expr̄muntur Septimo iusti d̄noiat̄ue a iusticia noīantur vt
veraciter dicantur iusti qui iusticiaz opantur qz sicut alb2 albe-
dine niger a nigredine sic iustus a iusticia noīatur. Hinc. i.
iob. iiii. qui facit iusticiā iustus ē. verū cū sym bern. Iusticia sit
virt2 reddēs vnicuiqz qd̄ suū ē hoc fac. et eris iusticie obserua-
tor Da ergo tibi tamquā inferiori verā agnicōz. equali. i. proxi-
mo dilectōm superior. i. deo subiectōz. Primo debemus nobis ve-
ram agnicōz vt nos metip̄os veraciter cōgnoscamus qz nemo
vt ait bern. absqz cōgnicōe sui saluabitur Iniciū enim omnis sa-
lutis et grē cōgnicō nri ē. Secundo debemus proxio dilectōm
que a deo necessaria ē vt cadat etiā subp̄cepto qz nec deus re-
putat se diligi nisi apt̄ eū etiā proxim2 diligatur Tercio subie-
ctiōnē hūilimā debemus deo qd̄ ex omni debito iustissimū ē d̄
qua psal. Subditus esto d̄no et ora eum. Item ecc. li. Subicite
collum vestrū iugo ei2. Hys septē pticularibus iusticiis paula-
tim de die indie a nobis exhaurimus iusticiā quo vsqz tandē
alīn tota exaltata p̄fecta iusticia subtrahit et hoc ē qz dicit ps.
Exercitat2 sum et defecit pauli sp̄ spiritus meus. qz exponens
grē. dicit. quid ē qz dicit sp̄s meus nisi sp̄s elacōis qui quan-
to cottidie i nobis d̄ficit tanto sp̄s dei inobis proficit. 2ē.

De sancto Vincentio.

I quis vult venire post me abneget semetip̄m et tol-
lat crucē suaz et sequatur me math. xvi. et luc. viii. di-
cit ap̄tus heb. x. voluntarii peccanti iā nō relinquitur
hostia pro p̄ctō nisi qz nō illi d̄nno crucifigitur xp̄2
nō cōplantatur iterū similitudini mortis ei2 p̄ baptismum sed
propria iā ab eo lacrimaz vnda exigitur. propria baiulare cru-
cem pp̄ria mortificare mēbra eo qz sola sc̄di ade. i. xp̄i tribulacō
purgat quos contamiāuit p̄uaricacō sola prioris ade. fuit ergo
pia iusticia vt qui ex ali quo p̄ctō scz originali obligati fuim2 ex

aliena etiā pena absolueremur s; qui propria mala dimittit iustum est ut per propria pena diluat et emendet. et qz s; m aplm. omnes peccauerunt et indiget gra dei necesse est. ut qui post propria commissa deū sequi voluerit propria tollat crucē et sic sequatur dū et hoc est q; dicit veritas in verbo apposito Si quis vult venire. Mc si dicat Si quis est de numero eorū qui peccata propria dimiserunt et ducti p̄na volunt venire post me. necesse est ut tales tollant crucē suā et sequantur me. In quibus verbis quatuor intelligimus. scz hūanā arbitry libertatem. d̄m̄i exempli nobilitatem. eterni p̄my securitatē. primū ibi si quis vult venire p. m. Secundū ibi abneget semetipm. terciū ibi et tollat crucem suam quartū ibi et sequatur me. In primo mēbro ad huc tria intelligim; scz dei largitatē. hoīm libertatē venienciū paucitatē. primū ibi si quis. secundū ibi vult. terciū ibi venire p; me. hec oia per ordinē exponētes. primo dicimus q; in hoc noīe distributio. si quis di intelligit largitatē qui oib; se offert nll; se dnegas ut sit s; si quis. i. quicūq; cupit nō dnegetur illi benign; occursum ad gratiā offerendam. qd̄ tam p figurā q; p scripturā possumus declarare. per figurā qz in carnatus p nobis semper in medio in venit ad insinuandū q; oibus se exhibeat Vnd nat; d̄m̄uo in medio aialū ponitur et in medio templi offertur iuuenis in medio doctorū inuenitur in medio latronū crucifigitur. resurgens a mortuis in medio discipulorū apparuit qd̄ totum factum est ad insinuandū q; oibus se exhibeat. hoc etiā pbare possum; p scripturā d; em leuiti. xxvi. ponā tabernaculū in medio vestri et nō abiciet vos aīa mea scz quantū in me est iōē d; deut. xx. d̄ns deus vester in medio vestri. hinc actū. x. dixit. petrus in veritate xpi qz nō est psonarū acceptor deus s; in omni gente qui timet deū et opatur iusticiā accept; est illi In quibus oib; dei agnoscimus largitatē. Secundo in hoc verbo vult. intelligimus humani arbitry libertatem p quaz hō dignificatus ē sup resas creaturas que libertas iō ei data est ut si volens bonum eligat digne remuneretur cū possit malū Si vero volens malū eligat digne puniatur cum possit bona. De qua libertate dicit ap̄ctclus gal. Vos in libertate vocati estis tm̄ ne detis eam in occōnē carnis. qd̄ exponēs ber. di. hec ē libertas qua nos xp; liberavit ut nulla penit; creatura alia auellere nos ab eo aut violenter auertere possit sola illū nostra deserere possum; voluntate erit forsitā peccatū in foribus. sed appetit; eius sub eo est tm̄ apire recus; rēnuat d̄sentire et sic ibys que dicta sunt declarauimus humani arbitry libertatem que est p̄ime decisionis mēbr; et sub diuisionis sc̄dm. Tertio in hoc verbo veni

re post me venienciū intelligimus paucitatē licet enī facultas
veniendi ad regnū celoz data sit oibus sicut in evangelica pz
pabla in qua omīs ad nuptias sunt vocati pauci tamen venire
dignantur excusacōis verba nūcys rñdentes qz a ppria dēcupia
abstracti et illecti singuli ad negocia sua vadunt. vnde sensus
est qui vult venire post me. i. si aliquis est de numero omniū
qui velit venire veniat. Hāc paucitatē dqueritur dñs mich. vii.
cū dicit Ve mibi quia factus sum sicut qui racemes vindemie ī
iautūpno colligit nō est botrus ad dmedendū qd adhuc apci2
dē math. xxii. Multi sunt vo. p. v. el. qz vt alibi ait Arta est via
que ducit ad vitā. Sup qd verbū dicit casy. Si quis viā que du
cit ad vitā laboriosam existimat sue desidiē iputet et nō vie. Si
enī tēpestates pelaginantis. vulnera militib2. frigoza et glaci
es agricolis leuis et portabilia sunt ppter spem pmpy temporalis
multo magis dū celū placet nullū debet sentiri piculū. Nullus
ergo aspiciat ī viā qz arta sit sed quo ducit. i. ad celū nec aliaz
qz lata sit sed quo ducit. i. ad infernum. quid ergo ī cā est qz
pauci veniunt qz expimur inquirendo rōis cecitatē. dēcupiscibi
lis pueritatē. fallentis dyaboli subtilitatē. ī nobis cadēdi pni
tatē. resurgendi difficultatē resistendi debilitatē retrahenciū
multiplicitatē et iō cōqueritur dñs is. xxiiii. quō si pauce oliue
que remanserūt excuciantur ex oleo et racemi cum fuerit finita
vindemia sic diabolus quasi totā messem colligit et de2 quasi
posttergū ei2 colligit qd remansit vt dicere possit deus illud
ruth. ii. Vadā ī agrū et colligā spicas que fugerūt man2 me
tentū. Sequitur secundū mēbz principale scz abnegz semz ipm
In quo meriti nostri sublimitas designatur qd ad sequendum
deum valde necessariū ē. Cū enim h̄m is. i. M̄ planta pedis vsqz
ad verticē nō sit ī nobis sanitas sed oīa certati adeo nos retrahunt
ideo necesse est vt qui deū sequi desiderat pfortissimā re
sistentiā his resistat. vñ bern. supra p̄dicto verbo is. dicit. qd
ī hoīe purū poterit īveniri abintus manet. de corde exit pestis
fer virus ac deinceps corp2 occupat vniuersum. oportz ergo
nos hec oīa abnegare qz nō solū nō pmouēt sequentē sed īpe
diunt proficere cupientē. Sciend qz tria sunt que nos oportet
penitus abnegare scz nostra. nos. et nostros de quib2 oib2 di
cit gre. M̄n monet nos dñs vt nostra relinquamus ut est illud
Nisi quis renūciauerit oibus que possidet nō p̄t meus esse dis.
M̄n monet ut negemus nō solū nostra sed nos metipos ut est
illud. qui vult venire post me abneget semetipm et fortasse nō
est laboriosum relinquere nostra. sed valde laboriosum est relin
quere nos metipos. minus quippe est abnegare qd habet

multū aut valde est abnegare qđ est. nec tantū sufficit relin-
quere nostra nisi relinquamus et nos. Sed quid est qđ dicitur
relinquamus et nos. si enim nosmetipsos relinquimus quo ibimus
sed aliud sumus peccatū lapsi. aliud p naturam additi aliud
qđ fecimus. aliud qđ facti sumus. relinquamus ergo nosmetip-
sos quales peccando nos fecimus et maneamus nos metipsi qua-
les p gratiā facti sumus et subiūgit exemplū Ecce etenim qui
supbus fuit. si cōuersus hūilis factus est semetipm relinquit.
sic de alijs vicys et peccatis. de quibus dicit puerbi. xii. Verte
impios et nō erunt nō quia oīo nō erunt p essenciā sed nō erūt
ī impietatis culpa nisi ergo quis a semetipso deficiat ad eū qui
sup ipm est nō appropinquat nec valet apprehendere qđ sup ipm
est si nescierit tractare qđ est. *Mlñ* monz nos dñs vt nostros re-
linquamus dicens math. x. qui amat patrē et matrē plus quaz
me nō est me dignus In quo omnis carnalitatis affectus ex-
primitur qui omnes relinquendi sunt penitus pp̄t deū. sed iā
qui se a vicys abnegat exquirende sunt ei virtutes vnde crescat
Sequitur ergo tertiū principale scz tollat crucē suā. In quibus
verbis tria intelligimz scz sufferendi p̄mptā volūtate. tribula-
cionis asperitatē. discretōis qualitatem. primū ibi tollat. scđm
ibi crucē. tertiū ibi suā. Primo ergo cū dicit tollat querit de
ī nobis p̄mptā volūtate qui enī aliquid tollit ad illud plena
facie se duertit. p̄ faciē aut voluntas accipitur que quanto ad
sufferendū est p̄mptōz tanto apud deū tribulacō est nobilior
et acceptior dicente iac. i. omne gaudiū existimate cū ī tēpta-
cōes varias incidēritis qz vt ait ap̄lus. ii. cor. viii. si voluntas
p̄mptā est s̄m illud qđ habz accepta ē deo. Secundo dicit cru-
cem ī quo tribulacōis t̄git acerbitatē. noīe enim crucis acerbis-
sima passio denominatur. verū qz effusio sanguinis ab eccia iaz re-
cessit ī dō loco crucis et effusione sanguinis dura et aspera cor-
pis exercitia p̄ que paulatim de die in diē sanguis extrahitur
a dño acceptantur vt fiat qđ dicitur. iii. reg. ii. Effudit sangvi-
nē belli in pace. qđ aut talia exercitia p̄ martirio d̄putentur ex-
p̄selle dicit bern. vere martirii genus est et effusio quodā sang-
uinis icotidianā corpis afflictōe illo nimiz quo cedūtur me-
bra ferro horrore quidē micus sed diurnitate molestius. sic
quippe in firmis et pusillis corde necesse ē vt quē semel p̄ x̄po
fundere nō sufficiūt saltim minoz quodā sed diurniora mar-
tirio sanguinē fundant. tertio subiūgit suaz in quo tangit di-
cretōis moderatā qualitatem vt sit sensus tollat crucem suam. i.
suis viribz d̄mesuratā ne p̄ indiscretōis impetū deficiant ante
tēpus et per dñs corona perseueraciē amittatur. pp̄t qđ di. pl.

Fortitudinē meā a te custodia rē. et ap̄lus hortatur. rōnabile
 ob sequiū vestrū quia nō coronabitur nisi qui legitime certauerit
 legitime aut nō certat qui deficit ante finē. Sequitur quartum
 principale sc̄ et sequatur me quō aut ip̄m sequamur ut sui gra
 ciā consequamur Sciendū q̄ dupliciter ē sequendū sc̄m duplex
 esse suū sc̄ hūanū et diuinū ita ut p̄ nostrū sensum interiorē suū
 sp̄m. r. d̄nitatē et p̄ nostrū hoīez exteriorē suū hoīez exti. fidelit̄
 sequamur De prima p̄mitacōe hortatur nos d̄ns d̄ut. xiii. d̄nm
 deū vestrū sequimī. quō autē ip̄m sic sequamur statim subiūgit
 ip̄m timete mandata illius custodite et audite vocē ei? In qui
 bus oībus hortamur eū sequi h̄m d̄nitatē q̄ nō dū apparuit
 deus hō. sic secutus ē eū job qui dicebat. Vestigia ei? secutus
 est pes meus viā eius custodiui. nō declinaui ex ea. quō autē
 hoc faceret subiūgit. Et mandatis labiorū eius nō recessi et in
 sinu meo abscondi verba oris eius. de secunda imitacōe d̄. j.
 pe. n. xp̄us passus est p̄ nobis vobis relinques exemplū ut sequa
 mini vestigia eius h̄m ex p̄sona hoīs vbi dicit bern. Sicut ego
 paupertatis et obedie humilitatis pacie et n̄ie idclinabiles se
 mitas tēu. sic et tu sis d̄ vestigijs icedas nō declinās ad dextrā
 nec ad sinistram. De h̄ys duobus modis sequendi d̄nm dicit
 bern. M̄tendo. o homo q̄ olim prius quā; verbū caro fieret et
 habitaret ī nobis antiqui patres d̄u sequebantur soli sp̄i ei?
 solo suo sp̄i adherētes. nūc aut nō solo sp̄i sed et corpe sequē
 dus ē adeo ut cū p̄dicti p̄res t̄rens legantur habundasse sub
 ancys. de cetero nisi quis renūcciauerit oib? que possidet non
 possit eius esse discip. Sequamur ergo deū quantū ad diuini
 tatē p̄ voluntatū d̄formacōez. sequamur hoīem. cristū imitan
 tes corpale eius d̄uersionez q̄ nobis p̄stare dignetur rē.

In conuersione sancti pauli.

Imitatores mei estote philip. iii. dicit bt̄s cr̄iso. ī li.
 de laudib? pauli. quicquid patriarche quicquid ap̄be
 quicquid apostoli seu quilibz sancti siue iusti in se po
 tenciā aliquid acceperunt. hec omnia simul colligens
 paulus cū tanto habuit cumulo cū quanto nullus eorū bonum
 quo excellebat impleuit et subiūgit. M̄bel obtulit sacrificiū et in
 de laudatur. sed si pauli hostiā ad ducimus ī medium quantū
 celū a terra superior appetit si quidē seip̄m per singulos dies
 imolabat ip̄o dicente Cotidie morior p̄ vestrā gloriā fratres
 sed nec hoc d̄rentus qui mūdū vniuersum studuit imolare. s̄
 et abrahā miratur oīs q̄ adiuissum d̄ni reliquit priā; et aicos

sed quomodo paulo possit equari qui nō solū patriā sed totum mundum et seipm reliquit. stupēt crucē Job omnes hoīes apē paciā s; quis paulū possit aspicere. qui nec a tribz aut quatuor amicis op probria sustinuit. sed ab oībus infidelibus et nihil ominz p eisdē cupiuit anathema dicens. optabam anathema esse p fratribus meis. moysen paulus satis emienti virtute trā scendit. qui ad aquas contradictōis de verbis dñi diffidens dixit. vnde de petra ista pducere possumus aquas. paulus d verbis dñi tm dīdebat vt constanter diceret Et si nos aut angelus de celo evangelizat aliud quā evangelizamz nobis anathema sit. restat vt paulū angelis dpxemus. idēo relinquentes terrā. etiā celoz fastigia transeamus. quid ergo magnificum i angelis pdicamz qz pfecto oī diligētia deo adherent et obediunt in cessanter paulus vero mole corpis ad hoc grauatz a deo adhesit deo vt dīdent diceret Certus sum qz neqz mors neqz vita zē. vsqz potuerit nos separe a caritate que est in xpo ihesu et tamquā cū ipis angelis spītibus degens iugimentis dtemplacōe morabatur in celis dicens. nostra dversacō i celis est Sed diceret aliquis Cum paulus vt dictū est supuolet vni uersos. quid est qz tam absolute se mouet imitari. Ad qd rñdz cas; dicens. possibile est dei iussa pficere si tantūmō velimus si enī quantū in nobis est uiriū ponere velimus maximū deus adiungit auxiliū quia si pmp̄ta in nobis voluntas fuerit nē erit qd nos a uirtute possit phibere qz tale illi corpz fuit quale nobis talis aīa tales tibi sed voluntas in illo mirabilis fuit et p̄clara deuocō et hoc fuit p qd ille talis et tantus effectz est Vt ergo pauli generalem exhortacōz qua se iubet imitari ad certos limites restringamus. Sciendū qz ipm debemus i quatuor imitari in quibus omne ei2 exerciciū totaliter exhauritur scz ip̄fecta conuersione corpali exercitacōe virtutū acq̄sitiōe sublimi dtemplacōe. Nec p ordinē psequentes. Primo imitemur ipm ip̄fecta conuersione Nec enim dversio fuit iūciū salutis sue et similis mos p dversionē iūciabimur ad salutē. de qua hortatur nos dñs iohel. ii. vbi d; Conuertimī ad me in toto corde vestro zē. i. simul toti uertimī In quibus uerbis p̄fecta conuersione designatur Ad p̄fectā aut conuersionem tria requiruntur scz terminus a quo recedamz. terminus ad quē ueniamus et motus quo transeamus. terminz aut a quo nos uertamus nos ipi sumus eo qz ex nobis et a uobis nihil boni facere possumz et sic in uiles a uobis necessario recedemz hīc math. xiii. Si quis uult ue. p. m. abne. s. qz exponens gre. d. nisi quis a semetipō deficiat. ad eū qui super ipm ē nō appinquat. nec ualet apphen

dere qđ sup ipm est nō appmquat nec valet apprehendere qđ
sup ipz est si nescierit mactare qđ est Sed dicit et aliquis. quis
a semetipō potest recedere. dico qđ a nobis recedimus si volū
tatem ppriam abnegam? qđ facere monemur eccl̄. xviii. vbi dicit
A voluntatibus tuis auertere. quare quia sicut osee dicit Confū
detur israhel in voluntate sua. qz nullum bonum deo placere
poterit factū ex ppria voluntate. hinc is. dicit. Ecce in die ieiunij
vestri inuenitur volūtas vestra et subiungit. nūquid tale est ie
iunū qđ elegi. ac si dicat nō. De quo bern. Ego aut nō solū hoc
de ieiunio meo. sed de omni obseruācia monachi. vbi iuenitur
voluntas sua ad ipm sentio grande. ergo malū ppria voluntas
qua fit vt bona tua nō sint bona. Ab hac ergo recedamus quia
nihil penitus defert boni. Termi? aut ad quem nos vertamus
est ipse deus quo nihil melius dicitur digni? nihil vtilius potest
haberi in hac vita piter et futura. sic eni ipse de se dicit ecc. xxiiii
In me gracia omnis vite et veritatis nihil ergo meli? quā vt ad
ipm conuertamur iugū enim eius suauē est et onus ei? leuē ita
vt h̄m greg. p amore eius psecutio placeat. et omnis p eo affli
ctio i mentis dulcedinē veniat. nihil etiā dignius est quā vt ad
dñm conuertamur. quippe qui ppter nos de celo veniens in oī
sua misericordia se totum ad nos totaliter inclinauit omnia que
cumq; fecit in celo et in terra in nostram salutem ordinauit. qđ
considerans psalmista ad nuzando dixit Quid est homo qz
magnificas eum. aut quid apponis erga eum cor tuum. Item
nihil vtilius est quā ad dominū conuertamur quia vt ait apo
stolus in ipso sunt omnes thezauri sapientia et sciencie abscon
diti et ideo qui conuersus ad dominū ipsum apprehendit i eo
inueniet omne bonum ipso dicente. qui inueniet me inueniet
thezaurū. Tertio dicendum est de motu p quem transeamus
hic autem motus profectus nostri per plenā et perfectam vo
luntatē in nobis promouetur Cum enim in regno anime volū
tas sic regina quocumq; uolūtas se conuertit. illuc totū homo
totaliter se conuertit. vnde actuū nono legitur. cum paulus
prostratus in terrā iam ad dominū conuerteretur obtulit ei vo
luntatem suam statim dicens Domine quid me vis facere ac si
dicat conuersus offero tibi uoluntatem tu in forma. quid per
eam fieri digneris. Nam ut ait bernhard? Bona uoluntas in
animo est origo omniū bonorū et omniū mater uirtutum et ideo
qui bonam habet uoluntatem secum habz quicquid ei ad bene
uiuendū op? ē ideo cōsultat bern. ut oī diligēcia cōsiderē? statu
uolūtatē nrē di. custos aīe sue ualdō sollicit? eē dēt circa custo
diam uolūtatē sue. ut prudenter intelligat et discernat quid

in totū velit vel uolendū sibi sic sicut ē amor dī quid p̄ illud
velit ut ē amor proxī. De inde quantū uelit et quomodo uelit.
Verū quidē vsq; ad contemptū sui ip̄i? oīm q; que sunt vel esse
possunt et hoc nō tantū ex iudicō rōis. sed etiā ex affectu mē
tis ut iam uoluntas plus quā uoluntas sit ut amor sit ut dile
ctio sit ut caritas sit ut unitas sit ut spūs sit Expedita autē hāc
consideracōe uoluntatis. Nūc quō in nobis pmoueat ut suā
p̄fectōz attingat est dicendū. Sunt autē de hāc uoluntate tria
p̄currenda p̄ que cognoscemus eius p̄fectū vel etiā defectū
scilicet de bone uoluntatis quantitate qualitate p̄fectibilitate. Pri
mo dicendū est de eius quantitate hoc ē quam magna esse de
beat habet autē triplicē mensuram p̄ q; eius cognoscimus quan
titatē. Mensuratur enī ad nostrā possibilitatē dei uoluntate
Primo dico mensuratur ad nostrā possibilitatē cū oīa uolum⁹
que possum⁹ uirib⁹ adimplere. De possibili bus n̄ penit⁹ obmit
tentes ita ut nec infra p̄desidiā remaneamus nec modum p̄ in
discretū feruorē excedamus. qd̄ cū attingit tunc nostra uolun
tas est debite mensurata et omnes talē uoluntatē hñtes ī libro
dei. hoc ē in libro uite ueracit̄ sunt d̄scripti dicen. ps. Imp̄fectū
meū uiderūt oculi tui et in libro tuo omnes scribentur. qd̄ expō
ens bern. dī. qui omnes p̄fecto qui qd̄ p̄nt faciūt hoc est qui
uoluntatē sue possibilitati habent cōmensuratā Ad hanc mensur
am hortatur nos ap̄lus. ii. cor. iiii. dicens. Nūc facto p̄fice
ut quē admodū promptus est animus uoluntatis ita sit et p̄
ficiendi iex eo qd̄ habetis. Si. n. uolūtas prompta ē s̄m id qd̄
h̄ accepta ē d̄o. quō autē hanc mensurā apprehendere ualeam⁹
docet nos bern. dicens. Cū ī sp̄italibus et in his que ad deum
sunt uoluntas uult qd̄ potest laudanda est cū uult qd̄ non p̄t
et plus quā potest regēda est. cū nō uult qd̄ potest excitanda
est et prouocanda. sepe. n. si non excitatur dormit et tardat et
obliuiscitur quo tendebat et facile declinat quasi a latere ī obli
gacōes oblate delectacōis. hanc mensurā pauci seruant qd̄ la
mentabiliter conqueritur bern. dicens. Vix est aliquis qui in
eis que ad deum sunt experiri uelit quid possit etiam qd̄ prom
tissime potest quando cūq; secundum carnem. uel seculū uel ti
mor ipulerit uel cupiditas traxerit. s; si fallimus hoīes inscios
non nos p̄mittas ut quasi fallere uolentes te fallam⁹ nosmet
ip̄os non laboramus quia non possumus uel nō posse nobis ui
demur. uel consuetudine oculi uel deliciarum nostrarū nos non
posse efficiamus. q; si dixeris illud prouerbiorum xxiii. Vires
non suppetunt. respondet salomon ibidem. Qui in sp̄ctor est
cordis ip̄se intelliget et obseruatozem anime tue nihil fallit.

Secundo nostra voluntas amensuranda est super scire nostrū
ut sine differentia exceptōis oīa velimus que scim⁹ esse bona.
et extra oīa nolim⁹ que scimus esse mala. De primo dicit eph. vi
Sciētes qm̄ vn⁹ quisq; qd̄cūq; fecerit bonū hic recipiet a dño
sive seruus sive liber. De scdo dicit jaco. iiii. Scienti bonum et
nō facienti peccatum est illi. Tertio amensurāda est nostra vo
luntas ad dei voluntatē ut videlic; velimus oīa que vult de⁹
et contrario affectu execremur oīa que non vult deus. Nobis
enī ex magna pte notū est quid velit deus iformati tā ex scrip
tura. quā ex rez figura. hinc baruth. iiii. Beati sumus isrl̄ qm̄
que placent deo manifesta sunt nobis. quō autē hec mensura a
genda sit docet nos bern. di. Scio om̄z creaturaz aliaz ab hoīe
velit nolit subiectaz op̄te esse creatori. sed a rōnali voluntaria
exigitur. at subiectōez istaz triplicem necesse est esse ut qd̄ cer
tum est deū velle illud nos velim⁹ oīo et qd̄ certū est deū nol
le id nos similiter execremur. qd̄ aut̄ incertum est utq; de⁹ velit
an nolit. nec velimus ex toto. nec penitus nolim⁹ et subiungit
bern. in hoc medio frēs totū stat picl̄m religiosoz. qz hinc acci
dit ut dissimilem⁹ dñm querere volūtate. qz nrāz facere volum⁹
et aliq; habere de ignorācia excusacōem. Quis. n. dyabol⁹ ē ille
mōach⁹ qui velle audeat. qd̄ certū ē deū nolle aut extra. p̄p̄ea
rogo fratres diligenter attendite. qm̄ ut arbitror nihil modo
possetis vtilius audire. vbi certa est voluntas dei oīo nō sequa
tur. In hys vero rebus vbi certū nihil possumus inuenire nihil
certum nostra voluntas designet sed magis pendeat in vtrq;
et p̄ceptoris sui in hōi se subdat iudicō optia enim custos vo
lūtatis est obediencia in talibus ambiguis. Secundū principa
le est dicere de voluntatis qualitate. hoc est qualis esse debe
at nostra voluntas hanc aut̄ formā accipe possumus ex similitu
dine dñe voluntatis que licet sit uniformis. et simplicissime ef
fencie p̄ ut est in deo quia idē est qz deus. h̄m tñ effectus grē
quos opatur in nobis variatur h̄m qz hoīes plus et minus ad
voluntatē suam in nobis eis pficiendā se disponūt. quā diuersi
tatem tangit apostol⁹ ro. xii. cū dicit. obsecro fratres renoua
mini i nouitate sensus vestri ut p̄betis que sit volūtās dei bona
beneplacens et p̄fecta. nā in eo qz dicit voluntas ifingulari tā
sit voluntatis simplicitatē. in tribus aut̄ illis que subiungit tan
git in nobis effectū multiplicitatē. De hac dei voluntate di
cit bern. voluntas di ē bona i nrā cōuersione. beneplacēs in con
uersoz p̄mo cōe. p̄fecta i p̄fectōis cōsumacōe veni qz d̄ bōa sua
que i se habz per occultā qz dā uim generatiaz plātat et generat
i nobis que essentialit̄ sunt i eo et accidētalit̄ i nobis. o. bern.

Amor dei amore anime parit et illius precursus intencō. itentā
aiā facit sollicitudo qz sollicitā et subiūgit. nescio enim qua vi
cinitate nature cū semel reuelata facie gloriā dei speculari po-
terit aiā mox illi dformari necesse erit atqz in eandē imaginem
transformari sic a simili voluntas dei bona nostrā facit bonaz
beneplacens bñplacitā pfecta pfectā. Primo ergo nostra vo-
luntas erit bona. quando ex bona voluntate dei nouiter duerū
omnia que facimus solū ī satisfactōz et dīne offēse placacōz
ordīnamz nē aliud de oibus que facimz itendentes nisi vt dū
placemus et peccata que cōmisimus emendemus que post qđ
dimissa fuerint qđ mīme nos latere poterit. nam exremissione
pctōz serenata et exhilarata surgit conscientia tamquā auroza
post noctē que certissimū est signū remissionis Incipimus iam
placere deo mūdati a feditate. peccati et nō habentes macu-
lam neqz rugā ex cuius placencia etiā incipit nobis placere dđ
Secundo nostra volūtas erit bñplacens cū expmīssa remissōe
incipit nobis deus dulcescere. ita vt omnia que facimus solū ī
dei beneplacitū ordīnamz nihil omnino d vtilitate ppria cogi-
tantes vt dicere possimus cū apostolo. ii. cor. v. Contendimus
siue absentes siue presentes placere deo fiducialiter sperātes
ex his que in nobis sunt qđ et nos placeamus deo. sic enim ait
aug. Ille placet deo cui placet deus. Item bern. qui nō placz
deo nō potest illi placere deus. et cui placet deus deo displicere
nō pōt. Tertio nostra volūtas erit perfecta cū excōtinuatis
prioribus exercitiis deus incipit habere erga nos pfectā volū-
tatē. Hoc est incipit habere plenā voluntatē pficiendī vitam
nostrā. cuius executōz in tertio mēbro psequimur Tercū prin-
cipale est dicere de volūtatē vōstre pfectibilitate Plena aut
et absoluta pfectio nostre voluntatis consistit in tribz scilicet
in dei dilectōe. temporalīū abiectōe. boni p malo reddibicōe.
Primo dico nostra volūtas plene pficitur in dei dilectōe. hoc
est cū voluntas in tantū pmouetur ut transeat in amorē exiēs
a finis suis ut amor sit amō non voluntas et hoc est qđ dicit
bern. Magna ad deū et pfecta voluntas amor est dilectio est
adhesio est caritas est frūicō est et subiungit. Vnitas aut spūs
hominis cum deo voluntatis pfectio est cum iam non solum
uult qđ deus uult sed sicut non tantum est affectus sed in af-
fectu perfectus ut non possit uelle nisi qđ deus uult. uelle aut
qđ deus uult. hoc est iam similem sibi deo esse. Secundo vo-
luntatis pfectio consistit in temporalium abiectioe qđ con-
tingit cum homo in tantum absorbetur in deo ut de tempora-
libus nec cogitare libeat nec habere et hoc est qđ btūs gre. di.

Qui dicit. Bone volūtatē sacrificiū nūquā plene p̄ficatur nisi
huius mundi cupiditas p̄fecte deferatur. nā quicquid ī eo con
cupiscitur hoc p̄cul dubio p̄xis invidet. tercio p̄fectio volun
tatis consistit ī boni p̄ malo reddibicōne vt videlicet mansueti ad
omnes p̄ malo bonū omnibus ex hibeamus. de quo. i. thi. v.
Videte ne qui smalū p̄ malo reddat alicui. sed semp qd̄ bonū
est sectamī īnuicē et ī om̄s hoc est enim voluntas dei ī cr̄isto
ību ī omnibus vobis Scim̄ aut q̄ voluntas d̄ni est p̄fecta. d̄
hac aut voluntate ex hys tribus collecta d̄r col. iiii. State per
fecti et pleni ī omni voluntate dei. qd̄ nobis. De eodem.

Castigo corpus meum et ī seruitutē redigo et cetera.
j. cor. viii. Gre. ille modis oībus d̄r ad exemplū viuē
di petrabi qui cūctis passionibus carnis moriēs tm̄
spūaliter viuūt qui prospera mūdi postponit qui nul

la aduersa p̄timeſcit. qui sola ī ēna desiderat. qui nulla illicita
perpetrat et perpetrata ab alyis d̄plorat qui ex affectu cordis
aliene infirmitati d̄patitur sic q̄ ī bonis proximi. sicut ī suis
letatur qui se imitabilem ī cūctis que agit īsinuat et nihil ī
se habeat qd̄ erubescat. qui sic studet viuere. vt proximorū aren
cia corda fluentis doctrine valeat irzigare et subiungit Ecce fe
dus homo pulch̄r dep̄mixit hominē. v̄r̄ q̄ tales nunc nostris
temporibus ī ecclesia aut non inueniuntur. vel si sunt ī sua
humilitate abscondūtur. quia sicut ī primitiua ecclesia ad ali
orū edificacōm sancti signis et pro dignis ondebantur sic nunc
mundus tantis malis plenus ē vt necessario abscondantur. ī
mō tales ī exemplū ponendi sunt qui d̄ hoc seculo transferūt
et vitā suā manifestante deo nobis ī exēplū viuendi relique
runt qui mortui ī corpe nec de laude timeant. et tamen alios
p̄ exēplū doceāt. Scriptū nāq̄ ē Ne laudes hominē ī vita sua
sicut igitur gloriosus iste princeps paul̄ ī priori s̄mōe seipm̄
nobis p̄sūt ī exēplū p̄fecte cōuersiōis dicēs. imitatores mei
estote. sic ī isto sermone se iterū nobis ponit ī exemplū cor
poralis exercitacōis dicēs Cast. co. me. vt aut hūc mēbro om̄e
corporale exercitiū īcludatur. sciendū q̄ corporale exercitiū
ī triplici dr̄a exercetur sc̄z ī bonorū operacōe malorū reluctaci
one. aduersorū perpeſsione In his tribus omne corporale ex
ercitiū cōplectitur. dicit ergo ap̄lus. castigo c. m. ac si dicat q̄
ī priori sermone me vobis p̄posui ī exēplū p̄fecte cōuersiō
nis que potissimū cōsistit ī p̄rie voluntatis abdicacōe et d̄ine
volūtatē execucōe sic nūc pono me vobis ī exēplū corporalis
exercitacōis quia nulla volūtas bona p̄t existere que cū p̄t nō
curat ī op̄e p̄cedē nec bōa p̄sit iudicari si n̄ p̄sit ope p̄bare

Primo ergo de bonorum operacione persequentes dicimus quod opera nostra ad hoc ut grata a domino acceptentur triplicem debent habere de coram Deo. Debent enim esse fidelia. utilia. difficilia. fidelia deo. utilia proximo. difficilia nobis. in quibus decorata gratissima erunt deo. Primo ergo opera nostra debent esse fidelia ut in omnibus que agimus. non quod nobis utile est sed dei gloriam et eius beneplacitum inquiramus dicentes cum psalmista Non nobis domine non nobis. quod valde congruum est. et omnino debitum deo nostro. qui prope qui omnia que in celo et in terra operatus est solum deum et hominem non sibi operatus est sed misericorditer omnia nobis dicente apostolo. i. cor. iii. omnia nostra sunt siue paulus siue apollo siue cephas siue mundus siue vita siue mors siue presentia siue futura omnia vestra sunt. vos autem christi. christus autem dei. Hanc fidelitatem ex medullis cordium amplectentes vicissitudinem ei rependamus ut sicut ipse pro nobis omnia opera fecit. sic et nos viciversa propter eum omnia faciamus summe cauentes ne aliquid faciamus. quod teste dominus non possit in eius obsequium ordinari. ne ex hoc nostrum obsequium fiat in fidele. De his fidelibus dicit in psalmo. oculi mei ad fideles terre ut se referat. quod sicut dicit proverbia. xii. qui fideliter agunt placet deo et merito. quod sicut dicit ecclesiasticus. amico fideli nulla est operacione et non est digna ponderacione auri et argenti circa bonitatem fidei illius. qui tanto sunt acceptabiliores quanto pauciores. nam in alijs virtutibus saltim aliqui sed vere fideles pauci inveniuntur sicut dicit proverbia. xx. Multi sunt misericordes virum autem fidelium quis inueniet. Te enim perdere quasi non sis. factus tibi tanquam vas perditum. et omnia oblivioni traditus tanquam mortuus a corde ut soli deo in omnibus intendas. hoc. non. omnibus virtutibus mirabilius iudico et ideo pauci sunt qui taliter sint fideles. quod insinuabat dominus luc. xii. dicens quis putas est fidelis servus et prudens quem constituit dominus et cetera. Paulus tamen hoc bonum habuit qui. i. thi. j. dixit Graciam ago deo qui me confortavit in christo iesu quia fidelem me existimavit ponens in ministerio suo. Secundo opera nostra debent esse proximis nostris utilia. ut vel per doctrinam informantur. vel per exempla edificentur quia tunc opera nostra simpla tanto multiplicantur quanto plures ex eis edificantur. Ad hec utilia opera hortatur nos apostolus tam in scriptura quam in sui ipsius exemplari figura. In scriptura cum dicit ro. xv. Unus quisque vestrum proximo suo placeat in bonum ad edificacionem. et enim non christus sibi placuit sed sicut scriptum est Imperia ex probrancium tibi ceciderunt super me. Et iterum cor. x. nemo quod suum est querat. sed quod alterius. Hoc ipsum ostendit in exemplari figura hoc est in semetipso cum. i. cor. x. di. omnibus pro omnia placeo non querens quod mihi utile est sed quod multis.

tercio opa nostra debet esse difficilia ut ex hoc nostro affectu
et deuotio approbetur. Nam debilia et infirma opa deo nauseam
prouocant et nostra in eis apparet tepiditas aqua nos excute
re dominus desiderat cum ysa. xxxv. dicit confortate manus diso
lutas et genua debilia roborate. dicite pusillanimes confortamini
et apostolus heb. xi. cogitate eum. qui talem sustinuit a pec
catoribus aduersum se conradicem. ut non fatigemini animis ve
stris deficientes. non dum enim usque ad sanguinem restitistis aduer
sus peccatum pugnantibus. qui dominus ihesus pro passionis difficul
tatem in agonia prolixius orans quasi guttas sanguinis sudauit.
Ad hoc ydoneum exemplar taliter agentes non imeret nobis dominus
illud ier. xliii. Nec iuxta quod poterat conatus est facere. quod si dix
erimus illud prouer. iiii. vires non suppetunt. mndetur quod ibidem
subditur qui inspector est cordis ipse intelligit et obseruatozem
anime tue nihil fallit. quia si corpus a suetum delicis recalcitret
et remurmuret. tu age protemetipso. Et sicut dicitur ecci. xlii.
seruo pessimo latera sanguinare De his tribus adicibus opum
se ipsum ponit apostolus in exemplum dicens. ii. cho. iii. ipsi scitis
fratres quomodo vos oporteat imitari. neque enim panem gratis man
ducauimus. sed in labore et fatigacione nocte et die fuimus opar
tes nec nos metipos formam daremus vobis. secundo corporalis ex
ercitatio habet fieri in malorum reluctacione. In qua iterum paulus
seipsum nobis aperit in exemplum volens ut ipsum in hoc imitemur
sic enim dicit gal. iii. Continuo non acquieui carni et sanguini
hoc autem membrum sicut et primum iterum triplici dicitur exercetur scilicet
quia a tribus hostibus crudelissime in pugnam ut scilicet a carne
mundo dyabolo quibus in labore et sudore est fortissime resisten
dum dicentes singulis cum nos in pugnauerint illud canticum. v.
Lau pedes meos quomodo iterum conquinabo eos. quod autem his
tribus sit viriliter resistendum patet per singula discurrenti. nam
de carnis in pugnacione dicitur ro. iiii. si secundum carnem vixeritis
mortemini. de secundo hoste mundo videlicet dicitur ioseph. xxiiii.
si volueritis hazum gencium adherere erroribus et cum eis mis
cere nubia atque amicitias copulare. iam nunc scitote. quod dominus
deus vester non eas deleat. sed erunt vobis in foueam et in la
queum ac ioffendiculum ex latere uestro et sudas in oculis vestris
donec vos disperdat. de tertio hoste dyabolo videlicet dicitur
i. pe. v. fratres sobrii estote usque cui resistite fortes in fide. de his
tribus generaliter dicit matth. Esto aduersario tuo dum es in
via cum eo. de his tribus hostibus in speciali dicit bernardus. tres hostes habet
principales et precipuum persuadentes scilicet carnem mundum et dyabolum. Ex
quibus duo Et si aliqui meminerint. nunquam tamen ponit dimitunt.

tercius aut. i. dyabolus ita inexorabili odio aduersum nos co-
iuravit ut nunquam ab eo inducias ad momentu vel ad ictu oculi
obtinere valeamus sed mille nocendi artibus corda hoim tem-
tare non cessat Tercio corporalis exercitaco agitur in aduersoru
perpessione p qua cms exercetur. qui deo placere cupiunt i hac
vita Iuxta illud ecc. ii. fili accedens ad seruitute di sta teimor-
re et prepara aiaz tua ad temptaco. Cui consonat is. lvi. qui
recessit a malo prede patuit qz sicut iudit. xiii. omnes qui pla-
cuerunt deo p multas tribulacoes fideles transferunt. hinc an-
gelus dixit ad thob. quia acceptus eras deo necesse fuit vt tep-
tacio pbarz te i do dñi de paulo dixit act. viii. qz vas electois
est mihi iste ego ostendam ei quanta oporteat eupati p noie
meo et quare hec omnia quia sicut ibide dr. xiiii. p multas tri-
bulacoes oportet nos intrare i regnum dei. et ideo vt in eodem
regno gloriose apear. omes tam qua filii flagellamur. qz cu
ita sit. Sciendu qz castigacoes scdm diuersitate statu electis
dei inferuntur Iuxta illud math. xv. Dedit unicuiqz scdm p-
prium vireute Vnde aliter incipientes. aliter proficientes. alie
pfecti tribulacoibus exercentur. Cum ergo paulus statu per-
fectois tenens nuc in passionibus sicut prius i accoibus se pre-
bet in exemplum expedie vt tales passiones huic ponantur. que
pfectiori statui congrue videantur. que videlicet passiones in
triplici ora continentur Castiganetur enim ex pprie vite insuffi-
ciencia mundi displicentur dei absentia. Primo dico castigan-
tur grauitur. ex pprie vite insufficiencia. Cu enim ad placendu
deo tam vehementi desiderio iardescant. vt quantumcuqz bona
faciant respectu eoz que desiderant se estimant penit. nil fe-
cisse euanescent oia que faciunt respectu eoz que facere concu-
piscunt. et hec est precipua ca. ppter qua omnes sancti se iudi-
cant inuiles et penitus nihil esse qui solas negligias suas graues
reputant. et bona que faciunt nihil curant. Hic paulu stetit
estimo cu dicebat phi. iii. que retro sunt oblitus ad ea que sunt
prioza me extedo. hic iacobu fuisse reoz cu i canoica sua. iiii. di-
cit. que est enim vita nostra vapor ad modicu parens. de his
et similibus dicit ps. pronihilo saluos facies illos. Ac si dicat
qui pnimio desiderio nihil se facere reputant imo seipias nihil
esse iudicant. hii tales pro beato suo nihil securissime saluantur
Secundo affliguntur ex mundi displicencia. quanto enim am-
plius apud deu proficiunt tanto magis mundus et omnia que
in eo sunt abhoiabilis erit eis. Hic paulus stetit veraciter cum
dixit gal. vi. mihi mundus crucifixus est et ego mundo. qd ad
hoc tam ifigura qua in scriptura euidenter onditur. In figura

Ezech. i. cū dicitur. Quocūq; ibat spiritus illuc eunte spū et ro. te piter leuabantur sequentes eum. quid p spm nisi spūalis vita. et quid p rotas nisi tribulacō accipitur que vitā spūalem sequitur siue deficiat siue crescat Idē ostenditur per scripturam dicit enim greg. quanto quisq; altius profecerit tanto in hoc mūdo inuenit qd durius ptat qz cū a pnti seculo mētis nostre delectatio deficit ei2dem seculi aduersitas crescit Tercio castigantur ex dei absentia quanto enim amplius ex dei presencia delectantur. tanto eius absentia cruciantur Hinc p osee. viii. dicit deus Ve eis cum recessero ab eis. de quo ve dicit bernb. Mā que semel a dño accepit intrare ad semetipās et in itimis suis dei pñciā suspirare nescio an vel ipam jebennam expiri ad tempus horribilius penalius ue ducat. q̄ post spūalis studij huius gustatā sel suauitate exire denuo ad illecebras et molestias carnis. De hys tribus corporalib2 exercicijs scz bonorū opacione. malorū reluctacōe. aduersorū perpeffione gloriatur apł2 ii. cor. xi. dicens in laboribus plurimis i carcerib2 habundantius i plagis supra modū i mortibus frequenter x̄. que longo sermone psequitur que nos miseri culices vix audire possumus nominare x̄.

De eodem.

Lecto genua mea ad prēm dñi nostri ihu ex quo oīs paternitas i celo et in terra noīatur vt det vobis sym diuicias glorie sue virtutē corroborari p spiritū eius interiori hoīe eph. iiii. dicit bern. quantūlibet te afflictes quantūlibet te crucies. nō dabit tibi copias sui qui dñ2 virtutū d̄z nisi fueris virtutibus ad ornatus Mc si ambo dicāt priora exercicia nihil valent nisi virtutibus adiuentur et hoc est q̄ alibi ait apostolus Corporalis exercitō ad modicū utilis ē pietas vero ad oīa v3 que videlitas pietas consistit im̄iorib2 virtutibus ideo hortādo orat apł2 et orando hortatur vt pdictis exercicijs virtutes adiūgantur eo q̄ nullaten2 accipientur nisi virtutibus adornentur quia sicut aīa ē p̄stancior corpe sic bona aīe sunt corporalibus meliora. dicit ergo flecto genua mea Mc si dicat. quia oīs gloria regis abitus oro ad deū vt sym diuicias glorie sue bonis corporalib2. de quibus i prioribus dictū est bona spūalia que sunt virtutes aīe superaddat Et licz paulus qui nobis ad imitandū ponitur i exemplū virtutib2 oīb2 habundaret. de tribus tamen ei2 virtutib2 scz caritate. hūilitate. benignitate. quas excellenter habuit differemus qui i eius vita tāquā gēme i auro gliosissime refulgebant. nā d̄ sua caritate ip̄e de se dicit ad 2o. viii. quis nos sepabit a caritate cristi.

tribulacio an angustia an fames an nuditas an piculū an gla-
dius et subinngit. Certus sum em q; neq; mors neq; vita neq;
angeli neq; principatus neq; virtutes neq; in stancia neq; fu-
tura neq; fortitudo neq; altitudo neq; pfundū neq; creatura
alia poterit nos separe a caritate dei que est in xpo ihesu. de
quo verbo dicit augustinus Nimis dolēdum est q; cū apli nec
horribilibus tormentis a caritate di poterūt separi nos iter dū
ociosis fabulis et sepe obpuiissimū dūiciū ymo qnq; ppter signū
ita derelinquimus caritatem vt nō solū multis diebus. sed etiā
mensibus fortassis et ānis nec loqui nec ad amicitia veniamus
et dū hec frequenter i sinuo absoluo apud deū dscia; meam. s;
ad pauli caritatē redeam? de qua dicit crisostomus. sicut ferzū missum
in ignē totū pfecto ignis efficitur sic paul? caritate succensus
totus effectus est caritas cū qua beatiorem cunctis se reputa-
bat sine qua nec dñacōnū nec principatū soci? esse cupiebat
sed magis cum hoc esse extremus imo etiā de numero punitorū
eius ergo exempto puocati studeam? eū i caritate imitari que
iūcū et finis est cū bonorū que etiā nobis ē necessaria vt pute
sine qua penitus nihil sumus q; si decreuerim? faciendum p
tres gradus quos ipse paul? ad thi. j. nobis pposuit in ipa pro-
gredi nos oportet Sic em dicit finis pcepti est caritas de corde
de puro dscia bona et fide non ficta. que tria exponit bern. ita
dicens. scilicet cor purū est qd effluere nescit q; nihil facilius fe-
datur corde exposito qd sola dmet caritas ne frustra pateat
Deo dscientia; bonā habet ad om̄s qui pxi bonū eque vt pro-
priū diligit si quom̄? dūincitur nō habere illaz que non querit
que sua sunt. fides aut nō ficta est illa que pdilectōz opatur.
Nūquam nō mō ficta. sed et mortuam eam iacobus dicere non
veretur. p cordis ergo puritatem dscie bonitatem fidei veritatem.
caritas acquiritur et acquisita piter dseruatur. Cor aut nostrū
veraciter depuratur si intus captinatur vt nō velit se extra fun-
dere quo facto cogitur deū diligere. qui nobis est i timior quā
nos nobis. que cū apprehendim? cor nostrū intus cum eo per-
manet et nō exponitur ad peccandū et sic puritas est planta-
ta Ex hac aut puritate bona consciencia nascitur qd sic pbatur
Cū enim cor purū deū intus habeat qui bonū est optimum et
supremū nō potest invidere quib?cumq; bonis successib? pxi-
morū. q; aia ex generoso bono qd deus ē generosa facta omniū
hoim bona diligit sicut suū bonū Ex hiis duob? sequitur terciū
scz fides nō ficta. cū em priora duo videlicet cor purum et dscia
bona ociosa esse nō possunt exeūt i opa que faciunt exitima ca-
ritate et hec est fides nō ficta que per dilectōz dicitur opari.

Coe ergo purū qđ effluere nō p mittitur. bona dñcia p quā mā
lū nō ac mittitur. fides nō ficta qua bonum nō negligitur. per
fectā in anima construūt caritatem. que videlicet caritas intus
cum deo astructa bona maximā i aia opatur. qđ bern. ostēdit
p simile sic dicens. res in igne liquefendo molitur dilatatur
purgatur et subiungit applicans ad amorē. hunc triplicē confi
dera i amore qui vere ignis dei est in se corda resoluens et con
flans imassam vnitatis qđ ē admodū varia metalla soluta igne
concurrunt in vnum. Coe ergo igne caritatis emollitū fluit sed
qđ nō effluit iō dilatatur adextris et a sinistris subueniēs pīe
hostibus et amicis. Porro sic liquefactū et dilatatū purgatur
vt ad plenū excoquat si quā habet scoriā purgatissimā reddēs
animā. Ex quibus iam dictis tria maximā bona in anima gener
antur. nam p cordis mollicie et liquefactōz dei et anime itelli
gimus vnicū. Der dilatāōz oīm tam amīcoz qđ iūmīcoz benign
i subueniōm. p purgāōz pōictōz duoz ampliorā iterū p mo
rōm. talem caritatē habuisse paulū credimus. De cuius caritate
dicit cris. perfrui caritate xpī. hoc erat paulo vita hic mundus
hoc angelus hoc pñcia hoc futura hoc regnū hoc pmissio hoc
bōa oīa. hoz. n. que hic habētur nihil as pū nihil suauē reputa
bat sic despiciēbat aduersa que timemus vt solet herba putre
facta atē pni tyrānos ac populos spirantes furore velud quos
dam culices estimabat mortem et cruciatu et mille supplicia
quasi ludum reputabat puerū. In hac ergo caritate paulum
quantū possumus imitemur. Secūdo dicendū ē de pauli hūili
tate. quā tā p noīs itēptāōz qđ verboz suoz placōem pfun
dissimā agnosceimus extitisse. paulus enim interpretatur modī
cus eo qđ consueto vsu loquendi sepe dicimus paulū expecta
tū. modicū. hinc ang. paulus nomē humilitatis est et sicut sau
lus dictus est a seueria et crudelitate sic conuersus dictus est
paulus ab hūilitate. idem patet p verboz suoz placōez dicit
enim. i. cor. xv. Ego sum minimus apostolorū qui non sum dig
nus vocari apłus. nec hoc contentus qđ sit mmīus apłoz sed vo
cat se mīmū sanctorū scribens Eph. iii. mibi oīm sanctorū mīmū
mo. data est hec gracia i gentibz. Sed adhuc amplius se hūiliat
vocans se abortiuū qđ tāquaz fedū et abhoiabile ab omnibus
proicitur cū. i. cor. xv. dicit nouissimo aut omnū tamquā abor
tiuū visus est mibi. Adhuc autem et profundius se hūiliat vo
cans se nihil cū cor. xii. dicit et si nihil sum signa tamē aposto
latus mei facta sunt in vos. Sed nescio quid adhuc humilius
de se fenciat scribens. i. cor. iii. Factus sum pīfima oīm vsqz ad
huc postremo sup omnia priora se hūiliat vocans se maximum

et precipuū peccatozem cum .i. thi .i. scribens dicit fidelis sermo et omni acceptōe dignus qz ih̄sus cristus venit in hūc mūduū peccatozes saluos facere. quoz prim⁹ ego sum. vocat ergo se mimū apostolorū. mimū sanctorū. abortiuū. nihil. p̄p̄fima p̄cipuū peccatozē. vt ex oībus hys affectū sue hūilitatis posset saltem tenuiter declarare Sed ne videatur hoc dicere quadaz similitudīe sicut nos peccatozes consueuim⁹ nos humiliare dicentes de nobis tota die. ego peccator. hoc excludit bern. sic dicens. non faciebat hoc paul⁹ menciendi p̄cipitacōe sed estimandi affectōe et subiūgit ratiōe. qui ergo p̄fecte examīnando seipm̄ intelligit suo peccato nulli⁹ peccatū par estimat. qd̄ nō intelligit sicut suū Sed adhuc aliquis p̄git ulterius dicens. Ego nō capio illud verbū quō paulus in tam sublimi vita exns se tam vilē ex affectu potuerit reputare. dico qz quicquit boni habuit solī deo tribuit sibi mala. Iuxta illud prima. cor. xv. grā dei sum id qd̄ sum. qz si hec rō nō sumitur saltem in hoc ipso admitemur p̄cogatiuam pauli qz tam sublimis ī vita tam vilem ex affectu se potuerit estimare. Nā et ego tantam eius humilitatem cum tante vite sublimitate omnibus miraculis suis iudico mirabiliorē. nam s̄m bern. rara omnino et magna virtus est vt magna licet opantem magnū te nescias et manifestam oībus tuam te solum latere sanctitatē hoc ego omnib⁹ virtutib⁹ mirabilius iudico. Sed respiremus si placet ne auditores tedio fatigati si sermo nimis in longū ducitur hys que adhuc de hūilitate restant dicenda auida deuocōe nō possint intendere iterū rummātes tāquaz munda animalia ea que de paulo dicta sunt vt ex hys desiderio inflāmati a cētenci⁹ audiant que secuntur rē.

Sermo De eodem.

Obseruate eos qui ita ambulant sicut habetis formam nostram phil. iii. dicit greg. Vna que qz virtus quasi quib⁹dam gradibus quousqz p̄c̄remēta meritoꝝ ad sumā p̄ducitur. Alia nāqz sunt virtutū exordia. aliud p̄fectus. aliud p̄fectio. In verbis ergo p̄positis hortatur nos ap̄lus vt cū ipm̄ p̄ntem tamquā formam exemplarē cui ī prima mur habere nō possumus vtpute translātū ad gloriā saltē eos qui p̄ntes sunt et viuendi formaz ex suis scriptis acceperunt. diligenter obseruemus vitam nostrā ad illoꝝ regulā īformantes. Ex p̄ditis ergo in p̄cedentibus gloriofi huius principis p̄fecta conuersione. corpali exercitacōe. virtutū acq̄sitiōe et nostra qualicūqz imitacōe. Visa etiā pauli p̄fūdiſsima humilitate

Nunc restat dicendum de eiusdem humilitatis imitatione hoc
est qualiter ipm in humilitate et si non in perfectionis culmine saltem
tenuiter imitemur. quod oio necessarium est ad salutem eo quod pre-
dicta omnia fructu vacua remanerent si non condimento hu-
militatis haberent dicente gre. quilibet assint corpora nulla sunt
si non ex humilitate odiantur et subiungit In cunctis ergo que agi-
tis fratres mei radicem boni operis humilitatem tenete Cui assentit
bern. dicens Insuper et immanus est quicumque in alijs vire meri-
tis. quod in sola humilitate confidit. que cum ita necessarium est omni
studio conandum est ut eam possimus in ortu anime transplanta-
re. quod ut facilius faciamus. Sciendum quod virtus humilitatis sicut
ceterae virtutes que admodum supra per gre. patuit. tres habet per-
tes scilicet principium medium et finem. prima humilitas est incipi-
entium Secunda proficientium Tercia perfectorum que tres species
ex triplici radice surgunt in nobis. sicut ex sanctorum dictis pate-
re potest. nam humilitas incipientium surgit in nobis ex cognitione
veritatis. humilitas proficientium ex deuotione caritatis. humilitas
perfecta ex contemplatione diuinitatis. Hec tria per ordinem persequen-
tes. Prima namque humilitas surgit in nobis ex cognitione veri-
tatis quod contingit cum primum reuocamur ad nos ipsos et audi-
mus vocem domini dicentis intra nos illud is. preuaricatores
redite ad cor id est tunc efficaciter et viuaciter agitur ut vox ipsa
reducatur nos ad nos ipsos et arguens statuatur ante faciem nostram
dicentes nobis ipsis illud ierem. quod est opus tuum que terra tua
et inuenimus nos in finibus peccati quod a modo obuolutos prope
quod clamare cogimur in celum dicentes nobis illud ierem. xvi. Ve-
nisti mater mea ut quid me genuisti. vix rix virum discordie non
feneravi. nec feneravit mihi quisquam. omnes maledicunt mihi. nam
ex eo quod deus statuit nos ante nos ut dictum est illuminamur in
tuis ad agnitionem veritatis in quo lumine agnoscimus. que ma-
la incurrimus ex peccato que in hoc lumine agnoscimus. Videtur
quippe peccata que dimisimus bona que obmisimus culpam quam
meruimus merita que amisimus. offensam quam incurrimus reg-
num quod perdidimus In fernum quem accepimus Et ecce fit dolor
super dolorem. anxietas super anxietatem ex profundo cordis claman-
tes ad dominum illud ps. In veritate tua humiliasti me. qui autem
hec mala agnoscit veraciter nisi durior sit lapide in profundo um-
humiliatur et usque ad puluerem animo consternatur Sic enim
dicit bern. Tu quicumque es etiam si sanctus es si te ipsum ad lumem
veritatis incus sine dissimulatione inspicias et sine palpatione diu-
dices. non dubito quin humilieris tu in oculis tuis factus tibi vili-
lior ex hac agnitione tui. quamuis nec dum fortasse idem esse patiaris.

in oculis aliorum Eris igitur humilis sed de dignitate meam veritate
tis et minime ad huc de infusione amoris et hec dignitate in humiliter
valde et amarā penitentiam nos prosternit tam diu nos mactantes tam
diu castigantes quousque deus misertus nostri dicat nobis il-
lud jere. xi. iam placatus sum super malo quod feci vobis. nolite timere a facie regis babilonis quia vobiscum sum ego et saluos vos
faciam et dabo vobis misericordiam et miserebor vestri et habitare vos faciam interra vestra. Secunda humilitas surgit in
nobis ex deuotione caritatis quod contingit cum per remissionem a pec-
catis liberati leti et alacres curamus viam dei iurantes et sta-
tuentes custodire iudicia iusticie eius. noua quadam dilectione fer-
uenter dominum diligentes in qua auide cupimus deo in omnibus et per
omnia complacere in quo feruore cum aliqua diu currimus. ecce ex
quadam pia dispensatione deus ponit nobis obicem et obstaculum
volens expiri utrum in eius seruicio velimus strenue permanere
permittens quasdam bestiolas carnalium temptacionem ex cauernis
memorie in medium serpe que drelu quys peccatorum tanquam tinea
de lana erumpentes mentem rodunt et lacerant memoriam inquietan-
tes et hoc est quod dicitur iudic. ii. Ego non delebo gentes que
in medio tui sunt ut in ipsis expiar iherusalem utrum custodiant man-
data domini. Item in eodem hec sunt gentes quas dominus dreluquit ut
erudiret in eis iherusalem. et postea discerent filij eorum certare cum
hostibus et habere consuetudinem preliandi. hinc bern. Benignus
deus non permittit electum suum temptari in principio super istud quod
perit Vnde fit ut nec dampni quantitas nec recuperandi difficul-
tas quanta est inotescat. sed postea innotescit aliquantulum rei
difficultas et frustra sperata facilitas euanescit. Et ecce tri-
bulacio super tribulacionem ex inopunitate in pugnantium viciorum. Vnde
quod diu veri boni maior concupiscentia vel maior delectacione mentem hominis
non obtinuit cum exosa quadam voluptate gestorum. visum. auditorum
patitur ymaginaciones et ad cogitanda spiritualia et divina. lumen
oculorum suorum et ipsum non est secum et tempe psalmodie et orationis
ceterorumque exercitiorum spiritualium in corde serui etiam reluctantis et
nolentis ymaginaciones voluntur et cogitacionum fantasmata ver-
santur a quibus velud imundis aibus circumvolantibus sacrifici-
um deuotionis vel orationis rapitur de manu tenentis vel sepe pollui-
tur usque ad lacrimas offerentis. et ideo ex hac consideratione
humiliantur nihil penitus se facere iudicantes et vnde se deficere
existimant. inde proficiunt nescientes quia licet in opibus for-
sitan minus faciant. miro tamen modo humilitas promouetur. que fa-
cissime euanesceret. si ad votum omnia puenirent. Hinc greg. non
numquam ad concepta desideria minime puenitur ut ipsa iterueniente

tarditate ad eadem desideria laxato sinu mentis dilatentur
et que extenuari fortasse in plera poterant. repulsa magis cre
scant Vnde semen interza iactū gelu p̄micur et post pluuiam
quo foras citius appere d̄pellitur. vr eo citius ferundiū radice
tur et quo vetatur p̄gredi inde citius cogitur multiplicari et
ex hys oībus hūilitas p̄mouetur de qua d̄r psal. quasi lugens
et contristatus sic hūiliabar. De hac duplici humilitate dicit
bern̄. Est humilitas q̄ veritas p̄t et non habet calorē et est
hūilitas quā caritas format et inflāmat et hec quid in affectu
est. illa aut iōgnicōe. Tercia hūilitas surgit ex d̄templatione
dimitatis in qua quanto altius p̄ficiūm̄ tanto p̄fundius hūmi
liamur. quia quantūcumq; modicū est. qd̄ de bonis dei d̄tem
plando accipimus. hoc ip̄m tam magnū tāq; excellēs est vt in
eius op̄acione vilescat penitus omnis creatura. qd̄ tam figura
quā scriptura lucide declarat. Figura dicitur enim ezech. i. Cū
fieret vox sup̄ firmamentū stabant animalia et submittebant
alas suas. qd̄ expones greg. dicit Cū sanctorū n̄tes creatoris
sui potētiā in tenta d̄templacōe considerant vilescunt eorum
animo virtutes quas habēt et tanto apud se fiūt hūiles quan
to illud altū est qd̄ super angelos sonat Idem patet p̄scriptur
tam. dicit enim iterū gre. Sancti quo apud deū altius p̄ficiūt
eo subtilius indignos se esse d̄prehendunt qz dum pro i lucī
fiunt quicquid eos in se latebat inueniunt et tanto sibi foras d̄
formes apparent. quanto magis pulch̄r est qd̄ de deo vident
quia vnus quisq; sibi dū tactū veri lumis illi stratur cōditur
et vnde agnoscit quid est iusticia inde eruditur vt etiam vide
at quid sit culpa Cū enim h̄m p̄b̄m. opposita iuxta se posita ma
gis elucescant h̄m̄c ē qz p̄ dei sublimia nostra vilia melius ag
noscuntur. h̄m̄c abraham alas deposuit qui loquens cū deo em
erem et puluerē se vocauit h̄m̄c moyses alas deposuit. qui mor
vt verba dei audiuit loqui se nescire d̄prehendit dicens. obse
cro domine nō sum eloquens abheri et nudiuerticus ex quo
locutus es ad seruū tuū. h̄m̄c dauid alas deposuit qui contem
plans dominum vocauit se canē mortuū et culicem viuū h̄m̄c
bern̄. nūquā d̄phendit se melius mod̄ humane imp̄fectōis
q̄ in lumine vultus dei in speculo diuine visionis. Tercio d̄i
cendū est de pauli benignitate quā pius quā benignus exti
terit circa omnes hanc autē benignitatē tripliciter exercebat.
sc̄z contra p̄sequentes. contra delinquentes. contra quaslibet
miserias sufferentes. nā suos p̄secutores qui suam mortē aspis
rabant. sanguinem faciebant. excusando defendit dicens. 20. x
Eratis testimoniu illis p̄hibeo qz emulacm̄ dei habent. s; nō

secundum sciãz. nec hoc contentus. sed conuertit se ad ordẽm
di. 20. vt supra Fratres voluntas cordis mei et obseruatio apud
deum est p̄ illis in salutem. nec hoc contentus sed optabat esse
anathema dicens 20. ix. optabat anathema esse p̄ illis. Vnde
crist. nemo vmq̄ tantum dilexit amicos. quantum ille dilexit in-
imicos. quanto enim amplius offerebantur tanto plus eorum
insaniã miserabantur. Secundo benignus extitit contra delin-
quentes. vñ ip̄e dicit cor. iii. Lugeo multos qui aut̄ peccauerunt
egerunt p̄niã sup̄ iudicys suis crist. nullus v̄mquã t̄m deluit
p̄pria mala quantum ip̄e aliena. nam vt alij salui fierent. ip̄e a
celorũ gloria cupiebat excludi. quasi enim totũ mundũ genu-
isset. sic p̄ oim peccatis deluit. sic om̄s in dei regnũ festiabat
inducere. docendo. orando. supplicando. aliquando eternis. •
aliquando p̄ntibus. aliquando rebus. aliquando per discipulos
aliquando litteris. aliq̄n p̄ seip̄m cupiebat eripe lapsos.
frances confortare. contritos saluare. tercio benignus extitit
circa omnes hoĩes quaslibet miseras sufferentes. Vnde ip̄e
dicit. omnibus omnia factus sum. vt omnes saluos facerem
subiungens. quis infirmatur et ego nõ infir. quis scandali. et
ego non vroz. Qualiter autẽ paulũ in hac benignitate imitari
debeamus in p̄dictis tribus eius exercicijs iformamur. Primo
debemus esse benigni ad nostros p̄secutores. omnẽ maliciã
q̄ in nos exercent nullo aculeo repugnãtes vt dicere possimus
cũ ps. Si reddidi retri. mi. ma. deci. merito 2c. Secundo debe-
mus esse benigni ad peccatores ex p̄fundo cordis apacientes
eorũ erroribus et pro ipsis fideliter dño supplicantes et nihil
omnis eos consuly et auxily reuocantes. Ad qd̄ hortatur
nos ap̄tus cũ dicit gal. vi. fratres si p̄occupatus fuerit homo
in aliquo delicto vos qui sp̄itales estis h̄modi instruite in sp̄u
lenitatis q̄ vt ait gre. Plus est victurã animã ip̄perpetuũ refi-
cere siue etiam reuocare. quã ventrem morientẽ carnis freno
pabulo faciare. tercio debemus esse benigni ad formã pauli
sup̄ quib̄libet miseris p̄rimorũ. nam de hoc genere deuocõis
dicit bernb. Multe miserie p̄rimorũ in pistillo cordis collecte
atq̄ oculo pietatis inspecte ip̄e sunt species ex quibus vngenta
opua aponuntur. qui oia vnctõ sancti spiritus facere nos doceat.

Sermo De eodem.

Ab hac excellẽtiorẽ viã vobis demonst̄ro. j. cor. 2.
xii. dicit crist. consideremus quantis honoribus deus

paulum ante tempus resurrexerat exiit in paradysum rapuit in
celū subleuauit in effabilis archam fecit esse participē taliūq; mi
steriorū consciū q; nulli hoīm fas fuit confiteri. nec in merito ad
celū rapitur. qui propter deū deseruit totam terrā. Expeditis ez
go in precedentibus tribus exercitijs pauli scz conuersione cor
pali exercitacōe. virtutū acq̄uiscōe p̄terq; nostra in eis dē qua
licūq; imitacōe. nunc dicendum est de quarto mēbro in primo
sermone appoſito scz de contemplacōe. De qua duo breuiter tā
gemus scilicet pauli contemplacōem et nostrā imitacōem. nam de
sua contemplacōe ip̄e nobis in sinuat. ii. cor. xii. vbi dicit veniaz
autē ad visiones et ad reuelacōes dñi et subiūgit Scio homines
in xp̄o ante ānos xiiii. siue in corpore siue extra corp̄ nescio. de
scit rap. x̄. et scio h̄ōi hoīez siue ic̄ corpore siue extra corp̄ nescio
de scit qm̄ rapt̄ est in paradysum et audiuit archana verba que
nō licet homini loqui quā sumis labijs solūmō tetigisse sufficiat
Quis enī contigere p̄sumat vel loqui audeat. que ut ait ap̄tus
non licet h̄ōi loqui. hac ergo dimissa contemplacione p̄uitatis
nostre modico possibile p̄sequamur. nam de illa intendit apo
stolus in verbis appoſitis cū dicit Adhuc excellenciorē viam vo
bis demonstro Ipa em̄ contēplacō inter om̄s vie et vite accōes
excellencior reputatur. nam de hoc modico gustare plus est
q̄ in alijs exercitijs multum laborare dicente bernbar. Mentis
vel animo cum cetera p̄s hominis regenda sit subdita. nec dig
nius et aliquid ad querendū. nec dulcius ad inueniendū. nec
vtilius ad habendū quā qd̄ solā mentē superioret id est de2 qui
videlicet de2 per solā contēplacōem apprehenditur in hac vita
itaq; hic sum2 ut dicamus de contēplacōe que tres p̄tes con
tinet. principiū mediū atq; finem. primo dicatur quāter con
tēplacō incipiat. sc̄do quid in ea gustatur. siue quo in ea p̄
grediatur. tercio quō finiatur. principiū autē ei2 adhuc in tria di
uiditur. primo enim ponem2 eius descripcōem. secundo nostrā
ad eā habitacōem. tercio ei2 ingressionē. Hec prosequentes. pri
mo ponem2 eius descripcōem quā venerabilis beda prosequitur
ita dicēs Contemplatiua vita est. cū quis longo bone actōis
exercitio edoct2 diuine oracōis dulcedinē instructus crebra la
crimarū cōpunctione assuefactus. a cunctis mundi negocijs va
care et in sola dei et proximi dilectione intendere didicerit.
gaudium quoq; perpetue beatitudinis qd̄ in futura p̄cepturus
est vita etiā in presenti cepit ardentē d̄siderando p̄gustare
et aliquando etiā quantū moralib2 fas est in excessum mēis sub
limiter speculando abrūpe. Secundo dicendū ē de nostrā cō
tēplacōe habitacōe que licet ip̄dicta d̄scripcōe sufficiēt doceatur

Aliquid tñ ap̄t simpliciōres d̄ hoc mēbro in mediū p̄feramus.
Nam qui ad apicem diuine contemplacōis aspirat necesse est
vt se ab omnibus peccatis et viciis debeat elongare. omnia t̄re
na subpedibus conculcare. bonis opibz se exercitare. affectum
suū sanctis desiderijs inflāmare. crebris suspirijs euagacionez
mentis ad deum reuocare. ad hāc graciaz d̄templacōis d̄tinue
suspirare et visitacōez sancti spiritus ardentē desiderare et in
hīs quousqz accipiat contenciose p̄seuerare. Verum p̄lixitas ē
mater tediū. Hęc omnia que dicta sunt in tria breuiter p̄strin
gamus que virtutem in se d̄tineant. oīm predictōz. Debemus
enim cor in deū quantum possumus stabilire eius presenciam
ardenter sitire contenciose ambire. Primo dico debemus cor
in domino stabilire. qd̄ tunc veraciter facimz. si oīa cpa. nostra
in domino vniamus. que licet sint varia et diuersa. tamen quia ī
vno. i. in deo tamquā infine vltimo conueniūt erunt veraciter
vnta et in domino stabilita. hec stabilitas a domino d̄m̄dat ur
cū lux ad martā dixit d̄oz Marta sollicita es et tur. er. pluriā
Doro vñ ē necessariū. Mc si dicat. Licet circa multa occuperis
vñ tamen est necessariū vt eadem multa in domino vniantur.
Hinc apostolus. i. cor. xv. Fratres mei dilecti stabiles estote
et imobiles hūndātes in omni ope bono semper scientes qz la
bor vester non est inanis in domino. Mc si dicat Si in omni bo
no habundatis et eadem in dominum fideliter ordinatis et ī
his duobus stabiles et īmobiles p̄seueratis. tunc labor vester
non est inanis in domino s; stabilis. de quo d̄z hebre. xiii. op
timū est gracia stabilire cor. bonū enī est opibus habundare
melius est eadem multa in dominū ordinare. sed optimum est
in eisdem īmobiliter et stabiliter p̄seuerare. Secundo debemz
dei presenciam ardentē sitire vt eius presenciam pre omnibz
mundi deliciis desideremz. Magnz enim est dez et oportet vt
magno valde siderio affectetur et hoc est qz ait p̄. Ignis ante
ipsum p̄cedet. qd̄ exponens bern. dicit. oportet vt ardor desi
derij p̄ueniat faciē eius ad omnem animā ad quā ipse est ventu
rus qui omnē d̄sumat rubiginē viciōz et sic p̄pet locum d̄no.
nam in omni genere deuocōis nulla ita attractiua est d̄ine pre
sencie sicut vehemens desiderium nec aliqua deuocō dominū
ita allicit sicut ista. Vt ergo nostram deuocōnem valeamus in
nobis medullitus inflamare hoc semper p̄ oculis est habendū
qd̄ sine deo nihil boni possumus. ip̄o dicēte. Sine me nihil po
testis facere et cum eo omnia valeamus. dicente apostolo. oīa
possum in eo qui me confortat. Sine eo ab omnibus conculca
mur quia sicut p̄ falsoz sapien. dicitur. Luto vilioz est vita eius.

Et cum eo omnibus dominamur. sic enim institutus est primus
homo gen. i. dominamur piscibus maris et volatilibus celi et vni-
uersis animantibus que mouentur super terram. Item ecc. xvii.
Dedit deus homini potestatem illorum que sunt super terram posuit
timorem illius super omnem carnem et dominatus est bestiarum
et volatilium celi. hec et adhuc infinita alia mouere nos debent
vt dei prencipia medullitus desideremus. tercio debemus gratias
contemplationis contenciose ambire facientes vt dauid qui dice-
bat Iurauit dauid domino. votum vouit deo iacob. Si introiero in ta-
berna. domus mee. vsq; donec inueniam locum domino. Hinc veritas
dicit luce. xiii. Contendite intrare per angustiam portam quod
ad contemplationem conuenienter accipitur quia pauci sunt qui appete-
nt eius altitudinem ingrediantur per eam in bona domini. dicit et
bern. Si quis vestrum iuxta sapientem cor suum tradit ad uigilan-
dum diluculo et hinc is. studeat parare vias suas. Cui etiam hinc
ps. licet dicere oculi mei semper ad dominum. visitabitur profecto
frequent nec unquam ignorabit tempus visitationis sue. De hys
tribus habilitationibus premissis dicit bern. licet sub alijs verbis
Modus visitationis non est in arbitrio accipientis. sed in gratia dei
donantis. sed hominis est iugiter preparare cor. et voluntatem ex-
pedire ab affectionibus alienis. rationem et intellectum a sollicitu-
tudine memoria a negocijs et otiosis. non nunquam a necessa-
rijs occupationibus vt in die bona domini et in hora beneplaciti eius
cum audierit vocem spiritus spirantis continuo concurrant sibi
et cooperentur in bonum et quasi symbolum faciant. Tercio di-
cendum est de dei ingressione. nam cum per intima exercitia homo
deuotus taliter ad dictum est habilitatus fuerit vt omnia in-
teriora hominis erant affectu dei desiderant prencipia et dicant
omni creature. nunciate dilecto. quia amore langueo. tunc ultra
se continere non poterit et ruens in amplexus dicit ecce assum ex
cuius prencipia anima illustratur et inflamatur. illuminatur ita
vt ex profunda admiratione dicat Benedic anima mea domino et
omnia que intra me sunt nomini sancto eius. de cuius ingressu
dicit bernhardus. Cum de his que dedeo sunt et ad deum sunt
anima tantum proficit vt voluntas fiat amor et tunc continuo
per viam amoris infundit se spiritus sanctus. spiritus vite viuifi-
cans omnia et adiuuans. seu in oratione seu in meditatione. et me-
moriam fit sapientia. cum suauiter ei sapiunt bona domini Intellectus
vero efficitur contemplatio formans illud in quosdam spiritua-
lis siue diuine suauitatis experientias. sicque fit ut per dei ingressum
voluntas fiat amor. intellectus contemplatio. memoria vero sapientia
que prius erant ex se potencie anime. nunc mutantur in diuinas quasdam

experientias vt fiat hec mutacio dextre excelſi ergo in virtute
in qua imutaris. et in amore qua inflamaris deum presentem
intellige De eius etiam ingreſſione ſic iterum dicit bernhardus
Fateor mihi ſepe aduentalle verbum. cum ſepius iſtraſſet ad me
non ſenſi aliquociens cum intravit affuiſſe recordor. interdum et p
ſentire potui introitu eius ſentire nunquam ſed ne exitum. nam vnde
in animam venit quo ve abierit. denuo eum dimittens ſed qua vlt
introierit vel eixerit etiam nunc ignorare me fateor Sane p ocu
los non iſtrauit. quia non erat coloratum. nec p aures quia non ſo
nuit et ſic de reliquis ſenſibus Iuxta illud. nescis vnde veniat
aut quo vadat quia veſtigia eius non agnoſcentur. queris ergo
vnde adelle noueri viuum et efficacem e mox vt intus venit expgefe
cit dormitantem animam. Secundo eſt dicendum de contemplacionis
medio ſiue pgreſſione vel etiam d eius operacione hoc eſt quid
deus ſic adueniens in anima opetur. operatur aut dicitur i animam ve
niens tria ſcilicet potenciam anime rationalis illuſtracionem. corporis et
corpaliū ſoporacionem anime gloriſicacionem. De primo autem ſciend
quod hinc aug. opera trinitatis ſunt indiſtincta ſiue idiuiſa et ideo
cum deus ad animam venire dignatur. Sed melius hic ſi placet ſub
ſtitimus. ne materia tam venuſta breuiori ſermone quam expedit
angueſteretur vel etiam ſi vt oportet ſermo in longum ducitur ex
atte diacione auditorum materia dformetur medium contemplacionis
quod nunc in manibus eſt in alterius ſermonis principium reſerua
tes ad laudem et gloriā etc.

De eodem.

Mulamini carismata meliora. i. cor. xii. dicit gre. Con
templatiua vita amabilis valde dulcedo eſt que ſup
ſemeciſſam animam rapit regna celeſtia apit terrena
debere contemni oſtendit. ſpirituala mentis oculis
patefacit corpalia offeſa abſcondit que cum ſapore itime deuo
tionis venturam vitam perſuſpencionem cordis in deum nos faciat
preguſtare vt fiat in nobis illud ioſue Ia incipe poſſidere iſo
hortatur nos apus In verbis ppoſitis vt eidem contemplanonem
tamquam meliori et nobiliori exercicio totis viribus intendam dices
Emulamini carismata meliora. hoc eſt imitamini meliora dona
que in ipſo vſu contemplanonem ppinante ſpiritu ſancto feliciter p
guſtantur Expedito ergo priori ſermone de contemplanonem pri
ncipio. nunc de eius medio. hoc eſt quid deus ſit adueniens in
anima operetur in medium proferamus. opatur autem tria ſcilicet pote
nciam anime rationalis illuſtracionem. corporis et corpaliū ſoporacionem

anime glorificacionē. Dico deus adueniens operatur in aīa
potenciarum illustrationem quod vt euidentius intelligatur.
Sciendum qđ s̄m augustinū. opera trinitatis sunt m̄distincta
siue in diuisa. et ido cū deus ad animam venire dignatur tota
trinitas veniet. Iuxta illud iohannis xiiii. ad eum veniemus et
mansionē apud eum faciemus. qđ exponens ber. dicit Tanta
est beniuolencia patris tanta qđ dignacio filii circa beneaffe-
ctam et ap̄ositam animam. vt nō modo ad eam veniant sed et
mansionē apud eam faciant tā enutrients pater. quāz erudiens
filius ita sane vt singule p̄sone idēis singulas potencias anime
rationalis irradiant et p̄lustrent. pater. n. quia amor est. Iuxta
illud. i. ioh. iiii. Deus caritas est afficit voluntatem ad amoris
inflāmacōz. filius quia sapientia patris est. iuxta illud cor. i. nos
predicamus xpm dei virtutem et dei sapienciā p̄lustrat intel-
lectum ad splēdoris illuminacōz. Spiritus sanctus quia bonitas ē
iuxta illud Sapi. xii. o quam suavis et bonus est spūs tuus in
oībus afficit memoriā ad dulcorū delctacōem. et sic patet quō
ex dei p̄sencia potencie anime illustrentur. Hinc est qđ deus
ignis dicitur deut. x. deus tuus ignis consumēs est nō quia ig-
nis materialis sit. sed quia ex app̄ietatibus ignis predicti tres
effectus patris et filii et spiritus sancti agnoscuntur hinc isa.
lxvi. deus ī igne veniet. naz sicut ignis habz ardore. splēdore
dulcorem. sic deus ignis veniens ad animā per ardorem caritatis
dat voluntati dilectōz. per splēdore sapiencie. dat intel-
lectui illuminacōz. per dulcorem bonitatis dat memorie dlec-
tacōem. hinc bern. d. singulis istis dicit. quid patrem est venire
ad animā. Patris enim diligere est et ideo patris aduentus ex
infusa dilectōe probatur in cuius p̄ncia aīa deuota tanto fla-
grat dilectōis ardore vt etiam dilatetur ad diligendum quosli-
bet inimicos ex cuius ardore rubigo tam peccatorū quāz victorū
tantum consumitur quantū expedit ad salutem. Quid est filiū
venire ad animā. Erudire ad sapienciam Et subiungit Si sen-
sero mihi ap̄ire sensum vt intelligam scripturā. aut sermonem
sapiencie quasi ebullire ex intimis aut infuso lūme d̄ super re-
uelari misteria aut certe expandi mihi quasi quoddā largissi-
mi celi gremium et vberiores desursum influere animo medi-
tacionum imbres. non ambigo sponsum ad esse. verbi liquidez
hee copie sunt. et de plenitudine eius ista accipimus. si autē
p̄seuerauero. huic dignacōi dignis semper qđ ī me est. affecti-
bus et actibus reipondere et gracia dei apud me vacua non fu-
erit etiam mansiōz apud me faciet tam pater enutrients quā filiū
erudiens. et qđ p̄dictorū oīm fructū in sumā delectacōe agitur.

nulli dubiū est quā eandē dilectacōz tāquāz condimentū spūs
sanctus admistret. nec est ista distinctō triū psonarū in tribus
potencys quā bern. hic ponit cōtra sentēciā aug. supra dicētis
quod opa trinitatis sunt in distincta. qz hec distinctio solūmodo
penes dñantem gratiam accipitur verbi gratia Illa visitatio in
qua plus sentitur de dilectōe qm̄ de eruditione sapientie pa-
tris dicitur siue patri attribuitur nō qm̄ in eadem visitacōe nō
fit filij sapia. nec delectacō spūs sancti sed quia bonum patris
ibi p̄ ceteris dñatur Sic illa visitacō in qua plus de sapia quāz
de amore sentitur visitacō filij iudicatur. nō qm̄ aliarū psonarū
scz patris et spūs sancti bona nō defluant sed qz bonū filij p̄ ex-
cellit et sic d̄ reliquis potest dici. Habita itaqz visitacōe trium
psonarū in tribus potencis distincta. nunc dicendū est d̄ vna
visitacōe siue opacōe idistincta quā tota t̄itas in aīa opatur. d̄
qua iterū dicit bern. postqz grā intus venit expegefacit animā
meā monuit et emolliuit vulnerauit cor meū qm̄ durū lapidē
qz fuit et malefanū cepitqz euellere et destruere edificare et
plantare rigare arida illūiare tenebrosa clausa reserare frigida
inflāmare et mittere praua in directa et aspera ī vias planas ita
vt benediceret aīa mea dño ex motu cordis itelleri pñciā eius
et ex fuga viciozū carnaliū et d̄pressionē affectuū aduertī po-
tenciā eius et ex distuffione siue redargucōe occultozū meozū
admiratus sum p̄funditatē sapie eius et ex quātulacūqz emē-
dacōe mozū meozū expertus sum bonitatez eius. et ex reforma-
cione spiritus mentis mee. i. interioris hoīs mei percepi vtrū
qz spēm decoris eius. et ex contuitu simul oīm horū expaui mul-
titudinem magnitudinis ei⁹. verum hec omnia vbi abscesserit
verbum quodā ilico languoretorpencia iacere incipiunt ac si ca-
cabo bullienti subtraxeris ignem hoc mihi signū abscessionis
eius. Secundo deus ex sui pñciā operatur corporis et sensuū
soporacōez qd̄ taliter contingit quia cogitacōes ymaginacōes
sensualitates et si quid est aliud de inferiori parte rationis ad
illustracōz potenciarū et dei visitacōez p̄amiracōe et stupore in
extasim et excessum mentis in trorsum rapiuntur et iam exteri-
ora sopiuntur. Ad quem soporem illa venerat que in cāctis di-
cebat. Ego dormio et cor meum vigilat. Quam dormicionem
apostolus vocat mortem dicens. Mortui enim estis et vita ve-
stra abscondita est cū cristo in deo. De hoc sopore dicit aug⁹
Si alicui fileat tumultus carnis fileāt fantasie terre celi aque
aeris. fileat et ipsa anima et transeat se. non se cogitando. file-
at omnis lingua omne signum omnes ymaginarie reuelacōes
et quicquid transeundo fit fileat omnino. Et postea subdit.

si sic iam taceant oīa et loquatur ip̄e solus nō p̄ illa sed p̄ semet
ip̄m vt audiamus verbum eius . non p̄ linguā carnis . nec per
vorem angeli . nec p̄ enigma similitudinis sed ip̄m quem in hīs
amamus . ip̄m sine hīs audiamus . et hec vna visio siue audicō
rapiat et absorbeat interiora gaudia spectatozē suū vt talis sit
sempiterna vita quale sit hoc momētum cui suspiramus hoc ē
intra in gaudium dñi tui . De hoc sopore adhuc dicit gr̄e . super
illo verbo . In visione nocturna quando sopor irruit sup hōies
mēs nostra nullo mō ad quietē intime cōtēplacōis rapitur nisi
studiose prius a tumulto frenoz̄ desiderioz̄ sopiatur et tunc
secrera dimitacis apprehendim̄ cū ab huius mundi tumultuo
sa occupacōe sopitis exterioribus i mentis nostre cubilia segre
gamur qz dū exteriores sensus ab huius vite sollicitudinibus so
poramus vacante mente viuacius interiora apprehendamus
Tercio deus nobis adueniens ex sui p̄ncipia opatur aīe glōzifica
cōz quia postquā seposita sunt oīa . aīa introrsum rapitur et in
dei laudē et glōriā sublimatur vbi ex mutua collocucōe iēandē
claritatē transformantur . quesivit aut bona dñi p̄ que anima
sic glōrificatur nec scio nec itelligo nec mirum de me qui nihil
sum . sed et sancti qui has delicias gustauerunt dicunt se nihil
dignū verbis posse exprimere . de quoz̄ numero bern . p̄cipuus
contemplator dicit . Que in silencio p̄cipiuntur nō verbo docen
tur sed sp̄ū reuelantur et subiungit qd̄ ergo sermo nō explicat
consideracō querat orō experat mereatur vita puritas p̄paret
humilitas alliciet . caritas consequatur . hec est via et non alia
que sectatores et cupidos huius gracie introducat introrsum i
sancta sanctor̄ . colligam̄ tamē scripturā que licet i enigmate
hanc glōziosam materiā ploquitur et depingit nam deut . x d̄z
de hac gracia . rez̄ omniū habundancia p̄frueris . et ps̄ . Sicut
letanciū omniū habitacō in te . Mc si dicat . o beata anima sic vi
sitata habitacō sp̄i dei in te est sicut gaudiū omniū letanciū Ve
mens enim deus assumit animaz̄ in se ip̄m et vnit eam sibi vt
fiat vnus sp̄s cū eo in qua vnione fruēs dō fruitur omni bono
Verū cū h̄m isa . xvi . Secundum magnitudinem operū erit visi
tatio eoz̄ sc̄ licet hominum Ideo sciendum qz hec visitatio va
riatur secundum qd̄ se habitauerit homo plus et minus qd̄
secundo in vna declarat sententia super illo verbo job . iii .
Ad me dictū v̄m ē absconditū . et quasi furtiue suscepit auris
mea venas susurii . eīz̄ p̄ hoc qz di . Venas susurp patent̄ datur
intelligi . quibus modis ad nostre intelligencie aurem veniat .
Aliquando enim amor nos afficit . aliquando p̄ncipia quaz̄ nulla
sunt ostendit . aliquādo ad eterna diligenda desiderium erigit

Aliquando bona dei insinuat. aliquando celestia dat agnoscere. aliquando de incircūscripti lūis claritate mentē inebriat et hoc vltimū maxime accedit ad aīe gloriā. anima enim ex gloria diuine potencie irradiata erit et ipa clarificata. qđ tam figura quaz scriptura possumus declarare. figura sicut ero. xxxiii. dicit qđ moyses ex familiari collocucōe dei clarificatā habuit faciem et cornuta ita vt filij israhel non possent intēdere ī facie eius. Idem ostēditur scriptura. ii. cor. iii. Vbi de iam dicta figura mencōz faciens dicit qđ si ministratō mortis litteris d' formata ī lapidibus fuit ī gloria. ita vt nō possent intēdere filij israhel ī facie moyse ppter gloriā vultus eius que euacuatur. quō nō magis ministratio spiritus erit ī gloria et subiungit. nos ergo omnes reuelata facie gloriā dñi specularē in eandē imaginē transformamur. a claritate ī claritatē tamqđ a dñi spū. Tercio dicendū est de contemplacōis fine. fine dico nō dsumptōis. sed consumacionis. De quo sciendū qđ vita contemplatiua excellit actiuam in tribus scz in dignitate. nobilitate. vtilitate. Primo dico qđ contemplatiua vita excellit actiuam in dignitate quia ī digniori subiecto qđ est anima. et ī digniori obiecto agitur qđ est deus. nam de primo dicit bern. nullū dignius exercitiū est hōi quaz in eo qđ melius habet et in quo ceteris aīantibus et ceteris p'tibus suis pminet que est mens et animus. de scđo idē dicit Menti vel animo nihil dignius est ad querendū nec dulcius ad inueniendū. quā qđ solam mentem supereminet qđ ē deus. Secundo excellit eam in nobilitate qz ad illam scz actiuā et rudes. et rustici mittuntur. ad istam vero soli nobiles spūs inuitantur. naz rustici intellectus a contemplacōe p'hibentur quibus dicit ecc. iii. alciora te ne quesieris et forciōra te ne strutatus fueris. sed que p'cipit tibi deus illa cogita semp non enim necessariū tibi est ea que abscondita sunt videre oculis tuis quia sicut dicitur puer. xxvii. qui ex illis strutator est maiestatis optinetur a gloria. ad quā tamen gloriā nobiles spūs et subtiliter dulciter inuitantur cum eis dicitur in psal. Vacate et videte quā ego sum deus. Hos diuersos spūs. ordinat apostolus. i. cor. vi. Cum nobilibus spiritibus dicit In digni estis qui de minimis iudicetis. rusticanos spiritus mittens ad actiuam cū ibidē subiungit. contemptibiles qui sunt in eccia illos dstituit ad iudicandum. qđ exponens greg. dicit qui nullis magnorū dōnō virtutibus pollent ipi in terrenis negocijs occupentur qui aut spūalibus bonis ditati sunt pfecto non debent tērenis negocijs implicari vt dū cogimur ad inferiora melius valeant superioribus deseruire. qđ adhuc declarat gre. p exemplū dicit

Sancta ecclesia sic consistit in unitate fidelium sicut corpus nostrum in parte membrorum alia namque sunt membra in corpore que luci deserviunt alia que a tre tactu mime disiunguntur. oculus qui prope luci intendit et ne cecari valeat a pulvere custoditur Pes vero tunc recte suum officium pagit cum terre pulverem non refugit. qui tamen corporis membra vicissim sua officia sibi in partiendo copulantur. ut pes oculis currat et oculus pedi prospiciat. Sicut igitur oculus clarior et purior est pede. sic contemplatio qui est actus oculi inferioris qualibet actio. Tercio contemplativa excellit acti nam in utilitate quam nobis insinuat salomon puer. iii. dicens Melior est acquisitio eius negociatione auri et argenti primi et purissimi fructus eius preciosior est cunctis opibus et omnia que desiderantur huic non valent comparari longitudo dierum etc. Huic dominus preterit Marie exercitium dicens eam partem optimam elegisse propter quod dicit gregorius. Contemplativa vita maior est merito quam activa. quia hec in usu presentis vite laborat. illa vero sapore in timore suspensionem cordis venturam requiem iam degustat. Ad quem gustum in hac vita et facietatem in futuro nos perducatur etc.

De purificatione sancte marie.

ostendit quod impleti sunt dies purificationis marie luc. ii. dicit gre. Verba sacri eloquii sic sunt intelligenda ut et in veritate credantur facta et tamen per significacionem nobis aliquid in sinuaret moraliter faciendum. In verbis ergo propositis cum sequentibus tria possumus intelligere scilicet virginis matris purgacionem. lumen portacionem dei in templo presentacionem. Primum intelligitur in hoc quod dicitur. postquam impleti sunt dies purgacionis marie. Secundum in hoc quod subiungitur. intulerunt illum scilicet iherosolimitanum qui de se dicit Ego sum lux mundi. Tercium cum adducitur. Ut sisteret eum domino. Unde propter hoc tria festum istud tria habet nomina. nam propter virginis matris emundacionem. Vocatur festum purificationis. propter presentacionem filii. vocatur festum lumen sive lumen presentacionis. propter dei in templo presentacionem. Et notandum quod his tribus in virgine et filio eius gestis triplicem hodie in ecclesia reuerentiam exhibent. Nam propter virginis purificationem hodie agimus processionem. propter filii presentacionem. lumen celebrant baiulacionem. propter dei in templo presentacionem religiosi hodie accedunt ad communionem. Hec ergo huiusmodi historia breuiter tacta et veraciter facta ad laudem virginis et filii sufficiat applicantes eadem tria ad edificacionem nostram quia in eis deum ad vite eius que nunc est pertingimus profectum. et ad supremam in

celo pueniemus glorificacōz. Dredicta aut tria tali ordine pfer
quamur. dicentes primo de conscie nostre purgacōe. secundo
de illuminacōe. tercio de dei in templo cordis nostri pntacōe
De primo fit primus sermo. de secundo secundo. de tercio ter
cius. primus ptinet ad incipientes. scd ad pficientes. tercius
ad pfectos. Primo ergo ad puritatē in nobis qstruendā ante
oia necessaria ē peccatorū purgacō que tribz exercicijs pficitur
per que omniū peccatorū consequimur pfectissimā remissionē
videlicet estimacōe. emendacōe. supplicacōe. primū ergo opz
nostre purgacōis consistit ī estimacōe. p quā igredientes suū
conscientie et statuētes nos ante nos. dtra nosmzīpos iudiciū
īstaurēz qd sez iudiciū docet nos gre. ordinare dicens. De
bet vnus cuiqz mens. causas suas apud dnm. et causas domi
contra se sollicitacōe inquisicōe discutere debet et caute pensare
que ab eo bona pcepit. et que mala bonis illius puerse viuen
do respōderit. qd electi cotidie facere oīo nō cessant dicere
salemne Cogitacō iustoz iudicia. Mecedunt. n. ad secretariū
iudicis intra sinum cordis et considerant ibi qz districte qnqz
feriat. qui hic diu patienter expectat. ibi consciencia accusat.
ratio iudicat. timor ligat. dolor excruciat qd iudiciū eo certū
punit quo interiū seuit. Vnū quisqz enim cū causaz hui2 examis
dtra se aggredi cepit ipē ē actor qui exhibet. ipē reus qui exhi
betur. actor inquantū penitens. reus inquantū peccator. et sic
ipē qui est semetipm īsequitur qui fuit. Nemo enim sufficient
estimare poterit quanta mala p singula momēta dmittimz qz
sicut non sentimus quantū crescant mēbra. pficiat corpz. mu
tatur species. nigredo capillōz albescit ī canis. hec quippe oīa
nescientibus nobis aguntur in nobis. ita mēs nostra p momen
ta viuendi ipō curaz vsu asemzīpo p mutatur et nō agnosciū
nisi vigilanti studio ī interiora reidentes pfectus nostros cot
tidie defectusqz pensemus. Excitati ergo tot vocibus pceptozū
adiuti tot exemplaribus sanctorū ad occulta nostra redeamus
discuciamus omne qd agimz. et quicquid ī nobis dīne rectitu
dinis regulā offēdit accusēz magnūqz estimēz. nos itaqz
p beatum gre. instructi īstaurēz itra nos contra nosmetipos
iudiciū veritatis ponderantes et sine dissimulacōe estimātes
peccata que cōmisimus ī numero pondere et mensura. hoc est
quot qualia quanta mala cōmisimus quem in eis offēdimus
qz pfunde ex hoc vilui2. hoc tam diu continuantes quousqz nō
solū ex iudicō rōis s; ex intia cordis affectōe peccata nrā max
ma reputēz ex pfundo cordis clamantes in celū illud luc. xv.
pater peccaui ī celū et corā te vsqz fac me sicut vnū dīmece. 2c.

Ac si dicat qz ex feditate peccatorū degener factus dignitates
filiacōis male viuendo p̄didi. rogo vt ponas me ī extremū sta
tum seruoꝝ vt sic saltem sim de nūero tuoꝝ. Ad hanc p̄fundā
estimacōz inducere nos voluit dñs cum dixit jer. ii. transite ad
insulas et considerate vehementer et videte si factū est huiꝰ
modi si mutauit gens deos suos et certe ip̄i nō sunt dy p̄plus
vero meus mutauit gloriā suā in ydolū. obstupescite celi super
hoc et porte celi desolamini vehementer. Hec aut̄ estimacō in tri
plici differētia exerceatur. scz in dei offensione dampnoꝝ
nostrōꝝ cumulacōe nostra vilifacōe. Primo dico exerceatur
estimacō in dei offensione pōderātes quā maximū sit p̄ vilibꝰ
peccatis offendere deū nostrū. De quo est iam supra dicta au
ctoritas jer. hoc iudiciū cū estimacōe bern. transfigurauit in
se dicens de se patrē mihi exhibuit sed nō ego me illi vicissim
ī filiū qua nam fronte attollo iā oculos ad vultū patris tā boni
tā malus filius pudet tāto patri vir ille degenerē. exitꝰ aquarū
deducite oculi mei. opiat d̄fusio faciē meam. vultū meū pudor
suffundat. p̄ch pudor quē fructū habui tunc in quibus nunc
erubesco. quid caduca vana et p̄pe nulla quorū finis mors ē in
felix et insanus p̄ferre nō erubui eterni patris amorī. p̄ter et
honorī. confundor audire. sed et si pater nō esset obzueret me
b̄nificēs. iustaurat aduersum me testes vt alia ī numerā taceaz
huius corp̄is victū et vsum temp̄is huius. sed sup̄ omnia hec
sanguinē dilecti filij sui clamantē de terra pudet. ingratiūdis
quāqz ad d̄fusionis cumulū arguat etiā red didisse mala pro
bonis et odiū p̄ dilectōe. qz quanto de illo benignius tanto d̄
me idigniꝰ sentire cogor. Hec sancta disceptacō et deuota vtri
usqz p̄tis allegacō dūmit nos p̄ctā nostra maxia estimare et
hoc est qd̄ dicit greg. in snia supra posita vbi ait qz in deuota
estimacōe debēz cas nostras apud deū et cas dei oītra nos sol
licite estimare qz quāto maiora bona a dō accipimus tanto no
stra mala que ī eū d̄mittimꝰ erūt sine dubio grauiora. qz si quis
d̄ numero stultoꝝ dicat Ego nō cupio hoc verbū quō peccata
mea nec multa nec maxia possim tam grauiter estimare. Ad qd̄
nō ego. sed bern. respondet dicens. qui p̄fecte examinando se
ip̄m intelligit. suo peccato nullius peccatū par estimat. qd̄ nō
intelligit sicut suū. Vnde qd̄ de nobis vidimꝰ hoc veraciter tes
tamur. sed de aliis nihil scimꝰ. qz si vidimus ab aliquibus ho
micidia nescimus tamē si d̄pūcti sint veniā d̄secuti quō ergo tu
o frater leue audes dicere in quo offenditur xp̄us. hinc iterū
dicit Si aptis oculis agnosceres. qz ad iracundiā puocasti. vt
pote eum qui respicit ēram. et facit eā tremere tāgic montes et

fumigant • peccata in eū cōmissa nec pua nec leuia reputares
Si cuncto estimanda sunt dampna que ex peccatis incurrim⁹
que sunt simili⁹ infmita • nā regnū celoz p̄didim⁹ Infernū
meruimus dijs honoribus vita nos priuauim⁹ • et vt breuiter
recludamus omne qd̄ sortitur rōz mali incurrim⁹ ex peccatis que
si omnia magna ymo maxia sunt • iudicemus illud maximū ex
quo nobis mala hec omnia puenerunt • hinc psalmista Iustus
estimator rez vocat omne peccatū mortale maximū dicens • Si
mei nō fuerit dñati • vsq; et enim a delicto maximo scz peccato
mortali qd̄ ideo maximū dicitur qz infert omne malū et maxis
bonis priuat • Tercio estimandū est q̄ viles et abhomiabiles
ex peccato facti sum⁹ • nā q̄ diu sum⁹ sine peccato mortali dig
niores sum⁹ oib⁹ creaturis • sed postquā iugo peccati cernicē
dedimus eis oib⁹ viliores sumus • de peccatorib⁹ em̄ d̄z sap. xv
Luto vilior est vita eius et in ps̄ homo cū in honore esset nō in
tellexit • postq; autē hys tribus modis deuocōez nostram ex
asperauerim⁹ vt nō solū ex iudicō rōis • si d̄ ex affectu deuocōis
peccata nostra maxia estimam⁹ • tanto horore et tremore con
cutimur • vt si e cū dilacōe ad emendacōz p̄nie recurramus cla
mantes i celū atq; dicentes illud math. xiiii. Paciam habe in
me et omnia reddā tibi • Secundo ergo dicendum est d̄ pecca
torū emendacōe que si efficaciter emendare cupim⁹ et ad per
fectū consciaz emundare oportet nos in oib⁹ locis in quibus
peccauimus peccata e habere • In triplici autē loco peccauim⁹
scz in corde in ore i actōe Ideo necesse est vt triplici sropa loca
eadem emundem⁹ • nā peccata cordis p̄ contricōz • oris p̄ confessi
onē ⁊ et omis p̄ satisfactōz lege c̄posita emendemus • qd̄ tam
figura quā scriptura facere docemur • figura sicut in lege osten
ditur qz filij i rabel victores Madianitaz i ulcōm peccatorū oia
conauerunt p̄ que filie moab et madian allexerant eos ad pec
candū in donariis dño obtulerūt Sic penitentes veri victores
peccatorū in semetip̄is oia que eos ad peccandū allexerant do
fferunt p̄menda hoc idem oñditur in scriptura • dicit enim
szeg. sup̄ illud mat. iii. Facite dignos fruct⁹ p̄nie • dignos p̄nie
fructus facit • qui oia deo in sacrificiū offert • p̄ que eū in culpa
se memit offendisse • et illa egregia peccatrix • de qua d. gr. oia
que sibi t̄p̄ exhibuerat hec iā dō laudabilē offerebat oculis
frena concupierat sz hos iam p̄pniaz d̄fens flebat capillos ad
cōposicōz vult⁹ exhibuerat sed iam capillis lacrimas tergebat
ore superbo dixerat • sed pedes dñi osculans hoc in redemptor
is sui vestigia figebat quot ergo in se habuit oblectamēta tot
de se exhibuit • colocausta cōuerūt ad virtutū numerū c̄minū

magnitudo ut totū seruiret deo i pnia quicquit ex se deū con-
temerat in culpa quia ergo hanc peccatricē magdalenā videlz
imitari sumus peccando imitemur etiā eam i penitendo. qd si
facere decreuerimus. Sciendū qz primā radicē peccatorū i cor-
de posuimz dñs i iob dē etiā primū remediū contricōz scilicet
oppenamus gementes et flentes et in pfundo cordis dolētes
et tam diu hoc adiuuantes quousqz p remissionis graciā pctā
oīa detrahantur. Ad hanc dñcōem mouemur p ier. ii. tre. de duc
quasi roza. nec lacrimas die ac nocte et nō des requiem tibi et
iterū. vi. Luctū virginē fac tibi plandū amari qz sacrificiū
deō spm̄us dñi ulatus et cor dñi et hūilitatū deus non de-
spicit. In hac contricōe et luctu tam diu pleuerantes quo vsqz
deus misertus nostri dicat nobis illud. iii. re. xx. Audiuī crōz
tuā vidi lacrimā tuā et ecce sanauit me. Secūdo ad dñsionē est
pcedendū ut qui p os vana et scurrilia loquendo peccauimz p
oīs dñsionē fidelit̄ emendemus. qd facere n̄ bēmur tho. xiii
vbi dicit. Cu timore et tremore dñsitemi illi Item puer. xviii. qui
abfcondit scelera sua nō dirgetur qui autē ea dñsionē fuerit mi-
sericordiā dñs sequetur. nā fidelit̄ et sincerā dñsionē multū ad-
mendat. gr. dicens. mirentur alij virtutes sanctoz ego nō mīz
mīroz hūile dñsionē pctōz. Scio enī qz p infirmitatis vere-
cundiaz grauioris sclet esse certamīs cōmissa sincere pdere qz
nō admissa vitare Tercio dicendū ē de opis satisfactōe que si
tpis opo. tūras accesserit cō est necessaria ad pōicta qz nec
cordis contricō nec oīs dñsionē sufficiūt nisi satisfactō adiu-
gatur. Licet enim culpa in cordis contricōe a dō liberaliter sit
dimissa deb. tū tamen pene si tempus adierit. exigitur p satisfa-
ctōe. qd apte nobis inuatur ut dauid post dñsionē qua
dixit peccauī dñō. et post remissionē qua dixit nathan ad da-
uid transtulit dñs pctm̄ tuū nō moueris. post hoc tñ suscepit
iustit̄z pene cū p̄p̄a subiūxit Verū tñ qm̄ blasphemare fecisti
iustos nomen dñi. p̄p̄ hoc filiū qui natus est morte morietur
Et quo patz. qz post remissionē culpe pena nihiloīz est iustitia
Ih̄c iob verbar oīa opa mea sciens qz nō p̄eres d̄linquēti qd
exponens gr̄e. dicit. d̄linquēti nequaquā pctitur qz delictū d̄
sine vl̄cōne nō deserit. Aut enim ip̄e homo hic in se penitēs pu-
nit. Aut hoc deū cū hoīe vindicans peccat et subiūgit Sic nos
salutis vnda post culpam primi pctis absolui mur sed tamen
reatū ei d̄e culpe diluentes absolui ad huc carnaliter obimz
Sic patet qz satisfactio sit necessaria p̄dictis duobus que etiā
dimissz pctis necessariō ad iūgetur. nā si ip̄am nō adiūgimus
cōuincimur ex hoc priora duo efficacit̄ nō fecisse. qui enim vere

penitet a satisfactōe se nullatenus poterit dētere. Ad effi-
caciā autem et fortissimā satisfactōz tria requiruntur scz omē
satisfactō. contrarij exhibitiō. offensarū remissio. Primo requiritur
satisfactōis ad culpam dēmensuratio. vt si multū peccauimus
multū emendemus. si magis magis. si maxime maxie. qd frē
monemur. deut. xv. p men iura peccati erit mod⁹ plagarū. Itē
apcc. xiiii. quartū gloriificauit se. et in delicijs fuit tantū date
ei de tormentis hūc gre. si p illo verbo. dignos pnie facite fru-
ctus. In hys verbis vniuscui⁹ qz conscia conuenitur vt tanto
bonorū opū lucra querat per pniaz quanto sibi grauiora damp-
na intulit p culpā et tanto sibi debet licita abscondere. quāto se
memit illicita perpetrasse imitātes dauid. qui post illicita ad-
ultery et homicidij habere noluit licitum haustu aque. Secūdo ad
efficaciā satisfactōz requiritur contrariorū exercitatio. vt in quo-
cūqz genere malorū peccauim⁹. in eiusdē generis contraio for-
tissime emēde⁹. Vi nobis contra vicij. cōsuetudinēz cōtra cōsuetu-
necessitatem contra necessitatē. affectū contra affectū. donec
plenā mereamur accipe delectacōz contra delectacōz vt tandē
aliquando adiuuante grā plus delectemur in exercitio virtu-
tum et bonorū qz prius in oblectacōib⁹ viciorū in quo exercitio
in principio magno opus est certamine. qz cū cōtra veterem cō-
suetudinē viciorū noua lege virtutū contendimus quasi contra
et huius flūis conamur et quantūlibz modicū ab intencione
conandi remittimus aīn relabimur in priora. dicit enim bern-
qz pestes viciorū vsqz in vltimā solitudinē solitariū pferuntur.
et nisi p tmaci studio et prudenti opa expurgata fuerint. con-
suetudo leniri potest vicij vix potest et quocumqz se cōponat
animus be. et et in quavis solitudine secretū vel silentiū cordis
esse nō patitur. Ido sicut pdiximus i oppositis virtutibus con-
tra viciorū consuetudinē viriliter accingamur vt si peccauim⁹
p superbiā emendem⁹ p hūilitatē si in luxuria. p castitatē si i
fraterno odio p caritatē lege contraria nostrā satisfactōz dño
offeram⁹. Secundo ad sufficientē satisfactōz requiritur offen-
sarū remissio que sola sufficit si pfecte agitur. Ad hoc enī de⁹
fortissimis pmissionibus se constrinxit vt omnē offensam cō-
doneat. be. alr si nos amore sui ex corde pleno nostris offenso-
ribus ignoscim⁹ qd facere monemur. Ecc. xxiiii. relinque p pno
tuo nocenti te. et tunc deprecanti tibi peccata soluentur. qd qui
nō fecerit frustra p offensis dei pces multiplicat qz p incōue-
nientiā habetur qd ibidē dicit. In hoīem simlē sibi nō habet mise-
ricordiā et p peccatis suis deprecabitur. qd adhuc expressi⁹ mo-
nemur mat. vi. Si dimiseritis hoībus peccata eorū dimittet ec

vobis pater celestis peccata vr̄a qđ si nō dimiseritis &c. Qđ qđ
necessariū sit ex p̄sse inuitur i orōe dñica vbi docemur orare vt
nō aliter nobis dimitātur. nisi sicut nos dimittim⁹. qđ adhuc
inculcare nobis voluit dñs tamqđ sume necessariū cū dicebat.
Cū stabis adorandū dimitte te si quid habetis aduersus ali⁹
quē vt et pater vester &c. qđ si nō fecerim⁹ dicitur nobis ecc.
Ne laboretis nō enim puenietis ad obtentū vt qđ petitis impetretis.
Tercio ad plenā pctōn purgacōm post p̄dicta duo scz
estimacōz et emendacōz necessario adiungitur supplicacō dicit
enim bern. quid p̄dest penitere d̄ culpa et nō de venia suppli-
care. Illa enī supplicatio est efficacissima vbi homo in se punit
fortiter qđ deliquit et nihilominus deo supplicat hūiliter ac si
nihil puniat in se ip̄o. Ad efficacē autē supplicacōz cui dēz mi-
sericorditer se inclinet tria debemus agregare scz dñe miseri-
cordie in speccōz nostre miserie denudacionē et iū qđ petitur
deuotā attentōem. que tria collecta iuenim⁹ in vna deuotissi-
ma supplicacōe dan. ix. Ibi enim deo sic supplicat. nobis dñe d̄
fu iō fac ei. tibi autē domino deo nostro misericordia et appia-
ciō qz recessimus a te et nō audiuim⁹ vocē tuā. Nam in eo qđ
dicit. nobis dñe &c. tangit nostre miserie denudacionē. In eo
autē qđ adiugit tibi dño deo &c. tangit diuine misericordie in-
spectōm. in eo vero qđ eludit qz recessimus &c. In sinuat deo
tam attentōem. hec eadē tria docet bern. habenda i qualibet
supplicacione dicens. tria videntur mihi necessaria quib⁹ orari
omnis intencio est firmiter astringenda. Considerare nāqz debet
is qui orat quid petat. ip̄m quē petit. se ip̄m qui petit. In eo autē
qđ petit duo cōsideranda sunt vt si secūdū deū sit qđ postulat
et si hoc ip̄m i sumo desiderio habeat. si militer in ip̄o quē petit
deū scz duo debet attendere videlicet bonitatē et maiestātē.
Bonitatē qua vult nobis om̄e bonū. Maiestātē qua potest da-
re omne qđ petitur. Similit̄ in se ip̄o qui petit duo cōsideremur
vt p̄ suis meritis nihil se accepturū putet et de dei misericor-
dia fiducialiter speret. Hec ergo tria scz estimacio. emendacio
supplicacio. taliter vt dictū est istaurata. remissionē impetrat
omniū peccatorū quantūcumqz multoz pariter et maximorum
ex quibus dominus sufficienter placatus dicit nobis illud is.
Dimissa est iniquitas illius susceptē de manū domini dupli-
cia p̄o omnibus peccatis suis. que duplicia sunt. remissionis p̄-
fectissima gracia et dei plenissima amicitia. que duo nobis im-
petret dulcissimus aduocatus noster ihesus cristus &c.

De eodem.

Sermo secundus.

Enite ambulemus in luce dei nostri ih. v. dicit bern. Nostra desideria in tribus maxime constituta videntur. scz in eo qd decet. qd expedit qd delectat. hec sunt que cupiscim2 omnes amedere omnia. sz alius magis hoc alius magis illud Alius enim sic dedit2 est voluptati que delectat. vt nec qd decet honorē reputet. nec qd expedit. i. vtile curet. Alius aut questui intendens. et honestū dissimulat et iocū dum Alius aut et voluptatis et vtilitatis negligencior solū vlt maxie sectatur honorē Nec reprehensibile desiderium bon. sz si ibi quererentur vbi veraciter iueniretur hec n. vbi vere sunt ibi omnia vnū sunt. ipm enim est vtile honestū et iocundū decet expedit et delectat. qd adhuc vsitacius potest dici In dmo luce sunt diuicie honor et voluptas Expedito ergo vno sermone ptinente ad primū nomē hui2 festi. qui aprie respicit incipientes. nunc ordo postulat vt dicamus de illūiacione ptinente ad pficientes et patet ordo dicit enim bernb. qz purgato oculo iteriozi statim adest lux cui firmie adherere cupiēs. sed cerpe p̄suls non p̄ualens ad se ipm nolens dolens qz resistit Vt ergo hoc lumen diuinū quantū possibile est in hac vita mortali apprehendere valeamus Tria sunt necessaria que in verbo apposito designātur scz seculariū accōnū. alienacō bonoz opū multiplicacō diuini lūis ifusio. primū ibi venite. scdm ibi ambulemus. terciū ibi in luce dei nostri. que tria hic itendunt vt a mundo recedamus in bcnis opibus pficiam2. diuinū lumen suscipiamus. Dmo a mundo recedamus nō passib2 corpis. sed magis affectibus mentis Si enim vt i priori sermone patuit purgati sumus a peccatis. nisi a mūdo. i. ab hys que i mūdo sunt recedam2. quid p̄derit purgacio nostra Erit sine dubio recidiuanti qz iacenti deterius. nam vt dicitur Ecc. xiii qui tetigerit picem inquinabitur ab ea. Ibidem. xxiiii. qui baptisatur a mortuo et iterū tangit eum quid p̄dest illi2 lotio. vū quociens mundi viscositas mentē pulsat respōdeā2 ei id can. v. Laui pedes meos quō itm inquinabo eos. dicit. n. bernb. Si dixerit mihi dñs ihus in spū dimitteuntur tibi peccata tua et ego peccare non desiero quid p̄derit. Vt autē apria verba p̄posita exponamus. dicit nobis de2. venite a mundo. i. ab omnibus actōib2 eorum que sunt mundi. que sunt p̄dicta tria vtile honestū iocundū. Ad que nostra desideria sunt naturaliter inclinata. quare ab illis reuocamur. quia sunt in mundo fallaciter appencia. vtile enim. i. diuicie mundi decipit. honestū. i.

honor in mundo interficit. iocundum. i. voluptas inficit. Et
ideo iubet nos deus ab omnibus actibus illorum longe recedere
.i. ne iam dudum purgari eorum infectioibus iterum inquietemur.
Notabiliter autem dicit. venite in sancta persona. et ambulemus
in prima. annuerans se nobis. cum non peccat. sed nobis cum bona
operatur. Secundo dicit nobis deus ambulemus. hoc est in
bonis operibus proficiamus. nam ut ait bernhardus. Ambulare profice
re est ut predicta tria scilicet quod decet expedit et delectat. que in mun
do sunt fallaciter appencia fugientes in conscientia nostra ubi sunt
veraciter existencia oportemus. nam quod expedit consistit in bonis
operibus. quod decet in virtutibus. quod delectat in sanctis affectibus
et quanto plus de his tribus in conscientia acquirimus. tanto verius
priora tria scilicet quod expedit. quod decet. quod delectat possi
demus. de eo namque quod expedit. i. de veris diuicijs dicit gre
diuicie mentis sunt bona opera que in omne tempus et in omnia
secula expediunt acquirere. ea. de eo vero quod decet. quod
alio nomine verus honor est dicit iterum gre Si culmen veri hono
ris queritis ad celeste regnum tendite. verus enim honor virtu
tibus decoratur. de eo autem quod delectat dicit psalmus. reuinit ad
solari anima mea usque delectatus sum. super quo dicit gregorius. si a car
ne quodlibet quod delectat abscidimus mox intus in christo quod
delectat inuenimus. unde bernhardus. absit absit. ut intus in spiritu
non inueniamus supra modum maiores delectaciones. quam in quali
bet carnis feditate. In his ergo tribus cum domino ambulamus
in spiritu et inuicem ea verius habundancius et salubrius in
tus quam in quibuslibet exterioribus inuenimus. unde de gaudio
quod ex istorum perceptione concipimus. dicit bernhardus. Gaudia
nostra non perdimus si mutamus de corpore in spiritum. de sensibus
in conscientiam ibi verius et tutius conseruamus. Tercio monemur
ut diuinum lumen suscipiamus cum dicitur in lumine dei nostri. quod a
priori in sermone numerando est secundum membrum sed in hoc ser
mone per membrum tertio computatur. de quo lumine tria dicentur per
ordinem. de luminis distinctio. de declaratione. de progressionem. de primo
sciendum est quod triplex est lumen scilicet naturalis intelligentie. li
teralis sciencie. spiritualis influencie. primum non sufficit. secundum non affi
cit. tertium perficit. Primum dico lumen naturalis intelligentie non suf
ficit quod quicumque quis splendeat lumine naturalis intelligentie
sepe tamen fallitur in iudicijs suis. dicens bonum malum et
malum bonum. Unde nathan interrogatus a dauid de edifi
cacione templi. dixit ex lumine naturalis intelligentie omnia que habes in cor
de tuo fac. Dominus enim tecum est et non fecellit eum in sua intelligentia luc. xii
videtur ne lumen quod in te est tenebre sint hoc tamen lumen naturalis intelligentie

cū ad bonū conuertitur multum adiuuat Vnde bern. Si quis
callet ī genio. si viget arte. si prominet intellctū. īstrumēta sunt
hec tam viciōz q̄ virtutum. non ergo refugiat vti eo in bono.
quo et in malo potest vti q̄ hoc p̄miū opus virtutis ē. Scdm
lumen literalis scie. p̄ litterarū studiū acquiritur. de quo d̄z
sap̄ie vi. Diligite lumen sapiencie hoc lumē si sp̄uali lūi coniu
ctum fuerit. optie d̄ueniūt Si autem sine illo habetur semper
nocet dicente ap̄lo. Scia inflat qd̄ p̄ simile ostendit bern. di.
Licet bonos constet esse cibos tu tamen infumēdo modū et or
dinem nō obseruans reddis tibi plane nō bonos et subiungit.
qd̄ dico de cibis. dico de sc̄is. nā deus non p̄bat multa scientē
si modū nescierit. Deus enim fructū scie nō in sc̄ia sed in modo
d̄stituit Vñ ap̄ostol̄. qui se putat aliqd̄ scire et nō dū scit quō
oporteat eū scire. huius vana est sc̄ia. Vtq̄q̄ ergo lumen tam
naturalis intelligencie. q̄ literalis scie sine sp̄uali semper no
cet. vnde iob. lux impieꝝ extingvuetur Impy enim sunt qui ad
laudē dei et p̄p̄riā salutem hec duo lūina in terciū non ordi
nant vt p̄ ip̄a quia ad hoc data sunt terciū d̄sequātur. Terciū
lumen qd̄ sclū sufficit et p̄ficiūt in omnē salutē est diuina influ
encia. que non est aliud nisi in t̄na deuocō hoīs affectū inflam
mans ad deū. cui p̄est purgacōz infūdīt deus anime sollicite
ambulanti. De quo lumē pot̄ est sumi illud iſ. vi. Surge illūia
re iſrlm quia venit lumē tuum. q̄ aut̄ hec deuocō lumen veracit̄
debeat appellari d̄cet et dicit bern. Cū in hys sc̄z purgacōi
bus diu exercitatus fueris. pete tibi dare lumen deuocōis. de
hoc lūie p̄sens est intencō. abiectis alys. quia illud lumē de
uocōis anime deū querenti infunditur post p̄dicta. Sic ergo
vsum est de hōz triū luminū d̄stinctiōe. Secundo dicendū
est de huius tercy luminis declaracione. de quo sciendum q̄
hec lumen deuocōis ex noua dilectōe afficiente animā īfun
ditur. ad talē de claratur Cum enim inter deum et animam
non cadat mediū nisi solū peccatū dicente iſ. iniquitates vr̄e
diuiserunt inter vos et deum. et peccata vestra absconderūt fa
ciem suam a uobis. que cum per exercicia p̄riū habita sc̄z de pur
gacione. de medio sint sublata. statim amor dei tamquā calor
ab igne. radius a sole p̄tingit ad animam ex cuius d̄tactu inc̄
pit et ipsa in calefcere et viceuersa deum diligere vehementer
et hoc est q̄ dicit bernhardus. Amor dei amorē anime p̄it et
p̄uenit. Sicut igitur sol radiū suū sup̄ rem obiectā p̄icit et per
modū reflexionis de re obiecta calor contra solē reuertitur sic
d̄z caritas calorē sue dilectionis sup̄ aīaz p̄icit et d̄ aīa ad deū
redit vt sic dilectā deū rediligat a quo misericorditer ē p̄uenca.

Cur autem hec deuotio nomine luminis designatur ratio in e
uidenti est. hoc autem fit propter similitudinē utrobique repletam
Sicut .n. lūm hz ardorē splendorē dulcorē sic ista deuotio habz
ardorē dilectionis splendorē cognicionis. dulcorē consolacōis
Qz aut lumen ardore et splendorē habeat pbarōe nō indiget
qz patet ad sensum. de dulcore aut dicitur .xi. dulce lumen et d
lectabile est oculis videre solē. Hinc est qz visum i lūme in fi
simus etiā remittentes. quō aut p̄dicta tria surgant in anima
sic ostenditur. nā in illa deuocōe aīa sancta sentit se remissionē
peccatorū misericorditer p̄cepisse. et iō velit nolit ipa se conti
nere nō poterit nisi diligat i dulcorē desiderans aliquid pos
se facere in quo ei? beneficys corresponsdeat et nihil dignū in
ueniens dulce. habet flere dicens in hoc dulci fletu. quid re
tribua dño. qui ardor quanto surgit uehemencioz. tanto splen
dor cognicōis amplius conalescit. ut in hoc splendore luce cla
rius cognoscat omnes gratias sibi factas dicens cū bern. dilī
gam te dñe pro dono tuo et pro modulo tuo minus quidē iu
sto leo plane nō mmz posse meo qui et si quantū debeo nō pos
sum. non tamē possum plus qm̄ possum. potero autē plus cum
plus donare dignaberis nūquā aut prout dignus haberi. hz
etiā hec deuotō cū ardore splendorē dulcorē consolōis. quaz
consolōnē declarat nobis bern. dicens. quid est consolatio et re
spondet grā deuocōis et suauissima delectatio boni et gustus
sapie licet exiguus. quibus interim benignz dñz afflictā refri
gerat aīaz. quid aut sit ille gustus subiungit dicens. Gust? ille
nihil aliud est quam iritamentū desiderii. et iocentiū amoris
ut fiat qd scriptū est. qui edunt me adhuc esuriūt. Tercio dicit
dñs est de huius lūis progressionē. de quo sciendū qz habet prin
cipiū mediū. et qz finē hoc est habz ingressum progressum egres
sum. Primo dico qz huius lūis principiū siue ingressus circa di
beneficia versatur. mediū vero eius siue progressus deo place
re conatur finis vero siue egressus flagranti desiderio consum
matur. Hec per currentes Primo dicim? qz hec deuotio habet
dei beneficia intueri. nā ex ornata conscia et serenata quia non
habet peccatis ampli? sollicitari conuertit se ad illud qd pri
mum est ad manum et hec sunt beneficia que accepit. que cū
incipit intueri. cognoscit se quasi beneficiis obrutum et tan
tum cumulum accepisse quantum est spaciū inter celū et ter
ram dicens exaracione et ammiranda deuocione illud. ii. re
vii. Quis ego sum dñe aut que domus mea qz adduxisti me huc
vsqz. sed et hoc par visum ē iconspectu tuo. nisi loquereris de
domo. etiā huius i longinquū In hac deuocōe stetit aug. cū di

quod posico prima verborum et fortassis tanto fortior quantum distat
inter figuram et veritate. inter lucem et umbram. iter membra et cor
pus nullus enim prophetarum vel etiam apostolorum erubescit dici mem
bra ecclesie. et si verba membra gratanter accipimus? Cur non ma
gis verba ecclesie que est corpus. nemo ergo me iudicet. nemo sig
illet asserens me non debere talia themata sumere que in sacra
scriptura. hoc est in biblia minime reperiuntur. Sunt autem verba
apposita ipsius ecclesie sponse dei. cuius auctoritas fortior est
auctoritate cuiuslibet membra sui que sua auctoritate verba bible
in verba appoita alterant. quid est. n. dicere Adorna thalamum
tuum sicut quod dicitur exod. xl. Lotus aqua moues sanctis ves
tibus et quod ruth. iii. dicitur lauare et induere calcioribus ve
stibus. et multa huiusmodi similia que in sacris litteris reperiuntur Ex
peditis ergo in precedentibus de purgatione et illuminatione Nunc ordo
postulat ut dicamus de dei in templo cordis nostri presentacione
cuius occasione verba appoita sunt in ducta In quibus verbis
quatuor proponuntur. Primo enim hortamur ad condignam pre
paracionem. Secundo intelligimus eandem preparacionis specificacionem
Tercio ornate et preparate anime nobilitacionem. Quarto securam
post predicta dei suscepcionem. primum ibi ad ornam. secundum ibi thalamum
tuum. tertium ibi sicut. quartum ibi et suscipe regem ipsum Ex his qua
tuor tamen duo de ornatu et suscepcionem videlicet persequamur. Primo
ergo dicamus de ornatu cui licet omnia predicta deseruiant que
omnia faciunt ad ornatum tamen ut satisfaciamus appoito themati aliud
ponamus. quod in prophetis sermonibus forsitan non est tactum. pro
quod sciendum quod beatus bernhardus sex ponit exercitia quibus electus
deus ad thalamum cordis venire cogitur. nec ullomodo se potest
continere dicens Bona que exhibentur anime non verbis explican
tur. sed spiritu reuelantur. et subiungit. quod ergo sermo non explicat
consideracionem querat. orationem poscat. mereatur vita puritas propter. hu
militas alluciat. caritas consequatur. His ergo sex exercitiis scilicet
consideracione. oratione sancta conuersacione. puritatis proppacione
humilitatis exhibicione. caritatis inflammatione. anima nostra ad
nuptias celebrandas in thalamo cordis sufficiet. Nunc prepatatur
Nam si flagrans desiderium. de quo in fine precedentis sermone
diximus in his sex efficaciter se exercuerit deus se nullomodo
poterit continere sed veniet in animam sic flagrantem. primo
ergo intrantes nosmetipsos nostra consideracione queramus
et subtiliter discuciamus. Verum nostrum desiderium sic perfectum ut
ipsum deum usque ad contemptum nostri et omnium que sunt vel esse potest desi
deremus et hoc non tamen ex iudicio rationis. sed etiam ex affectu
mentis. ut ipsum nostrum desiderium non solum sit in magno affectu.

sed in affectu pfecto Magnū enī bonū est deus et ideo oportet ut magno desiderio requiratur. Secūdo huic desiderio addatur orō ut itima orōe postuletur qd tā itime desideratur. Vacuū enim esset desiderū et cito depiret si nō affectuosis orōibus fulciretur. hec aut orō ut sit efficax et deuota testes habeat p̄funda suspiria et p̄fusas lacrimas et ip̄atientē labore. dicē ex oībus his illud. n. re. xiii. obsecro ut uideā faciem regis. et illud can. reuertere dilecte mi. i. itē verte te ad me. Mc si dicat Licet dudū veneris priores gr̄cias t̄buendo. itē tū venias te ip̄m ap̄cius et habundācius exhibendo. hec enī d̄suevit benignus deus i nobis misericordiē actuare ut seip̄m soleat p̄uenire testante scriptura que dicit ignis ante ip̄m p̄cedit. et ip̄e nihil oīus ignis d̄ dicente moyse deutr. Audi iis d̄s deus ignis d̄sumēs est. et sic ignis ignē p̄cedit. i. de d̄ d̄cū. hoc est deus se ip̄m p̄cedit. dans se alit̄ p̄ueniens. et aliter subsequēs ut qui se ip̄m iā p̄uenit dans se ad desiderū accendendū. postea subsequatur seip̄m tribuēs ad delectabiliter p̄frundū. ut fiat. qd̄ in p̄sona isaac de deo dictū est gen. xvi. Ibat p̄ficiens atq; succrescens donec uelementer magnus effectus est. Tercio his duobus scz desiderio et orōi addatur uita sancta. ut qd̄ consuetudine queritur orōe petitur uita mereatur. Vita aut̄ sancta ut ut multa paucis p̄stringamus in tribus consistit. habet enī malis resistere potēter. bona facere diligēter. aduersa suscipere patienter. de primo d̄ iudith. iii. dedit eis deus reli uirtutē resistendi. de secūdo et tercio dicit gre. Electio est bona facere et mala perpeti. hoc triplici funiculo uita sancta in se colligitur et constringitur ut difficile rūpatur et ideo p̄ talē uitā d̄i p̄nciā promeremur. Quarto his tribus puritas adiūgatur ut qui in p̄dictis tribus exercicijs deū promeruerunt ad ueniendū. puritas locū p̄pararet ad suscipiendū que oīo necessaria est cū p̄dictis que talis ac tanta esse debz ut cum testimonio conscie dicere possimus illud apli Nihil mihi conscius sum. licet ad perfectam puritatem testimoniu nostrum nō sufficiat. qd̄ p̄dicto uerbo adiecit aplus. Sed nō in hoc iustificatus sum. qui anteq̄ iudicat me d̄n̄ ē. Solū ergo dei testimoniu sufficit ut spiritus sanctus dicat i cordibus nostris sp̄i nostro. qd̄ dimissa sunt nobis peccata nostra. talis puritas perfectū est substratum ueniēti domino. Vnde bernhardus. quibusdam hanc puritatem non habentibus imperat dicens. Miror quorūdam ip̄udēciam. qui cum suam conscienciam multis feditatibus coinquinauerint audent tamē ad tam fedum consciencie sue lectulum omni oracionum istancia totius puritatis dominum inuitare.

Et subiungit. quid. n. lectulus nō est floridus sed putridus et
tu illic rege glorie i. vitas Centurio negat illū icrare sub tectū
suū ppter suam indignitatē. et clamat princeps apostolorū.
Exi a me dñe qz peccator sum et tu dicis intra dñe qm̄ sanctus
sum. et quid me vis facere iquit pfecto. vt primū emūdes cō-
sciāz ab oī iniquitatē ire et disceptacōis murmuris et liuoris
Quinto hys quatuor sup addatur hūilitas que supra modū dū
allit venientē ip̄o dicēte ih̄. lxi. Ad quē respiciā nisi ad hūi-
lem et quietū et timentē sermōes meos. Cū enī ip̄e sit hūili-
sicut dicit dan. ii. Suscitabit deus regnū qd̄ meternū nō dissipat-
bitur. et hūilimū hoīez dstituet sup illud. diligit suū simile ad
illud dulciter et delectabiliter se inclinans hinc ecc. Hūilia te
deo et expecta manū eius. de hac virtute multa inuenies in p̄-
missis. Sexto his quinqz sup addatur caritas i cuius virtute dicitur
statim igreditur thalamū mentis. Ip̄e enī est vltima dispositio
ad susceptōz di. aīaz habilitans et disponēs et hoc est qd̄ apte
bern. insinuat ita dicens In via amoris infundit se spūs sanctus
spūs vite omnia viuificans et adiuuans seu in orōe seu in medi-
tatione infirmitatē cogitantis et continue memoria efficitur sa-
piencia et suauiter ei sapiūt bona dñi Intellectus vero efficitur
cōtēplacō. Et si dicat Ex dei p̄sencia omnia interiora in diuinū
affectū transmutantur. qz voluntas fit amor. memoria sapia.
intellectus cōtēplacō. hīs itaqz omnibz qui ad ornatū primē
decenter expletis. transeundū est ad hūm mēbrū scz dei suscep-
cionē aliquos effectus illius beate grē quācū dominus dedit
salte p̄maginabiliter depingentes. Scdo ergo dicendū est de
dei in animā susceptōe. hoc est quid anima sancta ex dei p̄sencia
consequatur. et qz hec declaracō magis decet expcū. qui de
ppria expiencia et gustu huius ḡ ē nobis eructuet qd̄ gusta-
uit Ecce aug. adducit qui p̄cētis doctoribus huius grē secreta
ponit in lucē dicēs. Cū mēs hūana ex dei visitacōe cepit semet
ip̄am exardere et illā i corporee lucis claritatē totā intrare et
in hys que in intimis videt quēdā intime suauitatis saporem
aterahere et ex eo intelligenciā suā condire et in sapienciā ver-
tere totā in hac mentis excessu pax illa que exuperat omnē sen-
sum inuenitur atz optinetur vt fiat silenciū in celo quasi hora
dimidia ita vt contemplantis animus nulla alterandi cogita-
cionū tumultuatione turbetur nihil oīo inueniens qd̄ vel per
desideriū petat vel per fastidiū arguat vel per odiū accuset s;̄
infra contemplacionis tranquillitatē totus colligitur et intro-
mittit i quēdā affectū multū i visitatū itrorsum ad nescio quā
dulcedinē que si sp̄ sic sentiretur pfecto magna felicitas effec-

nihil agit sensualitas nihil imaginacō. sed omnis inferior vis aie
aprio interim iduatur officō Superior aut vis aie ni id intime
quietis secretū et sume tranquillitatis archanū feliciter intro
ducitur. viuus est enim sermo dei et efficac ptingens vsq; ad
diuisionē anime et spūs et iam nihil i creaturis hac diuisione
mirabilius cernitur. vbi id q; essentialiter vnū est atq; in diu
duū isemetipm scinditur et qd simplex in se et sine ptibus con
stat quasi quadā pticōe diuiditur vt ad sumā spūs subleuetur
ab anima scinditur vt a domino vniatur. Felix diuisio et mira
bilis sepacō vbi qd corpulentū et feculentū est. decorsum rema
net. qd spūale atq; subtile est. vsq; ad speculacōem diuine glie
sublimatur. et in eandem imaginem transjormatur pars infe
rior aperitur ad summā pacē et tranquillitatem. ps vero supi
or sublimatur ad gloriā et iocūditatē. In his verbis augustini
quinq; icelliguntur que has delicias reddūt amēdabiles et oī
dulcedine superefflurtes. Illa enim gaudia sunt copiosa. dli
ciosa. gloriofa. fructuosa. miraculosa. primo dico sunt copiosa
quia ex omnibz bonis collecta. qd tangitur i eo qd dicit In hoc
mentis excessu inuenitur illa pax que exupat omnē sensum. de
qua copia dicitur deut. xxviii. Plabundare faciet te dominus
omnibus bonis. qui enim deū habet. qui de se dicit ecc. xxiiii.
In me gracia oīs vite et veritatis rē. habet per dsequēs omne
bonum. Secundo sunt deliciofa ex oībus delectacōibus cumu
lata qd tangitur in hoc qd subiungit et intromittitur in quen
dam affectū rē. de quibus deliciis dicitur ieremie viiii. habun
dauerunt in deliciis i bonitate tua magna. De quibus adhuc
dicit bern. Hic est aduentus dei. benedicōes et diuicie salutis
cum eo et vniuersa que cū ipō sunt affluūt deliciis. tercio sunt
illa gaudia gloriofa quia de creatore nō de creatura et hoc tan
gitur i hoc qd dicit Superior vis anime iud archanū et cetera.
Quam gloriā pdixit is. lxvi. Gaudete gaudio vniuersi vt suga
tis et repleami abuberibus dōlacōis eius vt mulgeatis et deli
ciis affluatis abcmmoda gloria dñi. Quarto sunt fructuosa.
quia in hac via peregrinacōis bona celestia incipimus posside
re has delicias p̄gustādo. sicut qui amedit primicias añ mellez
et hoc est qd dicitur ecc. vi. Accede ad eam scilicet ad graciā
istam. et suscipe bonos fructz illius. in opere enim ip̄z exigū
laborabis et cito edes de generacionibus illius. Hinc est qd
ista gracia vocatur primicie spiritus qz p̄gustantur ante mel
sem celestiu bonoz. quinto sunt oīa hec qdam mō miraculosa
qd tangitur in hoc qd dicit Augz. Nihil in creaturis hac diu
sione mirabili. illud enī vt ait gre. est miraculū qd ab hūana

zōe nō poterit apprehendi Iste sunt deliciae de quibus in ps.
In ebriabūtur ab uber. do. t. et. tor. zē. Quas ad p̄gustādum et
p̄libandum p̄pinat electis suis deus. ut sciāt et iterogēt quid
in eo et cum eo in eternū debeant possidere. dicens nobis cū
easdem guttulas sorbere incipimz. Gustate et videte qm̄ suas
uis est dñs. p̄pter qd̄ etiā anime electoz cū ad hanc fructūz p̄
venerint. celi noīantur eo qd̄ quicquid possidetur i celis gustas
tur in terris et p̄ dñs agitur in terris. Queris quid nā illud Va
care deū. laudare deū. adherere deo. frui deo. hinc bern. Ego
puto omnē animā talem non modo celestem esse p̄pter originē
sed et celum nō i merito appellari p̄pter p̄mitacōz. Hoc tamen
sciendū q̄ hec gracia nō facilliter est ad manū nec occurrit sua
uiter uiuentibus in terris et hoc est qd̄ dicit bern. Hec gracia
nō sic presto erit omni anime nisi illi dū taxat quā igēs deuocō
et vehemens desiderū et p̄dulcis affectus sponsam p̄bant.
Hic talis accipiet benedictōz a dño et misericordiā a deo salu
tari suo. nō sic impy nō sic quoz primus ego sum gratiam hanc
gustamus. De quibus dicitur job. xx. nō videbit riuulos flūis
torrentis mellis et buti. qd̄ exponēs gr̄. dicit. fluuius torren
tis est ip̄a in vndacō spūs sancti et sepe amantis animus tāto
deemplarōis munere repletur vt videre valeat qd̄ loqui nesci
at. Vnde cū nos spiritus sancti gracia refundit melle nos p̄t
et butior replet. mel desuper cadit butirū vero ex animalū la
cte colligitur. Cū igitur vnigenitus dei filiū sit deus sup̄ oīa
et homo factus in ter omnia. qui tamen nos dulcedine sue di
uinitatis et misterio incarnacōis repleuerit melle p̄ter et bu
tiro faciat ad q̄ nos zē.

De eodem.

vscepimus deus misericordiā tuā in medio templi tui
ps. dicit bernb. Bonoz dei alia accipimus inferius vt
tempalia alia sup̄ius vt celestia et diuina que tanto
sunt p̄ceteris nobilioza. quantum celum a terra deus
quibzlibet bonis prestancior inuenitur. quantum enim quilibz
est inferius tanto ignobiliū quanto superius tanto nobiliū qd̄
in ordine eoz agnoscutur euidenter. terra enim cum sit ifimū
est etiam ignobilissimū elem. qd̄ aut sup̄ illud ē. vt aqua nobili
us est. sup̄ qd̄ aer itterū nobilius. sup̄ qd̄ ignis qd̄ est nobilissi
mū elementū. Sic p̄ omnē modū in donis gratuitis. que quā
ta sunt superiora tanto meliora dicente jac. i. omne datū opri
mū et omne donū p̄fectū desursum est descendens a p̄e lūum
In verbis ergo p̄positis tria intelligimus. scz doni nobilitatem

accipiendi necessitatem. dantis largitate. primum ibi suscepimus deus. secundum ibi misericordiam tuam. tertium ibi in medio templi tui. Primum ergo dicam de doni nobilitate quod sicut visum est tanto est ceteris oibus nobilior quanto est superius. que cum sit in corde dei non accidentaliter. sed substantialiter dicimus misericordiam esse deum. Sic enim vocat eum psalmista dicens Adiuutor meus tibi psallam usque deus meus misericordia mea et in proposito suscepimus deus misericordiam tuam. id est misericordiam deum. propter quod sciendum quod misericordia deus et dei donum recte dicitur deus ut est in corde dei. quemadmodum iam dictum est. donum dei secundum quod benigna quadam pietate super nostram miseriam se inclinat. de cuius corde eadem misericordia nobis fluit tamquam riuulus a fonte radius a sole. Ita misericordia dat misericordiam. substantiam accidentalem. ut dante signat. nomen est substantie. ubi donum nomen est qualitates. Sine autem misericordia deus vel donum dei dicitur tanto tamen est nobilior quanto sublimior. Unde iusticia dei alia dicitur sicut montes. veritas sicut nubes sed misericordia sicut celum dicente psalmista domine in celo misericordia tua. et veritas tua usque ad nubes iusticia tua sicut montes dei. que omnia idem in duximus ut huius doni scilicet misericordie nobilitatem ex sua altitudine probaremus. Videmus enim ad sensum quod quanto aliquid in superiori loco situm est sicut arbores et vinee tanto fructus eius dulcior et melior et nobilior reperitur. Secundo sciendum est de accipiendi hoc donum necessitate. hoc est quod necessarium sit ut hoc donum misericordie consequamur. quid. n. miseris. qui vere miseri sunt tam necessarium quam misericordia. sine qua nemo saluabitur. cum qua nemo dampnabitur. dicit. n. gre. Iusticia nostra ad examen domine iusticie deducta in iusticia est et sordet in distributione iudicis quod in oculis fulget bene operantis. de qua adhuc dicit bernardus. Sicut nullius merita sufficiunt si sine misericordia iudicabitur. sic nullius peccata impediunt si cum misericordia suscipitur. de hac misericordia duo breuiter perstringantur. scilicet de eius descriptione et eius ad nos distributione. describitur autem sic Misericordia est beneficium misero gratis impensum. de qua dicit bernardus. Iusticia meritum querit misericordia autem ex miseria nostra excitata. misero se dat gratis. et e qua adhuc alia datur descriptio Misericordia est exhibitio indebiti beneficii. Sequitur videre de misericordie distributione. de qua sciendum quod deus pater misericordiarum septem misericordias tamquam septem panes pauperibus suis dedit. primam nobis exhibuit in carnis assumptione ad vitam nostram instruendam. secundam in templi oblatione ad humanam naturam patri reconciliandam. terciam in corporis sui cibatione ad infirmitatem nostram confortandam.

Quartā in crucis passione ad capi iū hoīez rediendū • quintā
in resurrectōe ad celi ianuā apiendoam • Sextā in ascensione ad
mansionem nostram p̄pandā Septiā in spiritus sancti missiōe
ad plenam in nobis sanctitatem pficiendā. hec septem miseri-
cordie sunt septem pambus de signate • quibus vt mat. xv. d̄z
d̄ns turbas p̄auit. Primo ergo exhibuit nobis deū misericordiā
ī carnacōis Cū enim gen̄ hūa nū expeuaricacōe p̄imoz pen-
tum in tam pfundā miseriam cecidisset • vt nec p se nec a crea-
tura alia potuerat releuari • deus mīa motus descendit ad mi-
seriores ptes t̄rre assumens hoīez in se et p d̄ns nostrā miseriā
vt nos de pfundo nr̄e miserie liberaret. De hac miseria dicit
ap̄t̄us thimo. iii. appuit benignitas et hūanitas vsqz • sed hm̄
suā misericordiā saluos nos fecit Cui videlicz misericordie si ad
d̄dignū occurere cupimz oportet vt et nos in p̄fecta puritate
renascamur Ad hoc enim deus nat̄ est nobis hō īp̄fectissima
puritate vtpote natus a patre deo et virgine matre. a quibus
nullam d̄traxit maculā volens vt ait ap̄t̄us Vt et nos imitan-
tes eū in nouitate vite ambulemus Nec nobis sua p̄derit ī carna-
cio. nisi nostra in hac pte adiungatur imitatō. Vnde d̄ns dixit
nichodemo ioh̄. iii. oportet vos nasci denuo. qd̄ cū ille p̄moue-
nienti acciperet dicens quō p̄t homo nasci cum sit senex subiūgit
dicens exponendo qd̄ dixit Nisi quis renatus fuerit ex aqua et
sp̄u sancto nō p̄t introire in regnū dei qz nisi ex aqua lacrimaz
et sp̄u sancto in cordibus nostris d̄tracōm efficiente ad plenā
puritatem renascamur nō p̄derit nobis hec mīa ī carnacōis •
et p d̄ns nō intrabitis in regnū dei Secūdo exhibuit nobis ses-
cundā misericordiā in sumptus in templo oblacōe offerens se
ip̄m patri in nostra natura ad reconciliandū. de qua miseri-
cordia d̄z verbū p̄positū. suscepimus deus misericordiā tuā in me.
x̄. Cuius effectū si consequi cupimus oportz nos p̄fidē que per
dilectōz opatur corpi eius mystico qd̄ est ecclesia incorporari et
sic ei vniri et in corpati in eo patri offeramur et sic reconciliemur.
Tercio exhibuit nobis deus terciā mīaz • dans nobis corp̄ su-
um et sanguinem ad nostrā īfirmitatē et inediā quā exciōdē
tibi carencia contraximz reborandā cui si ex qualicūqz congruo
occurrere cū ea deuocōe cupimus et affectu. quo deus hunc ci-
bū nobis p̄pauit. accedere nos oportet. deus aut̄ hunc cibum
nobis instituit in maxia caritate dicens luc. xxii. qm̄ hāc miseri-
cordiā instituit desi. de. h. pa. ma. vo. sic et nos ad eundē cibū
sumendū magnā caritatē habeamz et cū magno desiderio ac-
cedamz vt fiat in nobis qd̄ ecc. xxiiii. d̄. qui edūt me adhuc esū.
et qui bi. me adhuc si. d̄ hac mīa d̄z ī pf. Misericors et mis̄ator

dñs escam dedit timentibus se. De hac mīa etiā dicit ecc. iiii. Sec-
cundum magnitudinē ipius sic et mīa que ab ipso est. quia hec
mīa que est corpus cristi datori deo p oia adequatur. nō in eo
minus nobis exhibens q̄ se totū et hoc est q̄ dicit zach. iiii. Exe-
quabitur grāz grē eius. Quarto exhibuit nobis quartā mīaz in cru-
cis passione ad humanū genus redimendū de qua dicit in ps. q̄
apud dñm mīa et copiosa apud eū redemptio. Nec si dicat. quia
apud deū in corde eius magna fuit misericordia hec coegit eum
ut per passionē crucis copiosam nobis redemptionē exhiberet.
De hac mīa dicit bern. Erat in corde dei mīa multa nimis quan-
doq̄ cumulanda super filios hoim. sed hec latebat et nescie-
bat homo p̄cū eius donec rupto vasculo in quinq̄ partibus corp-
is effluebat. et subiūgit hinc multe miserie corpis hinc multe
misericordie cordis Vincent ne miserie mīas Aut mīe miseras
supabunt Vincēt plane mīe tue antique dñe. huius misericordie
dñi magne si p̄cipies esse cupimus oportet nos dominū pro
viribus p̄mitari i. pe. ii. xp̄us passus ē pro nobis vobis relinquēs
exemplū ut sequamur vestigia eius. hinc bern. p̄derit nobis dor-
mini passio si nostra sequatur p̄mitacō. ut sequamur vestigia eius
Alioquin exquiretur a nobis etiā sanguis ille iustus qui effusus
est sup terrā nec immunes erimus ab illo tam singulari scelere
iudeorū q̄ vilz tante caritati ingrati fuerimus. q̄ sp̄m grē dñe
liā fecerūt. q̄ filiū dei deulcauerūt. Quāto exhibuit nobis dñs
quintā mīaz in sua resurrectione. ad celi ianuā nobis ap̄iendā qui
ex culpa primorū pentū hūano generi a mūdi iicio clausa fuit
qd̄ in eorū pentū d̄ paradisi eiectione et glady versatilis ad cus-
todiendam ianuam collocacōe euidenter ostenditur sicut ge-
nesis tercio dicitur. Eiecit deus adam de paradiso et colloca-
uit ante paradisum voluptatis cherubin et flammē gladiū
atq̄ versatilē. ad custodiendam viā ligni vite. quē iō voluit esse
versatilē ad insinuandū q̄ aliquando esset per passionis mīam
ammouendū. ut eo ammoto hoies possent celestis paradisi ia-
nuam intrare. De hac mīa dicit in ps. Bonū est confiteri domino.
vsq̄ ad annūciandū mane mīaz tuā. hoc ē ad annūciandū illaz
mīaz que facta est nobis mane. i. in die resurrectionis. de qua ad
huc. i. pe. i. dicit. Benedictus deus qui secundū magnam mīam
suam regnavit nos in spem vite eterne per resurrectionē ihu xp̄i
ex mortuis. Cui nos tunc dignos exhibebim⁹ si et nos cū xp̄o
a peccatis cibus et vicis resurgam⁹ ut mortui peccatis iusticie
vivamus qd̄ est sp̄ialis resurrectio. de qua dicit ap̄tus collo. iiii
Si resurrexistis cum xp̄o que sursum sunt querite que sursum
sunt sapite Sexto exhibuit nobis sextam mīaz in ascensione ad

mansionē nobis perpetuā p̄p̄erandā ip̄o saluatore dicente iob̄
xiii. Vado pare vobis locū. d̄ hac m̄ia d̄r ecc. xvi. m̄ia vnicuiq̄
faciat locū. de qua adhuc d̄r is. xvi. p̄p̄abitur in m̄ia solū eius
sc̄z hoīs Cui gr̄e si nos dignos cupimus exhibere oportet vt p̄
sentem vitam tamquā aduene pagamus dignū quippe ē vt qui
ciues sanctor̄ et domestici dei scripti sunt in celis tamquā ad
venas et pegrinos se exhibeant sup̄ terrā quē admodū hortā-
mur. i. pe. ii. vbi d̄r. obsecro vos tamquā aduenas et pegrinos
abstinerē vos a carnalibz desiderijs. Septimo exhibuit nobis
deus septimā m̄iaz in sp̄s sancti missione ad nostrā sanctifica-
cionē et ad om̄s priores m̄ias felicis d̄sumēdas. de qua d̄r ecc.
ii. In oblectacōe veniet vobis m̄ia Sp̄s enī sancti missio non
modicū cor delectat. de hac m̄ia adhuc d̄r luc. i. per viscera mi-
sericordie dei nostri vi. nos. ori. exal. Ad quā m̄iaz si digne cupi-
mus suscipi studeamus semper pati et preparati iueniri vt cū
sp̄s sanctus spirauerit. patos nos iueniat. oī hora expansos si-
nus habentes ad gr̄ciā suscipiendāz cū sp̄i placuerit nos mi-
sericorditer visitare. qd̄ etiā bern. monuit dicēs licet sp̄m sctm̄
accipe nō sit in arbitrio hoīs cocātis s̄z in gr̄a donātis hominis
tñ est iugiter preparare cor voluntatē expediendo ab affectōni-
bus alienis rōm et intellectū a sollicitudinibus memoriā a ne-
gociosis nō nūquā etiā a necessarys occupacōibus vt in die bo-
na dñi et in hora beneplaciti eius cū audierint vocē spirit̄ sp̄s
rantis d̄tinuo d̄currant sibi et cooptentur in bonū De hīs septē
misericordiis. dicit bern. in ps. sc̄dm̄ altitudinē celi a terra coro
borauit misericordiā suā super timentes se. de his adhuc di. ber
Electi dei d̄siderātes dei misericordias sentiūt sup̄ se tamquāz
cumulū misericordiāz quantū est sp̄acium inter celū et terram.
Tercū principale iuxta primā diuisionē ē dicere de dantis lar-
gitate designata p̄ hoc qd̄ dicitur in medio templi tui. dicitur
ad hoc enim in medio templi oblat̄ d̄r ad insinuandū q̄ nul-
lum transeat nulli se denegat sed quantum in eo est sinū mise-
ricordie omnibus ap̄iat. ap̄ter qd̄ etiam quando de loco agitur
deus semper legitur in medio extitisse. Nam in carne natus in
medio duum animalū est ī presepio reclinatus. Ad templum
vniens in medio est oblat̄ Cuci affixus In medio latronum ē
collocatus. resurgens a mortuis in medio discipulor̄ apparuit
Ad quid hec omnia nisi vt nobis insinuet q̄ ad misericordiāz
largiendam omnibus p̄teat omnibz se exhibeat. et hoc est q̄
pater dicit ad filiū p̄verb. diruentur putei tui foras et inpla-
teis aquas tuas diuide. hinc est q̄ in can. dictus est flos capi-
eo q̄ omnibus p̄teat omnibz se exhibeat ih̄sus xp̄us dñs n̄r x̄c.

De beata Agata.

gracia super gratiam mulier sancta ecc. xxvi. dicit greg.
quid nos barbati dicimus. qui ad regna celestia ire p
feru puellas videmus qui si adipisci regna celoru
per bella persecucem non possumus. hoc ipm turpe
nobis sit qz deu nolumus saltem per pace sequi. Ecce nulli no
stru mo dicitur. p me morere sed tm vite illicita desideria occi
de. In verbis ergo appositis hec sancta virgo et martir agatha
a triplici gra amendat nr. scz a virginitate passionis acerbitate
vite sanctitate. Primum ibi gra. secundu ibi sup graz. tertium
ibi mulier sancta. Et hac triplici gratia meruit a do triplici aure
ola coronari. Nam p virginitate vna passione scda pzo vite
sanctitate que verbo et exemplo deu docuit et pdicauit terciā
aureclam est adexta et hec pauca d hac virgine dicta sufficiat
Prosequentes sermonē quibus exercitys ipaz virginē imitemur
vt in hac via et vita ei saltē tenuit dformati i regno celoz eiz
confortio pfrui mereamur. verū quia pauci eā in prima gratia
pmitantur. pauciores in scda. saltem in terciā scz vite sanctitate
ipam quantū possumus imitemur. Nā ad hoc dirigit nos deus
di. deut. Sancti estote qm ego sanctus sum. Sunt autē sex gen
era exercitiorū que nos sanctos efficiūt quoz tria ponit cris. in
legenda huius virginis. scz cordis mundicia. bonoz opū suffici
encia. spūs sancti pñcia. reliqua tria ponit bern. di. Tria sunt
que nos sanctos efficiunt videlicet victus sobrius. actus iust
sensus pius. In hys sex exercitys omnis actus iusticie atmetur
et ideo qui in hys sanctificat⁹ fuerit erit sine dubio totus san
ctus. Primo ergo sanctificemus nos p cordis mūdiciā purgā
tes cor nostrū et stopantes ab oibus imundicijs et feditatib⁹
peccatorū qd cū ad plenū factum fuerit. erim⁹ sine dubio sc̄ti
si tamen nihil de attingentibus obmittamus qd facere mone
mur deut. xxii. vbi dicitur sint castra tua sancta et nihil in eis
appareat feditatis. insinuās in hys verbis. qz ex sola mūdicia
si in nobis plantata fuerit sine dubio sumus sancti. hīc ii. cor.
vii. Mundemus nos ab omni inquinamento carnis et spūs per
ficientes sanctificacōz nostrā i timore dñi. quō aut mundari d
beamus docet nos bern. sic di. Ascendat homo tribunal men
tis sue. vt audiat caz pterite vite sue. Assit accātrix dñcia. testis
memoria. zō iudex. timor carnifex et quicquid inuentū fuerit in
quibus deu offendimus p cordis atricōz ateratar. p oris con
fessionē exhauriatur p satisfactōz deleatur et p resistendam
similibus resistatur et his oibus firuū ppositū adiūgatur. hoc

tam diu detinētes quousq; spūs sanct⁹ affectū nostrū in aliud
genus deuocōis trahat in grān videlic; actōz. Ipā em̄ graciā
actō et vox laudis exitimo affectu cū exiudicō rōis agitur fig;
nū est remissionis peccatorū Vnde cū anxia p̄nia in iocundā de
uocōz grān actōis pmutata fuerit hec mutacio dextre excelsi
certissimū signū est q; omnia peccata nostra a deo nobis libera
aliter sint dimissa ex qua remissione iam veraciter sumus sc̄ti.
Secundo sanctificem⁹ nos p bonoz sufficienciā p̄cipue et añ
omnia illa facientes que facere cogimur ex p̄cepto. Nā que ca
dunt sub p̄cepto utpote legalia de necessitate sunt salutis ipā
enim sanctificant nos p̄ceteris dicente dño leuit. xx. Sanctifi
camini et estote sancti qm̄ ego sum dñs de⁹ vester. In quibus
aut sanctificari debeamus statim subiungit Custodite p̄cepta
mea et facite ea quia ego sum dñs deus qui sanctifico vos. ac
si dicat Vos facite ipā opa et ego sanctifico vos Ut spem⁹ san
ctificari nō ex opibus que fecimus nos sed a deo et quanto ipā
opa fidelius agimus tanto ipē deus amplius nos sanctificat.
p̄pter qd cū sumā diligenciā studendū est vt opa que debētur
deō fideliter pagantur. qz vt ait. quidam pl⁹ meremur aduer
bys q; noībus. hoc est plus meremur de benefcō ope q; de
bono. et hoc ē qd di. puer. ii. qui fideliter agunt placēt deo sic
ecōuerso displicēt qui faciūt negligēter iuxta illud iere. xx. ma
ledictus qui facit opus dei fraudulenter. tūc aut fidelius agi
mus. si ipā nostra opa cū diligenti attentōe et fideli intencōe
dño offeramus vt p diligētē attentōz omnes sensus et corpis
mēbra ad opus dei duocemus duocatos adunemus qd facere
monemur Ecc. xxx. vbi dicitur Contine et congrega cor tuū in
sanctitate. et ibidem. li. Congregate vos in domū disciplīne.
vt dicatur de uobis veraciter illud puer. viii. Sapiencia voca
uit ancillas ad artē. hoc est sapiens duocō vocauit ancillas. i.
sensus corpis et affect⁹ aīe ad artē. i. sumum conatum. Sic
etiā opa nostra p fidelē intencōz dñt in solum deū ordinari. i.
vidz vt ipā intencō deū ponat in oibus que agimus fundamētū
qd enim sup aliud q; supra deum edificatur transit cū suo fun
damento qd aut p̄pter deū agitur qui eternus est. cū deo per
manet ieternū. Hinc ecc. Fundamenta eterna supra petrā soli
data. petra aut erat xp̄us. tūc aut opa nostra p fidelem inten
cōz in solū deū ordinam⁹. cū oīa que agimus ad laudē et gl̄iaz
suam facimus. nihil aliud ex omnibus que agim⁹ intendentes
Ad qd hortatur ap̄tus dicens. oīa que facitis ad gloriam dei
facite Sunt em̄ quoz simplex nō est oculus. intencōis oculum
in aliud quā in deū nequiter obliquantes et hy tales recipiunt

hic mercedem. Tercio sanctificamur p̄ sp̄s sancti p̄nciam qui
licet in prima et secunda sanctificatione necessario nobiscū fu
erit. eo q̄ nihil boni facere possumus sine ip̄o. hic tamē singu
larez post p̄dicta ponim̄ eius p̄nciā q̄ hic ī ppria virtute. hoc
est in sua dulcedine datur nobis. datur aut̄ p̄pter duo sc̄z ad d̄
solacōz. q̄ post cordis purgacōz et bonoz op̄ū multiplicacōm
infunditur ad eī dulcedinē de gustandā vt quē prius in op̄i
bus faciendis habuimus auxiliatorē. nūc habeamus d̄solatorē
ne sentientes solū laboris fatigacōz et nō sp̄s consolacōz sub
onere c̄primamur. Est aut̄ hec eius d̄solacō. q̄ vt ait ap̄lus.
Sp̄s sanctus p̄hibet testimoniū sp̄i n̄stro. q̄ filij dei sum̄
q̄ si filij et heredes et sic in hac graciōsa attestacōe in hac vita
de filiācōe. et in futūra vita de hereditatis affecucōe misericor
diter d̄solamur vt s̄m ap̄lm habeamus sanctificacōez vite eius
que nūc est. finē vero vitā eternā. datur etiā sp̄s sanctus ad
virtutū plantacōz. nā ex dei p̄nciā deū agnoscimus. ex cuī ag
nitione necessario consequimur caritatem. Nemo enim potest
eū cōgnoscere et nō amare. per eī vero absenciā. nos ipsos cōg
noscimus et inde humiliamur. qui. n. veraciter se cōgnoscit ne
cessario consequitur hūilitatē. q̄ tūc nostre vilitates et miserie
in lucē p̄deūt absente deo. ex quoz ituitu vsq̄ ipuluerē hūilia
mur. Ex intuitu ergo dei habebim̄ caritatē. ex nostro vero hu
militatē In hac alteracōe stetit psa. cū dicebat Ego mendicus
sum et paup̄ et d̄ns sollicitus est mei. nā in eo q̄ se respexit. hu
miliatus dixit Mendic̄ sum et pauper. inde autem fugiens et
deū respiciēs. conclatus et in spem subleuatus dixit d̄ns solli
citus est mei. De hys di. aug. d̄ne dēs meus si nō attendere
mias tuas mee miserie me p̄traherent in desperacōis abyssum.
Hinc gre. Adest sp̄s sanct̄ vt subleuati deū amem̄. abest vt
cōgnoscētes nostrā miseriā hūilitemur. hinc bern. qui in sp̄ū am
bulat nequāq̄ ī vno statu p̄manet nec eadē semp facilitate p̄
ficit et nō est ī homīe via eius. s̄ quē admodū ei sp̄s modera
tor dispēsat p̄ ut vult. nūc seignius nūc alacrī. que retro sunt
obliuiscitur et ad anteriora se extendit ergo cū te tepore vel acci
dia affici sentis noli p̄tea diffidere aut desistere a studio spi
rituali. sed iuuantis require manū trahi te obsecrās donec de
no suscitāte grā fact̄ p̄mior alacrioz curras et sic quam diu
adest grā sic delectare ī ea vt nō existimes te donū dei iure he
reditario possidere ne subito cū retraxerit manū et subtraxerit
donū tu aīo concidas factus tristior q̄ oportet. q̄ hec alter
acio sp̄s venientis et recedentis nō agitur ī nobis ad nostrā
insipientiā s̄ ad dei in nobis edificandā sapiāz nō ad dei iōis

nacōz. sed ad nostrā p̄mōcōz. qz forsitā plus p̄ficim⁹ in grā
subtrāctōe quā i sue p̄sencia cōsolacōe. nā quantū nobis duo
cōis accrescit ex spūs p̄sencia idilectōis p̄mta opacōe. hilari
iubilacōe. sublimi contemplacōe. que oīa i puluerē reuertētur
cū spūs nō spirauerit. tantū in subtrācta grā accrescit nobis de
dei timore duro labore anxietatis horrore. ipaciēti langvōre.
p̄funda suspiracōe et sic de alyz. ex quibus oībus in subtrācta
grā spūs snacti plus meremur. quaz ex p̄sencia ei⁹ dē conso-
lemur et qz difficulter creditur qz subtrācta gracia plus utilita-
tis conferat quaz hita. ecce ad manū ē snia. bern. di. deus et si
iustis nō desit ad meritū plerqz tamen abest ad solaciū. illud
utilius. istud iocundius. et subiungit. habetur igitur et lacet
dū sensum cordis minime tangit illa suavitas hita sed ab dita
nec ex hoc detmentū accipiet aīa sancta si tamen vere deū di-
ligit qz moram faciente sp̄nso. nō tamē cū fatuis virginibus
dormitat sed crebris suspirys excitata p̄fundis gētibz exagi-
tata ipaciēti langvōre dissimulare nō valet mesticiam cordis
nec eandē abscondere que crescere pect⁹ adurit. et ideo aīa d̄
uota ex hys multū meritū congregat et p̄ficit vehementer. In
ste aut sp̄m sanctū i medio istoz sex exercicioz posuimus tam-
quaz cīa ordmantem viuificantē omnia facientē qz nullū op⁹
prosperabitur admerendū. qd̄ sancto spū nō iuuatur. qd̄ enim
cor facit i corpe hoc spūs in ope. et sicut corpus nō viuit sine
aīa. sic nullū opus sine spū. Vnd̄ sicut p̄ eū oīa colliguntur sic
sine eo oīa defluūt et i nihilū redigūtur. ipe em̄ spūs sanct⁹ vt
ait bern. est oīpotens artifex creans hoīs ad deum bonam vo-
luntatem dei ad hominē faciēs p̄piciacionē. formans affectio-
nē. dans virtutē. p̄spans opacionē. agēs oīa fortiter et dispo-
nens oīa suaviter. et subiungit. hoīs docet deū querere an-
gelos adorare solus ipe spūs ē qui docz inuenire habere et frui
ipe tantū ē sollicitudo bene querētis et i spū pietas. et veritas
adorantis. sapiā inueniētis. amor habentis. et gaudiū fruen-
tis. que videliēz spiritū sanctū hec oīa bona facientē si cupim⁹
habere domesticū et in habitantem in nobis. oīa nostra iterio-
ra et exteriora sub censuram discipline deuotissime componam⁹
nihil omnino admittētes qd̄ eidē spūi aduersetur. quia vt di-
sap. i. Spūs sanct⁹ discipline effugiet fictū et auffert se a co-
gitationibus que sunt sine intellectu. qd̄ exponēs bern. d. et si
repellere a se spiritū sanctū non ē in voto cogitantis. fit tamē
ex culpa negligentis vt spūs discipline merito se aufferat a co-
gitationibz que sunt sine intellectu. et ideo qui priora d̄mercia san-
cti spūs expiri d̄sidat. se ab oībz custodiat que eidē spūi aduer-

Irgo cogitat que dñi sunt vt sit sc̄ta et corpe et spū. i
cor. vii. di. gre. Anima sine delectacōe esse nō poterit
Aut enim delectabitur in iufimis et caret supremis
aut in summis et contempnit infima. Expedita ergo in
p̄cedenti sermone sanctitate interiori que p̄ cordis mundiciā
spūaliū operū sufficienciam. spūs sancti p̄nciā. est fideliter ac-
acquisita. nunc ad eandē sanctitatē perfectius possidēdā alia
sunt exercicia adducenda que i exteriori d̄uersacōe nos sanctifican-
cant vt fiat qd̄ scribitur in apoc. Qui sanctus est sanctificetur
adhuc In verbis ergo p̄positis tria tangit ap̄lus. sc̄z statum ex-
cellentē. actū d̄petentem. finē d̄gredientē. primū ibi virgo Vir-
ginitas enim i omni statu excellencior est. secundū ibi cogitat
in quo tangit actū tali statui d̄petentē. virgines enim que a de-
bito maritali et a curis seculi per oia sunt solute merito cogi-
tare debent que sunt dei. vt sicut coniugate ex vinculo marita-
li cogitare cōpelluntur vt viris suis placeant. sic virgines deo
dicare itendere debēt quō placeāt deo sponso suo. terciū ibi vt
sit sancta et corpe et spū in quo tangit finē d̄gredientem. Ad
hunc ergo finem omnes sacre virgīes. cogitacōes. locucōes et
opera debent dirigere. vt sint sancte. quippe quorū sponsus san-
ctus ē. a quo nullatenus i thōn maritalē assumūtur. nisi et ipse
similiter fiant sancte. qd̄ etiā ista gloriofa virgo de qua nobis
est h̄mo agatha vid̄z deuotissime studuit ad implere que res cor-
pus et animā posuit vt p̄z placere deo et placuit sicut signorū
et miraculorū euidentia cōprobauit. que vsqz i finē seculi deus
p̄ eā et p̄f eam exhibebit et exhibuit clarificans eā toti mūdo
vt ex hoc inctesceret quāta deuocōe studuit. vt corpe et spū
esset sancta. qz ideo deus nobis posuit in exemplū vt qui dñm
ibm. qui exultauit vt gigas ad currendā viam imitari nō possu-
mus. puellā tenerā et delicatā imitemur saltez tenuiter. qd̄ ad
huc vt imā faceremus. Quō aut̄ ip̄az in sua sanctitate imitari d̄-
beamus vt et nos similiter simus sancti docet nos bern. dicēs
Tria sunt que faciūt hoīez sanctū. victus sobrius. actus iustus
sensus pius. i quibus tribus plena et absoluta cōsistit perfectō
Est aut̄ h̄m qz diffimūt doctores. Sobrietas moderatus vsus
t̄paliū circa solā necessitatē restrictus. cuius obseruancia licet
difficilis videatur his qui in carne ambulāt facilis tamē est
illis. qui bona spūalia gustauerūt. qz parua bona respectu ma-
iorū et meliorū p̄nibilo reputāt. qd̄ exp̄sse gre. insinuat dicens
dulcis est esse in hūanis rebus. sed ei qui adhuc de celestibus
gaudiis nihil nouit. quia quanto minus eterna intelligit. tan-
to delectabilius in temporalibus requiescit. At si quis iam

cordis ore gustauit que sit illa dulcedo celestium bonorum .
quanto illud dulce est quod itus habet et tanto ei in amaritudine
vertitur omne quod foris iustinet . et ideo facile est ei imo delect
abile . ut foris propter deum sobriū victū habeat qui intus dulciter pa
scitur . Ut ergo spiritus sanctus . de cuius presentia ipriori symone dictū
est passibus perfectum in nobis promoueat . et nos magis ac
magis in eius consolacionibus proficiamus . necesse est ut pro sobriū vi
ctū carnis consolacionibus funditus renunciemus . quia nullatenus
possunt esse simul . dicit enim augustinus . Si animus habet unde delectetur
extrinsecus sine deo icys manet intrinsecus . omnia ergo exteri
ora . de genere consolacionem carnalium pro victū sobriū amputemus .
Voco autem sobriū victum sola necessaria ab omni superfluitate in
omni usu penitus restricta . Ex quibus verbis colligimus . quod non
solum sobriū victū vocamus moderatam cibi et potus sumptionem . sed omnem
rem ad usum nostrum pertinentem restrictam . In quibus omnibus sobriū
victū accipimus . si eis utimur moderate . quod non solum religiosis
expedit sed omni christiano proficit ad salutem . quia sicut propter gulam
primi petes et nos millis de paradisi gaudiis sumus expulsi sic ut
ait grege pro presumptione et sobrietate recto itinere regressi nos oportet
ut fiat in nobis . quod de magis dicit mattheus . per aliam viam reuersi
sunt in regionem suam . et ideo sicut diligimus patriam sic in omnibus vite
dis victū sobriū teneamus . que tamen omnia ne multitudo con
fusionem generet et errorem triplicem dicit colligantur ita ut viscet
ut omnis sobrius victus fiat in temporalium moderata fruiione
in exteriorum sensuum disciplinata gubernacione . interiorum motuum
cauta et vigilantia cohibicione . primum ergo sobriū victū teneamus
in usu temperalium . ut in omnibus quibus oportet ad vitam susten
tandam siue etiam conseruandam ut est cibi potus sompnus ve
stis et similia . solis sumus necessarius contenti nulla unquam su
perflua ex omnibus admittentes et hec sobrietas paupertas vo
luntaria est vocata . de qua dicitur ecclesiasticus . Est pauper cum in mul
tis sit diuitiis . de hac sobrietate dicitur ecclesiasticus . xxx . Sanitas cor
pis et anime est sobrius potus nomine potus usualia corporis
volens intelligi . de hoc usu dicit bernhardus Felix secundum
tempus viator qui civium suorum beneficium sine quo transire non
potest in obsequium suum scit conuere et vti ad utilitatem .
Secundo sobriū victum teneamus in usu sensuum et sensibili
um omnes sensus corporis auanis nugatoris et superfluis conti
nentes et ad sola necessaria ordinantes . quod fideliter faciebat
job qui dicebat . pepigi fedus cum oculis meis ut ne cogitarem
de virgine . Sed cur hoc facit . respondit quia alitus eius prun
as ardere facit hoc et nos facere monemur Ecce . ix . ubi dicitur

Virginē ne despereris. ne forte scandalizeris in decore eius de
hoc usu docet nos bern. dicens hēat homo dei sensus suos ex-
teriores nō duces sed sermientes. vt dicat huic vade et vadat
et alio veni et veniat et seruo suo fac hoc et absq; contradictione
faciat. et subiungit quia magnus ille est qui vsum sensuū suozū
nouit expendere in suam salutē et vtilitatē et eos scit in obse-
quiū xp̄i duertere et ordinare et talis optime sibi credendus ē
quātalib; multitudinē duerfetur. Tercio sobriū victū teneam;
in vsum mutuū internoz cōs motus illicitos in suis principiis
cohibentes. hoc enim maxime plac; qd pulchre figuratū legi-
mus. j. reg. vbi dixerunt philistei ad regē suū. quō hic melius
poterit placare dñm suū quā in capitibus nostris. Sic demōes
āflantes intra nos mot; illicitos dicere possunt. quō quis meli-
us placare poterit deū suū q; si principiis talium motuū resi-
statur. qd quicūq; faceret ex omnibus sequētibus nil timeret.
quod etiā positū est in nostra plena voluntate Sic. n. dicitur
gen. iiii. Sub te est o homo appetitus tuus et tu dñaberis illi
us. qd exponēs bern. di. Octest quidam dyabolus excitare in
nobis tempta cōis motū sed ī nobis est si vinci volomus et ne-
mo nostrū in hoc certamine deicietur inuitus. de hoc triplici
usu dicit postillator sup illo verbo mulier graciōsa est gloria
viri sui et merito laudanda. que res domesticas ad vtilitatem
familiam ad honestatē se ipaz ad mox venustatē bene regit
Sic aīa deuota ē gloria viri sui. i. dei que p̄dicta tria subdecenti
moderamine regit ordinat et disponit. nā p hoc q; dicit res
domesticas tangit sensuū gubernacōz. p hoc vero q; concludit
seipaz tangit internoz motuū cohibicōz. Secūdu q; iuxta ber-
nos sanctificat est iustus actus. nostri aut actus vt iusti fiāt
sunt maxime circa nostros p̄ximos exercendi. naz deo qui ser-
tatur corda manifesti sumus nō indigens vt exterioribus exhibi-
tōibus in fermetur Vt ergo actus nostros p̄xis exhibēdos
virtute iusticie informemus inspiciēdu est illud gloriōsum ex-
emplar quod est deus vt h̄m formam quaz ip̄e nobis in seipso
de p̄ximo agendo apposuit nostros actus vt iusti fiant ordina-
mus que videlicet deus veniens in carnem se totum cum omni-
bus que habebat hoc est res corpus et animam posuit pro no-
bis. naz de rebus pro nobis positis dicit deus jere. duodecimo.
reliqui domū meam dimisi hereditatem meam. de quo et apo-
stolus secunda corinth. quarto Scitis fratres quoniam cristus
propter nos egenus factus est cum esset diues vt nos illius in-
opia diuites essemus. de corpe autē pro nobis posito dicit de-
us isaie quinquag. Corpus meum dedi percu. et ge. me. vel zē.

De anima vero p nobis oblata di. iterū jere. xii. Dedi dilectā
animā meā in manus inimicorū. Ppys ergo tribus p nobis talit̄
vt dictū ē positū dicit nobis de2 Exo. xxv. Inspice et fac scd3
exemplar. qd̄ tibi monstratū est in monte qui ē xp̄us Item iob.
sue. ii. quō ego feci vobiscū mias ita et vos faciatis. Si ergo a-
ctus nostros iustificare volumus. debemus et nos res corpus
et animā pro fratribus ponere. nam de rebus amonet nos iob.
in epistola sua dicens. qui habuerit substantiam hui2 mundi
et viderit fratrem suū necessitate habere et clausit viscera sua
ab eo quō caritas patris manet in illo. de corpe autē ponendo
p fratribus exemplū habem2 d̄ xp̄o qui fact2 ē p no. obediēs vsq3
ad mortē. d̄ aīa vero ponenda itē dicit. iob. in epist. sua. sicut
xp̄us animam suam pro nobis posuit ita et nos debemus pro
fratribus aīas ponere. Incipientes ergo ab ultimo hoc est ab
aīa. eo q̄ ab illa tamq̄ a radice cetera trahant ortū. nemo em̄
res vel corpus ponit p proximo nisi p caritatē prius aīam po-
nat. Primo si iustificare cupimus. actus nostros exemplo xp̄i
ponamus pro proximo animas. nō vt de2. qui in cruce moriēs
pro nobis animā suam dedit. sed sic ponam2 vt qd̄ facilimum
est anime. hoc proximo exhibeamus. et hoc est vt eū ex corde
veraciter diligamus. vt secundū regulam naturalē affirmatiuā
et negatiuā velim2 et nolim2 ei oīa que nobis nolum2 et vol. ex-
hiberi. et iste est facilimus modus ponendi animas pro fratri-
bus. qd̄ et saluator monuit ad descendens nostre infirmitati iob
hoc est pceptū meū vt diligatis inuicē sicut dilexi vos. nā ad
omnia que de2 pro nobis posuit fecit et exhibuit. caritas eum
vrgebat q̄ si solam haberem2 facillime pmo gaudenter res cor-
pus et animam pro fratribus poneremus. Secundo si actus no-
stros iustificare cupimus ad exemplū cristi ponam2 pro proxi-
mis corpus nostrum. q̄ si illud sicut xp̄2 in mortē dare nō pos-
sumus. saltē oīs actus de corpe possibiles. vt sunt verba con-
solacōis. exhortacōis. de malo reprehensionis. de uote orōis.
mores sancte cōuersacōis. nostris proximis exhibeam2. et que
cūq3 alia fidei exhibicōe corpis eius exhibere possum2 faciā2
taliter agentes vt oīm mores benigna caritate portemus et a-
nemie nos portemur vt veracit̄ d̄ eo qui eiusmodi est dici pos-
tū orat̄ p populo. d̄ hoc d̄ xxvii. Bonis amici d̄ filys aīa dulcor-
atur. Tercio si iustificare cupimus actus nostros ad exemplū
xp̄i ponam2 pro proxis res nostras. per opera mie que subuen-
cō tato dō ē acceptior. q̄to res ip̄iēde iusti2 hntur laboriosi2
acquiruntur tenui2 possidentur. qd̄ i scriptura oñditur euident̄

q̄ munus abel ex iusta habicōe oblatum. A qua dauid ex labori
osa et piculosa adquisicōe libata. minuta vidue extenui possessi
one sacrificata deo fuerūt ad deo grata et accepta vt ī sacra scrip
tura ī eternam sint memoriā cōmendata. Nec reꝑ penuria ab
hac subuencōe quēquā poterit excusare q̄ ab vno quoq; hoc so
lū requiritur qd̄ habetur hinc thob. iiii. Si multum tibi fuerit
habundanter tribue. si exiguū et hoc ip̄m libenter ipertire. q̄
si nihil penitus habem⁹ saltē potū aque frigide indigenti ex
hibeamus p̄ quo merces a dño est p̄missa q̄ si nec illud fuerit
saltē affectū bone voluntatis exhibere nō negligamus quia
sicut d. gre. Cor et nō substantiā pensat de⁹. nec actēdit quan
tū sed ex quanto offeratur. nec v̄mquam manus vacua erit a
munere si archa cordis repleta sit bona voluntate Terciū prin
cipale qd̄ secūdu bern. nos sanctificat est pius sensus. piū autē
sensem dicimus internā deuocōz. que deo suspirante tantum ī
valscit. vt in ea dei p̄ncipia feliciter sentiatur. Cū enim pietas
secundū bernb. sic cultus dei et maxie talis cultus qui agitur
in affi. ctu hic talis cultus ci m m tm̄ p̄ficiat. vt deus in eo sua
miracula opetur iusto noīe pi⁹ sensus poterit appellari vt per
hoc q̄ est pius cultus dei detur intelligi et per hoc q̄ est sen
sus qui a sentiēdo dicitur. hoc intendatur. q̄ ille cult⁹ in aīa
sentiatur. que videlicet deuocō licz in nostra minime sit posita
ptate vt iubeamur quasi ex nobis ip̄is p̄ piū consensum sancti
ficari. possumus tamen aliquid per qd̄ hanc gratiam misericor
diter mereamur vt ab ea tamquaz ab infimo. icipientes et per
gradus ascendentes tandem aliquando ad hanc gratiaz venia
mus. sunt ergo tres gradus per quos in hanc gratiam ascende
mus scz per intellectu. operis affectum. diuinū affectū. si hec
tria in deū ordinamus hanc gratiam consequimur. primo ergo
exerceamus nos ad deū per intellectu ip̄m peringē memoriā
ad deū erigentes vt videlicet sine intermissione deū cogitem⁹
hoc enim cōs possum⁹ nec est aliquis qui ad hoc se valeat ex
cusare. et ideo hoc ip̄m strictissimū est mandatū. sic. n. d̄z de⁹
Cave ne v̄mquaz obliuiscaris dñi dei tui Itē thob. oī tempore
in mente habito deū Itē p̄uer. In omnibus v̄ps tuis cogita il
lum et p̄f. Adhereat lingua mea faucibus meis si non rē. Et si
cogitatio nostra in deum eleuata per subrepcionē ad infima d̄
labitur eo q̄ terrena in habitatio sensum multa cogitantem de
primat iterū eleuetur q̄ si iterū d̄fluat itē atq; iterū erigatur
et si adhuc nostra est semper cogitacō apud deū. qd̄ intende
bat job. cū dicebat. xvi. Ad deū stillat oculus meus Intellectū
suū oculū vocans. que ad deū stillare dixit eo q̄ non continue.

sed p̄ inter cetera tempa hunc erexit ad deū. q̄ si sic p̄ intellectū
ad deum stillamus deū semp̄ cogitam̄. Secundo exerceam̄
nos in deo p̄ opis effectū vt opari incipiamus omnia que hō
xp̄us in sua diuersarōe nobis p̄posuit faciēda. Ad hoc enim in
dicit hōies. vt ex eo puocati ipm̄ p̄ viribus imitemur et hoc est
q̄ dixit luc. xxii. Ego dispono vobis regnū sicut disposuit mihi
pater meus. Ac si dicat. Sicut ego descendēs a patre et veniēs
ī mūdū nō nisi p̄ labores sudores dolores patre sic disponens
te ad eum redeo. Sic ego dispono vobis vt si post me ad deū
venire cupitis eisdem vestigijs incedatis nō declinantes ad
dextram v̄ ad sinistram. In quo si fideliter agim̄ nihil d̄ om̄i
gentibus obmittentes. in hoc merebimur vt suam nobis om̄i
cet deitatem vt sicut amara sui hōis imitando bibim̄ sic etiā
sue deitatis dulcia d̄gastemus. Tercio exerceamus nos ī diuī
no affectu quē in dei p̄ncipia afflati diuinitus consequimur. et
ī deo vt verius dicamus nō ex nostro exercicio. sed ex dei bene
ficio tamq̄ p̄miū p̄dictorū accipimus illud donū. talis autē di
uinus affectus opatur ī nobis ardentē dilectōz sap̄ie illustra
tionē misteriorū reuelacōez sp̄s sancti nobilissimā d̄solacōem et
multa similia que nemo ad d̄dignū verbis vllis potest expli
care d̄no nostro ih̄u xp̄o operante hanc grāciam in nobis qui
est sup̄ omnia benedictus.

De cathedra sancti petri.

exaltent eū in ecclesia plebis et in cathedra seniorū lau
dent eū p̄. dicit beatus gre. quanto electi dei et dila
cti a d̄no amplius diligentur tanto ī tritura p̄secu
tionis durius d̄teruntur et q̄ beatus petrus ī celesti
patria. vt catholice et religiose creditur. in multis est p̄ceteris
sublimatus. īdeo oportuit vt in hac via et vita duos sustin
eret cruciatus. p̄pter qd̄ sciendum q̄ anteq̄ veniret ad celestis
patrię exaltacōz. tribus vicibus et modis super terrā legitur ex
altatus. p̄ electōz. opacionē. passionē. Primo dico beatus pe
trus a fidelibus xp̄i et ab ecclesia sancta in antyochia ad ponti
ficalem dignitatem exaltatus fuit ipm̄ p̄ cathedralem honorem
sumum pontificē et p̄stozē eligentes et super vniuersam eccle
siam statuentes. qd̄ tñ nō factum est solū ex fidelij electōe. s̄
ex dei iam dudum p̄ordinacōe. nā in eo q̄ deus dixit petro pe
tre amas me pasce oues meas. hoc ipm̄ tercio repetens ī eisdē
verbis ipm̄ super ecclesiam pontificem ordināuit. Sic enim d̄z
iob. xxi. Manifestauit se ih̄sus ad mare tyberiadis zc. v̄ q̄. cū
ergo prandissent dixit ih̄s symoni petro Petre diligis me pl̄
bns dicit ei. Etia d̄ne tu scis q̄ amo te. dicit ei pasce oues m̄.

Et hec verba vsq; tercio repetiuit dans ei i eisdem verbis pō-
tificatus dignitatem et ligandi atq; soluendi. celū apiendi et
claudendi auctoritatē Sic enim dicitur mat. h. qd̄cūq; ligaueris
sup terrā erit ligatū et in celis et qd̄cūq; solueris sup terrā erit
solutum et in celis. Hoc adicientes q; in huius verbi pasce oues
meas. trina replicatione. hoc dñs intēdebat vt petrus pastor
positus cū oībus sequacibus pplm sibi subiectū tripliciter pas-
cere debet. Ac si dicat. Si diligis me pasce verbo pasce exem-
plo pasce orōe. In quibus verbis omnium pastorū sciencia stri-
ctissime auenitur dicit enim bern. q; iusto ordine oues pascu-
tur a pastoribus. dignū quippe est vt qui lana et lacte pascu-
tur ab omnibus ipsi p̄dictis tribus similiter pascant oues qd̄
qui nō fecerint audiant quid contra eos dicit dñs Ezech. xiiii.
ve pastoribus qui pascebant semetip̄os gregem autem meū nō
pascebant. et subiungit Nonne greges pascentur a pastoribus
lac amedebatis. lanis coopiebamini. et qd̄ crassum erat occide-
batis Gregem aut̄ meū nō pascebatis. In quibus omnibus verbis
omnes pastores de fidei custodia amonentur q; sicut sapie
vi. d̄. Durissimū iudiciū fiet hys qui p̄sunt Sedo t̄tus petr̄ ex-
altatus est p̄ opacem Cum enim viderent tam fideles quam
in fideles q; tantis miraculis in suis opibus chozu staret voca-
bant eum nō hominem sed deū dicentes act. xiiii. Quod similes
facti sunt hominibus descenderūt ad nos quorū errorem in pfun-
dum hūilitatis se p̄sternens pie correxit dicens. quid nos in-
tucimini quasi nostra virtute aut potestate fecerim? hūc ambu-
lare deus abraham et deus ysaac et deus iacob deus patrū no-
strorū glorificauit filiū suum ih̄m. Ac si diceret. nō nos ex hys
operibus exaltate. sed dñm magnificate. qui p̄ nos hic miracu-
la operatur. In tantum ergo petrus exstitit exaltatus et in sig-
nis p̄digiis et miris opib; magnificatus vt i plateis ponerēt
in firmos in lectulis et grabatis vt veniente petro saltē um-
bra illius obumbraret quēquā illoz et sanarentur a langvorb;
suis. Tercio beat; petr; exaltatus est in passione cū a persecu-
torib; leuatus a terra suspenderetur in cruce pedibus sursum
leuatus et capite dimisso in terrā per passionē crucis finiens vi-
tam in nomine ih̄u xp̄i Et sciendū q; p̄pter has tres exaltacōes
quib; super terram meruit exaltari eccia sponsa xp̄i triplex do-
festū instituit celebrari volens vicem reddere sue triplici ex-
altacioni. naz p̄pter primam exaltacōz sc; electōis festum qd̄ ē
i manibus extitit institutum. p̄pter secundam exaltacionem sc;
operacionis inter que omnia nō minimū fuerit q; detentus in
carcere. et i vinculis per angelū extitit liberat; sicut act. xii. d̄

Colitur ad vincula. propter tertiā vero exaltacōez. scz passionis
terciū festū solenniter celebratur. has exaltacōes intues bern.
amirando de sancto petro dixit. Considerans qz petrū manus
oipotentis regni celestis clauibus muestit. sup quē fundatur
ecclesia. cui potestas ligandi atqz soluendi traditur. qui celos
claudit et apit qd cherubin et seraphim habere nō legi. vehe-
menter amiror et subiungit iestimat us honor et dignitas glori-
osa hoīem interris positū in celis impare et inter angeloz chor-
os iudicialie potestatis exercere virtutē. assistunt angeli pfi-
dentis impiū expectantes et amistratoz spūs assignata sibi
ministeria forciuntur. sed ligandi atqz soluendi nullus eorum
accepit potestatem. Ad est petrus et ad eiz imperiū orbis vni-
uersitas soluitur et ligatur et pcedit petri snia. sniaz saluator
is. qz nō qd xpus ligat petrus. sed qd petrus ligat. xpus. iudi-
cat petrus et petri iudiciū afirmat oipotēs. Et sciendū qz hec
erit plex exaltacō ex radice triplici sumptit ortū scz ex xpi institu-
tōe prio. e. dgni cōe illūariore. caritate feruēciore. Primo dico
petrus exaltatus fuit p electōz ex xpi institucōe prioze. Mudiens
enim eccia qz xpus existens iterris petrū sumū pastorē instituit
in his verbis simō diligis me plz his. pasce oves meas. Sand
institucōz p suā electōz pducere voluit ad effectū. Secundo ex-
altatus fuit p opacōz ppter dgnicōe illūariore. Vnde cū dñs
quereret a discipulis de sua dgnicōe math. xvi. di. quē dicunt
homines esse filiū hoīs et aliis alia respondentibus dixit ihesus
Vos aut quē me esse dicitis. respondit petrus tāquā p omnibz
illūatus. Tu es xpus dei filius viui cui dñs. beatus es simon
bar. qz ca. et sang. non reue. ē. sed pater meus qui est in celis.
Me si dicat hanc dgnicōe non habes. nisi ex infuso lūie veri-
tatis et ut deus hanc assicōe pbaret esse verissimam ut pote-
supra quem tamqz sup fundamentū edificaret eccliam. merito
dehuit petrū p ceteris honorare. et tamquā assertorē profun-
dissime veritatis signis et miraculis in suis opibus exaltare.
Tercio exaltatus fuit in passione propter caritatē feruēciore ut
sicut deū p ceteris plus dilexit. dicente dño iohis. xx. Simon
iohis diligis me plus hīs. sic etiā dehuit eū p ceteris in passi-
one proximū imitari. omīs enim martires qui digni inuenci sunt
pro nomine ihu contumeliam pati et passionis subire tormētū
ex radice caritatē veraciter acceperūt. quis enim tā dura et du-
ra et tam gaudētē possentiē subire tormēta si non ad hec pacien-
da incitaret violēcia caritatis. hinc aug2. Quomodo corrupti-
bilis puluis contra tā inmania tormenta dñaret nisi in eo xp2
habitaret. et hoc per affectū dilectionis. De prima exaltacione

dicitur in psal. Exaltaui electū de plebe mea. De sc̄da ibidem
Dext̄a dñi exaltauit me. p̄ dextram miracula que solus deus
opatur in sanctis suis volens intelligi De tertia d̄z ecc. xxxvi.
Exaltauit cū dextera. et hec d̄ exaltacōe huius glorioſi principis
dicta sufficiāt. Nūc dicendū est quibus exercit̄is etiā nos exal
tari valeamus. vt quē delectat exaltacō premior̄. non detereat
exercitacōe labor̄. Si ergo huius principis exaltacōz saltem tenuiter
tamquā fimbriam tangent̄es d̄sequi cupimus. oportet nos
per p̄dictos modos exaltacōis transire. etiā induere nos exerci
t̄is eor̄dem. incipient̄es ab electōe vt ab illa ad opacōz et passi
onem iusto ordine adiuuantē grā veniamus. primo ergo cupi
entes exaltari hic p̄ vite meritū et in patria p̄ glorie p̄miū inci
piam̄ ab electōe qd̄ tunc facim̄. si p̄ grā sp̄s sancti iūmifer
cus d̄pūcti incipimus inspicere vitam nostram bonū et malū. ce
lum et terram celestem iocunditatem. in fernalē calamitatem
momentaneam delectacōem. et eternā dāpnacōem. mentis nr̄e
oculis p̄ponentes. et iter ista deliberato d̄silio discurretes. ip̄a
p̄t sunt iusta ponderacōe consideramus p̄funde rimantes
quid inter ista sit potissimū eligendū. Vt̄n apt̄ momentaneam
delectacōz iocunditatem expediat eternā dāpnacōz. Vt̄n apt̄ eterna
bona carere expediat bonis celi. cū futura bona sunt p̄ntibz lon
giora. infinitū meliora et in omnibus p̄stantiora. nec dubium
si sine dissimulacōe vt̄nqz inspiciam̄. quim̄ deū cū suis bonis eli
gam̄ et cū indignacōe magna deterrā respiciamus iurantes et
si auentes custodire iudicia iusticie eius. qd̄ statim vt factū
fuerit. eligit etiam nos deus transferens nos d̄seruicōe dyabo
li et faciens filios dei. et ex hoc statim sumus non mediocriter
exaltati dicitqz nobis deus illud deut. xxvi. dñm̄ hodie elegi
si vt sit tibi deus et ambules in ops eius et elegit te hodie do
min̄. vt sis ei p̄plus peculiaris et faciet te excelsozē cūctis sē
tibus quas creauit in laudem et gloriam suam. An nō sum̄ ve
hementer et multū nimis exaltati. cū deseruis dyaboli ad opte
mur in filios dei. quid enī ignominiosus dyabolo quid glorio
sus deo nihil qd̄ adhuc nescio. quid ignominiosus sonat seruū
esse dyaboli quam diabolū esse eo qd̄ omnis seruū in quantū ser
uus inferior sit dño suo et omnis dñs in quantū talis supior est
illo. Da hac feda seruitute d̄z ioh. viii. omnis qui facit peccatū
seruus est peccati. Peccatū aut̄ ex hoīe facit diabolū dicente
dño ioh. vi. nōne ego. xii. vos elegi et vnus ex vobis diabolus ē
et sic patet ex nostra electōe. qua deū eligim̄ exaltabimur ve
hemēter. Secundo exaltamur p̄ opacōz cū iam filii dei facti et
sp̄ntu filiozū ispirati auidē currim̄ viam dei. qd̄ tūc veraciter

et fideliter facimus si oia opa nr̄a dō exhibenda cū conatu fa-
cimus et excessu. ita vt omnia que facimus dñez statū excedāt
opū aliorū. nō dñenti dñibz obsequijs. sed quātū vires suppetūt
cū discreto excessu omnia faciamz vt dicere possimz illud eccl̄es
ii. Magnificauī opa mea hic aut̄ excessus. ne indiscretio reputetur
ex duobus constat scz ex multitudine et conamie. hoc ē vt
multa faciamus bona opa et eadem cū conatu hunc conatum
opum tā diu dñuantes. quousqz de excessu opū veniamus in
excessum mentis. de quo psal. Ego dixi in excessu mentis mee.
Quid aut̄ dixerit ex subtracta gracia ignorabat nihil sciens nisi
q̄ piet̄z esset a gr̄a. q̄ i excessu sentiebat. hunc excessum opū
nostroz docet nos bern. di. Bonū ē hoī sua obsequia ad cumu-
lum dare. verbi gr̄a Sufficit ad salutem molestias corpis ferre
patienter. sed cumulus est etiā inferuore spūs eas amplecti li-
benter. Sufficit ad salutem supflua nō requirere. sed nec ap̄ter
ip̄a si desunt necessaria murmurare sed cumulz est exultare et
libenter querere. quō alius magis habeat et ip̄e penuriā pacia-
tur Sufficit ad salutem si nec in pacia vel fraude aliqua ad il-
lud qd̄ desiderans iuicū vel animū plati tui inclinare sed cumu-
lus est refugere ea et ablata respuere. i quibus voluntatez tuā
senseris oblectari. Tercio exaltamur p̄ passionē. cū nos quibz d̄
exercicijs passioni equiualentibus strenue exercemus. Nā cum
ap̄iorū exercicioz merito sancti hoīes ad d̄templacōis gr̄az ad-
mittuntur ab omi sp̄e t̄rene d̄solacōis se elongant vt bonis ce-
lestibus habundantius p̄fruantur quibz vt cūqz gustatis cū
more suo se subtraxerit fit amaritudo amarissima. et ip̄acienti
desiderio langvere incipiūt vehementer. Cū enī ad carnales
delectacōes redire. nec libeat nec liceat ambobus carentes. et
tamquā inter celū et terrā suspensi amarissime cruciantur. et ta-
lis cruciatus equialet passioni. de hac passione di. job. vii. Su-
spendiū elegit aīa mea. q̄ exponēs greg. dicit. quid p̄ animam
nisi mentis intencō. quid p̄ ossa nisi carnis fortitudo designa-
tur. omne aut̄ qd̄ suspenditur p̄cul dubio ab imis eleuatur. Nā
ergo suspendiū elegit vt ossa moriantur. quia dū mentis itencō
ad alta se subleuat omnem in se carnis fortitudinē necat. Scti
enim viri certissime sciūt. quia requiem i hac vita habere nequa-
q̄ possunt et idcirco suspendiū eligunt quia desideria terrena
deserentes ad alta animū tollunt. suspensi autem ossibus suis
mortem inferunt quia amore superne patrie i virtutum studijs
actincti. hoc q̄ fortes prius in mūdo fuerant suspensi occidūt
de hoc martirio dicit bernhardus. Cum gracia d̄templantis ce-
lerius nō subuenit fit obsecranti celum eneam et terza ferrea.

et cum relicta sibi hūani cordis duricia ad uotū exaudiri nō me-
retur anxietas desiderantis negari sibi existimat quicquid dī-
fertur. et nescio an vel ipam iehēnā expiri ad tempus horribi-
lius penalius ue ducat q̄ post spūalis study gustatam suauita-
tem exire denuo ad illecebras et molestias carnis. talis ergo
crucifixio et si non ferro sanguinē fundat. petri tamen corporali
martirio adequatur tales enim inter celi et terre d̄solacōes ele-
uati pendunt miserabiliter d̄solati. Nonne uelud inter duas
mensas p̄orti explantēs hinc inde spectamus ieiuni. Sic sumus
omnino sic. vnde ergo sic positus risus vnd̄ ioc2. vnde leuitas
quando forte nō agnoscimus ad quam r̄.

De sancto Mathia

Ecce d̄t sc̄s sup mathiam et ānumeratus est cum. xi.
act. j. dicit aug. omnipotens deus quia sume bonus ē
vult omnes hoīes saluos fieri. et ad agnicōz sui noīs
puenire vt fiat p̄ticipes sue bonitatis ap̄tē qd̄ omnes
vocat nullum respuēs nullū transiens omnibus gr̄cias suas of-
ferens. et ideo sortē sue vocacōis sup cēs mittit. licet nō capiat
aput omnes. In verbis ergo ap̄positis duo intelligimus sc̄licet
gloriosi huius principis electi cōz et electi sublimacōz. primū ibi
Cecidit sc̄s sup mathiā. secundū ibi et annūeratus est cū xi.
occōne ergo huius sortis duo dicemus videlicet de sortē con-
tempnentib2. secundo de in sortem consensientib2. de primo
sit prim2 sermo. de secundo sc̄d2. de primo adhuc tria dicem2
primo de sortis d̄scripcōe. sc̄do de sortis diuisione. tercio d̄ sor-
tis ob audicione. primo ergo dicamus d̄ sortis d̄scripcōe que
quantū ē de p̄nti materia et quantum p̄tinet ad nostram voca-
cionem obmissa sc̄te qua v̄si sunt apostoli. d̄ qua nihil certi no-
bis doctores insinuant nihil aliud est nisi diuine gr̄cie amoni-
cio mouens in t̄z p̄ spiritū. siue mouēs extra per hominem ad d̄-
ferri d̄ndū deo et hanc sortē sue amonicionis de2 mittit super
omnem hoīem. nullum transiens nullū contempnens. cui si d̄-
fenserim2 perficiet in nobis sanctificacōz vite ei2 que nunc est
pariter et future. Si aut̄ negauerimus. nec sortis eius consense-
rimus iusto dei iudicio derelinquimur reprobati. Vnde ad sa-
lutem nostram et dei gr̄ciam consequendā p̄dicta duo neces-
sario requiruntur sc̄z d̄ine sortis amonicio. et consensus nostri i-
clinacio. Ipsa enim sunt de quib2 math. xviii. dicitur Si duo cō-
senserint d̄ omni re quam p̄cierint fiet eis a patre meo qui est
in celis. deus autem sortem sue vocacionis singulis exhibet.

Licet omnes p̄ d̄sensum oblate gracie. nunc conficiant. nunc
ocurrant. Vi d̄ qd̄ math. v. d̄z. Deus solē suū oziū facit super
bonos et malos et pluit super iustos et iniustos. hoc paralip̄.
xxvi. dicitur. misit sortem ex equo magnis et paruis. et hoc q̄
in his duobus dicitur hoc intendebat job dicens. Super qd̄ n̄
efulsit lumen eius. et cum his tribus concordat psal. dicens.
nō est qui se abscondat a calcze eius. qd̄ enim nos hic dicim̄
sortem. hoc job lumen. psa. nōmiat calorē et sic patet sortis de
scripcō. q̄ ideo multis noībus exposuimus. ut eius significatio
euidencius incescat. Secundo dicendū est de sortis diuisiōe
hoc est quot modis dñs sortem sue vocacōis super nos mittat
et quantum nūc sufficit. Quinq; sunt modi quibus nos de2 ad se
misericorditer vocat scilicet criminis obiectōe. pene cōminacōe.
p̄na supplicā. dē. bñficiōz exhibicōe. p̄mii p̄missione. His quin
q; modis omnes hoīes nisi obstinati fuerint alliciuntur et ad
id qd̄ alliciens desiderat inducuntur. Primo ergo vocat nos
de2 mites super nos sortē sue vocacōis per criminis obiectōm
app̄rans nobis p̄ccā que cōmisiim̄. qd̄ tunc agitur. cum vel itē
ea ad mēziā nobis reuocat. vel foris per os p̄dicatoris in si
nuat. Sic per jere. nobis nostra crimia obiciuntur cū dicit duo
mala fecit p̄pl̄s me2 me dereliquerunt fontē aque viue et for
derūt sibi cisternas dissipatas que continere nō valent aquas.
In quib; verbis duo tanguntur per que oīa peccata criminalia
cōmittuntur scilicet auersio et conuersio. auersio a summo bono
qd̄ tangitur in eo quod dicit me dereliquerūt fontē aque viue
Conuersio ad bonū cōmutabile quod tangitur in eo quod sub
iungit Et foderunt sibi cisternas dissipatas. Hoc em̄ bonū cō
mutabile bene cisternis dissipatis simile dicitur qz omnis vsus
tp̄oralis contra deū cū tpe euanescit Secundo mittit super nos
de2 sortē sue vocacōis per pene cōminacōz. reducens nobis ad
mēmoriā quanta mala cōminat est his qui in criminib; perse
uerant. De qua cōminacōe dicitur deut. xxxviii. Mugebit dñs
plagas tuas. plagas magnas et perseverantes pessimas et
perpetuas. et conuertet mte oīs afflictōes egipti quas timui
sti et adhererunt tibi. insuper langviores vniuersos et plagas
que nō sunt scripte in volūte legis inducet super te donec te cō
terat. Item amos. xiiii. iuravit dominus i sc̄to suo. quia veniet
dies super nos et leuabunt vos incontis et reliquias vestras in
ollis feruentibus. Item psalmista. Nisi conuersi fueritis gla
diū suū vibrauit etc. vsq; sagittas su. ardē. effecit. de hac com
minacione dicit bernhardus. deus volens nobilem creaturam
scilicet hominem reuocare. scio inquit quid faciā. homo timid;

est naturaliter trebo eū. si forte sic duertatur et viuat et cōmīa
tus est acerbiora que ex cogitari possunt scz tenebras eternas
vermes imortales. ignem inextingvibile Tercio mittit sup nos
deus sortem sue vocacōis vocans nos ppatna; supplicacōez vt
quē criminis obiectō non moueat amminacio non treat dulcissi
ma supplicacō alliciat. d qua vocacōe d2. jere. iij. reuertere auer
satrix et nō auertam faciē meam a uobis qz sanctus sum et non
irascar imppetuū et ibidem. iiii. vulgo d2 Si dimiserit vir vxorē
rem suam et recedēs ab eo duxerit vix alterū nūquid nō pollu
ta et cōtamīata erit mlier illa. tu aut fornicata es cū aatoribz
multis tamen reuertere ad me dicit domūs et ego suscipiam te
pē Ezech. Nūquid volūtatis mee est mors impy. dicit dñs et
non magis ut cōuertatur a vps suis et viuat et quare moriemī
domus israhel qz nolo mortem morientis reuertimini et viuice
hinc Cant. v. reuerse reuertere sunamitis reuert. reuer. Mc si
dicat. o sunamitis. i. mīsa et captiua reuerse. primo apē bñficiū
creacōis. reuerse scdo appter bñficiū redempcōis. reuertere ter
cio apē gratias benefactōis. reuerse quarto apē spē etne glori
ficacōis vt si vnūquēqz istoz singularit n̄ moueāt moueāt saltē
omnia simul iūcta. quarto mittit sup nos deus sortē sue vocacō
nis muneribus bñficiōz nos alliciens inter que nō numquam
facit nobis ppa aridere et nlla aduersa adherere Multi sunt
enim qui plus beneficiis inclinantur qz duris minis apellatur
et ideo tot et tanta nobis beneficia contulit que etiam quosqz in
gratissimos possent obruere. Dedit. n. nobis nosmetipos. scdm
corpus et animā. Adidit et alia p que in bono esse vtrqz pos
sit subsistere dedit celū et terrā et omīa que in eis sunt nec cū
bus hns cōtent? addidit semzīpm scdz se totū hoc ē h̄m deum
et hoiez. totam trinitatem scdm numerū psonaz. Dedit enī
filium incarnacōz spm sanctū in sanctificacōem se patrem sua
uit in eternam glorificacōez in tantū semetipsum p nobis exm
aniens ut d omnibus que habebat nihil a nobis penitus dēn
ebat Plus beneficiis. aug. affectum suum excitare voluit cū di
cebat. o anima mea dilige d̄m qui dedit tibi celum cum sideri
bus. aerem cum volucibus. terram cum germinibus. aquam
cum piscibus et cetera. item Bernhardus. quia cōs diligunt
munera uenit deus et tot et tanta nobis contulit. donaria ue
in arram sue dilectōnis seipsum nobis totum daret. cum om
nibus que habebat. quinto mittit super nos sortem vocacionis
sue perpreiorum promissionem promittens. nobis in presenti
tempore dulcissimas delectaciones. In futuro vero eternam
glorificacionem. que ambo pronūcit nobis Math. decimonono.

omnis qui reliquerit patrem aut matrē. ē. v. s. centuplū acci-
piet et vitāz eternā possidebit. Tanto enim affectu diligite nos
deus vt non sit contentus post finē laboris copiosa nobis da-
re p̄mia. sed in via hac qua ambulamus d̄ primicys celestium
bonorū et felicitatibz quibus letabitur germinās nos infundit
vt agnito quā dulcis ē dñi viā dei delectabilis percuramus
ipsi quicq; modis intēit super nos deus sortem sue vocatōis
videat et intelligat quis consentiat quis sequatur. nec credat
homo amonitōes suas esse cogitatōes. omnes enim bone cogi-
tatōes dei sunt amonitōes. mala vero cū cogitamz nostre sunt
cogitatōes. s̄n ilud math. xv. de corde exeūt cogitatōes male
adulteria zc. Vnde bern. Cū mala versamus ī corde. nostra co-
gitatō est cū vero bona dei sermo est illa s̄z mala cor nostrum
dicit hec s̄z bona cor nostrū audit. f̄ is modis intēbatur dñi
iudā ad r̄m̄ reuocare. Primo p̄ crimīs abiectōz. cū dixit iudā
oscula filiū hoīs tradis. qd̄ cū nō aduenteret. secundo reuoca-
uit perperne amonitōz dicens Ve hoī p̄ quē filius homīs trahe-
tur. et cum nec sic p̄ficeret. tercio addidit dulciū verborū allo-
cū d̄z dicens. Amice ad quid venis. i. et cū nec sic audieret. quar-
to subiunxit beneficiorū exhibicōz qz osculatus est eū. quātū
s̄z p̄my p̄missionē nō addidit sciens qz abstinatus iam factus
p̄m̄a nō curaret. tercio dicendū est de vocatōis recusacōe siue
sc̄p̄ obaudicōe. Cum enim omnes vocentur et pauci veniāt
expedit. vt ponantur cause p̄pter quas obaudiunt dñm sic vo-
cantem. Sunt aut̄ nouem modi p̄p̄ quos vocati r̄nuūt d̄sentī-
re. Primo enim desperant sicut cayn et iudas quos cū reuocasset
dñs querens in eis locū p̄nie dixerūt maior est iniquitas mea
q̄ vt veniam merear. Secundi vocati iradent sicut de vocatis
p̄ leth. gen. xviii. d̄z. Visus est eis quasi ludēs loqui. tercy cō-
tempnūt sicut pharao qui signis et miraculis vocatus recusa-
uit dimittere p̄p̄m̄ opponens se deo sicut Exo. i. d̄z. quartū per
occasione aliquā se excusant sicut saul qui p̄uaricacōz iobediē-
aput samuele excusauit dicens. j. reg. xv. Accipit p̄p̄us de meli-
oribus armentis vt p̄molaret dño zc. et sicut illi euangelici qui
luc. xiii. vocati excusauerūt se dicens Villā emī. quicq; iuga-
beū emī. v. ozē duxi. rogo te habe me excusatū. quātū vocati ve-
nire differunt dicens mira se ad huc iuueis es multū super-
est de tempe Ex quoz p̄sona d̄z sap. ii. Venite fruamur bonis ī
iuuentute celeriter non pretereat nos flos t̄pis. quibus r̄ndet
dñs luc. xii. Vigilate quia nescitis qua hora dominus vester
ven. sit. Sexti non veniunt detenti imoderato timore vel amos-
re cogitantes intra se nō p̄tes peccata dimittere. res iniustas

restituere . in rigore pnie persistere . Quibus respondet job .
vi . qui timet pnam irruet sup eum nix . Ac si dicat qui timet
paruam penam irruet super eum penalitas infernalis Septimi
veniunt sed insufficient et dimiute . ut qui apuncti aliqua eme
tant et aliqua ad huc tenent vel qui venientes ad religionem
affectu honoz diuiciaz voluptatu que reliquerunt i seculo jtm
post se trahunt ut phisei . de quibus domin2 dicit math . xiiii .
ve vobis phisei qui similes estis sepulchris de albatis me2 aue
plena estibus mortuoz . cetaui aliqui veniunt sed p apcstasiam
resiliunt ab incepto . quoz magna est multitudo quia ad bonu
statum venientes postea vel attediati . vel laboribus fatigati .
vel tempra coibus superati . voluntate vel opere respiscunt sicut
t . p qui in deserto celesti pane depasti attediati dixerunt Exod .
xvi . ut manam essemus in egipto vbi sedebam2 super ollas carniu
Et itm anima nostra nauseat sup cibo illo leuissimo . nil respi
ciunt oculi nostri nisi man . Noni vocati no veniunt ponetes spe
sua i penitencia finalem . Dicunt enim deus est misericors ad
gemitu ignoscens facilliter et sic permanentes in pctis deum i
honorant vnde eum honorare merito debuerunt . quibus dicitur
ecc . v . de ppiciatu peccatoz noli esse sine metu . nec adicias pec
catum super peccatu . et ne dicas miseraco domini magna est .
multitudinis peccatoz meoz miserebitur . vnde bernb . sup illo
verbo . no congrega duenti eoz defangvib2 rē dicit ut quid hoies
in vita sua dissilant agere penitencia et de extrema psumunt o
fessione . Quo sub vni2 hore spacio reuocari posse existimat oia
aie mebra . que per consensum et desideria mala per totu mun
du sparsa sunt et distracta no dico ait domin2 quim aliquos ta
les saluare potes sim . omnia in momento mictu oculi reuocare
et per sp m qui no modo vbi vult . sed quando vult spirat illam
eis infundere penitenciam q̄ vix alii diuturno longi tempis
exercicio consecuntur que admodu dedi latroni sed dico vobis
no congrega conuenti rē . i . no magnas talium magnitudines o
gregabo . nam in omni scriptura canonica vnu tm inuenies ex
trema presencia saluatū . et hac hora dominice passionis . quan
do no iueniebatur tata fides i isrl hii sunt ergo qui a deo mise
ricorditer vocati . venire contempnunt ex diuersis se occoibus
subducentes Ex quoz tenuitate dominus motus iurauit in ira
sua . quia non intrabunt i requie sua dicens lu . xiiii . Amen dico
vobis q̄ nemo viroz illoz qui vocati sunt gustabunt cenā meā
A quo iuramento rē .

Sequitur sermo de eodem .

Sermo secundus.

Ecce dicit foras super mathiam ut supra dicit Sapiens salomon ex persona dei. Beatus homo qui audit me et qui vigilat ad foras meas cotidie et obseruat ad pestes hostii mei. In quibus verbis secundo loco positus intimissima vis et subtilissima describitur dei ammonentis nos et sorte comonicōis sue super nos picientis obseruacō quod in his videlicet licet verbis scilicet audit vigilat obseruat lucide declaratur. qui nobis tres custodes ad hostiū ordi sui posuerit scilicet audiām vigilanciā obseruaciā quātumcūq; furtiue venient nō poterit ignorare. De qua diligentī custodia dicit bernhardus. deus veniens ad nos nō facile obseruatur vnde veniat et quo vadat et istud forte sine dampno salutis nesciri licet. ceterū quādo veniat aut quando vadat id plane piculofissime ignoratur. Cū enim hec circa nos dispensatorie sancti spūs uicissitudines uigilantissimē nō obseruantur. fit ut nec absentē desideras nec presentē glorifices. nempe qui idcirco recedit ut audius queratur. quonā modo si ab esse nescitur requiritur. et qui dignanter ad hoc redit ut consoletur qualiter digne p sua maiestate suscipitur. si nec ad esse sentitur. hinc est quod hii qui scitē uocantis dei cōtemserūt ideo dampnādi sunt quia nec pncipiā. nec absenticiā curauerūt ppter quē contemptū cenā domini ut iurauit non gustabunt auertens se ab illis tamq; reprobatis et conuertens se ad electos sorte sue uocacōis pientes sup illos qui pulsantē ut audierint mittunt. Sic q; contingit ut uno eodē q; dulcissimo manate alii reficiantur alii indurantur et alii strangulentur et alii emententur sicut de sole uno et eodē alie res mollescunt. ut cera et alie indurecunt et lutum. Sicut igitur iam pulsans a reprobis nō auditur sic et ipi pulsantes similiter non audiuntur dicit q; eis Amen dico uobis nescio uos in remissis autē ab electis sita timēdico terze salutē incipit opari ut fiat quod scriptū est ecc. In distributione sortis da et icipe hoc ē da consensum et accipe gratiam. nam ex grā adiuuante. et consensu nostro inclinante pficitur salus nostra. et hoc est quod dicit apoc. Ego sto ad hostiū et pulso si quis mihi apperuerit intrabo et cenabo cum eo. In quibus uerbis p̄dicta duo tanguntur scilicet gratia pulsans et consensus apperrens Cū ergo occurrimus deo siue sortem mittenti siue pulsanti quod unū est dātes sibi consensum nostrū et dicētes cum psal. Iurauit et statui custodire iudicia iusticie tue sine cordibus nostris. Iuxta illud sapientie octauo Intraui in domū meam conquiescā cum illa scilicet anima tāq; cū sponsa et sequitur.

Non enim habet amaritudinē dūerfacio illius. nec tristitiam d
nictus illius sed leticiaz et gaudium. licz tamē omnes equaliter
id est equali gratia nō inhabitent. An videtur tibi equaliter in esse
ei qui dicebat Si venerit ad me non videbo eū si abierit non i
telligā. job. viii. et ei qui dixit. Cū in hesezo tibi exomi me nul
q̄ erit mi. hi doloz et labor et viua erit aīa mea tota plena te.
An videtur tibi equaliter. i. equali grā in esse ei quē p̄ solam fidē
in habitat et ei qui dixit. bern. vii. et efficac̄ est verbum dēi
mor ut int̄ venit ex̄ gesezit dōrmitatēz animam meam cepit
euellere et destruere edificare et plantare zc. vnde sicut ihesus
cristus primū natus p̄positus est in p̄sep̄io p̄ aniculis inuolutus
sic primū spiritualit̄ natus in nobis habetur quasi quod animo
in uolutus et hoc figuratum legimus ī euangelio. vbi d̄r. q̄ a
liq̄ occulte erat in tēplo al̄n autē manifeste. vnd̄ bern. de eius
inuelutione sic dicit. Cor in pectore anima in corde mens ī aīa
fides in mente cristus in fide. vcco autem deum in p̄sep̄io cor
dis nostri in uolutum q̄n per fidem habitat in nobis et nulla
ad hūc icalestente deuocōe sentitur. cum autē homo bonis opi
bus et virtutibus diu exercitatus interdū sentit in corde suo
vehementem ignem caritatis quā alps vicibus nequaquāz sen
tit tūc d̄r habitare in cordibus nostris nō solum p̄ fidem inolu
t̄ sed p̄ sensibilem grām quasi de nudatus. De hac duplici in
habitatōe dicit. bern. bar. Deus et si iustis non d̄sit ad meritū
plerum qz tamen abest ad solaciū. illud vtili. illud autē iocun
dus habetur itaqz et latet dum sensum cordis minime tangit
illa suauitas habita. sed aboita. de2 ergo p̄ consensus inclina
tionem inuoluitus in animam nostram ambulando id est pro
ficiendo in nobis quicqz passibus tāquam quicqz p̄fectibus nos
promouet vsque ad perfectū p̄ficiens vitam nostrā. Primo. n.
scienciam purificat penitenciam infundendo. Secundo men
tem fortificat resistenciam conferendo. Tertio bona opera mul
tiplicat nobiscum efficaciter operando. quarto virtutes edi
ficat animam decorando. quinto nos sanctificat. siue per fe
ctificat deuocionem nostram diuinitus aspirando et in hys.
quicqz perficitur vita nostra. primo dico conscienciam purificat a
p̄ctis sed penitenciam infundendo eo qz nulla cōueniēcia nec d̄
mansio potest esse lucis ad tenebras. Nam que d̄m̄caco diuine
maiestatis et iniquitatis. Sed statū vt ingressus fuerit p̄ radios
sue veritatis impingit in tenebras dissoluēs eliminans et dis
sipās ī mōto iuctu oculi quicquid inuenit feditatis qd̄ sic cōri
git. Nā p̄ lūm̄ sue p̄nie n̄ p̄t aīa mala que d̄misit ignorare s̄z statū
vt d̄gnita fuerint displicent vehementer. qui autem displicent

penitet amississe. Ex dei ergo presencia surgit anime cognitio.
Ex agnitioe aut pcedit displicencia Ex illa vero surgit pnia. ad
quā ut ait crisost. sine omni intervallo sequitur indulgencia pec
caroz. nō em contemere se poterit illa benigna dulcedo et dul
cis benignitas que est in visceribus mie dei nostri. cū ex corde
nos penitere et dolere cognoscit. sed ad gemicū offensam in se
comissam. misericorditer indulgebit. Sed quid pdest penitere de
culpa si nō decur grā amō contemendi. laui pedes meos ait illa
in can. quō iterum in quinabo illos. Secundo fortificat mentē
resistenciā conferendo. quid enim pdesset prima gracia scilicet
remissio peccaroz. si nō sub rogatur virtus et grā contemendi.
Fieret sine dubio novissim⁹ error peior prior⁹. et recedenti hui⁹
aliqđ penus fieret qđ iacenti Et quia hec grā ex pte a nobis est
ut videlicet omnē occōnē recidendi penitus subtraham⁹. ideo
consulitur nobis ecc. iii. Si spūs ptatē habētis ascenderit sup
te locū tuū ne dimiseris. Ne si dicat. Si temptacō valida te in
valerit sta inmore ne consensuris eligens magis vri qđ mori. Ef
ficacior aut et caucior resistencia hec est ut cuilibet ipugnacōi
in principio resistam⁹ ut vicia ipugnancia dicere nobis possint
et psona philistiaz illud. .re. quō meli⁹ poterit placare do
minū suū qđ in capitib⁹ nostris. qui vicia i modū serpeniū se
habent. qui vbiūq; caput imiserit facillime subsequitur totum
totū corp⁹. vnde poeta Principiis obsta sero medicina patur
Cū mala p longas conualuere moras quia valde fedum est. et
indecens corā deo si quis p graciā a peccatis iā mundatus ad
eadem iam redeat iterū se deformās. ppter qđ tales duob⁹ in
mundissimis rebus cōpantur. scilicet cani reuertenti ad vomitū
et sui luto i volute ffine puer. xvi. Sicut canis qui reuertitur
ad vomitū sic ipudēs qui iterat stulticiā suā Itē. ii. pe. ii. Cō
ti. git autem illud veri puerbiū. Canis reuersus ad vomitum
suū Et sus lota i volutabro luti ffine bernhard⁹. si dixerit mihi
ihesus. dimittantur tibi peccata tua. nisi ego peccare defiero
quid proderit. Exuo tunicam meā. si reinduo quantum profeci
fordens omni genere vicioz diu iacui in luto fecis. sed erit sine
dubio recedenti quaz iacenti deteri⁹. deniq; qui me sanum fecit
ipm mihi dixisse recordor Ecce san⁹ fact⁹ es vade iam amplius
noli peccare ne deteri⁹ tibi aliqđ contingat. Tercio de⁹ habi
tans in corde nostro bona opa multiplicat nobiscū coopando
nam si soli nos ipsa fecerim⁹ nihil nobis proderunt ad salutem
sed valor et acceptabilitas eorum cooperante spiritu estiat. ut
qui videlicet spiritus ut grata sint deo patri. format ipse eadē
opera nostra ad exemplar operū domini nostri ihesu cristi.

opa aut xpi quinque signis perfectissima exprantur in quibus quan-
tum ipsum imitabimur. in tantum erunt etiam perfecta opa nostra. Habetant enim opa ihesu christi difficultatem. promptam voluntatem ferme-
tem caritatem. et perseverantiam longanimitatem omnia non ad suam sed ad
nostram faciendam utilitatem. Nam dicitur primo scilicet opum difficultate dicitur
mar. Cepit ihesus pauere et tedere et mestus esse in agonia di-
tristis est anima mea usque ad mortem. Item iohannis factus est sudor
eius velud gutte sanguinis de currentis interram quod reuera ex diffi-
cultate precepte mortis factum fuit et ex ymaginacione crudelissi-
me passionis. Secundo ex promptissima voluntate fecit opa sua luc. xxii
Desiderio desideravi hoc pascha manducare vobiscum Item heb-
xii. per patientiam curramus apostitum nobis certamen insipientes
in auctorem fidei et consummatorem ihesum qui apostito sibi gaudio su-
scipit crucem de fustione decepta. Tercio ex maxima caritate fecit
opera sua dicens ioh. Maiorem caritatem nemo habet ut animam suam
ponat quis pro amicis suis. quarto in perfectissima perseverantia
opera omnia sunt completa. Unde emittens spiritum dixit consummatum est.
Quinto in omnibus hijs operabatur non quod sibi utile fuit. sed quod no-
bis nihil enim ex omnibus hijs que operabatur sibi accrevit. sed
nostram in omnibus promovit utilitatem. In hijs quinque dominus ihesus ex-
istens in hoc mundo opera sua perfecit et complevit. In eisdem etiam
spiritus ihesu in immo mundo. id est in nobis existens ad exemplar pri-
oris operum spiritualiter operatur nisi obstacula ponendo san-
cto spiritui resistamus. quod ne faciamus dicit nobis deus exod. In
specie et fac secundum exemplar quod tibi monstratum est etc. et illud
iudicium. vii. quod me videtis facere omnes facite. Si ergo volumus
efficaciter operari operemur difficultata et cum hoc sint voluntaria fer-
vida cum perseverantia. et in hijs omnibus non nostram. sed dei quera-
mus gloriam et sic efficaciter operamur. quarto deus habitans in
nobis ulterius progreditur plantans et edificans in nobis vir-
tutes nihil enim omnia predicta placerent deo si non essent virtuti-
bus adornata. sic enim dicit bernhardus. qui dominus virtu-
tum dicitur nequaquam thalamum mentis ingreditur si non fuerit
lectulus conscientie virtutibus adornatus et subiungit. quan-
tumcumque te afflictes. quantumcumque te crucies non sui copiam
tibi tribuit nisi fueris virtutibus decoratus. Suppositis autem
virtutibus theologicis. scilicet fide. spe. et caritate que omni homini
sunt necessarie ad salutem sine quibus impossibile est placere
deo. Studendum est alijs tribus que ad spiritum sanctum mansi-
onem in nobis pre ceteris deo placent. scilicet nosmetipsos in-
dicare. misericordiam amare. sollicitate ambulare. et hec sunt vir-
tutes de quibus dicitur per michae. sexto. Indicabo tibi homo

quid sit tibi bonū et quid dñs requirat ate utiq; facere iudiciū
et diligere misericordiā et sollicitū ambulare cū dño deo tuo
Primū exhibendū est nobis scdm p̄rio. terciū deo. qui aut̄ in
se in p̄rio et in deo facit qd̄ debet. hic p̄fectus ē vir et beat⁹
erit in facto suo. Primo ergo instauremus iudiciū contra nos
metip̄os de oībus cogitacōibus affcōibus locucōibus opacō
nibus nos subtilissime diiudicantes. nec aliquid istoz nos trā
seat. qd̄ nō discutiatur. et diiudicetur. et si quid iuentū fuerit
qd̄ nō liceat. deceat vel expediat puniatur. et reliquū caueatur
Tale iudiciū supra modū placet. et placat deū et p̄pat locum
domino p̄f. testante. Iusticia et iudiciū p̄pacō sedis tue. bern.
Diligit deus animam. que in d̄spectu eius sine intermissione si
ne dissimulacōe. diiudicat semetip̄m. idq; iudiciū nō nisi p̄pter
nos a nobis exigigit. qz si nosmetip̄os diiudicauerimus nō uti
q; iudicabimur. qd̄ dñs mouere studuit cū dixit. Cū feceritis
que p̄cepta sunt vobis dicite. serui in vtilis sumus qd̄ debuim⁹
facere fecimus. Scdo habeamus misericordiā ad p̄rios oīa
eoz facta misericorditer iudicantes bona eoz facta magnificā
tes et mala fideliter excusantes. hinc bern. Caue serue di alie
ne conuersacionis esse aut curiosus ex plorator. aut temerarius
index p̄pā actū d̄phendēs nec sic iudices p̄ximū ecīa si magis
aut ex cusa intencōm si opus non potes. puta ignoranciā. puta
casum. puta subrepcōz. qz si omnē oīo dissimulacōz rei certitu
do recusat suade nihilominus tibi dicito apud te vehemens
nimis fuit ista temptacō. quid de me illa fecisset. si accepisset ī
me similiter p̄tatez Tercio ambulandū est sollicitē corā deo qui
tanta sollicitudine nos et oīa opa nostra intuetur. ut etiā di
nūeret gressus nostros job. tu quidem gressus meos dinumer
asti et illud p̄sa. omnes vias meas p̄uidisti. quā sollicitudinem
tunc d̄petenter corā deo gerimus si omni cautela et cū diligen
tia caueam⁹ displicenciā et placenciā īgeramus Hoc deus ha
bitans ī nobis omnē vitam nostrā sanctificat interiora nostra
diuinitus inspirando. qd̄ attingit cū p̄piora exercicia bñ hūili
tati. dispositi et p̄pati sentimus in nobis flagrantē ignem cari
tatis. qui ex superhabundanti copia cū graciārum in nobis
d̄flatur copiosas bñdictōes secū ferens Sic em̄ dicitur gene. ex
persona dei venientis ad animā modicum habuisti ante quam
venire ad te. nunc autem benedixit tibi deus ad introitum
mediū. hinc deut. Ipse venit plenus bñdictōibus. nāp in ha
bitantem deū in cordibus nostris. dicitur nobis iterum deut.
Benedictus eris īgrediens et egrediens bñdicq; tibi dñs ī cū
ctis opib⁹ tuis. Ex hys bñdictōibus s̄m̄ tres breuic noīem⁹

Veniens enim ad animā tres bñdicōes p̄ceteris secū fert scilz
 bñdicōz mutacōis augmentacōis sanctificacōis. Primo dico au
 fert secū bñdicōz mutacōis. mutās maledicōz veteris hoīs i bñ
 dicōm. nā anteq̄ domin⁹ veniret ad nos subiucim⁹ maledicōi
 illi qua d̄r. Maledicti qui declinant a mandatis tuis et illi qua
 d̄r Maledict⁹ qui seruit in dignis se. et q̄ seruiim⁹ mancipio
 corpis. nostri. qd̄ reuera in dignius et ignobilius est q̄ nos et
 p̄ d̄sequens dial olo et p̄tō. de quo d̄r. qui facit peccatū suū
 est peccati. iō ex hiis oibus fuim⁹ maledicti et hec maledicō d̄
 mutata est in benedicōz ex cui⁹ virtute oīa mō nobis coo pan
 tur in bonū. Secdo apportat secū benedicōz augmentacōis cumu
 lans sup nos icrementa meritoy et dicēs nobis illud genesh. i.
 Benedixit deus illis et ait Crescite et multiplicamī et replete
 terrā At si benedicēs nobis dicat. Crescite i meritis et replete
 terrā corpis vestri virtutes et merita cumulantes Tercio bene
 dicit nobis benedicōe sanctificacōis. qz ex eius in habitatione
 int⁹ et extra sanctificamur. de qua dicit psa. Hic accipiet bene
 dicōez a domino et misericordiam a deo salutarī suo hoc totum
 operante in vobis domino nostro ihesu xp̄o r̄c.

Sermo de sancto Gregorio.

Egociamini dū venio dicit bern. Secure negocia boz
 p̄cipiente domino meo. nam. n. puū mihi fiducie ro
 bur prestat q̄ ille sumus impator factus est negocia
 tor meus et negocium meū sine oō egit q̄ diu fuit in
 terris. Quia gloriosus iste orinceps beatus gre. Inter sup̄mos
 negociatores fidelis et prudens existit negociator. vt nō solū
 in tempe suo hoc est in vita sua verbo et exemplo negocia do
 mini sui fideliter perageret. sed vsqz in presens tempus. immo
 vsqz in diem nouissimū scriptis suis dulcissimis dei ecclesiam e
 dificet ad edificacōz tabernaculi qd̄ ē ecclesia cōportans aux
 et lapides preciosos. ita vt de illo veracit̄ dici possit illud zach
 xiiii. non erit mercator plera in domo dei subaudit̄ similis illi i
 doctrina moralitatis. et hic de laude dei breuiter tacta suffici
 unt quia ut ait ambro. Eius laudi aliquid addidisse de cerpe
 est Ipe est enim d̄ quo veraciter dictū est Euge serue bone et
 fidelis. quia super pauca fuisti fidelis. supra multa te consti
 tuam quia in uentum est cor eius fidele. sicut dicitur es ore.
 nunc conuertamus negociacionem ad nos metipos. eo q̄ etiam
 nobis dictum sit verbum propositum. scilicet negociamini
 dum venio et negociemur in spiritu interioris hominis nostri.

eo q̄ illa negociatō melior sit negociatione auri et argenti sicut
sicut d̄z puer. iiii. Verū q̄ illa loca apta sunt ad lucrandū ubi
nō longe ab invicem sunt loca multa forensia et multe nūdine
in vicinis eo q̄ mercatores sua mercimonia ad eadē loca vicina
p̄nt faciliter trāsportare ideo volētes mercari et negociari q̄
ietermū expediat ingrediamur interiora nostra. colligentes sar
ciunculas nostras. i. intellectu et affectū. et mentaliter discurre
m̄ ad loca vicina. que et si longe distare aliqua videantur. ut
pote celū et infernus sp̄i t̄n p̄ima sunt et mente velociter oīa
p̄currere possumus sine quouis obstaculo retardante quia in
imagine velociter currit hō. ut in ictu oculi p̄transeat multa lo
ca. Primo ergo collectis sarcunculis nostris intellectu et affe
ctū curra² itrosum ad nūdias. Primo ad negociatōes et mer
cimonia peccatorū. secundo ad nūdinas defectū nostrorū
tercio ad consideratōes beneficiorū. quarto ad nūdinas inferiorū
quinto ad for̄ regni celorū. sexto ad vanitatem mundanorū
septio negociemur aliquid apud deū deorū. Nec p̄sequentes
p̄ ordinem. primo negociemur circa materiā peccatorū nostro
rū ponderantes mensurantes numerantes magnitudinē longi
tudinē et multitudinē peccatorū. In his nūdīs tam diu nos ex
ercentes quousq̄ lucrēmur merces oībus mundi diuiciis meli
ores. q̄ est p̄nia salutaris. Nam i ponderibus et mensuris dat
tur et accipitur aliquid sic et nos demus pondera peccatorum
et accipiam² p̄nias que d̄mutatio nobis erit utilior q̄ c̄ms mū
di diuidias acquisivisse. et hoc est primū lucrū q̄ in hoc primo
d̄mercio lucrāmur. sine quo nullū lucrū i reliquis consequamur
q̄ si hoc lucrū sc̄z p̄nias iterū ad aliud lucrandū sicut pruden
tes mercatores faciunt ulter² exponim² consequimur pro illo
thesaurū iterū meliorē remissionē videlicet peccatorū. Nec em̄
se consecuntur ad invicem. ut profideli ponderatōe peccatorum
detur penitencia. et p̄ vera penitēcia accipiatur remissio pec
catorum. hinc bern. ad veram d̄gnicōz peccatorū immediate se
quitur penitencia ad quā sine vllō intervallo subiūgitur remis
sio. nam qui vere cōgnoscit malū q̄d ex p̄ctō icurrim². a peniten
cia se nō poterit continere multom² de² cui appriū est miserere
et p̄cere a remissione se continet ubi vidit penitēciā verā esse
hic ergo magno lucro cōsecuto ad alias nūdias aperē². Secūdo
ergo curra² ad nūdinas d̄fectū nostrorū. hec. n. mercatio ime
diatē sequitur ad p̄ctāz. hō. n. sciēs se p̄ alleviatōz conscie
et p̄ attestatōz. s. remissōis grāz cōsecutū mutata d̄nocōe acci
git se ad grās referēdas. s̄ ecce assunt qui nos ipeđiūt d̄fectūs
nr̄i et reliquie peccatorum inquietantes nos et ipeđientes.

ne ad gratias referendas caput erigere valeamus. Et tunc pri-
mū incipit appere nostri negotij difficultas. Cū enim ex prima
gracia crescit voluntas et p̄mpta sit ad faciendū. qđ nouit pla-
citū esse deo. et ip̄i defectus adhuc rudi ex vulneribus nouit
sanatis impediūt bonā voluntatē. et sic dolor sup̄ dolore. anxie-
tas multa nimis. lugens plus defectus. q̄z prius ip̄a p̄ctā. et
hoc est qđ dicit bernhardus. Benignus dominus non p̄mittit
electū suum in principio temptari supra illud qđ potest. Vñ
fit vt nec dampni quantitas. nec recuperandi difficultas quan-
ta est inotescat. sed postea innotescit aliquantulum. nisi difficul-
tas. et frustra sperata facilitas euāescit. In hoc ergo foro si in
his nūdinis fideliter intenti fuerimus mercabimur lucy bonū
et utile. qđ in thauris sp̄ualibus nō mediocriter enitescit. et hoc
est hūilitas que p̄ceteris virtutibz placet deo. que sup̄ omnes
mundi diuitias diciozē facit hoīem et esse graciozē apud deum
de cuius gratitudine. dicit dñs p̄ is̄. Ad quē respiciā nisi ad
humilē et quietū et tremētē verba mea. hinc bernb. Inspiēs
et insanus ē quicūqz in sapientia vel in aliis quibz cūqz vite me-
ritis. q̄ in sola hūilitate cōfidit. Sopitis ergo et aliquantulum
mitigatis defectibus nostris. tercio discurremus ad nūdinas
beneficioz dei. estimantes. quis. qualia. quanta. beneficia no-
bis dedit et inuenimus q̄z indebita miseracō q̄ gratuita dis-
nacō quā stupenda dulcedo inclinauit deū vt nostri memoriāz
taliter haberet. Quis enim est iste benefactor reuera deus e-
magnitudinis nō est finis. qui bonoz nostroz nō indiget. Suf-
ficiens sibi. et tamen cor suū dulcē posuit super nos miseros et
indignes. Ac si ex gracia nostri dependeat omne bonū suum.
qualia aut et quanta beneficia nobis contulerit. Sciendū qđ deu-
lit nobis optima queqz. quid enim meli⁹ homine glorificato.
quid meli⁹ celo tāto hospite sanctis et angelis illustrato. quid
melius deo cum omnibz optimis suis nobis ip̄perpetuum comu-
nicat. De quibus optimis dicitur. i. reg. ix. Cuius erant op-
tima queqz in isrl̄. et subiungitur Nōne tibi. Item deut. xxviii.
Ap̄iet domūz thaurū suū optimū celū. quanta aut contulerit
nobis dico qđ omnia nihil ex omnibus sibi reseruans. Hinc ps̄.
omnia subiecisti sub pedibus eius. Item ap̄stol. omnia p̄p̄ el-
ectos. Ex hiis nūdinis si tamen p̄ciosa queqz eius nō dissimu-
labimus nobilissimā margaritā mercabimur qđ dicimus carita-
tem nihil enim tam facile inclināt hominē ad diligendū sicut
beneficia largitoris. Hinc aug. ad dei dilectōz in nobis excitā-
dam. nutriendā. augmentādā. nihil ita valet sicut beneficioz
eius frequens et diligens recordatio. quarto aggredere et in

gredere regionem dissimilitudinis mundū scz istum et vide q̄
frequentes sint ibi nūdine q̄re geriment et regeriment na s
ingantes. Vade sic p̄ferentes tumultus et hinc inde de certan
tes circumspice et quantum colligo in tribus caulis natat omnis
voluptas. Aly em̄ diuiceps. aly carnis delicys. alie glorie imit
tuntur Nam de diuiceps dicit bern. Cuzus ad idiam. ethiopiā
circuis transis maria. et aliu tibi orbem ap̄is nauigando ut di
uitias aggredes fugis priam ignoras filios diuelleris ab vxore
et oim necessitudinu oblitus quers ut acquiras ut p̄das. p̄dis
ut doleas. et hic p̄diuiceps. Audi breuiter de honoribus oucē
te dstituerūt et data est tibi facultas ut miser sis et amplius n̄
que cas cumulantur materia sollicitudinum. Nūquid ī honore
sine dolore In p̄lacōe sine tribulacōe in sublimitate sine v̄itate
esse quis poterit. si ergo quers gloriā. oibus iudie semia p̄bui
fa. Idē iudiciū ē d̄ carnis delicys In breui trāsit voluptas ip̄a
et infectā fetidāq̄ ifelicē relinquit memoriā. Contēpne igitur
hec oia. et de his oibus nundis lucrare nūmum scz contemptū
mūdi qui plus confert vtilitatis. quā mūdi machina vniuersa
Quinto curze ad nundinas ifernales. quas sc̄m describit bern.
sic dicens Illa regio dura regio timelēda. loc⁹ afflicōis. fra
obliuionis. fra miseriaz terza turbis et caliginis. fra maledi
ctiōis et mortis In qua nullus ordo. sed sempiternus horroz
ihabitat Totus tremo ad frigus illud horrendū ibi fetoz īol
lerabilis. ibi p̄cruentes mallet resonāt incessanter ibi confuse te
nebre cumulacius densentur ibi confusio peccatorū horribilis
facies demonū ibi flet⁹ et stridor dencū ibi est penaz diuer
fitas. acerbitas eternitas curze p̄ has cumulantes nūdinās et
ne moriens descendas ī mfernū lucrare ex hys omnib⁹
odiu peccati dicens in corde tuo. melius est carere p̄ntibus vo
luptatibus quā ī sempiternū subiacere illis cruciatibus. Sexto
curzendū est ad nūdinās regni celoz. ad regionē gloriofam.
qz ibi vniti deo erimus gloriofi nimis valde de qua gloria di.
dominus p̄ iſ. xlix. Erunt reges nurricii tui et regine nurrices
tue vultu in terra demisso adorabunt te et puluerē pedū tuoz
lingent et scies qz ego domn⁹ super quo non d̄fundētur quere
peccant eū. Secundo ip̄a etiā est regio gaudiōsa qz tot sunt ibi
gaudia quot sunt ibi sancti et angeli cōgregati. de quo dicitur
iſ. lxx. gaudebitis et exultabitis vsqz in sempiternū. de hac leri
cia dicit bern. Si haberes ali quē quē sicut teipm amares d̄ ei⁹
bono sicut de pprio gauderes haberes ergo gaudiū duplicatū
Si mihi duos vel tres vel plures tibi pares ī amore possideres
et eos simili felicitate d̄spicuos cerner. s nūquid p̄ eoz leticia

in te multiplicaretur gaudy magnitudo. p̄t ne ergo illius gau-
diū modò a quoq̄ hoīe penetrari cū vltra mille milia et decies
centena milia innumerales sint. et omnes b̄titudine eadē p̄frua-
tur nec vllus eorū sit qui r̄ō t̄m de bono alterius gaudeat quā
tū de p̄p̄io que c̄ia nimis habēt resp̄tū eius quem supra se vie-
dent quē cum videm⁹ nos amātes longe amplius q̄ nos ipsi
nos amemus. ideo gaudebimus de sua gloria multū nimis val-
de Tercie consideremus qz regio ista est voluptuosa de cui⁹ d̄-
licis dicitur in ps̄. Inebriabuntur ab ub̄. do. ru. et tor. vo. t. p̄.
eos Iustie aut̄ noīe torrentis celestes deliciae nūcupantur quia
sicut torrēs ex multis riuulis confluentibus facit inundationē
sic celestes deliciae ex deo et sanctis omnibus et angelis in nos
fluūt nec solū ex cibus in nos fluūt sed in nos totos. Aliquī
quē erit deus c̄ia in cibus. si i hoīe de hoīe aliquid remanebit
hec ergo si fideliter p̄specta fuerint mercabimur ideo lucrū glo-
riosum. licet vtile videlicz desiderū sup̄noy. quo adeptō nihil
amplius libet. cupientes dissolui et esse cū xp̄o Septimo curzen-
dū est ad iudicmas cibus meliores quas deus possidet in seip̄o
de quo. et si nihil dici poterit dignū. eo qz lucē habitat inaccessi-
bilem. et ideo hec eius sc̄ia exupat omnē sensum aliquid d̄ his
que sub ip̄o sunt balbuciendo loquamur qz ip̄a sunt que in t̄p̄e
vilitacōis. vt ait is̄. replent tempus. i. animā d̄templatiuorū nō
enim ip̄e videtur qz vt ait ic̄s̄. deū nemo vidit v̄m̄qz. sed que
sub ip̄o sunt v̄tūqz ab aīa sentiuntur et hoc est qd̄ ait s̄z. M̄ia
sp̄s sancti gr̄a afflata. p̄ figuras quasdam deū videt. sed ad
ip̄am vim eius essencie nō p̄tingit. de his ergo que sub ip̄o sunt
tria contemlemur et d̄templando rimemur. sc̄z iudiciorū p̄fū-
ditatē dulcedis bonitatē maiestatis sublimitatē i quorū con-
templacōe si t̄m p̄ferimus vt affe c̄t noster hereat et securus
dū ea diuinitus affletur et afficiatur tria lucra inde reptabim⁹
cib⁹ mūdi diuicis meliora sc̄z pauorē. dulcorē. stuporē. ita vt
hec singula de singulis illis surgant Nā pauorē de iudiciorū
p̄funditate. dulcorē de dulcedinis bonitate stuporē de maie-
statis sublimitate reptam⁹ d̄tēplādo In prima d̄templacione
stetit ps̄. cū dicebat iudicia dei abissus multa. o quanto pauo-
re paulus p̄stratus exstitit cū tremens ac pauens dixit ro. xii.
o altitudo diuiciz sapie et scie dei quā in d̄p̄hensibilia sunt
iudicia eius et in vestigabiles vie eius In secunda stetit ps̄. cū
dixit. quā magna multitudo dulcedinis tue domine et cetera.
Item sapiencie duodecimo. o quam bonus et suavis ē domine
spiritus tuus in nobis. de ambobus aut̄ idem dicit in eodem.
Vide bonitatem et seueritatē dei in eos quosm̄ qui ceciderūt

seueritate; in te autē bonitatem si tamē p māseris in bonitate.
alioquin et tu excideris. De tercio scz stupore maiestatis dī
cit bern. p̄cipua et maxima contemplō est amiracō maiestatis
hoc requirit cor purgatū a vicys liberatū atq; exoneratū a pecc
catis ut se facile possit ad supna leuare ut interdū per aliquas
morulas stupore et extasi suspensum teneat amirantem de qua
etiā dicit gre. Tunc dei maxime maiestatem mereamur cum in
contemplacōne eius obstupescendo obmutescim⁹ plus multare
cupientes. q̄ verbis exprimere valeam⁹ nō inuenientes verba
p̄onea ad tā sublimia exprimenda. hoc agente ihu xpo zc.

Sermo secundus De eodem.

Accipite disciplinā p sermones meos et p̄derit vobis
sap. vi. dicit grego. De quo nobis est sermo Si mētis
et corpis euagatio p discipline censuram apellatur.
tūc spuale edificatū ad deū erigitur. Nā quo discipli-
nata mens extra se euagari apellatur. eo supra se surgere apel-
litur quia et ī altū arbor crescere nō potest que p ramos se dif-
fundere nō phibetur que si primo inferius constringitur in al-
tum ire apellatur Sic et cū riuos fonciū obstruimus fluentia cō-
tra suam naturam sursum flūere apellūtur. sic si p discipline cē-
surā inferius coartamur sursum ad deū facili⁹ eleuamur. dicit
ergo beat⁹ gre. qui de disciplina morū et virtutū super omnes
doctores disseruit. Accipite disciplinā p sermones meos editā
et p̄derit vobis. In quibus verbis dno facit. Primo enim apo-
nit suā exhortacionē. Secūdo exhortacōis fructificacōz. primū
ibi. accipite disciplinā. secundū ibi. et proderit vobis. Cū ergo
secundum bernhardū. omnes hoīes natura equales genuerit
quicquid boni vel mali hoīb⁹ accesserit. ex discipline diligencia
vel eius negligencia habet ortū. et ideo in genere morū nullum
bonū meli⁹ inuenitur. qua fit vt bona que fecerimus tā spiritu
alia q̄ corpalia p disciplinam adornata reddantur coram deo
et hominibus gracioza. nam in agendis et paciendis plus mere-
mur in adiuncta disciplina morū quā in exhibicōibus factorū.
non enim sufficit vt quecūq; bona opa faciamus. sed vt ea cū
disciplina et diligēcia exhibeam⁹. qd ī deut. facere monemur
cū dicitur. Iuste qd iustum est exequaris. Iuste enim qd iustū
est facimus cū iustū op⁹ deo cū disciplina debita exhibemus.
Hinc psal. Deus gloriatur in consilio sanctorū. Ac si dicat.
plus gloriatur deus in cōsilio quo consiliamur et conamur
vt bona que facimus discipline et decenter dno exhibeātur.

q̄z in ip̄is opibus sine illo. q̄z grata sit aut̄ disciplina a d̄no pat̄z
p̄ eius descriptioz quaz ponit bern. ita dicens. o quā compoſitū
reddit omnem corpis statū. nec nō et mentis habitū disciplin
a. ceruicem submitit. ponit sup̄ ciliū. cōponit vultū. ligat ocu
los. cachymos cohibet. gulā frenat. Irā sedat. format icellum
Est aut̄ quadruplex disciplina. quatuor in locis vite nostre si p̄
ficere cupimus ad hibendo sc̄z in cordis cogitacōe. oris locu
tione mor̄ et totius vite moderacōe corpis castigacōe. que oīa
per tantam et diligentē disciplinā sunt subtilissime regulāda
primā ergo disciplinā apponamus cordi. eo q̄ ab ip̄a vita pro
cedat. nam vt ait bern. frustra siccatur riuus si fons ip̄e non fu
erit obturatus cui si debitam disciplinam seruare cupim̄ tres
ei custodias deputemus vt videlicet ip̄m primū et ante omnia
in omni puritate et mūdicia conseruemus. sc̄do vt deū et eius
bona contineat cogitemus. tercio vt ip̄m virtutibus adornem̄
primo dico cor n̄strū in omni puritate conseruem̄ nihil peni
tus admittentes. qd̄ cor n̄strū inquinat. conscriaz reprehendat
q̄ si aliquid irrepserit statū vt deprehensum fuerit expellatur
Solutus enim deus inspector est cordis iuxta illud. iiii. reg. viii
tu solus roſti cor omnū filioz hoīm et illud homo vid̄z i facie
deus aut̄ intuetur cor. nam vt ait bern. nihil facilius fedatur
cord̄. dū manet mortalitatis peccati macula irrepserit caueatur
ne alicui de genere eiusmōi in nobis regnet. ne dominetur
ne ei alicuando consensiat dicētes semper i cordibz n̄stris
illud ps̄ Si mei nō fuerint dominati tunc immaculatus ero. et
emū. a de. maximo quod est mortale peccatum. de quo hortat̄
tur ap̄tus 20. vi. ne regnet peccatum in mortali vestro corpore
Secundo disciplinemus cor n̄strū. vt cogitet semper deū. n̄z
ex hoc multū proficimus et iteriora nostra omnia sanctifican
tur. hinc deut. Caue ne aliquando obliuiscaris domini dei tui
Quod reuera digne facimus quia ip̄e nūquā obliuiscitur n̄strū
Item thobie. omni tēpore i mente habeto deū quia nihil dig
nius nihil vtilius nihil dulcius p̄terit cogitari. tercia disci
plina cordi n̄stro apponatur. vt ipsum virtutibus ad ornem̄
vt videlicet studeamus habere in corde n̄stro ad deum arden
tem caritatem. ad nosip̄os humilitatem. ad p̄imos benignita
tem In hys disciplinabimur ad omnem si tamen proficim̄ san
ctitatem. de hac cordis disciplina dicitur ecclesiast. vltimo. Su
scipiat anima n̄stra disciplinam hoc est bonam cordis et men
tis confirmacionem. secundo disciplina adhibenda est locucōi
oris. ne quid loquamur. quod corā deo vel hominibus v̄letia
in propria consciencia tamquam reprehensibile contempnatur

Ven qz sermo noster tripliciter variatur aut enim deo loquimur
aut proximo aut p nobis ipsis. Ideo disciplina ori adhibenda
similiter variatur. Prima ergo locutio qz deo exhibemus disci-
plinetur ad deuocōem. ut quicquid deo loquimur tam humiliter
tam affectualiter ei exhibeatur. ut coram deo deuotio exercetur
et per disciplinaz verba arceatur vt in nostra locucioe nihil fac-
tuū nihil distortū nihil saluti nostre dtrarium nihil contra vo-
luntatem suam postuletur nec p euagacōez et verboz dissolucōz
non solum qd petimus nō consequamur sed tamqz indigni et
deo abhominabiles repellamur dicat qz nobis deus illud apli
iac. iiii. petitis et nō accipitis eo qd male petatis. sic qz nostra
locutio que deo dbetur p disciplinā coherceatur vt solū deum
et qd petimus cogitemus hinc bernb. Docendus est et fidez
liter amonendus in orōe sua cor suū sursum leuare et a corpali-
bus et corpū ymaginacōibus quanta potest puritate longius
recedere. Secundo locutio nostra que proximis debetur per dis-
ciplinam castigetur vt solum edificacionem pximi intendamz
tam disciplinate. tam moderate. tā mature. verba nostra pro-
ferentes. vt omnis qui audierit edificetur. de hac disciplina lo-
quendi dicit bern. Boni cum loquuntur duo in suis locucionibz
actendant vt videlicet aut sibi aut certe auditoribus ad utili-
tatem loquātur vel ad manus sibi soli pfiant. si auditoribz non
possint. Vnde sap. sermo noster non sit inanis sed aut suadat
qd bonū est. aut moneat aut consoletur aut prouocet. aut in-
struat audientem vel corripit delinquentem De hac disciplina
loquendi dicitur puer. v. Eili mi disciplinā labia tua dseruent.
et apus eph. iiii. Sermo vester semper sit in grā sale doct. nā
bonus sermo iuste salī dpatur. qz sicut sal a putredine sic bonz
sermo a fetore male fame nos dseruat. Tercio loquimur qnqz nō
deo nec proximo sed ad pxiam utilitatem et qualemcūqz necessi-
tate loqui optūo tpe nos oportet. qd cū fieri oportet hoc fiat. cū
maxia disciplina corpis. mox dposicōe. mbrōz ordiacōe. matura
locucione. nō vocis exaltacōe vt de nobis dici possit illud ecc.
xliii. In sermone dposito sunt omnia. nam sicut prouer. xv. dōz
Qui moderatur sermones suos prudentissimz est. cauentes il-
lud i pperū i. liii. Cum desieris digitū extendere et loqui qd
nō prodest ozietur itenebris lux tua prouer. vi. Flomo apposta
ta est vir inutilis graditur ore pverso annuit oculis terit pede
machinatur malū et omni tempore iurgia seminat. quia vt dōz
Stultus in risu exaltat vocem suam. Tercio in moribus nostris
et memni conuersacione nostra disciplinā conseruemus vt nō
solū pōictus in locis sed in oibus moribus nostris disciplinate

nos apud deū et homines teneā². capitis inclinacione • oculoꝝ
depressione • visus submissione incessuū iusta moderacione • et to-
cius corporis opōne • qđ svadet apostolus 20. xii. dicens pui-
dentes bona non solum coram deo sed etiam corā hominibus
qđ exponens bernhardus dicit. Prouidentur bona corā homi-
nibus tribz modis. habitu. accōne. sermone. habitu ne sit notabi-
lis. accōne ne sit reprehensibilis. sermone ne sit contemptibi-
lis. de quo in p̄icri imbro dictum est. nā de habitu dicit aug².
habitus tuus mores honestos exhibeat. disciplinam redoleat.
maturitatem habeat. non vt hominibus placeam². sed ne scan-
dalū prebeamus et ne diuinum intuitū distortis moribus et la-
sciis incessibus offendamus. nā vt frequenter exterior disci-
plina bone opōsicionis in mente iudicium est cum tanta ma-
turityte conuersantes vt dicatur de nobis. quod d̄ beato bern-
legimus Prima virtus. habitus corporis. qđ ita quasi vno modo
semper se habeat vt nichil possit offendere intuentes. totum
in eo disciplinātū. totū in signe virtutis. perfectōis forma. vñ
bern. In omni auersacione tua sollicit² sis obseruare vias tuas.
et in conspectu domini et in conspectu proxī. caueas tibi a pec-
cato et illi a scandalo et subinugit. Tuus omnibus grata et ne-
mini onerosa conuersacio est. hunc sine dubio de ap̄ia salute
vniuersa fratrum cōgregacio attestatur. Quarto disciplinē cor-
poris. hoc est castigacōibus affligim². quia vt ait ap̄tus hebre.
Si extra disciplinam eritis non filij sed adulteri estis. hęc
autē disciplina necessaria est post p̄dicta vt si quid de p̄dictis
disciplinis obmissum fuerit vel aliquid irrepsit. per disciplina
corporis castigetur. hęc autē disciplina sicut et cetera tripliciter
variatur. quia tripliciter exercetur. scilicet in resistēcia vici. in
in aggressione arduoꝝ et in sufferēcia aduersoꝝ. In hys tribus
ois castigacio continetur. d̄ quibus d̄ ecc. xxxiii. Cibaria et vir-
ga et onus asino. panis et disciplina et opus seruo. qđ si corp²
nostrū magis lastuare cupiens. hęc aggredi noluerit tū de la-
tera eius virga. ecc. itm̄ ibidem Seruo pessimo latera sanguina
re. vel possum² dicere sym gr̄e. qđ a tribus tripliciter disciplina
sustinemus. A proxīo nāq; persecucōes. dampna contumelias
Ab antiquo aduersario temptamēta. A deo flagella toleram²
qualiter autem hęc tria sufferantur statim subiungit dicens qđ
in hys tribus modis vigilantī oculo semetip̄am mens debet esse
malī. ne contra mala proxī pertrahatur ad retribucionem
vel consensum delicti. ne contra flagella opificis ad excessum

pruat murmuracōis. Sequitur secundū principale scz et pro-
dent nobis In quo verbo nobis inuitur utilitas discipline. nā
ex p̄dictis quatuor disciplinis utilitates totidem nobis surgūt
quia ex disciplina cordis siue spiritali interiora mundantur.
ex disciplina verbali merita cumulātur. ex disciplina morali vir-
tutibz diramur ex disciplina corporali a futuris penis securamur
et sic per ista quatuor exercicia anima nostra ad dei similitudinē
nem a qua longe p̄ dissimilitudinē recesserat reformatur. vt p̄
ista quatuor tāq̄ quatuor passibus ad deū redeat. vnde venit
et hoc est qd̄ dicit bernb. Ab ip̄o et ad ip̄m conditus est ani-
mus rationalis vt ad ip̄m sit conuersio eius. ad ymaginem enī
et similitudinem eius conditus est. Vnde quaz diu hic viuitur
q̄ p̄ius potest accedat ad deū similitudine a quo sola discedi-
tur dissimilitudine vt sit hic sanctus. sicut ille sanctus est et in
futuro beatus sicut ille beatus est. qd̄ adhuc figura q̄ scriptu-
ra potest declarari. Figura nā sicut dicitur gen. viii. Emisit noe
colubam de archa nō vt extra maneret. sed vt ad eum rediret
Sic deus creando infundens et infundendo creans mittit ani-
mas racionales in hunc mundū. nō vt extra maneant sed vt ad
eu redeant. quod ad huc per alia quedam euidentiora declar-
atur. omnia enim encia p̄icularia et ip̄fecta sicut est aqua is-
tra ad sua principia. et ad sua p̄fecta naturali cursu ten-
dunt vt in eis dē p̄ficiantur. hinc est q̄ omnis aqua p̄icularis
naturali suo cursu tendit ad mare. vt meo tamquā i suo p̄fecti-
bili perficiatur. ecc. omnia fluia intrans mare. Sic omnis ignis
naturaliter sursum tendit vt celo empirec tamquā suo p̄fecti-
bili vniatur. Sic omnia que de terra nascuntur. interram reuer-
tuntur. ecc. in omnia pergunt ad vnum locum. que d̄ terra fa-
cta sunt et interzā p̄ter reuertuntur. Sic anima rationalis que
a deo est. ad deū iusto ordine reuertetur quod nō solū figura
vt visum est sed etiā scriptura ostenditur. dicitur enī eccl̄. xii.
reuertatur puluis interram suam vnde erat et spiritus redeat
ad dñm qui dedit illū. Vnde d̄ hoīe xp̄o d̄ ioh̄. Sciens ihesus
quia a deo exiit et ad deum vadit. vnde bern. Spiritus rōna-
lis quia ymago dei est. intelligit et scit se posse et debere ad-
herere ei cuius ymago est. quod cū in homine perficitur tunc
dicit bernbard̄. hoc est destmatū solitary certaminis brauiū
hic finis hic premiū hic requies laborum. et ip̄a hominis per-
fectio. et vera eius sapia. omnes amplectēs et contmens in se
litudinem dei qua est ip̄e qui quit est et hec est hominis iusti-

in hac vita perfectio. et perfectio huius perfectionis ibi erit ubi erit
trium superne vocacionis perfecta apprehensio. ad quam r̄.

De sancto benedicto.

Vicumq; hanc regulam secuti fuerint pax super illos
et misericordia et super israhel dei. gal. vi. dicit amb.
Ad sanctissimi et beatissimi patris nostri benedicti r̄
hodie festa celebramus laudes addidisse aliqđ de
cepisse est eo quia illa nobilis lingua gregory quicquid laudis eius
accipi poterat vernantis eloquy sermone magifico gloriose
depinxit tota vitam eius et actus tam magnifice extulit ut lau
di eius nihil amplius addi queat. qđ si quid deuocōe urgeat de
nostro aliqđ addere cupimus nō verbis sed opibus illud fiat.
Sic enim dicit ambrosius. qđ virtutū eius gloria non sermoni
bus exponenda est sed operibus ap̄robanda. suprema enim
laus deo et sanctis eius gratissima et nobis vtilissima consistit
in ipsorum imitacōe ut sequamur vestigia eorum nō declinantes ad
dextram nec ad sinistram. p̄pter qđ verbum ap̄positū est iductū
qđ nobis ministrat materiam imitandi. nā in regula que nobis
ap̄ponitur vita eius gloriose relucet. dicit enī bern. qđ nō potuit
aliter docere q̄ vixerat nec viuere q̄ docebat. Sciendū ergo qđ
in verbis ap̄positis duplex nobis regula ap̄ponitur imitandi vi
delicet doctrinalis et exemplaris. Doctrinalis ē illa edicio que
hodie per vniuersum ordinem cisterciensium ad legendū in nostris
capitulis iubeatur. In qua docetur quō secundū deū et glorio
sum legislatorem nostrū benedictū viuere debeamus. Exempla
ris autem regula est sanctissimi patris nostri vita que nobis tā
in lectionibus quā in cantibus ad memoriā reuocatur. de pri
ma regula sit primus sermo. de secunda secundus. de prima re
gula p̄sequentes. sciendū qđ in verbis ap̄positis tria intelligimur
scilicet sequentiū paucitatem regule auctoritatem imitaciū vtilita
tem. primū ibi quicūq; secundū ibi hanc regulam secuti fuerint
terciū ibi erit pax r̄. primū ad huc tria continet secundum qđ
hec distribucio quicūq; tria implicat insinuat enim nobis dei
largitatem. sequentiū paucitatem regule libertatē. primo dico
qđ dei largitas nulli se denegat. nulli se subtrahit sed stans in
publico cuiuslibet se offert sinū gracie nulli claudens. sed scdm
capacitatem sequentiū sue largitatis graciā am̄ministrat dicit
enim p̄terius qđ nō est ponere vacuū sed quantum nos exanimus
de obstaculis gracie tm̄ de bonis domini adimplemur si multū
multū si pax pax quia sicut. iiii. reg. iiii. di. ubi vasa vacua non

fuērint ibi oleum stare necesse est qz sicut in collacionibus patrum dicitur dīne largitatis mūficēcia secundū mensurā fidei iā vnūquēqz reperit grāciam largitur. credentē namqz qz ad emū dacionē lepre sue voluntas xpi sola sufficeret voluntatis sue solo curauit assensu dicens. volo. mundare. Alteri de precanti vt adueniens p̄ impositionem manū defuctā filiam suscitaret. Ingressus domū eius eodem mō vt ille rogauerat exhibebat. Alii credenti sumā salutis in solius verbi sui p̄lacione consistere cū diceret. Dic tantum verbo et sanabitur puer maus. per se monis imperiū resoluens arcus pristino robore solidauit dicens vade et sicut credidisti fiat tibi. Inter alios autem virtutē curacionis ita effluenter effudit vt de his euangelista commemoret et curauit omnes languores eorū. inter alios autem illa inmensa beneficiorū abissus ita obdurata est vt dicatur nō potuit ibi inter illos facere virtutes p̄pter in crudelitatem illorū et ita largitas dei non h̄m vniformē maiestatis sue potēciam. sed h̄m capacitatem et affectum petentiū grāciā suam singulis imptitur. Secundo hec dictio distributiua quicūqz insinuat sequentiū paucitatem. Ac si dicatur. quicūqz de multitudine omnium quia pauci sunt qui expedite sequantur regulam. si enim in via preceptorū pauci sunt qui sequantur dominū ip̄o dicēte. Multi vocati sunt pauci vero electi. quanto minus in via consilio i quo non dicimus qz pauci de his qui sunt in ordine saluantur qd dū esset dicere sed qz minus habet iusticia supplet mīa. hoc tñ audacter dicim⁹ ex mīa saluatoris quia arca est via que ducit ad vitam et pauci ambulant in ea. Cur autē pauci sint qui saluentur multe sunt cause. hoc enim contingit propter impedientiū demonum delositate. concupisibilis peruersitate. cadendi p̄nitatem. resurgendi difficultatē. standi debilitatē. p̄pter qd dñs dqueritur michi. vii. Ve mihi quia fact⁹ sum sic qui colligit in autumpno racemos vindemie. nō est botrus ad comedendū. Item ih̄. xxiii. quō si pauca oliue que remanserūt excuciantur de oleo et racemi cum fuerit finita vindemia. Hinc cū. Timendū est xp̄ianis ne eo modo introeant in regnum celorū quo filii israhel interzā p̄missionis scz duo tñ de omni multitudine quia selū p̄ vnā viā scilicet caritatē itur ad regnum celorū sed per septem mortalia peccata tamquā per septem vias d̄scenditur ad infernū. Tercio hec distribucō quicūqz implicat regule libertatē. qz cūb⁹ p̄ accessus ad eā et nulli penit⁹ d̄negatur. d̄bern. reglā sancti b̄ndicti vt ego scencio omni homini proponitur imponitur nulli. prodest si deuote suscipitur et tenetur. n̄ tamen si non suscipitur obest qz autem iuolūcate ē suscipiētis.

non in potestate proponentis voluntariū merito dixerim. nō ne-
cessarium. At tñ hoc ipm quod dico voluntariū Si quis ex ppria
voluntate semel admisit et pmiserit deinceps in necessarium
mutatur. nihil iam liberū habet dimittere qd ante non susci-
pere libet habuit Ideo qd ex voluntate suscipit ex necessitate
tenebit. Sequitur secundum mēbrū scz hanc regulam in quo re-
gule nostre auctoritatē diximus designari. Cum enī p vniuers-
sum ordinem cisterciē hodie hoc est in die sancti benedicti in
caplis nostris regula incipiat. post cuius lectionē sermo sta-
tim subiungitur. conuenienter valde hoc p nomen. hanc qdē
demonstratiuū regula iā lecta demonstratur et de ea dicitur. quicū
qz hanc regulam tē. De hoc ergo mēbro tria dicantur p ordinez
scz de voti obligacione. Secūdo de bonis que votū adiuuant in
ruarōe. tercio de finis asseruacione. Primo dico videndū est de
voti obligacione hoc est quid volentes statum religionis pmitt-
tamus non aut pmittimus regulam obseruare. vñ pfectōis sta-
tum nos velle consummare quia si hoc pmitteremus. tunc nō sol-
uentes essent voti transgressores. qd nimis difficile videretur.
Sed pmittim⁹ nos velle conari nos velle exercitare et opā da-
re. vt pfectionē vite attingamus et quicūqz ab hoc conatu et
voluntate conandi recederet esset vtiqz transgressor voti. vñ
qdqz aut tunc pfectū dicitur cū attingit ppriū finē qui est vlti-
ma rei pfectio. Vltimus autē humane vite termin⁹ est ipse d⁹
ad quē tamē in vltimū finem et suū pfectibile tendere debet
anima rōnalis quē cū apprehenderit dicimur iam pfecti.
Hunc autē finem pfecte non apprehendimus in hac vita s⁹
ideo nobis hic finis pponitur vt sciamus quo sit conandū. nam
ad hunc finem in futuro consequendū pmouentia sunt arzi-
pienda. et impediētia picienda. et hec duo cū magno et in de-
ficienti studio faciēda et conuincenda. qd ergo primū est in
intencōe vltimū erit in execuōe. Primo ergo dicendum est de
conatu agendi. Deinde de conatu nociua abiciendi. Tercio de
conatu pmouentia arzipiendi que se iusto ordine adiuuicēz
consecuntur quod patet per ordinem retrogradū. non enim fi-
nem domini consequimur nisi per caritatem. nec illam consequi-
mur. nisi alia amabilia abiciamus. nec illa duo perficimus nisi
per indeficientem conatum ad ea fortiter contendamus. Pri-
mo ergo dicamus de conatu quē p vctum regule vouemus. tūc
autem bonū et sanctū habemus conatū si studuerimus et exer-
citanerimus nos vt de contingētibus quantū iuuamur nihil
obmittamus. sed sicut ait apc stebus. Siue presentes siue ab-
sentes. et tendit placere deo. ne iaperetur nobis illud iere. xlii

Ne iuxta quod potuit conatus est facere et hunc conatū pro
pfectōe accipit a nobis dēns Vnde super illo verbo ps. Imper
fectū meum viderūt oculi tui et in libro et cetera. dicit bern.
In libro tuo omnes scribentur tamq̄z pfecti. et subiungit. qui
omne qd̄ possunt faciunt Si aut̄ ab hoc conatu deficimus a vo
to nostro recedimus. et p̄ dñs cadimus a salute. vnde bernb.
super illo verbo ambulate dū lucem habetis. nō ambulātem
sed sedentem a mortis tenebris ap̄rehendi piculū est. et quis
sc̄det. nisi qui non curat p̄ficere. id̄ cauet. et si morte p̄occu
patus fueris in refrigerio eris. Si ergo in solo conatu p̄mane
bimus. votū nostrū solvimus. et hoc ip̄m nobis p̄ p̄fectione
reputatur dicit emmiterum bern. Indefessum p̄ficiendi stu
diū et iugis conatus p̄fectio reputatur. Expedito ergo de co
natu indeficienti. Secundo dicendū est de studio ip̄edientia
amouendi. et hoc quantū de presenti voto regule sunt tria a
quibus tamq̄a a radicibus pullulat omne malū. Abiciamus
ergo diuicias id̄uētes paupertatē. carnis d̄licias assumētes casti
tatem. cordis vicia. et maxie ap̄riā voluntatē p̄sequētes diuinā
voluntatē p̄ obedienciā. que tria necessario abiciuntur. et eis d̄
necessario renūcciamus si tamen ad finem nostrū conari inten
dimus vt̄ oportet. Cum enim p̄ solā caritatem finem p̄fectōis
att̄ngam̄. illam non consequimur. nisi priora amabilia relin
quamus. quia amor p̄titus in multa non erit efficax ad deum.
Nam vt̄ ait ioh̄. Nolite diligere mundum. nec ea que in mūdo
sunt que sunt p̄dicta tria. quare q̄z qui diligit mundum non
est caritas in eo. Tercio dicendum est de studio et conatu p̄
muentia assumendi hoc est vt̄ omnia que nos ad p̄fectionem
p̄mouēt assumam̄ que licet sint multa. vt̄pote omnia que sunt
de genere bonor̄. illa tamen sunt singulariter p̄sequenda. que
homo xp̄us ih̄esus nobis ap̄posuit in se ip̄o que sunt humilitas
vite austeritas benignitas pietas. et ante omnia hec caritas.
nam vt̄ ait ioh̄. qui dicit se in xp̄o manere d̄z sicut ille ambula
uit et ip̄se ambulare Alioquin p̄fectōz vite quā dulcis ih̄esus ī
seip̄so nobis p̄posuit nullatenus consequimur. nam p̄fectio vi
te humane in sola p̄fectione caritatis consistit p̄ q̄z affectus
hominis totaliter in deū fertur. sed hoc solum contingit ī pa
tria et hec est illa caritas de qua p̄cipitur math. xxii. Diliges
dominum deum tuū ex toto cor. t. et ex tota anima tua et cetera
quā deus non ideo p̄cipit vt̄ p̄uaricatores nos constituat. Est
cum non p̄ssit impleri sed vt̄ sciamus quo sit conandum. Est
tñ sciendū q̄ sanctus thomas duplicē ponit caritatem. Vnam
qua secundum omnes affectus toti et totaliter ferimur in deū

et hec nō nisi ī patria possidetur qz ī hac via et vita nō poterit
adipleri de qua dicit bern . Ego puto nō hic īpletū iri diligēs
dñm de . tu . zc quousq; ip; cor cogitare iā nō cogitatur d corpe
Impossibile nāq; est totam hāc ex toto ad deū posse colligere
et diuino infigere vultui quaz diu huic fragili et erumpnoso cor
p cogimur deseruire . tunc aut īplebimur cū introduct⁹ fuerit
fidelis seruus in gaudium dñi sui quasi miro modo quodāmō
oblitus sui et a se penitus velud deficiens totus pgit in deum
et deinceps adherens ei minus spūitus erit cum eo Secunda
caritas est qua totaliter serimur in deū sed ad pñctū et veluti
ad momentū et hec viris pfectissimis possibilis est in hac vita
De qua aug⁹ super illo verbo . diligēs dñm zc . vsq; tota virtute
tua dicit . ergo totalitas quia hoc itendit vt omnes motus aīe
in deum referantur sic nō impletur in hac vita nisi forsitan ad
tempus breuissimū a viris pfectissimis . qd idipm sibi factum
asserit dicēs . Cum inheſero tibi deus ex omni me nusq; erit do
lor et labor et vna erit anima mea tota plena te ad quaz si con
amur nihil de atū gentib; cōmitteres ex hoc et nos pfectōs
dicimur attingisse Sequitur terciū pñcipale scz erit sup eū pax
et misericordia et sup israhel dei In quibus verbis tria bona se
cuentibus regulam promittit apostol⁹ . scz mentis tranquillitē
tatem . misericordie largitatem . dei caritatē . primū ibi pax . scd⁹
ibi nostra . terciū ibi et super israhel dei De quo sciendū qz quā
diu viuimus in hac vita malo triplici subiaccemus . scz malo per
iculose ipugnacōis malo dispendiose omissiōis . et malo defectiō
se opacōis . vel etiā timorose indignacōis . primo dico subiaccem⁹
malo piculose a ipugnacōis Inpugnant enim nos tres hostes
scz caro . mund⁹ . et demōes . quoz ipugnatio est piculosa quia
caro vicina . mund⁹ magn⁹ . demones multi . Cōtra hos datur
pax sequentibus regulā . qd p is . xlviii . promittitur cū dicitur
longe effugabuntur a te qui absorbebant te . dicatq; eis illud
j . reg . xxv . Sic tibi pax sit domui tue pax et omnibus quecūq;
habes sit pax . dans triplicē pacē contra tres hostes Hinc pec
cuis ē qui vobis noceat si boni emulatores fueritis Ne si dicat
nemo . quia vt ait gre . nulla nocebit aduersitas si nulla dñetur
īquitas . secundo subiaccem⁹ malo dispendiose omissiōis . quia
peccata omitterimus incessanter . de quo iac . iiii . In multis offen
dimus om̄s contra hoc malū datur dei mīa vt faciliē remittan
tur Vnde prover . xxv . p misericordiā purgatur peccata . ezech .
xvi . Expādi aīctū meū sup te . et operui ignomiā tuā Mictū vo
cans mīa; Hic mat . xv . Et si mortifer⁹ quid hiberint . nō eos no
cebit vt n̄ solū mala n̄ noceāt s; miro mō etiā cooperētur ī bonū

Tercio subiace[m] malo defectuose operac[i]o[n]is et timorose i[n]i-
nariac[i]o[n]is. sunt enim tam vilia et p[ro]pe nulla in iudicio diuine veri-
tatis opera nostra et tam defectuosa ut merito timeam[us] ea in di-
oculis displicere et p[ro]sequens sue nos indignac[i]o[n]i subiacere
quib[us] p[ro] solac[i]o et sup[er] i[r]abel d[icitur] Mc si dicat de[us] Sicut caritas
mea est super i[r]abel. i. sup[er] celestes sp[iritu]s qui iuste i[r]abel. i. vi-
dentes deum dicuntur Et p[ro]sequens sup[er] om[n]ia eor[um] opa sic ues
placere et p[ro]sequens omnia opera nostra placet. dicit q[ui] eis
illud Eccl[esiasticus] .ix. Vade et comede panem tuum in leticia et bibe cu[m]
gaudio vinum tuum quia deo placent opera tua. potest et al[ter]
expo[n]i hec particula sc[ilicet] super i[r]abel dei ut p[ro] hec describat et
specificet eos quib[us] pax et misericordia sit p[ro]missa. ac si dicatur
Dax et misericordia erit super illos. qui in regula ita p[ro]ficiunt ut
fiat vere i[r]abelite. i. contemplantes deum non super quoslib[et]
uoentes et non soluentes sed sup[er] eos qui gratia p[ro]mouente
ita p[ro]ficiunt ut sciant deum spiritualiter contemplant[ur]. qui in tri-
nitate est zc.

De annu[n]ciac[i]o[n]e beate marie virginis.

In sole posuit tabernaculum suum p[er] dicit bern. Acte
de hanc similitudine qua nulla in rebus mundi potest
esse sublimior. nihil enim habuit sp[iritu]s sanctus i[n] uis-
ibilibus creaturis excellencius cui excellenciam virginis
d[omi]nat. In verbis ergo p[ro]positis sub metaphora solis hec glorio-
sa festiuitas commendatur in quibus tria p[ro] ordine declarantur
videlicet gloriose virginis excellentissima conceptio. o[mn]i nostrum
vtilissima p[ro]mocio. Primo ibi in sole. secundum ibi posuit. terciu[m]
ibi tabernaculum suum. Primo igitur nomine solis p[ro]ponitur nobis glo-
riose virginis excellentissima commendatio qua p[ro]prietatibus so-
lis lucidissime cognoscimus. Non enim solis nomine vocaretur
nisi quia p[ro]prietates eius sibi possunt convenientissime ad ap-
tari. nam h[uius]modi t[ra]nsferentes se. scdm aliq[ui] similitudine t[ra]ns-
ferunt. non igitur beata virgo sol vocaretur. si non possent ei p[ro]-
prietates solis aptissime applicari. p[ro]pter quod sciendum q[uod] sol
septem habet p[ro]prietates que spiritualiter intellecte conueniunt
virgini gloriose. habet enim sol in substantia puritatem. in splen-
dore claritatem. in excellencia singularitatem. in situ sublimitatem
in motu cōmunitatem. in influencia fecunditatem. ad omnia
cōmunitatem. que spiritualiter intellecta gloriose virginis ma-
statui coaptantur. primo dico sol habet in substantia purita-
tem et tantam q[uam] me omnia corporalia nihil p[er] purius inueniri ad ee

ut oim hoim intuencium visus ex puritate eius retudatur. quis enim apertis oculis pleno intuitu solem unquam potuit intueri. Que proprietates gloriose virgini optime auerit que p oibus puris creaturis tam angelicis quam huamnis habet excellentissima puritatem. qua nulla creatura plena dignitate sufficienter poterit intueri. Vnde aug². Vbi de peccato agitur. marie nulla volum² fieri menco² ea enim puritate nitet virgo sancta. qua sub deo nequit maior intelligi. bene omnes tam angelici quam huamni amirando clamant in celis. que est ista que ascendit de deserto. Ac si dicant. que est ista que in tanta puritate ascendit quam non solum nullus hoim sed nullus nostru ad plenu agnoscere poterit puritate eius intuitu repellente. hinc bern. quis unquam solem istu materialis pleno intuitu apertis oculis potuit intueri. sic rubeus eius puritate plena dignitate scire potuit et videre. Secundo sol in splendore habet et claritatem. p qua lucet et plucet omne superiorem et inferiorem regionem ita ut omnia celestia luminaria in parte sue splendoris non luceant. imo nec penitus videantur. quia stella et luna que in nocte lucent ex superexcellenti solis claritate in die non solum non lucent. sed penitus occultantur. Sic beata virgo omne creaturam in vite sanctitate tam excellenter supereminet ut in eius conspectu omnes sancti et angeli quasi non sint. et tincti videantur. Hinc bern. Sol iste materialis tam lucide incandescens ita super et lune potius obfustat ut sicut quasi non sint. videri non possint. Sic virga vesle veri pura luis inaccessibilis luce plucens sic utroque spiritu hebetat dignitatem. ut in conspectu virgis nec possint nec debeant apparere. et licet in eius conspectu nihil esse vel etiam apparere videantur. non modicum tamen eius fulgore illustrantur ut ex eius presentia tota celestis curia. et universa eius militia clarius incandescant. Hinc iterum bern. sicut omnes stelle pariter et luna splendor suum habent a sole nec tamen in eius lucent presentia sic omnes sancti lucidius lucent ex eius presentia et tamen in eius apparatione quasi non luceant sicut latent. unde contingit hoc mirabile ut ex eius presentia magis luceant et tamen minus lucere videantur sicut ergo super omnia luminaria celi sol suo lumine emicat et choruscet. sic beata virgo sanctitate vite emicat super omnes sanctos. Tercio sol habet in se sublimitatem. ut etiam ex nimis remota altitudine parvus apparet cum sit maior terra. sic beata virgo tam in via per vite meritum quam in celo per premium super omnes puras creaturas in altissimo est locata. propter quod sciendum quod status vite et merita sanctorum in tribus consistunt scilicet in gratia virtutibus et deuotionibus. Et horum tria suprema et altissima attingebat.

Supremū autē in gracijs est omnē graciā habundantissime pos-
sidere. Vnde ipsa gloriatur de hac habundancia ecc. dicens In
me omnis gracia vite et veritatis. At si dicas. omnis grā vite. i.
vite huius est in me que nō solum mihi sed omni homī cūmi statū
omni etati sufficit. Vnde ierō. Ceteris ppres. marie vero tota
se simul infudit plenitudo graciā. bern. ad quid putas mariā
ab angelo iam dudū ante concepcoz plenā gracie nunciatā nisi
ut supueniēte deo i vterū nobis fieret super plena. ut quociēs
cūq; peccabz licz tenuit moueretur super efflueret nobis liquorē
gracie effundendo. Vnde ex psona eius dicitur ecc. videte qz
nō solum mihi laboravi. sed omnibz exquirentibz veritatē. Multis
simū ergo in omnibus gracijs est habere omnē graciā nō solum
sibi sed omnibz eā invocantibus sufficientē. Secundo stetit in
altissimo virtutū. qz quicquid supmū in virtutibz esse poterat.
hoc habebat. supmū aut in virtutibz dicimz omnes habere vir-
tutes in sumo sine vicio ipungnante. qd nobis minime concin-
git. quicquid enim in nobis de virtutibus plātarū hoc fit cum
ipungnacoe contrariū scz vici. nā in nobis virtz tenet medium
vicioz et nulla in nobis nutritur virtz nisi de vicio cōtrario im-
pugnemur. vnde enunchis nō attribuitur virtus castitatis qz
de vicio contrario scz luxuria minime impugnantur. Gloriosa
aut virgo sic omnes virtutes habuit. ut de nullo vniquaz vicio
temptaretur. Tercio stetit in suprema semp deuocōe. raro autē
nostra deuocō est altior quanto subiectū de quo pcedit loqui-
tur d subiecto hūano et obiectū in qd agitur est purius et nobi-
lius. Et qz virgo sancta purissima fuit post deū et in purissimū
obiectū deū videt quem p omnibus creaturis puriore appre-
hendit. ideo eius deuocō semper existit insupremo. qz aut in
his altissimis semp fuerit. ex psona eiz dicit ecc. xiiii. Ego in altis-
sims habitō et thronz mez incolūpna nubis in omnibz ergo al-
tissims graciā virtutū deuocōis cōtinue morabatur. Quarto
sol in motu habet cōtinuitatē nūquā ad momentū tps ad ictū
oculi requiescēs s; cursum suū continuat incessanter. Sic beata
vir. semp fuit in motu meritorie accōis. quicquid enim agebat
hoc cū tanta disciplina et reuerencia faciebat. qz in omnibz su-
prema merita cumulabat. Si enim alii sancti inferiores ad talez
statū. testante psa. puebūtur ut d vita eoz foliū nō defluat.
et oīa quecūq; faciēt pserētur mltō magis sine oī ambigō d
virgine ē credēdū qz d oī vita sua nihil vniquā ei vacuū per trā-
sivit. nā in comedēdo bi. dor. ine quibz hūana nata esse nō p-
auxit suū meritū incessantē. quippe que d oībz his nihil qz que
sola requirebat necessitas sibi sumpsit. hec ex tribz agebatur.

videlicet de exteriori sensu et intellectu ad deum et propter deum con-
tinua exercitatio interiori suorum scilicet ratione memoria et voluntate man-
tis et spiritus ad deum continua suspensione quod licet nobis sit impossi-
bile et persequens de ea vix credibile tamen quia beata virgo in se nul-
lum habuit retractivum eo quod fomes peccati per deceptionem filii sub-
latus est in ea totaliter et extinctus Ideo semper suprema merita
ta cumulabat. quod si propter corporis ténitudinem aliquid de exerci-
tio oportuit relaxari. hoc ipsum tam virtuose agebat ut etiam per vir-
tute discretions que mater est omnium virtutum suprema merita reporta-
ret. Quinto sol habet in influencia fecunditate nihil enim est sub
sole quod non solis influencia valeat fecundari et sine eius virtute
signere de se fructum hinc philosophus dicit quod homo generat hominem
et sol Sic beata virgo fecunditate tribuit nec sine eius auxilio
nullus unquam facere de se fructum hinc bernardus. Maria velud al-
terum solem induit sibi. et quem admodum ille super bonos et malos
indifferenter oritur omnibus sine differentia fecundavit sic ipsa
beata virgo non discit merita sed omnibus se se exorabilem om-
nibus clementissimam prebet omnem quod denique necessitates amplissime
quodam miseretur affectu. nullus enim homo unquam proficere
potuit nec proficiet in eternum. nisi qui fecunditate merendi est a
deo per virginem consecutus hinc bernardus. quicumque est illud quod of-
ferre deo paras marie commendare memento. si non vis sustinere
repulsam. quia sicut deus non nisi per eam ad nos venit. sic nec nos
nec nostra opera ad deum veniunt nisi per eam Dupliciter ergo per eius
auxilium fecundamur. quia si quid boni facimus per eius auxilium
prosperatur. secundo per nos operatum eius manibus domino presentatur
Est ergo convenientissima similitudo ut sicut sol pater est omnium
nascendum sic virgo sancta mater est omnium. Cum enim in ea sint
omnes gratie et virtutes quicumque de eisdem bonis consequi-
mur. accipimus utique de virgine gloriosa. propter quod omnes electi
eius dicuntur filii quorum omnium ihesus christus sicut luc. dicit. Primo ge-
nitus est vocatus. Sexto sol habet ad omnia dominatatem. splendorem
suum bonis et malis dominans spargens illum ad loca feda et munda
Sic beata virgo omni se creature dominat singularis pro sua capaci-
tate se tribuens. quod insinuate curavit canonicus. dicens Ego flos car-
pi omnibus exponitur nulli clauditur. sic virgo nulli se denegat
sed communikat universis nec solum nulli se denegat sed quod plus
est omnibus se offert dicens ecc. Venite ad me omnes qui concu-
piscitis me et agenerationibus meis implem hinc bernardus. Maria omnibus
omnia facta est ut de plenitudine eius accipiant universi captivi
redemptores. eger curatores. tristis consolatores. peccator veniam. iu-
stus gratiam. angelus leticiam denique tota trinitas gloriam. filius

carnis sub stanciam ut non sic qui se abscondat a calore eius. merito ergo ad maria tamquam ad medium respiciunt uniuersi et qui habitant in celo et qui sunt in inferno. et qui nos precesserunt et nos qui sumus. et qui nascentur ab illis. Illi qui sunt in celo ut resarciantur. et qui sunt in inferno ut eripiantur. et qui precesserunt. ut apostolus fideles inueniantur. et qui secuntur ut gratia consequantur. Merito ergo inter respiciunt oculi totius creature. quia per te in te et de te benigna manus omnipotentis quicquid creauerat recreauit. Septimo sol in excellencia habet singularitatem quod interpretatione nominis declaratur. dicitur enim sol quasi solus lucens eo quod pare non habeat. Sic beata virgo sola est non habens in celo pare nec similem super terra. Et si aliqui in aliquibus dicent virgini unum tamen est in quo nec prima si similem visa est nec habere sequente. sed gaudium matris cum virginis honore. optima ergo parte elegit. in quo ei non dicitur alienus quod et si bona est fecunditas diuialis. melior tamen est castitas uirginalis prius autem optima est fecunditas uirginalis quod si adicias cuius mater est. que iam lingua poterit. etiam si angelica fuerit dignis laudibus extollere matrem non cuiuscumque de plebe sed dei. duplex nouitas duplex stupor sed digne prius aptissime quia conueniens neque enim alius filius uirginem nec dum decuit alter prius. octauo sol in eclipsi videtur habere doloris calamitatem. Sic beata virgo in passione filii eclipsata est super omnes viatores sufferens uel doloris sicut ex simeonis propheta ei fuerat prophetatum dicentis Tuam animam pertransibit gladius. quod exponens bernardus dicit Vere tuam animam doloris gladius in hora passionis filii pertransiuit ut plus quam martiris esses in qua nimirum corpe sensum passionis excesserit compassionis affectus. An non tibi plus quam gladius fuit. sermo ille reuera pertransiens animam et pertransiens usque ad diuisionem anime et spiritus. ecce filius tuus. o commutationem. iohannes tibi perthesu traditur. seruus per domino. discipulus pro magistro filius zebedei pro filio dei. Ex his ergo et similibus proprietatibus solis. beata virgo est solis nomine appellata in que solem dei et tabernaculum suum. id est christum posuit. Qui homo christus bene tabernaculum dicitur quod in eo ut ait apostolus. Plenitudo diuinitatis corporaliter habitabat. Fuit ergo deus in homine christo christus autem ex homine et deo in unitate persone in maria habitabat. Hinc bernardus. Iure sole maria prohibetur amicta que profundissimam diuine sapientie ultra quam credi possit penetrabat ab ipsum ut quantum sine personali unione creature patitur adicio luci illi inaccessibili videatur immerisa. ipsa enim meruit uelut summatim cingi et operiri undique et circumfundi undique. et tamquam

ipso dno igne concludi agente hoc spiritu sancto qui nos apud
deum dignetur misericorditer promouere. etc.

De eodem sermo secundus.

Ies boni nunc est si tacuerimus sceleris arguemur. in
reg. vii. dicit bern. quod per gabrielem archangelum ma-
rie dimitus nunciatur et per christum adimpletur hoc totum
pauet celum stupet terra. creatura omnis etiam celestis
miratur. In verbis ergo propositis quatuor intelligimus. videlicet
huius diei festiuitatem. festiuitatis historicam veritatem. no-
stram utilitatem. predicatoris ad annunciandum necessitatem. primum
ibi dies. secundum ibi nunc. tertium ibi boni. quartum ibi si tacueri-
mus etc. Primum autem exponere non indiget in manibus. enim est huius
diei festina celebritas. et ideo deuote ludendum est. In secundo
membro videlicet in bono nuncio quod in hac die marie matri no-
strae et per consequens toti mundo nunciatur. quod ut ad qualicumque
etiam intelligentiam auditorum mentibus inculcare valeamus. necesse
est sermonem istum alius exordiri qui sermo ut gratius acceptus
tur non nostrum. sed beati bern. sententiam applicamus qui sic dicit videtur
re videtur mihi primum hominem. quatuor virtutibus. in exordio
creacionis sue amicum esse que sunt pax veritas. misericordia iusticia
et pax osculate sunt. Est enim in his quatuor salutis integritas
nec sine his omnibus potest stare salus nostra quas deus ac-
cepit de corde suo et primos pentes his vestiuit. iuxta illud eoz
xvii. Deus secundum se vestiuit hominem. et dedit ei potestatem eoz
que sunt super terram. primo autem dedit eis pacem. ut nec intus
nec foris esset aliquid quod eos posset aliquo modo perturbare vel ad
aliquam inquietudinem provocare. ut nec intus essent pugne nec fo-
ris timores nec caro concupisceret aduersus spiritum. nec spiritus
contra carnem. post hanc gratiam dedit homini veritatem cum
instruxerat eum et docuit quid ei esset faciendum propter et cauendum.
cum eis dixit. Ex cum ligno paradisi comedes. de ligno
vero scientie boni et mali caueas ne comedes. Tercio dedit eis iusti-
tiam tunc aminebatur eis penam dicens quacumque die comederitis
mortem moriemini. tandem exhibuit misericordiam cum post trans-
gressionem deus morose deambularet in paradiso dans locum penitentiae
et occasione venie interrogando Adam ubi es et quia sponte homo
dimisit pacem et misericordiam non curauit dans manus iniquitatibus et
peccatis et ambo preuaricantes contra mandatum domini pomum
vetitum gustauerunt. Ideo relicta pace statim inuenerunt aliam
legem in membris repugnantem legi dei. Ideo due virtutes scilicet pax et
misericordia recesserunt ab eis et redierunt in cor dei qui dedit illas.

relique vero scz iusticia et veritas remanentes cū eis ipos cum
omni posteritate sua sine misericordia affligebant. hmc est qz
deus plus qz p quinqz milia ānoz d hoc peccato placari nūquā
poterat. sed ad psualionē veritatis et iusticie totū mundū dilu
uio pauidis exceptis oleuit. multa similiter milia p vno marmu
re pstravit leniens et indignans hoī sicut leo. Hys aut duas
bus scz veritate et iusticia hoīb2 nō pcentib2 interim nō cessat
par nec dabat misericordia silenciū i corde dei sed pio susurrio
paterna pulsantes viscera deo dulciter suggerebant dicentes
numquid meternū piciet deus aut non apponet vt dplacitōz
sit adhuc nūquid obliuiscetur miseri de2. aut atinebit i ira sua
mias suas Et quāuis diu multūqz visus sit dissimulare pater
mian. vt interim satisfaceret zelo iusticie et veritatis nō tamē
intructuosa fuit supplicantiū iptunitas sed exaudita est in
tempo optuno. forte enim interpellantibus tale dicitur dedis
se misum. vsqz quo preces vestre. obitor sum et sorozib2 vestris
quas accinctas videtis ad faciendā vindictā i narōibus iusti
cie et veritatis vocentur veniant et super hoc verbo piter dfer
amus. Estimant ergo legati celestes. et vt viderunt miseriam
hoīm et crudelez plagā. ppha loquitur angeli pacis amare fle
bant. qui enim fidelius que ad pacē sunt querant quaz angeli
pacis Sane ex deliberacōe dñi ascendit veritas ad constitutaz
diez. sed ascendit vsqz ad nubes. nec dū plane lucida sed obscu
ra et obnubilata zelo indignacōis. factū qz ē vt legitur i ppha.
domine in celo mia tua et veritas tua vsqz ad nubes Medi2 aut
pater lūnam resdebat. et vtraqz ppte sua qd habebat allega
bat et quod vtilis poterat loquebatur. Quis putas illi collo
quio meruit inter esse et indicabit nobis. quis audiuit et enar
rabit forte in enarrabilia sunt. et nō licet homini loqui. Sumā
autem controuersie huius hec fuisse videtur Eget miseracione
creatura racionalis ait mia. qm̄ misera facta est et miserabilis.
veritas ait oportet inquit impleri iermone quē locutus es dñe
totus moriatur necesse est adam cum omnibus qui in eo erant
qua die vetidū pomū in preuaricacōe gustauit vt quid ergo ait
mia vt quid me genuisti ciciz pitura. Scit enim veritas ipa qm̄
mia tua ppt et nulla est. si nō aliquando misis. Similitē autē et
illa eduerso loquebatur. quis enī nesciat qz si pōictam sibi pre
uaricator sniaz mortis euaserit ppt nec pmanebit meternū ve
ritas tua dñe Et ecce vnus de cherubin ad regem Salomonē
Suggererit esse mittendū. qm̄ filio datū est omne iudicium In
ius ergo iudicio et in dpectu suo pōicte scilicet mia et veritas

obuiauerunt sibi eadem que supra dicta sunt verba querimonie
repetentes. fateor ait veritas zelum bonum habet misericordia. sed utinam
sciam. Nunc autem quid preuaricatori plus quam sorori iudi-
cat esse precandam. At tu inquit misericordia neuter precatur sed tanta indigna-
tione seuis in preuaricatore ut inuoluas patrem et sororem. quid male
merui si quid habes aduersum me dicito mihi. Sin autem quid me
persequeris. Grandis controuersia fratres et intricata nimium
disceptatio. quis non illic diceret. bonum nobis erat si natus non
fuisset homo iste et si erat cito non videbatur. quomodo simul possent
misericordia et veritas conseruari. Cum veritas adiceret in ipsum iudice
partis sue merita dicens cauendum omnino ne irritum fieret verbum patris
ne sermo viuus et efficax qualibet occasione euacueretur ait pax
parcite queso precate verbis huiusmodi non vos decet huiusmodi
al facio virtutum est ista inhonesta contencio. Porro iudex inclina-
uit se et digito scribebat interea. Erant autem verba scripture que
pax ipsa legebat in auribus omnium. hec dicit perperam nisi ad amorem moriatur.
et hic dicit nisi misericordiam consequatur. fiat mors bona et habet vera
quod petit. omnes obstupuerunt in verbo sapientie et forma precipi-
onis pariter atque iudicii. Siquid manifestum fuit nullam eis occa-
sionem querimonie remanere. si fieri posset quod utraq; petebat
ut et moreretur. et veniam consequeretur. sed quomodo fiat in-
quirunt. Mors crudelissima et amarissima bona fieri quam natura ratione
potuit. At ille mors peccatorum pessima. sed preciosa fieri poterit
mors sanctorum. An non erit preciosa si fuerit vite eterna. porta glorie
preciosa utique inquit. sed quomodo fiet istud. at ille si quis ex car-
itate moriatur. et qui nihil debet morti et cuius mors preciosa fiet
erit in bono. quod omnium hominum qui fuerunt sunt et erunt mors potest
fieri in malo. bonum visus est sermo et fidelis et omnium acceptio
dignus. sed ubi ille innocens poterit inueniri qui mori velit non
ex debito nec ex malo merito sed ex beneplacito suo. Circumit ve-
ritas orbem et nemo mundus a sordibus nec infans cuius unius dicitur
est vita super terram inuenitur. sed et misericordia celum omne perlustrat et
in angelis quoque ne dixerim prauitatem. misericordiam inuenit caritatem
nec posse sufficere pro omnibus cum sit similis creatura. rede-
unt ergo ad constitutum diem veritas et misericordie. anxie pluri-
mum non inuenio quod desiderabant. Tunc seorsum pax consolans
eas. Vos inquit nescitis quicquam nec cogitatis. non est qui faciat
bonum non est usque ad unum. qui consilium dedit ferat auxilium. In-
tellexit rex quid loqueretur et ait. penitet me fecisse hominem.
pena inquit me tenet mihi incubit ut pax ait sustinere penam
et penitentiam agere pro homine quem creauit. Tunc ergo dixit. Ecce
veniam. non enim poterit hic calix transire nisi bibam illum et accersit

protin² gabriele Vade inquit die filie syon Ecce rex tu² ve. fe
stiauit ille et ait Adorna thalamū tuū sion et suscipe regē. por
to venturū regē. mīa et veritas obmauerūt sibi iusticia vero tro
iū p̄pauit s̄m isaiā. Iusticia et iudiciū p̄parō sedis tue. pax aut
cū rege venit. vt p̄p̄a fidelis inueniretur qui dixit pax erit in
terza nostra cū venerit. Sequitur terciū sc̄z boni. In quo huius
anūctiacōis vtilitas designatur. p̄pter qđ sciendū. qđ in prima
creacōe homo accepit triplicē dignitatē sc̄z naturalū excellen
ciā. mentis innocenciā. dei amicitiam. primo dico habuimus na
turalū excellēciā i eo qđ oīa nrā infiora et extiora sursum ad deū
erant erecta vt sine labore et omni impugnacōe deū possem²
contēplari Ita vt ab hac excellēcia nihil foris impediret. nec
intus retardaret. nam vt ait bern. rectus dominus rectū fecit
hominē vt omnia que essent in homine recto ordine erigerent
se ad deū Secūdo habuimus mentis innocēciam qđ sine omni
peccato creati fuim². ad imaginē quippe dei. qui peccatū nō
habuit creatus fuit homo. ex cuius p̄sona dicitur in psal. Ego
in innocēcia mea ingressus sum redime me et miserere mei. t̄cio
in dei magna amicitia stetit homo Cū enim omnis dilectio et
amicicia sup̄ similitudine fūdatur dicēte. ecc. xiii. omne animal
diligit suū s̄m. non potuit deus non diligere hominē. quā ad
similitudinē et imaginē suā creauit. Ab his tribus dignita
tibus cecidit hō. cū gustauit cibū vetitū p̄uaricando mandatū
et nos in eo cecidimus vniuersi Cecidimus aut in triplicem mi
seriam. nam ab excellēcia cecidimus in ignomiam. ab innocen
cia ad culpē miseriam ab amicitia ad dei inimicitiam. Ex quib²
tribus nimis abhominabiles facti sum². p̄pter qđ de homine sic
lappo dicitur in psal. homo cū in honore esset non intellexit. ec
ce dignitas hominis in qua stetit. Sequitur compatus est in
mīs ispiētibus et s̄lis factus ē illis ecce ignominia i quā ce
cidit vt homini p̄ lapsū in sultando et inpperando dicerēt
bestie tre illud gen. Ecce adam quasi vnus ex nobis fact² est.
Hec ergo tria excellēciam innocēciam amicitiaz recuperauim²
per dei incarnationē. nam excellēciam recuperauim² per dei et
hominis in vtero virginis vnionē. maxima enim dignitas ho
mini est deū habere hominem et fratrem nostrū. Vnde ex hac
excellēcia aliquando peruenim² ad infinitam digniorē exellē
ciam in celo vbi limpidius et immediacius qđ adam deum et
dñm cōtemplamur. vnde cū dñ² cōmendasset iohēz baptistaz
luc. vii. dicēs. Inē natos mulier non surrexit maior iohēz bap
tistianx. qui aut minim² est in regno celoz maior est illo. Ex
quo patz qđ minim² in regno celoz indigniori stat excellēcia

quā adam . licet enim adā in magna stare excellenciā peccare
 tñ poterat qđ in regno celoz nullus potest. Secundo in nocē
 ciam recupauim? p dñi passionē. Ipse enim vt isa . ait peccata
 nostra prulit sup lignū et ism ipse peccata multoz tulit . Item
 iere . xxxi . Peccati eoz nō ero memoz amplius . sublato autē pec
 cato innocenciā recupauim? Itē 2o . vi . liberati a peccato serui autē
 facti deo . habetis nūc quid sanctificacōz nostrā . finē vero vitā
 eternā . tercio recupauim? amicitia p sanguis effusione . sic enī
 dicit apostol? Cū inimici essemus reconciliati sum? deo p mor
 tem filij eius Vel dicere possumus . qđ recupauim? dei amicitia
 per in carnacōis unōne . in eo enim qđ vestiuit se carne nostra
 priori nos amicitie reformauit . secundo innocenciā recupauim?
 per eius passionē . tercio aut excellenciam recupauim? per ei?
 resurrecōz in cuius uirtute assequimur eternam gloriacōz in
 qua copiosam et gloriosam excellenciam habebimus in eternum
 Sequitur quartū et ultimū scz si tacuerim? sceleris arguemur
 in quo p̄dicacōis necessitas dclatur . qui enim scie et eloquē
 cie donū et maxie grāciam ad loquendū verbū dei accipiunt a
 domino grauisime arguuntur si ea ad lucū non posuerint aiaz
 Vnde ih . ue mibi qđ tacui Considerant enī qđ ad p̄dicandū
 talentū accepit et iō doluit se tacuisse . ppē qđ talibus negliē
 tibus . dī luc . xix . serue nequāz qđ non dedisti pecuniam meam
 ad usuram et ego nemens cū usura utiqz exegissem illam . Plinc i
 cor . ix . ue mibi si nō euangelizauero qm dispensacō tradita est
 mibi . bern . ue qui bñ loqui d dño accepūt si questū reputant
 pietatem rē .

De eodem tercius sermo .

Ve maria gracia plena luc . ii . dicit bernb . iniungitur
 roua legacio angelo gabrieli . et nouam uirgo p̄fessa
 uirtutē noue salutacōis honoratur obsequio antiqua
 excluditur maledcō mulierz et nouam noua mater ac
 cipit bñdcōz . in uerbis ergo p̄positis cū subiūctis sex dulcissime
 sine ponūtur . quib? gloriosa uir . ma . mirifice am̄datur . Primo
 enim laudatur et salutatur a purissime uite inocēcia . secundo a
 uirtutū copiosissima sufficiēcia . tercio a grāciar plenissima sup
 effluēcia . quarto a dignissima dei presēcia . quinto a stat? su
 excellētissima reuerēcia . sexto a fructus sui utilissima mag
 nificēcia . primū ibi aue . scđm ibi maria . terciū ibi gracia plena
 quartū ibi dñs tecū . quitū ibi benedicta tu in mulierib? . sextū
 ibi . Et benedict? fr . ue . r . Hec ergo laudis p̄conia per ordinē
 p̄sequentes . primo dicim? qđ beata uir . cōmendatur et laudas
 tur . per hoc qđ est aue a purissima uite innocēcia . que saluare

Sic p̄dicat p̄ponit

102
 aue

salutatio tanto gloriosior ipsi virgini attribuitur. quanto rarius
in scriptura inuenitur. In omni enim textu veteris testamenti
ante istam salutacionem non inuenitur eo quod nulli unquam hominum veraciter
potuerit applicari. quis enim sine ve a mundi exordio est
inuentus. nec infans cuius vita est vnus dies super terram. de
enim ave. i. sine ve. hoc est sine culpa. cui iusto ordine debetur
ve effectum per causa ut sepe solet fieri intelligentes. et quia sola virgo
immaculata ab omni macula fuit ideo ei soli hec noua deo et noua
salutacio debuit reseruari Est autem triplex ve a quo fuit libera
virgo sancta scilicet a ve culpe originalis a ve culpe venialis et a ve
culpe mortalis De primo ve dicitur iere. xv. ve mihi mater mea
et quid me genuisti vix rix vix discordie. rixas enim et discordias
as. quibus spiritus concupiscit aduersus carnem et caro aduersus
spiritum ab originali peccato contraximus que in nobis rarissime con
pescuntur De secundo ve dicitur tre. ve nobis quod peccauimus. hoc enim
de veniali congrue potest dici iere. ii. In vso sanctificatus in ver
bo prime persone connumerans se alijs mortaliter non peccauit. et
ideo hoc ve puenialibus potest sumi. De tercio ve dicitur osee ne eis quod
recesserunt a me. et item iere. vii. ue eis cum recessero ab eis quod de
mortalibus peccatis oportet intelligi quod nec deus a nobis nec
nos a deo recedimus nisi cum culpam committimus mortalium pec
catorum. de omnibus autem tribus istis ve dicitur apoc. v. ue ue ue habi
tantibus in terra sic enim dicit iohannes. Audiuimus vocem angeli unius
volantis per medium celi dicentis voce magna. ue ue ue oibus habi
tantibus in terra. Ne si dicat omnes habitantes in terra infecti
sunt aliquo istorum trium ue. quod ut plenius et planius videatur.
Sciendum quod sunt tria genera peccatorum scilicet originale. veniale.
mortale. ut promissimus et sicut ex decore gratie nullum bonum re
manet irremuneratum sic ex decore iusticie nullum malum remanet
impunitum ideo predictis tribus generibus peccatorum inter se distinctorum
debentur tria genera ue inter se distincta. nam originali peccato
debetur ue lymbi. In quo anime habentes peccatum originale
excluduntur a visione dei. peccato uero veniali debetur purga
torium. per cuius ignem predictae anime a suis venialibus depurantur.
peccato autem mortali debetur Infernus non ut illic puenientes
purgentur sed ut eternaliter crucientur. Cum ergo beata virgo
nullum predictorum peccatorum habuerit ideo ad iudicabat ei ange
lus quod merito esset a bonum veniente ex peccato penitentiae alie
na licet animam ut doctores tradunt ad lymbum descendisset. si autem
passionem domini decessisset. hoc non fuisset propter culpam perso
ne. sed propter infectioem nature humane. uel etiam dici potest quod hoc ideo
factum fuisse. quod deus per passioem suam celestis regni ianuam non dicitur

a puisset. Possunt aut quatuor cause assignari. cur beata virgo nouo
 salutacionis genere debuit ab angelo salutari. propter vestis culpe
 transuersionem. noue uirginitatis inuentionem nouam conceptioem. nouam
 perituram. Prima dico causa propter quod beata virgo nouo salutacionis gen-
 ere salutatur hec est cum culpa eue in gratiam. maledictio in benedictionem.
 totumque pondus mali in bonum mutatum fuit. in signum huius ergo
 gratie non peruariatricis mulieris. debuit etiam transpositis literis trans-
 mutari ut cum illa vocaretur Eua nostra repaco in contrarium facta
 accipere merito debuit ab aue. quod autem totum malum per eam infusum per
 mariam in gratiam sit mutatum. dicit augustinus. Eua enim luxit ista exulta-
 tauit Eua lacrimas. maria gaudium in ventre portauit. Impleta
 est ergo maria gratia et eua euacuata est a culpa. Maledictio eue in ben-
 edictionem mutatur marie. Secunda causa propter quod beata virgo nouo salutacionis
 genere ab angelo salutatur est noue uirginitatis aduentionem. licet enim
 multe essent uirgines ante eam nulla tamen ex illis apostolum habuit
 sic manendi. unde bernardus. o beata uirgo quis te docuit. aut que pa-
 gina instituit ut uirginitate domino sic placeres. dicunt enim eius pro-
 cones. quod uirginitatis sui uotum emiserat hac tamen dote in-
 posita si diu fecerit beneplacitum uoluntati propter quod angelo saluta-
 ti respondit huiusmodi dicens. quomodo fiet istud quomodo uirum non agnosco. non
 agnoscere propono. et quia ante eam non uirginitatis uotum emiserat ideo
 propter hanc nouam et deo gratam et insolitam ad inuentionem noua saluta-
 cio ab angelo salutatur. Tercia causa noue salutacionis est noua
 et prius inaudita conceptio. concepit ergo uirgo non de uirili
 semine sed de spiritu sancti germine in quo nec primas similem uisa est
 nec hunc sequentem. et hoc est quod promissit angelus uirgini querenti quomodo
 fieret istud dicens. Spiritus superueniet in te. ex cuius uirtute concipies
 es uirgo permanens per conceptum. Quarta causa noue salutacionis
 est nouus et insolitus et cum stupore mirandus proventus. Non enim
 periturum quolibet de plebe nec principem quantumlibet magnum
 huius mundi sed deum uerum qui fecit mundum. De hac nouitate et in-
 effabili stupore. dicit bernardus. Si adicias alijs eius excellencijs eius
 mater est que iam poterit lingua etiam angelorum dignis ex tolle-
 re laudibus uirginem matrem non cuiusquam sed dei. Ista est enim
 nostre uirginis glorie singularis et excellentissima prerogativa. quod
 filium suum eundemque cum deo patrem hunc meruit dominus. Ex his ergo qua-
 tuor nouitatibus beata uir. noue salutacionis genere debuit salu-
 tari. Sequitur in predicto themate secundum mebrum scilicet maria. In quo in-
 uentur uirtutum copiosissima sufficiencia. quod ex interpretacione eius
 de nouis euidentius declaratur. Maria enim interpretatur mare.
 habet enim mare tres proprietates que spiritualiter intellecte marie
 conueniunt propter quas a mari maria uocata est describitur.

Sed in m. l. 2.
 Maria

No. 17 de f. 101. om. m. 106

in libro de naturis rer. sic mare est collectio omni aquar. tam dulcium
 quam salinar. hospiciu omni fluior. subdium i necessitatibus refugiu
 ipiculis. iterantiu copendiū. laborantiu luctu In hys maris p
 rictatibus omniu virtutu cumulus gloriose virgis declaratur
 Nam per primam proprietatem. scz collectio omni aquar. quid miru
 cumulat omni virtutu accipitur. qd aut subiungitur tam dulci-
 um quam salinarum Innuitur q non solum virtutes dulciter
 afficientes habuit sed etiam p compassione amaritantes per
 quas materno affectu omni misys copaciebatur Si enim paulu
 multu inferior dicere de se potuit quis infirmatur et ego non i
 firmo quis scandalizatur et ego non vroz quantomagis maria.
 De hac vniuersitate omni virtutu. dicit anabel. Exponens illud
 ecc. vas auri solidu ornatu omni lapide pcoso maria e vas ppfe
 dinitatis continenciam. auri propter status eminentiam. solis
 du propter omni malor. resistenciam. ornatu omni lapide pcoso
 propter omni virtutum confluentiam. qd pulchre nobis proponi
 tur gen. i. vbi dz Congregentur omnes a que que iub celo sunt
 in locu vnu et sequitur Congregaco aquaru appellauit maria
 Ac si in eisdem verbis silent inuat Vbiuq; et in quocunq; loco
 videritis congregaco omni aquaru. i. omni virtutu collectio. ipa
 est maria electa mater dei. Secundo in p. dicta maris Descrip. S. d.
 sione subiungitur caput et hospiciu. caput propter aquarum
 effluentiam. hospiciu propter earundem refluenciam. que
 duo breuiter tanguntur ecc. vbi dicitur Ad mare unde exeunt
 flua quantu ad caput iterum reuertuntur. quantu ad hospiciu
 Sic beata virgo maria caput est omni graciaram. aqua quicquit
 boni consequimur nobis fluit hinc bernhardus. nihil nos de
 habere veluit quod per manus sanctissime virginis marie non
 transiret. Eramus enim omnes filii ire et idigni vt a deo imme
 diate aliquid acciperemus. datum est ergo marie quicquit salu
 tis quicquit gracie accipimus vt per illam daretur nobis quip
 pe qui nec se ipsum nobis dare voluit nisi per ipsam. Est autē
 mare non solum caput aquarum. sed et hospiciu earum. per
 quod instruimur. q; cum omnia flua graciaram ab ipsa scilicet
 virgine maria nobis fluant. debemus et nos eadem per graci
 arum actione in ipsam refundere ut uberius iterum nobis flu
 ant. Bernhardus. Ad mare unde exeunt flua reuertantur ut
 iterum fluant. nec ut minus habens q; dederat reperit sed ne
 tibi de peat quicquit ad em retuleris. Siquidem et fluis aqua
 si steterit putrescet. sic plane graciaram cessat decursus ubi re
 cursus no fuerit. Tercio mare est subdium in necessitatibus
 sic beata virgo dei genitrix in necessitatibus subuenit vniuersis.

S. d.

Tercio

et quod singulis necessariū fuerit subministrat Vnde stans in pub-
 lico clamat ad nos omnes dicens Venite ad me omnes qui cō-
 cupiscitis me et a generacōibus meis ad implemī. Hinc bernh.
 Mari sinum apertū vniuersis vt de plenitudine eius omnes accipi-
 ant captiuos redempcōz. eger curacōz. tristis desolacōz. peccator
 veniam iustus gratiam. angelus leticiā. filiū carnis subām. de-
 ius tota trinitas gloriā. quarto mare est apendū iterancium
 longissima. n. via super mare velociter p̄trālitur Sic virgo b̄a
 est nostrū apendū qui in hoc mari magno itineramus facili-
 tati et velociter p̄ eā tales grās desequimur. p̄ quibz sine ea nos
 oporteret longissima t̄pis spacia laborare. Vnde bern. Aduo-
 ratam nostrā p̄misit p̄ egzinacō. que tamquā iudicis mater sup-
 pliciter et fidelit̄ salutis nostre negocia p̄trābit nec pati res-
 pulsam possumz ubi ante filiū matrē ante patrē filiū h̄amus.
 filius. n. ostendit patri vulnera. mat̄ filio pectus et vbera nec
 vlla p̄t esse repulsa. ubi t̄t̄ d̄currūt caritatis insignia. Sequitur
tercū scz grā plena In quo gratian tangitur plenissima sup̄ ef-
 fluencia. qd̄ exponēs bern. dicit legimus in actibz ap̄toz. Ste-
 phanū plenū gratiā. et ap̄ los repletos fuisse spū sancto. s̄z lon-
 ge dissimilit̄ a maria. qz nec ille a deo plenus fuit vt in eo habi-
 taret plenitudo diuinitatis corpaliē vt in maria. nec illi con-
 ceperat̄ de spū sancto quē admodū maria Ad quid igitur nūc-
 ciatur ab angelo plena grā nisi vt d̄no supueniēte nobis fieret
 sup̄ plena. hec aut̄ plenitudo grāz in tribus agnoscitur scz in
 multitudine magnitudinē et latitudine grāz. Primo dico hec
 plenitudo qua maria plena ab angelo nūciatur consistit in mul-
 titudine grāz. habuit enim omnes grās. et oīa que rōem grē
 forciuntur. dicēte ecc. In me omnis gratia vite et vite. Itē jero.
 Ceteris p̄ partes marie vero se s̄t̄ infudit plenitudo cū grāz
 nobiscum enim bene agitur. si vel vnā graciunculā desequamur
 teste ap̄lo qui dicit vnicuiqz nostrū data est grā. sed maria sic
 plena ē gratia vt nec vna ei ex oībus defuisset. Secūdo plena grā
 d̄z p̄p̄ grāz magnitudinē Non enim exiliter grās suas habuit
 sed in maxia virtute habuit vniuersas. vnde bernh. nō deuit
 virginem beatam cum vulgo d̄nēs habere grāz que sumum
 et maximū gestabat in v̄fo. sed quicquid sumū. quicquid sup̄
 mū quicquid maximū in grāz esse poterat hoc habebat Tercio
 gratia plena ab angelo salutetur p̄pter gratian latitudinē Tā
 sup̄ effluenter enim plena erat gratia vt eas in celū in infernū
 extenderet et interzam. quod bernhardus nobis insinuans ex-
 ponens verbum psalm. operatus est deus salutem in medio
 terre. dicit iuste vterus virginis medium terre appellatur.

Gra plena

Ad illam enim sicut ad mediū respiciūt. et qui in celo habitāt
et in inferno et qui nos p̄cesserūt. et nos qui sumus et qui nos
secuntur et nati natoꝝ et qui nascentur ab illis. Illi qui sunt in
celo vt resarciantur qui in inferno vt eripiantur. qui nos p̄cesse
runt vt p̄p̄be fideles iueniantur zc. quā vt se nobis mediaticē
inter nos et deū exhibeat moueat et p̄moueat suarū sup̄ effluē
tia. copia et imenitas graciaꝝ zc.

Sermo quartus De eodem.

ns tecū dicit bernb. licet deus sit cum omnibus sanc
tis quādā tñ p̄rogatiua est singulariter cū virgine
maria cū qua vtiqꝫ tanta consensione fuit vt illius nō
solū voluntatem sed etiam carnem diungeret. ac de
sua virginis qꝫ substantia vnū xpm efficeret. vel potius vnus
xpus fieret qui et si nec totus de deo. nec totus de virgine. to
tus tñ dei et totus virginis esset. nec duo filij sed vnus vtriusqꝫ
filius. Et subiūgit dñs pater tecū qui suū filiū facit tuū. obum
brans tibi. vt tñ splendorē filij valeas sustinere. filius tecū qꝫ
ad adendū ī te mirabile sacramtū nro mō et sibi referat vtrū
tuū et tibi suat virginalē signaculū S. s. tecū. d. cuiꝫ virtute o
cipis sanctificans te vt sola digna esses dei filiū p̄turire Expe
ditis ergo tribus p̄ticularibus angelice salutacōis. Nunc qꝫ reliquit
est exequamur. fuit aut deus tota trinitas cū maria p̄p̄ tres
causas videlicet vt corpꝫ fecundaret vitā sanctificaret animā
quodamō deificaret. et vt hec tria ī sup̄mo magnificaret. In
quibus ip̄am sup̄ omnes creaturas mirifice sublimauit. ita vt
corpus in sup̄mo statu fecundaret. vitā in sup̄mo sanctificaret
animā in sup̄mo deificaret. Sup̄ma aut fecunditas ē cū flore
virginitatis. in qua nec primā similit̄ visa est. nec habere sequē
tem. Sunt enim virgines que mundā et ī otaminatā virginea
tem seruauerūt sed fecunditatis fructu caruerūt Sūt et fecunde
conjugate sed virginitatis florē p̄diderunt. Sꝫ nulle vise sunt
que florē cum fructu habere meruerūt p̄ter nostram virginem
gloriosā. Hinc bern. Bona est fecunditas diuinalis sed melior
castitas virginalis optima aut fecunditas virginea seu fecunda
virginitas. Secundo dominus fuit cū ea vt vitā eius sanctifi
caret et hoc nō simplicit̄ sed in sup̄mo. hec aut sanctificacō
vt sup̄rema fieret multis p̄ticularibus sanctificacōibus est cōs
p̄ta. et a prima vsqꝫ ad vltimam et perfectam decurrunt quāqꝫ
Prima enim sanctificacio contingebat in sui iūcto purgacione.
Secunda in virtutum exercitacione. Tercia in spiritus sancti
superuencione. quarta in filij vngemū dei conceptione.

Dns tecum

Quinta in eisdem filij educatione. amansione. et felici detractione
In prima sanctificatione sanctorum fuit renatis. quia ipsa ex sua sancti-
ficacione potens erat non peccare quod non est in renatis. In secunda
sanctior fuit quibuslibet viatoribus. quorum nullus unquam se tam sub-
limiter exercebat. In tertia excellabat ad a in statu innocencie
qui licet creatus esset ut posset libere non peccare. hunc tamen cum hoc
detrahi. ut posset peccare. quod post conceptionem nequaquam extitit in
maria. In quarta eius sanctificatione excellabat angelos qui
licet essent confirmati ut nullatenus possent peccare. non tamen
possunt augere meritum ut maria. In quinta sanctificatione ita
approximabat se deo ut nulla unquam pura creatura tanta se ei simili-
tudine conformaret. qui ergo potest capere capiat quod supra modum
sanctificata fuerit vita virginis gloriose. Tercio deus testatur an-
gelo fuit cum maria. ut aliam eius quodammodo deificaret. Nam ex unione
dei qua plenitudo divinitatis habitabat in eo corporaliter ita unione
fuit deo ut nihil sciret. nihil intelligeret nisi deum de qua dicitur
caccie dicit ieremias. Sic lana candidissima naturali colore de al-
bata cum inficitur sanguine cochili vel muricis vertitur in pur-
pura sic spiritus sanctus cum in conceptione venit ad virginem que iam duobus
plena fuit gratia versa est et ipsa sine tactu virili in matrem ut in
non sit quod fuerat sed purpura verissima ad indumentum et gloria
summi regis ut nulli demceps vi ea usu femineo licuerit nisi deo
et nullis iam visibus sit ipsa mancipanda nisi dominis et tanto va-
lidius inflamabatur dei presentia quanto dominis intus illustrabatur
visitationibus quam totam repleverat spiritus sancti gratia. totam incan-
duerat dominus amor ita ut in ea nihil esset quod mundanus violat-
ret affectus. sed ardor eternus et ebrietas profusi amoris. Hinc
de eadem deificatione dicit bernardus. Maria iure sole prohibetur am-
icta que profundissima divine sapientie ultra quam credi possit penetravit
abyssum ut quantum sine personali unione creature dicitur pati-
tur. luci illi inaccessibili videatur imersa. ipsa enim meruit velut
summatim contingi et operiri undique et circumfundi et tamquam ipso domino
igne deludi. Ut autem evidencius videatur quanta singulari excel-
lencia deus presentibus creaturis fuerit cum maria. ostendit bernardus. sic dicit.
Quatuor modis deus in est omni creature. Primo eorum tam bonis
is quam malis. nichilque includit divinitatis essentiam per quam esse oia
acceperunt. Secundo modo in est bonis operatione agit enim in eis virtus
operata ut operentur opera dei. nec otiose creati sunt ita creaturas
sicut mali. in quibus licet deus sit presentis. sed ad vindictam que
elexerunt arescere ut alimenta sempiternis ignibus amittant. tertio in est
pluribus bonis illuminatione. quos dicitur fufon agnicione nobilitat et presentis
pes efficit suorum secretorum. quarto in est uni soli virgini viz per deitatem

qd idē est qd illa hic taceat et tremiscat omnis creatura et vix
 audrat aspicere tante dignitatis imensitatem. habitat deus
 i angelis sed nō eīdem essencie habitat deus in virgine cum
 qua vnus nature habet p̄emptitatem. et ideo cum angelis sa-
 lutando virginē dixisset dñs tecū hoc insinare voluit qd singula-
 ri quadaz excellencia. cū ea dñs esse voluit p̄ oībz creaturis vt
 sic potēs esset in celo et interza subuenire miseris miserorum.
 Vnde clamem⁹ ad dominā et reginam nostrā aduocatā et ad-
 iutricem dicentes illud bern. Nūquid qd ita deificata es. ideo
 nostre hūanitatis oblita es. Sequitur quintū in angelica salu-
 tarōe scz benedicta tu i mulieribus. In quo emendatur ab excel-
 lentissima status sui reuerencia. p̄ qd benedictōz nō simpliciter
 bndicitur sed p̄ oībz mulieribus benedicta predicatur. apter
 qd sciendum qd est quadruplex benedictio quibz beata virgo
 est benedicta scz maledicti euacuacō. fecunditatis apagacio.
 singularis grē collacio. sup excellētis donis congratulacō. hys
 omnibus benedicitur virgo sancta. Prima ergo benedictō. ē ma-
 ledicti euacuacō. fuerūt enim omnes filie eue ex p̄uaricatione
 matris omnū multipliciter maledictē. Erat enim maledictō ste-
 rilitatis gentē nō ampliando in peccatis accipiēdo multiplicis
 incomoditatis partū gestando. doloris et acerbittatis ipturien-
 do. Primo dico erat maledictō sterilitatis vt quecūqz secundū
 legem habens vix sterilis esset. dicebatur ab oībz maledicta
 Vnde rachel. que diu sterilis erat et pere cepisset dixit ad pri-
 mū ptū hoc p̄ beatitudine mea abstulit enī de⁹ obpbriū meū
 Secūda maledictō est qd omnes mulieres ferū suū accipiunt in
 peccatis. vnde psal. Ecce enim iniquitatibus deceptus sum et in
 peccatis concepit me mater mea. Tercia maledictō ē qd fructū
 ventris sui gestates multum subiacent miseris et erūpnis. hic
 gen. Multiplicabo erūpnas tuas et conceptus tuos ait dñs
 ad eū Itē thob. iiii. Memor esse debes que et quanta picula
 passa sit mater tua ap̄ te in vfo suo. quarta maledictō est qd mu-
 lieres cum dolore p̄nt ap̄ qd iēm gen. dixit dominus ad mu-
 lierem. In dolore p̄ies filios. has omnes maledictōes felix hec
 mulier suis benedictōibus euacuauit. quia virgo p̄mansit cū ho-
 noze cōcepit sine pudore gestauit sine labore pepit sine dolore
 et hec est prima benedictō p̄ quā beata virgo omz maledictōz pe-
 nit⁹ ex sufflauit. Secūda benedictō ē fecunditatis ampliaco p̄
 quā p̄turiētes mltiplicat agnacōz suā qua et nra domina bene-
 dicta extitit. qd licz vnū filiū natalitē peperissz. i aī virtute et si
 nō natalitē gratuito tamē pepit omz filios adoptiuos vt scdm
 apo. ipe sit primo genit⁹ i multis frīb⁹. hic mar. i. pepit fil zc.

quid maledictio

*Benedictio tu
mulieribus*

quadruplex benedictio

vt naturalis filius relative dicatur primo genitus ad filios et
 lecto. quos post primogenitum gratuite generavit. tertia ben-
 dictio est singularis gratie collatio. de qua dicitur gen. benedixit
 dominus abraham pro qua nostra virgo est multiplex benedicta. omnes
 enim gratie quas accepit a domino fuerunt gratie singulares. Quar-
 ta benedictio dicitur congratulationis collaudatio et hec est
 solius virginis benedictio que tam supra modum super omnes ho-
 mines profecit in gratia ut omnes amirentur et ammirantes deum
 magnificent in eternum. de qua dicitur iudith xiii. Benedicta es
 tu filia a domino deo excelso pro omnibus mulieribus super terram que no-
 men tuum ita magnificavit ut non recedat laus tua de ore hominum
 quoniam in omni gente qui audierit nomen tuum magnificabit deum
 israhel super te. et sequitur. tu gloria in seculum tu leticia et honorifica-
 tia populi nostri. quia fecisti viriliter et confortatum est cor tuum pro-
 castitatem amaveris et manus domini confortavit te. et eris ben-
 dicta in eternum. De hac congratulatione ipsa nostra virgo gloriatur
 dicens Ecce enim ex hoc beatam meditent omnes generationes.
 Sequitur sexta et ultima particula salutacionis quam tamen non angelus
 sed elizabeth addidit. dicens et benedictus fructus ventris tui.
 hec autem benedictio qua fructus virginis. id est ihesus christus bene-
 dicitur in plus se habet quam benedictio virginis quia benedictio vir-
 ginis super omnes mulieres et super omnes homines extendi-
 tur. benedictio autem fructus eius sine exceptione super omnia se exten-
 dit dicente apostolo. ro. viii. qui est super omnia deus benedictus in
 secula. Nam illius benedictio ad omnes electos filios se exten-
 dit quia in eo omnes sumus sua gratia benedicti. hinc gene. xiii.
 dicit deus ad abraham. In semine tuo benedicentur uniuersae con-
 gnationes terre. Iste autem gloriosus fructus est fructus cum-
 scilicet dei patris omnipotentis virginalis ventris. spiritualis mentis.
 Primo dico fructus iste est fructus dei patris omnipotentis.
 Sic enim in persona patris dicitur in psalmo. In splendoribus sanctorum
 exiit a te lucis genui te. Et in hac generatione equalis est patri coe-
 ternus et substancialis. Hinc bernardus. Altissimus pater quauis
 omnipotens sit. non potuit tamen vel equalē sibi condere crea-
 turam vel in equalē gignere filium. Fecit itaque angelum magnū sed
 non quantus ipse est et ideo nec equalis nec altissimus. solū autē
 unigenitum quē non fecit sed genuit omnipotens omnipotentē. altissi-
 mus altissimū. et in se coeternū. ipsum sibi pro omnia coequari nec rapinā
 arbitratus est nec iniuriā. Secundo idē fructus patris est etiam
 matris. per assumptū hominem ut patet in tota ista materia. Et
 idē est etiam fructus spiritualis mentis. mat. v. qui fecerit vol. et ipse me-
 f. so. et in se est. has autē tres generationes habet ex diuinitate carne et spū

Supra saluatio
Benedictio fructus
videlicet in

Nam ex patre nascitur deus ex matre homo ex mente spiritus.
ex patre nascitur eternaliter. ex matre temporaliter. ex mente spiritualiter

De eodem sermo quintus.

Illus est angelus gabriel luc. i. Multa dicitur et deficitur
quia ut ait bern. licet et multi de virgine matre loqui ga
stiant quicquid tamen d. indicibili dicitur. eo ipso q
dici potuerit minus gratum sit minus placitum et minus
acceptetur In verbis ergo appositis cum sequentibus quatuor pos
sumus intelligere. que ad dei incarnationem decenter conveniunt
scilicet angeli legacionem. virginis deliberacionem consensum inclina
cionem. dei conceptionem. Primum ibi aue cum sequentibus in
quibus angelus suam legacionem poravit. secunda ibi. quomodo fiet istud
in quo virgo beata deliberavit. tertium ibi Ecce ancilla domini
in quo consensum inclinavit. quartum ibi fiat mihi. in quo verbo deus
intra eius se inclinavit. nec deum decepsit. nisi prius consensisset. nec
prudens consensit. nisi mater deliberasset. nec dominum. nisi legacionem angelus
optulisset. In legacione ergo incipientes dicimus quod hec angelica
legacio tria ostendit et profecit in ea. ostendit enim eam deo ac
ceptissimam hominibus fructuosissimam sibi ipsi sanctissimam. primo dico
ostendit eam deo esse acceptissimam qui ad opus nostre redem
tionis elegit eam ex omni carne nec dubium quin deo fuerit gra
tissima. qui eam ad tam sublime opus ex omnibus et pro omnibus
elegit. quod in se agnoscens. dicit. i. paralp. xxviii. placuit deo ut
me eligeret Secundo hec legacio fecit eam hominibus fecundissimam
de nulla enim creatura. pura tam copiosius fructus provenit quem
admodum de maria de cuius fructu quantum in eo est omnes homines
sunt redempti iuxta illud ecc. Videte quoniam non solum mihi laboravi
sed omnibus exquirentibus veritatem. Tercio hec legacio fecit
eam sibi ipsi sanctissimam cuius corpus et anima ex unione divini
germinis sunt quodammodo deificata Secundo beata virgo post le
gacionem habuit deliberacionem quam flore triplici adornavit. non
enim precipitavit ut Eva que ad legacionem serpentis statim precipi
tando consensit. sed morose deliberavit quia cogitabat qua
lis esset ista salutatio. non nimis dubitavit. ut zacharias. qui appet
nimiam incredulitatem lingue officio est priuatus. sed sapienter
interrogavit dicens quomodo fiet istud. Tercio consensum suum in
clinavit dicens Ecce ancilla domini et hoc cum triplici devocione ornatas
consensum scilicet cum profunda humilitate. plena credulitate. affectuo
sa cupiditate. nam humilitas in ea apparuit. quod cum regina celi et
terre eligeretur ipsa se ancillam nominavit. plena autem creduli
tas in hoc cognoscitur quod dixit secundum verbum tuum. Affectuo
sa cupiditas in eo quod dixit. fiat quod est verbum optativum.

Quarto post hunc consensum deus se in eius uterq̄ inclinavit af-
ferens secum benedictē matri triplicem gratiam. omnes enim
mulieres maledicōi subiacebant triplici. habent enim in cōcep-
tione pudorē in impnacione laborē. in partu dolorem. que tria dñi
conceptus abstulit et eorū contraria secū tulit. nā ut ait bernb.
Fuit beata virgo sine pudore fecunda sine labore grāvida sine
dolore puerpa eccetrip̄ i. ēgra ciā. Hys breuiter p̄ cursis Nūc
videamus quō in p̄dictis quatuor. scz legacione deliberacōe
consensus inclinacione. dei concepacione. nostrū negociū actire-
tur. omnes enim qui v̄mquā sunt gratiam consecuti p̄predicta
quatuor sunt p̄moti ita ut qui deo v̄mquā placuerūt et ad eius
regnū p̄uenierunt p̄ ista quatuor transierunt que p̄ ordinem p̄-
sequentes. primo dicimus q̄ deus magni consily angelus ad
singulos et ad omnes suas legaciones mittit nullū transiens
nullum spernens teste iob qui dicit super quem nō effulsi in
men eius hoc est lumē gracie et vocacionis sue. hanc autē lega-
cōem pagit triplici genere nūccionū scz p̄ creaturam. scripturā
naturā. Primo dico mittit ad nos omnem creaturā. que nos co-
moneat faciat ut ad eum conuertamur et ei ut dignū est ad here-
eamus. nā in eo q̄ oīa seruiūt ei. quid aliud astruūt nisi ut hoc
ei p̄ oībus teneamur et ad hoc sum? tanto obligatiores quāto
p̄ ceteris digniores. Hinc sap. xiii. Magnitudine sp̄ei crea-
ture agnoscibiliter poterit eorū creator videri cur autē deus p̄ crea-
turam vult agnoscī aut ut agnito ad hereamus. hinc iob. xii. in-
terroga iumenta et d̄cebunt te. volatilia celi et indicabunt tibi
in loquere terre et respondebit tibi et narrabunt pisces maris
hinc aug. Ecce celum t̄ra mare et omnia que in eis sunt v̄ndiq̄
mibi dicunt ut amē te nec cessant hoc dicere omnibus ut sine
excusabilibus Interrogavi omnia d̄ deo meo et dixerunt mibi oīa
nō sumus deus tu? quere supra nos. hinc bernb. queso reuocā
oculos ad oīa inferiora et aduerte. si non cuncta que vel nobis
in p̄speris seruiūt v̄l seruiūt in aduersis quedā sunt calcaria v̄rgē
cūa quodammodo ad cursum amoris Secundū legatum mittit ad
nos scz sacram scripturā que certatim clamat in omnib? dictis
suis ut ad deū venire contendam? Hinc ecclesiastici. xii. Verba
sapientū sicut stimuli que nos vel p̄suasione vel exhortacione
dominacōe p̄missione stimulant ad deū. Nam ut ait ap̄tus sc̄da
thimo. ii. omnis scriptura d̄nitus inspirata vtilis est ad docen-
dum. ad arguendum. ad corripiendū. ad erudiendum. inusi-
cia dei. per nos omnes modos sacra scriptura stimulat nos ad
deum Hinc idem ap̄tus. ii. Cor. v. pro xp̄o legacione fugimur
tamquā d̄o. exhortate p̄ nos obsecram? pro xp̄o recōciliāmi d̄o

ut cum xp̄us p̄ oībus nobis mortuus sit. de celo qui viuunt iā
nō sibi viuunt. sed ei qui p̄ oībus mortuus est. Tercia nūci
est pp̄ria natura. que sola omnibus tacentibus nūq̄ in hoīe re-
quiescit. sed semper bona suggerit et mala suggillat. Hic puer.
Siue irascatur hō siue rideat nō mueniet requiē. hic sap. Semp
plumit seua dturbata d̄scia Hinc bern. Inexcusabilis est omnis
homo etiā infidelis. si nō diligit d̄nm deū suū. clamat nempe
intus ei inata et nō ignota rōm iusticia. q̄ ex toto corde illum
diligere debeat cui se totū se debere nō ignorat Hinc est q̄ ead̄
natura duo p̄cepta aīe suggerit sc̄z affirmatm̄ q̄ tibi vis fieri vi
de vt alī exhibeas. negatm̄ sc̄z q̄ tibi non vis fieri alī ne fe-
ceris vt p̄ bec duo oībus alyp̄ tacētibz amoneamur vt ad d̄nm
veniamus. ante omnia aut̄ bec d̄m̄a inspiracō salutē nobis nūci
at incessanter. quicquid enim de genere boni d̄ genere virtutū
m̄i suggeritur. dei est locucō. dei legacō. dei ad se stimulatio
Hinc bernb. Si intus amonitus fuero in spū de tuenda iusticia.
seruāda equitate. istiusmodi salutaris suasio erit mibi p̄fecto
p̄nūcia iminentis aduentus. et p̄paracō quedā ad suscipiendū
deū. nec talia cogitata putemus. nec stram cogitacōm dicit enī
bern. Cū mala in corde versamus nostra est cogitacō si bona
dei locucio. Illa cor nostrū dicit ista audit. Accepta ergo hac
triplici legacōe dicit nobis deus illud. ii. reg. xxiii. Nunc de li-
bera. et vide quid respondeā ei qui misit me sermonem. Item
iosue xxiii. Elige hodie qd̄ placz cui seruire potissimū debeatis
et r̄ndemus omnes illud exo. xxiii. omnia que locutus ē d̄n̄z
faciemus et illud iosue xxiii. Absit a nobis vt d̄nm relinquamz
Sed pleriqz dicūt et n̄ faciūt qd̄ n̄ sine dolore dici potit. maxi-
ma enim multitudo facit contrariū. de quibus iudi. ii. d̄z. Audi-
entes mandata d̄ni oīa fecere d̄raria. p̄pter qd̄ deus non que-
rit p̄missi p̄cipitacōm. sed maturā deliberacōez. Sc̄do ergo ex
hys amoniti deliberamz vtq̄ expediat vt d̄no seruiamz vel ab
eius seruicō recedamz reuocantes ad m̄oziam huius vite bre-
uitatem. future eternitatē Inferni calamitatē celi iocunditatē
inferiorū bonoz tenuitatē superiorū copiositatē. demonū cru-
delitatem dei. et sanctorū benignitatē que cū diligenti d̄sidera-
tione cōpamus ad inuitē iuenimz sine omni ambiguo nihil dig-
nins nihil vtilius nihil dulci2. quaz vt d̄no seruiamus. nam cui
dignius seruiamus quaz ei qui dedit nosmetipos nobis celum
et trā mare et omnia que in eis sunt. nec hys d̄tēt2. sed q̄ mai2
omnibus est dedit semetipm̄ nobis seruiens peccatis nostris
sicut ioh. xliii. Seruire me fecisti in peccatis tuis p̄buiisti mibi
labore iquitatibz tuis. nec hys d̄tēt2 sed addidit promittēs

bona infinita scilicet celi possessione sui ipsius fructibus An cui ad hunc
hunc dignius quam ei qui solus super nos est deus noster. quo
ciens enim seruimus creature icuramur. et seruimus inferioribus
bus et indignioribus et ex hoc incurrimus maledictiones sicut propheta
dicit Maledictus qui seruit indignis se ignominiosum. non habet dominum
qui seruit diabolo. Secundo nihil est utilius nisi ut deo cui seruire
regnare est seruiamus. hec autem utilitas ut paucis concludatur
verbis consistit in omni malorum euasione. et in omni bonorum asse
cutione. de quibus duobus dicitur i. palam. xviii. Si quesieris dominum in
uenies eum. si autem dereliqueris eum proiecit te ieternum. scio nihil
dulcius quam seruire deo sicut dicitur ecc. nihil dulcius quam respicere
in mandatis. et in psal. dulciora super mel et fauam. Hinc math.
Veritas dicit iugum meum suauis est et onus meum leue. de quo beatus
Deus qui eternam vitam promittit in propria presentem consolationem pro
mittit in via. Visis ergo causis adseruiendum deo fortissime co
gentibus. tercio dicendum de consensu inclinatione. pro qua nos uol
le seruire deo promittimus et uouemus. quod cum facere intendimus
dicitur nobis illud iere. ii. scito et uide quid feceris. Ne si dicitur
tur Considera quis sit cui offers quid sit quod offers et qualiter.
Primo considera quis sit cui uotum tuum offeras. quia non est unus
de plebe. cui possibile sit mentiri. sed est deus. cui si mentiti fue
rimus. potestatem habet corpus et animam mittere in iehennas
quia sicut ecc. v. dicitur Displicet deo infidelis et stulta promissio. Illa
promissio stulta est et infidelis. que promittit quod non soluit. secundo
considera quid sit quod offers. et sunt tria que non sunt deus. que in
triplici rebus dicitur includuntur. que sunt res corpus et anima. res
autem offerimus propter avaritiam et resignatam propriam uoluntatem cor
pus pro castitate. tercio considera qualiter offeras predicta tria et
hoc faciendum est cum triplici cautela scilicet sine omni reuocatione. opis
expletione. profectu uel augmentatione. Primo dico offeramus deo
uotum uite nostre sine omni reuocatione ut quod semel cum tanta deli
beratione obtulimus nunquam ad nos reuocemus sed utamur oblatis
scilicet rebus corpe et anima tamquam non nostris sed tamquam eius cui
ea obtulimus. Hinc deut. Cum uoueris uotum domino deo tuo non tardas
bis reddere quia requirit illud a te dominus deus tuus et si mora
tus fueris reputabitur tibi in peccatum. si uolueris polliceri. absque
peccato eris. quod autem semel egressum est de labiis tuis obserua
bis et facies sicut promissisti. quia ut dicitur ecc. Melius est non
uouere quam post uotum promissa non soluere. sume cauentes ne in
properet nobis deus illud iere. ii. Confregisti iugum rupisti uin
cula et dixisti non seruiam. Secundo oblata deo pro uotum nostrum
non solum non resumam sed ope expleamus. non solum lingua

pmittentes. sed vota nostra ope et veritate ad implētes. qđ tūc
 veraciter facim2. si in hys que deo vouim2. nec nobis nec alyb2 s2
 soli deo viuam2. facti nobis tamqđ vas pdictū. qđ monet apłus
 dicens Nemo qđ sibi vtile est faciat et illud. omnia quecuq2 fa
 citis ad gloriam dei facite. Tercio vota nostra soluamus cum
 augmentacōe. vt de die in diē vota nostra augeamus. Nam vt
 ait bern. nulli diu in eodem statu esse conceditur. oportet. n.
 seruū dei aut deficere aut p̄ficere. ne ergo deficiamus necesse
 est vt p̄ficiamus nec hoc intendim2 astruere. vt qui hodie fe
 cit qđ potuit cras faciat plus quā possit. hoc enim esset disce
 tionis metas excedere. Sed dicimus hoc augmentū in spiritu
 fieri optere vt videlicet in caritate. hūilitate. et ceteris virtuti
 bus p̄ficiamus. nam ex tali augmentacōe nō solū nostrū obse
 quium nō aggrauatur. s2 potius alleviatur vt cū psal. in via testi
 monior dei sicut in cibis diuiceps delectemur Quarto post di
 legacōz. nostram deliberacionē. consensus. et climacōm dei accipi
 mus visitacōz. nā pdictis illectus veniet et ruit ī amplexus di
 cens Ecce assum. quō aut veniat tangitur paucis verbis deut.
 xxxiii. vbi dicitur ipse venit plenus benedicōib2 Est aut triplex
 benedicō s2 maledicti euacuacō. fecunditatis ampliācō. singu
 laris grē collacō. Maledicō aut quaz prima benedicō euacuat in
 duobus consistit s2 in laboris fatigacione et eiusdem laboris
 frustracione De primo dicitur. gen. 3. In sudore vult2 tui ves
 pane tuo. De scđo statim subiungitur. Cū opacus fueris tra nō
 dabit fructus suos. Hanc maledicōz aufert dñs cū venerit ad
 animam ferens secū benedicōz p̄ cuius virtutem laborant sine
 fatigacōe et cū magna fructificacōe. de quo p̄ ih. lxi. dicit. qui
 sperāt in dño laborabunt. ābulabunt. et nō deficient. et est cā.
 qđ dñs existens cum eis p̄rat laborem et ideo nō laescunt. p̄p̄
 qđ deus suū seruiciū vocat iugū. dicens math. Tollite iugum
 meū sup̄ vos. de hac benedicōe dicitur gen. xxx. Modicū habui
 sti antequā venire ad te. et nūc benedixit tibi deus ad introitū
 meū Secunda benedicō est fecunditatis ampliācō qđ statim ex
 eis p̄ncipia oīa ad meritū p̄pagantur. quicquit. n. in dei p̄ntia a
 agitur eorum erit meritorū apud deū hinc. ii. reg. de deo dicit.
 Cuncta salus mea et omnis voluntas nec est quicquaz ex eo qđ
 non germinet omnia enim talibus coepantur in bonum. de hac
 benedicōe dicitur gen. Benedixit eis dicens Crescite et multi
 plicamini Ac si dicat. crescite in vite sanctitate et multiplicamini
 ī meritorū multiplicitate. quod solum ex dei contingit p̄ncipia. qđ
 sine eo nihil possumus. nec quod facimus quicquā valet. Tercia

benedicō est singularis gracie collacō offerēs singulis. h̄m qđ plus et minus ad grāz se disponūt et fidelit̄ et sincerius dño se coniungunt. iuxta illud ih̄s Secundū magnitudinem opū erit v̄sificacō. de cui⁹ diuersitate dicit bern. oportet p̄ v̄s̄is desiderys aīe gustū dñe p̄ncie variari deniq; audiuimus ī amatorio carmine canticoꝝ quociens mutauerit vultū et nūc instar verecū dī sponh̄ sancte anime petat amplex⁹ et osculis dlectetur. nūc vero ī cōleō et vngentis medicū se exhibeat. rursumq; quasi via tor et similibus modis grāciam secū afferat domin⁹ ihus. 28.

De sancto Ambrosio.

Idete vigilate et orate math. xiii. dicit bernb. Ne in hui⁹ sancte festiuitate cui⁹cūq; sermonis videamur īmunes. recurrendum est ad euangelicam lectōem in qua sub triū breuitate verborū sapia dei p̄s̄ hūane p̄fectionis sumā inclusit. Mit enim Videte vigilate et orate. qđ aīc ī hys tribus verbis hūane p̄fectōis vita d̄sistat luce clarit̄ patebit si virtutē eorūde verborū agnosceremus. nam p̄ verbum videte a malis purgamur. p̄ h̄m sc̄z vigilate bona opamur. per terciū sc̄z orate ad p̄fectū sanctificamur. qui aut̄ a malis egrerur. bonū opatur. sanctificatur. hic p̄fect⁹ ē vir. et quia egregius iste doctor beatus ambrosius virtutē et amorē horū triū verborū p̄fectissime in se trāsformauit Ideo placuit ad gloriā suā in eius festo de p̄dictis verbis facere sermonē. et hec breuiter tacta de sancto ambrosio dicta sufficient. nunc videamus quibus exercicijs p̄dictorū verborū virtutē et veritatē ī nrām vitam transplantemus dicentes Videte vigilate et orate. quō ergo p̄ verbū videte a malis purgemur sic patet. nam hoc verbū videte idem est qđ agnoscite vel itelligite sicut v̄s̄itacō mō loquendi post narracōz alic⁹ sermonis dicim⁹ Vides hoc. i. in itelligis hoc vel agnoscis hoc. qđ et bern. asserit sic dicens Ille qui uidet oīa hortatur nos. vt post positis oculis carnalibus mentis oculis videamus Illis in quā oculis. d̄ quibus p̄ salōnē d̄z. oculi sapientis in capite eius. i. ī xp̄o. quicūq; sit caput. i. nostrū et corporalibus oculis videri non possit cōsequēs est ut hoc itelligatur de oculis cordis In hui⁹ ergo uerbi uirtute tria itelligimus que se adinucē consecūtur p̄ que tria a malis oībz plenissime purgamur sc̄z peccatorū cōgnicōz. cōtriciōz remissioz dicit ergo nobis deus. videte oculis cordis itorsuz et p̄ lustrate consciāz et uidete mala que cōmissis qz nō mūdus a serdē nec ifans unius diei. qđ si facimus inuenim⁹ imensum cumulū

peccatorū si tñ oculos cordis h̄m iere. xxxi. dirigimus ī directū
Sic enim dicit. Statue tibi speculā pone tibi amaritudines et
dirige cor tuū in viā directā in qua ambulasti Si enim dauid di
secretarius cui incerta et occulta manifestauit deū veraciter di
cere potuit. Circūdederūt me mala quorū non est numerus et
alius Peccavi sup̄ harenā maris. quō nos mi eri nō possum? di
cere. qz peccauimus super omnē estimacōz. Aut qd peccatū in
ter oia genera mali esse potuit. qd nō vel affectu vel operis ef
fectu aliquando amissimus. qz quāto puriores sumus et vicini
ores dō. tanto plura agnoscimus et videmus. dicēte gr̄e. San
cti viri quo apud deū alcius p̄ficiunt eo subtilius indignos se
esse deprehendunt. qz dū primi luci fiunt. quicquid eos in se
latebat inueniūt et tanto sibi foris deformes apparent. quan
to min⁹ pulchr̄ ē qd̄ ezech. iiii. d̄. Ad hoc d̄uersos videbis ab
hoiārōes maiores. quia quanto uerius ad deum conuertimur.
tāto maiores abhoiārōes videmus. ven̄ qz omne malū veracit̄
cōgnitū displicet et tanto amplius displicet quāto uerius esse
cōgnoscitur malū. Ideo ex hac cōgnitōe si tamē uera est et sin
cera necessario sequitur displicentia et cōgnitō peccatorū. quod
nō est aliud nisi dolor uehēmēs. qui content oia genera pecca
torū Sp̄s em̄ dñi qz malū secū cōpati nō potit statim ut intus
ferat puritacē. Hinc. iiii. reg. viii. Sp̄s domini gr̄adis subuer
tens mentes et conterens petras ante dñm. sed non in spiri
tu dñs. ac si dicat licet in tali cōtritiōe sit ueraciter deus p̄ns
tamen quia dulcis est dominus. et amara cōtritiō. ideo dñs nō
sentitur. Hinc ihs. Triculabis montes et coniuues et colles in
puluerē pones. Der mōtes et colles pctā parua et magna fig
nans. vnde in p̄dicto uerbo sequitur et tu exultabis in dño et
in sancto israhel letaberis. quia post cōtritiōz gaudiū et exul
tacō ifundetur que duo certū sunt signū remissionis peccatorū.
Nūqz enim penitens gaudet donec percipiat ueniā peccatorū
et hoc est qz penitenti p̄mittitur is. Infrenabo os tuum laude
mea ne infeas scz per luctū et tristitiā. Et sciendū qz de hys tri
bus scz cōgnitōe. cōtritiōe. remissione simul scribere placuit
ad insinuandū qz sit sunt tempore quia in eo p̄cto quo conpū
gimur remissionē statim accipimus. h̄c. ii. reg. dicitur qz post
qz dauid penitendo dixit. Peccavi p̄p̄a statim subiūxit remisi
ōne dicens. transtulit dominus peccatū tuū. Hinc cris. Sine
omni inuallo lacrimę penitentis et remissio peccatorū simul
sunt tempore. et hoc uerū est quantū ad culpā siue offensam dī
qz statim remittit dominus sine mora. licz h̄m albertū supermissaz

oporteat hominem p multa trahi anteq; peccatū penitus des-
struatur. et hoc quantū ad maculam. Sequitur secundo ū princi-
pale sc; vigilate in quo verbo post mali purgacōz hortamur ad
boni opacom. hoc verbo sc; vigilate sepe dñs vsus est i scriptu-
ra hortans a p̄os et nos in illis vt sup statu nostro sollicite vi-
gilemus. dices math. xxv. Vigilate qz nescitis diē neq; horam
et multa similia p totū euangeliū. sunt autē p̄ceteris tres vigilie
omnino necessarie quas gre. breuibus verbis tangit dicens. vi-
gilat qui seruat opando. qd credit. vigilat qui a se torporis et
negligēcie tenebras repellit. vigilat qui p aspectū veri luminis
mentis oculos aptos tenet. In prima vigilia p̄ponit nobis deo
bonon quantitātē In sc̄da qualitatem In tertia veritatē vt vi-
delic; opa nostra sint multa. bona. vera. que tria si nostris opi-
bus adicimus sine dubio vtiliter vigilam? . primo dico vigilat
sup opa nostra vt sint multa omnia in quibus deo placere nos
posse speramus opātes. qd facere monemur ecc. qd cūq; potest
man? tua facere istanter operare qz nec opus nec ratio nec sa-
pia nec sc̄ia erunt aput inferos quo tu apperas et iterum mane
semina semen tuū et v̄spere nō cesset man? tua qz merces erit
operi tuo. quia vt sapiens dicit in omni opere bono erit habun-
dancia taliter agentes vt fidem nostram magnā esse. magnis
operibus aptemus q; hm apostolū. fides sine operibus mor-
tua est. qz vt ait gre. Tunc vere fideles sum? . si quod verbis p-
mittim? operibus adimplem? . secundo vigilandū est super no-
stron operū qualitate vt sicut prius vigilauim? vt essent multa.
sic nūc vigilam? vt sint bona. Erunt autē bona. si omnē negligē-
ciā et torporē ab eis dē operib? repellam? . hinc. ii. paralip.
ix. sit timor dñi v̄biscū et cum diligēcia cuncta facite et sic a-
sonat apostolus col. iii. qd cūq; facitis ex aīo operam? sicut dño
nō hoīb? . scientes qz a dño recipietis retribuēz hereditatis.
sicut ergo i prima vigilia. vigilauim? opa multiplicādo sic etiā
nūc vigilam? eadē bene faciēdo. De quibus ambob? monemur
in lege cū dicitur. Iuste qd iustum est exequaris et hoc est qz
supra intendit gre. cum dicit. vigilat qui a se torporis et negli-
gēcie tenebras repellit. p̄dicta ergo duo cū magna circūspēcti-
one operemur vt videlicet et multa sint et bene facta que raro
fiunt vt oportet qd considerans job dixit. verebar omnia opa
mea. qz cōsiderans gre. dicit. quid est qz job mira faciens vt
ip̄a veretur. nisi qz i sancti viri a c̄tibus verbis qz colligimus vt
si placere deo veraciter cupimus. postquā peruersa subegimus
ip̄sa i nobis bene gesta timeamus Cur hoc statim subiūgit ber.

dicens duo sunt que in bonis operibus necesse est ut studiose
formidentur scilicet desidia et fraus. desidia per torporum nascitur
faciens pauca opera quod est contra primam vigiliam que facit multa
Fraus autem fit per priuatum dilectionem que facit contra secundam
vigiliam quia bona non bene facit. hoc considerans iob dixit.
Verbar omnia opera mea. Ne si dicat. que apte egerim video.
sed quid in his latenter protulerim ignoro. Nam predicta duo scilicet
fraus et desidia in bonis operibus tam abhorribilia sunt coram
deo ut per iere. xliiii. maledicantur qui taliter operantur. Vbi man-
tigua translacione dicit maledictus qui facit opus dei fraudulentum
et desidiosum. quam maledictionem si cauere cupimus predictas duas
vigilias sollicito obseruemus. Tercio vigilandum est super nos
et nostrorum operum veritatem que tunc salubriter verificantur. cum per affe-
ctum intime deuotionis. et per aspectum diuine contemplationis omnes
vias domini vigilantissime obseruamus. Sic enim dicit puer. viii.
Beatus est qui audit me et vigilat ad fores meas obseruat por-
tas hostium mei. Ad hanc vigiliam hortatur nos dominus luc. xii. ve-
simus similes hominibus expectantibus dominum suum quando reuertat-
tur a nuptijs. Hoc autem vigilare nihil aliud est quam diligentissi-
me obseruare iter nos motus affectionum nostrorum. quibus ex di-
pntia alteramur et variamur ad diuersa genera gratiarum. nunc enim
primur ad humilitatem. nunc vero accendimur ad caritatem
nunc autem illuminamur ad agnoscendam mysticam veritatem et sic
varijs modis afficimur sicut quod spiritus domini nos agnouerit mo-
re et nos dignabitur promouere et ideo valde actiue obsequade
sunt vie eius. Quas diuersitates tangit. iob cum dicit. quasi furtiue
suscepit auris mea venas susurri eius. quod expones. Grego-
dicit. quasi venas susurri sui aperit nobis deus cum nobis latentem
in sinuatur quot modis ad nostre intelligentie aurem venit. Aliquam
enim nos amore aliquam timore compungit aliam presentia quod nulla
sine ostendit aliam ad eterna diligenda desiderium erigit. aliqua
do prius eterna indicat ut post modum temporalia vilestant
aliquando nostra nobis mala aperit et ad hoc nos instruit ut
de alienis malis etiam doleamus. aliquando aliena mala nostris
obutibus obicit et compunctos nos mirabiliter a nostra pra-
uitate corrigat. Venas itaque domini susurri audire et furtiue diuine
aspiracionis modos occultos tenuiter et latenter agnoscere qui
ape qui ad hoc venit ad nos ut eius presentia homo promoue-
atur. et ad hoc recedere se simulat ut auidius requiratur cogens
tes eum atque dicentes Mane nobiscum. De hac vigilia in ten-
debat. grego. Cum dicebat. Vigilat qui ad aspectum veri iuis
mentis oculos apertos tenet. Ipsi enim est nobilissima vigilia

inter omnes quod cito ducit hominem ad perfectum sicut dicitur sapientia vi. qui
vigilauerit ad illam cito erit securus. Sequitur tertium principa-
le scilicet orate pro quod diximus nos et nostra opera sanctificari ut
sicut patet per actum videndi purgari et per actum vigilandi meritis
ditari sic per actum orandi dicimur sanctificari. dicit enim veritas
iohanis vi. Verba mea spiritus et vita sunt que quanto crebrius ru-
muntur. tanto verius homines ex eis purificantur. hinc in thi-
mi dicitur. sanctificantur homines per verbum dei et orationes.
Sunt autem tres species orationis pre ceteris sanctiores que
ex triplici genere deuotionis domino offeruntur scilicet filialis sponsa-
lis diuinalis. filialis oratio est que soli filii offerunt deo ut pri-
quam tunc effundimus cum per priora exercitia sublato timore
peccatorum ex dulci affectu deum adoramus et adoramus stan-
tes in eo affectu coram deo dulciter amantes et fiducialiter ora-
ntes. De paterno affectu nihil omnia hesitantes. sicut filius
ante patrem. participantis spiritum naturalis filii. qui patrem semp
dulciter et fiducialiter orauit. dulciter dicens. Alba pater fi-
ducialiter dicens ego sciebam quia semp me audis. de quo di-
apostolus 2o in iohanne. quoniam estis filii misit deus spiritum filii sui in corda
nostra clamantem alba pater. hinc dominus albertus dulcissime
nomen patris in ore filii. si cum filius in spiritu qui a patre
procedit in filium orat deum suspirans ad patriam. quod in illo affectu
super sperat se tamquam iure hereditario possidere hec tamen de-
uotio non est plena quia deum diligit propter hereditatem in illo
amore oculum reflectans ad patriam. Ab hac oratione dominus
instituit nos voluit cum dominicam orationem patris nemine iherosolima
uit. Secunda oratio dicitur sponsalis que ex tali affectu amo-
ris deo offeritur. quem casta sponsa exhibet sponso suo que nec
diligat nec querat nec desideat aliud nisi sponsum. nam sine ea cor-
ripiat. siue durum se ei exhibeat. siue periciat. siue quocumque alio
modo indignationis oculo ipsam respiciat diligit tamen sponsum.
Sic oratio sponsalis orat deum nisi propter gratiam impetrandam
nec propter patriam possidendam sed orat deum et diligit. propter
deum dicens illud psalmi. quid enim mihi est in celo et a te quid vo-
lui super terram usque tu es deus cordis mei et pro me deus in-
eternum. quippe qui est ei plus in affectu quam omnia desiderabilia
que potuerunt exoptari. In hac expectatione anima suspensa inci-
pit langvescere. et pro impatienti desiderio estuare interpellans.
omnem celi miliciam dicit. Adiuro vos filie iherusalem ut annuncie-
tis dilectionem quia amore langvesco. de hoc affectu dicit bernardus.
Subtractio rei amate augmentatio desiderii est et quod ardencius
optat caret egas. et hoc est langvescere amoris quod non est aliud

nisi tedium impatiētis desiderū. Tercia oratio dicitur diuinalis
que de pleno promptuario oīm grā et maxime ex fructūe diuine
pncie domino exhibetur. p quā sancti hoies iebriati. iuxta illud
ps. Inebriabuntur ab ubertate domus tue p nimia dulcedine.
de truncatas orōes. vel potius eructuatas dno euaporāt. vel de
ficiunt in orōe nescientes quid loquantur. quod tam in figura
quam in scriptura deuotis hominibus legimus euenisse. In fi-
gura sicut. i. reg. d. anima legitur ubi sic dicitur. Anima loque-
batur in corde suo tamūq; labia illius mouebatur. et vox peni-
tus non audiebatur. estimabat igitur belii eam temulentiam
dixit q; ei vsq; quo ebria eris. Similiter in scriptura ubi bern-
sup illo verbo de truncato. dilectus meus mihi et ego illi dicit
affectus hic loquitur nō intellectus. et subiungit. ad quid ergo
sic loquitur. Ad nihil aliud nisi q; mirabiliter delectata nec om-
nino tacere potuit nec tamen qd sensit exprimere ffabent enim
voces suas affectus. per quas se etiam cum volunt pducunt ti-
mor metulosas. dolor gemebundas amor iocundas. verbi grā
nūquid merenciū singultus. vel gemitus p cussorū. vel etiam sa-
turatorū ructus. vsus creat. ratio excitat. aut deliberatio ordiat
vel pmeditacō format. si flagrans amor presertim diuinus. cū
se extra se cohibere non preualet. nō attendit quo ordine qua le-
ge verborū ebulliat. interdū nec verba requirit. interdū nec vo-
ces vllas. solis suspiriis contentus. Inde est q; qui eiusmodi ē
sancto amore flagrans. id q; incredibile modo p captanda quan-
tulacūq; euaporacōe ardoris quem patitur non cōsiderat. quid
qualiter eloquatur. sed quicquid in buccas venerit amore urgē-
te nō anūcciat. sed eructuat. ad quam eructuacōem in presenti
pre gustandum. et in futuro ad super effluentem replecō; eter-
naliter possidendam nos pducit.

De sancto Marco.

Imilis factus est leoni in operibus suis. i. mach. iiii.
dicit gre. quid p clamorem in deserto. qd apprium est
leonis. sanctus marcus suum exorsus euangeliū recte
leo figuratur. quē ezech. ppta in veteri testamento
et iohes in nouo sub forma et figura leōis. ambo i spū cū euange-
listis ceteris pviderūt. nec ī merito quia p rugitū sui euangeliū
virtute mirifica dei ecclesiaz edificauit. et vitā sicut ī passiona-
li legitur crebra miracula attestatur. et hec breuiter tacta d. s. m.

sufficiat. nam qui de eius vita et miraculis predicare voluerit.
in eius legenda copiosa materia inuenitur. nunc verbum propo-
situm ad nostram edificationem inflectamus. aliquid ex eo eli-
cietes. quod ad laudem dei et huius sancti edificet mores nostros.
Nam ut ait augustinus. nullus maior deo et eius sanctis honor poterit
exhiberi quam ut eos puritibus imitemur. de eorum vita et doctrina
nostris moribus aliquid attrahentes per quod eis assimilati ad eorum do-
sorum veniamus. quia igitur beatus marcus ex similitudine leonis
ad tantam vite sanctitatem est promotus ut eius memoria in ecclesia
dei celebris habeatur. imitemur et nos leonem ut ex eius proprie-
tatis et actibus nostram vitam similiter emendemus. De leone
tria per ordinem percurrentes scilicet de leonis diuersa acceptio. scilicet
de leonis hic intenti electione. tercio de proprietate leonis ad ius-
tum hominem applicatione. Primo dicemus de leonis diuersa accep-
tione. de quo dicitur grece. quia natura vnus cuiusque rei ex diuer-
sitate opponitur ideo in sacro eloquio per rem quolibet licite diuersa
signantur. quod de leone qui in manibus est exemplificat ita di-
cens. Ecce leo habet virtutem et seueritatem ex virtute signat deum et
iustum hominem. deum qui virtutem habet ex natura iustum hominem
qui virtutem habet ex gratia. Ex seueritate autem diabolum signat. quia autem
leo deum iustum hominem et diabolum significat euidenter legimus in
scriptura. Nam de leone deo dicitur apoc. v. Ecce vicit leo de tri-
butanda radix dauid. In quo christus natus ex semine dauid descri-
bitur quem deus pater rugitu domine fortitudinis amotuis susci-
tauit. de leone autem dyabolo dicitur. i. pe. v. fratres sobrii estote et
vigilate quia dyabolus tamquam leo rugiens etc. de leone vero iusto
hoiie dicitur in puer. Iustus quasi leo confidit absque timore erit. quia
exponens grece. dicit. qui sua spontanea mortificatione contra aduer-
sa omnia fortitudinem securitatis habet leo agere nuncupatur.
Secundo dicemus de leonis hic intenti acceptioe obmittentes
ergo primum et secundum leonem eo quia diuini leonis virtus et for-
titude sit in explicabilis. et secundi leonis seueritas et malicia ab-
hominabilis. de tercio leone scilicet iusto hoiie eo quia ad instructioem
morum nobis hic proficiat persequamur. Tercio ergo dicemus de pro-
prietate leonis ad iustum hoiiez applicatione. propter quod sciendum quia
sicut in naturis rerum legimus. leo obmissis alys sex habet proprie-
tates. consuevit enim vestigia sua cauda appianare. rugitu suo ca-
tulos suscitare bestias suo circuitu captiuare dorsum cauda ver-
berare. venatoribus audacter obuiare. dormiens vigilare. hec
per ordinem persequentes. primo dicimus quia leo consuevit per cau-
dam suam vestigia complanare. quid per vestigium nisi omnia
temporalia. que sunt verorum et eternorum bonorum vestigia intelligimus.

scimus aut q̄ vestigiū non est illud cuius est vestigiū. sed
similitudo eius. similiter cauda finis est eius cuius est cauda.
Si ergo mentē pullauerit de lectacō t̄paliū bonorū que sunt di
uicie. honores. voluptates. cogitemus ad quē finem nos p̄ tra
hant q̄ excludunt a ueris bonis et p̄ trahūt ad infernū. Non
ergo attendam⁹ q̄ iam appetit sed quo nos p̄trahāt et eadez
tempalia que vestigia sunt uiron bonorū p̄ cōsideracōem finis
tamquā p̄ caudā a nostris cordibus deleantur dicentes intra
nos illud math. quid p̄derit si homo lucretur uniuersum mun
dū anime uero sue defmentū faciat et sic in hoc primo actu leo
nē agere imitatur. Deletis ergo his vestigijs ut in reliquū nō
impediant. Secundo imitemur leonē i rugitu. p̄ quē leo catulos
suos mortuos natos suscitāt ad uitā Sic et nos animā nostraz
p̄pter dilectōm p̄dictorū t̄paliū. et in cōdinatum usum eorūdem
mortificatā p̄ rugitū fortissime p̄nie ad uitam meritoriam susci
temus lugentes et ualidissimo clamore rugiētes mortē anime
nostrē. q̄ ex inordinato affectu. et malo usu icurrim⁹ p̄dictorū
hunc rugitū p̄nie deo tam efficaciter exhibentes ut dicere pos
simus cū job. iii. tamq̄ mūdantis aque sic rugitus meus. q̄
exponēs. greg. dicit. Dū electi mentis sue oculis diuina iudis
cia ante ponunt dū de occulta sup se snia trepidāt. dū ex una
pte culpas et ex aduerso districtū dei iudiciū cogitāt quasi que
dam i eis aquarū moles et flūia colliguntur que i meroris rugit
tus quasi in subiecta littoza d̄fluūt. que rugitū p̄nie dauid ex
hibuit cū dixit. rugiebam a gemitu cordis mei Cordis dolores
non uoris clamorem uolens intelligi. sed quid p̄derit amissa
penitendo diluere. nisi penitenda cū sumā diligēcia cauean
tur. sic enim dicit greg. Vera penitencia est peccata p̄terita sic
penitere ut penitenda nō iterum amittantur. quid enī p̄derit
iam lapsisse si iterum sordibus inquinemur. Tercio ergo leonez
icm imitemur. qui bestias nouit suo circuitu captiuare. sic em
legitur de leone qui cū urgente fame p̄dicta uult cape horribi
lem emittit rugitū. Ad cui⁹ sonitū omnia animalia stant t̄rica
et stupefacta expectantes edictū sui regis cum tremore tunc
cursu suo circuit aīalia. et non audent trāsgredi cursum illum
sic et nos qui per rugitum p̄funde p̄nie nos mūdauimus a
nostris peccatis. nunc super ē ut sollicita circūspectōe circue
amus bestias nostras. i. nostros bestiales mot⁹ statuētes ei⁹
terminū regularis disciplinē quā nullatenus audeant trāsgre
di ne consencientes eis faciamus nostra nouissima peiora p̄i
ozibus dicentes singulis nostris affectibus. illud job. xxxiii.
fluc vsq̄ uenies et nō p̄cedes ulter⁹ et hic confringes tumes

fluctus tuos stacuentes eis talē terminū vt solū sensū moueāe
et nequaquā perueniant ad consensum. quia vt ait gregorius.
Nulla nobis nocēbit aduersitas si nulla demmetur iniquitas.
Itē aug². Concupis nō desentire magna laus est nō sentire per
fectio est. Vex qz dicit bern. quid pdest mala non agere nisi
detur bonis opibus in sudare. Quarto imitemur leonē qui tpe
amocōis dorsum cauda pcutit. quid p dorsum nisi laborē con
mensuratū nostris virtus. quid p cadā nisi finem vt prius dia
belus debem² accipe Dorsum ergo cauda pcutim². si consi
derantes finē. qd nō diu subsistimus et ex hac consideratione
amoti dorso nostro iponim² quicquid de bonis opib² possum²
opari cogitantes qz cito tempus veniat in quo nihil amplius i
peretuum possumus laborare. An nō sapiens. Salomō ecc. in
Dorsum cauda percutere docuit cū dixit. qd cūqz potest man²
tua facere instanter operare. qz nec opus nec rō nec sapia nec
scia erunt apud inferos quo tu pperas. nā in eo qz dicit qd cūqz
potest manus tua facere de opere dorso iponēdo monuit. i eo
autē qz subiunxit qz nec opus nec rō rō. de vite monuit breuitate
Possumus etiā hanc sententiā aliter accipere. vt si ex negligēcia
aliquid surzeperit vt nō oī tempore dorso amensurata opera i
ponamus nō iam cauda vel flabello. sed fortissimis discipulis
dorsum vsqz ad effusionē sanguis flagellemus iuxta illud ecc.
Seruo pessimo laeta sanguiare. qd si dixeris illud puer. Vires
nō suppetūt. respodem² qz ibidem subiungitur. qui inspector ē
cordis ipse itelligit et obseruatore aīe tue nihil fallit. Vex quia
nemo hm boeciū tā dpositre felicitatis est qui nō i aliqua parte
cū status sui qualitate rixetur eo qz alij nō tanta aliter nō talitē
opera faciunt vt oportet p p infinitas negligēcias quas amitt
timus incessanter. Ideo dīa mīa nostrā salutē desiderans flas
gellis nos insequitur. vt qd minus est in operibus resarciat per
flagella. et nō qualiter hec flagella suscipiantur et suscepta sus
ferantur leo itē nos inforinat. Quinto ergo i naturis animalū
legitur de leone qz cū se senserit a venatoribus insequi tunc glo
riosum valde se reputat. et vibrās caput et fremēs aīo gaudēs
pparat se ad bellū. nec tunc silvas reperit ne fugere videatur
sed in aperto campo se recipit vt a venatoribus insequentibus
facilius iueniatur Sic et nos. cū nos senserimus a dño tribulari
hoc nobis p maxima gloria reputemus. et de eisdem gauden
tes ex tūmo desiderio occurramus dicētes illud Andree. o bo
na crux diu desiderata. et iam concupiscenti aīo ppareta se
curus et gaudens veīo ad te An nō veri gloriosi sum². qui ex
tribulacōe certū pign² accipi². qz pccācis accepti sum² dō. thob.

Quia acceptus eras deo necesse fuit vt temptacio ybaret te. an
non vere gloriofi sum? qui p̄ceſis ſingularit̄ deo placemus ſic
d̄. iudith. om̄s qui d̄o placuerūt p̄ multas tribulacōes fideles
tranſierūt. An non p̄ maxima nobis gloria reputabitur q̄ p̄ce
teris nos deus dignatur in ſua gloria ſublimare. dicente apoſt.
p̄. corin. Ido q̄ momentaneū eſt et leue tribulacōis ſupra modū ī
ſublimitatem eternū glorie pondus operatur in nobis. qd̄ con
ſiderans apoſtolus de ſuis tribulacōibus gloriatur dicens ſup
habundo gaudio ī omni tribulacōe. hmc jac. hortatur et nos
dicēs. omne gaudiū exſtimate fratres cum in temptacōes va
rias incidēritis. v̄q̄ q̄ dignū eſt vt in bonis et fidelibus opi
bus laſſati reczeemur et in tribulacōibus fatigati conſolemur.
ideo quid poſt p̄dicta nobis euemat in leone iterum ex empla
tur Sexto ergo de leone legitur q̄ ap̄tis oculis quaſi vigilans
dormit p̄ qd̄ in formamur vt ſi poſt bonorū opū laſſacōm quie
tari. et poſt tribulacōm fatigacōm cupimus conſolari ī t̄ne con
templacōi ſtudioſius mtendamus. in qua ſi ſoporando volum?
dulciter delectari. primū poſt poſitis occōnū tumultibus in
trorſum ingrediamur et collectis affectibus de cunctis locis ſo
pitis omnibus exterioribus ſenſibus. omnia interiora noſtra ad
dominū erigamus. et in ip̄m nos dulciter ſuspendamus. quod
ſi fideliter agimus condeſcendit nobis dominus et ad nos vt
ita dixerim deſcendit de ſua nobis dulcedine p̄p̄mas aliquid.
p̄ qd̄ in ebriati oīm laborū et tribulacōm quas v̄mquā p̄tulim?
mercedem accipimus glorioſam. qd̄ bene figuratū legim? exo.
xxiii. vbi in legis dacōe d̄r q̄ moiſes aſcendit in montē et d̄ns
deſcendit. quid per monte in niſi ſublimis a templo accipitur. ī
quā cū aſcendimus vt ad ea que v̄ltra ifirmitatē noſtrā ſunt cō
templando ſubleuemur d̄ns deſcendit et aliquid de ſe ad gu
ſtandum anime exhibet qd̄ quantūlibet paq̄ ſit oīm t̄n laborū
p̄iter et tribulacōm. plenū accipimus refrigeriū. ſoluēs d̄ns qd̄
p̄miſit deut. iiii. ren oīm habundancia perſueris. de hac frui
cione d̄r in canticis Ego dormio et cor meū vigilat. q̄ exponēs
gre. dicit. foris dormio ſ; itus cor vigilat. q̄ dū exteriora quaſi
nō ſencio interiora ſolter apprehēdo et dū exteriorēs ſenſus ab
hui? vite tumultib? ſopio vocante mente in t̄na viuaci? appre
hendo. t̄c. n. verba dei mēs viuacius penetra. cū ad ſe admit
tere curaris ſeculariū tumult? recuſat r̄. De philippo et jac.
p̄ ſunt viri m̄ie ecc. xliii. di. gre. qui d̄tra biforimis for
tūe iſul? v̄niformi d̄ſtancia m̄tis militat p̄mūitus vt
nec ī aduerſis deiciatur. nec ī p̄ſperis eleuetur. hic p̄
fect? ē vir In verbis ergo p̄p̄oitis glorioſi iſti p̄cipēs a virtute

Duplici commendantur scz a virili strenuitate. a clementi pietate
primū ibi isti sunt viri. secundū ibi misericordie. primū exhibe
bant sibi. secundū nobis. hic est enim religiosa iusticia vt vnq
quisqz sit sibi strenu2 et alyis sit benignus Sciendum autem qz
tam isti principes scilicet philippus et iacobus qz ceteri apostoli
tum apter excellentem vite sanctitatem. tum apter in numeras
gracias quas precesteris sanctis tamquam fundatores ecclesie
a dño acceperunt. diuersis sunt appellacōibus in sacro eloquio
nominati eo qz eoz sublimitas vno vocabulo nō potuit designari
vocantur enim viri vt in aposto principio vt in psal. Principes
populorū congregati sunt zc. Angeli qz p eos angelorū ex
ercicia. quoz est nunciare dū in terris essent positi nunciabatur
Vocati sunt dñi vt est illud in ps. dñi fortes tre vrbē. ele. sunt.
Dicti sunt autem viri propter vite strenuitatē principes autem
propter virtutum sublimitatem. Angeli propter puritatem et
nunciatorū veritatem. dñi propter miraculorū celebritatem. De
primo nomine exigente proposito themate sit presens sermo.
de aliis uero in festo apolon petri et pauli hincnes habeatur
dicemus ergo ad laudem et gloriam istorum principum uerbu
propositum scilicet isti sunt viri misericordie quoz uirilem con
stanciam bernb. declarat sic dicens. Apostoli sancti in uita sua
magñā habebant constanciam. habebant enim in conuersatione
atenciam In p̄dicatione sapienciam. In passione pacienciam.
et in his tribus luce clarius eoz strenuitas apparebat. Primo
dico habebant in conuersacōe atenciam. In omni conuersatione
nihil penitus admittentes ī quo deū possent offendere et pro
pria dñiaz maculare sensus extiores et affectōs itiores ab oī il
licito atenciam. Nec aut uniuersitas atenciam ī triplici genere
sistebat. continebant enim se a mūdi diuiciis. eligentes nudam
paupertatē. a carnis deliciis assumentes purā castitatem a dia
boli astutiis negantes consensum et propria uelutātē et ī his
t̄b2 ab oī se proprio denudabant plene et p̄fecte res corpus et
animā resignātes et in hoc triū oppositis deo strenue seruiens
tes. primo dico atenciam se a mūdi diuiciis eligentes extremā
paupertatē respicientes in auctore fidei ihm qui pauper fuit
ī ingressu quia ut dicitur luc. j. nat2 in diuersorio ī p̄sepiū con
tinuo reclinatur. Fuit paupior ī progressu. quia sicut math. di.
Vulpes noueas habent uolucres celi nidos. filius aut hoīs nō
habet ubi caput reclinat. fuit etiā pauperi2 in egressu quia nu
dus pendebat in cruce et mortu2 panno uoluitur alieno quod
considerantes discipuli ī profundam ualde paupertatē se di
merferūt. de qua paul2 pro se et coaplis oib2 loquitur. j. cor. iiii

Dicens Esurimus sitimus nudi sumus et instabiles. usq; pur-
gamenta huius mundi facti sumus? per ipsa omnia usq; adhuc
Secundo continebant se a carnis delicis respicientes omnem volup-
tatem. de quibus item dicit apostolus. 11. cor. 7. In carne ambulans
tamen non secundum carnem militamus. Ac si dicat licet in carne vivamus
tamen carni non vivimus et iterum 20. iii. non secundum carnemambu-
lamus sed secundum spiritum Tercio continebant se a diaboli astucis siue
cordis vicis abnegantes propria voluntate. de quo item pro se et
coapostolo dicit. 20. xiiii. Nemo nostrum sibi vivat. 1. siue volunta-
ti et nemo sibi moritur. siue enim vivimus? domino vivimus. siue mo-
rimur domino morimur. et quia apostoli ab his tribus scilicet rebus cor-
poris et spiritu se viriliter continebant ut in nullo istorum deum offe-
derent. 10. in istorum operibus scilicet paupertate. castitate. in dei volun-
tate viriliter adhaerebant. et sic in conversacione habebant contine-
tia se a malis omnibus preservantes Secundo habebant in predicacione
sapiam per quam constant predicabant doctrinam suam signis et poi-
gis confirmantes. de qua dixit iac. 21. dabo vobis os et sapien-
ciam cui resistere non poterunt omnes adversarii vestri. hac
autem sapientia ad triplex bonum usi sunt. predicabant enim sine erro-
re omnes perfidias et hereticas pravitates destruentes. Spiritus
enim sanctus ut veritas promiserat docebat eos omnes veritatem
Sine errore autem predicat qui veritatem predicat propter deum. propter deum
dico quia qui propter sui ipsius ostentacionem vel turpis lucri acquisicionem
vel propter adulacionem predicat non veritatem predicat sed er-
rorem. etiam si verum est quod loquitur. que omnia de se et coaposto-
lo dicit paulus. 1. thes. secundo. dicens Exhortacione nostra non
de errore est neque de immundicia neque in dolo sed sicut probati
sumus a deo ut crederetur nobis evangelium ita loquimur. non
quasi hominibus placentes sed deo qui probat corda. neque enim
aliquando fuimus in sermone adularionis sicut scitis neque in occacione
avaricie. deus testis est. neque querentes ab hominibus gloriam neque
a nobis neque ab aliis cum possemus ovari nobis esse ut christi apo-
stoli. Secundo habebant sapienciam predicantes sine terrore pro
veritate verbum dei et salute hominum vitam et corpora exponentes.
qua audacia docuit eos magister eorum. luc. 12. cum dixit dico vo-
bis amicis meis ne timeamini ab his qui occidunt corpus et post
hoc non habent amplius quod addant sed timeate eum. qui postquam
occiderit habet potestatem mittere in iehennam Cuius doctrine ma-
gister eorum exemplum addidit in se ipso. quod et fecerunt. quia propter
nullam potestatem nulla tyrannidem a veritate recesserunt sed cum
magna constantia imperiti loquebantur verbum dei coram regibus et
tyranis. scio habebat sapiam suam predicacionem confirmantes ope et labore

quia qđ verbo docuerant exemplificauerant in seip̄is imitātes
magistrū ih̄m. de quo d̄r in act. Cepit ih̄s facere et docere. cū
p̄mo facere. sc̄do docere. quā formā paulus ī se sumpserat cū
dicebat nihil audeo loqui eorū que p̄ me non efficit. xp̄us iudi-
cans verecūdu p̄dicatori qui p̄dicat qđ nō facit q̄ qđ verbo e-
dificat negliā destruit. qđ cū sit difficilimū iō veris p̄dicatori-
bus qui verbo p̄dicāt et exemplo debetur aureola. quā ī dñibz
opibus non meremur Tercio gloriofi isti principes habebant ī
passione paciāz nec murmurantes neqz querulantes. sed tacita
cōsciā quicquit eis irrogatū fuerat sufferentes. Hanc autem
paciā exhibebant in suis passionibus apter tria vt videlicz se
magistro conformarent. exemplū posteris darēt p̄mia cumula-
rent. Primo dico paciā in suis passionibus exhibebāt vese ma-
gistro conformarent. sic enim p̄dixerat eis ih̄s. math. non est
discipulus sup magistrū. si enim me p̄secuti sunt et vos p̄sequē-
tur Ad hanc conformitatē monuit ap̄tus hebre. xii. cū dixit p̄
paciā curramus p̄positū nobis certamen aspicientes ī aucto-
ritate fidei et cōsumatē ih̄m qui p̄posito sibi gaudio sustinuit
crucē confusione contempta. et subiungit. recogitate eū qui ta-
lem sustinuit a peccatoribz aduersum semetip̄m conradicōm vt
non fatigemini animis nr̄is deficientes. qđ et fecerunt. nā ī
omni pressura et angustia ad formā a magistro eis traditā mē-
taliter recurrebant. sic enim magister eorū dixit Exemplū dedi
vobis vt et vos ita faciatis. secundo paciā in suis passionibz
exhibebant vt paciendi formam posteris darent. vt sicut ip̄s
a magistro accepāt sic eandē formā in posteros transfuderūt
sic enim sepe legitur in euangelio Dedit discipulis vt appon-
erent turbe. Hinc thobie d̄r hanc rēp̄tācōm pmisit deus eueni-
re ei sicut et sancto job. hinc iac. v. Exemplū accipite fr̄es exi-
mali et longanimitatis laboris et paciencie sanctorū. et subiu-
git Ecce beatificamus eos qui sustinuerūt sufferenciā job audi-
stis et finē domini vidistis. tercio pacienciā exhibebant in suis
passionibus vt p̄mia cumularent. nemo enim vt ait veritas cor-
onabitur. nisi qui legitime certauerit. legitime autē certat qui
passioni paciāz supaddit. hinc veritas dicit ap̄tis. ī pacienciā
possidebitis animas vestras Ne si dicat. passiones parā valent
sed ex pacienciā supaddita animas possidēt. hinc ap̄tus. si quis
putat se aliquid scire et non dum scit quō oporteat eum scire.
In quibus verbis nobis insinuat qđ passio sine pacienciā parū
valet. Sequitur sc̄dm principale sc̄z misericordiā in quo declarā-
tur quid nobis extiterunt. sibi em̄ dura et aspera impendebāt
et nobis misericordiāz exhibebant et hec est religiosa iusticiā.

ut quis sibi durus et alys sit remissus quous in multis religiosis & tranū vidatur qui sibi sunt remissi et alys nimis duri qui ut ait veritas i ponunt graua et ipozabilia in hūeros hoim digito aut suo nolunt ea mouere. dicit aut bern. q7 glorioſi isti p̄nci pes ex triplici causa dicuntur viri mie. Primo qz miaz a deo sunt consecuti. Secdo qz mia pleni. Tercio qz a deo nobis misericor: diter sunt donati. De primo dz ioh. xv. Non vos me elegistis s; ego elegi vos et posui vos vt eatis et fructū afferatis et fructus vester maneat. Quā elecōz apostolus apcius in sinuat ad eby. nō ex opibus iusticie que fecim? nos sed s; m suā miāz sal: ues nos fecit. Secundo dicti sunt viri misericordie qz miā ple ni quod in vita eoz et in actibus legitur euidenter ibi eni legi? quomodo discurrebant quō seipos i pendebant quō et suis per secutoribus miā exhibebant. Tercio dicti sunt viri misericor: die qz misericorditer nobis a deo donati vt in eoz lapsibus et rursus in eoz virtutibus discam? quid a dño sit i perādum p̄f et timendum. Vnde gre. narrat nobis sacra scriptura sanctorū gesta vt adimitacōz corda puoret ifirmoz dū qz illoz victicia facta commemorat contra vicioz p̄lia debilia nostra afirmat. nō nūquā aut nō solū nobis virtutes sed et casus inorescit ut et in victoria fortium videamus quō p̄mitari debeamus et i lapsi bus quid timeam? Ecce i p̄cipuis apostolis petro et paulo vi dem? lapsus in quos ceciderū. videmus et sumaz dignitatem in quam surrexerunt vt ex consideracōe lapsū trepidemus et ex d̄sideracōe reparacōis nō desperem? fiducia nostram erigen: tes in dñm ihesum.

Sermo de eodem.

Citis fratres quō vos oportet imitari nos. Neqz em panem gratis manducauim? sed in labore et fatig: tione nocte et die opantes vt nos meripos formam daremus vobis theſ. iii. dicit gre. Illi modis oibus ad exemplū viuendi debet p̄trahi qui cunctis passionibus car nis mortui em spūaliter viuūt qui p̄sp̄era mundi post ponunt qui nulla aduersa p̄timisunt qui solo interna d̄siderant qui nulla illicita perpetrant et perpetrata ab alys d̄ploiant qui se imitabiles in cunctis que agunt i sinuant et nihil in se habeāt qd erubescant et quia glorioſi isti p̄nci pes hanc d̄scipōz i vi tam suam veraciter transplantabant i eo ipi se nobis p̄ponunt in exemplum imitacōis sine rubore dicentes nobis verbum p̄po sicū. In quibus verbis duo possumus itelligere scz imitacōis ex hortacōem. scdo vite sue quā imitari debeamus descripcionem.

primū ibi Scitis fratres. scdm̄ ibi neq; panē gratis manduca-
uimus q; si ad eorū exhortatōm eos deceuerimus imitari imēs
his ī priori sermone expositis de eis ipos possumus veraciter
imitari. vt sicut ipi viriliter agentes in conuersacōe d̄tinentiam
in p̄dicacōe sapiāz ī passione paciā d̄no exhibebant sic et nos
eadem tria in vitam nostrā possumus trāplantare. hec ergo
p̄ ordinem p̄sequentes. primo in vitam nostrā purā d̄tinentiā
trāplantemus. primū ante oīa d̄m̄ deprecantes vt eandē d̄-
tinentiam nobis donet. ip̄a enim est tante nobilitatis et virtu-
tis vt nullus eam p̄ se et ex p̄p̄is viribus habere valeat. nisi d̄-
derit eam deus et hoc est q; sap. viii. d̄z. Nō possum esse d̄tines
nisi deus d̄et. et hoc ip̄m erat sapie scire cuius esset hoc donum
Quis enim a se habere poterit qd̄ tante virtutis reputabitur in
scriptura. Sic enim dicitur eccl̄. xxvi. omnis ponderacō non est
digna continentis anime. qui cū deuote a deo postulata fuerit
tunc homo ad ip̄am acquirendā de libero suo arbitrio et p̄p̄o
conatu debet ponere quātū potest. qd̄ etiā a nobis requirit d̄z
dicens singulis nobis illud ecc. xxx. Contie et agrega cor tuū
in sanctitate. qd̄ nisi homo posset nō diceretur nobis ecc. iii. sa-
piens cor et itelligibile abstinebit se ab illis sc; peccatis et tūc
in opibus iusticie successus habebit. Debemus aut̄ nos a tripli-
ci malorū genere d̄tinere sc; a dampnabili iniquitate. delecta-
bili voluptate. in ordinabili sup̄fluitate q; primū p̄inat nos re-
gno celest̄. scdm̄ consolacōne sp̄ualiū bonorū. terciū statu p̄fes-
sion̄. Primo dico debemus nos continere ab iniquitate damp-
nabili hoc ē a peccatis mortalibus p̄pter qd̄ solūmō d̄pnamur
nam vt ait ioh̄. iii. qui facit iniquitatē peccatū facit quia iniqui-
tas peccatū est. Vocatur autem hoc peccatū mortale dampna-
bile ad d̄zāz aliorū peccatorū que nō dampnant sed deformant
vt sunt venialia. peccatum aut̄ mortale iō sic dictū est q; morti-
ficat et dampnat p̄trahens ad infernū. teste ps. Conuertatur
peccatores ad infernū. qui aut̄ d̄pnantur in inferno celo p̄iuant
tur. Secundo debemus nos d̄tinere a delectabili voluptate. q;
nūq; sp̄uales erim; nisi a nostris nos voluptatibus abstrahāz
hinc ecc. xvii. Si dederis anime tue voluptates suas faciet te
gaudiū inimicis tuis et it̄m a uoluptatib; tuis auertere. q; aut̄
voluptas ip̄ediat sp̄alē d̄solacōz d̄z iob. lapides cauant aque.
qd̄ est dicere aque carnaliū voluptatū ex cauant. i. attenuāt la-
pides. i. religiosos fortes et duros ad modū lapidū. vnd̄ aug;
Si aīm; habet vñ oblectetur extrinsecus siue delicys manet in-
trinsecus. q; vt ait is; angustatū est stractū ita vt alē decioat.
quia simul in uno corpore ambe se d̄lectacōes capere non p̄nt

Nam vt ait bern. Impleri anima visitacōib2 dñi nō poterit que carnalibus desiderijs subiacet. sed quanto illis euacuabitur. tanto istis implebitur. si multū multū. si pan pan. Tercō abstie re debemus ab omni inordinabili superfluitate solis necessarys etenti illa enim pmissa sunt a deo patre nobis i viaticū volens vt nequaquā p vite necessarys sollicitemur sic enim ait veritas matb. vi. Nolite solliciti esse dicentes quid manducabimus aut quid bibemus scit enim pater noster celestis quid nobis neces se sit hinc ecc. xxviii. tantū fideliter age et inuenies oī tempe qd necessariū est. qui aut pmissit necessaria voluit nos oīa sup flua deuitare. hinc puerb. xxx. duo rogavi te ne deneges mihi antequā moriar Mendicitatem et diuicias ne dederis mihi. s; tribue tm victij meo necessaria. ne forte saturat9 illiciar ad ne sandū et dica quis est dñs et egestate opullus furez ac p iu rem nomen dei mei Ex hys ergo que dicta sunt vera et sancta constituitur diuicia quā qui i vitā suā transplantauerit for tissimū habet iudicium sancte vite. que cum magna sit non erit ab homie sed a deo. Sic enim dicitur sap. iiii. Sciu quoniā aliter nō possum esse contemns nisi deus dederit et hoc ipm erat sa pientie cuius esset hoc donū. Secundo habebāt sancti aposto li sapiam in pdicacōe. sic et nos studeamus habere sapientiaz et si nō in pdicacōe. qd paucon est. saltem i opacōe. vt sapient oīa nostra opa disponam2. De hac sapiēcia a qua sancti hoies dencōiatue sapientes dicuntur tria p ordmē ponātur. scz quid dicatur p nomen. secūdo quibus debeat. tercio que vtilitas consequatur. Primo dicamus quid sit sapia. que nihil aliud ē nisi deus. de qua dicit job xxviii. Sapia abscondita est ab oculis omnīū viuenciū. quia vt ait ysidor2. Deus sibi soli dignus est et homini assumpto. de qua ad huc exp̄ssius dicit apostolus. xp̄m dei virtutē et dei sapiam hec aut sapia datur in spiritu bo nis hoibus et occulte. de qua dicit job vbi supra. sapia vbi iue nitur et quis est locus itelligencie eius. et respondet. sapia tra bitur de oculis. hoc est de spū interiori. Secdo dicendū qui bus debeat et quibus exercitps acquiratur. dabitur autem triplici generi hoim. scz hūilibus. sepatis a carnalib2. alienatis a tumultibus mundi. de primo dicitur job abissus dicit. nō est mecū sapia. qd exponens gre. dicit. quid p abissum nisi supbi signantur qui cū dicant sapia nō est in me relinquitur p cypo sitū q̄ in hūilibus requiescat. scdo sapia datur abstractis a car nalibus. et hoc tē m dicit job. sapiencia nō inuenitur in terra sua uiter viuenciū. i. nō inuenitur i cordibus eorū qui voluptuose vi uunt. hinc is. xxviii. quē docebit scienciā et m̄det Ablactatos

a lacte a uulfos abuberibus. de quibz gre. quisquis adhuc hz
vite voluptatibus pascitur ab eterne vite intellectu sepeatur.
ticio debetur sapia alienatis a mudi tumultibz. vñ job vbi sup.
Mare dicit nō est mecū. quid p mare qd m quietū ē. et tumultu
agitatur nisi laborantes in seculo In quibus qz sapia nō ē. relin
quitur qz hītet in abstractis. de hys tribus dz per is. lxi. Mo
quē respiciā nisi ad pauperculū et contritū spiritu. et tremētē
sermones meos. p hoc qz dicit pauperculū tangit hūiles cū aut.
addit contritū spū. tāgit abstractos. cū vero subiungit. et tremē
tem sermones meos. tangit alienatos a mudi tumultibus. ticio
dicendū est que utilitas consequatur eos quos i habitat sapia
et dicimus qz possident omne bonū Cū. n. deus sit sumū sapia i
necessario relinquatur. vt qui deū habuerit qui est vera sapia i
se habeat omne bonū Ipse enim est illa sapia. de qua dicit iac.
iii. qui de sursum est sapia. primū quidē pudica est. d inde pa
cifica modesta. suauis bonis consensuens plena misericordia. et feru
entibus bonis In hac descriptione dicitur sapia tāgitur omne bonū
hec tamen sapia diuersos diuersimode inhabitat. hī qz plus ec
minus ad sapiam se disponūt. nā incipientibus dat timorē pro
ficientibus laborē. pfectis dñm dat saporē. de primo dicitur
p uerb. viii. Inicū sapie timor dñi. qui aut hunc timorem ha
buerit bona non negligit et sollicitē cauet omne malū. nam hī
ps. nihil de est timeribus eū. secūdo hoc est i medio pfecti
bus dat laborē. faciens efficacē opari et utiliter laborare. de 2
enim coopans dat virtutē opibus vt ab ipso gratissima accep
tentur et fiant digna remuneracōe eternorū que sine deo peni
tus nil valerent. qd dñs desiderans sapiens pcept dicens. da mihi
dñe sed iū tuarū asstetricē sapiam vt mecū sit. et mecū laborez
vt scia quid acceptū sit coram te omni tepe. quid enim sine do
facimz vix vsqz ad mortem pmanet qd aut cū deo facimus per
manet eternū quē admodū coopans ē eternus. et hoc qd ait
gre. omē qd hī pñs seculū agitur vix vsqz ad mortē sufficit qd
vero p eterna vita agitur etiam post mortē seruat et tūc app
ere incipit cū labor carnaliū fructus cepit nō videri. tercio hoc
est in fine dat saporē afficiens eos de oibz p vt singula sapiūt
hī veritatez. d qua sapiēcia dicit bern. Inuenisti plane sapia
si singula tibi sapiunt pnt sunt peccata et vicia tamquā vilia.
et oīo fugiēda tꝑalia aut velud caduca. et omnino atēpnōda
eterna vero tāquā sumo desiderio affectāda. nec tales affectz
infant nobis ex iudicō rōis velud coacti. sed ex sapore sapiēcie
sic simus velud naturaliter affecti Habemus egro verā sapiēcie
riā hī peccata defleamz. si hī seculi desiderabilia atēpnamus

Si futura bona scz celestia toto desiderio appetamus De hac sapientia dicit puer. viii. Melior est sapia cunctis opibus preciosissimis et omne desiderabile non potest ei comparari. talis enim sapia unit nos deo et assimilatur et taliter affecti non possumus aliud velle quam quod deus vult. dicitur cente bern. Unitas spiritus cum deo est voluntatis perfectio cum iam non solum vult quod deus vult sed in affectu est perfectus. ut non possit velle nisi quod deus vult Velle autem quod deus vult hoc est iam deo similem esse Tercio gloriosi isti principes solum paciam habebant paciam. sic et nos in omnibus que patimur non solum paciam habeamus sed gaudenter et hilariter sufferamus iuxta illud ier. i. omne gaudium existimate fratres. cum in varias temptationes incidetis. Est autem triplex pacia secundum statum triplicem electorum scilicet incipientium. proficientium. perfectorum. et secundum hanc diuersitas statuum pacia variatur. nam incipientes debent mala sua sustinere patienter. proficientes autem libenter perfecti vero gaudenter qui tres modi secundum triplicem hunc statum inueniuntur in paulo. nam in primo stetit cum. ii. cor. iii. dixit. tribulationibus patimur. sed non angustamur que verba sonant. quod pertulit patienter In secundo stetit cum in eodem. xii. dixit. Ego libentissime impendiar et super impendiar pro animabus nostris ecce libenter in tercio stetit cum ad gal. vlt. dixit Mibi absit gloriari. nisi in cruce domini nostri ihesu christi. et in summo gaudio in omni tribulatione. hoc totum agente in hominibus sanctis domino ihesu christo etc.

De Inuentione sancte crucis.

Benedictum est lignum pro quod fit iusticia. sap. xiiii. dicit gre. super illo verbo job. lignum habet spem in sacra scriptura ligni nomine crux domini figuratur. et subiungit exemplum. sicut cum dicitur Mittam lignum in parie eius. lignum quippe in parie eius mittere est domini corpori crucem adhibere Sic in primo lignum pro quod fit et facta est iusticia non est aliud nisi crux christi ergo quod nullum lignum prodoneum fuit ad faciendam iusticiam nisi illud habet benedictione. ligni crucis distinctione. iusticie exhibitione. Primo dico dicendum est de huius ligni benedictione hoc est cur hoc lignum sit et dicatur benedictum. De quo sciendum quod in veteri testamento propter triplicem causam benedictionem legitur ex optata. scilicet propter liberationem. propter semis multiplicationem et celi glorificationem. propter quas tres causas reuerendum lignum crucis nunc merito dicitur benedictum Primo dico facta sancta feia iudith benedicta loquitur propter populi sui liberationem. de qua. xiiii. dicit benedixit te dominus in virtute sua quod parte rededit ad inibi tu inimicos nostros Itē in eodem. xv. tu gloria iherusalem. tu leticia israel. tu honorificencia populi nostri. quod fecisti viriliter et

affortatū est cor nostrū. Ideo eris benedicta in eternū. qui non
ob aliud meruit hanc bñdīcōm nisi qz ab inimicis suis dei pplm
liberauit Secundo thobias bñdicitur. apē semis multiplicacōz
vt ex eo et vxore ei2 sara soboles pcreentur et pcreate multipli
centur. sic enim dicitur thob. viii. bñdicat te dñs deus israhel
et benedicatur benedīcō sup vxorē tuā et sup pñtes vestros et
videatis filios vestros et filios filioz vestroz vsqz in tertiam
et quartam generacōz. et sit semē vestrū benedictū a deo isra
hel qui regnat in secula seculoz amen. Tercio legim2 iacob pa
triarchā a prē suo ysaac benedictū exoptāte ei celi possiōm. sic
em dixit gen. xxiii. de2 omnipotēs benedicat tibi det tibi bene
dīcōes abrahe vt possideas terram pegimacōis tue qz pollicit2
est auo tuo. His tribus benedīcōibus benedixit iacob filio suo
joseph in terra egipti dicens gen. xl x. omnipotens benedicat
tibi benedīcōibus celi desup. ecce tertia benedīcō et benedīcō
bus abissi iacenis deorsum ecce prima et benedīcōibus uberū
et vulue ecce secur da. his ergo tribus benedīcōibus affluenti
bus in vnam benedīcōz venerandū lignū crucis nostre est et dī
benedictū. nā p eā ab inferno sumus liberati meritis et gracia
ditati ad celū deputati et ideo ex pfundo corde cū omni reuer
encia pstrati dicamus omnes. benedictū lignū p qd fit iustī
cia. nam p hoc additū scz p qd fit iustīcia lignū crucis ab aliis
lignis specificatur Est em triplex lignū de quo legitur in scrip
tura scz puaricacōis cui2 fructū primi pentes gustātes puaric
cati sunt mandatū domini. lignū maledīcōis est. de quo dicitur
deut. xxi. Maledictus omnis qui pendet in ligno in qd scclera
ti p suis sceleribus suspenduntur. lignū benedīcōis est nostrū
lignū venerandū. primo ergo lignū crucis est et dicitur bene
dīctū qz p ipm sumus liberati. In eo enim qd ihesus xpūs o ple
ta passione crucis descendit in limbū et prēs p sue presencīe il
lustracōe mīde absoluit. vt ibi nisi velim2 minime veniamus et
hoc est qd apte dicit gre. Ecce nos qui redemptoris grā redēp
tī. hoc iam celestis muneris habemus vt cum a carnis nostre in
habitacōe subtrahimur. mox ad celestia p̄mia ducamur qz cū
redemptor noster claustrū. inferni penetrans electoz ex mīde
animas redouit. nos illo ire nō patitur. vnde iam alios descen
dendo liberauit. sed qui ante eius aduentū in hunc mundum
venerāt qñtūlit et de virtute iustīcie haberent ex corpibus e
ducti in sanū celestis patrie recipi nō poterant. vnde iacob gen
xlvi. dixit Salutare tuū expectabo domine. iōē. lugens de
scendā in infernū Item balaam i spū ap̄bie nūeri. xliiii. dixit vī
debojē sed nō mēdo itueber eum s; non ap̄. eo qz quantūlibet

sancti essent in limbo tamen captiui tenebantur. donec per benefi-
cium crucis ipsi et vos illis fuimus misericorditer liberati. Se-
cundo reuerendū lignū crucis benedictū dicitur. quia per illud so-
bole virtutū gratiam et meritorum sumus pro oia multiplicati pif
et ditati. nam merita christi et oim sanctorum in virtute passionis co-
adunata participamus et pro oia dñicamus ut deus possit nobis
dicere illud gen. iii. Modicū habuisti antequā venirem ad te. et
nunc diues effectus es benedixit quia tibi deus ad introitū meū
hinc. i. cor. ii. i. grās ago deo meo pro oibus nobis quia diuites
facti estis in illo. ita ut nihil nobis desit in vlla grā Tercio glori-
osum lignū venerāde crucis nostre benedictū dicitur propter celestis
regni apertōm. et nostrā introductōm. Nam per crucis passionem ce-
lestis regni ianua ē apta. quod pulchre figuratū legitur numeri.
xxxv. ubi dicitur Exules et profugi ante mortē pontificis nullo modo
in vrbes suas reuertī potuerunt. sed remanebunt in vrribus res-
fugy. donec sacerdos magnus qui oleo sancto unctus fuerit
morietur. hinc ipse dñs per prophetam dicit Singulariter sum ego donec
transeam quia nullus quantūlibet sanctus celū introire potuit.
quousque in ligno crucis per mortē christi purgacōis delictū est so-
lutū. Expedito ergo primo mēbro scilicet de ligni benedictōe. nunc ser-
uato ordine. dicendū ē de crucis diuisione. Sciendū ergo quod in
passiōe domini triplex erat crux scilicet mali latronis et boni latro-
nis et crux christi. que tres cruces signat triplex martiriū. De pri-
ma cruce mali latronis descenditur ad infernū. De secūda ad
celū. De tertia cruce christus transyt in supremā plenitudine om-
niū honorum suorum. hec aut triplex crux vsque in finem seculi habet
martires suos. oportet enim omnē hoīem velit nolit in aliqua cruce
istarū triū pendere et martiriū suū implere. Nam mali hoīes et
magni peccatores pendēt in cruce mali latronis. de qua et ipsi
cū mali latrone transeunt ad infernū. quāt tales habeāt mar-
tiriū ipsi dese fatentur sap. v. lassati sumus in via iniquitatis et am-
bulamus vias difficiles. de quibus dicit iere. Ut in igne agerent la-
borauerunt. boni aut hoīes qui propter deū abstinent a peccatis
et faciunt bona que possunt. pendunt in cruce boni latronis et
cū eo pueniunt ad regnū celorum. perfecti aut sancti. qui perfecte
imitantur dñm nō declinantes ad dextram nec ad sinistram.
cū christo pendunt in sua cruce. transeunt de illa ad supremā p-
mia perfectorum et quia nemo declinare potest nisi in aliqua cruce
istarū triū martiriū paciat. eligat quisque in qua cruce suū cupiat
martiriū sustinere. nam ad labores et passiones ex prima preua-
ricacōe addicti sumus ut nemo valeat hys carere. hinc gen. iii.
In sudore vultus tui vesceris pane tuo. Item job. non iuenitur

in terra sustinerit viuenciū et subiungit. Sicut avis ad uolandū
sic homo nascitur ad laborem. et qz nemo sine cruce passionem
uiuere poterit sup̄ trā eligat qui prudenter p̄ se agere voluerit
it̄ cruce salutare. a qua tādē feliciter absolut⁹ uiuat cū domino
in eternū. nūc has cruces breuiter per curramus vt videamus
qui in qua cruce pendeant et quos quilibet in sua cruce sufferat
at cruciatus. Est ergo prima crux mali latronis. et cum eo oīm
peccatorū qui cruciantur et fatigantur vt ea sibi attrahāt que
in hoc seculo acupiscunt. quorū alij i hyant honorib⁹. alij diuicijs.
alij voluptatibus. que vt consequantur durissimis afflictio-
nibus atteruntur. qz vt dicitur Eccl̄. nō est ei bene qui affluens
est i malis. de quibus dicit bern. Sūt qui labores sustinent sed
non est eis p̄s in deo vigilat raptor fr̄c vestitus vt p̄dam rapi-
at. vigilat fur vt domum fodiat. sed hi omnes longe sunt a
dolore quē dñs considerat. sed de his doloribus transeunt ad
eternos. de quorū doloribus dicit boetius. o q̄ multis amaricu-
dine hūane felicitatis dulcedo resperfa est. et subiungit An-
xia. n. res ē hūane tenorē dōcō que vel nūq̄ tota pueniat vel
nūquā perpetuo susistat. hic autē hec crux peccatorū quatuor
cornua. que eos miserabiliter cruciant et affligūt. vt nūquā ad
momentū tempis requiescant. nā superior p̄s crucis est supbia
qua laborant vt alijs dñentur Inferior p̄s luxuria vt volupta-
tibus delectentur. Dext̄r cornu auaricia vt diuicie acquiratur
Sinistrū vero inuidia qua de bonis aliorū cruciantur. Ex his
quatuor infectōibus torquentur vt nūquā requiescant. d̄ quib⁹
is̄. impij quasi mare feruēs qd̄ quiescere nō potest et i p̄ouer.
Sine irascatur sine ridat nō inueniet requiem. qz d̄ sap. Semp̄
p̄sint sua p̄ turbata conscia. de quibus et iob. Sonitus stroru
semper in auribus eius et qz de hac cruce maledicta itur ad p̄-
petuos cruciatus ideo hac cruce derelicta. cū bone latrone cru-
ci p̄nie configamur qz de illa oī certo certius cū bono latrone
ad celi gaudia veniemus. Secunda ergo crux est boni latronis
et est crux penitentiū habens quatuor cornua sicut prima. Nā
superior p̄s huius crucis est dolor et contritio de offensa dei
cui includimus omnia penalia. que ad placādū dcmū possum⁹
exhibere. sicut est confessio satisfactio. dolor gēitus. luctus. et
omnes deuocōes que de superiori pte rōis ex corde dolentis p̄-
cedere vidētur hec in quā cū in vnū cōgesta et sursum ad plas-
candū deū euaporata p̄ superiori pte crucis accipe possum⁹. Ses-
cunda pars crucis est pars inferior i quā parte pedes de terra
elevanti duro clauo configūtur. per qd̄ omnis terrene consolacōis
abdicacō intelligitur. nam per pedes affectōes accipimus quos

te terra leuam⁹ et cruci p^o clauū affigimus cū eadē affectō es
ab omni trena consolacōe longius separamus et per clauū dⁿⁱ
timezis cruci xpi et passioni eius configim⁹ nihil aliud cogien
tes nihil nos scire arbitantes nisi ihesum xpm et hūc crucifitū
Tercia pars huius crucis ē cornu dextrū cui etiāz dextra man⁹
configitur. per quam manū que p^opta est ad largiendū igno
sibilitas. que ē virt⁹ m^o omnes virtutes largissima designatur
hec enim virtus vt ait cris⁹. maxie hōiem assimulat deo qui non
solū suis crucifixionibus idulit sed p^o eis apud pat^o ē intercessit
dicens. pater ignosce illis quia nesciūt quid faciunt. p^o qd de
hac virtute i scriptura sepius amonemur nūquā deū offensum
placabimus nisi et nos nostris offensibus ignoscamus. Hinc
ecc. relinque proxio tuo nocenti te et tunc deprecanti tibi p^ota
soluentur et iterū in hōiem similem sibi non habet miam et de
peccatis suis deprecabitur. hinc veritas math. dimittite et di
mittem⁹ q^o si vos nō dimiseritis. nec p^o noster celestis dimittet
vobis. Quarta pars huius crucis est cornu sinistrū. p^o qd ablat⁹
t^o restituro designatur. quia vt ait aug⁹. nō dimittitur p^ota
nisi restituro ablatū. dicitur em leuit. vi. redd⁹ omnia. et que
per fraudem volueras optinere reintegres. hinc iiii. reg. iii. re
stitue ei omnia que sua sunt. qd nō solū intelligendū ē de reb⁹.
setiam de fama de honore et de omni bono hōis in debite ab
lato quia corā deo imo a dō maledicti sunt qui proxio suo quit
quā defama vel honore suo surripiunt dicente d^o deut. xxxvi
Maledict⁹ qui transfert terminos proxii sui. Tercia crucē quia
alta nimis est et sublimis. et magni sunt per oia qui cum cristo
pendent i ea vsq⁹ ad festū exaltacōis reseruabimus zc.

Sermo de sancto Iohāne baptista.

Iohānes ē nomē eius luc. j. dicit quidā doct^o. nomina
sunt iuenta ad signandas res. vbi ergo multe res. ibi
oport⁹ multa haberi noia ad signandas res multas. cū
ergo gl^oiosus iste p^onceps p^o vite scitacōe mltas beāt
p^orogatias p^o cetis sc^ois iō ad exprimendas illas oportuit eni mul
tis noib⁹ appellari. de quib⁹ noib⁹ p^o proluxatē que m^o ē te:
dii canēdā. tm̄ tā ei⁹ noia in mediū proferā⁹. vt ex eis dē saltē te
nueritis h⁹ principis p^orogatias cōgnoscam⁹. d^o. n. ioh. vox.
angelus. qui p^o h⁹ plura hab⁹ noia. quia vno vocabulo eius
sanctitas nō potat explicari. d^o primo di. ioh. i. fuit hō missus
a d^o cui nomē erat ioh. d^o secdo is. xxx. vox clamantis in d^o. eo. d^o
gracia p^ouenientā. Ecce mitto angelū meū. dicitur aut ioh. p^opter
grāz cōsuatē. Matia h⁹mois ad nrāz edificacōz q^o d^o d^o d^o d^o

duertentes effectus istorum neminum. et realem veritatem totis vi-
ribus induentes quos videt effectus tunc misericorditer assequi-
mur. si quantum possumus ad gratiam habilitamur. vocem imi-
tamur ad perfectum angeli conamur. De primo ergo nomine iob.
quod gratia interpretatur sit primus sermo virtutem gratie aliqualiter ex-
pennentes. de secundo nomine vox sit secundus sermo. quod per vocem dei inter-
loquentis et promouentis promoueamur insinuantes. de tertio nomine
angelus sit tertius sermo quod virtutes et proprietates an-
geli nobis applicare debeamus a longe depingentes. dicitur
ergo de gratia tria de ipsa per ordinem persequimur scilicet de eius descrip-
tione. diuisione nostra dispositione hec resumens Primo dica-
mus de gratie descriptione ut per eius descriptionem qualicumque eius no-
ticiam habeamus Vnde quod gratia ad diuersa deputatur. ideo ex eadem
diuersa deputatione diuersas recipit descriptiones. Comparatur enim
gratia ad gratie largitorem tamquam ad suum principium et sic eam notifi-
cat philosophus. dicens gratia est diuini muneris donum per quod bene volun-
tatis est exitus. gratia enim dei tangens et mouens voluntatem
excitat eam in opus Aliquam vero deputatur ad subiectum in quo est
scilicet in anima et tunc sic describitur Gratia est in terra anime. per quam
reconciliatur et grata efficitur deo. Aliquam deputatur ad suum oppo-
situm scilicet peccatum et tunc sic describitur. Gratia est iustificatio et re-
missio peccatorum. quibus commissis in sortem deputamur et numerum
filiorum dei. aliam ergo comparatur ad suum effectum quem operatur in
nobis. et tunc sic describitur eam crisostomus. dicens Gratia est caritas me-
tis delectatio cordis Aliquam vero gratia comparatur ad suum premium quod
per gratiam consequimur et tunc sic describitur. gratia est similitudo
glorie Item 10. vi. gratia dei vita eterna datur etiam alia descrip-
tio generalis ex omnibus his contexta que talis est. gratia est for-
ma a deo data sine meritis et hoc quantum ad gratiam gratis da-
tam. gratum faciens habentem et hoc quantum ad gratiam gratum
facientem et opus eius bonum reddens quantum ad gratiam consu-
mentem Et hec descriptio tangit omnem gratiam scilicet preuenientem comi-
tantem. et gratiam consumentem Item datur alia descriptio gratie gra-
tis date. gratia est manifestatio spiritus ad utilitatem terre. que enumerat
apostolus. 1. cor. xii. Secundo dicendum est de gratie diuisione quod tunc
ponit bernardus di. triplicem gratiam fratres diuinitus accepimus. primam
qua vocamur. secundam qua adiuuamur. tertiam qua consumamur.
1. nos incitat. 2. prouehit. 3. perficit. obmissis autem. 2. et. 3. que in se
quentibus sermonibus habent locum. de prima gratia ad hunc sermonem proprie
pertinentem persequamur hec ita prima gratia que alio nomine dicitur
gratia gratis data eo quod nos per eam deus preuenit et incitat sex
gratias scilicet generalis. specialis. singularis. habitualis. actualis. naturalis.

Prima ergo que generalis dicitur est grā creatōis. que omnino
est omnibus creaturis et maxime rōe vtentibus p quā de non
esse in esse tam nobile nos creauit. An nō grā maxima qui heri
nihil fuimus. et hodie inter tot milia creaturaz sumus nobilif
sima cui ad seruiēdum oīa alia sunt creata p. omnia subiecti i
sub pedibus eius gen. dnāmi piscibus maris et volacilibus celi
et bestis tre. tunc gloriando dicere possumus illud apostoli.
et singuli de seipis gloriānt dicere possunt. Cum aut placuit
scz deo segregauit me de uero matris mee et vocauit per graciaz
suā. Secunda grā dicitur specialis que contractō est quaz prima.
scz grā redēptōis. qua p sanguinem xpi ihesu redempti sumus
Job. 1. Gracia et veritas per ihesum xpm facta est. Item tibi. n.
Apparuit grā saluatoris nostri dī nō ex operibus iusticie que
fecim⁹ nos s; hm suā misericordiā saluos nos fecit Et infra iusti
ficati gratis gracia ipsius vt heredes sumus hm spem vite etne
que iō specialis grā dicitur ab illa prima quia multi sunt vocati
pauci electi. plures enim sunt creati qz per passionē saluentur.
de hys duabus graciis dicit bern. quid retribuam domino pro
omnibus que retribuit mihi. In primo opere me mihi dedit. in
secūdo se. et ubi se mihi dedit me mihi reddidit. Tercia gracia
dicitur singularis. quaz vnicuiqz singulariter exhibet dominus
vt in tunc inspiracōes. et alie qualescūqz pmoōes. de quibus di
xit apostolus Vnicuiqz nostrū data est grā hm mēsuram dona
tionis xpi Et tē m vnicuiqz habet donum a deo vnus sic alius
vero sic. Sicut enim deus singulis hoib⁹ singulas disposicōes
depigit ifacie. sic etiā singulis singulas grās ipartitur Quar
ta gracia dicitur habitualis. que naturis hoim virtutes inserit
naturales. verbi gracia. Sūt homies. qui nō ex infusa vel bonis
exercitiis acquisita gracia. s; a natura sunt misericordes vt ad
omnem misericordiāz faciliter per effluāt. de qua misericordia
dicit job. Ab ifancia creuit me cū miseracō. et sunt homines na
turaliter timidi timore serui. et sunt alii magnanimes natur
aliter. et sic de reliquis ex eisdem habitibus qui et inseris vir
tutibus ad virtutes gratuitas et gratum faciens facillime in
clinantur. Quinta gracia dicitur et ē actualis per quā vel locu
tione vel in predicacōe vel operacōe. vt in exemplari qualicūqz
exhibicōe preuēti ad bene agēdū hoies amouētur De quibus
dicit ro. xi. Sine penitencia sunt dona dei et vocatio. quicquit
ergo in nobis vel etiam coram nobis de genere locucionū oper
acionum a deo vel ab homine agitur. qd ad bonum agēdū nos
poterit amouere actualis vocatur grā gratis data quā in euan
gelis legit⁹ multipliciē exhibitam. petrū namqz et andream.

hac preuenit grā. leuibus verbis eos comouendo dicens. veni
te post me faciam vcs p̄ca. homi. paulū prostravit subito du
ris verbis ip̄z corripiedo dices Saule saule quid me p̄sequeris
Aliū p̄uenit voluntatem suā dulcibz verbis de mulcendo cum
dixit vis sanus fieri. Aliū concite apulit vt patris et matris se
pulturā denegaret. qui cū diceret domine p̄mitte me. primū
sepelire patrē et matrē. respondet ei dimitte mortuos sepelire
mortuos suos et sic multiformis dei grā salutē hoīm multipli
ci ac instructabili pietate dispensat ac sm̄ agneciā vni cuius
qz grāz sue vocaciōis misericorditer iptitur Sexta grā d̄ natura
lis que nature īserta creātur et p̄ficiat cū natura sicut est sanitas
corpis. fortitudo mēbror. et bona d̄plexio. et alie valitudine
corpales quibus oibus cū ea ad bonū conuertimus adiuuamur
Vnde grā. omnia bona et dona nature quibus vnus facilius q̄
alī potest ire in actus meritorios vocat grāciā gratis datā. hoc
sunt grē gratis date quibz a domino p̄uenimur vt ex eis excita
tilet amoniti et ad iutiā ire in actus meritorios facilius valeamz
Hinc bern. conatus liberi arbitry ad bonū cassi sunt si a grāciā
nō adiuuantur et nulli si nō excitantur. Excitet ergo liberū ar
bitriū dum seminat cogitatū sanat dū mutat afectionē roborat
dū producit ad actū seruat ne senseat defectū. Hinc bonauen
tura super scdm̄ s̄m̄an̄ q̄ce xxvi. Has grācias notificat sic dices
quicquid illud sit qd̄ sup̄ additū est naturalibus adiuuans ali
quo modo et p̄repans voluntatē ad habitum vel ad vsum siue
illud gratū sit datū habitus sicut timor seruilis vel pietas ali
quorū visceribus īserta ab infancie siue etiā sit a laus actū sicut
vocaō vel aliqua locutiō qua deū excitat animū hoīs vt se requir
at totū est d̄ rōe grē gratis date sine qua vix aut nūquā alicui
hominis vsus liberi arbitry repatur et sine hac cōcedendū est
liberū arbitriū nūquā. se posse disponere ad grāz gratū facien
tem Hec sunt grē quibus inciamur ad salutē quas aly audiunt
et emendantur. aly obaudiunt et indurantur. sicut de eodem
vniō rotato sani iocundantur. et inferni febricitantur. Verū
quia sine grā deo nūquā hoc placuit Ideo quibus exercicijs d̄
maxime motus grāz nobis tribuat est videndum. Tercio ergo
inquirentū est de nostri ad grām habitacōe et hoc consistit in
tribus si deū timeamus nos coram dō humiliamz gratos nos
exhibeamus Hec tria s̄z timor. humilitas. gratitudo. deum in
clīmant ad grām nobis dandam. Primo dico meremur grāciā
ex timore facile autem deū timebimus si timoris materiam vni
diqz nos cinctā aptis oculis videāz. Nam si sursum aspiciamus
vidēz deū quē offendimz Si retro peccata que amissimz. si au

iudiciū quod non euadimus si intra defectus quos incurrimus
 ita ut his omnibus desideratis purgauerimur in terrā clamantes
 in celū illud jere. x. quis non timebit te o rex gentiū. hinc bern
 In veritate apī didici nil eque efficacē esse ad grāz pmerendaz
 retinēdā recuperandā. q̄ si omni tempore videaris nō alium sape
 re sed timere time ergo cū ariserit gra time cū abierit time cū
 deūo redierit. succedat sibi vicissim in animo tuo tres isti timo
 res s̄m q̄ grā ad esse dignatur vel offensa recedere vel cū re-
 dire placata sentitur cū ad est time. ne nō digne opereris in ea
 q̄ si recesserit tūc amplius timendū tamquā mox casurus. time
 ergo et detremisce dō ut sentis tibi irato. nec dubitas in cā fuisse
 superbiam etiā si nō apareat. etiam si nil tibi d̄scius es jam vero
 si recipiata redierit. tunc multo amplius timendū ne forte d̄
 tingat rediū. beatus es si triplici timore isto cor tuū reple:
 uens. Secundo habitamur ad graciā promerendam ex hūili-
 tate. quanto enim humiliores nos deo exhibem⁹. tanto in grā
 timus habundanciores. unde ih̄. omnis vallis implebitur qz
 ut ait ps̄. inter mōiū transibunt aque Unde illa gloriosa in can-
 tico suo ceuerit se meritū diuini partus ex hūilitate consecutā
 dicens. qui respexit hūilitatē ancille sue. Hinc de his duob⁹
 scz timore et hūilitate dicit d̄ns per ih̄. ad quē respiciat nisi ad
 humilem et tremētem sermones meos Mc si dicat. Cui dabo
 graciā nisi timentibus et hūilibus Mc si dicat nulli alteri. hic
 jac. iii. deus super bis resistit humilib⁹ aut dat grāz. hinc gre.
 que libet assū t bona opera nulla sunt nisi ex hūilitate cōdiatur
 in cunctis ergo que agitis radicē boni oparis hūilitatē tenere.
 nec quibus iam superiores. sed quibus inferiores estis aspiciat
 ut dū meliora exempla nobis appositis ad maiora semper ascen-
 dere valeatis. Item aug. nihil nos ita gratos deo facit q̄ si vi-
 dere merito magni et hūilitate parui sumus qui ergo hūilitatez
 que est mater virtutū nesciunt vsum sui laboris perdunt etiam
 si bona videntur que strēnne operantur Et ideo ut ait bernb.
 Inspiciens et insanus quecūqz in aliis vite meritis seu in alta rez
 ligatione q̄ in sola hūilitate confidit. ppter quod omnibus aliis
 obmissis de sola hūilitate saluator monuit aponens se nobis ex
 emplū et dicens. discite a me quia mitis sum et hūilis corde.
 Sciendum autem q̄ ad hanc virtutem hūilitatis tribus grāz
 dibus suo passib⁹ possumus peruenire. scz si occultū dei iudi-
 cium pertiescimus si defectos nostros cognoscimus si melio-
 res nobis semper inspiciamus. Primo dico ad incurrandaz cer-
 p̄icē nostraz multū valet si occultū dei iudiciū semper timeam⁹

Dicentes in cordibus nostris illud erēs. viiii. sunt iusti atq; sapientes et opera eorū in manu dei sunt et tamen nescit homo vtrū amore vel odio dignus sit sed omnia reseruantur in futurū incerta Secundum qđ valet ad hūilitatē est si nostros defectū semp inspiciam⁹ facientes sicut machabei d̄ quib⁹ d̄. i. mach. iiii. Vt viderunt sanctificacōm desertam et altare pphanatū et et portas exustas et ī atrys virgulta nata quasi in saltu scindūt vestimta sua et planxerūt planctu magno Et inposuerunt cinerē super caput suū et ceciderunt in facies suas et clamauerunt in celū. nullus enim ad deo sanctus est. quin inueniat hūiliacōis materiā in seipso Iuxta illud mich. vi. In medio tui hūiliacōis sine bernhard⁹. Si te ad lumen veritatis intus in animo sine palpacōne sine silacōe diiudices. non dubito qñ humiliaris et tu in oculis tuis factus humilior. Ex hac r̄gnicōe sua et quāto altius p̄fecerit tāto amplius inuenit qđ eum humiliat. Sancti vero quo apud deū alci⁹ p̄ficiūt. eo subtili⁹ ī dignos se esse d̄p̄ hēdūt qz qñto p̄ricres luci sunt tāto sibi foras d̄formes appēt Vnusquisq; n. sibi dū tactu veri lūis illustratur ostenditur Et vñ agnoscat in lumine quid sit iusticia inde eruditur vt videat quid sit culpa Tertio ad hūilitatez in nobis plantāda⁹ valet si meliores semp p̄ oculis habeā⁹ in quorū compacōe erimus viles nobis ut dicere possim⁹ illud numeri. xiii. Vidim⁹ quosda⁹ d̄ genere sygātaneo quib⁹ compati quasi locuste videbamus. Hinc bern. Quaz diu puulus es pedagogum tibi p̄curabo elige tibi meo consilio hoīez cuius vite exemplar cordi tuo ita in se deat vt quociens eius recordatus fueris. ad reuerenciā cogitati assurgas et temetipm ordines et componas. ac si p̄ses sit Terciū hūilitās nos ad gratiam est gratitudo vt videlicet grati si. m. ad omēz grāz quā exhibet nobis de⁹ qđ monz. ap̄ls gal. iiii. dicens Grati estote cō tunc digne agimus si omni gratie cū gratiarum actione accurimus nec per mentis ignauiam vt q̄lez cumque incuriam mīmaz preterimus. Bernba. Felix qui ad singula dona gratie redit ad eum in quo est plenitudo gratiarū cui dum pro acceptis nos ingratos non exhibemus. locum in nobis facimus gratie. vt maiora adhuc accipere mereamur oīo enim sola nos in gratitudo a p̄fectu cōuersacōis inpedit dū qđammodo ammissam reputās dātoz qđ in gratus accepit. eaz sibi de cōfō ne tāto plura p̄deret qñto plura daret ingrato Vñ res ē grē ī hac pte grāz subtrahere. vñ cautos nos reddidit dñs. job. vi. dicēs Colligite fragm̄ta ne peāt. fragm̄ta. n. grāz p̄dit et p̄ditur si nō colliguntur. Quarto dicēdū ē d̄ gratie fructificacōe hoc ē d̄ effectib⁹ siue volūtātib⁹ quas grā opatur ī nobis

De quibz dicens qd bonaventura magnus doctoz super scdm
iniaz qoe xvi. factus gr̄ enūerat ita dicens. gr̄ ē verecūdate
refezmare. viuificare. assimulare. suursm leuare viuere stabili-
re quoz executōz qz sermo in logū p tractz est accōne sumpt a
ialius sermonibz psequamur largitore gr̄ adiuante ihu xpo.

Sermo de eodem.

Vo vox clamantis in deserto math. iii. dicit gre. Sans
et cum mentes cū creatoris sui potenciā itenta con-
templacōe considerāt vilescūt eozū animo virtutes
quas habēt et tanto fiunt apud se hūiles quanto eis
illud altū est. qz sup angelos sonat. hinc iohānes qui in tantā
sanctitatis sublimitatē excreuerat. vt a iudeis xpus credi potu-
isset nūcis ad se missis et iquirentibus Tu quis es vt demz re-
spensum his qui miserunt nos. r̄ndit Ego vox clamantis ī deserto
ex eo spū vocans se vocem quo abrahā puluerem quo dauid ca-
nem mortuū Expe dito ergo vno nomine scz iohannes in priori
sermone. nunc dicendū est de secundo noie scz vox. de quo tria
p ordinem dicantur scz d iohannis ab hac voce d noīacōe. scdo
de eiusdem vocis expōicōe. tercio d p vocem p morōe hec pzo
sequentes p ordinē. Primo dicamz de iohānis ab hac voce de
nominacōe id est cur iohānes vox noietur. quod ppter tres cās
fici dignitates. primo dico iohannes dicitur vox ppter pconi
nouitatē hec autē nouitas in hoc consistit qz ip̄e primū p̄s-
dicauit regnū celorum dicens math. iii. p̄niaz agite appropin-
quat. n. regnū celozū qd a prioribus p̄dicatoribus et prophes-
tis usqz ad iohāne nō est auditū. hinc saluator math. xi. dixit a
diebz ioh. bap. usqz nūc regnū celozū vim patitur et uicleni ra-
piūt illud. q̄tūcūqz enim scelerati si p̄niam egerint regnū celo-
rum rapiūt uicleniter. Et quia hec vox an iohannē audita non
fuerat iō p̄fē hanc pconi nouitatem dicitur vox iohes. Scdo
iob. dicitz ē uox ppter uite hūilitatez sicut enī nihil leuiz uoie
sicut sc̄ti uiri quasi pronibilo reputant semetipos. quanto em̄
proximicres fiunt diuino lūi tanto respectu ei2 dē lūis uilior-
es sibi fiunt. Ex quo fit illud mirabile qz quāto sunt sanctiores
tanto humilicres. hinc greg. sancti uiri quo a p̄nd deum alcius
proficiunt eo subti'ius se in dignos esse d̄prehendūt. quia dū
proximi tui fiunt quicquit eos in se latebat inueniūt et tanto sibi
foris de formes a p̄pareat quanto nis pulchrū est qd it2 uidēt
iōē. sanctoz mētes cū creatoris sui potenciā itenta cōtēplacōe
considerant uilescunt aīo eozū uirtutes quas hnt et tanto fiūt
apud se hūiles quāto eis illud altū est qd sup angelos sonat.

Et ideo iohānes qui tanti estimabatur in ipso ut xpus crederetur
asuetus diuinis contēplacōibus nō ex nomine nō ex pgenie
nō ex sacerdotali officio sed voce se noiat. Ne si dicat sicut vox
fragilis ē et ppe nihil sicut ego fragilis sum et tāquā p nibilo
reputandus. tertio iohānes dictus est vox ppter officij dig-
nitatem quaz exponit nobis gre. sic dicens. Scitis fratres caris-
simi quia unigenitus filius verbum patris vocatur iohāne evā-
gelista testante qui ait. In principio erat verbū et verbum zc.
Et ex ipa vestra locucōe agnoscitis quia vox prius sonat ut ver-
bum postmodū possit audiri. id eo ioh. vocem se esse ashit quia
verbum pcedit dominicū aduentū itaqz pcurrens vox dicitur
quia p eius ministeriū patris verbū ab homibus auditur. offi-
dit ergo deum pcurzor suus sicut vox ondit verbum quia sicut
vox excitat auditū et verbum recipiatur ita iohannes excitauit
iudeos ut ipm recipent. officij ergo dignitas iqua pcurzor ex-
tuit hoc requirebat ut se voce nominat. ut sicut vox pcedit ver-
bum sic pcurzor debuit pcedere eū cui⁹ erat pcurzor. Et hec bre-
uiter dicta sufficiant. de primo. i. de iohāne ab hac voce deno-
miracōe. Secundo dicendū est de hac voce p vt nostrā eorū
rarēm respicit. ex p uoce hoc est ut exponatur quid dicatur p
romen uocis secundū qd p eam nostrā mortalitas iformatur
De quo sciendum qz hoc modo uox nihil aliud est nisi incna in
spiracōe di p eaz alloquitur nos deus monens et mouens. et
lectū nostrū quid agere debeamus. Hanc uocem auscultauit
ligenter psal. cum dicebat. audia quid loquatur in me domin⁹
deus. Hanc uocem obaudiūt negligenter quibus dicit domin⁹
math. iiii. quare le quelā meam nō agnoscitis hanc uocem sine
lequelā apcius nobis exponit gre. sicut audiet⁹ corpis excita-
tur uoce corporali ita sensus mentis excitatur intellectu qui de in-
terioribus agitur qd ad huc apcius bern. declarat dicens. Sūt
quedam uerba dei ad nos nostre meditacōes de ipso et ei⁹ po-
tencia. de eius gloria itaqz leucō uerbi infusio domi responsio
anime cum gratiaz accōne amiracō. et elinguis est omnis aia
que has uoces nec intelligit nec habet sed ut ait gre. Sandē uo-
cem meli⁹ intelligimus si ab ymis ad supiora gradiētes. quasi
quibusdam passibus ascendamus. terciū ergo gradiētes. quasi
diamur qd est de nostra puocē pmoōe hec aut pmoōe septē
gradibus quasi septem passibus ab ymo usqz ad sumum statū
pfectōis pficitur quos ps. in ps. Afferte domino plequitur or-
dinate. prima uox domini est super acuas. secūda uox domini
in uirtute. terciā uox domini in magnificētia. quarta uox domini
dfringentis cedros. quinta uox domini interadentis flāmā ignia

Sexta vox dñi concucientis desertum. septima vox dñi p̄p̄an-
tia ceruos. Hys septem vocib2 domini ducimur ad p̄fectum
de quibus vocibus hortatur nos idē p̄p̄ba dicens hodie si vocē
eius audieritis nolite obdurare corda vestra zc. Prima ergo
vox domini est sup aquas. i. sup peccata p̄niam infundendo. •
secunda in virtute resistendi. • contmenciā tribuendo. • tertia i
magnificencia i magnis opibus adiuuādo. • quarta vox domini
conferentis cedros vicia amputando. • quinta in tridentis
flāmā ignis caritatē a malis affectibus segregando. • sexta con-
cucientis desertū grāz subtrahendo. • septima p̄p̄atus ceruos
ad p̄fectū statū hominē p̄ducendo. resumēdo has domini vo-
ces. Prima vox domini intus in anima loquēdo est sup aquas
i. sup peccata eo q̄ grā nullū inueniet sine peccato quippe nec
infantē vnus diei cuius vita est sup trā hec autē prima vox so-
nat illud isy. xvi. p̄uaricatores redite ad cor p̄pter q̄ addidit
huic voci deus maiestatis iconuit. p̄ qd̄ timorem icutit qui ad
p̄niam nos inducit quā formā p̄nie. bern. nobis p̄scribit sic di.
Mod2 quersionis quātū mihi videtur hic ē Primū reuocamur
ad nos et audimus vocem dicentis p̄uaricatores redite ad cor
vidi q̄z tam efficaciter dicitur. vt vox ip̄a reducat nos et ar-
guēs statuet nos ante faciē nostrā ex cui2 vocis efficaciacā ama-
ra p̄nia infunditur p̄ quā oīa peccata d̄terantur dicente dño
p̄ jere. Nūquid nō verba mea sunt quasi malleus d̄terēs petras
q̄ autē p̄ aquā peccata designentur qd̄ p̄p̄ba insinuat cum dicit
saluū me fac deus qm̄ itrauerunt aque zc. Et aliud iōndauerūt
aque sup caput meum dixi p̄p̄ zc. hanc vocem super aquas deus
tam diu continuat quousq̄ peccata per penitenciā deleantur
s̄ quid p̄dest penitere de culpa si nō detur grā a similibus ab-
stinendi qui baptizatur a mortalibus et icm̄ t̄git mortuū quid
p̄dest lauacō eius ecc. xxxiii. secunda ergo vox domini sonat i
virtute vocans hanc virtutē graciā d̄tinendi d̄ ceto a peccatis
vt dicam? cū sponsa illud cant. laui pedes meos. quomodo in
quinabē icm̄ illos. de hac virtute dicitur iudith. dedit eis de2
celi virtutē resistendi Item ps. deus p̄cinxit me virtute ad bel-
lum s̄z resistendi et ideo sequitur et posuit i maculatam viam
meam. hinc bern. de subditis suis hanc virtutē d̄mendās dicit
quid mirabilius q̄z q̄ is qui prius vix p̄ biduū poterat cōtinere
a luxuria. a crapula. ab ebrietate. ceteris q̄ similib2 vicijs. nūc
ab eis d̄tinet tota vita sua qd̄ maius miraculum. que maior vir-
tus quam q̄ tot viuens tot nobiles vniuersi deniqz quos hic vi-
dero velud in apto carcere tenentur siue vinculis solo dei amo-
re d̄fixi. Verū q̄z nō sufficit solū declinare. nisi adiungatur et

facere bonam iuxta illud isrl. quiescite agere puerse discite bene
facere. ideo sequatur alia vox. tertia itaq; vox dñi magnificens
ria p cuius vocis virtutē docemur magna et forcia opari. nam
difficilia et forcia opera contuata magnos efficiunt homines
apud deū. q; enim hoies supra virtutē magna opa semper op
entur nō hūane virtutis ē sed est ex magnifica voce diuini ad
iutorij intus in animo adiuantis. et foris in corpe confortans
tis multū autē magnificat hominem si eadem opera magna et
contuata fiant humiliter vt sic facta deo tamq; nihil sint pe
nitus putentur qd̄ hortatur gre. dicens Magnus esse vnusquis
q; si uideat si in magnū eē aliquomō nesciat ne dñi sibi magnitu
dine arroganter tribuit hanc ianē amittat ne sicut phariseus
magna opa sua sibi tribuēs redēgit in nihilum sic et nos et opa
nostra et nosiplos in nihilū redēgam⁹. hoc ergo mirabiliter mag
nos nos facit si magna humiliter faciamus dicit enim bernb.
magna et rara virtus est. vt magna licet opantē. magnū te ne
scias et manifestatam omnibus tuā te solum latere sanctitate
hic et ego ipis virtutibus mirabiliter iudico Vex quanto forci⁹
sancti hoies magna opa faciunt tāto calidus hostis insidiatur
dolosius vt eadem p admixta vicia euacuet et deformat. i. ioco
sequitur iterū alia vox p q; de electos suos et dilectos presb
uet micorditer et defendat Quarta ergo vox dñi sanctos suos vl
terius pmouens est vox domini cofringentis cedros. i. vicia
de quibus sub nōie cedri dicitur ezech. xxvii. Cedrū de libano
tulerrunt sc; demones vt facerent tibi malū. hec enim vox dñi
supra modū necessaria ē omni homini volenti pficere. nulla. n.
merita nec virtutes quicquid valent quibus vicia sunt pmixta.
Hinc leuit. phibemur cauere vicia inter bona cum dicitur. Ne
seres agn tuū diuerso semie. diuerso enim semine ager seritur
dum bona opa cū pmixtis vicys seminantur. hinc gre. bona p
desse nequeunt. vbi mala que surripiunt nō cauentur. et subiun
git. o qd̄ labores meritorū vno vicio pcussi ceciderūt quanta bo
na vnus culpe gladio sunt per emptā. Vnde magno pereoz et
magna semper agere et vicia insidiā conatu simili p̄cauere qd̄
esdre. iii. legim⁹ figuratū ibi ei sic dicitur vna manu faciebāt
opus. et alia tenebant gladiū vt se ab hostibus defensarēt. Ad
qd̄ opus quia nō sufficimus tñ cum conando hoc fecerit. quod
hō potuerit deus paupi suo succurrit emittens vocem virtutis
sue que hos cedros vicioz amiuat et cofringat. q; aut per ce
dros vicia designentur. patet ex cedri pprietatibus. nā cedrus
est alta arbor que semper in altum se erigit. per quam superbia
designatur Item cedrus delectabilis ē saporis per q; carnis d.

cupia accipitur. Itē cedrus stans in vtilis est. s; succisa multū
valet sic omnia vicia stancia in vtilia sunt sed succisa. i. extictaz
atiment multū fructū. Hinc d' hoc cedro d'z is. dies dñi super
omnes cedros libani sublimes et erectas. hinc iudic. ix. Egred
diatur ignis de ramno et deuoret cedros libani ps. vidi impiū
sup exaltatum et elementū sicut cedros zc. Ven qz deus ppre
dictas voces deuotā aiāz vsq; ad sui pñiāz p'pauit. Nam per
primā vocē dedit peccati remissionē. p secundam peccati relu
ctacōz. p terciā bonoz opū multiplicacōz. p quartam vicioz ex
structōz. ioco per viā amoris infundit hoīem sanctum mutās
vocē. Quinta ergo vox dñi infidentis flāmā ignis qd taliter
contingit deus enī qui vt ait is. ignis consumens est post pre
dicta ad aiāz veniet ex cuius pñcia purissima flāma dñi ardo
ris ardet in ea In qua vox dñi virtutis intercidit. i. sepat ab aiā
sic flāmata omne fetulentū. omne corpulentū ita vt in hac flā
ma nihil spiret nihil pulset nihil vivat nihil appeat nihil senti
atur penitē nisi deus. Et hoc est qz pfiguratū legim' exod. in
apparuit dñs i flāma ignis i qua flāma nihil aliud apparuisse
legitur nisi de2. qz sicut flāma materialis omne corpulentū qd
se contingit consumit et p scintillas euomit et a se reicit sic flā
ma diuini ardoris omne corporeū a se picit et penitus alienat
et hoc est qd dicit bern. qui facit eā pbata dilāo nisi vt ardens
se mirabiliter rapiat et vehementer afficiat faciāt qz p se con
tempnere quicquid in contemptu eoz appeti nō potest Vox er
go dñi intercidit hanc flāmā ignis dū de cogitacōibus in star
bilitatē de voluntate oīm alienā caritatē. de intellectu omnem
alienā caritatem. de intellectu omnē fantastiam sensualitatē
de mēoria omnez feditatē penitē intercidit ita at nihil videāt
oculi nostri nisi mau sicut numeri. ix. d. Sed qz hic flāma appē
dei sanctitatem et nostrā fragilitatem diu durare nō poterit
sicut dicitur iob. vii. Visitas eū diluculo et subito pbas illum.
ideo deus pfectū nostrū desiderans subiungit aliā vocē. p qz
anima sancta iēm viterius p'mouetur. Sexta ergo dñi vox est d
cucientis desertū p quā vocē temptacō designatur qd sic possu
mus declarare. p desertū enī cor nostrū intelligitur cū ppter di
desercōz et omnis grē subtractōm. i. ppter oīm bestialiu motu
um pgressiōm. qz pprie bestie i deserto amozantur. qd desertū
ante concuti dicitur cū p dei abeunris amiacōm et oīs grē sub
tractōm. cor nostrū vehementē concuti tur. timentes qz de2 of
fensus recesserit. et nolit aiāz amplius visitare. qz aut a deo sic
derelicta dici debeat desertū. d'z iohel. quāi ortus voluptatis

terza corā eo scz i eius pnia et post eū scz post eiꝝ abscissum so-
litudō dferri Itē soph. ii. ponet dominus speciosam i solitudinē
in uia et quasi desertum et accubabunt i medio eius greges et
cūis bestie genciū. i. bestiales motus subtracta grā retrōdēscūt
qꝫ etiā hoc desertū ex dei absentia dcuti dicatur. oñd it bern. di.
Dico uobis nihil est qꝫ aia in tm formidet. quaz ne grā dereli-
cta necesse habeat denuo egredi ad carnales consolacōes rur-
sum carnaliū sensuū sustinere tumultū hys itaqꝫ duobꝫ scz flā:
me mēsiōne et deserti dcessione alterius uicissitudinis dminu-
atis hoc mirabiliter pficit dū ex dei pnia flāma ardorescūt. Et
plus et plus mēsiō dicitur quousqꝫ aia ipuz ardorescūt i flāmescat. Et
tociēs desertū dcutitur. primū ad flāmā. i. caritatē nufendā al-
terū ad hūilitatē conseruandā. quousqꝫ hoc ad pfectū statum
feliciter pmouetur uoce dei jēm aliud i dsonante Septia ergo
uox dñi est pꝫantis ceruus p ceruos pfectos hoies uolens in-
telligi. quod exercui pprietatibus cōgnoscamus euidenter. in
flab et enim ceruus tres pprietates scz in igressu celeritatē. in
uisu hmpitudinē petit altitudinē. Sic pfecti curruunt uelociter
et sicut debent fideliter opantur Et sunt de quibus dz. ii. reg.
Miquis sunt uelociores et leombus foriores. de quibus ih. qui
sunt isti qui ut nubes uolant et quasi colūbe ad fenestras suas
Secdo ceruus petit altitudinē sic pfectoz conuersatio est in al-
titudine in hac pgrinacōe constituti solo corpe cogitacōe et ani-
mā plus qui dicebat nostra conuersatio in celis. hinc ps. montes
excelsi ceruis. de hys duobus dicitur in ps. ex pscna pfectozū
Qui pficit pedes meos tāquā ceruoz. et hoc de primo sup ex-
celsa statuens me et hoc de secundo. Tercia pprietas ceruozū
est claritas in uidendo. p qꝫ illūinata agnicō. et ex omni parte
circū specta consideracō designatur zc.

De eodem.

Ece mitto angelū meū Malach. iii. et Math. x. dicit
beatus gre. Nō sum uehementi amiracōe confido qꝫ
iohannes apłie spū intra matris utꝫ repletus et priꝫ
sanctus qꝫ natus. ille quo inter natos mulierū maior
neme surzexit qui etiā angelus meruit appellari puelle salca-
tu capite truncatur Et ille sanctitatis tante p risu turpiū mori-
tur nisi qꝫ idcirco sic eos pmit in ifimis. qꝫ uidet quō remunerē-
tur i sumis et foris eos usqꝫ ad despectissima deieci t quos itꝫ
qꝫ usqꝫ ad idprehensibilia pducit. Expeditis ergo i pcedentibꝫ
duobus noibus scz iohanne et uoce. nunc ordo postulat ut de

tercio noie angel² vid³ quod dñs dederit prosequimur. In
verbis ergo ppositis quatuor intelligimus. primo eni nostra d
uocō excitatur. secūdo innocentis auctoritas declaratur. tercio
missi dignitas insinuatur. quarto hoc totū in nostrā vtilitatē
ordinatur. primū ibi ecce. secūndū ibi micro. terciū ibi angelū
meū. quartū ibi qui pparabit rē. Est autē gloriofus iste princeps
angelus dictus ppter duo scz ppter vite sanctitatem et officij
dignitatē. propter vite sanctitatem qz in tanta vixit abstinentia
et pccitate i tanta laboris austeritate vt hūane dicitis limites
excedens iam qdāmō nō homo sed angelus merito diceretur.
hinc math. xi. veritas dicit. venit iohānes n. qz māducās neqz
bibens. Ecce in quanta abstinentia erat vt etiam nec manduca
re nec bibere diceretur de austeritate etiā ei² vt supra. qui mol
lubus vestiuntur in domibus regū sunt. secūdo dictus est an
gelus ppter officij dignitatē hoc est propter hoc quia tamquā
angelus et officij gerens angelū ante ei⁹ faciē mittebatur. cū
enim angeli tamquā nūcy mittantur a dño dicente grē. Tunc
angeli dicuntur quando mittuntur. iōo qui hic a dño mittitur
vicem gerens angeli merito angelus nciatur. hinc iēm grē. di
vulusquisqz si in quantū sufficit a prauitate primū reuocat si ex
hortari ad bene opandū curat. si eternū regnū vel supplicij ere
tanti denūciat cū sic verba sancte annūciacōis impendit pfrō
angelus existit. Et sic patet quō et qua rē iohannes angelus
fieri possum² duertamur. Cū em hm p hm transferentes hm ali
quā similitudinē transferant iō si in exercitijs angeloz eis si
miles erimus merito in eoz nomine transferimur vt et nos an
geli nominemur. Sciendū ergo qz angeli tria habent in se scilicet
puritatē simplicitatē inconuertibilitatē. tria ad deū scz contem
placōm. laudacōm. amiracōm. tria ad primū hoc est in se scz di
lectōm. paciē exhibicōm. iōzmarcōm. Et si i hys exercitijs ipos
imitabimur angeli erim² et angeli noiamur. primo ergo angelū
sancti habent in se puritatē et tantā vt se mutuo pspiciant et
alter alterius voluntatem cognoscat. hinc dāmas. dicit angeli
sunt quodāz lumina intellectuaia ex primo lumine lumē hūcia
nō ligva nec aurib² idigencia sine hmone voluntates suas sibi
mutuo exprimētia. In hac ergo puritate angelos imitamur. qd
tunc facimus si omne cō remordet consciam per profunmda
pniaz et pia exercitia exhaurimus. et nō minori diligencia que
ex hausta fuerint ne itz illabantur custodim². Et hoc efficacitē
facimus si oia opa nostra sine flagitō. verba sine mendacō. rōz
sive vicio purissime conseruetur. Secūda angeloz proprietatē.

per quod quocumque se convertit totaliter se convertit. quod quod nata spiritualis tunc se
mel est vertibilis nisi ex ratione alicuius mutabilis sicut anime
et corporis que quod diu est in corpore potest mutari separata vero non. Et non
sicut inuenta fuerit sic manebit. In hac ergo proprietate angelos
imitamur quod tunc veraciter facimus. si omnia meliora et exteriora
sine plura retardante vel retrahente ad deum conuertimus ita ut
non sint in nobis scilicet separata sed semel et eque omnia conuertuntur ad deum
quod si fecerimus cito valde proficimus ad profectum quia sicut in
prover. dicitur ubi frater adiuvatur a fratre ibi firma est civitas. hic
iterum dicitur in tribus beneplacitum est spiritui meo. que sunt pro
bata coram deo et hominibus quod unum est concordia fratrum. Item
prover. Simpliciter saluus erit. Ex hac ergo simplicitate multum proficimus
sicut ex eius opposito per omnia retardamur. hinc ecc. Ve duplici
corde. Et iterum de peccatori ingredienti duabus vrs. quod ut ibi
dicitur dicitur unus orans et unus maledicens cuius vocem exaudiat
deus. omnes ergo affectus interiores et omnes sensus exterior
ores in unum creant et simul omnes ad deum penitus se conuertunt.
Tercia proprietate angelorum est inconvertibilitas quod a primo furore cari
tatis quo affirmati sunt nunquam cessantes in perpetuum perseverant sic et
non in hac proprietate angelos imitemur ut simus inconvertibiles.
nunquam ad peccata redeuntes nec affectum remittentes. Valde
enim abhorribiles sunt deo qui post precepta gratia vel ad peccata
redeunt vel deus affectum remittunt. prius enim dicitur pe. ii. qui
peccatis rursus implicata supantur. facta sunt eis posteriora do
teriora prioribus melius erat illis non agnoscere viam veritatis et
iusticie quam post agnitionem retrorsum reverti. contingit enim eis il
lud. vi. prover. Cais reversus ad vomitum suum et sublota in volu
tatibus luti. de secundo vero scilicet qui remittunt affectum dicitur utina
frigidus esses aut calidus. sed quia tepidus es incipiam te euome
re ex ore meo. Similiter ergo inconvertibiles sicut angeli dei sed stemus
et perseveremus tam in affectibus quam in operum effectibus dicentes cum
beato job Iusticiam meam quam tenere cepi non deseram donec deficiam
nec recedam ab innocencia mea quod heu pauci faciunt. quibus in
apoc. item dicitur. scio opera tua et laborem et paciencia et sustinui
sti propter nomen meum. sed habeo contra te quod caritatem tuam primam
dereliquisti memor esto ergo unde excideris et age primam et
prima opera fac hanc infidelitatem legendam conqueritur bern. dicitur
non sive causa cum sint in nobis ratio est cum patribus conversionis prin
cipia. dispar valde profectus invenitur. Ipos enim de die in
die profecisse legimus et cursum confirmasse. sed nunc aput nos
magnus estimatur. si quis vel ipsa conversionis principia deseruit

ut nō minus hūilis timoratus sollicitus nō minus seruēs quā
in principio videretur. Causa aut̄ huius pessime apostasie hec
est q̄ cū p̄ dei misericordiam a peccatis liberamur et remissōz
consequimur peccatū ex hac alleviatiōe et ex oneratiōe conscien
tie quādam letam et iocūdā deuocōz et concipim⁹ quā cū
inrorsum in sp̄m conuētere debem⁹ et ex hoc magis et magis
seruire deo iuxta gre. quanto maiora ad eo bñficia accipimus.
tanto ad seruendū ei grauius obligamur. tandem letam et io
cūdā fiduciaz nō in sp̄m sed in exteriorē in eptiam cōmutam⁹
qđ est iniquitas maxima. aqua ruitos nos facit ap̄lus vos in li
bertatem vocati estis. tantū ne detis eam in occōnē carnis de
qua pfidia bern. conqueritur dicens aliquando genus seruoꝝ
suscipitur in mensa filioꝝ. cū rudis ad huc et incipiēs animus
in eu assumitur affectū qui p̄ premio sanctitatis reddi solz me
ritis p̄fectoꝝ in quo proebdolor plurimi fallūtur. quia cū pa
scūtur pane filioꝝ. qui ex meritis nō dū digni sunt esse serui iaz
ex hoc se filios arbitrantur et deficientes vnde proficere d̄bus
erunt ex visitante gracia euāescunt in consciencijs suis arbi
trantes se esse aliquid. cū nihil sint et de bonis dñi nō emēdan
tur sed indurantur pascuntur enim a patre deo de preciosiore
substantia gracia sue vt affectent esse filij ip̄i vero gracia dei
abutentes efficiūtur inaniē d̄ctes illud manū. Si dominus
voluisset nos occidere nō accepisset sacrificiū de manibus no
stris imitemur ergo in hac pprietate in conuertibilitatis ange
los vt in gratiam dei assumpti nūquāz reuertamur s̄ ad omnem
dei gratiam nobis datam trepidemus timētes ne indigne ope
mur in ea. Secūdo angeli tria habent exercicia inter se sc̄z dile
ctōz. pacis exhibicōz. p̄mocōz. hec tria nobis inuicē exhibeam⁹
si vitam angelicā h̄re cupim⁹. Primo ergo diligamus nos in
cem qui in dilectōe proximi tota lex pendet et pp̄he. et hoc est
qđ ait ap̄lus ro. xiii. qui diligit proximū legē implebit. nam non
adulterabis. nō occides nō furaberis nō flm testimoniū dices
non concupisces rē proximi tui. et si qđ aliud ē mandatū in hoc
perbo instauratur diliges proximū tuum sicut te ip̄m. dilcō. n.
proximi malum nō opatur. Ip̄a em̄ est que dilcōm dei probat
Non enim deus se diligi reputat nisi propter eū proximus dili
gatur. dicitur enim ioh. iiii. qui nō diligit fratrem suū quē vidz
quō deū quem nō videt potest diligere hec aut̄ regula dilcōis
proximi i duabus consistit. que non solū mandata sunt p̄ scrip
turaz s̄ etia3 versa i natura3. Que sunt erga dilcōz proxi obhuan
da vñ ne malū inferas al̄m vt bonū ip̄edas. vt antiqui hoies
et pr̄s quib⁹ diuina p̄ceta non dū fuerant instituta regēbant

vita suam cauentes alia inferre qd sibi nolunt inferri et exhibentes alius qd sibi cupent exhiberi Et qz amor pxi necessarius est ad salutem. quicquid in nobis agitur totu fit vt in amore pxi iudicamur sicut bern. Scilicet amor est que a nobis exigit dicitur aut bnficijs nos obruit. aut flagellis corripit vel consilijs instruit vel mandatis astringit et quicquid diuina lege iudicatur vel introducitur. ad solu amore dei et pxi iudicatur. solue sicut amoris et noueris dno satisfactu. Scdm qz angeli habent ad inuicem est pax ppe cy et angeli pacis vocantur Sic et nos pacem ad inuicem habeamus si angelos cupimus imitari de qua pace dicit ang. Tantum est boni pacis vt i rebus terrenis atqz caputis nihil graciosius soleat audiri nihil dshabilius de cupisci. nihil postremo possit melius inueniri. ppe qd bellum queritur vt pax habeatur. sicut debet corpi sanitatem. cordi puritatem sic demus pacem primo. ppter qd deus in mundo argens a mortuis quotiens discipulis appuit. pacem eis obtulit dicens Pax vobis Est autem triplex pax exterior interior superior. Pax exterior non est nisi tempis tranquillitas qua nullus electorum iniquus habuit dicente domino. Mathei. x. Ecce ego mitto vos sicut oues in medio luporum. Sed est equanimis susceptio emergentium in tempore vt quicquid tribulationis et angustie emergit i tempore equanimiter suscipiatur. tranquillitate animi nullatenus violenta d qua horretur nos apcst. ro. xij. Si fieri potest est cordis parati que ex oim inferior tranquillitas discordia in bonum efficitur De qua dicitur ppla Fiat pax i virt. tua. Pax vero superior est pax eternitatis que est concordia fruendi deo et nos in deo Tertium exercitium angelorum consistit i eorum mutua pmocone Angelus. n. angelum pmo moueamus ad oia genera boni nos mutuo adiuuantes Quia sicut prouer. xiiij. dicitur frat qui adiuuatur a fratre ibi firma est citas. qrtum exercitium habent angeli dei super se ad deum et hoc consistit i tribus scilicet i concordia placide laudacione ammiracione in quo si eos imitabimur erimur et nos de eorum assero coram deo. primo ergo imitemur eos i deum placide que ex duobus i nobis agitur scilicet ex diligenti nostra pparacione digne gratie operatione. De primo monemur i regu. vij. pparacione corda vestra dno qz sicut dicit prouer. xvi. Hominis est animus pparacione quo autem hoc sit faciendum dicitur tern. dicitur Hominis est iugiter pparacione voluntate ex pedore ab affectibus alienis rom et i intellectu a sollicitudinibus memoriis negociis et ociosis. non nunquam etiam a necessariis occupacionibus vt i die bona dni et i hora complaciti eius cum auerit voce sps inspiratis continuo currat et cooperetur sibi i bonum

in quo eū fecerit hoc qđ homo debet et poterit accedit grātia
et contemplacōm incipit opari. Secundo ergo dicendū est de
diuine grātie operacōe. quam aug⁹ describit dicens. Postqđ ad
congruam pparacōm ab homine diligenter instauratam peruē
tū fuerit. tūc in mentis excessum s. hoīem rapit et fit silenciū ī
celo quasi dimidia hora ita ut contemplantis animus nulla al
ternanciū cogitacōm tumultuacōe turbetur nihil omnino inue
niens. qđ vel per dōderiū petat vel per fastidiū arguat vel per
odiū accusat sed infra contemplacōis tranquillitatē totus col
ligitur et ītermittitur in quendam affectū multū in vītatū ins
trosūm ad uescio quam dulcedinē que si semper sit sentitur ps
fecto magna felicitas esset. nihil sensualitas. nihil agit ymagia
cio sed omnis īferior vis aīe p̄prio iterim induatur officō. puris
or aīe pars et superior vis eius in id ītime quietis secretū.
et sumē tranquillitatis archanū felici iocunditate introducit
Vnius est enim et efficax sermo dei et pertingens vsq; ad di
uisionē aīe et spūs et ideo nihil in creaturis hac diuisione mir
abilius cernitur vbi aliquid essentialiter viuū est atq; ī diuīdū
in seipm scinditur. et qđ simplex inse et sine partibus constat.
quasi quadam partitōe diuiditur ut quod corpulentū et fetu
lentū ē deorsum remanet et qđ spūale et subtile est vsq; ad spe
culacōm dīne glorie sublimatur et in eandem ymaginem trans
formatur pars inferior cōponitur ad sumāz pacem et tranquil
litatē pars vero superior sublimatur ad gloriā et iocunditatē.
Secūdo post hanc contēplacōm sequitur deuote anime amir
acio quod sic contingit Cum enim anima ab hac contemplacōe
sibi ipi remittitur rediens sic ad seipam de p̄gustatis grācis
sapore quedam in se retinet per quam reaccensam memoriā
suauitatis p̄misse incipit eructuare volens redire in ipm s; non
pualens readit iterū in seipam inquirēs ītimissimis cogitacōm
medullis quid in contemplacōe rapta viderit quid gustauerit
quid senserit qđ licet nequaquam meminisse valeat. ut factum
fuerat aliquas tñ scintillulas et primicias licet a lōge recogita
ri per quas iterum reaccensa et quodammodo inebriata in stupo
rem et ammiracōm vebemētissimā trahitur cogitans quid de
sit in se et ī nuda veritate qui habeat quid in hac vita per egri
nacōis velat? utpote in speculo et inenigmate tam supra modū
maxima et que exuperant omnē sensum electis suis et dilectis
tribuit. in quas amiracōm quanto p̄fundiq; immerisus fuerit tan
to deus ampli⁹ exaltatur. iuxta illud ps. Accedet homo ad cor
altum et exaltabitur deus. Et quia nulla deuocione exhaurire
poterit ammiracionem conuerit se ad laudationem. Sequitur

Tercium ergo exercitium hominum deuotorum ad deum habendum est ipsa
laudatio laudantes ipsum super omnibus mirabilibus suis intimo cum
affectu nec simplicitate laudant sed laudando deum magnificant.
Ad quod hortamur ecc. xliii. Glorificantes deum quantumcumque potueritis
et super valebit adhuc benedicentes dominum exaltate illum
quantum potestis maior est enim omni laude. quis enim magnificabit
eum sicut est ab initio multa sunt abscondita pauca videbit
opa eius Maiorem autem laudem quam deo possumus exhibere describit
nobis gre. ille dum secundum multitudinem magnitudinis maxime laudat
qui se succubere in eius laudis expletione considerat. tunc enim
facundius laudes dei loquimur. cum ab his ob stupescendo nos ter
mutescimus. quod ad narranda magnalia dei hoc defectus nostror
quam sufficienter exorat ligam suam ut qui apprehendere non valent
hec ydoneo mutus laudet diuina ergo opa que explete lauda
do non possumus facundius deficiendo laudamus etc. De eodem

Inter natos mulierum non surrexit maior ioseph bap. luc.
vii. Beatus bern. hoc verbum exponens et exponendo
magnificans dicit in hoc verbo infertur quod terram ex
cedit. celum transit ipsum quod vertice angelice dignitatis
attingit nec expensas mihi iohannes evangelistam licet inter ce
teros magis dilectum nec principem apostolorum petrum omnibus apostolis
ante latum nec vas electionis ad secretum celi secreta translatum nec apo
stolicum splendor occurrere audeat precursori quia iam omnes isti
ad adolescentie metas ex cesserant cum a ueritate probatum est inter
natos mulierum et cetera. Expeditis ergo premissis tribus nominibus
principis gloriosi scilicet iohannes vox angelus In quibus summe pro
fectus culmine agnoscitur attingisse. nunc ad conclusum summe com
mendationis inducitur verbum appositum. Ac si dicatur quia in nomine
iohannis per gratiam preueniente in nemine vocis per gratiam promo
ueri tunc in nemine angelus per gratiam assumantem gloriosus iste
princeps est mirifice sublimatus ergo ex his omnibus et cetera. In
ex premissis veritas concludit quod inter natos mulierum et cetera. In
quibus verbis duo intelligimus. Primo enim ponit exceptionem
secundo iohannis commendationem. primum ibi inter natos mulierum
secundum ibi non surrexit maior. Primum adhuc diuiditur in duo.
primo enim excipit mariam. secundo ipsum christum filium eius. primum ibi
inter natos. In eo quod dicit natos in masculino genere. excipit
feminarum benedictarum. secundum ibi mulierum. ibi excipit ipsum christum
de muliere corrupta suscepto semine scilicet de virgine et sic. germine
est diuinitus generatus. Sequitur secundum principale scilicet in summa.
io. ba. in quo verbo nomine maiore non ab hac vel illa virtute. sed
omni virtutum plenissima perfectione sublimatur commendatur.

Singuli enim sc̄ti i pleris q; locis sacre scripture a singulis viris
tutibus emendantur testante gre. qui dicit. quid deuocius pe
tro quid carius iohanne. quid sapiencius paulo. quid dulcius
andrea Sic aut̄ sancti a p̄fectione oim collaudatur in alyis eni
sanctis nobis p̄ponitur quō ad regnū celoz uaniamus. in isto
autem magno et gloriofo p̄ncipe. i eo q; maior alyis dicitur d̄
mouemur istruimur et hortamur q; ad hoc nobis laborandam
et efficaciter istandū sit quō magni sancti qui per uite meritū
et incelo per magni p̄my cumulū fieri ualeamus. quibus autē
exercit̄s magni sancti fieri possumus ex hoc nomine magnum
nos elicere oportet. p̄pter quod sciēdū. q; est triplex magnitu
do a qua de notatiue hoīs dicuntur magni sc̄z corporalis moza
lis spūal̄. primo dico aliquid magnū d̄z corporaliter eo q; ma
iori mole corporis est distentū. sic ouū mai2 est faba. mōs ma
ior quo hac magnitudine hoc maior est homine ab hac magni
tudine nullus sanctus cōmendatur quia frequenter hec magni
tudo ipe d̄z i hoibus sanctitatē. corpus enim mole carnis d̄z
stentū grauidine sua ipe d̄z sp̄m. ne sua a lacertate perturbat
sicut desiderat uiam dei et hoc est qd̄ dicitur sap. viii. Corp2
qd̄ corrūpitur aggrauat aiaz et trena in habitacō de primit sen
sum multa cogitantē magis aut̄ corp2 p̄ualet si delicate nutri
tur q; tunc ut ait bern. erunt duo contra unū sc̄z corpus et suū
nutrimētū contra spiritū et periclitatur conscia Secūda mag
nitude d̄z moralis quo more hoim illos dicimus magnos. qui
magna pot̄ state. dignitate. nobilitate. diuiciis ditati. honori
bz sublimati obsequys stipati. sunt p̄cessis hoib2 ex altati. sicut
de iob d̄z. Erat uir ille magn2 int̄ omnes orientales. et d̄ dauid
ii. reg. septimo. feci tibi nomen grande. iuxta nomen magnorū
qui sunt i tra itē. j. palip. xxix. manifestauit d̄ns salone. hec mag
nitude nō solū a salute ipe d̄z sed saluti detraia est ut frequen
ter ut patuit in salomone. de quo legitur q; ex diuiciis et deli
ciis deprauatū est cor eius. Tercia magnitudo dicitur spūalis
que a similitudine p̄dictaz duaz spūalē itellectoz accipitur
ut magnū dicamus qui magnū hz sp̄m Itē magnū dicimus qui
magnas hz diuicias spirituales. sic iob. iter natos mulier̄ dicit
us ē nō a maioritate corporis nec a maiorib2 diuiciis. s; a maior
ri spū et uirtute. Ad hanc sc̄iā magnitudinē quā spūalem dicim2
p̄sequēdā. Sciēdū q; di. aug2. Corp2 dicim2 naturā quālibet
lon. lat. alt. i. p̄fundo spaciū loci occupantē qui tna dimensio
quāto discēhor et diffusior i corpore fuerit tāto corpus d̄z esse
mai2 Ab hac. n. corporali dimensioe per quā corp2 magnū effi
citur. accipiāz spūalē mag. ut hoiez aliqūe s; m sp. dicāz magni

Qui p̄dictas dimensiones habet in sp̄u sp̄ualiter itellectae. qui
ergo magnus effici desiderat in sp̄u has tres dimensiones h̄eat
sc̄z longitudinem latitudinem et altitudinem sp̄ualem. Sz di-
aliquis quō tu sp̄u has dimensiones tribuis cū sp̄us nō recipiat
quantitatem. Ad qd̄ respondet bern. di. oportet animam cre-
scere et dilatari vt sit capax dei. nam et si anima cū sit sp̄us minie
quantitatē corpoream recipit tamen confert ei gr̄acia qd̄ negi-
tū est a natura Crescit ergo et extenditur. sed sp̄ualiter. Ille er-
go h̄ec longanimitatis veraciter magn⁹ dicitur qui longitudi-
nem latitudinem caritatis altitudinem. i. pfundum hūilitatis
in sp̄u spiritualiter possidet. coram deo. h̄ec tria p̄sequentes p̄
ordinem. primo dicimus qd̄ h̄ec longitudo consistit ī tribus s̄q̄
ī matura inchoacōe perseveranti continuacōe augmentata de-
uocione. Primo dico longa vita consistit in matura inchoacōe
vt quis mature incipiat seruire deo sic enim dicitur tre. benū est
viro si portauerit iugum ab adoleſcencia sua Item ecc. iiii. Me-
mento creatoris tui in diebus iuuerutis tue 2̄. Hanc partem
longitudis habuit iohannes de quo etiam cantat. Ant̄ des̄ti-
tueris sub annis 2̄. sc̄do h̄ec longitudo consistit in p̄seueran-
ti deuocōe qz quantūcūqz mature quis incipiat si vsqz in finē
non perseverat nō longam facit vitam suam quia vbi d̄ ī finē
ibi 2̄ efficit longitudo hinc veritas math. xxxiii. qui p̄seuerauer-
it vsqz in finem hic saluus erit. Tercū hanc longitudinem per-
ficiens est augmentata deuocōe vt de die in diē longitudo no-
stre vite in deuocōe argeatur. qd̄ merito fieri debet quia vni-
qd̄ qz totū opus habet semen boni operis in semetip̄o si tamē
ip̄m totū opus ita viuaciter et efficaciter facimus vt deberē
Si aut̄ negligenter ip̄a opera nostra facimus. habent iterū semē
deficientia in seipsis has negligēcias cōtinuantes quousqz oīa
deficiant opera nostra. ut qui prius negligēter opera fecimus
tandem nihil penitus faciamus. si autem primum opus viuaci-
ter facim⁹. secundum plus viuaciter facim⁹ quia primū habuit
semen viuacis operis in sequenti vt sicut semē generat plantam
sic planta generat rursus semen. et sic successana vicissitudine
continue perseverant. hinc gen. i. dicitur vnum quodqz habet
semētē sui generis in seip̄o. fit semper posterius opus ex seīe
prioris operis fit efficacius et virtuosius priore. hinc bern⁹.
primum aliquid īportabile videtur processu temporis si asue-
tas nō adeo graue videtur paulop⁹ nec sentias paulop⁹ etiaz
delectabit Et subiungit. sic etiam per contrarium itur induri-
ciam cordis h̄ec augmentanda deuocō pulchre prefiguratur tam
legimus Exo. xix. sonitus buccine paulatim crescebat in manus

et plinius tendebatur. De hac longitudine hortimur iſ. liiii. ubi dicitur longos fac fuculos tuos et clauos tuos ſolida. Et nota q̄ hec longitudo extendi debet in eternū ita vidē q̄ actualis longitudo vsq̄ ad finē vite ſtrēue p̄ſeueret voluntaria vero ſiue affectualis longitudo in eternū ſe extendat ut ſi homo in eternū ei ſeruire. Secūdū q̄ hoīem ſpūalē facti magis nū est latitudo caritatis cōuenienter aut p̄ latitudinē caritas designatur p̄pter tria ſc̄z p̄pter d̄tinenciā mandatorū. ſufficienciā debitorū. opulenciā bonorū. Primo dico d̄ueniē caritas p̄ latitudinē designatur p̄pter d̄tinenciā mandatorū. Ip̄a enī caritas continet in ſe omnia que a d̄no ſunt mandata. hinc apoſtoloſ ro. xiii. Plenitudo legis eſt caritas legem continens et p̄phetas. nā nō adulterabis. nō occides. nō furaberis. et ſi quod eſt aliud mandatū in hoc ſolo verbo iſtaurabitur diliges proximum tuū ſicut te ip̄m. hinc aug⁹. Si nō vacat omnes paginas p̄ſcrutari. et omnia volūta h̄monum euoluere. omnia ſcripturarū ſecreta penetrare tene caritatē i qua d̄tinentur omnia. quia ut nemo accuſacōez habeat voluit deus conſumere et abbreviare verbum ſup̄terzā voluit et illud denudare ut dum eſſet breue facile ſcienter om̄s et dū eſſet nudū et ap̄tū nemo ſe poſſet de ignorantia excuſare. hinc bern. quicquid diuina lege mouetur ad ſolū amorē dei et proximi induitur. Secūdo cōuenienter per latitudinē caritas designatur. p̄pter ſufficienciā debitorū. cū enim que deo tenemur et hoībuz p̄ ſolā caritatē ſoluimus ſufficiēnt. vñd̄ cū p̄ peccatis noſtris teneamur ſatisfactorū. p̄miſſiſolutionem. dei beneficys grāz actorū. proximi ſubuenccōez. Hys oībz p̄ſoluere poſſumus. per ſolā dei et proximi caritatē. hinc bern. Solus amor eſt que a nobis exigit deus. cū aut beneficys nos obruit aut flagellis corripit aut conſiſys iſtruit vel mandatis aſtringit ſolue tributū amoris et deo noueris ſatisfactū. Nam pro oībz que tenemur deo et vnūcūq̄z debitorēs ſumus nihil p̄ redemptōe accipiet q̄z amorē. ſed dī. aliquis. q̄ ergo nobis p̄deſt tanta in noſtro victu p̄citas. in habitu vilitas in regula hac diſciplina aſteritas. Accipe pacis hic caritatis obſequia placencia et placencia. ſi tamen in caritate ſiant. ac vero ſine caritate nihil p̄oſunt. Tercio recte p̄ latitudinē caritas accipitur p̄pter opulenciā bonorū. ip̄a enī omnia bona in ſe cōtinent ad deo ut quicquid ſit extra illā rōz boni poſit. vñ aug⁹. Sicut de⁹ eſt ſummū bonū ſimplex et p̄fectiſſimū oīa i ſe continens ſic caritas ſumma virtus eſt i ſe continēs omne bonū. hec e enim virtus in qua nec opus minimū deſpicitur et ſine qua nec op⁹ maximū acceptatur non p̄dicacō etiā ſi ſiquis hoīm et angelorū

aliquis loquatur. nec fides etiam si montes transferat nec mar-
tirium etiam si tradatur corpus ut ardeat. tertium pro quod magni effici-
mur consistit in profundo humilitatis. ut per hoc adiectiuum profundum
specificetur quedam humilitas que a se et applari humilitate si peni-
tus aliena. Sed assumuletur illi humilitati quantum possibile est. que de
alto celorum deus profudauit non solum ad homines assumendum. sed ad
opprobrium et abiectum hominum induendum ut a summo celi. ubi
decor est omnium angelorum egressus in tanta se humilitate profu-
dauit ut diceret. Ego sum vermis et non homo. opprobrium
hominum et abiectio plebis. Sed antequam ad profundum
humilitatis veniamus necesse est ut aliquid ad eius intelligen-
tiam pro loquamur. propter quod sciendum quod nichil potest di-
ci profundum nisi ad aliquid altum fuerit comparatum. Et ideo
etiam unum sepe pro altero ponitur Sicut dicitur altum mare
Et psal. accedet homo ad cor altum. id est profundum. Quicquid
enim profundum est. et dicitur a profundo. habet sursum me-
surando aliquam altitudinem. Sic illa humilitas profunda de
que in alta vita est fundata. Unde peccator cuius tota vita est
in peccatis et vicijs profudata et ymo prostrata etiam si hu-
militatem habere videretur. non tamen potest dici profunda.
eo quod vita eius posita est in ymo. oportet enim profundum ha-
bere aliquam compacionem ad altum in cuius compacione hu-
militatis profunditas cognoscatur. Unde si vite nostre in se-
re volumus profundum humilitatis. oportet nos primum plan-
tare in nobis magnam vitam. Ita ut et magna vita et humilitas
simul in vita hominis coniungatur. que duo habere mouemur Ecc-
iij. Quanto magnus es humilia te in omnibus. et coram deo inuenies
gratiam. de quibus duobus dicit. Gregorius. Magnus esse vnus quis
quod studeat sed tamen magnam aliquomodo se esse nesciat ne dum sibi mag-
nitudinem arrogat turbat hanc iamque amittat sed quilibet assint bona
opera nulla sunt nisi ex humilitate ordiantur. In cunctis ergo que agi-
tis radicem boni operis humilitate videlicet retinete. ut ergo nostra humi-
tas sit profunda et gradus profundetur. ut videlicet beatus in opas
coe locutione et corde profundat Et quod homo in locum ductus est homo
et in bonorum executionem in alijs hominibus predicator potest inuenire. etc.

Sermo de sancto petro et paulo.
incipit apostolorum aggregati sunt cum deo abraham. psalm.
.xlvi. dicit gre. Ad ostendendam innocenciam venit
abel ad insinuandam mundiciam. Enoch ad docen-
dam longanimitatem operis. venit Noe ad manifestandam obedi-
enciam venit abraham ad demonstrandum diugalis vite testimonium

venit isaac Ad reddendū p malo retribucōis grām venit io-
seph Ad ostendendā mansuetudinē venit moyses Ad ostē-
dendam inter flagella paciam venit iob quod totū ideo factū
dicimus vt in singulis videremus quid esset in quolibet imitan-
dum vt quancūq; virtutē sibi quis habiliorē agnosceret eodē
se p̄ceteris applicaret. In his autē gloriois principibz nec hec
vel illa virtus pponitur imitanda. sed sub noīe principū ad p̄-
fctōm vite spūalis puocatur In verbis ergo ppositis tria possi-
mus intelligere. Primo enim emendantur isti principes aspiri-
talis vite p̄fctōe. secūdo a celestis regni assecucōe. tercio monē-
mur de nostre spei et fiducia erectōe. primū ibi p̄cipēs p̄p̄oz
secundū ibi congregati sunt. terciū ibi cū deo abrahā Cum em
abraham interpretetur pater multarū genciū. speramus q; nos
ad eundem patrem aliquando colligi debeamz. dicit autē bern-
ardus q; plerūq; locis sacre scripture d̄ spūalibus p̄ corpalia iforma-
mur ideo quō p̄ istos p̄cipēs puocati eoz vestigia saltem
tenuiter sequi debeamus. vt ad qualēcūq; p̄fectūculā venias
mus in hys que p̄cipibus adiacent et que more secularium
p̄cipatū constituūt est videndum. habent enim principes
seculares. qui vere p̄cipēs sunt sublimē gloriā diuiciarū opus-
lentiā fortē potētiā clarā p̄sopaz hec quatuor d̄ficiūt p̄-
cipatū Cupientes ergo hos gloriois p̄cipēs imitari. primo
gloriam non que mūdi est sed que vere est gloria acquiramz
quā triplicem inuenimus i scriptura. Consistit enim hec beata
gloria in dei agnicōe dei imitacōe. consue attestacōe Et qui in
hys gloriari potuerit nō erit insipiens Sumz enim naturaliter
honoris sue glorie cupidi quod agnoscens apostolus dixit
Qui gloriatur in dño gloriatur Ac si dicat Cū ex naturali cupi-
ditate glorie hoīes ap̄sc̄i non possint quin gloriāz desi derent
Vniuersi desideremus gloriā nō illam que ex hoībus ē sed illā
que veraciter est ex deo. prima ergo gloria consistit in dei agni-
cōe. quē quanto verius agnoscimus. tanto glorioiores erimus
apud deum. hinc iere. dicitur. nō gloriatur sapiens i sapia sua
nec fortis in fortitudine sua. nec diues in diuiciis suis. sed in
hoc gloriatur qui gloriatur. scire et nosse me quia ego sum dñz
qui facio mīaz et iudiciū i ēra. hec enī mibi placēt ait dominz
Cur autē de? in sua cōgnicōe nos iubeat gloriari cā datur sap.
xvi vbi dicitur Nosse te consumata iusticia est et scire virtutem
et iusticiā tuā radix immortalitatis est. qui enim hāc gloriā ha-
buerit in omni loco in omni tempe malū refugit bonū non neg-
ligit virtutes diligit. sciens oculis deum h̄m apostolum omnia
nuda eē et apta. hinc boez. Magna nobis in dicta ē necessitas

probitatis cum an̄ oculos agimus cūcta cernentis. nec bonum
negligimus. quia si vere deū agnoscimus scim2 eum malorum
punitorem bonorū remuneratorem virtutum amatozem et ideo
circūspēti erimus nihil omnino de at̄m̄gētib2 obmittētes. Ses
cūda glōria cōsistit in dei imitacōe vt sequamur vestigia nō de
clmātes ad dextam nec sinistraz. ad hoc enim venit homo ut
in seipō ostēderet p̄ quam viam possent hoies ad celi gaudia
per venire ad qd̄ hortatur nos aplūs. ep̄b. v. dicens Estote imi
tatozes dei sic filij carissimi. itez de vtro. xiiij. dñm deum vestre
sequimini. Item illud. iij. regū. dicit nobis deus sequimini me
estendam vobis viā quē queritis vocans virū deum secundū me
deitatem de quo dz zach. vi. Ego vir oriens nomen meum. Itez
jere. iij. Ego vir vester assumāz vos Sed dicit aliquis illud ecc̄
sc̄do. Quis est homo ut sequi possit rētorē suū qd̄ nequaquam
fieri p̄t in equali imitacōe. sed ī quacūqz assimularōe. Sunt et
gōtia in quibus ipm̄ tenemur p̄ nostris viribus imitari saliez
n̄ humili conuersacōe dura et aspera passione totali sui ipsius
ex imitacōe. De primo mouet nos mathei. v. decimo. Di
scite a me qz mitis sum et humilis cord̄ Itē luce. xxiij. qui maior
est in nobis fiat sicut minor. et qui p̄cessor est sicut ministrat
et sequitur. nā quis maior est qui recūbit an̄ qui ministrat
qui recūbit Ego autē in medio vestrū sum sicut qui ministrat
hinc ḡe. In sublimi positi sunt hūiles qui vnde se in omnib2
despiciūt inde contra omnia securiores fiunt. hanc hūilē auers
facōz describit nobis bern. dicens Conuersare simpliciter inter
fratres deuotus deo subditus magistro senioribus cbediens.
minoribus atempans angelis placens verbo vtilis cord̄ hūilis
mansuetus ad omnes. secundo imitemur deum dura et aspera
passione. Ad hoc enim venit vt merendi materiam nobis ostē
deret in se ipō. Sic enim dicit petrus xp̄us passus est p̄ nobis
nobis relin̄quens exemplū x̄. ppter quod dixit apostolis et no
bis in illis luc. xxiij. Ego dispono vobis sicut mihi disposuit p̄
meus regnū. Ac si dicat Sicut ego in mundū veniens. non nisi
p̄ tribulacōes redeo Sic et vobis disposui vt nō nisi p̄ tribula
cōes sequamī me ad regnū. quia sicut in actibus dicitur per
ait apostolus. omnes qui volunt pie viuere necesse est. vt p̄ se
cōez paciantur. vnde augu2. nequaquam ad regnū celoz se per
timere iudicet qui hic in area t̄tūre nō tenditur tribulacōe. nec
mēbra xp̄i se iudicent qui caput suū spinis cornatū ī passionib2
nō sequuntur Tercio imitemur xp̄m dñm totali nrā exinanitiōe
vt sicut se ipm̄ p̄ nobis exinanuit formam serui accipiēs Sic et

nos ei in hoc vicissitudine rependamus quod tunc veraciter agimus si in omnibus que facimus et patimur non nobis nec pro nobis aliquid sed propter eum qui omnia propter nos fecit et nos similiter faciamus quod facere monemur in psalms ubi dicitur Exinanite exinanite usque ad fundamentum in actibus et exinanite in passionibus usque ad fundamentum in timore affectum ut non propter nos sed propter deum omnia faciatis hinc iterum psalmus factus sum tamquam vas positum obliuioni datum tamquam mortuum a corde quod tunc totum veraciter contingit quando in omnibus que agimus et patimur nos ipsos penitus ignoramus hinc psalmus non nobis domine non nobis sed nos tuo da gloriam hinc apostolus 1 corinthios 2. Siue mandatis siue bebitis vel aliquid quod facitis omnia in gloriam dei facite hoc est vera gloria. de qua merito possumus gloriari si tamen in domino gloriemur quoniam omnia facimus propter que dominus venit in mundum et quantum in nobis est factum facimus omnino eorum que dominus dispensando fecit et protulit in hoc mundo de hac gloria dicitur ecclesiasticus 23. gloria magna est sequi dominum. Tercia gloria spiritualibus principibus necessaria est testimonium bone conscientie ut conscientia crebrius requisita quod non sit confusione mandatum satisfactione emendatum de hac gloria dicit apostolus gloria nostra est testimonium conscientie secundum secularibus principibus necessarium consistit in diuicia opulencia qua si caruerint multum eorum dignitas derogatur sic spirituales principes indigent necessario diuicia meritorum De his requirit prima dominica post penthe homo quidam erat 23. tertia dignitas secularis principatus consistit in forti potencia. quod si spiritualis princeps consequi desiderat in triplici sedet potencia exercere. Primo ut potentiam habeat super se ipsum secundo super omnem creaturam tertio ut potentiam habeat aput deum. Primo dico volens potens fieri omni deuotione studeat ut potenter sibi ipsi nouerit dominari omne malum interius et exterius a se potenter repellens et ad omne bonum suis viribus possibile viriliter se impellens quod si quid irrepsit potenter in se puniat vel deum punientem humilis sustineat quod totum in nostra positum est potestate De prima potencia dicitur genese subte est appetitus tuus et dominaberis illius quod expones herem. dicit In nobis est si vinci volumus et nemo nostrum in hoc certamine dicitur inuitus potest enim inimicus excitare tempracionis motum sed in nobis est si vcluerimus dare consensum hinc puer 20. dicitur melior est paciens viro forti et qui dominatur animo suo expugnatores urbium quod exponens genese di. mior est victoria urbes expugnare quod extra sunt que

vincuntur Maius autem est quod propter paciam vincitur quod ipse a semetipso
animus superatur et semetipsum subimitur subicit de nostro etiam sen-
sus se exponimus. quia expugnator urbium has expugnat adiuto-
rio alieno. Vincens autem semetipsum expugnat viribus illud facit. De
hac potentia monet nos bernardus. Habeat homo sensus suas ex-
res non duces sed seruitutes inferiores vero sobrios et efficaces
habeat civis domum et familiarum cogitationem suam sic ordinatam ut
dicat huic veni et veniat et alteri vade et vadat seruo suo fac
hoc et absque ad rationem facit. Secunda potentia est de omnibus rebus
huius mundi super que tunc potentes erimus cum omnibus eis eo
modo utimur quo dominus has creavit. Oratio est quod sciendum quod deus
alia creavit ad nostrum exercitium. alia ad nostrum obsequium
alia vero ad meliorem iudicium. prima dicuntur mala scilicet bona et
mala et bona. secundum quod eisdem bene utimur siue male. primum dico
deus creavit quedam ad nostrum exercitium que dicimus esse mala quod
ad vindictam et correctionem sunt peccatorum sunt creata. de quibus
dicitur Ecc. xxxix Sunt spiritus qui ad vindictam creati sunt et in
ore suo confirmaverat tormenta sua scilicet ignis gradus fames et
mors bestiarum dentes scorpium serpentes et rompha vindicant
extremum impios. super que tanto potentiores erimus quanto
eadem a deo nobis flucta patientius tolleramus. hinc augustinus.
electi potenter adversa tollerant scientes quod pro illud quod momen-
taneum est et leve tribulationis. supra modum gratias et gloriam mere-
antur. Secundo deus creavit quedam ad nostrum obsequium que
dicimus esse bona. per que nobis vite necessaria ministrantur
de quibus dicitur ecc. xxxix. Bona bonis creata sunt ab inicio que
autem sint illa subiungit dicens In inicio necessitate rei vite hominum aqua
ignis ferum. sal et lac. panis et mel. betrus vine. oleum et vestimen-
ta. et cetera omnia sanctis in bona. quibus tunc potenter utimur quod
nobis ex eis solum de necessariis providemus Tercio sunt quedam
que bona et mala dicimus. secundum quod bene vel male eis utimur.
sicut sunt omnia pulchra omnia dulcia iocunda. sensus nostros
mulcencia que deus creavit ad iudicium meliorem que tunc mala
dicimus si hos diuinitus cupimus et eligimus plus quam deum
Nam de his dicit apostolus 1o. 1. Commutaverunt veritatem dei
in mendacium et coluerunt et seruerunt creature potius quam creato-
ri qui est benedictus in secula. De quibus augustinus dicit. maledicti
sunt domine qui mutus tuos diligunt plus quam te que tunc
bona dicimus quando ex eis admoniti illa relinquimus. et illa
que in deo sunt eligimus plus quam illa. clamant enim nobis omnia
Ipse fecit nos et non ipsi nos. nec dubium quin meliora sibi serva-
uerit quam sint illa. hinc bernardus. Integer amator dei quod deus

se conuerit familiarē habet amōicōnē amoris • rebus ip̄is pro
speculo dicitur et in cmm eo q̄ ceruit sui amatois resultat mē-
moria aspicit cuncta que condidit et quo condiderit fine et m-
bys nō tam amirabilis quam amabilis occurrit atq; ex arza di-
lōis quaz p̄contulit sapienter estimat • quanta seruauit in do-
tem Et sic in transitois istis minimis d̄templatur sapiēter e-
terna sciens qd si in hac t̄ra dissimilitudois iueniuntur tam pu-
lchra in patria eodē iueniuntur inf̄mita melioza • Tercia potencia
habebitur aput deū quanto iduabus primis merebimur p̄ quā
in cibis que ad salutē nostrā p̄inent • sup̄ deū audeo dicere ha-
bebimus potestatē An nō potens erat aput deū abrahā ad 2
p̄ces nil facere poterāt in sodomis angeli dei quousq; loth pa-
trius eius ex̄t • Si enim ex p̄sona dei dixi dixit angelus gen-
xviii • festina et saluare ī segoz quia nō potero facere quicq̄ do-
nec egrediaris illuc • An non potens erat moises cui dixit d̄ns
exo • xxxii • Dimitte me ut irascatur furor meus contra eos et de-
leam eos faciā q̄ te ī gentem magnam • q̄ exponēs greg • dicit •
quid est dicere seruo dimitte me nisi deprecandi ausum p̄bere
Nō h̄ ap̄te ei diceret Pensa quantū aput me valeas et agnosce
re quia obtinere poteris quicquid p̄ p̄ exoras An nō jeremi-
as potēs erat super d̄nm cui d̄ns dixit • tu noli orare p̄ p̄lo hoc
nec assumes p̄ ris laudez et orōm et nō obfistas mihi hanc aut
potestatē deus a dilectis suis libenter sustinet ut ī eis et ex eis
ocōnē sumat miserendi quia euidenter in nūeri ezech • xxii ubi
dicitur • quesiui in eis viz qui iterponeret se sepe et staret op-
positus contra me p̄ t̄ra re dissipare eā et nō in ueni Et ibidē
iaperando dicit • nō ascendistis ex aduerso nec opposuistis vos
p̄ domo israhel • de hac tripli pr̄ate dicit apost • phili pp • iiii •
omnia possum in eo qui me confortat • Quarto p̄ncipes secu-
lares tantam habēt p̄ sapiā et sunt p̄ceteris nobilitate generis
sublimati • p̄ quod ī formamur ut si si uales fieri cupimus opoz
ret nos nobilibus exercicijs ab infimis et vulgaribus exercicijs
elongari Sunt autem tria exercicia • p̄pter que nobiles valde ef-
ficimur aput deū • oportet enim ut simus a t̄renis actibz elon-
gati virtutibus adornati in deum feliciter transmutati • primo
dico qui vitam suam nobilitate deliderant oportet ut a t̄renis
actibus penitus sint elongati • nec habentes cū vulgaribus et
popularibus d̄ne sed ad modū angeloz conuuiū suoz faciem
deilicet ad huc a longe intellectu et affectu quāto crebrius po-
terit speculetur • Cū enim hic sit exiliū et illic p̄sa merito cogi-
tatioe et aueritate in illa eterna patria d̄uersamur • quod facere
monemur i • li • Eleuate eleuate d̄surge isrl̄m • et notabiliter bis

Dicit eleuare. ppter affectū et operis effectū. vt non solum p
intellectū et affectum. sed etiā p opis effectū semper ibi dner
sari amē? vbi manere i ppetuū nos speramus. Per opis autez
effectū dixi vt quicquit cogente necessitate d' ēzēa viscositate
facere oporteat. eadem tamen p intēcōez sursū ad dominum
dirigam? ita ut nūquaz ppē se sed ppter deum eadem faciā?
Et hoc est q' ait aplūs. Col. iij. que sū sunt querite scilicet per
operis effectū que sursū sunt sapite per deuocōis affectū. Plinē
bern. Serius aimus semper p oculis habeat non id q' agit sed
quo agendo intendit. et subiūgat A deo et ad deū cōditus est
animus rōnalis vt ad ipm sit cōuersio eius ut sit ipē bonū ei? et
ideo q' ppius potest accedat ad eū similitudine aquo sola dices
ditur similitudie hoc enim solum ē id magnū bonū qd' mas
nus anim? debet desiderare amirari et ad illud festinare. ita ve
licet in tris regat corpus sibi cōmissum meliori tñ parte sui hoc
est memoria et intelligencia et amore ibi semp cōuersari amet
vnde quicquit habet se nouerit accepisse et ibi imppetuum se
mansurum. et cum plena de visione. plenā se similitudinem ad
epturum sperat. Secundum vitam nostram supra modum nobi
bilitans sunt virtutes. De quibus quanto plures acquirimus
tanto erimus apud deum nobiliores. maxime autem virtutes.
theoyce. d'inde morales multum nos nobilitant. Plinē iero?
Sūma est apud deum nobilitans clarum esse virtutibus. Vnde
Sapiens. Nobilis est ille quem nobilitat sua virtus. Singula
riter autem p re ceteris sunt quedaz virtutes et exercicia que n
solū ad principatū nobilitant sed animas nostras regians effi
ciunt. et tamquam sponsas copulant regi dō. quas beat? bern
hardus enumerat sic dicens da mibi animā nihil amaneē pre
ter deum amandū non est cui viuere xpūs nō tantū sic sed diu
fuerat cui study et ocy sit puidere deū in conspectu suo semp
cui sollicite ambulare cū domino deo suo non dico magna. sed
vna voluntas sit et facultas nō desit da inq' talem mibi ani
mā et ego assigno huic vocem pariter et nomen sponse Hec sunt
virtutes et exercicia que precipue nos nobilitant apud deum.
Terciū super omnē modum maxime nos nobilitans est illud cū
per diuinam presenciam in dominū transformamur. quod tūc
feliciter contingit. cū deus iam dictis virtutibus illectis ruit
in amplexus non valens se ulterius continere. tunc deus tāq'
forzior trahit post se animas in diuinū affectum eos penitus
transmutans Iuxta illud apostoli. i. cor. sexto. qui adheret deo
vnuscū eo spiritus efficitur Item job. xxxiii. Si direxerit homo
ad d' sū ad deum spiritū illius et flatū ad se trahet. Deficiet q'is

raro simul id est carnalitas et homo in cinerem reuertetur. quod
est dicere postquam deus ex sui potentia spiritum hominis ad se trahit
omnis carnalitas deficit et homo. id est humanam affectus in nihilum res
diguntur diuinum affectum feliciter mouentes. quod apertius bernardus
declarat dicens. Cum voluntas eo perficitur ut fiat amor deum
per viam amoris infundit se spiritus sanctus spiritus uice omnia unificans
et continuo voluntas fit amor. memoria uero efficitur sapientia
cum suauiter sapiunt ei bona domini. intellectus uero cogitatio
tis efficitur contemplatio amantis formas illud in quosdam spiritus
les uel diuine suauitatis experientias et tunc de deo bene cogitatio
tur secundum modum humanum sic quod contingit quod potentie anime rati
onalis que prius dicte sunt voluntas cogitatio et memoria fe
liciter in deum transmutare dicantur. Amor diuinus contempla
tio sapientia deo sponso misericorditer hoc agente qui uiuit et
regnat. etc.

Sermo De eodem.

per fortes terre uehementer eleuati sunt. Dicit crisostomus. In
omni laude sanctorum nihil gloriosius de sanctis di
ci poterit. quod ut diu a deo suo prominenter. neque enim
hoc nomen ueraciter imponi possit nisi per imitationem
sanctam uitam dei hominis induissent. Exponitur ergo prima
parte thematis uerbum propositi scilicet de principum dignita
te. Nunc restat dicendum. De secunda parte scilicet de eorum
sublimitate. Ut ergo predicator qui secundum apostolum sapiens
tibus et insipientibus debitor esse debet magnis spiritibus ha
beat aliquid proponere quod ad perfectum eos excitet amplior
Ideo uerbum propositum est inductum in quo quatuor per or
dines proponuntur. primo enim gloriosi isti apostoli magnifice com
mendantur. secundo a diis gentium sepantur. tertio a deo spe
rificantur. quarto uehementer exaltantur. primum ibi dii. In
quo supra modum comedantur qui enim non homines. sed dii
uocantur. uidentur humanum statum hominum. quantumcumque
sanctum sublimiter excessisse. secundum ibi fortes. In quo a diis
gentium discernuntur qui non dii sed demonia. Iuxta psalm
dicentem. Illi enim dii non fortes sed debiles sunt ualde et infir
mi qui nulla fortitudine sed sola doloitate homines decipiunt
ad peccandum. Unde non uiribus utuntur sed fraudibus. hic
bernardus potest inimicus excitare temptaculis metu hic in nobis est si
uinci uolumus et neque nostrum in hoc certamine deiciatur inuitus.

Vnde in passionibus sanctorum sepe legitur quam potenter per
eos demones sunt consernati et quam sepe mutire in eorum
pñcia nō audebant. scium ibi terre In quo isti dñi scz apostoli a
deo vere specificantur In eo enim qđ dicuntur dñi terre a deo ce
li qui solus naturaliter est deus distinguuntur Vnde iohannis. iii
Qui de terra est de terra loquitur. sed qui de celo venit super
omnes est. hinc gre. exponens verbū apostoli dicentis. qui est
super omnia deus benedictus in secula dicit. Sciendū qđ sancti
hoies dñi sunt vocati sicut dixit deus moysi ponā te in deū pha
raon sed aliud est nūcupatiue. et aliud dici naturaliter deum
qui ergo dicitur deus nūcupatiue deus dicitur intra omnia.
qui vero intra virginis uterum deus est incarnatus super omnia
est. Vnde vult dicere qđ apostolus dicendo qui est super omnia
omnia deus benedictus sup oia dixit ad dñz sanctorum deos qui
nō sunt super oia. sed inter omnia picipatiue dñi nūcupantur
quartū ibi vehementer eleuati sunt qui per passionem suam quan
to interas fuerunt p̄ cetis sanctiores. hec breuiter de gloriosis
istis dñis dicta sufficiant. nam mirabilia et miracula que deus
in eis et cū eis mundo exhibuit sufficienter pbat qđ ex merito
sanctitatis eorū sacra scriptura iuste noiat eos deos. Sic em̄ ex
p̄sena dei de eis dicitur i psal. Ego dixi dñi. estis. vnde cū naz
turalis deus scz xpus se dixisset deū iudei volebant eū. tamquā
de blasphemia lapidasse. quibus ip̄e dixit ioh. x. Nōne in lega
vestra scriptū est Ego dixi dñi estis Si illos dixit ad quos symo
di factū est et nō potest solui scriptura que pater sanctificauit
et misit i mūdū et vos dicitis quia blasphemias qđ dixi filiū di
sum. vnde iero. verbo macthei. xvi. quem dicunt hoies esse filiū
hominie dicit Cū interrogasset ihs discipulos quid hoies iere
mana solū sentientes de se sentirent et respondissent alii iere
miam rē. respondit ihs vos autē qui non estis homines tales d
quibus dicit apostolus Cū sit iter vos zelus et atencia. nōne
hoies estis nōne carnales estis s; qui estis dñi qui de dimitate
mea intellegitis que me eē dicitis. nūc vidē eā quibus exercitiis
hoc de huius noie sc̄titate aliquid dsequamur. p̄t qđ sciendum
qđ duo de hac mat̄ia sunt dicēda. Primo de huius nois et vite
cālitate sc̄do de mō pueniendi qualitate hoc enim sancti pro
maxima veneracōe accipiunt vt eos imitemur. Primo ergo vi
dendum est de huius neminis et vite cālitate id est propter
quam causam possumus dñi nūcupari. Est autē hec cā et nō alia
scz vnio nostri ad deū. Cū anima nostra dec n̄ solum diuncta

sed quod maius est unita fuerit. tunc fortis vincat minus fortens
1. deus animam et trahit eam in sue vite et nominis sanctitate
Vnde sicut ipse deus est naturaliter. sic talis homo unitus sibi
nuncupatur sic et dicatur deus. Licet enim inter deum et animam
maxima sit distancia cum sym bern. deus non possit esse dignior
et anima peccatrix non possit esse indignior. hec tamen unio est ei
possibilis que possibilitas sibi in actu transeat nullum ex hoc sequi
tur impossibile. Ad hoc enim anima creata est ut exiens a deo per
gracia creacionis ad deum redeat per gratiam unionis quod figura naturalis
et scriptura poterit edoceri figura per colubam. noe quam sicut gen.
viii. dicitur. Noe emisit non ut rediret sed ut videret si cessassent
aque diluuii super faciem terre que cum non inuenisset ubi requiesceret
pes eius reversa est ad eum in archa. Sic omnes anime christiane
que per gratiam creacionis a deo mittuntur in hunc mundum ad hoc veni
unt illas. sed heu multe tamquam corvus cadaveri mundane dilectionis
insident. Secundo ostenditur per naturam quod bern. sic declarat.
dicens. rectus et magnus dominus rectum et magnum fecit hominem ut
per rectitudinem deum appeteret omnes affectus ad ipsum erigere
deum et per magnitudinem appetitum caperet eum. quam celi et terra cape
re non poterant ambigendo. Vnde quia deus rectus est de quo
dicitur in psal. rectus dominus et non est iniquitas in eo et similiter
quod magnus est. de quo item in psal. magnus dominus et laudabilis ni
mis. ideo oportet animam que ad imaginem eius creata est rectam
et magnam esse. sed rectitudinem in lapsu primo perit perit
magnitudine anime recinemus quam rectitudinem postquam per
tercio hec idem probatur lucide per scripturam videlicet quod ad hoc
ut ad deum redeant sunt create. Iuxta illud iohannis xiii. Sciens quod
a deo exiit et ad deum vadit dicit enim bernhardus. Ad deum et ad
deum conditus est animus rationalis ut ad ipsum sit conversio eius
ut sit ipse bonus eius. hic autem ab illo bono ad imaginem quippe et
similitudinem eius conditus est ut quod deum hic vivitur quod pro
us potest accedere ad deum similitudine a quo sola discedit dissimi
litudine. vnde sit hic sanctus sicut ille sanctus est in futuro beatus
sicut ille beatus est. denique hoc solum magnum bonum magnus et bonus
noster animus suscipit et miratur et affectat quod super illum est
et adherere festinat ad imaginem sue devota imago. Ipse enim
animus rationalis ad imaginem dei est et per hoc intelligit se posse
et debere adherere ei cuius imago est. ideo et si interris regit
corpus sibi commissum meliori tamen parte sui hoc est memoria
intelligencia et amore ibi semper conversari amat et cetera.

Vnde quicquid amat se nouit accepisse et ubi perpetuū se man-
sur et cū plena dei visione plenā similitudinē adeptur nouit
Illuc ergo spectet Vnde pendet plus cū hoibus amorās ut ui-
uificat eos vita dei ad querenda et capienda diuina. q̄ ut ani-
met vita ista mortali et hūana. sicut enim corpus naturali sta-
tu suo erigit ī celū eo q̄ natura et dignitate oīa corpa superem-
sic spūalis natura ad ea que in spūalibus p̄minet. hoc est ad
deum et diuina eriget semper amat semetip̄az nō superbe sapi-
endo sed pie amando hec ergo beata unio cā est per q̄ hoies a
statu hūanitat̄is. i. carnalitat̄is transeunt in dīmū. Secundo di-
cendum est de modi perueniēdi qualitate hoc est qualiter ad
hunc statū diuinū ueniamus et sunt tria que per hanc graciā ad-
sequamur sc̄z p̄ assimilacōz dilcōz p̄fōz. In hys enim tribus p̄-
ficatur vita hois et a statu nostro recedentes. i. a vita hūana ī
dīmū statū feliciter amutamur ut dy noiemur et sim̄. Cupien-
tes ergo hanc beatā dnoiarōz ut dy nominemur adsequi primo
assimulemur deo. sunt autem tria in quibus sibi hoies mutuo as-
simulantur. sc̄z in faciei disposicōe in h̄li opacōe in mox exhibi-
rōe ut quicūqz homines aliquid istez simul habeant dicantur
sibi similes et sic sibi mutuo assimilari. Primo ergo aliqui sunt
similes adinuicem faciei disposicōe per quē modū amuniter di-
cimus q̄z similes isti sibi sunt in facie. per hanc facie voluntatē
accipimus nec inconuenienter sicut enim homo exterior p̄ fac-
ciem agnoscitur sic interior p̄ voluntatē hinc gr̄e. sicut per ex-
teriorē faciem hoibus sic p̄ interiorē voluntatē dō noti sum̄
Hec ergo uolūtas n̄stra que de sui natura nec bona nec mala
dicitur tanto erit melior quanto dīne volūtati conformior que
cū p̄ d̄formitatē cepit esse bona. habem̄ in ea omne qd̄ ad sa-
lutē nos poterit pmouere. sic enim di. bern. Bona uolūtas ē
origo omniū bonoz et oīm mater virtutū quā qui habet secum
habz quicquid ei ad bene uiuendū opus est Quia ut ait gr̄e. Nō
dei oculos nūquam est vacua manus a munere si archa gordis
repleta fuerit bona uolūtate. opatur enī bona si ē si uero opari
rēnuit uolūtas nō est. bona ergo est n̄stra uolūtas cū ex con-
silio et p̄posito ad dominū se cōuertit Melior est autē cū d̄siliū
et p̄positū conuertit in opus ut nō solū iam uelit sed uolūtas
per opera iam p̄batur. optima autē tunc est uolūtas cum ope
et ueritate affectu et effectu diuine uolūtatī in omnibz et p̄
omnia se cōformat. hinc ber. scio omne creaturā ab homine ue-
lūtaria exigitur que tūc perfecta iudicabitur cū cūe qd̄ procer-
to sci2 deū uel. id nos ueli2 et qd̄ certū ē dū nol. id excremur

quod autem in certū est vtrū velit aut nōlit nec nos velimus et
toto nec penitus non velimus talis voluntas nō requiescit. do
nec pducatur hoīem ad pfectū quia cū poterit operatur cū vero
nō poterit. sperandū est vt eius desiderū stet pfecto hū illud
apli. ii. cor. Si voluntas pmta est hū id qd habet accepta est
deo. Secundo hoīes sibi mutuo assimulantur in simili opacōe
sic si deo assimilari cupimus opemur sicut ipse tam in ope quaz
in affectu in ope vt que ipse opatus est et nos opemur ppter
eo affectu quo opatus est hoc ē ppter nos et nos opemur ppter
eum. Ad quod hortatur nos iudic. quid me videtis facere cims
facite. Item ex eo. Inspice et fac hū exemplar quod tibi mon-
stratū est in monte Ideo em homo factus est vt in se ipso viuē
di regulaz nobis daret Sic enim d. grē. In carnatus dñs illemet
ipso omne qd prius pcepit et ispirauit ondit vt quod precepto
monuit exemplo suaderet. hinc bern. pderit mihi domini passi-
o si mea sequatur imitacō alioquin requireretur a me sanguis ille
qui effusus est sup tēram. nec imunis ero ab illo tam singulari
scellere iudeorū qd videlicet tante caritati ingratus fuerim qd
spūi grē deumeliā fecerim. qd conculcauerim filiū dei. Erquo
patet qd nec passio pderit sine imitacōe. nec imitacio sufficit si-
ne passione. multi enim antiquorū patrū secuti sunt dominum
quorū vnus scz job dixit. Vestigia ei2 secutus est pes meus zc.
nō tamen ante passionē itroire poterat in regnū dei. terciū quō
hoīes sibi assimulantur consistit ī morū exhibicōe vt qui similes
sunt ī moribus ipi sibi mutuo assimulantur p hos mores virtu-
tes accipimus p quas deo tanto amplius assimilabimur quan-
to plures inserimus vite nestre. vnde de hac assimilacōe vir-
tutū ex persona dei ī format nos bern. d. In vita mea agnosce
re potis uitā tuā ut sicut ego paupertatis obediencie hūilitatis
pacie et caritatis in declinabiles semitas tenui. Sic et tu eis d
nestigys incedas nō declinans ad dextrā nec ad sinistrā. iter
has virtutes tamen maxie caritas nos assimilat deo. De hys
tribus silitudinibus dicit aug2. Appereat silitudo in moribus
p natura. in operibus pro iusticia. in virtutibus p gracia. ut mo-
rib2 natura proponetur iusticia operib2 pbetur gracia virtu-
tibus cōpleatur et sic semper dño presentetur. Hinc raguel de
thobia. quaz similis ē iuuenis iste consobzino meo quanto ergo
in hac assimilacōe amplius pficim2 ex continuis exercicijs pro
moti tanto iucinius ad deū accedimus et tanto uerius dy uoca-
mur quousqz tandem iterum beacius unimur deo. Secundum
ergo quod ad huius de nominacionis gratiam nos promouet
est et dicitur dilcō per quam vniti deo induimus nomen eius.

Hec aut̄ vni licet ex omnibus exercitiis prius dictis pmouea-
tur. maxime tamen pficitur ex amore qđ taliter est videndum
omne ip̄fectū contendit et festinat vt suo p̄fectibili se conuen-
gat et i eo pficiatur sicut ignis qui cū super terram esse habet
at tendit sursum ad celū empireū. et omnis aqua festinat ad
mare. vt cū in se sint ip̄fectibilia in suo toto esse p̄fectū in se
sequantur bern. Certū est ad suā originē vniuersa quantū in se
est tendere et in eam semper esse p̄te decliniora. Sic est et in
de amore qui cū in cordibus nostris ip̄fectū esse habeat et in
corde dei p̄ oia sit p̄fectus testante is̄. qui dicit. viuit dñs i
igniculus est in sion. i. in anima fidei et caminus in iher̄. hic
est qđ contendit continue ad deū vt amor eius totaliter imet-
gatur et persequēs p̄fectū esse consequatur omnes affectōes
aīe violentissime p̄se trahens. nā vbi amor ibi oculus. vbi am-
or ibi cor et omnes vires aīe amorem suū secuntur. hinc dicit
qđ violencia amoris amantē transponit i amatū quia vbi amor
ibi omnis tenor interioris hoīs se recipit colligit et se trāsfert
et sic deo feliciter vnimur. Ex quo fit vt omnia nostra. dei sint
et quæ sunt dei nostra. sic qđ fit vt sancti hoīs deo vniti ex bo-
nis eius dicentur et opera eorū ex eo qđ dei nobiscū sunt per
omnia nobilitentur. vt dicat nobis deus illud luc. xv. oia mea
tua sunt. de hac mīa dei grā dicit iob. xvii. pater sanctificam eos
in veritate vt sicut tu pater i me et ego in te. ita sint et ip̄i vnū
i nobis hinc i cor. vi. qui adheret deo vnus spūs ē. sc̄iū per qđ
venitur ad hanc beatam denoiacōz vt dñi noīemur consistit in
vite p̄fectione non illa que in conatu p̄ficiēdi. de qua i pri-
ori sermone dictum est. sed illa que est t̄minus per veniēdi
quam prius obmissam in isto sermone promissimus ex ponēdi
am que licet ad deo sit sublimis ut vix a quoquam apprehendi
valeat in hac vita quam ille non immodicis dijs paulus videt
icet non arbitratus est se apprehendisse que vniōi iam videt
aliquid diuini super addit. Tamen quia lex diuina impos-
sibile nec precepit. nec consulit. svadet autem p̄fectionem.
Mathei. quinto dicens Estote p̄fecti sicut pater vester p̄se-
ctus est nullus indignetur. nullus contempnat si de hac ma-
teria non de nostro sed d̄ scriptura sacra aliquid in medium
proferamus. Propter quod sciendum qđ thomas. in secunda
secunde circa finem hanc per tractans materiam dicit qđ vnū
qđqz tunc p̄fectum dicitur. in quantum attingit propriū
finem. qui est vltima rei p̄fectio. caritas autem est que vnice
nos deo qui est vltimus finis humane mentis quia que vnice
caritate in deo manet. 2̄. iob. et subiungit p̄fectō hūane vite

confistit in caritate ipostat autē pfectio q̄daꝝ vniuersalitateꝝ
quia ut scio phylolophon dicit Perfectū est cui nihil de est. Est
itaq; ut idem ibidem dicit triplex pfectio vna ab soluta que at
tenditur scdm totalitatem diligens et diligibilis prout deus
tm̄ diligitur q̄tm̄ diligibilis est et hec pfectio non est possibilis
alicui creature pure hinc bern. Diligam te domie pro modulo
meo qz et si quātū debeo non possū. nō possum tamē vltra quā
possum. sed hec pfectio cōpetit soli deo qui se totum totz diligit
in quo bonū integralit̄ et essentialiter inuenitur Secūda pfectio
attenditur sym totalitatem ex parte solius diligētis pro ut aff
ectus diligētis scdm totum posse suū semper actualit̄ tendit in
ipm̄ deuz et talis pfectio non ē possibilis in via sed habetur in
patria. Tercia pfectio est que nec attenditur secundum totalita
tem diligibilis quātū ad hoc qz seper actu feratur in deum sed
quantū ad hoc qz excludatur ea que repugnāt motui dilectōis
in deū sicut aug. dicit in libro. xl. q̄m. qz venenū caritatis est
cupiditas et talis pfectio p̄t haberi in via et vita ista et hoc du
trahitur caritati sicut ē mortale p̄t sine tali pfectōe caritas
esse non potest. Vnde talis pfectio est de necessitate salutis
excluditur nō solum id qd est caritati contrariū sed etiam om̄
ne id per qd impeditur ne affectus mētis totaliter dirigatur
in deū vsq; huc. thomas et hec vltima pfectio diuinū nomen
et esse hoībus sanctis promeretur. qd felicit̄ tunc contingit qn̄
sopit̄ cunctis sensibus carnis in diuinū affectū hō abduci
tur. in quo nil sentitur penitus vbi deus in tantū vt omnes af
fectiones meriores et potencie anime racōnalis sibi in deo ab
sorbeantur vt in omnibus nihil spiret nihil pulset nihil vinat in
homine nisi esse diuinū in hac beata vita stetit vnus eoz paulz
scz cum dixit. viuo iam nō ego. viuit vero in me xp̄us. et iterum
quibzdam dixit. mortui estis et vita vestra abscondita est cum
xp̄o in deo. hinc bern. moriatur aīa mea morte iustoz vt p̄nciū
memoria excedens rex se inferiorz corporeaz quia nō mō cupi
ditatibus. sed et similitudinibus exuat in hunc excessum petr̄
venerat cū dño transfigurato in monte diceret. bonū est nos
hic eē nesciens quid dret et quia ī tali excessu nihil est in hoīe
quod non sit diuinum i deo in hoc excessu. sicut homo esse dñū
induit. sic et nomē vt ex tunc et in reliquū possit veraciter dici
deus nec obstat si grā recesserit qui p̄pter sui sublimitatē nō p̄t
nec debet longo tpe perdurare quod tamē ī eo quā diu vixerit
p̄seuerat et momentanea emp̄cō dat vis perpetuū possidendi

et subita vulneracō dat hoī q̄ diu vixerit cicatricem. hanc grā
apte declarat di. o caro et sanguis vas luteū quando h2 modi
experitur affectū vt dno ebriatus amore animus obliquus sui
tot2 pergit in deū et adberens deo vn2 cū deo spūs fiat. Bm
dixerim et sanctū. cui tale aliquid in hac mortali vita raro iter
dū aut semel et hoc ipm raptum aut vnus vix momenti spacio
experiri donatū est Et subiungit Te enī quodāmodo n̄ potes
tamquā nō sis et oīo nō sentire tempm et a teipō eximari ce
lestis est diuersacōis nō hūane affectōis. Et hoc de huius grā
declaracōe sufficiant. q̄ aut eadem grā diuinum nomē et ex
dñs albertus sic declarat Sicut p̄r hō generat hominem et ex
ip̄a sua generacōe dat ei hoc nome q̄ homo vocatur in veritate
sicut ipse est hō ita de2 pater generat deū. et hac ip̄a sua gen
eracōe dat nato q̄ deus vocatur sicut ip̄e est deus. et huius
generacōis semē est verbū in intellectu et grā in affectu. Vera
enī deus est qui participatiue deus nūcupatur Ad hanc p̄fōm
hortatur nos deus conati deut. vi. et math. cum dixit. Diligas
dominū deū ex toto cordo tuo et ex tota anima t. De quo aug.
hec totalitas sc3 toto corde tota anima tota virtute hoc mens
dit qd omnes mot2 aīe ad deū referantur et sic n̄ impletur i vita
n̄ forte ad tempus breue a perfectissimis viris. ad q̄ saltem
cōnari det nobis deus omnipotens qui vivit et regnat &c.

De eodem.

Erūt rex salomō duos cherub. iij. reg. vi. et paralip. iij.
dicit greg. quia per certā grā ad amorē dei tem
parā desuper mensura electi p̄ficiunt. quanto in eis
cotidie de dei spū virtus crescit. tunc enim in deo p̄
re p̄ficiunt cum a seip̄is funditus deficiunt. In verbis ergo p̄
p̄fictis gloriofi isti princip̄es nō a statu inchoacionis sed a p̄o
fectu p̄fōis nobis p̄ponuntur Vt considerantes ad quancā
sublimitatem sint promoti dei misericordiā am̄nemur et excita
ti eorū vitam quantum p̄ssibile fuerit imitemur Cherub enim
plenitudo sciencie vel plena sciencia interpretator. per qd nos
men princip̄es isti merito d̄scribuntur quia pleni sancta sciencia
extiterunt Vt sicut cherub p̄ceteris angelis inferioribus sic isti
princip̄es p̄ceteris non dico hominibus sed et sanctis plena
sciencia referuntur. Nam petrus de sua sciencia cōmendatur
a domino cū discipuli requisiti quem dicerent hoīes filiū hoīs
p̄ctus p̄cibus respondit dicens. tu es xp̄us filius dei vivi
respondit dñs. Beatus es simon bariona quia caro et sanguis
nō reuelabuntur tibi sed pater meus cui ē in celis. paulus autē
lā. iij. c. mē. c. s. ait Sapiaz loquimur n̄ ē p̄fictōs. plenā autē

perfectam tunc dicimus scientiam cum sciunt res quelibet cum sapore
hoc est cum res sciunt non solum sicut sunt. sed etiam sciunt et affici
unt iam scientiam. hoc est dicitur in me secularis scientia et spiritualem quae secularis
scientia solum facit scire. spiritualis autem superaddit suae scientiae et saporem ut
non solum sciat sed etiam quae afficiat. unde beatus Bernardus. Spiritus sanctus non solum do-
cet intellectum ut sciat sed etiam monet affectum. ut scitum placeat. et affi-
ciat scientiam. Et secundum hoc plenitudinem scientiae hoc modo possumus diffinire
Plenitudo scientiae est scire omnia cum sapore. hoc autem omnia in tribus pote-
runt exhauriri. scilicet scire te scire mundum et scire deum his tribus scien-
tiis omnia sciunt nec solum hoc sed ex eisdem tres virtutes siue essen-
tie oriuntur. Nam scire te dat humilitatem scire mundum dat contemptum
humilitatem scire deum dat caritatem. Scimus autem quod sine his tribus virtuti-
bus non est salus. hoc tria scibilia isti glossa principes habuerunt. Nam ex
primo scibili seipos fortiter impenderunt ex secundo mundum contempte-
runt. ex tercio deum dilexerunt. rei autem omnia et super omnia adhaeserunt. Nam
de primo dicit augustinus. Nulli tamen impenderunt quantum illi. qui seipos im-
penderunt. de secundo dicit Petrus. Ecce nos relinquimus omnia
Et paulus omnia arbitratus sum ut stercora. de tercio dicit do-
minus per psalmistam de apostolis. Innocentes et recti adhaeserunt mihi
et quia omnes iste scientiae cum suis saporibus in apostolis sunt in vente
ideo per nomen Cherub merito quod plenitudo scientiae interpreta-
tur sunt vocati. Nunc sermonem ad moralitatem et nostram edificationem
conuertamus. Ut et nos in via hac qua ambulabamus. et ad plenu-
tudinem scientiae perveniebant ipsos quantum possumus imitemur vel sal-
tem eos imitari conemur. Quantum enim in via assimilamur. tantum
etiam cum eis in celis gloriamur. Et quia plenitudo scientiae siue ple-
nissime exhauritur. Ideo ad sciendum eadem tria quantum possumus la-
boremus qui enim plenam scientiam. id est sapientiam de his tribus ha-
buerit nec bonum negligit. et malum penitentem non admittit. Primo
ergo ante omnia studemus scire et cognoscere nosmetipsos. eo quod
ut ait beatus Bernardus. Id postulat ratio utilitatis et ordinis. Ordinis. quoniam id quod
nos sumus primum est nobis Utilitatis. quoniam talis scientia non inflat sed
humiliat et ideo novem licet omnia mysteria. novem lata terre
alta celi profunda maris si te ne scieris. eris similis edificanti si-
ne fundamento magis ruinam quam structuram faciens. atque gratia
consideratio inchoet ne frustra extendaris in alia te neglecto.
Quit enim prodest si unum mundum lucreris te unum perdens.
Et si sapiens es. deest tibi ad sapientiam si tibi non fueris. Nam
ut ait Bernardus Illud proverborum de celo dicitur cecidit
se homo scito te ipsum. Cupientes ergo ante omnia scire nosmet-
ipsos tria a nobis fideliter adiscamus scilicet naturam diversi-
tatem eorum contrarietatem et his duobus superaddamus iusti iudicij

equitate. Primo dico discam² naturam diuinitate scz corpis et aie
eo qz corpus sit. delimo spūs de deo. in alio infra oia tu altero
sup oia et licet sic sint diuisa sunt tñ ad eo tā mirabilē aglutina-
ta. vt sil' delcabilē amorenē et nihilo² tñ sic bellū et inuūmē eadē
qbus di. bi. Qualis artifex q̄lis vntor rex ad cui² nutū sic con-
glutinanē lim² tēre et spūs vite. Et subiūgit. agnosce g^o o hō hūi-
litate i limo dignatē in spū. Quia expte limi a dō sum² ignobilis
vt om̄s vermes q̄ pcreantē a tēra sint fr̄es nostri. utpote de eadē
m̄re tēra viz pcreati. expte aut affines sum² angel' sc̄is dci. Scdō
discim² horū duorū adinuicē d̄rietatē. Nā sic mē se sunt diuisa. sic
eē eorū appetibilia sūt diuisa lim². n. a p̄etit p̄nc̄ia carnalia dele-
ctabilia trāsitoria et caduca. Spūs aut q̄ de deo ē appetit bona
spūalia utpote vtutes opa meritoria et alia p̄ q̄ dei gr̄am possu-
m² p̄mereri. de horū d̄no a p̄petitu di. ap̄lus gal. v. Spūs d̄cupi-
scit adūsus carnē et caro adūsus spūm. Tercio sup hāc bellicosam
d̄rietatē hēamus iusti iudicij equitatē neutri eorū pl² debito fa-
uentes. corpi. n. sola ncc̄ia p̄tēri d̄senciam² d̄ spūm s̄ si supflua
p̄cierit d̄ corp² spūs adiuuet. Quia ut ait bh. Eūnt duo d̄ vñū et
p̄clitac̄ d̄sc̄ia. Ois em̄ culpa n̄ra in h̄ d̄sistit si alti m̄debitē et sine
rōis iudicō d̄sencimus cuiūqz. n. d̄senserim² illd̄ d̄ alterū p̄uale-
bit. Quia sic d̄z gñ. subte ē o hō appetit² tu² et tu d̄naberis illi²
et iō in n̄ra plena ē et liba p̄tate. cui istorū duorū voluerim² d̄sen-
tire. hic bh. docend² ē rudis hō mē carnē et spūm qui muicē iugē
adūsum se d̄cupiscūt iustū rōis ac d̄screōms h̄re. iudiciū alie²
eorū in iudicō accipe p̄sonā. gg. sup illo v̄bo. Clamoze exactorū
non audit. Corpi ē cū diligēcia resistend² qz frustra ad d̄ficiū
spūalis exercicij assurgit n̄ p̄us intra nos hostis positus gule. si
appetit² edomet² qz dū ventus non restringit. om̄s sil' vtutes ob-
ruunt. In cassum nāqz d̄ exteriores in campo bellū gerit si mera
vrbis mema ciuis insidiās habet. Nonnulli ordinē certamis igno-
rātes edomare. gulā negligūt. et iō dū m̄lta q̄ magne fortitudis
sūt faciūt gule tñ d̄nantē vicō p̄ carnis illecebrā om̄e qd̄ fortius
egerint p̄dunt. Ven tñ in h̄ bello frequē stand² ē spūi p̄tē q̄tuor
Quia ea q̄ spūs d̄cupiscit nobiliora sunt. rōnabiliora. Primo di-
co stand² ē spūi qz d̄cupiscit nobiliora. spūs. n. cū sit nobilior cor-
pe p̄etit et appetit bona di. n. bh. Quis nō videat. q̄tū corpi p̄-
stet aīa nunq̄t non truncus ē in sensibil' si aīa se p̄et. ab aīali g^o
pulchritudo corporis claritas visus sonus vocis. demqz sensus
oīs ab aīa ē. M̄ia g^o tāq̄ nobilior d̄z d̄nari. corpi tanq̄ ignobili-
us ancillari qz ad h̄uendū spūi datū ē mē impes surgit bellum
frequē hoīes h̄z sc̄i adiuuāt meliorē sic eē spūs et nobilior ē cō-
pe frequēci² adiuuet bh. iux sapiāz filiorū h̄z sc̄i v̄ sociatē m̄ris sic
mis inf̄iora. p̄ualēt q̄ p̄tate h̄nt et h̄uitorib² vtūtē p̄libitu suo. et

culcat forciore debiliore. Secundo standū est aīe qz petit utiliora
corp2. n. petit talia apē q dānamur dicite aplo ad gal. Manife-
sta sūt opa carnis q sūt fornicacō imūdicia zē. usqz q pō dico vob
qm q talia agūt regnū dei nō dēseqnē. Mīa aut talia petit p que
glificamur de quib2 ibidē di. apłs. Fruct2 aut spūs sūt caritas
gaudiū pax bonitas zē q sūt merita vite etne. Tercō standū est
aīe qz petit rōnabiliora. corp2. n. in suis appetibilib2 sūt dyabu
lo de q d2. Maledictus q sūt indignis se. Mīa vō in suis cupijs
sūt deo qz aut nō vidat q rōnabili sit r omē rōe dignissimū vt
dno suiam2. Quarto standū ē aīe qz petit diuē mora qz qd quid i-
pedim2 corpi statī trāsit. Nā vsqz ad vomitū iā repletū p horaz
modicā euanescit. De q d2. Aggei. Semiaſti multū r intulisti
pax r qui mercedes dgregat misit eas in sacculū ptusū. qd aut
aīe ipendim2 pmanet inēnū. vñ Eccl. Dacio dei pmanet iustis.
Et notād qz oīs cupisibilitas cōpis suspecta hūda ē pter hāc
solā cū nēcia cupiscit in h solo casu standū ē corpi r in alijs oī-
bus resistendū. q cū accepit ē ad labores ipellendū. qz si p2 sup
tā nēricōz ocio torpere voluit d2 tanqz asinus gūit castigari sic
d2 Eccl. Seuo q pessimo lata sangnare h exercicia cca nos ipos
tādiu dētinuātes quqz corpi appetit2 extinct2 sūt. r aīe appe-
tit2 in bouā d̄suetudinē trāseat r in vsū r tūc d̄secuti sum2 plenā
sciāz de nob ipis. De hac sapida scīa di. bh. Ad ea q dei sūt pci-
piēda hō se accigat nēcitatē sibi faciēs d̄ nēcitatē r d̄suetudinē
d̄ d̄suetudinē r affectū sibi formās d̄ affcēm. donec plenā mercaē
delectacōz d̄ delectacōz vt delectacōib2 carnis et sc̄i saltem tm
delectat eu carē qz cū prius delectabat h̄re. Et h est plena scīa
qm intellcs p sciāz illūiat ad sciend r affcēs inflāmat ad volend
r delectandū. Secdo studeam2 scire r agnosce mōm istū dicē-
tes in cordib2 nris qd sibi volūt ista tā mag tam pulchra tā mul-
ta tā sapienē oīa ordīmata. de qbus h pmo sciend qd nō sūt crea-
ta ad possidendū s3 ad speculand. vñ oībus electis di. illud de
utro. ij. Nō dabo vob de t̄ra. Esau qd interpretat̄ irsutum qz tū p̄t
vñ pedis calcare vestigiū. apē qd di. apłs. Nō habem2 h manē
tē ciuitatē s3 futurā m̄qrim2. s3 qz sit vob creat2 ad speculād̄ insi-
cipiunt. Quid g2 r quō speculand sit d̄ mōdo docz bh. di. Tria
imēdi ope cogitare debem2. s. qz sit. quō sit. ad qz sit d̄stitut2 et
messe rez̄ inestimabil potēcia d̄mēdat qz tā mlta tā mag tā pul-
chra tā multipl2 sūt data. Sane in mō. i. quō sic relucet sapīa sin-
gularis qz h quidē sursum illa vō deorsū. alia aut imedio ordīnatī
sime sunt locata. Si vero ad quid factus sit mediteris occurrit
tam utilis benignitas tam benigna utilitas. q etiam m̄gtissimos
quosqz multitudīe r magnitudīe beneficiorum possit obruere

Optētissime g^o qz ex nihilo oīa sapiētissime qz pulchra & ordiata
omnia benignissime qz vtilia oīa. Inē ista nouim⁹ aliq̄s ab inicio
& ad huc mltos videm⁹ in filijs hoīm q̄ in bonis inferiorib⁹ sensi
bilis mōi h2 tota sensualitate de p̄si. totos se dederūt. his que
fca sūt q̄ nā mō & ad qd fca sint negligētes qd istos n̄ carnales
dicim⁹. Itē legimus nō nullos qm̄z fuisse quib⁹ sumū studiū fuit
atqz vnicā sollicitudo modū & ordmē in vestigare fctōz a deo &
in mō vtilitatē rez p̄quirē dissilauerūt s3 & ipas m̄gralitē sapuē
rūt cibo piussio vilissimoqz otenti ipi se p̄hos vocauerūt s3 a nob̄
curiosi & vani recti⁹ appellanē. s3 vtriqz successerūt hoīes p̄uō
ciores q̄ m̄m̄z vtraqz. s. & q̄ fca sūt & quō fca sūt transiētes intē
derūt acie mētis vt & ad qd fca sint vidēt. quid in sie insinuat
ap². di. Oīa p̄t electos quō aut oīa sint p̄pter elcos. Sciendū
qz speculātib⁹ mōm istū tria occurrūt p̄figurata in eo. s. infirm
m̄sīa celi glā & in vsu v̄culqz p̄icia. Primo dico qz in mō in ves
m̄m̄z p̄figurata infirm m̄sīa. Oīa. n. h2 mōi penalia p̄nūcia sūt
ifernaliū penaz p̄mumūtqz nos dicēcū. Si h̄ p̄ua mala q̄ solam
vmbzā v̄boz maloz p̄figurāt tā penalia sūt & amara q̄lia illa sūt
tormēta in q̄bus sunt mala oīa cumulata qd exēpli. cā b̄i. p̄mit
se dicēs. Quis cū reducūt ad mēcō. qz cū in sūma pte digiti nos
attingat ignis m̄sīalis. tota d̄remiscit caro & r̄licētis oīb⁹ nego
cijs. cū cūctis sensib⁹. tota illuc occurrūt aīa & n̄ cito refugiat. m̄
telerabilz affligit hō. q̄s in qm̄ ista cogitās n̄ cogit clamare. heu
q̄s sustinē potit tartareos ignes in q̄b2 nō solū corpa. v̄z ec̄ aīe
cruciabūt & singlē hoīs p̄ticle suis ardorib⁹ adurēt. Si g^o hee
silitudines q̄ solū sūt figure iehēnaliū maloz tā crudelz affligūt
rū tñ nō n̄ p̄ticularitē breuit tenuit cruciet. qd faciet sil oīa tormē
ta q̄ sup mod aīaz sil cum corpe etnalit cruciabūt. Que sint aut
mala q̄ infernalia p̄figurāt. Ecce ec̄. xxxix. Donunē vbi d̄. Sunt
spūs q̄ ad vindictā creati sūt. & infuroze suo d̄firmanēt tormēta
sua & in tpe d̄sīacōis effundunt v̄tutē furoris sui ignis grando
fames mors bestiaz d̄ctes scorpia spentes & rūphea v̄ndicās
m̄x̄m̄m̄iū ipios. Si hee figure solo auditu sūt crudelēs qd est
cū cumulata oīa iā torquebūt. Sc̄do mōs iste ad h̄ fctōs ē vt in eo
celi glām speculemur. oīa em̄ h2 mōi delectabilia pulchra iocū
da p̄nūcia sunt eoz q̄ in celo etnalz possident. In quib⁹ h̄ cogno
scim⁹. Si h̄ p̄ticularia breuia vana & ape nulla tate sunt oblecta
tōis. qd erit vbi torrētē oīm voluptatū etnalit p̄fruemur de q̄b2
d̄r in ps̄. Inebriabunē ab ubtate dcm̄2 tue r̄c̄. de q̄bus p̄sa. lxxvj.
d̄r. Delicijs affluetis ab om̄oda glā d̄ni de hac m̄sīa p̄sa in ve
nies in sm̄cē de oībus sc̄tis. Venite ad nupcias. Tercō vidend
ē de istorum vsu & p̄icia h̄ ē qd sic agend vt infirm m̄sīa cauea
m̄z & ad celi glām puemam⁹. De q̄ sciend qz qui infirm m̄sīam

evadere desiderat dicit se in hac vita in figuris inferni fortiter exercere
quanto magis in presenti his veris subiacebit tanto illis in futuro securus
carebit. Qui enim ut ait Iob. timet et primum presentis miserie irru-
et super eum mixta calamitatis future sic econverso. Qui ad celi gloriam
desiderat anhelare. dicit in presenti eius figuras cum omni diligentia declinare
ne dicat nobis illud luc. xvj. Eili recordare quia recepisti bona in vita
quia veritas quod tuum est. Quia ut ait Gregorius. Vtraque scilicet et equaliter habet in presenti
quod veritas amores in uno corde se non capiunt quanto magis longius ab
istis recedimus tanto securus illa possidemus. Tertio studeamus gratia
tam ascendendo cognoscere deum. nam ex eius cognitione profectus desequi-
mur vite scilicet sic. n. dicit sap. xv. Nosse te assumata iusticia est prope quod
omnis dei. p. Ie. ix. Non gloriatur sapiens in sapientia sua usque. sed in hoc gloriatur qui
gloriam scire et nosse me. Sed qui sumus nos. ut cognoscamus dominum quem
nulla agnoscere potest creatura. Sic. n. dicit Iob. Abscondita est sapientia ab
oculis omnium viventium a deo ut cum iuramento dixit psalmista. xlv. Vnde tu es deus
abscondit. sed si nihil de deo sciri potest non monisset nos deus per psalmistam di-
vacare et videte quoniam ego sum deus. quoniam etrouisiam soluit nobis Gregorius dixit.
Mia gratia sancti spiritus afflata per figuram aliquam potest aliquid scire de deo. sed
ad vim eius evidentie non pertingit. possumus ergo aliquid de deo scire et
multum valde perire nihil scire. Sunt ergo tria per que utcumque in eius sciam
puerimus. scilicet per dei in carnationem eiusdem deuota et crebra meditacionem
et per internam aspiracionem. Nam per incarnationem habet dei sciam nobis addiscen-
da proponit per deuotam eius diuinationem meditacionem et aliorum beneficiorum
confidacionem discit per internam inspiracionem iam scit. Primo dico habet plena
sciam per incarnationem nobis proponit. sic enim dicit beatus Bernardus. Quod deus iam a sua
subtilitate descendat et grossius indumentum. scilicet hominum indurat ut
eius sciam et intencio hominum innotesceret. dicit illud iudic. Quid me vide-
tis facite omnes facite. Secundo eadem dei sciam si per crebra eiusdem diuina
comis meditacionem. et frequenter beneficiorum eius confidacionem. iam paulatim de
die in die discit tot lectioes addiscet quot devotas affectioes in
gratia actioibus ex profundo corde euaporamus. Tertio ista sciam tunc
scit cum expeditis exercitijs deus illectus infundit se anime sancte proximam
ei de sua dulcedine aliquid ad gustandum dicit. Gustate et videte quoniam
suavis est dominus. ad que gustum inebriata dicit. illud sap. xij. O quoniam bonum
et suavis est dominus spiritus tuus in nobis cuius dulcedinem cum exprimere didi-
cerit plera non habet spiritum dei. in extasi illud. iij. Re. x. Nunc probavi quod
media per me nunciata non sicut maior est. n. sapientia tua quoniam rumor que
audiri. sic habet sciam per incarnationem nobis proponit discit incipimus per
meditacionem. indiscendo proficimus per gratiam actioes. ipsa iam scimus per inspi-
rate gratie de gustacionem. deus ergo quod lumen est veniens ad animam per splendorē
illuminat intellectum ut sciam habet sciam et per ardorem inflammat affectum ut plene
habet. de hac sciam dicit sap. Dedit illi sciam scitiorum. Item dedit in deus
bonum que sicut vera sciam. Item in presentia. Vbi non est sciam anime ibi non est bonum Et

iteꝝ Vani sunt om̄s hoies in quibꝫ nō sub est sc̄ia dei. Ad q̄m

De maria magdalena.

Onā arcū meū in nubibus celi ⁊ recordabor federis mei
Gū. i. di. b̄s ḡḡ. ppendo petꝝ ⁊ s̄idero matheū aspicio
paulū. iteoz maria video latronē ⁊ n̄l in hijs video. n̄ an
oculos n̄ros posita spei ⁊ p̄nie exēpla. vñ iteꝝ ḡḡ. di. Nō nunq̄m
fac̄ scri p̄ta nō solū v̄tutes sc̄toꝝ asserit s̄ ec̄ casus inotescit. vt ⁊
in victoria forcū q̄d imitādo arripe debeam⁹ ⁊ rursus videam⁹
q̄d in lapsibꝫ timē. Ecce iob. Describit̄ in tēptacōe auctus dauid
p̄stratus vt ⁊ maioris v̄tus sp̄e n̄raz foueat ⁊ maioris casus ad
cautelā hūilitatis nos attingat. In t̄ q̄s magdalena q̄ vt idē di.
ḡḡ. Vm̄l̄is vicijꝫ plena fuit ī alto celo p̄figurata p̄c̄mē vt ī eiꝫ
exēplo oibꝫ p̄c̄toꝝ v̄ p̄nie forma t̄buaē ⁊ m̄hilom̄m⁹ de spe
rāda vema ip̄oz spes ⁊ fiducia erigat̄ di. ḡ. Onā arcū meū. ⁊
N̄c si dicat. Ad h̄ ponā arcū meū in nubibꝫ celi vt quicūqꝫ p̄c̄toꝝ
q̄tuncūqꝫ p̄fundat̄ in forma arcus instructꝫ tales formas in
sua p̄nia induat sine oī iūenallo d̄ remissioē p̄c̄toꝝ m̄iaz d̄se quat̄
nec solū h̄ s̄ vt ad sūme p̄fectōis apicē p̄moueat̄. In v̄bis ḡ. p̄
positis duo possum⁹ intelligē. Primo em̄ d̄ p̄nia agēda informa
mur. Sc̄do de remissiois ḡra securamur. Primū ibi. ponā arcum
meū in nu. ce. Sc̄dm̄ ibi. ⁊ recor. fe. mei. Sciendū aut̄ q̄ magdale
na d̄grue arcui d̄pat̄ ap̄t̄ tres colores in arcu positos ap̄t̄ rubo
rē pallorē. viridē colorē. q̄ colores tres v̄tutes q̄s magdalea ha
buit sign̄t. habuit in hac vita ruborē siue pudorē sign̄t em̄ p̄niaꝫ
q̄s habuit in retroaccessioē. Pallorem aut̄ sign̄teꝫ amorē. hūit in
d̄ni passiōe viridē t̄lo sign̄te d̄templacōꝝ hūit in vita sua p̄ d̄ni
ascensioē. Volens ḡ. hūc arcū sc̄tissimū. i. magdalēnā efficacit̄
imitari. an̄ oīa induat ruborē. i. v̄cundia de d̄missis q̄d tūc salu
br̄it̄ at̄igit. cū sol iusticie x̄ps d̄s n̄r p̄ ḡraz d̄punctōis. p̄m̄i irra
diat̄ cor p̄c̄toꝝ. q̄ radius cū intenebras p̄c̄toꝝ tanq̄ in nubem
aquosam ⁊ tenebrosam impingit in d̄sc̄ia hois statim ḡnat̄ rubo
rē. Sciendū aut̄ q̄ ē triplex pudor̄ meritor̄. penitentiū innocen
tiū p̄ficienciū. Pudor̄ penitentiū ē cū d̄mo lūie irradiati tanta
vident in d̄sc̄iēcijs suis immūdiā. vt in cordibꝫ suis medullis
tus d̄fundant̄ ut p̄ d̄fusioē nō audeāt leuare oculos suos diuites
cū publicano d̄ne non sū dign⁹ ego p̄c̄toꝝ leuare in celū oculos
meos de q̄ pudore d̄r in p̄s. Tota die verecundia mea d̄ me ē ⁊
de q̄ p̄. Est d̄fusio adducēs ḡlaz. Q̄d exponēs b̄i. di. B̄n̄ d̄fusio
penitentiū adducit ḡlaz q̄ de p̄stibulo facit pallaciū d̄ suo d̄ya
buli filiū dei. Sc̄d̄s pudor̄ ē ⁊ d̄r innocentiū. q̄ thesaur̄ purita
tis in d̄sc̄ijs retinētes ad omnē nequiciā visam vel audita rubo
res suffundunt̄. de q̄ b̄i. Solent v̄gines q̄ vere v̄gines sūt ad om
nes viri affatus esse verecunde. timentes semp̄ ledi virginitatis

sue depositum p̄ciosū ⁊ subiungit. Nescio an quitq̄m p̄ciosius
verecūdia in moribz hoīm queat aditū q̄ licet sit oīm etatū or-
nar̄ int̄iori tñ etate ampli⁹ pulcrius qz m̄tescit. Terciz pudor
sue rubor ē p̄ficiendum in vite sc̄itate q̄ p̄p̄tudinē ⁊ satiffa
et oīs magnitudinē a p̄ctis exornati ociantē circa defectuū suoz
d̄sidacōm. expulsis em̄ p̄ctis reliquie denudant. ⁊ tāto crudeli⁹
insolēscūt. qzto diligenci⁹ repellunt qd̄ d̄ima gr̄a dispensatiue
p̄mittit fieri p̄p̄tē duo ad cauendā elacōz. ⁊ ad exercitacōm iōdo
de p̄o d̄z Exo. nō eiciā inimicos tuos āno vno Ne ēra r̄digat̄ isoli
tudinē. ⁊ crescāt t̄ te bestie. i. supbia d̄. ij. d̄z ioh̄e hee sūt gētes
q̄s d̄ns deliquit vt erudiret in eis ir̄lm ⁊ p̄lea discerēt filij eoz
ētare ⁊ h̄re d̄suetudinē p̄liandi. vñ Bñ. Tu q̄cūqz es. ec̄ si sc̄is es
si te ad lumē vitatis int̄ in aīa sine dissilacōe ispicias. sine pal-
pacōe diiudices nō dubito qn̄ hūilieris in oculis tuis fact⁹ tibi
vili⁹ ex hac cogitacōe tui. Sc̄dm̄ q̄litas iris ē palloz sign⁹ cari-
tatē q̄ iusto cōme sequit̄ ad p̄dicta cū em̄ de⁹ ad ruborē n̄ in
m̄stus p̄ctā remittit statī subitrat caritas diligēs deū. q̄ tantā
m̄iaz p̄rogauit. Est autē sciend⁹ qz ext̄plici cā hoies solent palle-
sc̄. s. ex lāguore. ex labore ex amore. Primo ex labore cū duris la-
boribz attriti marcescūt ⁊ p̄d̄ns pallecūt. Ex amore palloz effi-
ciē Quidi⁹ Dallid⁹ oīs amas color h̄ est apt⁹ amātis. Ex lāguo-
re ec̄ palloz efficiē sic p̄z. Si r̄ palloz amorē sigt̄ d̄ns est. vt ēplex
sit amor sic dixim⁹ de palloze. Est itaqz ēplex amor. s. amor labo-
ris amoris ⁊ lāguozis. Primus ḡo gradus amoris ē in labore. cū
em̄ p̄mū incipim⁹. deuz diligē remittimur ad laborē vt p̄ laborē
p̄bemur. s. v̄e deū diligim⁹. sic em̄ di. d̄ns ioh̄. Si q̄s diligit me
p̄mōz meū suabit ⁊ qd̄ exponēs. ḡḡ. di. Probacō dilcōis exhi-
bicio ē opis. Et subiūgit. nunq̄ amor ē ocic sus opaf̄ em̄ maḡ si ē
si v̄o opari renuit amor nō ē. vñ ioh̄. i. Cant. di. Si q̄s dixerit di
ligo deū ⁊ mādāta ei⁹ nō custodit mēdax ē hūc ḡo laborē q̄nto
attenci⁹. q̄nto diligenci⁹. q̄nto frequēcius d̄no exhibem⁹. tanto
ec̄ viuaci⁹ amor crescit ⁊ p̄ficiē i nobis q̄sqz amor laboris trāsit
in aliū amorē itez meliorem. qz aut̄ ex labore bonoz opū amor
noster p̄ficiat et crescat in nobis oñdit̄ in p̄t̄. vbi d̄z. Vbi ligna
defuerit. ibi deficit igms. ḡo p̄ oppositū Vbi ligna bonoz opū
fuerint. ibi nascit̄ igms amoris. ⁊ tāto forzi⁹ in calefit̄ q̄nto pl⁹
oppositū ē de lignis. Sc̄d̄s ḡdus amoris ē amor amoris h̄ ē nos-
bilior affēs amoris ex p̄mo amore laboris p̄motus vt sic palloz
fit ex amore sic amor iste dulcis fit ex amore laboris. nō qz i isto
amore n̄ labore. s. qz p̄ amore n̄ sentit laborē. In h̄ amore stetit
iacob p̄iarcha d̄ q̄ d̄z ḡn. xix. s̄muit iacob p̄ rachel vij̄ ānis ⁊ vi
debat̄ ei pauci dies p̄ amoris magtudinē di. n. aug. Que dura sūt
laboratib⁹ leuia sunt amātib⁹ qz oia seua ⁊ minima facilia ⁊ p̄p̄e

nulla facit amor. hinc bi. Solus amor est qui nomen difficultatis
ignorat. Et subiugit. Opus meum vix est unum horum. si plures est amor
non sentio merito quod amor iste vocat amor amoris quod nichil sentio
tamen in eo non amor. Ex hoc non amore dicitur vocat iugum suum suave et onus
leue. Ex hoc est amore andreas iuit gaudens ad crucem tanquam ad epu-
las invitatus. Et sancto stephano lapides torrentes illi dulces fue-
runt. Vix quod amor iste ex dei presentia maxime pascitur et nutritur. In illo
absente anima incipit tederet et languere quod quod tamen gaudium de presentia tamen an-
gustatur et languet de absentia. Et ideo transit hinc et in gradum alio-
iterum promouetur. Tercium gradus est et dicitur amor languoris qui amor ideo lan-
guet dicitur cum illa gratissima dei presentia subtrahitur gemens et suspirans. et
hoc ipacientem multiplicans et dicens illud Cant. Reuertere dilecti mihi
illud Quo abiit dilectus. putas videbo. putas durabo. illo aute-
moram faciente mittit legatos sic dicit in cant. di. Filie iherusalem nunciate
dilecto quod amore languet. Illo autem adhuc faciente moram ad quantum
lucumque sue ipacientie timentum ruminat et rememorat proceras gratias
dicens affectibus suis illud cant. Fulcite me floribus. stipate me malis
quod amore languet. Ne si dicat. affectibus reuocate mihi ad meo-
res gratias et stipate me malis operum bonorum. hunc languorem diffinit bi-
di. languor amoris nil aliud est quam tedium ipacientis desiderij. quod ne-
cesse est affici mentem vehementer amatis. illo absente quod solus et singu-
lariter amat. Sciendum autem quod hoc languor ex tribus affectibus dicitur scilicet
ex dolore pudore odore qui affectus fluentes in anima diligitis faciunt
hunc languorem. Primo dico quod iste languor nascitur ex dolore timet
etiam quod ex indignatione recesserit et offensus nolit. ei decreto sua pre-
sentia indulget et hoc dolor affligit amantem vehementer dicitur. etiam bi. Ma-
ria quod didicit et accepit a deo intrare ad semetipsum et in intus dei pre-
sentia suspirare et querere faciem eius talis in qua nescio an vel ipsam geberet
na exire ad tempus horribili penali ne ducat. quod post spiritali stu-
dij hoc se gustata suauitatem exire denuo ad illecebras et mole-
stias carnis. Dico ergo vobis nil est quod intus formidet. quisquis hoc beneficium
se accepit. quod ne gratia delictus necesse habeat egredi ad carnis o-
laciones imo desolaciones rursumque carnalium sensuum sustinet tumultus
Secundo hoc languor attingit expudore. Nam subtracta gratia et dei pre-
sentia ex cuius virtute omnia serenauerunt. et aduocatum omnia puenerunt homo
miser relinquit sibi et vicia peccati et defectus qui prius omnia latitabant pro-
gredi incipiunt et erit miseria multa nisi vult homo. Cum didicerit sibi et
uotus pro presentia gratiam quod interfit in eum modum et in modum reddere sibi et
remittit ad mudandum cor aduersus. ad aptandum animam ad sicut
dicitur. ut si aliquando rursum admittat sit. purior ad videndum et stabilior
ad fruendum. quod ut diximus omnia impediencia gratiam. que tempore gratie
latitabant pro grediuntur quibus cognitio homo rubore suffundit. quod
tamen vilis et abominabilis apparet coram deo. Unde Bernardus. Quod

subtracta gra querulantē atq; dicentē. Currebā bñ et ecce ipsa
offensiois in via. ipegi et corruī. et dñs declinauit in ira a suo suo
hinc ista sterilitas aie mee et deuocōis quā pacior qm̄ ita exaru
it cor meū coagulatu ē sic lac. factūq; sic terra sine aq; nec opū
si ad lacrimas queo n̄ sapit p̄s. Legē nō delectat. ozare nō libz.
meditacōes solitas non in venio. vbi illa inebriacō. vbi mētis se
remtas gaudiū et pax. in spū sc̄to Tercō hic lāguoz surgit ex
odore d̄s em̄ subtrahēs se aie dilecte relinqt p̄ se sue vtutis oz
dozē qui vrget aiaz vt dilecti absenciā ipacientē ferat. clamās si
ne inēmissioe p̄ tergū abeuntis. Reuertē reuertē. Nā vt ait Bñ.
Subducto sibi tā dulci spōso interī nichil aliud n̄ dico desid̄are
s̄ nec cogitare libebit. itaq; reuocat v̄bū. i. spōsus et h̄ desid̄io aie
s̄ ei2 cui aliquociēs indulgit suauitatē sui. Nunq̄d̄ d̄sideriū vox
ē et valida. sponso itaq; abeūte vna interī et otinua vox otinuu de
sideriū tanq̄ otinuu reuertē donec veniat. qd̄ totū agit̄ exti:
mulo odoris in aia delicti de q̄ odore di. Bñ. Gustato aliq̄liter
q̄ dulcis ē dñs et cū q̄si derelicta a dño ad se redierit. in cordis
palato sapore retinet. q̄ fit. vt ipacientē ipm̄ nō quecūq; sua desi
deret cū lāguoze. Ven cū ex h̄ languoze mirabilē pficiat aia eo
q̄ suspirijs. et in quietudib̄ vehementē ex agitata languē nō ces
sat. donec d̄s eius ipacia allect̄ cū maiori faūlia gr̄az et maiori
cumulo bonoz reuertit̄ q̄s p̄fectus qz multi sunt et nobiles et p̄
paucis cogit̄. Id̄ eosdē in sm̄oz aliū resuam̄ loq̄tes de hijs q̄
dñs dedit. ad docend̄ qui apit os mutor̄ et linguas stultoz fa
cit disert̄ ad laudem et gloriā nois. De eodem.

aria magdalena sedens secus pedes dñi audiebat v̄buz
illius Lu. x. di. Gre. Densem̄ fr̄es km̄i q̄nte pietatis filiit
peccatrice mulierē dñm̄ n̄ solū admittē s̄ et ei ad tāgen
dū pedes p̄bere. Considerem̄ gr̄az misericordie dei. et dānem̄
multitudinē reatus nr̄i. Expeditis 8° in p̄ori sm̄oe duob̄ colori
bus videlicet viridi qd̄ dñs dedit. p̄sequimur. h̄ aut̄ color. qz visū a
videlicet viridi qd̄ dñs dedit. p̄sequimur. h̄ aut̄ color. qz visū a
8° appositis tria itelligim̄ q̄ ad d̄teplacōz in nob̄ nutendā n̄c̄rio
requirunt sc̄z mētis et corpis quietacōz d̄me gr̄e coopacōz et m̄
t̄naz opacōz. Prīmū ibi maria se. Scdm̄ ibi secus pe. dñi. Terci
um ibi audiebat. vbi illi^o hic p̄ ord̄inē p̄tractantes Primo di
cia sūt de int̄iorib̄. et iō necesse ē. vt si de hijs aliqd̄ app̄hendere
cupim̄ optz nos ab exteriori in quietudie esse penit̄ alienos
Qd̄ p̄ ezechielē efficacit̄ amouemur vbi d̄z ingredē et includē in
med̄io dom̄ tue. Nā p̄ h̄ q̄ di. ingredē indicit nob̄ corpis quie
tacōm. p̄ h̄ aut̄ q̄ adiungit. includē mētis tāgit sabbatizacōz de

q̄ d̄: p̄sa. lxxvj. Et erit mēsis ermēse. ⁊ sabbatū ex sabbo. **ff̄ic Bii.**
Impossibile ē hoīez aīm fidelē figē in vno q̄ nō p̄us alicui loco p̄
seu ante affixerit corp⁹ suū. Studia. n. h̄ silēciū amat. quietē d̄sice
ante cōdis pacē ab extiorib⁹ p̄ssuris. ⁊ bonā d̄sciam i cī puritate
cōdis ⁊ corp̄is. nec opt̄z mentē mtentā eē forensib⁹ causis. curis
ve secularib⁹ nec ventri ⁊ luxurie deditā nec curiosaz spectādi
nec cupidā d̄nandi. Et iō subiūgit itēz di. O aīa esto sola. vt fo
li oīm tesues quē ex oībus elegisti. fuge publicū. fuge domesti
cos. secede ec̄ ab amicis an nescis te h̄re verecundū amatozē qui
nequaq̄z p̄ntib⁹ cetis suā tibi velit p̄nciaz idulgē. Et iō magda
lena volēs huic negotio intendē ad pedes d̄ni d̄z sedisse. Sed
huic negotio necessariū ē d̄me gr̄e coopacio qd̄ in pedib⁹ d̄ni in
telligit̄ euidentē p̄ q̄s pedes mīa d̄ni ⁊ iudiciū accipiē sedēs em̄
ad meditandū ⁊ vacandū bonis d̄ni. non secus pedē vnū illoz se
derat. s̄z secus ambos pedes. qz̄ alterz sine alt̄o nō expedit̄ it̄ue
ri. Vt 8° tanta sp̄ p̄maneat. ambos cogit̄z. qz̄ oīs deuocio exusa
flaf̄ q̄ h̄ijs duob⁹ pedibus sc̄z mīe ⁊ iusticie nō incūbit. Si em̄ iu
sticia sine mīa attendēt. nis p̄timescēt. si v̄o mīaz sine iusticia at
spicēt. nis insolescēt. Ambos 8° hō volens p̄ficē d̄sice. ut alt̄a
alterā tempet qz̄ mīa sine iusticia facēt p̄sump̄cōz. Iusticia v̄o sine
ne mīa despacōz. Ad ambos 8° pedes d̄ni sedeam⁹. nūc illū nūc
istū accedentes vt ex p̄sump̄cōe ⁊ despacōe d̄tpatis hō timēs spe
ret ⁊ sperās timeat. Nā illa sc̄z iusticia deuote d̄sidata rep̄mit i
solenciā. Illa. s. mīa erigit infiduriā. Illa. s. iusticia opat̄ hūilit̄e
tatē. Illa v̄o erigit pusillanitatē vna docet timorē alt̄a v̄o amo
rē. **ff̄ic bii.** Felix mēs cui d̄ns ihs vtq̄z infixerit pedē. s. mīe ⁊
iudicij a duob⁹ sigms cognoscite eā q̄ eiusmodi ē. Ip̄a sit tior ⁊
spes. Ille iudicij. Illa mīe rep̄tant imaginē. qz̄ alterz sine alt̄o
oculari n̄ expedit. Quia reccrdacō solū iudicij imbarat⁹ desp̄a
cōis p̄cipitat. ⁊ mīa sola pessimā ḡiat securitatē. Sequit̄ terciū
i p̄posito themate. s. audiebat. v̄bum illi⁹ qd̄ m̄enam opacōz nob̄
rep̄tat. Ip̄e em̄ d̄ns ihs magdalene sic sedenti v̄ba tā exteriorius
q̄ iteri⁹ dulcia p̄piabat. Que aut̄ ⁊ q̄lia v̄ba ei d̄ns dixerit. n̄ mē
ē mea exponē. n̄ q̄ m̄t̄ ⁊ ex talia ei sit locut⁹. p̄ q̄ in statu gl̄ice
sissimū ē p̄mota. Vt aut̄ hanc materiā q̄ in mamb⁹ ē qz̄ subtra
cia p̄nectam⁹. Ecce in fine p̄cedentis p̄mōis dictū ē qz̄ subtra
cta d̄ma p̄nciaz relinquit̄ quidē sapor gr̄e ip̄i aīe ex cui⁹ odore in
patientē languēs. d̄tinuo clamore ip̄acientis desiderij postulat
p̄riorē sibi gr̄am reddi dicēs Reuertē reuertē dilectē mi. de q̄lā
guore di. **Bii.** Quāto putas d̄sternat̄ amm⁹ stupore subtracto si
bi tanto solacio. Subtractio em̄ rei amate. augmentū desiderij ē
⁊ qd̄ ardenti⁹ optat. carz̄ egrius. Et h̄ lāguoz amor nōis ē aliud
m̄si tediū ip̄acientis desiderij. q̄ necesse ē affici mentē vehemētē

amantis eo abeūte vel etiā absente q̄ amat. Nullo igit̄ hūano so-
lacio mitigat̄ secreta doloris sacra amaritudo. qđ dilect̄ d̄side-
rās quippe q̄ eundē lāguorē in spirat vt ex eo occasiōz hēat rede-
undi relict̄. loquet̄ qz ei v̄ba amatoria v̄ba ineffabilia. v̄ba q̄ nō
licz boīm loq̄. Occasiōe s̄o horz v̄borz tria dicent̄ p̄ ordinē. s̄. de
mutua collocaciōe dei τ aīe. sc̄do de liq̄factōe. tercio de v̄mone.
Prīmū resumētes q̄tuor de eo dicem̄. s̄. linguaz declaraciōz. dei
locuciōz. mē meditaciōz τ locuciōz dei distinctōz. q̄rto locuciōis di-
uilitate siue variaciōz. Sciend̄ s̄o qđ de lingua sp̄s̄i τ sponse di-
Bii. Sp̄s̄ est d̄s τ sp̄s̄ ē aīa τ h̄nt linguas suas. q̄b̄ se mutuo
collocunt̄ p̄ntes qz iudicat̄. lingua s̄o sponse ē fauor dignaciōis.
lingua uō sponse ē feruor de uocōis. et elinguis ē oīs aīa q̄ hanc
linguā nō h̄z. τ nō p̄t ei esse smocionacio cū v̄bo. Sc̄do v̄d̄m est
de dei locuciōe di. Bii. Cū p̄femetip̄m loquit̄ nob̄ d̄s. sola nob̄ uis
mēne aspiraciōis ap̄t̄ τ de v̄bo eius siue v̄bis τ sillabis cor̄ doret̄
qz v̄tus eī int̄ima q̄dā subleuaciōe cognoscit̄. Tercō ne eius allo-
cuciōz surda aure trāseam̄ putās n̄ram esse cogitaciōz smōz dei.
qđ quibusdā īperat. d̄s iob̄. viij. di. Quare loq̄lam meā n̄ agno-
scitis. eo qđ silima sūt. sic ait̄ h̄i Cogitata n̄re mentis smōib̄ vi-
tatis in nob̄ loq̄ntis nec facile q̄s discernit. qđ int̄ piat cor̄ suaz
qđ ve audiat. Vñ cum sic sint silima nec̄rium ē vt d̄re assignent̄
D̄ropē qđ sciend̄ qđ smō dei ē ver̄ bon̄ ardens. s̄z horz opposita
h̄nt n̄ra cogitata. D̄zio dico smō dei ē ver̄ ip̄so dicēte. Veri sūt
om̄s smōes mei. N̄ri aut̄ smōs qui ex nob̄ sūt om̄s sūt mēdaces
Iux̄ illd̄ iob̄. viij. Qui loquit̄ mēdaciū de ap̄rio loquit̄. Itē smō
d̄ni est bon̄ n̄r v̄o malus. Vñ Bii. Cū mala v̄sam̄ in corde n̄ra ē
cogitaciō si v̄o bona dei smō ē. Illa cor̄ n̄r m̄dicat̄. h̄ audit h̄ic ve-
ritas di. mat. v. De corde exeūt cogitaciōes male adult̄ia zc̄. de
v̄bis aut̄ d̄ni bon̄s. d̄z michi. ij. Nōne v̄ba mea bona sūt. Itē smō
dei ē ardēs. Vñ in p̄v̄bijs. Om̄s smō dei ignis̄ vñ Iē. Nunqđ
v̄ba mea sūt q̄si ignis̄ ardens τ q̄si mallē d̄terēs. τ itez̄ v̄ba illī
q̄si faccula ardebūt. v̄ba aut̄ n̄ra dura sūt frigida insipida τ t̄res-
na. H̄nc p̄sa. de humo visitabit eloquiū tuū. Quarto d̄dm̄ est
de h̄z locuciōis diuilitate. aliq̄n̄ ei in nob̄ d̄s loquit̄ v̄ba ad solam
solaciōz p̄tinēcia vt ē illd̄ in canē. Ecce tu pulchra es aīca mea
formosa mea imaculata mea q̄ viz̄ v̄ba nichil aliđ intendūt. n̄ cō-
solaciōz τ toties replicata nō n̄ cumulū deliciaz sonāt. Vocat̄ em̄
aīam amicā. qz adlucra dei fidel̄z int̄dit vocat̄ eā formosaz qz
celesti desidio flagrat. vocat̄ eā imaculatā. p̄p̄e vite puritatē. M̄
liq̄n̄ loquit̄ in nob̄ v̄ba ad v̄tutes p̄mouēcia. vt ē illd̄ in Cant̄icis
Surge p̄pera aīca mea τ veni. Ac si dicat. Surge ab oī ip̄fectōe
τ p̄pera feruore τ amore adornatū. v̄tutū. τ veni ad p̄fectōz v̄tu-
tum. Tercō loquit̄ qđam v̄ba ad desiderii sup̄noz inflāancia

vt est illud in Cant. Veni in ortu meū soror mea spōsa oīa poma
veta et noua suauit tibi. p q̄ v̄ba inflāmat eā vt cupiat dissolui et
esse cū xp̄o de hijs mōis loq̄ndi di. bi. Sūt v̄ba dñi rigancia cor
da arida et tedēcia p̄amoris maḡtudine q̄z diuinitas narracō d̄
ciuitate dei de pace de copia ciuitatis decimū gla de decora lu
cidissime māsiōis pellens de cōde fastidiū nūciāns dilcē q̄z pos
sessio ei2 sit. hec sūt ḡo locucōes dei cū suis varietatibz p̄udens
aīa audiat. q̄d loquat in ea dñs et fm̄ intencōz v̄boz regat apo
net et ordinet vitā suā. Sup oīa aut v̄ba h̄ loquit q̄nqz v̄ba nō p̄
pria. s̄ q̄cunqz loquit h̄o. vt quicq̄d ille h̄o et corpali voce dixit
et int̄ alios mōs loq̄ndi loquit v̄ba mea vt quicq̄d ego dixero ip̄e
dicat eadē repetēs et de suis peme? nil addens Et subiūxit h̄o d̄
rogo inq̄t ille q̄d sibi vlt illud ego p̄ meo sape r̄ndi dicēs. Non
intelligo aliud in hac repetitōne v̄boz tuoz. n̄ affectuosissimas
delicias caritatis dei q̄ nil indicat se scire uel posse nisi q̄ tu velis
Nunc ḡo audi inquit d̄siliū meū. ob̄sua os ei2. et q̄n replicabit v̄
ba tua tu p̄ge ad illa v̄ba q̄ maxime in te d̄pleri desidas. Qd̄ si ea
dē ip̄e repeterit. erit tibi spes validissima q̄ aliquā ip̄e impleat
desideriū tuū. Nā vt ait ip̄e ps̄. Que p̄cedūt de labijs tuis n̄ fas
ciā irrita optz ḡo ut faciat. sic locut2 ē dñs d̄s nr̄. Sifz locucō aīe
triplex variat cū em̄ lingua aīe sit feruor deuocōis d̄z vt locucio
me dilcois stupēde amiracōis desiderij feruētissime inflāmacō
nis. Loquit ḡo exintima dilectōe. cū exintuitu b̄nificioz inflāmacō
ta surgit in gr̄ax actōm Tūc et loquit exstupenda amiracōe cū
exintuitu d̄me maiestatis surgit in laudacōz. tūc et loquit exde
siderij inflāmacōe cū exintuitu p̄missoz sup spat ad p̄missa ea
dē d̄seq̄ndā. Tūc aut maxime loquit aīa cū ex m̄mia deuocōe lin
gua carnis obmutescit nō in veniēs v̄ba p̄donea. p̄ q̄ mētis affe
ctū valeat explicare. hinc ḡg. Tūc faciūdius laudes dei loquit
cū ab̄his ab̄stupescēdo obmutescimz. Ille ḡo deū maxie laudat
q̄ se meius laudis explecōe d̄sidat succumbē. Scd̄o d̄m̄ ē deli
quesactōe h̄ ē quō liq̄scat ad dei collocōz. nā ex d̄mi colloquij
v̄tute aīa liq̄scit ip̄a asserēte i cant. v̄. di. Mīa mea liq̄facta ē vt
dilectus locut2 ē. liquidū aut de sui nat̄a fluit qd̄ aut fluit. tran
sit ab eo loco in q̄ fuit. in locum in q̄ nō fuit. de h̄ mō liq̄scēdi di
tū. Res liq̄scēdo molliē molliū aut exigne dei apli? purgat pur
gatū aut aplius nobilitat et d̄stat in massam v̄mitatis q̄z admodū
diuisa metalla igne soluta d̄fluunt in vnū sic d̄s et aīa in se diuisa
exigne caritatis in vnū d̄fluūt. Qd̄ adh̄ ap̄cius h̄i. oñdit di. Ex
v̄tute v̄boz mutuo sibi colloq̄nciū corda liq̄scūt. liq̄scēdo defici
unt deficiēdo trāseūt. trāseuudo v̄munt. v̄mta p̄ficiunt dum in

illā vnitatē coeūt q̄ saluator erat ⁊ optat fidelib⁹ suis ioh̄. xviij
vt sint inq̄t vnū in nob̄ sic ⁊ nos vnū sum⁹. Tercō dōm ē de vno
bēa dei ⁊ hoīs de q̄ iam dōm ē in ip̄a liq̄factōe. Nā ex collocōe
fit liq̄factō. ex liq̄factōe fit vno. q̄ vñ vno amantē vnt cū ama-
to. de q̄ di. bñ. Quo stilla aq̄ multo in fusa mero deficē a se tota
vt dū ⁊ saporē viui induit. ⁊ colorē. ⁊ quō ferrū ignitū ⁊ candēs
ign̄ solum fit. p̄stina exuta forma. Sic omnē in sc̄tis hūaz affe-
ctōz quodā ineffabili mō necē erit asemetip̄a liq̄scē ⁊ in dei trās-
fūdi p̄m̄t volūtātē ⁊ h̄ vno finis ē ⁊ hramū ad quē oīm religio
sōz festinare d̄z intencō p̄ ante ih̄u xp̄o.

De eodem.

Maria erat q̄ vnxit dñm vngēto ioh̄. xj. b̄s ḡg. loq̄ns de
magdalena di. Quiq̄o magd̄a iam peccatrix turpiē sibi
exhibuit. h̄ iam deo laudabilz offerebat. Nos aut̄ facta
h̄z femie nō viciose s̄z ex vite sc̄itate gl̄ose fidelit̄ inq̄ietes in
venim⁹ eā tria ḡna vngētoz dño inēplici loco obtulisse. Nā in p̄-
ma sua d̄uisione vngētū deo obtulit pedib⁹ dñi applicatū de q̄
vngēto d̄z luc̄. viij. Ecce mlz q̄ erat in ciuitate peccatrix vt cog-
nouit q̄ acubuit ih̄s in domo symōis lepsi attulit alabastrū vn-
genti ⁊ stans retro sec⁹ pedes dñi cepit rigare pedes ei⁹. ⁊ ca-
pill̄ capitis sui terxit ⁊ osculabat̄ pedes ei⁹. ⁊ vngēto vngēbat.
De sc̄do vō vngēto d̄z mat. xxvj. Cū eēt ih̄s in bethania in domo
symōis lepsi accessit ad eū mlz h̄ns alabastrū vngēti p̄ciosi. ⁊ ef-
fudit sup̄ caput ipsi⁹ recūbentis. vidētes aut̄ discipuli indigna-
ti sūt dicētes. Vt quid p̄dicio h̄. Potuit. n. illō venūdari mlto ⁊
dari paup̄ib⁹. Sciēs aut̄ ih̄s ait ill̄ is. q̄t molesti estis huic m̄leri
op⁹. n. bonū op̄ata ē in me. de tercō aut̄ vngēto. d̄z mar. xvj. Ma-
ria magdalēa ⁊ maria iacobi ⁊ salomee. emerūt aromata vt veni-
entes vngēt ih̄m. h̄ tria vngēta. maria mag. cū suis app̄ediciis
h̄ ē cū suis d̄uocōib⁹ obtulit dño p̄ q̄z vtutē. ab ymo statu p̄cō-
rū ad gl̄osum statū gr̄e p̄mouēte dño ē p̄mota ad eo vt in subli-
mitatē gl̄e sublimata oīb⁹ p̄cōrib⁹ in exēplū sit posita. vt q̄ eam
in ymo h̄ ē in via p̄cōz secut⁹ ē. in ip̄a ⁊ forma in veniet p̄ q̄ eā
ad gl̄az imitet̄. ⁊ h̄ de ei⁹ gl̄a breuit̄ tacta sufficiāt. Nūc stilū ad
n̄az edificacōz d̄ltam⁹ p̄dicta tria vngēta imo magis ip̄as de-
uocōes p̄ vngēta designatas n̄ro statui applicātes. non em̄ ip̄a
vngēta sine deuocōibus suis. magdalene p̄fuisent nec dño pla-
cuissent nec deuocō p̄p̄ vngēta. s̄z vngēta p̄p̄ deuocōz dño pla-
cuerūt. iō ⁊ nos vngēta ista corpalia relinq̄mus. ⁊ deuocōz eaz
q̄ntū datū filic. desup̄ p̄seq̄mur. B̄s itaqz bñ. ista vngēta diffu-
se p̄seq̄mur ita dicens. Est vngētū d̄tricōis. ⁊ ē vngētū deuo-
cōis ⁊ ē vngētū pietatis siue d̄passiōis. Primū ē p̄ugitiū dolo-
rē facies. Sc̄d̄m t̄patiū d̄lorē lemēs. Tercū sanatiū morbu⁹
expellēs. Primū ḡ vngētū d̄punctōis ē q̄d sibi cōficit amma

multis irrecita crimibus. si cum incipit cogitare vias suas colligat
agerat dterat in mortariolo dscie mltas ac varias spes pcton.
et intra estuatis pectoris olla sif oia coquat igne qda pnie. et do
loris vt possit dice cu ppha. Cocaluit cor meū intra me et imedi
tacoe mea exardescet ignis. Ecce h e vngentū q aia peccat sine
dūfiois pmordia adire dz et plagis suis recentib' adhibe. ps sa
crificiū deo spūs dtribulat' qd diu g' nō hz aliud tan q' paup et
mops. vñ sibi meli' et p'ciosi' dponat vngentū n negligat. pare
interim istud licz sit deuilib' spēbus. vtpote de fedis et m mōis
crimib' pcton qz cor dtritū et hūiliatū dō nō despiciat. Nā de vir
tute h' vngētū scriptū legim'. cū fudisset illud sup pedes dñi.
q' dom' repleta ē. exodore vngētū. et reuā dom' celestis tanq'
odore suauitatis recipit h' vngentū dicēte dño. dico vob' gaudiū
ē angelis dei sup vno pctore pniaz agente. Tāto g' minus vile
appebit diuis aspectib'. q' to pl' sibi pemitēs vilū. in recorda
coe pcton suoz. Nec ē oīno spnēda nec vilis hūda h' cemōi vn
ctio. et odor nō solū hoies puocat. ad correctōz h' ec anglos in
vitat. ad exultacōz hucusqz bñ. De h' vngēto mouemur. Exo. xxx.
v. dz facies scēm vngentū dpositū scēficab' q' oia et erūt scēta quō
aut sit facien dū statim subiūgit' cū dz. Sūme tibi aromata et eq
lis ponderis erūt oia faciesqz thimiama dpositū ope vngētarij
mixtū diligētē et pur'. Cūqz intenuissimū pulcre vniūsa d'ude
ris. ponēs ex eo corā testimonij tabnaculo. in q' loco appio tibi
et scēm scēon erit uob'. In q' b' v'bis docemur. quō ex spēb' pcton
nfon h' p'ciosum vngentū dscie valeam' et erit. mira et artificiosa
dfectō si ex fedis et vilib' spēbus vngentū dsciam' p'ciosum. qd
em vilis pcto de q' dz sap. xv. Vilior luto ē vita ei'. s. pctoris. qd
p'ciosi' illo p' qd oibus scēis et anglis gaudiū fit i celo. Ad hāc
g' dfectōz salubriē facien dū tā requirunt' q' in p'dictis v'bis itel
ligūtur. dz em ista dfectō esse gnalis. eq'lis affectual'. Gnalis vt
de oibus spēb' pcton fiat. Cū em dei p'fca sint opa nō p't dō di
midiare rmissōz pcton vt dimittat pemitēti ea de q'bus pemit
dz. n. Ezech. Maledict' q' de suo grege offert maculosum et h' in
telligit' in h' qd dz. Sūme tibi aromata i plali. Scdo h' dfectō dz
esse eq'lis. vt affect' pemitētis in pondē doloris singulis pctis
corrūdeat. ut dñm agno pcto magis pemitat de minori mīn'. de
h' dz in pi. xj. Equū pondus volūtas ei' et itez deut'. Promēsu
ra pcti erit mod' plagaz et h' tangit' in eo q' in p'dictō v'bo Exo.
dz eq'lis ponderis oia erūt. Tercō h' dfectō dz eē affectualis ut
ex p'fūdo cordis nri intima deuocōne cogitem' qz ex pctis nris
offendim'. qz deū patrē nrm qd in se trāffigurat. Bñ. ap' nos di
Cogitātū in q' deū offenderim. ē certe q' pudeat. ipe. n. se in pa
trē exhibuit. h' ego nō me illi vicissim in filiū. q' fronte attollo iā

oculos ad vultū tam pii p̄ris. tā malus fili⁹. opiat ofusio faciem
pudet tāto p̄ri fixisse degenerē. ⁊ h̄ mtelli in eo. q̄ s̄ dixit. cum
vniūsa in tenuissimū puluerē ⁊ tuderis. erit sc̄m sc̄ton. Sc̄dm vn
gentū d̄z deuocōis. ⁊ ē qd̄ oficif̄ exintuitu b̄nficior̄ dei de q̄ ite
rū di. bi. Est vngentū tāto p̄ciosi⁹ p̄mo. q̄nto de meliorib⁹ d̄po
fici sp̄eb⁹. Nā p̄mi vngētū sp̄es nō longe q̄runē. Nā penes nos
absq̄ difficultate ea repim⁹. et de ortis n̄ris copiā taliū p̄ facile
collim⁹. q̄s em̄ ad manū nō h̄eat iniquitates ⁊ pct̄a. ⁊ si nō disti
milat. demq̄ illud p̄mū appomē pedibus istd̄ vero capiti appli
cat. At vō h̄z sc̄di vngētū aromata nequaq̄ t̄ra n̄ra p̄fert. h̄z p̄
cul ⁊ de ultimis simb⁹ p̄ciū ei⁹ fit. n. vngentū istud de d̄mis col
latis h̄ūao ḡni b̄nficijs. Felix aīa q̄ ip̄a sibi studiose colligē. ⁊ aī
mētis sue oculos diḡ cū gr̄az actōe reducē curat p̄fecto cū fue
rint. in vasculo pectoris pistillo crebre medicacōis d̄cussa atq̄
d̄rita deinde igne sc̄ti d̄chiderij sil̄cia decocta ⁊ deinde imp̄m
guata oleo leticie. erit vntio lōge p̄ciosior p̄ore illo attestante
q̄ ait. Sacrificiū laudis h̄onificabit me. Porro cū scripta solū di
cat de p̄mo qz nequaq̄z despiciē liqueat istud apli⁹ d̄mēdatū. qd̄
nō solū nō despiciē. h̄z h̄onificat Deinde illd̄ pedib⁹ appomē illd̄
vō capiti. Si. n. x̄pi capd̄ ad d̄mitatē referend⁹ ē dicēte ap̄lo Ca
put x̄pi d̄s p̄cul dubio capud x̄pi vngit q̄ gr̄as agit. qm̄ in refe
rendo gr̄as deū tāgit nō hoīem. Qm̄ ut ait. jac. Omē datū opti
mū ⁊ omē donū p̄fcm̄ d̄sursum ē a p̄re lummū zē En q̄le vngen
tū apposui vob̄ q̄ se caput illud tremend⁹ pt̄tib⁹ tāgi nō ducit in
dignū imo ⁊ honoris in signe indicat dicens. Sacrificiū laudis
h̄onificabit me. Quā obrē non ē paup̄is ⁊ in opis seu pusilli cor
dis ofitē istid̄mōi vntōz. qm̄ delibitate sp̄us et cordis puritate.
necē ē qd̄ d̄scēdat. nil em̄ ita rep̄ntat p̄prie m̄tris statū celestis
bitacōis. sic alacritas laudaciū deū. Quā obrē suadeo vob̄ aīcis
meis. reflectē pedē amolesta ⁊ anxia recordacōe pct̄on ⁊ inua
dē in itinera seremoris m̄orie b̄nficior̄ dei. vt q̄ in vob̄ ofudim̄
in ip̄s̄ intuitu resp̄iretis. Et quid̄ nec̄rius dolor p̄pct̄is ē h̄z si nō
sit d̄cinu⁹ sane inēpoleē recordacōe leciore b̄nficior̄ dei misceam⁹
absinthio mel. vt salubris amaritudo salutē dare possit. Que ac
b̄nficia sint crebri⁹ cogitanda statū subiūgit b̄i. di. Ven̄ qz b̄nfi
cia q̄ largiri mortalib⁹ nō cessat micors d̄ns recolē ⁊ intelligere
oīa oī hoī impossibile ē id̄ saltē qd̄ p̄cipuū ē ⁊ maximū opus viz
n̄re redēpcōis a m̄oria redemptōn aliq̄lit̄ nō recedat. In ope
duo q̄ occurrūt v̄ris studijs intināre curabo q̄ sunt mod⁹ ⁊ fru
ctus. Mod⁹ quidē dei ē exmācio fruct⁹ vō n̄ri de illo replecio
Dorro fructū talē expectam⁹ n̄ri amoris q̄lem ip̄e qz amam⁹ p̄
misit. Mensurā inq̄t bonā ⁊ ofecta ⁊ cogitatā ⁊ sup̄ effluentem
dabūt insp̄nū n̄rm. Mensura ista ut audio erit sine mensura. sc̄d

velim scire cuius rei futura sit illa mensura vel in mensuras que promittuntur. Oculi non vidit absque te deus que prepassi diligenter te. Dic nobis tu deus qui prepassi que prepassi que sit mensura siue mensura et fructus non credimus sic promittis Replebimur in bonis domus tue. Sed quibus quibus bonis vel quibus. forte frumto vino et oleo. sed huius vidimus nouimus et fastidimus. id quod quod oculi non vidit nec auris audiuit. demum illa portio promissa sunt iudeis sic scriptum est. Dedit illis regiones gentium et labores populi. nobis autem promittit. quod oculi non vidit. et illa mensura plus prescripta. id est quod quod sit. quod oculi non vidit nec auris audiuit et huius placet huius sapit. huius delectat inquirere quod dicitur sit illud. Erunt inquit omnes docibiles dei. et erit deus omnia in omnibus. Quis vero apprehendat. Quam magis multitudo dulcedis in breui ista in fine apprehensa sit erit deus omnia in omnibus. Ut de corpore taceat. tria in anima intueor. Ratio. voluntate memoria. Nam qui replet in bonis desiderium anime. ipse ratio futurus est plenitudo lucis ipse voluntati inleudando pacis. ipse quidem memorie continuatio eternitatis. O veritas caritas eternitas. Ob tam et beatificans trinitas ad te nostra miseria trinitas miserabiliter suspirat Primum faciet veritas deus secundum caritas deus. Tercium summa potestas deus. ut sit deus omnia in omnibus. ratione recipiente lucem in extinguibile. Voluntate pacem in partibus. babile delectatione memoria fonti indeficienti eternam in huius. Primum filio secundum spiritum sancto. Tercium patri ipse assignamus. et huius de redemptionis fructu. De dei vero examinatione tria precepta vobis iteoda amodo. Non enim simplex a modica illa examinatione fuit. Sed semetipsum in rebus inuit usque ad carnem ad mortem. ad crucem. sed examinatione se in rebus in corpore in anima. in rebus. quod ex omnibus rebus celi et terre non huius ubi caput suum reclinaret ipse dicente mar. viii. vulpes foueas huius et volucres celi in dies filii autem hominis non habent ubi caput suum reclinet. In corpore se examinatione. de quo ysa. primo a plata pedis usque ad verticem non est in eo sanctas. Sed in anima se examinatione ex anima patri offensa voluntate dicens. mar. xiiii. deo patri in agonia. Abba pater omnia tibi possibilis huius transfer a me calicem istum. Veni tamen non sic ego volo. sed quod tu vis. Et notandum quod has tres examinationes de nostro posuimus non de vobis habent. Sed dicit aliis. non potuit deus reparare opus suum absque odiosissimum hominum iniquitatis occasio usque repieit in homine. Quod enim auctoris gratiam creatur et ingratus. Gratis quid creatur sui. sed nullo auctoris donauit. Nam vel labore. quod magnus est quibus magis in vobis facilitate donauit. Nam de me sic de ceteris dixit et facta sunt. Sic beneficium creationis attendit. Nam humana impietas iniquitatis materia ide sumebat. vnde amoris cam huius debilat. Sed obstructum est os loquentium in qua luce clariis per quem parte o homo dispendium sui fecerit. Sex diebus addidit omnia et te inter

omnia. At vero per xxx annos opatus est salutē in medio terre
Tercium vngentū ē qđ abobus añ cellit r h̄ a p̄pellaueri pietatis.
eo qđ fiat de nc̄itatibꝫ paupū de anxietatibꝫ opp̄ssō. De ptur-
bacōibꝫ tristiū de culpis delinq̄nciū r postremo d̄ oibꝫ q̄libz
mifoz erup̄tis ec̄ si filint inimici. Despicabiles vident sp̄s iste
sz ē sup̄ oia aromata vngentum qđ ex eis aficiē. Igit̄ mlte misie
collecte atqz oculo pietatis inspeete ip̄e sūt sp̄s ex q̄bus vngē-
ta optima aficiunt. Felix mēs q̄ taliū collcōe aromatu sese dita-
re r ipinguare curauit infūdens ea oleo mie r ardore decoquēs
caritatis. Ven̄ qz smōz istū de vngētis in longū p̄traximꝫ. De. j.
r ij. vngēto. Iō de h̄ tercio s̄ pauca sufficiant ne p̄lixitas q̄ mī ē
tedij deuocōz extinguat sz hijs vngētis delibitu curamꝫ in odo-
re vngentoz istoz viam mandatorū dei.

De Sancto Iacobo.

Vite vocatū ē nomē eiꝫ iacob gñ. xxvij. di. gg. Mens n̄ra
mutabilitatis sue pondē ad aliqđ sp̄ ipellit qđ ē r n̄ in-
statu suo azta disciplie custodia teneat sp̄ m̄dētiora di-
labit q̄ em̄ stantē deseruit statū qz h̄ e potuit amisit. Verba ḡo
ap̄osita sc̄to iacobo ouementē p̄nt a p̄plicari. q̄ cū interptes lucta-
toz sue supplātor eo qđ ad iā dictā n̄re mētis mutabilitatē re-
pandā r in deo stabilēdā fortit̄ luctabat̄ q̄usqz tandē oia q̄ mē-
te suā infirmabat̄ p̄mit̄ supplantauit. i. supplantans oculcauit.
On. j. Crescite r mlti. r replete t̄raz r subicite eā. r dñam̄ pisci-
bus maris r volatilibꝫ celi r vniūsis aiantibꝫ q̄ mouent̄ sup̄ t̄raz
q̄ sic statū hōi r obediētī oia obediūssent r fuiūssent. ita cadē
ti r imobediētī oēs creat̄e sūt rebelles sic d̄r Ec̄c. Creat̄a tua tibi
factori desuiēs exandescit in tormētū adūsus impios. Iuste ḡo
iacob p̄iarchā viz virilit̄ imitabat̄ vt qz in vtute vite seq̄ret̄ ec̄ in
silicudie nois imitare. Quō at̄ ip̄m fuit imitatꝫ. Sciendꝫ qđ anti-
quꝫ iacob q̄tuor locis r vicibꝫ luctādo p̄gnabat. r pugnādo su-
plātauit. s. in v̄to m̄ris cū Esau fr̄e suo. Sc̄do in domo p̄ris itez
cū esau. Tercō cū laban agnato. Quarto cū anglo. Dñō dico at̄i-
quꝫ iacob luctabat̄ cū esau fr̄e suo in v̄to m̄ris Sic. n. d̄r gñ. xv.
Dedit dñs aceptū Rebecce q̄ collidebant̄ in v̄to eiꝫ puuli r ia-
cob egrediēs de v̄to plantā tenuit fr̄is. Sc̄do luctabat̄ cū esau
in domo p̄ris supplantans eū r tollēs eiꝫ p̄mogenita r nihilomiꝫ
furripiens eius benedictionē. Nā de p̄mogenita dicit̄ vt supra
corerat iacob pulmentū ad quē cum venisset esau lassus de agro
ait Da michi decoctione hac ruffa. cui dixit iacob. Vende michi

primogenita tua ille rēdit. En moriar q̄t in p̄derūt primogenita dicit
iacob. Iura ḡo in iuravit et v̄didit primogenita. et sic accepto len-
tis edulio amedit et bibit et abiit p̄pendēs q̄ primogenita ven-
didisset de b̄ndictōis aut surrepcōe d̄z itē. xxvij. Dixit p̄saac
ad filiū suū esau venit german⁹ tu⁹ fraudulētē et accepit b̄ndictōz
tuā. Et ille subiūxit verbū p̄positū iuste vocatū ē nom̄ ei⁹ iacob
supplātauit em̄ me alia vice primogenita mea an̄ tulit. 2° surripuit
it b̄ndictōz meā. Tercio supplātauit laban fugiēdo sic em̄ scriptū
ē Gen. xxxi. Surrexit iacob et ip̄ositis liberis ac diuisib⁹ suis sup
camelos abiit tulitq̄ om̄z s̄baz ei⁹ greges et q̄cqd̄ in mesopotā-
nea acq̄sierat p̄gens ad ysaac p̄zē suū. Quāto luctabat̄ cū ange-
lo Gē. xxxij. vbi d̄z. tulit iacob uxores suas duas et totidē famu-
lās cū xj filiis et trāsuit nadū iaboth trāsductis oib⁹ q̄ ad se p̄ti-
nebāt remāsit solus. et ecce luctabat̄ cū eo vsq̄ mane q̄ cū vidēt
q̄ eū supare nō posset te tigenit neruū femor⁹ ei⁹ et statim emar-
cuit dixitq̄ ad eū dimitte me iā em̄ aurora ascēdit. rēdit nō di-
mittā te n̄ b̄ndixeris in ait ḡo qd̄ nom̄ ē tibi rēdit iacob. Et ille
nēq̄q̄ vltra vocabis iacob. s̄z isrl. qm̄ si d̄ deum fortis fuisti q̄to
magis d̄ hoies p̄ualeb⁹ et sequit̄ et b̄ndixit ei in eodē loco. Sicut i
vetus iacob his q̄tuor mōis supplātando vicit sic nou⁹ n̄r iacob
totidē mōis luctādo tā eū actōib⁹ q̄ cū passioib⁹ viriliē vicit il-
las em̄ actōes strenuissime p̄ficiēdo. Istas aut̄ passioēs v̄tuosissi-
me suffēdo. Duo em̄ luctabat̄ in v̄to vincēs m̄iores affectōes
Secdo in domo. i. in corpe supans carnales delectacōes. Tercio
supplātāuit laban qd̄ mēptat̄ candid⁹ signis mōim suppedicans
mudanas occupatōes Quāto vicit anglm̄. i. deū cogēs eū addā
dā sibi b̄ndictōz. q̄ a n̄r iacob i v̄to vicit p̄z ex h̄ q̄ cū xps sibi et io-
h̄i dixerit. Potestis bibē calicē q̄z ego bitur⁹ s̄i dixerūt possum⁹
dātes victā volūtātē ad amaritudinē passiois. q̄ ec̄ corp⁹ vice-
rit p̄z ex h̄ q̄ dedit illud in passioz. q̄ ec̄ mōim vicerit in h̄ agnoz-
scit̄ qd̄ ip̄e dicit in sua canōica. Om̄e qd̄ natū ē ex deo 2°. q̄ aut̄ ex
deo fuit n̄ de mōdo nō estis. s̄z ego elegi vos de mōdo p̄p̄ta di. in
sua cano. Om̄e qd̄ natū ē ex deo vincit mōim et h̄ ē victoria q̄ vin-
cit mōim fides n̄ra. q̄ ec̄ vicerit deum accipiēdo ab eo b̄ndictōz. p̄z
luc. xxiiij. v. d̄z. Eduxit eos foras in bethanā et eleuatis manib⁹
suis b̄ndixit eis. et fcm̄ ē dū b̄ndicēt eis recessit ab eis et fēbat̄ i ce-
lū. Iuste ḡo vocatū ē nom̄ h̄z p̄ncipis iacob qz totidē mōis et vici-
t̄ ḡritit̄ supplātātō et iō meruit tā ip̄e q̄ alij apli imp̄stinū inḡdū
p̄me creatōis a d̄no collocari. stās erect⁹ tā i naēalib⁹ q̄ inḡtū
is corā deo et h̄ns d̄nz sup creatas. vñ math. x. Dedit eis. s. disci-
pul̄ ptātē sp̄m i mōdo et curare oēs lāguorē. nūc tanōē aliq̄ nos vi-
riliē exercētes. ut si ḡlofi h̄z p̄ncipis gloriā cupimus possidere

ipm r nō pigeat imitari. Dno discētes luctā actōz Scdo passiēz
Primo g^o luctemur cū actōibus nris i vfo vinctes mēiora nra
r ipa i statū debicū ordinātes qz tibus mōis fieri optebit. Dno
em luctari d^z ad mēiorē nron purgacōz. Scdo ad purgatoz dcor
dacōz. Tercō ad dcor dcor eleuacōz qz ta multo sudore. r. mul
to indigēt labore aūqz ad statū pstinū h^o ē ad statū creacōis re
formēt illa em ta hō pmo creat^o hūit s^z p^z qz peccauit sūt oīa
deformata. Dno g^o luctemur purgātes mēiora nra ita vt qz qd
mordeat dscāz dūino expellat qd amouē sapiēs voluit cū dixit
Expurgate cū paucis q pauca sūt duo. s. pnia r resistēcia. vt per
pniaz dmissa expellat r p resistēcia dmittēda phibeat. Cū. n. i
tiora nra i ta pncipalia. s. itellcm volūtate r mēoria reducāt. In
telle d^z purgand^o ē a falsis. volūtas a mal^o mēoria a fedis r tūc i
tiora nra optime sūt purgata. Scdo luctemur ad purgatoz con
cordacōm. ita viz vt pio affcū r equali ccamie oīa velint deū. vt
bonū qd intellcs cognouit volūtas velit mēoria aplectet. et nō
sint in eis scismata qd cū fcm filit supramodū festinant hō pfi
cit. p^o qd de^o dic impū. Tria sūt q placēt spūi meo q sūt pbata
corā deo r hoibus. qz vñū ē dcor dia fcm. Nā vt ibidē d^z. vbi ff
adiuuat a ffe ibi firma ē ciuitas. Vñ mouz nos ap^o di. Nō sint
in vob scismata. Tercō luctemur ad recōciliatoz ad deū eleua
cōz. Ad h^o em hō mē oīs creatas staturā h^z erectā cetis oīb^o ad
terrā curuatis vt p exteriorē erectōm de mēiori nos cōmouerz
vñ p^oba. Eleuare eleuare qd bis dic ppter cogitacōz r deuocōz
cui cōsonat ap^o di. qz sursū sūt sapite p dūocōz. Scdo luctand^o
ē in domo h^o ē cū corpe qd ē dom^o aīe vt illud su p^olatem. i. su
plantis cōculcem^o qd in tibus itez fieri optebit. s. incarnaliū de
sidericōz cōhibicōe sensū refrenacōe maloz cōsuetudinū expul
sioe. Dno dico luctandū ē in domo corpis nri vt carnalia ei^o de
sideria extingvam^o. Nunqz em p^oficim^o qz diu talib^o aditū nō ne
gam^o. qz vt d^z Ecē Si p^otes aīe tue dcupias ei^o faciet te gaudiū
inimicis tuis cui cōsonat ap^o di desideria carnis nō p^oficietis cur h^o
qz vt itez dic idē. Si sensū carnē vixeritis moriemini. Oīs. n. vo
luptas h^z penā nēcitas p^oit coronā vt ait sapiēs. Secūdo luctā
dū ē in sensū refrenacōe vt ab oībus illicitis refrenēt. qz vt ait
gg. Nō licz intueri qd nō licz dcupiscē. Si. n. eua sensus suos cus
todissz. Domū vetitū n̄ amedissz. Si dyna filia iacob ad vidēz
dū aliengenā nō exisset Syche eā nō corrupissz. hinc bñ. hēat
fidel^o hō sensus suos extiores nō duces s^z fientes vt cū dixerit
huic vade r vadat r alfi veni r veniat r suo suo fac hoc r faciat
Tercō luctandū ē in male cōsuetudis extinctōe qd ē faciendū
diabolus persuasit Iob primo dicens. Dellem p^o pelle et cuncta
que habet homo dabit pro anima sua. Mc si dicat. Quia nimiam

suam saluare desiderat antiq̄ pellem male consuetudinibus abici-
at sumpta bona Bñ. Accingat se spūalis hō nōitatē sibi faciens
ō nōitatē sūetudinē sūetudinē donc; plenā mereat accipe
delicacō; sū delicacō; Tercō luctandū ē sū laban. i. cū mūdo tādiu
cū illo acertātes quōsq; ipm̄ integrē dēpnā; τ p oia supplātes
m̄ τ supplātātū dēsternā; tā vt incētis dēsiderantes. s. qz n̄ suffi-
cīt dēficiat īficiat. Nā de p̄mo dīc saluator. Quis p̄dest hōi si vni-
sum mūdū lucrēt. Ac si dicat nīl ḡ nō sufficit imō si om̄s mundi
diuicie in vnū hōiē; dfluāt n̄ darent sufficiētiā qm̄ p̄mittūt cō-
rō est. Quia aīa cū ad imaginē dei sit creata et p̄dēs capax dei
nullis reb; faciri potit n̄ deo. Scdō dēsiderandū ē si mūdū vni-
cē volum; qz dēficiat. Si em̄ aliqd̄ natūe bēnitatis in mūdō esset
h̄ tñ subito cyanescē nec p̄t aliq̄līē p̄manē. qz vt dīc ioh̄. Mūdus
trāsīt τ dēcupia ei; ḡg. Ecce mōs q̄ diligētē fugit τ tñ fugiēte in se
q̄mur labenti in hēmus. τ qz labentē retinē nō possum; cū ipō la-
bimur qz cadentē tenem; qz si plene vīcē vellem; eēt p oia relin-
q̄nd; qd̄ suad; ḡg. di. nīl maligni spūs in h̄ mōdo possident p̄m̄
Nudi ḡ cū nudo luctari debem; Nā q̄ vestit; cū nudo luctat; ei-
cūs ad terrā dēiciē qz h̄z vñ teneat. Quis at̄ sūt ērena oia n̄ q̄dā
corpis indūta. Qui ḡ sū diabolū ad certām aperat. vestimēta
abiciat ne succūbat. Tercō vt mōm vīcam; dēiderem; qz īficiat
p̄ se trahēs suos amatores cū em̄ sū ioh̄. Omē qd̄ ē in mōdo dēcu-
pīa sit carnis dēcupia oculor; a supbia vite his t̄bus infectōmb;
om̄s īficiat amatores vt sint auari luxurios; τ supbi sic ille qz vt
Eccl̄. xiiij. d̄. Qui tetigerit picē inq̄nabit; ab ea τ q̄ dēcalit sup
bo induct supbiam. vñ p̄g. Cōmixti sūt mē gētes τ didicē t̄ opa
eor; τ fūierit stul. eor; τ fcm̄ ē illis instan. In h̄ a solo obmissis oī-
bus alijs mōm possum; supplātare. qz vt ait iacobi. iij. Nescitis
qz aīcia h̄z mōi īmīca ē deo. Quicūq; ḡ volūit eē amīc; hui; s̄
scl̄i īmīc; dei dēstituit. qz cernēs ḡg. dīc. Nō p̄t in vna eadēq; re
dēpotenti deo τ ei; hostib; ḡtus existē. Nā deo amīcū se dē-
negat q̄ ei; plac; īmīco τ īmīcis vītatis adūsabīē q̄ ei; dē vītati
subīngat. de hac lucta di. bñ. Veri luctatores sūt q̄ adūsus hui;
scl̄i luctant; illecebras. Mūdū ḡ meli; vīcē τ supplātare n̄ pos-
sum; n̄ vt ipm̄ p oia relīnq̄mus qd̄ figuratū. legim; in p̄cō v̄tī
iacob. q̄ fugiēdo n̄ acertādo laban amīcū suū vīcīt h̄ an̄ oia p̄
cauētes ne sic fugiētes furemur p̄dola laban. i. mūdī affectōs et
imaginacōs ip̄a substram; sic Rachel nos subrelīgīōs vestib;
abscondam;. Nā de calib; iacob snīaz mōtis dedit dīcēs. Ap̄d q̄
cūq; deos tuos in venis necat; corā frīb; n̄ris q̄ snīa ē corā deo τ
scl̄is oīb; app̄bata. Quartū mēbz luctādi vīz cū angelo in s̄mōe
aliū resuem;. eo qz cum nobiliozē dētineat materiā diffusū p̄ra-
ctat; ad laudem ih̄u xp̄i. r̄.

De eo dem.

Iacob dilexi Esau aut odio habui. malach. vij. di. 88. Ille
q̄ certat in luctamie. aliq̄n se supiore. aliq̄n illo eū cū q̄ dte
dit inem̄ supiore. q̄. n. luctatē nō dū ē victoriā dsecut⁹.
s̄ certat vt eū vincē valeat q̄ resistit. Verba itaq; pposita. licz de
veti iacob fm̄ lralē hystoriā dca sint fm̄ misticū tñ sensū d nro
iacob. ⁊ fm̄ moralē exposicōz pnt̄ intergi de q̄libz luctatore Qd̄
aut̄ veterē iacob dilexerit p̄z ex eiusdē vbi assercōe. alias. n. sigfi
cacō noīs cadēt. ab effcū qd̄ in v̄bis dñi fieri nō p̄t. Qd̄ aut̄ nrm̄
iacobū dilexerit. triplici signo p̄z. s. ex t̄bulacōis mltiplicitate ex
aplat⁹ distate ⁊ singulari familiaritate Nā de p̄mo d̄z. Quē. n. dili
git dñs corripit ⁊ q̄si p̄r in filio sic d̄placet sibi. de scdo ē rō Qui
em̄ aliū ad sublimē distatē pmouz certū ē q̄ diligat eū. vñ iob
h̄ ē p̄ceptū meū vt diligatis inuicē sic dilexi vos. de 3o p̄z. d̄s em̄
iacobū p̄cetis familiarē hūit. qz ip̄m frem suū iobez exclusis alijs
sepe ad sua secreta vocauit. qd̄ ec̄ q̄libz luctatore ⁊ m̄tbulacōne
positū diligat p̄z. Apoc̄h. v. d̄z. Ego q̄s amo arguo ⁊ castigo. Cū
sint ⁊ duo p̄cipia mēdi. a ctōes viz ⁊ passiōes. n̄ iacob⁹ imita
tus ē veterē in passiōm suffēcia. Sic ec̄ inefficacia actōm in eius
dē locis ⁊ totidē vicib⁹ passiōes suas suffēns sic fecat actōs. D̄zio
gō sup̄latauit passiōs i v̄to paciaz int⁹ exhibēs ad q̄libz passiōm
vicēs se ne aliq̄s mot⁹ i pacie surgēt i cōde suo Vñ i act. d̄ eo ⁊ d̄
alijs coaplis lē Ibāt apli gaudētes a d̄sp̄cū d̄cilij qm̄ digni h̄iti
sūt p̄ noie ih̄u d̄cūeliā pati. Scdo luctādo sup̄latauit passiōs in
domo h̄ ē in cōpe malū p̄ malo nūq̄ id d̄es ⁊ iō legi in vit a sua
q̄ cū eū hermo genes p̄seq̄ret dixit ad ph̄letū vt bona p̄ malis
fm̄ q̄ mgr n̄ ncs docuit reddam⁹ absolue eū q̄ te ligauit. Ter
cio vicit passiōes ⁊ p̄secucōs q̄s a m̄do ptulit toti⁹ m̄di maliciaz
vilipendēs. Quāto luctabat cū anglo h̄ ē cū v̄tutib⁹ ⁊ difficilib⁹
opib⁹ illorū difficultates sibi applicās. Mc si n̄salit sit affēs Cū
em̄ omē bonū ⁊ omne v̄tutē exp̄uaricacōe p̄m̄z pentū difficultē
opemur easdē passiōs ita vicit vt ead̄ oīa delcabil⁹ oparef̄ Et h̄
de sup̄latacōe sc̄ti iacobi breuē tacta sufficiāt Nūc vidēd̄ ē q̄tē
nos passiōs debeā⁹ vincē vt ⁊ nos eas sup̄lātem⁹. ⁊ eoz amari
tudines sub pedib⁹ d̄culcem⁹ tād̄iu cū eis luctātes. q̄ulq; eas cū
gaudio sustinea m⁹. Ad qd̄ nos idē iacob⁹ inducē intēdebat cū
dicebat. Omē gaudiū existimate s̄fes cū in varias t̄bulacōs inci
deritis. De hac gō t̄bulacōe. tā p̄ordimē p̄seq̄mur. p̄mo de t̄bu
lacōis n̄c̄itatis. 2o de ei⁹ maiortate. 3o d̄ luctamis q̄litate D̄zio
gō d̄m̄ ē de t̄bulacōis n̄c̄itate optet em̄ omne hoīem ad statū
p̄fētōis pmouend⁹ t̄bulacōib⁹ exerceri. Null⁹. n. vnq̄ aīcus dei
effect⁹ ē. n̄ t̄bulacōib⁹ cunderef̄. Vñ thob. xij. dixit angl̄s. qz ac
cept⁹ eras deo necesse fuit vt temptacio pbaret te Iudith. iij.
Om̄s qui placuerūt deo p̄ multas t̄bulacōes trāsierunt fideles

hinc p̄l. iij. Quē diligit d̄s corripit ⁊ q̄si in filio conplacet sibi
Sūt aut̄ q̄tuor cāe p̄t̄ q̄s t̄bulacio n̄c̄ia ē. s. p̄t̄ op̄m n̄r̄oꝝ ip̄-
fectōꝝ dei assilacōꝝ sp̄ual̄ vite edificacōꝝ regni celestis assecucōꝝ
Primo dico t̄bulacō n̄c̄ia ē p̄t̄ op̄m n̄r̄oꝝ ip̄fectōꝝ. Cum n̄ duo
sint p̄icipia mēdi. s. op̄acō ⁊ t̄bulacio. ⁊ opa n̄ra pauca sint vi-
tia breuia vt p̄ ea nō possim⁹ ad magnū statū sc̄itatis puenire
ōꝝ suppleri in passiōib⁹ q̄ m̄m⁹ ē in actōib⁹. vñ Ec̄. viij. De negli-
gēcia expurga te cū paucis. q̄d ē dicē de negligēcia op̄m expur-
ga te cū paucis t̄bulacōib⁹. Sc̄do t̄bulacio ē n̄c̄ia p̄t̄ dei assila-
cōꝝ. t̄m̄ em̄ ei filies erim⁹ in celo q̄ntū ei assilabimur in t̄ra. M̄ob⁹
em̄ induit hoīez vt visibil̄ f̄cs se nob̄ p̄ponēt in exēplū et q̄ tota
vita sua plena fuit t̄bulacōib⁹. ōꝝ nos ei assilari in t̄bulacōm
bus. Nā vt ait ap̄l. Si op̄timur ⁊ cōregnabim⁹. vñ ad magnā
d̄mendacōꝝ d̄z de hoīe t̄bulato sap̄. xiiij. Sili pena sup̄ cū d̄no
afflict⁹ ē. ⁊ p̄laris hō regi filia passus ē. itē Ec̄. xxiii. M̄n facie
hoīs silitudo alteri⁹ hoīs erat in eis. s. apl̄s h̄c. i. ioh̄. iij. Oīs
q̄ h̄z h̄ac sp̄em sc̄ificat se sic ille sc̄s. vñ b̄i. p̄derit in d̄ni passio-
ni mea sequiē imitacō. Alioq̄n requirēt a me sanguis ille iust⁹ q̄
effusus ē sup̄ terrā. Tercō t̄bulacō n̄c̄ia ē p̄ficē cupiētib⁹ in sta-
tū magnū p̄t̄ religiose vite edificacōꝝ Nunq̄ em̄ vita religiosa
in hoīe edificabit̄ n̄ castigacō d̄tinnet̄ p̄t̄ q̄d. Lenit̄. xvj. d̄z. Affli-
getis aīas v̄ras religioe p̄petua. Cū em̄ d̄solatio sp̄ualis sit fom-
tum p̄ quod vita spiritalis nutriatur nullatenus. poterit con-
solari qui nō fuerit t̄bulatus. Sunt. n. coniuga q̄z omnē tribu-
lacōꝝ sequiē d̄solacō. vñ thob̄. iij. D̄z t̄pestatē trāquillū facis ⁊
p̄ lacrimacōꝝ ⁊ fletū gaudiū ⁊ exultacōꝝ in f̄udis. h̄nc b̄i. Disce
o hō in sp̄uali exercitō duplex auxiliū desup̄ sp̄are. s. corep̄cōꝝ
⁊ d̄solacōꝝ. Alēa foris exercet alēa visitat̄ int̄ illa op̄at̄ h̄militatē
ista caritatē trahimur aut̄ in sp̄ualē vitā cū temptacōib⁹ ⁊ tri-
bulacōib⁹ exercemur. currim⁹ cū int̄erit̄ d̄solacōib⁹ ⁊ inspiracōꝝ
bus visitamur. Quāto t̄bulacio n̄c̄ia ē p̄t̄ celestis r̄gm̄ adepcōꝝ
Null⁹. n. ad regnū celoz ⁊ ad illā abyssum cū voluptatū puenire
re potit̄ nisi p̄ amaritudinē passionū neq̄ em̄ ille q̄ de celo venit
ib̄s x̄ps ad celū r̄dire voluit n̄ p̄ viā amarissime passiōis. vñ luc̄.
xxiiij. Nōne optuit x̄pm pati. ⁊ ita in t̄re in gl̄az suā p̄t̄ q̄d dixit
discipul⁹ ⁊ nob̄ in ill̄ luc̄. xxij. Vos estis q̄ p̄māstis me cū in t̄p̄-
ta cōmb⁹ meis ⁊ ego d̄spono vob̄ sic d̄sposuit in p̄r̄ me⁹ regnum
Ac si dicat. sic d̄sposuit p̄r̄ me⁹ vt venēs in m̄dm̄ nō redēā in ce-
lū n̄ p̄ viā t̄bulacōis. misie passiōis ⁊ āgustie. sic ⁊ ego d̄spono
vob̄is ut ⁊ vos similiter venatis ad regnum per t̄bulacioens.
H̄nc Actū. xiiij. Quomā p̄ multas t̄bulacōs opt̄ nos intrare
in regnū celorum. Ex his ergo q̄tuor cāis luce clarit̄ p̄l̄q̄z n̄c̄ia
sit t̄bulacio oībus qui p̄ficē cupiūt ap̄d̄ deū. Sc̄do d̄m̄ ē de

tribulacōis augm̄to ⁊ maioritate. qz plenqz at̄ngit vt q̄nto ma-
iori. gr̄a hō a dño visitat̄ in t̄to maiori temptacōe t̄bulat̄ de hō
augm̄to duo dicēda sūt. P̄mo d̄ ei⁹ maioritate. Sc̄do de ei⁹ cau-
salitate. Et p̄mo qz h̄ maioritas at̄ngat ⁊ ita fieri deat t̄a figu-
ra qz scripta potit declarari. ⁊ p̄mo pfigurā. d̄ em̄. Ezech. j. Cū
eleuabānt aīalia de t̄ra eleuabānt sūt ⁊ rote q̄cunqz ibāt spūs il-
luceūte spū ⁊ rote piē eleuabānt seq̄ntes eū. Quid p̄ spm̄ n̄ spūa
lis vita q̄t protā. n̄ tribulacio q̄ nos rotat. q̄cunqz ḡo vadat vita
n̄ra spūalis ibi eē vadūt t̄bulacōes n̄re. Sc̄do idē p̄ scriptaz po-
terit edoceri. de q̄ itez Ezech. xlviij. Trāsduxit me dñs p̄ aqm̄ vsqz
ad talos. Rursūqz duxit me p̄ aqs vsqz ad genua. tercio vsqz
ad renes. p̄ qd̄ nob̄ innuit̄ q̄nto pfūdus ducimur in gr̄am t̄to
alci⁹ t̄bulamur. Sc̄do d̄dm̄ ē de h̄2 augm̄ti cālitate h̄ ē cur h̄ cō-
tingat ⁊ obqz cām. Sūt aut̄ tres cāe. qz q̄nto plēs hoīes deuoti
m̄ gr̄a pficiūt tanto ad sufferendū sūt forcōres. v̄tuosiores ⁊ in-
digēt vt sint cauciores. De p̄mo qz q̄nto sint forciores ex visitā-
te gr̄a t̄to dñs plēs ponit de t̄bulacōe vt v̄ndiqz meritū eis cu-
mulet. qz pua t̄bulacio cū talib⁹ gr̄ijs non sentiret. Si ḡo d̄z fieri
t̄bulacio ōz vt pp̄t fortitudinē maior fiat. vñ iob. xxiiij. M̄qs ap-
pendit immēsurā. M̄qs. n. ponē immēsurā ē t̄bulacōz amensuratā
fortitudi pondare. h̄nc ap. j. cor. x. Fidel̄ d̄s q̄ nō paciet̄ nos
tēptari s̄ illud qd̄ potestis n̄ exeadē fidelitate p̄mittit nos mi-
nus tēptari. vñ q̄nto maior ē fortitudo t̄to de t̄bulacōib⁹ plus
appōnt. Sc̄do augm̄tat̄ t̄bulacō pp̄t augmentū v̄tutū ⁊ qz ex vi-
sitate gr̄a v̄tuciores sūt hoīes ḡo itez ex hac cā pl⁹ appōnt d̄s
qz ex illūstratis v̄tutib⁹ t̄bulacōes valde nobilz sufferunt ⁊ q̄nto
nobilz t̄bulacōes sufferunt t̄to ampli⁹ merita cumulant̄ p̄s. in
m̄ltitudine v̄tutis tue mēdiēnt̄ tibi inimici tui. Itē mat. xxvj. De-
dit v̄ncuiqz s̄m̄ pp̄riā v̄tutē. Nā absente gr̄a virtutes vident̄ ex-
tincte ⁊ iō facilimo impulsu hō cadēt in p̄t̄m. Tercio augm̄tanē
t̄bulacōes cū hoīes sūt in gr̄a vt cauciores reddant̄. Nā exp̄nciā
gr̄e hō p̄t̄ facillz sup̄bire. Ne ḡo sup̄biat̄ foris q̄nz p̄mittit̄ t̄bula-
cōib⁹ ipulsari. h̄nc ḡs. Post qz d̄s hoīez visitat̄ subito p̄bat illū
qz accedēdo ad corda n̄ra ad v̄tutes p̄uehit et recedēdo d̄cuti
tēptacōe p̄mittit. Si em̄ p̄ v̄tutū muha nulla tēptacōe d̄cutiē a-
se h̄re anim⁹ ⁊ asemetip̄o gl̄iat̄. Vt ḡo firmitatis dona h̄eat ⁊ hu-
milie suā infirmitatē recognoscat p̄ accessum gr̄e. ad alta sustol-
lit̄ ⁊ p̄ recessum q̄t ex ip̄o sit p̄bat. Sciend̄ t̄n qz sc̄ti homīes h̄az
alteracōz ⁊ vicissitudinē exp̄nciā assuecū has tēptacōes facillz
sufferūt sciētes qz n̄ ad p̄dicōz s̄ ad emēdacōz talit̄ alterant̄. nō
em̄ d̄z in thob. Delectat̄ in p̄dicōib⁹ n̄ris s̄ p̄ singlas tēptacōes
gr̄a r̄dies augm̄tat̄. vñ p̄. xij. nō d̄stabit iustū q̄cqd̄ ei accidit
dicēs. cū p̄s. patū cor meū d̄s patū cor meū. Ac si dicat patum

ad tribulaciones sic ad consolaciones. Tercio dicitur e fluctantibus quietate
 h e quiete in tribulacionibus luctari deam? ut ut uolue eas r fm dei bn
 placitu suplatem? h est subplatas eas virilit' dulcem? de qua
 bus sciend q totide locis r vicibus cu passioib' luctari oportet sic
 dicim? de actoe. s. in vto in domo cu laban. i. mudo r cu angelo
 passioes sufferim? in vto cu de p'fidia blasphemia vl q' repbi fu
 imus nis g'uit naufragamur. cu quib' tuc virilit' luctat si nunq'
 eis in aliq' d'sentim? vn bn. Si sentis r no d'sentis passio e q'z sa
 nada. tuc aut p'fice vincim? si huilit' ea sufferim? et nunq' m' m
 aliq' exercicio faciam? Secdo passioes sufferim? in domo h e in cor
 pe cu carnalib' desiderijs r q'bus lib' fedis r imudicijs g'uit ca
 laphizamur. Quas tuc virilit' suplatam? q' p'fortissima exerci
 cia corpus mactam? r mactado maceram? q'usq'z carnis imudici
 cia peme? extinguat corpus p'cti qd h' m'oi pruritus excitat de
 struat. oia q' corp' p'cti ad voluptate postulat p' oia respueres. de
 ut de nob' veracit' dici possit. illud job. iij. Clamore exactoris no
 audit. qd fortissimo indigz luctamie. qz ut ait ysa. i. p'plata p'p
 dis vsqz ad vertice no e in nob' sanitas. vn Bn. Nos ip'i gestam?
 laqueu n'z nob' cu vbiqz circuferim? inimicu n'rm carne hac leqr
 de p'cto gemit r nutrita h' m'ito ampli? praua d'suetudine vicia
 ta aialis em puz in corpe hois in veme abim? marat de corde
 exit pestiferz vir? Mc demceps corp' occupat vniuersu quibus si
 aditu denegam? r ea p'oria exercicia supplantam? victores ac
 m' g'losi. Tercio luctand e cu laban h e cu mdo qui g'uisimis ac
 culeis nos affligit codib' amatoz suoz tres lanceas sic ale job
 misabilie infigens. s. cupiditate vanitate voluptate d' quib' vi
 job. Ome qd e in mdo d'cupia rams e. i. voluptas a d'cupia occu
 loz. i. cupiditas supbia vite. i. vanitas q' tuc passioes suas nob' i
 gerut. qn eis fortit' repugnam?. Sic em di. bn. vn tribulacio ista n
 du resistit d'atamaco d'cupie repugnat. Si em volutarie admit
 tun? ia no tibi tribulacoz ingerut h' poci? d'olacoz. luctamur g'
 cu his vicijs q' diu eris resistim? h' tuc supplantam? qn ia victa
 sut vt ampli? no impugnet. q' si p'fice vime cupim? bz vt eoz d'ria
 i nob' d'platem? vt vidz d' cupiditate uel auaricia q' mds ingerit
 paupertate d' voluptate austeritate d' vanitate sine supbia plena
 huilitate induam?. Que ta cu p'fice vite n're infederit. ia m'om p
 fecte d'epmim? r laban dicimur p' oia subplataste auxiliare i Bu
 christo.

De eodem.

Acob transductis oibus q' ad se ptinebat remasit solus
 r ecce vir luctabat cu eo vsqz mane. Gn. xxij. di. Iustoz
 vita q'li quedā forma nob' aponit imitanda. vna em le dō e
 vita honoz. vn no imerito idē iustu in sacro eloquio libri noianē
 Apoka. xxij. vbi d'z libri apti sut corā eo qz in eoz vita legit vn

debeat remunerari. Expeditis g^o in pcedētib^{us} tibus luctaminib^{us}
scz in vto mdomo cū laban et h^{ic} tam in actōib^{us} qm in passioibus
Nūc in duab^{us} turmis. s. actōz passioz meritis ditati vt dicē possi
m^o cū iacob. In baculo meo trāsiui iordanē. et nunc cū duab^{us} tur
mis regredior. qd ē dicē. In baculo meo h^{ic} est in baculo crucis trā
trāsiui nudo iordanē. i. baptismū et nūc ex his luctaminib^{us} dita
tus cū duab^{us} turmis. s. meritis vt dixim^{us} actōz et passioz si redi
re ad patriā celestis cupim^{us} luctamē cū angelo aggredi nos o^{mn}z
De h^{ic} luctamie duo pncipal^{it} pseqmur. P^{ri}mo em dicem^{us} delucta
mis instauracōe. Sc^{do} de g^o et si vincim^{us} assecucōe. P^{ri}mo ibi in
apposito tbeate iacob trāductis oibus zc. Sc^{dm} ibi infra Qui cū
videt q^o eū supare nō p^ot zc. P^{ri}mo adhuc in qtuor diuidit. P^{ri}mo
em dicem^{us} deluctamis hilitacōe. Sc^{do} d^o angeli exposicōe. Ter
cio deluctamis aggressiōe. Quāto deluctamis pseilancia sū d^oti
macōe. P^{ri}mo ibi iacob trāductis oib^{us} q^o ad se ptinebāt imā
sit solus. Sc^{dm} ibi et ecce vir. Terciu^m ibi luctabāt cū eo. Quartū
vlqz mane h^{ic} oia p ordinē pseqntes. P^{ri}mo tdm ē quō nos dez
beam^{us} ad luctamē ppare. Debem^{us} em nudi cū nudo anglo aggre
di h^{ic} certamē et ab oib^{us} qd nō ē d^os vel ad deū ordinatū uos vertē.
vt ad deū cū q^o luctamē accipim^{us} plena nos facie dūtamus. et h^{ic} ē
qd d^o in apposito tbeate trāductis oibus. h^{ic} ē amotis a se oibus
q^o ad se ptinebāt remāsit solus. nil sibi de suis oibus resuatis Et
h^{ic} ē qd ait ap^ost^ol^{us}. i. Cor. ix. Ois q^o in agone attendit ab oib^{us} se ab
stinet. et illi quidē vt corruptibile coronā accipiāt nos vō in cor
ruptā. vñ g^o. Nudi cū nudo luctari nos o^{mn}z. Nā si vestit^{us} quilibz
cū nudo luctat cic^o ad terrā deicit qz h^{ic} vñ teneat. Quid ā sūt
trena oia n^{on} quedā corpis indumta Qui g^o d^o alim^{us} ad certamē p
perat vestimta abiciat ne succūbat. Sc^{do} dicat^{us} d^o viri exposicōe
h^{ic} ē q^o ille vir fuit q^o cū iacob luctabāt et licz diuersi diuisa de hac
asserāt iero^o. di. q^o spūal lucta fuit alij ac q^o fuit corpā. Nos ā
hāc abiguitatē simpl^{it} trāseūtes dicim^{us} q^o cū deo in forma tñ an
geli luctabāt seqntes egregiū doctozē. g^o. q^o dicit. Quis ē iste
angl^{us} n^{on} ille q^o p ap^ost^ol^{us} d^o magnū d^o filij angl^{us}. qz. n. greca lingua
euangelizare denūciare d^o. Ergo semetipm nob denūciās d^os an
gel^{us} noiāt. vñ idē g^o. exponēs hystoriā q^o in manib^{us} ē itex di. de
signet g^o angel^{us} q^o luctabāt cū iacob deū. iacob autē q^o cū angelo
d^o tendit vñ c^o qz p^{ri}ci viri et in d^otemplacōe positi aiaz expmat qz
viz aia cū d^otemplari deū nitit velud in quodā certamie posita.
mō q^o si supat qz in gendo et senādo. et de incircūscripto lūie ali
qd degustat mō vō succūbit. qz et de gustādo itex deficit. Ter
cio d^odm ē de luctamis aggressiōe. de q^o licz aliqd d^odm sit. hic tñ
exp^ollius exponam^{us}. Nā de h^{ic} agressu dic^{us} g^o. Cū ad pentes p
prios iacob rediret i via angelū in venit. cū q^o in luctatu magnū

certamē habuit. Et subiūgit Is em̄ qui certat inluctamē Aliqñ
se supiorē aliqñ vō eū cū q̄ atendit supiorē inuenit. Est. n. incō-
tēplatiua vita magnimitatis atēcō cū sese atēplator ad celestia
erigit cū in reb⁹ spūalib⁹ aīm tēdit. cū trāsgredi mtē oīm qd̄ cō-
ruptibile vī cū sese augūstat vt dilatet. ⁊ aliqñ quidē vincit ⁊ re-
luctātes tenebras sue cecitatis erupat vt d̄ incircūscripto lūe
quidā furtim ⁊ tenuit attingat. S; tñ ad semetipam ptin⁹ reu-
berata reuicē atq; ab ea luce ad q̄ respirādo trāsit ad sue cecita-
tis tenebras suspirādo redit. Quasi 8° viciē angls qñ intellctū
intimo apphēdit d̄s ec̄ qñ viciē hō qñ subtracta itima luce no-
lēs remtēs q; ad assuetas tēbras redit. Quarto videndū de lucta-
mīs atinuacōe qd̄ notat in eo cū d̄ vsq; mane. Nō em̄ cessandū
ē ab h̄ sc̄o exercitō atēplacōis q̄usq; oriat nob̄ in futā vita sol in-
sticie xps d̄s n̄ nec h̄ intendim⁹ qd̄ in actōe atēplacōis aliq̄s
valeat pseuare. ⁊ internū aspectū sine medio atinuare. S; cū sub-
tracta gr̄a atēplata defecerit. se recipiat in actā nō intencōe ibi
manēdi s; se repandī. ita vt si intrumpat atēplacō. sp̄ tñ atinuat
⁊ pseuet intencō. Qd̄ p̄ ezech. Dulchre nob̄ inuicē vbi d̄z ibat ⁊
reitebant. ibant in atēplatiua vitā s; qz n̄ e corrupcōis pondē p̄
suatī in illa diu stare nō possum⁹ reuamur itēz in actiua. ⁊ h̄ ē
qd̄ ait 8°. sup̄ p̄d̄o vbo di. Cū ab actiua vita ad atēplacōz sur-
gim⁹. qz diu mēs stare i atēplacōe n̄ potit s; oīm qd̄ deest mēte
p̄ speculū ⁊ inemgmate aspiciat qñ furtim h̄ ⁊ p̄transitū vidz ip̄a
sua infirmitate abimēitate tante cellitudis aīmus repulsus in
semetipō relabiē ⁊ nccē ē. vt ad actiua vitā redeat seseq; ip̄m cō-
tinue in vsū bone oparōis exerceat vt cū mens surgē ad atēpla-
da celestia nō valz qz bona p̄t agē nō recuset. Sic qz fit ut ip̄is
suis bonis actib⁹ adiuta rursū in atēplacōz surgat ⁊ amoris pa-
stū de pabulo atēplate vitatis accipiat. In q̄ itēz qz diu se tenē
ip̄a corrupcōis infirmitas nō p̄t ad bona rursū opa rediens sua-
uitatis dī mēoria pasciē ⁊ foris pijs actib⁹ int⁹ vō sc̄is desid̄ijs
nutriē. Sequit̄ fm̄ p̄cipale. s. de gr̄e affecucōe q̄ exp̄script a lu-
ctacōe atēq̄mur q̄ ibi incipit. Qui cū videt qz eū supare nō possz
zē. Et h̄ ps̄ q̄tuor gr̄as atinet q̄ in v̄bis p̄positis p̄ordinē ponunt̄
scz in nerui arefactōe noīs impositōe b̄ndictōe dīne p̄ncie exhibi-
tione. Primū ibi tetigit neruū femoris ei⁹ ⁊ statim emarcuit Se-
cundū ibi neq̄q̄ vocaberis vltra iacob. s; isrl̄ erit nom̄ tuū Tercū
ibi ⁊ b̄ndixit ei me odē loco. Quartū ibi. ortus q̄ ē ei sol p̄ q̄ trāf-
gressus ē phanuel qd̄ intēptat̄ atēplās deū vel facies dei. Est
aut̄ phanuel loc⁹ in q̄ luctabat sic em̄ d̄z ⁊ vocauit nom̄ loci illi⁹
phanuel dicēs. Vidi d̄nm facie ad faciē. Si 8° has gr̄as spūalē
intellctas atēq̄ cupim⁹ cū anglo magni atilij. cū deo luctamē cō-
grediamur. qz si vicerimus p̄scriptas gr̄as atēq̄mur quē pene

eiusdē p̄bis di. ḡg. Sic loq̄s r nos. si ad p̄ntes p̄pos. i. ad sc̄os
in celo redire cupim⁹ teneam⁹ in via angelū vt suauitate intima
app̄hendam⁹ deū. Prima gr̄a q̄ deuoti hoies ex h̄ luctamē d̄se-
cunē. s. tñ p̄seilando vicerint vt eis dici valeat. Si ̄ deū fortis
fuisi q̄to magis ̄ hoies p̄ualeb. ē nerui d̄tractō r p̄ns eiusdē
nerui arefactō p̄ qd̄ nob̄ inuie q̄ p̄ h̄ luctamē victoriā. ois in
nob̄ carnalitas r tremtas extinguit r marcescit vel nil t̄aliū libe-
at. S̄ sic p̄us talia delectabat h̄re sic mō m̄lto plus delectet ca-
rē. Et h̄ ē qd̄ di. ḡg. Oipotēs d̄s cū iā p̄ desiderū r intell̄m co-
gnoscat om̄z in nob̄ voluptatē cāms arefacit. r q̄ p̄us q̄si duobz
pedibz im̄tētes r d̄m vid̄bamur q̄rē r sc̄m tenē p̄lagm̄cōz suau-
tatis dei vnum in nob̄ pes san⁹ remanet atqz ali⁹ claudicat. qz
necē ē vt debilitato amore sc̄i. sol⁹ in nob̄ duale sc̄at amor dei.
Si 8° tenem⁹ angelū vno claudicam⁹ pede qz dū crescit in nob̄
fortitudo dei amoris intimi infirmat̄ p̄cul dubio carnis fortitu-
do. Quia ois q̄ claudicat vno pede soli im̄itē qz sanū h̄z qz cui
terrenū desiderū iā aref̄m fuit in solo pede amoris dei tota v̄-
tute se sustinet r in ipo stat qz pedē amoris sc̄i. qz ponē in ter-
rā d̄sueilat iā a t̄ra suspensū ptat. Vt 8° breuē dicam⁹ h̄em⁹ cā-
ms r sc̄i d̄ceptū nō refrenatū. s̄ q̄si nāse iplantatū nō coactū. s̄
q̄si in nāfaz redactū vt qd̄ p̄us fuit delcabile mō sit abhoiabile
r h̄ ē qd̄ dic̄ b̄i. Sp̄ualis h̄o corpe suo sp̄ualit̄ vtēs. affectōm suaz
qm̄ h̄z aliqz p̄ vim coactā. r̄cnalis p̄ vim subactā sp̄ualis m̄qz h̄z
illā q̄si nāsalit̄ affectā. Et vbi ille. s. aialis h̄z em̄ p̄ mod̄ n̄c̄itatis
S̄ di. aliqz. Nunq̄ tales maiores sūt paulo q̄ rapt⁹ i t̄rciū ce-
lū r rediens sustinuit stimulos carnis h̄ndeo qz licz paul⁹ susti-
nit stimulū carnis h̄ ē dispensatiue adeo p̄missum. vt p̄ tantā
gr̄az in eo h̄uilitas suaref̄ r iō nō obstāte illo stimulo. q̄ntū fuit
in eo neru⁹ ois carnalitat̄ r tremtat̄is emarcuit qz a n̄qz ei d̄ez
stimulo d̄sensit̄ mille p̄us mortibz subcubuit̄. An nō credis. qz
nō solū neru⁹. s̄ tot⁹ ip̄e emarcuit cū dicebat se mortuū. Vno iā
nō ego v̄iuit v̄o in me x̄ps. Vñ dicebat iā nō opor̄ ego illō s̄ qz i
habitat in me p̄ctm̄ r̄c.

De eodem.

Equa q̄ vltra vocaberis iacob s̄ isrl̄ erit nom̄ tuū vt s̄ di.
aug. q̄squis h̄z caritatē. vt qd̄ illū lōge remittim⁹ vt vide
at deū d̄sciam suā actēdat r ibi videt deū. Expedita 8°
vt cū qz vna gr̄a quā h̄o d̄sequit̄ p̄ luctamē. s. nerui arefactōe p̄
q̄ oim̄ t̄renoz r carnaliū aff̄cm diximus emarcuisse. Nūc suato
ordine s̄ posito. d̄dm ē de nois mutarōe. Sic em̄ d̄z in v̄bo p̄c̄fi-
cat. Nequa qz vltra. i. i. reliquū vocabis iacob. i. luctator cū vicijz
et d̄cupijs. s̄ isrl̄. i. vir vidēs deū debeat de celo appellari. Quia

extinētis vicijs debes in reliquū vacare deo et ei⁹ mirabilia cō-
templari. q̄z ordinē in natis re⁹ legim⁹ p̄figuratiū. Nā fornicā p̄
q̄diu reptādo laborauit in t̄ra tandē nāfa applicat ei alas. Et si
dicat ei nāfa Neq̄q̄ vltari⁹ reptādo laborabis in t̄ra s̄z nobilitate
statū viuēdi indues volitādo. Sic i⁹posito in eo q̄ iacob q̄ lucta-
tor siue supplicator d̄z tollit et isrl̄ ipomē iubet a laboriof opib⁹
abstinē et d̄teplacō dei q̄ ē mentis q̄etudo et amabil valde dulce
do ei de celo iudiciē in q̄ sup oīa mōi delcabilia delectet. Verū
q̄z p̄ h̄z nois iposicōz iubemur deū d̄teplādo et speculādo in re-
liquū vidē. quō illd̄ fieri possit et quō d̄s in hac vita videat. vel si
possibile sit videri illd̄ elaborād ē. Nā sac̄ eloq̄a sc̄toz in hac ma-
t̄ia sibi videntē plurimū dissentire. d̄z. n. exodi. Non videbit me
hō et viuet. Sic et moyses dixit ad d̄m d̄ne si muemē gr̄az i ocul-
tuis oñde te ipm̄ in. et r̄ndit d̄s. Nō potes vidē faciē meā nō n-
videbit me hō et viuet. itē iob xxvii. Abscōdita ē sapiā ab oculis
oīm viuētiū. Itē iob. Deū nō vidz vnq̄ q̄ oīs in h̄ d̄sonat qd̄
d̄s videri nō valeat in hac vita. cui⁹ d̄trariū multis testimonijs
edocet d̄ic. n. iacob. D̄n. ut s̄. Vidi d̄m faciē ad faciē et salua fca
ē aīa mea. Vidit iob di. Auditu auris audiui te nūc ocul⁹ me⁹ vi-
d̄z te. Vidit p̄sa. vj. di. Vidi d̄m sedentē sup soliu excelsū et ple-
na erat oīs t̄ra maiestātē ei⁹. vidit Mich. di. Vidi d̄m sedentē
sup soliu suū. et omnē exercitū celi assistentē ei adextris et a sin-
stris. Sic p̄z q̄ sūt aliq̄ q̄ asserāt deū posse videri. et aliq̄ qui affir-
mēt eū nullaten⁹ posse videri. q̄z d̄trouisiā vn⁹ ex eis p̄sa. vij. di
scutit. dicēs qd̄ et quō videat. Cū em̄ dicēt. Vidi d̄m sedentē
zē subiūxit et ea q̄ subipō erāt replebāt templū qd̄ exponēs. s̄.
di. Nos templū dei sum⁹. m̄q̄z mētib⁹ h̄itare dignat⁹ s̄z ea q̄ sub
ipō erāt replebāt templū qz q̄qd̄ de illo mō d̄spiciat h̄ nō ē ipse
s̄z subipō ē. Ea s̄ q̄ subipō erāt iplent templū qz cū mēs mōtē
placōe p̄fecerit nō iā qd̄ ipē ē s̄z illud qd̄ subipō ē d̄teplacō qm̄ et
si angel⁹ appet infirme t̄n̄ mentis desid̄io satisfaciāt. Vñ q̄cunq̄z
ei⁹ misteria sic raptim d̄spicim⁹ iā multū ē qz supnosmetipos le-
uamur. vñ subiūgit. Quis ē qz p̄res vetis testamēti deū se vidisse
testati sunt. cū t̄n̄ deū vidē nō posse aliq̄ d̄stanē affirmēt. n̄ h̄ qz
patenē dat̄ icelligi. Quādiu h̄ mortali⁹ viuūt videri p̄ q̄dā p̄magi-
nes d̄s p̄t s̄z p̄ ipaz nāe sue spēm nō p̄t vt aīa gr̄a spūs sc̄ti affla-
ta. p̄figurā qd̄ d̄a deū videat. s̄z ad ipaz vim ei⁹ eēncie nō p̄tin-
gat. Quādiu s̄ in hac mortali carne viuūt nlls ita mōtēplacōis
vtute p̄ficiat vt in ipō iā incircūscripti luis radio mētis oculos in-
figat. Neqz omps d̄s iā in sua claritate d̄spiciat s̄z quid d̄a sub illa
speculat. vñ aīa refecta p̄ficiat et p̄ ad visiois ei⁹ gl̄az p̄tingat.
Quis ē s̄ dicē. āno q̄ mortu⁹ ē Oshas. Vidi d̄m sedentē sup so-
liū excelsū et eleuatū et plena erat oīs t̄ra maiestātē ei⁹. et ea que

sub ipso erant replebant templum in quantum mundi elacio psumptu et in super-
torum regem. Ospa designata a desiderio metis occidit et morit tunc vi-
demus dominum hunc tunc mens nostra dei gloriam deplacet. Quod autem super solium
excelsu eleuatum sedisse dicitur huiusmodi creaturam et animam rationalem cui per intel-
lectum deus presidet sicut in illud Sapientie. *Misa iusti sedes est sapientie. quod per*
dei prescientiam ad videndam eius gloriam eleuatur. sic enim dicitur. *humaana crea-*
tura solium excelsu et eleuatum dicitur quod ad celestem gloriam eleuata proficit.
Quod autem subiungitur et plena erat omni terra maiestate eius hunc intedit. quod
anima sic visitata tanta habundancia gratiarum illustratur quod et in corpore quod
est terra redundat quod etiam ad sensum septimum est aptum. Quis autem sit templum
gratiarum ita insinuat dicens. Templum eius hunc est quod solium quod eternus rex ibi
habitabit ubi sedet. nos ergo templum christi sumus in quantum mentibus habitare dignatur
sicut ea que sub ipso erant replebant templum quod quicquid de illo modo aspiciamus
adhuc non est ipse. Sic iacob vidit angelum et vidisse se deum fatetur. quod
cum misteria eius aspiciamus iam multum est quod super nos metipos leuamur.
Veni quod nec per se. nec gratia explicatur. quod sit illud quod sub ipso ex his imple-
atur templum. *anima per se. non solum dicitur quod ea sub ipso sunt et gratia exponens*
hunc alium dicitur in ea que sub ipso erant est quidam quod non est ipse. ego autem tu-
rius explorator cupiens scire quod sit illud indiuisibile diuisa legi et non
in veni ab aliquo doctorum moraliter explanatum propter quod o lector si non de-
dignis accipe medium sensum in et tu in veneris meliorem deus ut ait
Moses ignis sumens est. deus ut ait iob. *caritas est deus ergo sensum am-*
bos est ignea caritas que cum ad animam venit ipsam ex sui prescientia calefacit
ut et ipsa ignea caritate ardere incipiat. Illa ergo inflammata caritas
que ex dei prescientia accidit anime meo iudicio saluo meliori est illud quod per se
vocat sub ipso esse et implere templum. et quod gratia vocat non esse id quod est
deus. caritas ergo que affirmat animam sub illa caritate est que est deus nec est deus
quod expresse declarat. *hunc dicitur. Recte caritas deus et dei donum est. itaque*
caritas dat caritatem sibi accendit ubi dante sicut nomen est sibi. ubi
donum nomen quietatis. Quod ergo hunc vocat caritatem accendit. hunc dicit per se.
esse sub deo et implere templum. et gratia quidam est quod non sit deus. Itaque deus
vitas est ipso dicitur iob. *Ego sum via vitas et vita. que cum ad animam venit*
sua vitate illustrat animam ad cognitionem et sapientiam et talis illustratio
illuminans animam est illud quod per se dicitur esse sub deo et implere templum et gratia qui-
dam esse quod non sit ipse. Sicut deus est dulcedo in illud Sapientie. *rvj. Sicut*
tua et dulcedo mea que in filios habes ostendebas hunc autem dulcedo cum
afficit animam ex sui prescientia ad dulcedorem talis dulcor est sub ipso et non est deus
Primum sit a patre. secundum a filio. tertium a spiritu sancto. quod adhuc per similitudi-
nem possumus declarare. Tres virtutes procedunt a sole. scilicet virtus calefa-
ctiua. illustratiua fructificatiua et nihil horum est sol. sed sunt sub sole. dicitur
tamen coram modo loquendi. Video sole cum videmus splendorem in pietate vel sol
vrit me. cum hunc immediate non faciat. sed ardor solis. Sic fit per omnes mo-
dum cum deus per subiecta creaturarum appuit prescientibus dixerunt se vidisse

deū cū tñ creata media vtpute anglm exteriorib⁹ sensib⁹ se obi-
cēt vel aliq̄ imaginaria spēs interiorib⁹ sensib⁹ apperz. Nā de pō
d² Sñ cū iacob luctās cū angelo dixit vidi dñm facie ad facie r
salua fca ē aīa mea d. ij. di. hñ. cū dñi aliq̄o raptim r veluti i ve
locitate chorusti luis mēfluxerit mēti spū excedēti siue ad epam
tū mmij splendoris vel ad doctrine vsū dū nūc nescio. vñ assunt
imaginatorie q̄dā rez inferiorū similitudines infusus dñi⁹ sensib⁹
duementē accomodate. Quib⁹ ad vmbat⁹ splēdidissim⁹ vitatis
radi⁹. r ipi aīe tollerabilior fiat r quib⁹ illū cōicare voluit capa
biliter fiat nec solū has duas appicōs s³ nūc purissimū dñi luis
splendorē q̄ raptim q̄si illuxerit dicim⁹ eē deū q̄cqd. n. ab aīa p
cipit in eo q̄ p̄cipit nō ē de⁹. Vñ antiq̄ sc̄ti q̄ habuerūt sine sc̄ia
simplicē sc̄itatē crediderūt r dixerūt talē gr̄az q̄ raptim in dēi
placōe senserūt eē deū qd̄ in li. sn̄iaz hēē particulo dēpnato.
Tercio suato ordine lōge añ posito dicendū ē de bñdictōis al
secucōe q̄ sc̄ti hoīes exp̄misso luctamie assecunt. Sic em̄ d² in p̄
misso thēate dimitte me inq̄t angel⁹ ad iacob. iā em̄ ascēdit au
rora. n̄dit nō dimittā te n̄ bñdixeris m̄. Sequit⁹ r bñdixit ei in
eodē loco. Sic āgel⁹ magni cōsilij de² p² luctam bēe dēplacōis
bñdicit hoīez ad om̄z sc̄itatē vite ei⁹ q̄ nūc est piē r fut⁹. Bñdi
cīf aē ad tria. s. ad meritorū mltiplicacōz virtutū vegetacōz r ad
sc̄itatis p̄ctōz. Primo dico bñdicit hō ad meritorū mltiplicacōz
qz p² victorium p̄dictōz luctaminū tangati erunt deo r accepti
hmōi victores vt om̄e qd̄ agunt vel eē paciunt eis in meritū cō
putet. vt dicat eis illud Ec̄c. Sede dmede in gaudio panē r bi
be vīnū in leticia qz deo placēt opa tua Mc si dicat. si sedē. i. quie
scē dmedē r bibē q̄ s̄m corp² delectāt placēt mltomagis oīa alia
ad ma⁹ merita dputant. Cū. n. hō s̄mū placz tūc p̄dñs oīa sua
placent. nā vt ait ḡg. nō abel placuit ex munē s³ mun⁹ placuit ex
abel de hac bñdictōe d² Sñ. j. Bñdixit d̄s illis r ait. Crescite r
m̄plicamī r replete t̄ra hinc Ec̄c. ij. Bñdictō dei in mercedē in
Qui admīstrat semē semianci r panē ad māducandū p̄stabit m̄
tīplicabit semē n̄m r augebit incrementa frugū iusticie v̄e Sc̄do
bñdicunt hij victores ad v̄tutū vegetacōm. cū em̄ in spūali sta
tu nēo possit p̄ficē n̄ v̄tutib⁹ nobilitē. iō h̄ sc̄da bñdictō ē necē
ad salutē. ex cui⁹ efficacia v̄tutib⁹ vegetamur. Sic. n. di. hñ. de²
v̄tutū neq̄q̄ mēti s̄ thalamū ingredit⁹ n̄ lectul⁹ d̄scie fuit v̄tutib⁹
adornat⁹. Et subiūgit Quātūlibz te affliges non dabit copiā sui
nude aīe nō infidet n̄ v̄tutū vestib⁹ m̄iectis. De hac bñdictōe dā
in p̄s. Bñdicoez dabit legis lator ibūt de v̄tute in v̄tutē hñ. Bēe r
sc̄te vite loc⁹ in aīa eē nō potit n̄ medijs m̄iectis vestib⁹ dñi. n.
fessuro sup̄ asellū vestes suas discipuli subtrauet signēs deū

nequaquam nuda aie infide qm non in veniret vestita virtutibus et moribus
aploz. Tercio benedicunt tales victores ad plena scitatis profectio
ex merito precedentium bonorum ita copiosa erit sufficiens et perfecta ut
ex virtute eiusdem benedictionis omnia que sunt hominis se disponet et ornent ad
perfectio. De hac benedictione dicitur Ecc. xxx. domini benedictio quasi flumen in unum
dans. Sequitur quantum principale lege anni positum. scilicet de domine presentie exhibi
bitioe quod in eo quod subiungit in predicto theate intergit cum dicitur. Ore
quod est ei statim sol quod per predicta quatuor luctantia si tamen strenue vice
rimus oritur nobis sol iusticie christus deus noster non quod deum presentem non habuerimus
cum sine eo penitus non possumus sed quod nobis modo oritur cum flagranti amore
sa dilectione luosa cognoscione et quantum possibile est in hac vita gratiosa frui
coe ut ad manum habeamus spiritum deum ineffabili dulcedine nunc presentem ple
num deo obsequium proluentes iuxta illud Ecc. xiiij. Cum consummat hodie
tunc incipit et cum quietit tunc operabitur expectas cum gaudio vocacionis
sua operante ihesu christo.

De sancto petro ad vincula.

Rat petrus dormiens inter duos milites act. xij. di. gg. Res
gesta aliquid in sancta ecclesia sicut gerend. sic quippe necesse est. ut
audiamus que facta sunt. quatenus rogemus que nobis sunt ex eorum imita
tione facienda habet 8° festum quod ad vincula petri dicitur est ad habet institutu
tum credimus ut per petrum vincularum de predictorum vinculum amoveamur
et per eius liberacionem quod et nos liberi possumus instruamur. Res 8° ge
sta de petri liberacione brevis est tangenda ut per eam quodam similitudine
ad predictorum liberacionem iusto ordine veniamus. Illa autem hystoria tangit
octo. scilicet. Angeli ingressio. carceris illuacionem lateris percussio. pe
tri excitacionem eius cinctorum calciacionem vestimenti monicorum et angeli imita
tione. Primum tangit in eo quod dicitur angelus domini assistit. Secundum et lumen re
tulit in hita car. Tertium ibi percussioque late petri. Quartum ibi excita
tione eius di. sur. velocit. Quintum ibi percinge. Sextum ibi calcia te cali.
Septimum ibi Indue te vesti. t. Octavum ibi et sequere me. Sed quod nobis
ista hystoria proderit simul in ea quod edificet invenit a cur tam dili
gentem et reverentem in ecclesia annis singulis recitat et retexit. nisi eis de
spualiter intellectis quique peccatores possint a suorum peccatorum vinculum li
berari. Quia. n. per petrum vinculatam et liberatam non peccator accipit que cum
ab herode. i. diabulo vel per consensum inclinacionem captivam duabus
catenis. i. timore de amissione boni et amore de adhesione mali con
stringit et ligat. Qui si liberare dicitur necesse est haberi fieri per omnia predicta spualiter
intellecta. Primo 8° ad predictorum liberacionem quod per nos nequam liberi pos
sumus necesse habemus angeli ingressio illi inquam angeli que per ysa. voca
tus est magni consilij angelus que est deus. Nullus enim unquam a peccatis absoluitur
non deus cor nostrum ingrediat et dignetur nos visitare misericorditer. Quod in
tergetes apud certatim omnes acclamabant. visita nos in salutari
tuo domine. Secundo per quod carcerem corporis nostri ingrediat carcerem nostrum ad co
gnoscenda mala que commisimus eius presentia illustrat. Tercio adhuc appri

accedēs latus vbi cor ē pcutit p qd ad penitendū scindit sine
mora. Ex his tibus. s. de ingressiōe. carceris illuaciōe. cordis p
cussioe. q̄ in pctis delcabilē dormiebat euigilare incipit r pfun
dissime penitē. Et sic in istoz triū vtute pctā nra plemissime re
mittunt r h̄ q̄ntū ad offensa; dei. ita vt si tal' mortē p̄occupatue
discesserit in refrigerio erit. Sz ad h̄ op' ē mlto labore multo su
dore vt macula extracta in aīa deleat. dic. n. albtus sup missam.
Optz hoīez p multa trahi anq̄ pctm penit' deleat licz. n. mēto
ri d̄tricōe offēsa dei q̄ ad etnāz penā obligabat omīa sit sublata
adhuc tū remanet macula q̄ ad penā obligat t̄palē Et iō sequit' r
p̄dca hystoria surge velocit'. Quarto g' angel' magni d̄siliij qd ē
d̄s dic nob surge velocit' p exhibicōz opis ad satisfaciend'. Ac si
dicat. Si p' cordis d̄punctōz r pctōz remissioz mora viuēdi ac
cesserit tūc p̄dicta n̄ sufficiūt n̄ adiūcta s̄iūt q̄ secunē In vbo s'
resurrectōis de satisfactōe opis amouemur. Que ā r qualia opa
sint faciēda vt p ea d̄no satisficiam' Sciendū qz tres rex h̄tus
possidz oīs hō. s. res corp' r aīaz p q̄ possum' pctā emēdare nā
d̄ reb' d̄z p t̄ho. iij. Elimosina ob oī pctō r a morte libat r facit
in venire mīaz r vitā etnāz. h̄nc Ec̄c. Ignē ardētē extinguit aq̄ r
elimosina extinguit pctm. Sc̄do pctā p corpis exercitia emēda
m'. vñ iob. xxx. Inuenimq̄ ei p̄piciet d̄supta ē caro ei' suplicijs.
Itē p̄s. Vidi hūilitatē meā r laborē meū r dimitte oīa pctā mea
Tercō p exercitia aīe pctā oīa emēdam'. vñ. j. pe. iij. d̄z. Cari
tatē d̄tinuā h̄ntes qz caritas opit multitudinē pctōz. Sz q̄t p'
derit pctōz satisfactō n̄ adiūgat eoz dē pctōz cessacō. Quarto g'
in p̄d̄cis v̄bis subiūgit p̄cingē qd est dicē p̄cinge lūbos tuos vt
p d̄tinentiā caueas ne satisfatiēda itēz d̄mittant'. Si. n. laui pe
des meos p̄satisfactōez. q̄t p̄dest si p d̄tinentiā s̄ilia nō cauebo.
Qui em̄ baptisat a mortuo r itēz t̄agit eū q̄t p̄derit locio illius.
Nā vt ait bñ. Erit sine dubio iacētī q̄ r̄ciduati deterit'. qz sic dic
Ec̄c. Qui in vno offēdit mlta bona p̄dit. Si g' plene r p̄fēe volu
m' libari. cū petro p̄cingam' nos in ortū statū ne itēz d̄mittat'
alia nos ponētes. Nā si in vna pte emēdam' r in alia pte pecca
uim' q̄tū in vno libamur tm̄ in alio irretimur. h̄nc Ec̄c. Ve igre
diētī duab' v̄ijs qz nunqz p̄ueniet q̄ tēdebat qz vt ibidē d̄z. Vn' d̄
edificās r vn' destrues q̄t p̄dest n̄ labor vn' orans r vn' male
dicēs cui' vocē exaudit d̄s nec solū p̄cingamur a pcti d̄missiōe
sz ab oī carnali delcaciōe qd caue mouemur Osee viij. v. d̄z. Noli
letari isrl noli exultare sic p̄ph. Ac si dicat. Noli gaudiū tuū po
nē in delcaciōib' sic faciūt sc̄lares r filij h̄z m̄di. qz vt ait iob. La
pides excauat aq̄ qd ē dicē. Neque delcaciōz excauat. i. eneruant
lapides. i. fortis hoīes q̄ vident' duri in laborib' sic lapides. h̄nc
di. aug. Si anim' n̄ h̄z vñ oblectef ext̄nsec'. sine delicijs manet

intrinsecus. quia non potest. utraq; possidere qualiter autem et
quandiu predicta omnia agere debeamus instrumur insubiu-
ctis. Sexto ergo in predictis vobis subiungit. Calcia te caligas
tuas. Ac si dicatur. In omnibus predictis quomodo quisq; se re-
gere debeat. et ea quoadiu actitare exempla instruant nos san-
ctorum quos tanquam exemplaria inspiciamus. quod non ex proprio
capite accipio. Sed greg. exponens ait. Quis sunt pedes nostri
nisi opera nostra. quis vero calciaentum nisi pelles mortuorum
animalium. Calciaementa autem pedes munit. qui vero sunt
mortua animalia ex quorum pellibus nostri pedes munitur
antiqui patres. qui nos ad eternam patriam precesserunt quo-
rum dum exempla aspiciamus nostrorum operum pedes muni-
mus calciaenta. 6° in pedibus hinc est mortuorum vitam aspice et nostra ve-
stigia a peccati vulnere custodire. hinc autem exemplaria hinc maxime videntur a
struere ut vitam ipsorum in nos transferentes usque in finem strenue perseuemus.
Cum enim. secundum philosophum vnaquodque res a fine denotatur nulla vita bona dicitur nisi quae
in bonum finem sit directa. Illi autem veraciter perseuiat. quae vitam de die
in diem perficit. promota singula accipit incrementa. Si enim bona vi-
ta usque in finem ducit affectu tamen languente vel esse deficiente talis vita licet
bona dicatur ex opere generis tamen vacat non est bona. quia quod melius est in opere. si
deuotio iam deficiat. Sed affectus et effectus in nobis strenue perseuiant. ut de
nobis dici possit quod dicitur patriarcha ysaac dicitur gen. xxvj. Ibat perficiens atque
succrescens donec vehementer magnus effectus est et talis perseuiantia in pau-
cis permanet quae circa vesperum vite languescere incipiunt et tunc. Quod
dicitur. Lugens et querens di. Non sine causa cum nobis sint eadem principia. desideris
cum patribus dispar valde desideris perfectus inuenitur a deo. ut cum ipsos
de die in diem profecisse. et cursu desuasse legamus apud nos iam magnus
est timor et si quis vel ipsa desideris sue promordia desuaret ut non minus huius
timor et sollicitudo non minus feruens in medio quam in initio videretur. quae
bus in apoc. dicitur. hinc aliqd dicitur te quae caritatem primam deliquisti. Sed quae
si pro deo omnibus bonis pactis homo incidat elacoque di. in corde suo illud. xiiii
Gras tibi ago quia non si sic ceteri hominum erit sine dubio sic ait greg. totum
instar diei pulvis ventis obnoxium. Et ideo subiungit quod valde ne-
cessarium est ad perfectionem. Septimo 6° pro deo anectit. Indue te vestimen-
tis tuis. Ac sic dicatur. Ne a bonis ad eo tibi datis supbias desida-
firmitatem carnis tuae et memento quia cinis et pulvis es. Quod autem pro ve-
stimentum corpus deat integri docet greg. di. super illo verbo iob. ix. Ab hinc
promissio. et infirmitas mea. Quis vestimenti nomine nisi terrenum corpus ex-
mi pro mouemur quod bonum fatiebat. Abraham quae cum a domino ad tantam fa-
miliaritatem esset assumptus ut cum eo tanquam amicus cum amico loqueretur ne ex-
hinc superius reuocavit ad memoriam carnis suae vilitatem di. loquitur ad dominum
meum cum sim cinis et pulvis. De hac consideratione monuit nos
dominus. luc. et iohannis. v. Cum quidam sanato dixit. Tolle lectum

tuū et vade in domū tuā. ac si dicēt. ne gr̄a curatōis sup̄bias tolle
lectū infirmitatis tue. et porta in domū cogitatōis ubi eandē an
oculos m̄tis positā sp̄ valeas memisse. h̄c ē q̄ illā fidelē dispē-
satōz cū el̄is et dil̄is suis d̄ns fr̄q̄t̄ actitat̄ vt q̄to alti⁹ īḡcis
et m̄tēplatoib⁹ subleuānt̄. tāto ep̄iorib⁹ et viliorib⁹ tēptatōib⁹
hūilianē. h̄nc ḡḡ. Sc̄ti viri q̄ subleuāte sp̄u ad sūma rapiunt̄ q̄
diu in hac vita sūt. ne aliq̄ elatōe sup̄biāt q̄b⁹ dā tēptatōib⁹ rep̄
munē sicq̄ fit certo modam̄ie. vt vn⁹ q̄sq̄ sc̄toz m̄tius ad sūma
rapiat̄ et t̄n̄ ad c̄ tēptat̄ ext̄ius. sicq̄ magno ordie agnoscim⁹ q̄t̄ i
m̄tiori p̄f̄cu accipim⁹ et in ext̄iori def̄cu q̄t̄ sum⁹. et miro mō aḡit̄
vt nec de v̄tute q̄sq̄ extolli d̄eat. nec de tēptatōe des̄pet. q̄ dū
sp̄s sursū trahit. et caro retrahit. subtilissimo it̄eri iudicis mo-
deram̄ie infra sūma et sup̄ infima in q̄dā medio aīa librat̄ qd̄ cor
agnoscētes viri sp̄uales q̄to alti⁹ p̄ficiūt̄. tāto hūiliādo se deici-
unt dicēte B̄n̄. p̄f̄ci q̄niq̄ et sp̄uales cū ad robur et firmam̄tū v̄tu-
tū p̄ueniūt p̄mūt se sp̄ et deiciūt in id qd̄ m̄cipiētū ē et inde infra
se descēdūt inde s̄ se ascendūt et hūiliādo se p̄ficiūt. n̄ arbitra-
tes negligendā d̄sc̄iaz volūtarie subiectōis. vsū sotal̄ vite. et dul-
cedinē fr̄ne caritatis et dulce fit eis cohūiliari sūme maiestati cō-
paupari filio dei paup̄i d̄ine sapie d̄formari h̄ sentiētib⁹ m̄seip̄i
qd̄ et i x̄po ih̄u. h̄c surgit̄ i eis illa sapia. amor cū t̄iore exultacō
cū tremore. His itaq̄ d̄pletis. Octauo p̄d̄cis an̄ectit̄. et felicit̄ cō-
cludit̄. Seq̄re me. Ac si dicat̄ āgel⁹ q̄ imp̄d̄is p̄f̄tib⁹ vite hūane
cludit̄ huic q̄ reliquā ē d̄r. Seq̄re me. i. āgelicā vitā tene. p̄f̄it̄
at̄ angeli tā exercitia. s̄. purgare illūiare p̄ficē. Sic q̄ vsq̄ h̄uc p̄-
ueniūt. h̄c āgelicā vitā in se trāffigurat̄. D̄nt̄. n̄. p̄c̄ores orōib⁹
et p̄suasōib⁹ purgare bonos iā i meli⁹ p̄ficiētes exēplo illūiare
seip̄os p̄ficē. h̄ est d̄nt̄ conari adh̄ vt p̄f̄ci fiāt. Lic̄. n̄. iā p̄f̄a sine
nūq̄ t̄n̄ d̄nt̄ se ita p̄f̄cos iudicare. vt p̄f̄cos fieri n̄ possint s̄ sp̄
vt in meli⁹ p̄ficiāt conari fidelē diuites cū paulo n̄ q̄ iā app̄b̄e
deri ā p̄f̄cos sim̄ seq̄r at̄ si forte app̄b̄endā. h̄nc leo papa. h̄ ē iu-
stoz p̄f̄ca iusticia vt nūq̄ arbitrenē se p̄f̄cos. s̄ sp̄ de his m̄ q̄ p̄-
ueniūt ad ea ad q̄ n̄ dū pueniūt pia auiditate d̄cedant sic itaq̄
imitemur. apl̄m pet̄r vt cū eo de cathemis ad regnū pueniat̄ sic
em̄ d̄r. Ec̄c. de carcere cathemisq̄ q̄s egrediē ad regnū adiuuāte
christo.

De Sancto Dominico.

Vi custos ē d̄m̄i sui gl̄ificabit̄ p̄i. vij. di. h̄i. Maḡ nob̄ cu-
stodia n̄c̄ia ē. qm̄ an̄ oculos agim⁹ iudicis cūcta cernē-
tis Vt ḡ h̄ th̄eate appositū cū noīe h̄l sc̄ti. s̄. d̄m̄ici d̄neiat̄
placuit h̄ v̄bū assumē. vt tā rōe noīs qm̄ th̄eatis de custodia que
omni statui. omni etati omni homini necessaria est occasiōnū lo-
quendi congruā h̄remus. Sp̄s. n̄. sc̄s qui huius sancti fidelē
custodiā agnouit affuaz h̄ ei nom̄ i poi app̄b̄ando disposuit vt q̄
suā fidelē h̄ret in t̄pe custodiā in vite vitate h̄ret c̄ ex noīe pie

tate. In vobis 8° appositis duo tangunt. s. scilicet custodia et remunera-
tio gratia. primum ibi Qui custos est domini sui. secundum ibi. glorificabitur. Vnde quod
nullum genus scitatis repetere attingit. sed ad illud quasi quibusdam gradibus
peruenit. Iam sciendum quod gloriosus iste sanctus ascendendo et proficiendo quanto
habet custodias. Dicitur enim custodiuit innocentiam. 2° preceptorum obedi-
entiam. 3° consiliorum eminentiam. quarto amissos perfidele diligentiam. quinto
custodiuit dei amicitiam ex quibus omnibus tandem meruit sublimiter glorificari
Dicitur sanctus iste a puerilibus amicus incipiens custodiuit omni sollicitudine
innocentiam cauens et longe a se fatiens omnia que sua possent innocentiam ob-
fustare. Innocentiam dico quam in sacramento baptismatis contulit ei deus. siue
8° modis impulsaret caro titillaret. diabolus infestaret. virilitate resti-
tuit dei. singulariter et omnibus illud iob. xxiii. Donec deficiam non recedam ab in-
nocentia mea. iustificatio mea quam tene cepi non deseram. quod si quod de-
puluere huius respiciens sine qua a vir a nece viuere potest irrepsit statim
per superrogationem satisfactiois habet modicum quod deliquit perit exuffla-
uit ad quod persuadenda duo sunt necessaria. s. principiorum respicio et actum elo-
gatio de primo Re. i. de david dicunt philistei. Quomodo melius placare
re dominum suum quam in capitibus nostris. de 2° Sara di. thob. Nunquam cum lu-
dibus miscui me nec cum his que in leuitate ambulat participare me per-
tine. Et sequitur. iam mundam suauitatem ab omni occupata. Secundo cum tempus in fa-
ctis praesens ad annos discretiois que bonum amalo discernere potuit per-
uenisset cepit sollicitate custodire mandatorum obedientiam cauens prohibi-
ta et operas que precepit deus in utroque de attingentibus nihil obmittens ita
ut vacaret de deo dicat illud Eccl. xliij. non inuenitur filius illi que desuauit
legem excelsi. nam sic ecc. xv. dicit. Dedit illi deus cor ad precepta et legem
vite et disciplinam. Et item dedit illi in preceptis altissimi preterit ut si-
ducialiter gloriari possit et dicere illud Iob xxiiij. Vestigia eius secutus est
pes meus via eius custodiui non declinaui ex ea amandatus labiorum eius
non recessi. et in sinu meo abscondi verba oris eius. vnde quod obsequat mandatorum
ad profectum hominum non adducit Iuxta illud apostoli hebr. viij. Nihil ad
perfecim adduxit lex. et illud Gal. ij. Non iustificabitur homo ex operibus le-
gis iam gloriosus iste custos. poribus non contentus ulterius se extendit. Tercio
8° custodit consiliorum eminentiam ut non solum precepta perficeret sed etiam consilia
adimplebat. adiuuens subtiliter que consilia deus consiliari in sacris scriptis appo-
nunt adimpleda. Que licet multa sint. Tria tamen consilia ad statum habent sancti
aperte pertinentia aliqualiter habent tamen permittentes primo que sit consilium et quod differat
a preceptis. Est autem consilium persuasio melioris boni quam precepta contingunt
ad que necessario non obligamur. differunt autem consilia a pre-
ceptis quod ad precepta necessio obligamur ad consilia vero non quod precep-
ta sunt necessitatis consilia vero voluntatis. ite lex veteris dat precepta euangelium
vero persuadit consilia Sunt autem etiam consilia ut per dicitur aperte ad religiosos perti-
nentia. s. paupertatis castitatis et abdicatio aperte voluntatis que etiam singula-
riter disponunt homines ad profectum vite. in quibus etiam iste sanctus se sublimiter
impendebat. Nam de primo consilio paupertatis hortatur dominus mat. xix. di.

si vis p̄fcs eē vade ⁊ vende oīa q̄ ha. ⁊ da pa. ⁊ veni seq̄re me. It̄
in eod. luc. xiiij. Nisi q̄s renūciat̄ oīb⁹ q̄ possid⁹ n̄ p̄t eē me⁹ di-
scipul⁹. De 2º d̄silio castitatis p̄p̄ont̄ it̄en d̄ns. xix. di. Sūt enū
cibi q̄ se castrauer̄t p̄p̄t̄ regnū celoz. It̄e mat. v. Audistis qz d̄cū
ē antiq̄s n̄ mechabis h̄ ē p̄ceptū ego at̄ dico vob. Qui viderit mu-
lierē ad d̄cupiscēdā eā iā mechab⁹ ē eā in corde suo. h̄ cōdit̄ qz
n̄ solū dānabil̄ ē d̄sensus ad op⁹ mechie s̄ ec̄ d̄sensus id̄ elcācōz
vñ ap⁹. i. Cor. vij. d̄c̄ de v̄gimb⁹ p̄ceptū d̄ni nō h̄eo d̄siliū at̄ d̄o
De 3º d̄silio. s. obedīa it̄en di. d̄ns luc. ix. Si q̄s vult venire post
me abneget semetip̄m h̄ ē p̄p̄riā volūtātē resignet. s̄ tria cōsilia
p̄p̄e p̄tinēt ad religiosos ⁊ denuciāt hoīez ab oībus q̄ h̄z vel h̄re
p̄t. s. a reb⁹ corpe ⁊ aīa. h̄ ēa possid⁹ oīs hō a rebus denuciamur
p̄p̄auptatē corp⁹ renūciām⁹ p̄ castitātē aīaz resignamus dādo
p̄p̄riā volūtātē. ⁊ qz iste sc̄s n̄ solū fuit ip̄fctō statu religiōis s̄
ec̄ religiōis institutor ⁊ custos iō h̄ ēa cōsilia in vita sua in summa
p̄fctōe d̄suabat ⁊ fidelz custodiebat. Ven⁹ qz d̄s c̄2 gaudiū est
fortitudo n̄ra. h̄nc suū custodē in sua custodia fidelē iuenebat
iō cōm̄sit suū thaurū suū qz p̄p̄o sanḡne cariorē h̄uit aīas videlz
fidelit̄ custodiēdas dicēs ei qd̄ p̄º pastori p̄it̄ et custodiuit cō-
p̄etro. s. si diligis me pascē oves meas. Quarto gº custodiuit ut
missas sibi aīas p̄fidelē diligentīā dignū q̄p̄e d̄ns iudicauit ut
q̄ domui sue. h̄ ē custodie p̄p̄e vite tā fidel̄ custos extitit. n̄ sub-
modio s̄ sup̄ cādelabz ponere⁹ vt oīb⁹ q̄ in domo dei. i. in ec̄cia
essent lucēt. Si n̄. magnū ē vt q̄s sup̄ hoīes p̄plares. q̄ q̄si bzutis
aīalib⁹ assilant̄ cōstituat̄ custos q̄ magnū ē. ut q̄s sit tā magn⁹
⁊ ydone⁹ qz custos sup̄ alios custodes d̄stituat̄ ut sic qd̄a scrip-
ta d̄c̄a sūt cātica cāticoz eo qz sue dignitate singulari cūcta alia ca-
āncellat Sic d̄nicus d̄s ē custos custodiū. eo qz v̄tute ⁊ vice sc̄i
tate alijs custodib⁹ p̄ferat̄. vt merito ei illd̄ p̄s. ij. Variamū ap-
p̄licet̄ cū d̄z. erit̄ in nouissimis dieb⁹ p̄p̄atus mōs dom⁹ d̄ni i v̄ti-
ce mōtiū. ⁊ eleuabit̄ sup̄ colles. ⁊ fluēt ad eū om̄s gētes ⁊ ibunt
p̄p̄li multi ⁊ dicēt. Venite ascēdam⁹ admontē d̄ni ⁊ addomū d̄i
iacob ⁊ docebit̄ nos vias suas et ābulabim⁹ in semitis ei⁹. Quid
p̄ nouissimos dies. n̄ t̄ps de q̄ d̄z luc. xiiij. Misit suū suū. s. d̄nic⁹
cū hora cene. d̄ q̄ iob. ij. Filioli iā nouissima hora ē. in q̄ t̄pe p̄pat⁹
ē mōs. s. d̄nic⁹ p̄p̄t̄ vite emmētīā dom⁹ d̄ni. ord̄is p̄dicatoz. qui
ordo iuste d̄s d̄ni d̄z. in q̄ ord̄ine oīa q̄ agunt̄ in cel̄ suo mō a c̄ti-
tanē. q̄ris q̄t. Vacare deo. laudare deū d̄teplari deū. frui deū. q̄
ut ait bñ. Cū fidelz celebrant̄ in cel̄is audeo dicē angeli dei imo
angelorum dominus cellas amant p̄ cel̄is. ⁊ eque delectantur
in cellis ut in cel̄is iuxta illud delectie mee sūt esse cum filijs ho-
minū. Sequitur in vertice montiū. Quia sc̄s d̄nic⁹ iā mons p̄pa-
tus posit⁹ est sup̄ verticē montiū. i. sup̄ capita p̄latoz ord̄inis
sui vt sit mōs mōtiū. sic de 2º ē de 2º deoz. Seq̄t̄ Et eleuabit̄ sup̄

colles. i. sup simplices pfectores ordīs sui. Qui lz sint iferiores
resp̄cu supior. hnt tñ r ipi adh altitudmē resp̄cu inferior. s. sim
pliciū p̄t votū sic colles altitudmē hnt sup t̄raz. Sequit̄ r fluēt
ad eū om̄s gētes. qz tota die eccl̄ia ad eos tanq̄ ad p̄cipua lūia
ria afluēt vt ab eis audiāt v̄bū dei. Sequit̄ r ibūt p̄p̄i multi r di
cēt venite r̄. qz gustato ab eis v̄bo vite dicūt. Inuenes r v̄gines
senes cū iunioribz venite r ascēd amz p̄ p̄fessōz ad vitā r ordi
nē istoz r docebūt nos vias suas. et ambulabimz instructi ab eis
in semitis ei. hoc ē in arta vita ipoz. q̄ r̄cō itinē ducit ad deū.
It̄c at̄ thaur. s. omissas aīas t̄pl̄z custodiuit. s. v̄bo p̄dicatōis i
st̄tia ordīs exēplo edificatōis p̄seq̄re v̄tpotes. Q̄nto d̄cs ē iste
sc̄s d̄nicus. i. custos d̄ni qz aff̄cuose custodiuit dei aīcitiā. qd̄ in
st̄ū hz ordmē ad p̄dca. Cū. n. m sui ipsi r p̄xi custodia iuenē
sit fidel̄ iō sibi dei aīcitiā tanq̄ maior thaurz custodiendz om̄it
tē. p̄ q̄ custodia itēz ad maioris sc̄t̄tatis gr̄am p̄mouet. qz ex
dei aīcitiā pullulat om̄e bonū. cū. n. de hac aīcitiā allec̄t̄z d̄tinue
sit nobiscū erūt oīa sua n̄ra et n̄ra sua. Et ex hac cōione n̄ra erūt
sibi acceptabiliora. r ex suis p̄ticipatis erimz ditiores. vt d̄fidē
ter dicē possumz. qd̄ natalis filij d̄xit ad p̄ez. Oīa mea tua sunt
r tua mea sūt. h̄ac at̄ aīcitiā sc̄s d̄nicz p̄ t̄pl̄icē diligentīā custo
diuit. P̄rio qz cauit offēsiōes. freq̄ztauit visitatōes apuit deo se
cretas reuelatōes. In his. n. tribz int̄ hoīes aīcitiā nutrit. q̄n. n.
hoīes cauēt se mutuo offēdē r incipiūt freq̄z se visitare. r secre
ta sua sibi iuicē reuelare ex his aīcitiā custodiunt cauens om̄z dei
Sic custos d̄ni sc̄s d̄nicz dei aīcitiā custodiunt cauens om̄z dei
offensam r cū h̄ deū suis meditatōibz. orōibz int̄imis cogitatōi
bz freq̄nē. immo d̄tinue visitās secreta sua p̄ int̄imā vim d̄tēpla
cōis h̄ ē medullā int̄ime deuotōis d̄tēplando reuelauit. Nā de p̄
mo d̄z p̄i. xvij. Qui celat delictū q̄rit amicitīā. Ille. n. celat ad deo
delictū q̄ n̄ facit illud qd̄. n. agit̄ deū celare n̄ p̄t de 2° Eccl̄. xvij.
vie illoz corā illo sūt sp̄. de 3° di. b̄i. Elagrans amor d̄mus cū se
intra se cohibē n̄ p̄t n̄ actēdit q̄ ordie q̄ lege v̄boz ebulliat inter
dū nec v̄ba req̄rit. mēdū n̄ voces sol̄ d̄tetas suspirijs. De hac aī
citiā di. Eccl̄. xlvij. B̄i q̄ in aīcitiā tua decorati sūt. q̄re qz vt d̄z
sap̄. iij. In aīcitiā illi delectatio bona ē. si 8° cū b̄eo d̄nico cu
p̄mus celestis regn̄i gloriā possidē studeamz eum in suis cu
stodijs fidel̄ imitari. Nā de eis d̄e ec̄ hortat̄ nos d̄ns inscrip̄ta
r p̄o de p̄ma custodia. deut. iij. v̄ d̄z. Custodi teip̄m r aīaz tuā
sollicite r itēz i p̄s. Custodi innocētiā r vide eq̄tatē. De 2° itēz
d̄z deut. ut s̄. Custodite mādata d̄ni dei n̄ri q̄ ego p̄cipio vob̄
de 3° d̄z p̄i. Fili mi custodi p̄cepta mea atz d̄filia. de q̄rto Iere.
xxx. Custodite q̄si pastor Gregē. de q̄ malac̄. Et custodite sp̄m
v̄m. Ad q̄ nos p̄oucat.

De eodem.

Vicūq; hōrificabit me glorificabo eū. j. Re. ij. di. 88. ille
deū veracit̄ hōrat qui m̄iore suū hoiez q̄ ad imaginē dei
fcs ē. a pegrinis passiōib; custodit τ̄ i xetiozib; actōib;
deū hoiez fidelit̄ imitat̄ cui dicit̄ bñ. Dign̄ plane glorificari q̄
deū in vita sua stud; imitādo hōrare. Expedita ḡ vna pticula
q̄ m̄cedētī sm̄oe visū ē. q̄nta sollicitudine b̄s dñicus deū i suis
custodijs hōrauit. In q̄b; d̄sistebat ei; meritū. Nūc d̄m ē m̄q̄n
ta ḡtitudine d̄s ip̄m glorificauit. m̄q̄ d̄sistebat ei; p̄m̄ium vtzq;
iston in vtroq; tagit̄ thēate. Nā p̄m̄ū tagit̄ in h̄ q̄ in p̄mo thēa
te dicebat̄. Qui custos ē dñi τ̄ in isto thēate cū d̄z. Quicūq; hō
rificauit me s̄m̄ in eo q̄ dicebat̄ glorificabit̄ τ̄ in isto cū d̄z glori
ficabo eū. Sciendū ḡ q̄ d̄s gloriosi suū custodē ēp̄licē glori
ficat̄. s. p̄ vite sc̄ificatōz sobolis p̄pagatōz vt̄usq; et̄nā glori
ficat̄. Duo dico gl̄ificauit d̄s d̄lcm̄ suū custodē p̄ vite sc̄ificatōz
ip̄m corā deo. et hoib; sc̄ificas in hac vita. In q̄ statu dedit de
sc̄to suo ēp̄licē gl̄az. s. ḡlosaz d̄lcatōz om̄z petitiōnū exauditiōz mi
raculorū chorustatōz. p̄ q̄ta vite ei; sc̄itas d̄p̄bat̄. Duo dico de
dit ei deus in hac vita ḡtam deo τ̄ hoibus d̄lcatōz vt̄ q̄cunq; se
duertēt ḡraz apud deū τ̄ hoies in venret. Vt merito de seip̄o di
cē possit illud Sap. viij. Habeo claritatē ad ēbas τ̄ hōzem apud
seiores. τ̄ in d̄sp̄cu potentū amirabil̄ τ̄ faties p̄ncipū mirabunt̄
me tacentē me sustinebūt loq̄ntē me respiciūt s̄m̄otionantē me
p̄la man; suas ori suo imponēt. Ita vt om̄s d̄lcatōz ei; vidēt̄
amirabunt̄ diuites q̄ nō longe subdit̄. nō h̄z amaritudinē d̄lca
tio illi; nec tediū d̄uict̄ illi; h̄ ē. n. mitū sc̄itatis nullū sc̄adali
sare. s; p̄ d̄lcatōis disciplinā om̄s edificare. vñ bñ. C2 oib; gra
tam τ̄ nemī onerosa ē d̄lcatō. huic sine dubio d̄ p̄a salute v̄m̄li
sa multitudo d̄sideratiū attestat̄. In oī ḡ d̄lcatōe tua si imitari
volūis sollicit̄ sis obsuare vias tuas et in d̄sp̄cu p̄ri caue tibi a
p̄cc̄e τ̄ illi ascādalo. Sc̄dm̄ signū sue sc̄itatis qd̄ accepit a d̄no
fuit oīm petitiōm exauditiō. qd̄ apte legit̄ in legēda sua sic n. ibi
de d̄z Fateor tibi p̄oz q̄ tñ adhuc nulli v̄m̄q; exposui nec tu alēi
q̄ diu vixero reuelab̄ nunq̄ aliqd̄ in hac vita a deo p̄cij qd̄ non
assequer̄ iux̄ votū qd̄ rella signū ē maxie sc̄itatis. Quis. n. v̄nq̄m
in hac vita p̄sit̄ oīa q̄ a deo p̄cijt̄ ip̄etrauit τ̄ qd̄ mal; ē q̄s v̄m̄
q̄ tam p̄f̄ce discretōis sp̄m̄ accepit a deo vt̄ nunq̄ talia petēt̄ q̄
d̄ns nec vell; nec debēt̄ aliq̄l; exaudire p̄cijt̄ paul; vas elcōis a
se carnis stimulū amouit. nec qd̄ postulauit ip̄etrauit qz lic; ad
vtilitatē exaudit̄ filit̄ n̄ tñ ad volūtātē s; audire meruit tanq̄ n̄
exaudit̄. Saule sufficit tibi ḡra mea Vñ magis mirandū ē de sp̄u
discretōis. q̄ de ḡra exauditiōis. Terciū signū sc̄itatis fuit cho
ruscato miraculorū q̄ h̄z nullā dent sc̄itatis c̄titudine. d̄at̄ tñ p̄ba
bile similitudinē di. n. 88. q̄ miracula hoiez sc̄m̄ n̄ faciūt. s; oib; d̄t̄

Qui 8° de h^o gloriosi scⁱ miraculis aliqd scire voluit vel dicere p^r
currat diligenter vite sue hystoria r videbit qm glosu fecerit eu
ds glosus in scⁱs suis r q^o mirabile eu fecit mirabil^o ds tata r ta
tia p^reu mirabilia e opat^o vt veracit^o dicere possim^o amirado. Gla
r hore coronasti eu dne r Sic pz quo ds hunc sc^m suu in vite
scⁱtate t^rplici hac gla glorificauit. Secdo glificauit ds huc sc^m
suu in filioz ppagaco^e. Si. n. vt ait scrip^ta fili^o sapiens e gla p^ris
q^ota gla exaltabim^o huc p^rez q^o tot filioz r ta s^o modu sapietissi
moz p^r extitit vt ta in nulo filioz q^o in sapia eoz n sit pone emi
nu neq^z sine. Na in xpo ihu p^reuageliu multas ipe genuit. Attē
dat 8° q^o potit q^ota gla dign^o sit p^r iste q^o de tot sapientissimoz
filioz nulo gaudz r letat. Si. n. vt Ecc. d^r. Melior e vn^o filiz ti
mes deu q^o mille ipij q^ontu e h^o q^o tot milia filioz h^oz timentiu ama
tiu laudatiu deu metnu. Na de hac filioz ppagaco^e dz ecc. xliij
Iureiurdo dedit illi ds glaz ingete sua cresce illu q^o cumulu ere
r vt stellas exaltauit seme ei^o r heditare illos amari vsq^z adma
re r a fluie vsq^z ad f^rmmos tre q^o si h^o q^ontu ad l^raz dcm e de abra
ha q^o ex p^rmissioe vnicu accepit filiu et ven^o e. cur no eq^o verificari
vsq^z in cuiusm^o die i h^o ppagaco^eis germie florēt p^rit r florebūt
poterit de patre dominico qui accepit a domino tot filiorum.
Vt autem omnes huius ppagatioms gloriam videamus. Scien
du q^o glosus iste scⁱs p^r ta accepit g^ra filioz q^o vsq^z hodie imo
Na filioz ei^o alij sut glosi ex scie illustraco^e alij glosiores ex g^ro
sa vbi dei p^rdicaco^e terci^o sut glosissimi ex vite scⁱficaco^e D^rimo
dico q^o filioz h^o p^ris alij sut glosi ex scie illustraco^e. q. n. religio
a q^o natio huac vite ta glosos in scia filios enuēuit Ipi. n. sut qui
hnt sciaz boni r mali vt ordo veracit^o glari possit r dicē illd sap.
i. De^o dedit in bon q^o sut vera sciaz vt sciam disposicoz orb^o traq^z
r vtutes rē. vt ille odo glosus veracit^o glari possit r dicē illd ecc.
i. Ecce magn^o effcs su r p^rcessi sapia oms q^o fuerūt an me r mens
mea dēplata e multa sapientē dēdiq^z cor meū vt scire prudētia
errores q^z atq^z stulticia ta salubrit. n. p^rfecit in sapia vt i eoz
opaco^e oms hoies stulti r simplices rputent^o iux illud sap. xiiij
Vam sut hoies in qbus no sub e scia dni et de his q^o vidēt bona
no potuerūt intergē eu q^o e r io ordo iste tanto e glosior q^onto id
q^o p^reteris possidet est gloriosus omnibus diuicijs huius mun
di iuxta illud p^ruēb. iij. Meliore sapientia cunctis opib^o p^rci^o
fissimis r omz desiderabile no pt ei d^rpari ab his 8° filijs ta sub
limi sapientia p^rclaris merito p^r ipoz scⁱus dnicus e r dz scⁱus
Ipi em sut cust odes r vigiles etne sp^rose xpi sciētes malignorū
occurrib^o obuiare. hēses d^rutare omes q^z prauitates eliminare
clausa resare obscura illuminare. ita vt sic iij. Re. v. No sic sathan
neq^z occurfus mal^o cui nesciat obuiare. Scdi filij hui^o glosi p^ris

dñici sūt glōsiores ex glōsa vbi dei p̄dicatione p̄ q̄q̄ doctrinam
ecc̄ia dei p̄ficit at̄inuis incrementis. Qui singulari dono gr̄e ad p̄-
dicandū v̄bū dei incliti facti sūt. de q̄bus di. sapia. Sp̄ū itelligē-
tie repleuit eos dñs ⁊ ipi tanq̄ ymbres miserunt eloquia sapie-
sue. labia em̄ eorū salutarē disseminauerūt sciaz op̄ sc̄m dignum
b̄ndicōe plurimū fecerūt ⁊ misteriū sibi traditū deuote impleuer-
rūt. vt veracit̄ dicē possint illud ysa. lxj. Sp̄s dñi sup̄ me eo q̄
v̄n̄xerit me ad ānunciandū m̄suetis misit me. vt m̄derer at̄ri-
tos corde ⁊ p̄dicarē captiuis indulgentiā ⁊ claudis ap̄cōz ⁊ p̄-
dicarē ānū placabilē dño vt desolaret om̄s lugentes nec v̄ltra lo-
cū h̄z illud m̄p̄erū ysa. xxxij. Vbi ē l̄ratus vbi ē v̄ba legis pon-
deras vbi ē doctor puulox. Nā de bonis doctorib⁹ mōs iā ple-
nus ē ut iā p̄les sint docētes q̄ forsitan doctrinā imitātes. Or-
do ḡo p̄dicatoz ⁊ p̄r dñicus ex h̄ actu p̄dicacōis mirabilz glōfi
eff̄ci sūt. Nā int̄ om̄s actus meritorios n̄ credo nec iudico melio-
rē ā nobiliore quā ap̄ls ad alios act⁹ ap̄ans iudicat meliore di-
cēs. j. cor. xij. Qui loquit̄ lingua semetip̄m edificat q̄ at̄ p̄pheti-
sat ecc̄iaz dei edificat. Volo at̄ om̄s vos loq̄ linguis magis at̄ p̄-
phetizare. Nā maior ē q̄ p̄phetat q̄ q̄ loquit̄ lingua. ⁊ subiungit
Volo in ecc̄ia q̄iqz v̄ba loqui sensu meo vt alios instruā q̄ dece-
milia v̄boz loq̄ lingua. Ecce q̄ in infimū orōm p̄fert p̄dicacōez
miro ḡo mō glōfi sūt q̄ p̄dicāt verbū dei si tñ digne ⁊ fidelz illud
agant. digne vt qd̄ v̄bis p̄dicāt vita et morib⁹ nō deformēt. vt
qd̄ p̄dicauerint faciendū in suis actib⁹ p̄us agūt ⁊ qd̄ p̄dicau-
erint dimittendū. p̄ores iudicēt nō agendū. ne si dixerint et nō
fecerint dicat̄ eis. Medice cura te ip̄m. h̄nc b̄n. Sol⁹ ille de dō
digne loq̄ p̄c̄it q̄ fm̄ q̄ cor dictat interi⁹ exteri⁹ v̄ba ap̄ont qui
calamum lingue tingit in sanḡne cordis qz tūc veneranda ē do-
ctrina cū qd̄ lingua loquit̄ sc̄ia dictat caritas suggerit sp̄s sc̄s
ingerit. Ita fidelz vt nil aliud n̄ dei laudē ⁊ p̄ri bonū q̄rant. q̄ sic
docuit ⁊ fecerit h̄ magn⁹ ē in r̄gno celoꝝ mat. v. Qui ḡo sic d̄cm
p̄dicāt corā dō ⁊ hoib⁹ sūt p̄ oia glōfi nec illū dei obsequiū glō-
sius in veniē B̄n ḡo b̄s dñicus ex his suis filiis glōfis glōfissim⁹
p̄dicat̄. Tercij filij h̄z p̄ris dñici sūt glōfissimi et sapiētissimi ex
vite sc̄ificacōe. q̄ sup̄p̄dca sc̄itatis gl̄az sūt adepti ipi sunt. n. q̄
fide sūt illuati spe eleuati caritate inflāmati iniusticia ordīnati
ipselancia afortati oim̄ demiqz misijs aformati p̄c̄a ppli lugē-
tes eorū qz vlcōm se opponētes miraculoꝝ signis efflugentes de-
demomb⁹ impant. vtutib⁹ choruscāt. p̄ncia despiciūt et nā p̄riaz
vita ac morib⁹ p̄dicant. de his t̄bus sc̄ificacōib⁹ p̄t accipi illud
Ecc̄. lxij. Sol triplz exurēs mōtes qd̄ ē dicē Sol xps d̄s n̄ triplz
exurit igne sp̄s sc̄i mōtes. i. p̄dicatores q̄ dicti sūt mōtes ap̄t

penitentiorē statū vite s; di. aliq; d' ordie eorū q' absconditi sclo
msolitudine delitescūt difficile ē aduſantes in sclo talē r tantā
oseq' sc̄titate Iux illud Ec̄c. xiiij. Qui tetigerit picē inquinabit ab
ea sic ait ap'. Mūdus tot' in maligno posit' ē. ad qd' ego. Quan
to difficilior pugna tāto gl'osior victoria r lic; sic difficile nō tñ
ipossibile r nō possent religiosi in sclo aduſantes sc̄tificari. Nō dix
isset ap'. ad philip. quib' dā aduſantib' in sclo. Oīa facite sine re
phensioe ī medio nacois praue r pulse. mē q's lucetis sic luīaria ī
mōdo. vbi vite atinētes q' si b' mea p' eis nō plac; defētio audiāt
h' sup cantica smōe mēpellāte p' eis r dicentē. Si is q' in clau
stro ē. eū q' versat' in p'lo interdū mīn' discrete mīn' ve circūspe
cte agē dephenderit in vbo cibo risu ira non ad iuditiū d' est im
p'iliat s; memērit scriptū. Melior ē miq'tas vīri q' bñfaciēs mlz
Nā q' in tua custo dia vigiliās bñfaciēs s; q' iuuat multos meli' r
vtili' facit. qd' si iplē nō valz oīa sine imq'tate. i. absq; ineqlitate
vite sciat sc̄ptū. qz caritas opit mltitudinē pctōz hucusq; Bñ.
Temerarie g' obiurgat vīz de p'lio reitente mlz nens in domo
qz vt ait iac. v. E' res si q's ex vob' errauit a vītate r dū terit q's euz
scire d'z. qm q' dūti fecerit pctōz; ab errore vie sue saluabit aīaz
ei' amorte r opit multitudinē pctōz. Ter cō gl'ificauit d's custo
diē suū p' etnāz gl'ificatōz dīme fruitōis gl'az tanto ei' āpli' p'cetis
cōicans. qnto ipe deū in via pegrinatōis p'ceteris ardenti' ada
mauit. Glorificauit aut' d's ipm ēplicit' cumulās sup eū p'mū sbā
le accūtale gñale. Primo dico gl'ificauit eū d's tāto habūdanti'z
cōicans ei' p'miū sbāle qd' ē dīme visionis fruitio in q' tota merces
sc̄tōz d'sistit qntc ipe deū ardenti' dilexit in via. Cū em' sm do
ctores p'miū rñd; merito r toci' meriti radix sit caritas tanto p'
cetis dedit ei' deus de p'mio sbāli qnto in via ad eū ardentiorē
hūit caritatē. P' remiū em' eēnciale qz d'sistit imp'ca diunctōe aīe
ad deū tāto p'xim' diūctus ē deo in p'ria. qnto p' caritatē ipe cō
iunxit se deo in via. Qd' aut' p' dñicus ardentē ad deū hūit cari
tatē ex h' p'z q' tam sublimē vitā r tā p'clarā ordinē instituit. r in
stitutū trāfigurādo in se ope adimpleuit di. n. bñ. Qd' opa sup
errogatōis r d'silioz q' p'cetis ardua sūt r difficilia iudicia sunt
maxie caritatis. vñ cū p'miū remetiat' sm caritatē habitā in via.
hic ē q' cū diuisi diuisimode diligāt diuisas ec' recipiāt p'miatōes
lic; vñ denari' qd' ē vita etna r visio dei oib' exhibeat' r h' ē qd'
vitas di. iob. xiiij. In domo p'ris mei mansiones multe sunt. Qd'
exponēs Aug. di. In domo p'ris mei diuisas p'mioz in vna vita
etna sigt dignitates. Itē postillator i eodē p'mio increato qd' ē
ōma visio q'si in vno denario oib' cōi mansiōes multe sūt. i. diuisē
pticipacōes siue fruitōis. qz pl' r mīn' fruunt' eadē bñtudine ī
creata ē em' ibi in d'ispi claritate. par gaudium et in pari gaudio

dispar claritas. De hac gla viri sc̄i d̄z Ec̄c. Dedit illi deo testa-
mētū vite τ sedē glorie sue. q̄ n. fecerit τ docuit magn̄e i regno
celoz mat. v. Qd̄ qz vt nqz fecit magn̄ valde in gla ē eff̄cs Sc̄do
glorificauit de2 sc̄m suū in p̄mio acc̄ntali qd̄ ē aureola qd̄ nō ē
aliud n̄ decor quidē puenēs ex ope p̄cellēti et p̄uilegiato qd̄ ē
p̄dicatō v̄gint̄as τ martir̄ q̄ sic p̄cibus alijs opiqz qz dā h̄nt ex-
cellētiā τ difficultatē. sic ec̄ p̄alijs remū nerant p̄ aureolā qd̄ ē d̄i-
minutiū ab aurea qd̄ ē p̄miū eēntiale. et qz sc̄s d̄nicus egregi-
extitit p̄dicator fatiēs q̄ docuit. Id̄ clarificauit eū d̄s h̄ ornatu
qd̄ aureola noiat. De his duobz p̄mijs. s. aurea τ aureola p̄t ac-
cipi illd̄ Dañ. xij. Qui docti s̄nt fulgebūt q̄si splēdor firmamēti
q̄ntuad p̄miū s̄bale qd̄ ē aurea. τ q̄ ad iustitiā erudiūt m̄ltos q̄si
stelle i p̄petuas eēntates τ h̄ q̄ntū ad aureolā. Tertio glorifica-
uit d̄s sc̄m suū sup p̄d̄cas glorias p̄mio ḡnali dotibz aīe q̄ sunt
tres. s. d̄gmtō dilectio ad h̄sio et glorificabit ad huc p̄ iudiciū
ḡnale. q̄tuor dotibz ip̄m corpz. q̄ sunt claritas ip̄assibilitas subti-
litas τ agilitas. de his ēbus glorificatōibz p̄t sumi illud apli. i.
Cor. xv. Alia ē claritas solis. alia lune. alia claritas stellarū. deo
totū opante.

De sc̄o Laurentio.

Is p̄sit dedit paupibz p̄s. ḡg. Terrena oīa suando am̄it
tim. largiendo suam p̄rimoniāqz n̄m retentū p̄d̄e ma-
net erogatu. Qd̄ d̄sidans b̄s laurētī tanq̄ prudēs mer-
cator oīa q̄ h̄uit ad dei gl̄az largiē erogauit sciēs p̄singul se p̄lo
q̄ centuplū acceptur. In v̄bis ḡo p̄positis duas p̄ticulas inēgi-
m. s. sc̄i laurētij largā distribucōz. sc̄do largiorē dei remūacōz
Primū ibi. disp̄sit de. paup. Sc̄dm ibi. Iustitia ei. ma. i. se. s. p̄tūz
aē sc̄i largā disp̄sio p̄z i q̄nqz. disp̄sit. n. paupibz elemosinā p̄ oīm
re2 suoz erogacōz. corpz dedit tortoribz p̄gms adustioz. ceas
luis gl̄az p̄crucis siḡcōz. passiōi paciāz p̄ hylarem exposicōz. deo
aīaz p̄ sumaz dilacōz disp̄sit aē singula h̄ in sumo. Sumū. n. i. ele-
mosinaz erogacōe. ē oīa erogare τ n̄ ex oībz d̄suare. summū autē
corpis exercitiū. ē corpz d̄cremare. Ignis. n. adustio corpz ḡuis
sime affligit. qz agit i corpz. Sumū ec̄ b̄nficiū p̄ris exhibuit i eo
qz nobiliore sensū visū viz p̄ donū luis repauit sumū ec̄ passiōi
exhibendū ē gaudēs τ trāquilla paciā p̄t deū. deū ec̄ nō medio
criē dilexit qd̄. in eo luce clarī cognoscit q̄ttam gaudēs oīa suffē-
bat nec dubiū q̄n sumā p̄mia suscepit. q̄ vt p̄d̄ctm ē sumā merita
h̄ p̄misit. h̄ de sc̄o laurētio breuē tacta sufficiat. Nūc si delectēt
ei. p̄mia nō pigeat nos ei. merit̄is d̄formari. qz ut ait ḡg. Ad
maḡ p̄mia n̄ puenē n̄ p̄ magnos labores. q̄ d̄sonat b̄n. Satis de-
licat. miles ē. q̄ sine victoria vlt coronā τ sine labore p̄miū red̄-
rit. Si ḡo cū b̄o laurētio cupim. p̄miari ei. nos merit̄is d̄forme-
m. Primo τ aī oīa de2 t̄pali s̄ba largas elemosinas pauperibus

erogantes vt aut in dīpēu dei grata sit nra elimofina τ accepta
ēphici dī amiculo decorari. dī. n. esse iusta in acq̄fitōe larga īdi
tributōe. affcūosa in cordis dīpassiōe. Primo dico dī eē iusta in
acq̄fitōe. q̄. n. vt ccc. dī offert sacrificiū de sba paup̄ū sic ē ac si vic
timēt filiū in dīpēu p̄ris. huc p̄ū. f̄ōza d̄m de tua sba τ n̄ alie
na. thob. iij. De tua sba fac elimofinā. Itē p̄sa. Frāge esuriēti pa
nem tuū. Scdo elina dī fieri larga erogatiōe vt fm facultatē q̄
possidem? elinā mē surem?. Ita vt tm̄ debem?. vt ex elina data
aliq̄ penuriā patiamur vt de elina q̄ paup̄ē reficim? nos aliq̄lē
indigentia sufferam?. hinc ḡg. Tūc bonā elinā erogam?. cū ex h̄
q̄ paup̄i dam? nos defc̄m hēamus. hinc thob. iij. Si multū tibi
fuit habūdantē ē huc. Si uo exiguū tibi fuit ec̄ exiguū libentē im
ptire stude. Tertō elina dī exhiberi cū cordis dīpassiōe. Gratioz
ē. n. cordis dīpassiō q̄ q̄libz man? datio di. n. ḡg. In ip̄o mie ope
aput et̄nū iudicē deū pl? solet animus p̄fari q̄ f̄cm̄ dī q̄ nob̄ ex
citandā nō dīd̄ere? paup̄ extior. s̄z de? q̄ petit m̄tior ipse. n. dīc
Mat. q̄ v̄m e x̄m̄imis meis fecistis m̄ fecistis. Non ḡo buccella
pams dī deo negari a q̄ regnū petim? nob̄ dari q̄ ḡo n̄ p̄t cū sc̄o
lauretio oīa paup̄ib? erogare. saltim n̄ negligat q̄ possidz cōica =
re. di. n. Fulgenti?. Qui tantā v̄tutē accepit a d̄no vt oīa q̄ ī m̄do
sūt celestis regnū amore d̄tēpnat q̄ h̄z vendat. τ egemis exp̄dat
q̄ v̄o tate v̄tutis n̄ dum ē. tm̄ ope? in eo bona volūtas q̄tū suppe
tat facultas. p̄fcs possideat p̄mū locū imp̄fcs saltim pueniat ad
fm̄ sit iste talis. q̄ ad dextrā iudicand? assistat. Scdo debem? cū
beato lauretio corp? tortozib? q̄ n̄ris t̄pib? ec̄cia in pace d̄scen
te n̄ hēantē tū vt ait ḡg. Martires eē possun? ec̄ si nullo p̄cutien
tū ferro trucidemur. τ itēz par nra h̄z martir̄ suū qz τ si carnis
colla ferro n̄ subdin?. sp̄uali t̄n gladio canalia desideria truida
m?. Sūt ḡo ēa corpis exercitia. q̄ n̄ris t̄pib? p̄martiro d̄putant
p̄ q̄ sanḡnez n̄m τ si n̄ f̄udim?. t̄n d̄sum? ac si gladio effudat q̄
nob̄ Ec̄. xxxij. Submethafora describunt v̄. dī. Cibaria τ v̄ga τ
cū? asino. sic pams τ disciplina. τ op? suo. p̄ h̄ ēa. s̄. panē disci =
plmā op?. tria intelligū p̄ q̄ martir̄ recōpensat. Sūt aut̄ ista. s̄.
nec̄ion̄ r̄strictō m̄d̄iffitilū opatō τ v̄tior̄ castigatō. Nā p̄ panē
nec̄itatis r̄strictōz p̄ op? d̄ifficiliū opatōez. p̄ disciplinā v̄tior̄
castigatōz accipim? d̄petent. h̄. n. martir̄ recōpensant qz p̄ ipsa
corp? attenuat macerat v̄sqz ad d̄sumatōz sanḡms quē martires
gladio effuderūt. Primo ibi corp̄i nō omnē sup̄fluitatē de nege
m?. sola ei nec̄ia ministrates. Qd̄ faciebat p̄s. h̄. n. uenit d̄solari aīa
mea r̄. apls. V̄ctū τ vestitū h̄ntes his d̄tenti sum?. h̄. n. b̄i. Sūt
q̄ in carne sua amat̄ t̄renas d̄solaciūculas siue in v̄bo siue ī signo
siue in f̄co τ s̄b̄ m̄trumpūt aliq̄n n̄ penit? t̄n r̄p̄unt inde ē q̄ ra
ro affcōes suas in deum dirigunt τ eoz deuotio d̄tinua n̄ est s̄z

horaria. ut veris dicā montanea. Impleri autē dei visitatōibz aīa
n̄ potit q̄ his distractōibz subiacet ap̄t qd̄ itez di. bi. De adim
tis obsecro vt d̄mestibiles sint tibi nō ec̄ delcābiles vel ec̄ d̄cupi
scibiles. Sc̄do coz n̄m a d̄cupiscibilibz sic abstractū exerceam? i
difficiliū r̄ arduoz opacōe dura r̄ aspa. r̄ q̄ maxie obfistūt r̄ re
pugnāt nob̄ virilit̄ aggrediētes nec p̄mittam? nos vincē q̄ refi
stūt qz si sel̄ victi fuim? deceto erim? pusillanmiores hinc dz̄. In
dicū. Maḡmmon̄ repta ē d̄tentō. Nā maḡmnes n̄cē est eē eoz
q̄ virilit̄ vincūt oīa q̄ obfistūt. Itē noc̄. Reuertē ad fuiturē q̄ p̄
d̄tentionē. Quod d̄ns mouē voluit cū dicebat. mat. Contendi
te intrare per angustam portam vocans bona opera angustaz
ptam que p̄delicias nostras fecimus nobis arda. vnde ad hāc
bellicosaz d̄tentōz hortat̄ nos ap̄2. heb. xij. di. Curram? ap̄ostu
nob̄ certamē aspiciētes in auctorē fidei q̄ ap̄posito sibi gaudio su
stinuit crucē d̄fusioe d̄tēpta. n̄ dū. n. vsq; ad sangnē restitistis.
Nec at̄ duricia siue difficultas ex duplici cā cedit r̄ mollescit. s̄
ex fruct? d̄sideratōe r̄ laboris assuefactōe de p̄o di. ap̄2. iij. cor.
Id qd̄ montaneū ē. r̄ leue t̄bulatōis s̄ modū in sublimitatē pon
dus gl̄e opat̄ in nob̄. de 2o di. Bi. Primū aliqd̄ ip̄portabile vt p̄
cessu t̄pis si assuescas n̄ a deo ḡue erit paulop? leue senties pau
lop? ec̄ delcābit. Tercio p̄d̄cis duobz exercicijs sup̄ad̄damus
castigatōz vt si corp? n̄m delicias assuetū de p̄d̄cis duobz exerci
cijs aliqd̄ surripiat. h̄ t̄cia castigatō resartiat castigās r̄ emēdās
qd̄ in p̄ozibz neglectū ē. Quoties ḡo corp? n̄c̄ijs n̄ d̄tentū sup̄
flua sup̄sit vel op? dimisit calcaribz vrgeat r̄ durissime p̄umāt
Inx̄ illud Ec̄. xlij. Seruo pessimo lata sangnare. h̄nc bi. Si q̄
aliq̄n̄ m̄missum fuit si q̄t̄ ip̄fcm suo loco. suo mō. suo t̄pe n̄ tran
seat ip̄unitū. vel ec̄ inrecōp̄satū qz si q̄s dixerit illud p̄u. Vires
n̄ sup̄perūt h̄ndē qz ibidē subiūgiē. Qui inspectōr ē cordis ip̄e
intelligit r̄ obsuatorē aīe tue n̄ fallit. Quia vt ait bi. Iā vix ē a
liqs. q̄ in his q̄ ad deū sunt expiri velit qd̄ possit. r̄ qd̄ p̄mpti
me p̄t q̄ncūq; fm carnē vel sc̄m siue timor ip̄ulerit vel cupidital
traxerit in tuo fuitō indicat se n̄ posse s; si fallim? hoīes in sc̄ios
n̄ nos p̄mittas d̄ne vt q̄si volētes fallē te fallam? nosmetipsos n̄
laboram? qz n̄ possum? vel nos nō posse credim? vel d̄suetudine
ocij. vel delicias n̄ aq; nos nō posse efficim?. In his t̄bus. s̄. p̄de
lcabiliū restrictōz difficultiū opacōz. r̄ de neglectis p̄castigatōz
corpis martiriū sufficient̄ recōp̄sam? Tercō cū b̄o laurētio de
bem? p̄ris luis gr̄am. vt q̄ in p̄d̄cis exercicijs soli deo interī? vixi
m? nūc p̄ bona exēpla exteri? p̄rimis luceam? qd̄ mouē studuit
d̄ns mat. v. di. luceat lux v̄ra corā hoībz. vt vidētes bona opa
v̄ra gl̄ificēt deū v̄m q̄ in celis ē nō vt nos laudemur. s; vt d̄s gl̄i
ficet. Nā ne nos laudemur iubemur opa n̄ra occultare. vt autē

ds glificet iubeatur manifestare. hinc di. 88. Sic nrm op^o sit in
publico quaten^o intentio maneat in occulto ut de bono ope nro
pxis pbeam^o exēplū τ tñ pntēcōz q soli dō placē cupim^o sp op-
tem^o secretū h aut lum bon exēpli pxis nris ē plicit exhibend^o
ut ait Bii. scz hitu actōe smōe hitu ne sit notabil actōe ne sit re-
phēibil smōe ne sit dēptibil. de p^o di. aug. Pctus n^o mores ho-
nestos phibeat disciplinā redoleat maturitatē oia t nō vt hoī-
bus placeam^o. s; ne ei scandalū pbeam^o. de 2° di. 88. Expediit vt
actōes nras caute τ pvide disponam^o. de 3° aug^o. Sermo n^o nō
sit mans. s; vt suadeat à moneat à dsolef à edificz vel q mimū ē
n scandaliset. h lumē bcm exēpli mlto nobili^o ē τ pxis utili^o. q; si
phgnū crucis cecos illuare^o. qz pmiū lum scim fac hoīez s; n
istud. nā sic vitas ait Mat. di. In iuditō dñe in noīe tuo pphauri-
m^o τ sig mlta fecim^o. Quib^o dicet dñs. Mmē dico vob nescio vos
Discedite a me cparij imiqtatē Ven qz pauci i his q dca sūt dō
exhibēt totū posse. Iō ds salutē n^o az sities supplet qd mm^o faci-
m^o tbulatōes imittēdo qz si vtuose sufferim^o ad^o erim^o gloriofi.
Quāto g^o cū bō laurētio passioi dem^o paciaz. Ita ut qtdo tbulā-
tōis tbatōis flagellatōis ad eo vl hoīb^o occurrerit n solū paciētē
s; gaudētē ppe dñm sufferam^o nec o deū murmurātes. nec malū
hoīb^o p malo pcuram^o s; dicam^o cū iudith. non vlāscamur nos
p his q patimur. s; reputātes pctis nris h ipa miora eē suppli-
tia flagella dñi qsi sui q corrupimur ad emēdacōz n ad pditōz
n^o az euenisse credā^o Sūt at tres cāe ppe qz n solū tbulatōes sūt
paciētē suffēnde. s; sūmo desidio affectāde. s. dei pntia. libatōis
sta pmiorz sta. Que tā tangūt succinēte in vno vñculo cū d^o. cū
ipo sū mēbulatōe. ecce pmū eripiā eū. Ecce sm glificabo eū. ecce
tertiū. Dñi nō meli^o scdo nō iocūdi^o. tēcio nō utili^o. Quāto τ vltia de-
mus deo cū bō laurētio aiaz p suā dilcōez. deū ut dignū ē sūma
dilcōe diligētes sūmū at adicim^o ad dñiaz ifine τ m ediocris di-
lōis sūmā at dilcōz illā dicim^o q p tres dñias ab alijs dilcōib^o i-
feriorib^o se pat. Illa at sūmā dilcōz dicim^o q pugt msepabilz. gu-
stat m satiabilz heret isepabiliē. Primo g^o dico illā dilcōz meri-
to dicim^o sūmā q pugt m supabiliē. nulli vmq; cedens qntūcūq;
tumultuati adūsitati. In q stetit ap^o. Cū oibus adūsitatib^o enu-
meratis subiūxit. s; in his oibus supam^o ppe eū q dilexit nos In
illa. n. vita dēptmē τ mors desiderat de q di. Bii. Ex illa dilcōe
extiuit illa fidelīū mtrepida dñtātia cōdis q supplitia dēpnētes
τ mortē calcātes gaudētes p medias mortis fauces ad pñiaz fe-
stinabāt. Scdo illa dilcō gustat isatiabiliē ipa. n. dilcō mīstrat
aīe illū cibū q dese di. Qui edūt me ad^o esuriēt. q gustato. mori
mur oīb^o q sūt m di. Ista. n. dilcō vt ait bii. Forti qdā viciētā n
assensorijs gōib^o. s; mo pimatīs raptib^o vel excess ib^o rapit aiaz
ad sublimia celestīū secretōz vbi forbillat τ gustat dñm bonū.

Tercio ista dilcō dicitur iō sūma qz heret inseparabilē nō vnq̄ admittēs p qd separari possit acaritate dei. Inqua stetit ap̄ cū dicebat Cert⁹ sū qz neqz mors rē vsqz nō potuerit nos separare a caritate q̄ ē in xp̄o ihu. vñ ista dilcō iō inseparabilē herē dicitur qz in vita p̄manet in sc̄ificatōz. in trāitu in viaticū τ defēsōz in iudicō in redēptōz siue defēsōz. in p̄ta in et̄naz sc̄ificatōz opante in nobis rē.

De eodem.

Aurētio bonū op⁹ opat⁹ ē v̄ba sūt ecclie bēi laurētij glaz p̄comzatis di. bñ. Cū spōsa q̄ ē ecclia v̄ba ī scrip̄tis dicitur vel alēat vl̄ alēnat fortior ē illa d̄positō q̄ p̄positō p̄ma verbor. Si. n. cui⁹libz sc̄ti v̄ba in sac̄ scrip̄ta posita utpote p̄sa. Iere pauli vel iobis autētica accipiuntur cur nō magis v̄ba ecclie ex illis oib⁹ tāq̄ ex mēbris d̄gregate v̄ba tāq̄ autētica recipiunt. In v̄bis g⁹ p̄positis sc̄ta ecclia q̄ ē spōsa xp̄i sc̄m laurētium d̄m̄dat ap̄ opib⁹ sui bonis. Que at̄ τ q̄lit̄ ei⁹ opa bona fuerint in s̄mōe ap̄ puit p̄cedēt. Nā ex bonis ei⁹ opib⁹ bonā τ gloriā τ inmarcessibilem adept⁹. Quē si ap̄t adeptā ei⁹ gloriā τ bona opa volum⁹ hōrare. studeam⁹ quō ip̄m in bonis suis opib⁹ imitemur. vt si cupim⁹ ei⁹ hōrez nō refugiam⁹ laborē. Ad h. n. oim̄ fideliū xp̄ianoz d̄ eē intentio ordinata finalit̄ vt in bonis opib⁹ sc̄tos q̄z vita ad nob̄ ap̄omē imitemur. vt sic ip̄i deū. de q̄ Sū. j. d̄. Vidit d̄s cūcta q̄ fecerat τ erāt valde bona p̄v̄rib⁹ imitati sūt sic nos q̄ simū exemplar seq̄ nō possum⁹. salci ip̄o minora exēplaria imitemur. Vt g⁹ opa n̄ra bona fatiam⁹ ip̄a d̄emus q̄b⁹ dā ammiculis tāq̄ ornamtis deo placētib⁹ adornare d̄nt. n. opa n̄ra p̄cedē ex opantis bonitate p̄mpta volūtate intentōis sinceritate opis difficultate studiosa viuacitate feruenti caritate opantiū multiplicitate h̄ ornamta opa n̄ra fatiūt bona τ erūt ḡta τ accepta nō solū tāq̄ bona s̄z tāq̄ optima apud deū. D̄no dico qz opa n̄ra erūt boni ex opantis bonitate. hinc vitas luc. vj. Bon⁹ hō de thesauro cordis sui p̄fert bonū idē. Nō ē arbor bona q̄ fac̄ fructus malos. Ac si dicat. nullū op⁹ bonū fieri p̄t. n. de hōie bono. et tāto erit opus bonū q̄ntū fatiēs extat bon⁹. Vñ sic bona plāta faciunt bonū semē τ rursū illud bonū semē facit itēz bonā plantā. si semiatuz filie sic bon⁹ hō facit bonū op⁹ τ illud bonū op⁹ rursus facit hōiez meliorē. vñ Aug. nō ē bonū n̄ ex te bono. It̄ ḡ. Non placuit abel ex m̄ne s̄z mun⁹ ex abel inq̄ntū g⁹ boni sum⁹ corā deo. in t̄m bona erunt n̄ra opa apud deū. Sc̄do opa n̄ra d̄nt p̄cedē ex p̄mpta volūtate. q̄to. n. p̄mptior τ beniuolētior tāto erūt opa meliora ex hac p̄mpta volūtate offēbat p̄pls deo donaria. j. palipp. xxi. Cū dicēt dauid d̄ne d̄s p̄m n̄oz custodi hāc voluntatē cōdis eoz. τ sp̄ intui veneratōz mens ista p̄maneat. Quia vt ait ap̄. ij. Cor. iij. Si voluntas p̄mpta ē. s̄m illud qd h̄ accepta ē dico. qd at̄ n̄ ē volūtariū. n̄ ē gratū d̄no nec acceptū. Vñ Exo. xxx. Om̄is

voluntari? et prius aīo offerat dño qz anolētib? nil oīno acceptat.
Quia ut ait ap? .ij. cor. .ix. Vñ? qsqz put destinavit in corde sue
offerat n̄ extititā a ex nccitate hylare. n. datorē diligit d̄s. Nō
em̄ d̄s dat d̄s q̄t offerat. s̄z ex q̄nto. s. affcū di. n. gg. Cor 7 n̄ sbaz
p̄fat d̄s. nec d̄s dat q̄ntū m̄ ei? sacrificō. s̄z ex q̄zto offerat Valuit
nāqz petro 7 andree regnū celoz rethe zache dimidiū sbe sue.
valuit vidue duo mūta. valuit alēi calicē aq̄ frigide regnū itaqz
dei tm̄ valz. q̄ntū h̄s. valet ec̄ bonā voluntatē. Nā an̄ dei oculos
nūq̄ vacua ē man? a munē. si archa cordis repleta ē bona volū-
tate. qz ut ait bñ. Bona volūtas m̄ aīo ē origo oīm bonoz 7 oīm
m̄ v̄tutū. q̄ q̄ h̄z secū h̄z q̄cqd̄ ei ad bñ viuendū op? ē iō custos
aīe sue. valde d̄z eē sollicit? circa custodiā volūtatis sue vt p̄m-
dent intelligat 7 discernat q̄t sit. qd̄ intotū vlt. 7 ap̄t qd̄ vlt. q̄t
qd̄ aliud vlt qd̄ ac̄ m̄ totū vlt d̄siderandū est ei q̄t illud sit q̄ sic
vlt. Deinde q̄tū velit 7 quō velit v̄tū vsqz ad d̄tēplū suiipsi? et
oīm q̄ sūt vel eē p̄nt 7 h̄ n̄ tm̄ exiuditō rōms. s̄z eē ex affcū mētis
vt iā volūtas pl? q̄ volūtas sit vt amor sit qz maḡ volūtas amor
ē. s̄z ne maḡ volūtas oberret. recta idiget intentōe q̄ m̄debitū
finē dirigat volūtatē. Tertō g? opa n̄ra fieri d̄nt in r̄ca intentōis
sinceritatē. Est ac̄ r̄ca 7 sincera intentō. vt singula n̄ra opa n̄ ad
placendū hoīb? s̄z ad d̄placendū soli deo fidelz faciamus. Et qz
d̄s nobilissim? ē fins. iō cuiqz opi n̄ro talis fins p̄ r̄caz itentōz
ponit̄ erit nobil̄ s̄ modū. sic. n. vlgariē d̄z. Si fins bon? totū bo-
nū. h̄c bñ. Intendē m̄ deū ap̄t deū. h̄ ē v̄trāqz faciē h̄re pulcher-
rimā. i. actōz 7 intentōz. h̄nc v̄itas di. Si ocul? tuus simplex fuit
totū corp? tuū lucidū erit. Qd̄ exponēs aug. di. Oculū h̄nc acci-
pe d̄emus ip̄az intentōz q̄ facim? q̄tqd̄ facim?. q̄ si m̄da fuit 7 r̄ca
et illd̄ aspiciat qd̄ aspiciendū ē. oīa opa n̄ra q̄ fm̄ eā opamur n̄cē
ē eē bona. Vñ nouim? oīa opa n̄ra tūc esse m̄da 7 placē m̄d̄sp̄ū
dei si fiāt simplici corde. i. intentōe sup̄na. q̄ oīa opa n̄ra totum
corp? appellāt. qz ap? mēbra n̄ra d̄ic qd̄a opa. q̄ ip̄bat 7 mortifi-
cādā p̄cipit di. Mortificate mēbra v̄ra q̄ sūt sup̄ terrā. formica
vōz imūditā auaritiā. Nō g? q̄t q̄sqz faciat. s̄z q̄ aīo et q̄ intentōe
faciat d̄siderādū ē. Vñ qz nec volūtas nec intentō app̄bat si cir-
ca leuiat 7 ap̄e nulla exerceant. Quarto opa n̄ra opari d̄em? cuz
difficultate. h̄ ē d̄nt eē ardua 7 difficilia. vt ex arduis 7 difficulti-
b? volūtas 7 intentō d̄gnoscat̄ seriosa. M̄d̄ h̄ac difficultatē cona-
ti sūt oēs q̄ deo vnqz placē cupiebāt d̄sidentes qz dura 7 aspa
vald̄ difficilia ī d̄no ih̄u xp̄o p̄cesserūt. q̄ oīb? suis el̄is 7 dil̄cis
di. luc. Ego dispono vob̄ sic disposuit m̄ p̄r me? regnū ac si dicēe
di. Sic disposuit m̄ p̄r me? vt venēs de celo ī h̄c m̄dm̄ nō nisi p̄
dura 7 aspa reitar̄ illuc. Sic 7 ego dispono vob̄ vt seq̄mur vesti-
gia mea. Cui d̄sonat qd̄ d̄z ī actib? p̄ multas t̄bulatōes oēs nos
itroire ī regnū Qui. n. vt ait ap?. Sant xp̄i carnē suā crucifixe

cum vicijs et concupiscentijs. Ad hoc glosa exercitia hortat nos dñs
psa. xxxv. di. Cōfortate man⁹ dissolutas et genua debilia robo-
rate. Qd si vos n̄ castigabim⁹. nos dñs vtiq; castigat nos si tñ su-
m⁹ de nūero elcōn et mē filios dei dputati di illd psa. Ego maiz
pono⁹ apponā nulli g⁹ elcōn h̄ p̄cīe Iux illud apli heb. xij. Ela-
gellat oēm filiū q̄ recipit Qui at omz dñc n̄l excipit n̄ eos q̄b⁹ nō
p̄cīe mēnū. de q̄b⁹ d̄: p̄ psa. Miserere ip̄io. q̄ exponēs bñ. d̄:
Hāc māz ego volo p̄ māz volo vt irascaris m̄ p̄ h̄ ea ira q̄ cor-
rigis deum n̄ q̄ excludis deua sic g⁹ elcī et rep̄bi h̄nt sua disti-
cta tpa ad castigand di. gg. Iō d̄s h̄ quib⁹ dā p̄cīe vt eos ip̄pe-
tuū fiat. Et iō h̄ ferit q̄dā nō p̄cēdo vt mēnū p̄cīe. qd p̄ file-
subiūgens. Despatis egriis q̄tq; poposcerint medici dari p̄cipi-
unt. et eis q̄ reitci ad salutē p̄nt q̄c̄t appetūt dari d̄ d̄c. Eligat g⁹
q̄sq; qd voluit qz ip̄ossible ē. q̄i alia istoz. s. vel m̄ p̄nti vel m̄ fu-
turo oīs hō duris et alpis aterat q̄ g⁹ fuis malis se subducē d̄
siderat mala p̄ncīa suffēat patientē. Si at mala p̄ntia d̄clmare de-
siderat. fuis mala expectat certi⁹ oī certo. Q̄nto opa n̄ra fatiē
da sūt studiosa viuacitate h̄ ē ut cū maḡ diligētia et sumo cona-
mine n̄ra opa fatiam⁹. Nā fidel diligētia iūcta opib⁹ pl̄q̄m ipsa
app̄ciat ap̄t q̄. ij. palip. xix. d̄: cū diligētia oīa facite. sciētes q̄
m̄ ocul⁹ dei placz diligētia pl̄z q̄ op⁹. h̄ at diligētia nō ē aliud n̄
m̄tenta deuotō. et deuota attēcio. et h̄ facim⁹ q̄n̄ mēntē n̄raz m̄fi-
gim⁹ m̄id q̄ tūc facim⁹ oēm euagatōz mētis d̄stringētes De hac
diligētia et diligētī deuotōe docet et di. bñ. Ammonēd⁹ ē sp̄ual
hō q̄nta p̄t puritate cordis m̄tendē m̄ eū cui sacrificiū offerre se
ip̄m attendē q̄ offert m̄telligē q̄t offert et m̄ his m̄figē mēntē q̄nt
q̄ p̄uat ex his lac deuotōis. Et tūc currit deuotio sine labore.
sine sudore via sua. h̄ diligētia multū ḡta et accepta ē ip̄i deo. sic
ei⁹ oppositū multū displicz ip̄i deo qd ē tepiditas et negligētia.
Vñ qd aīa i cōpe. h̄ ē deuotō m̄ ope q̄tūcūq; n̄ aliqd sit de ḡne
boni si bñ h̄ ē diligētē nō agiē p̄dit qd amō bonū suū. vñ ad hāc
deuotā diligētia mouē voluit nos dñs deut⁹. Cū dicebat. Iu-
ste qd iustū ē exequaris. Iustū em̄ ē qd libz bonū op⁹. qd rōz h̄
boni. Qd tūc iuste agim⁹. q̄n̄ illud debito conamio dño exhibēz
Hāc attentaz deuotōz d̄mēdat ap⁹. j. cor. xiiij. cū di. m̄ ecclia vo-
lo q̄iq; vba loq̄ m̄ sensu meo q̄ decē milia vboz sine intellēu Me-
si dicat. breuis orō cū sensu adhibito pl̄ placz et placeat q̄ lōga
sine intellēu vt si placē cupim⁹ opa n̄ra deo offeram⁹ ea cū liba-
mibus sic mād atū est m̄ lege captiuātes vt d̄sulit ap⁹. ij. cor. x.
Omne intellectū m̄obsequiū xp̄i qz vt d̄z sap. Spūs sc̄s aufert
se a cogitatōib⁹ q̄ sūt sine itellēu. Qd expōit bñ. di. Licz n̄lla co-
gitatō sit sine oī itellēu. ille tñ dicūē sine itellēu eē q̄ n̄ h̄nt vtilē
itellēm et sūt vane et otiose cogitatōes. q̄ p̄t m̄tencōz fiūt vbi et si
repellere ase sōm sc̄m non est m̄ voto cogitātis. fit tñ exculpa

negligētis. vt spūs discipline merito se auferat a cogitatōibus
 indisciplinatis. Ergo opa nra facere debemus ex sincera caritate
 sine q̄ nullū op⁹ q̄tūcūq; de gr̄ie boni aliq̄līe acceptat qd̄ exp̄sse
 ap⁹. m̄sinuat. j. cor. xiiij. di. Si linguīs hoīm loqr̄ et angelorū. carita
 tē ac n̄ habilo fr̄s sū tanq̄ es sonās ac cymbalū tinnēs zc. Inq̄b⁹
 v̄bis p̄ponit q̄tuor nobiliora exercitia q̄ fieri p̄nt p̄bans p̄ locū a
 maiori. vt si h̄ tā nobilia tā sup̄ma exercitia sine caritate n̄ valeāt
 multomin⁹ media tā. et m̄iora exercitia n̄ valēt. q̄m auctem apli
 b̄i. exponēs sic di. Caritas ē bonū m̄q̄ n̄ op⁹ m̄imū despiciē sine
 q̄ nec maximū acceptat. Nō p̄dicatō et si linguīs angelorū fiat. n̄
 fides ec̄ si mōtes trāfferat. n̄ elinaz ec̄ si om̄s facultates incibos
 paup̄ū distribuāt. n̄ corp̄is afflictō. ec̄ si tradat corp⁹ vt arde
 ant. n̄ missaz solēma qz an̄ reconciliatōz fr̄is mun⁹ p̄hibet. Est em̄
 fortis vt mors dilcō. q̄ n̄ aliud sūnt amāte; cogitare n̄ qd̄ amat
 Qua. n. p̄te si eē possit illi⁹ obliuio. q̄ p̄ter illos radios incircu
 scripti lūis p̄ter illos riuos in corrupte dulcedis. quib⁹ ineffabi
 līe aiaz īfluūt et replet d̄s. et amāti se p̄bē n̄ cessat n̄ senit. Inteḡ
 q̄ppe amatoz dei q̄cunq; se vertit faūliarē h̄z ammonitōz amoris
 reb⁹ ip̄is p̄ speculo v̄tū et in oī qd̄ cernit sui amatoz resultat
 m̄ozia. aspiciēt cūcta q̄ addidit et q̄ addidit sine. Et in his oīb⁹ nō
 amirabilis q̄ amabilī occurrit atq; ex arra dilcōnis quā p̄us tulit
 sapiētē estimat q̄ta refuauit in dotē cast⁹ colūbm⁹ q̄ ocul⁹ amō
 ē q̄ in reb⁹ hūao vsui d̄cessit nulla libidīe figiē h̄z intr̄ātorijis d̄tē
 platē eēna. Septio opa nra opari debem⁹ opa cū multiplicitate.
 h̄ ē vt oīa mēbra corp̄is et om̄s affc̄s aīe mutuo se adiuuēt. et cer
 tatim adueniāt in obsequiū xp̄i. qz sic d̄z in pul. xvij. Vbi fr̄ adiuuat
 a fr̄e. ibi firma ē ciuitas. qz si fidelit̄ se adiuuēt cito p̄ficient bo
 nū op⁹. talis coadiuuatō multū placz deo. sic d̄z Ec̄c. In trib⁹ b̄n
 placitū ē sp̄ū meo q̄ sūt p̄bata corā deo et hoīb⁹ q̄z vnū ē cor
 dia frat̄z. Si aut̄ h̄ij fr̄es dissentire incipiūt om̄e bonū qd̄ agiē
 n̄ valz. sic n. d̄z Ec̄c. xxiiij. Vn⁹ edificās et vn⁹ destruēs. q̄t p̄
 dest n̄ labor. vn⁹ orās et vn⁹ maledicēs. c⁹ vocē exaudit d̄s. talz
 agens hō n̄ p̄ficiet. Si. n. lingua orauit man⁹ at̄ spoliāuit. ā man⁹
 elinaz erogalit. et lingua blasphemauit q̄t p̄ficiet. vel. h̄z p̄hibz
 paulus. j. Corint̄h. j. Fratres non sint in vobis sc̄ismata. Sic ita
 qz omnia concorditer facimus adiuuante ihesu xp̄o.

De assumptione virginis. Secundo prim⁹

Quid et oīs isrl̄ deducebāt archā federis d̄ni in iū bilatō
 j. palip. xv. di. jero. Nulli dubiū qm̄ totū ad laudē et gl̄az
 filij p̄tineat. q̄tq̄d̄ digne semēci sue exhibitū filiit. Vt s̄
 i vna eadēq; reuerētie exhibitōe. et filiū gl̄ificem⁹ et m̄fz hōzem⁹
 dignū duxim⁹ aliq̄t dicē. q̄ laudē m̄ris et filij gl̄az redoleat. Vt

apud filiū meritū. et apud matrē intercessōis grā amōscōmur. apē qđ
sciendū qđ glōsa vgo et mī dei apē mītas ei⁹ p̄rogatiuas et ex
cellētias q̄ nec paucis v̄bis. nec figuris exp̄mi poterūt multis ē
noīb⁹ desiḡta. et em̄gmatib⁹ figurata. Nā apē vice ei⁹ sublimica
tē celū. apē grān fertilitatē tra. apē hūilitatis p̄fūditatē mare
ē appellata. Sic et in h̄ loco apē reilentia quā p̄res antiq̄ veteri ar
che exhibebāt. Archa ē vocata. In v̄bis 8° ap̄positis quatuor intelli
gim⁹. Passūm̄tis dignatōe mōi sumēdi veniatōz. assumpte p̄sone
sublimatōz oīm istoz sp̄ualē exultatōz. p̄mū ibi dauid et v̄m̄sus
isrl. scđm̄ ibi deducebāt. terciū ibi archā dñi. q̄rtū ibi in iubilō.
Verū qđ h̄ festiuitas ad p̄sonā assūptaz. i. ad v̄ginē glōfaz q̄ nob
noīe arche ap̄om̄t soluz p̄tinet. Iō obmissis alijs duo dicant de
ea. s. de arche ad mariā p̄patōe. 2° de n̄ra ad archā exercitatōe.
Dz at̄ b̄ta vgo archa apē quatuor s̄litudīes. s. apē celestis p̄amis
d̄tinētia ap̄iciatōis clem̄tia p̄ cetis excellētia obsequioz reientia
tia. Dño dico qđ p̄ archā b̄ta vgo duementē accipit apē celestis
p̄amis d̄tinētia. qđ sic vet⁹ archa celestē panē māna viz in se d̄
nebat sic b̄ta vgo eū qđ dese ip̄o d̄. i. o. h̄. v. j. Ego sū p̄amis viu⁹ qđ de
celo descēdi. in se gerebat. Scđo d̄ca ē archa apē ap̄iciatōis cle
mētia. Qđ sic archa sp̄ d̄iūcta. fuit ap̄iciatoria. dño in b̄te. Exo.
Dones ap̄iciatoriū sup̄ archā. sic ap̄iciatō et m̄ia sp̄ d̄iūcta ē v̄s
gim̄ glōse. h̄ in c̄ b̄n. Sileat m̄iaz tua vgo b̄ta. qđ eā in suis nccitatē
b̄ iuocata sibi n̄ sentiat p̄fuisse. Et subiūgit nos 8° fauli tui ce
tis in v̄tutib⁹ tibi agaudem⁹. S; in m̄ia tua poci⁹ nob̄ ip̄is. lauda
m⁹ v̄gimitatē. hūilitatē miramur s; m̄ia tua m̄is tuis dulcius.
hāc ap̄lectimur cari⁹. hāc crebri⁹ inuocam⁹. Tercō b̄ta vgo apē
excellētiaz archa dz qđ sic antiquit⁹ inē oīa vasa sc̄uarū archa
fuit excellētissimū atq; diḡssimū. Sic archa n̄ra glōsa vgo mē oēs
puras creatas diḡssima ē et h; in oīb⁹ p̄ncipatū. h̄ic exp̄sona ei⁹
dz. Ecc̄. x. xiiij. Ego in altissimis h̄ito glōsa. s. diḡtate et excellē
tia. h̄ in c̄ b̄n. Et si multa f̄ca sūt in creatis n̄l tñ tā magnificū tam
excellēs fecerūt opa diḡitoz dei. Quāto glōsa vgo d̄ca est archa
apē obsequioz reilentia p̄cipue. qđ dauid et v̄m̄sus isrl tā obse
qđ arche veti exhibebāt qđ ec̄ i hodierna festiuitate d̄s cū oī mī
litia celestis exercit⁹ reilentē cū archa n̄ra exercebat Dño. n. antiq̄
p̄res archā suā gaudentē deduxerūt. reilentē introduxerūt decentē
locauerūt sic palip. viij. exp̄m̄t euidentē. Sic eadē t̄plex reilentia
regine n̄re ē hodie exhibita glōse. p̄ dauid. n. qđ māufortis d̄icē
d̄s itelligit p̄ isrl at̄ oīs exercit⁹ celestis militie accipit. qđ hodie
glōfaz archā n̄raz deduxerūt. introduxerūt. et glōssime locauerūt h̄
ta p̄ d̄m̄ē p̄seq̄tes. de p̄o dz ij. Re. vi. dauid et v̄m̄sus isrl d̄du
cebāt archā d̄ domo obededom̄ ic̄iuitatē dauid. h̄ at̄ v̄m̄sus isrl
filioz israhel qui deducebāt archaz in septē turmas erat p̄tita

Pa

Pa

Sido

Te

Quar

Pa

Quidam d̄icunt

Sic n. subiungit in p̄d̄c̄is v̄bis v̄ d̄r. Erāt at̄ cū dauid septē chori
 Sic n̄ dauid ihs x̄ps τ v̄m̄l̄sus isrl̄. i. v̄m̄uersus exercit̄ celestis
 familie deducebāt archam n̄r̄az gl̄osaz v̄z mariaz de domo obed
 edem. qd̄ fuit̄ int̄ptat̄ sign̄s eccl̄iaz militantē. Erat ec̄ n̄r̄ dauid
 septē em̄is siue chor̄is st̄ipat̄ v̄z angelis. p̄riarchis p̄p̄his apl̄is
 mart̄rib̄ ofessorib̄. v̄gimb̄. his vij chor̄is hodierna die deduc̄
 ebat archā istam dauid n̄r̄. h̄ deductō figurata quēment̄ legiē
 h̄ester. ij. v̄ d̄r. Precepit rex assuer̄ vij euechis q̄ in d̄sp̄cū eī m̄
 strabāt. ut introducēt reginā corā rege posito sup̄ capite eius
 opademate vt oñdēt cūctis p̄p̄lis τ p̄ncipib̄ illī pulchritudinē
 p̄ q̄s eunuchos p̄d̄ca vij ḡna sc̄tor̄ p̄nt̄ quēment̄ intergi. Qui b̄n̄
 eunuchi vocant̄. Qz sic luc. ij. d̄r. In resurrectōe nec nubēt n̄c̄ nu
 bent̄. Sc̄do antiq̄ p̄res archā deductā reuēnt̄ introduxerūt. sic
 n̄. d̄r. ij. palip̄. v. D̄z h̄ salon̄ agregauit cēs maiores natu filior̄
 isrl̄ τ cunctos p̄ncipes t̄buū τ capita familiāz de filiis isrl̄ in ir̄lm̄
 vt adducēt archā federis d̄ni de ciuitate dauid q̄ ē Sylo. ves
 nerūt itaqz ad regē. isrl̄ in die solē m̄s̄is vij. Cūqz venissent cū
 cū seniores isrl̄ portauerūt leuite archā τ intulerūt eā cū om̄z pa
 turā. Per hūc regē salomonē q̄ pacific̄ int̄ptat̄ d̄s p̄r̄ q̄ in sua di
 uinitate sp̄ quiet̄ ex̄ns disposuit oīa suauit̄. q̄ cū oī exercitu cele
 stis militie n̄r̄az archā reuēnt̄ introduxit n̄c̄ vacat amisterio. q̄
 eand̄ archā dauid d̄r̄ duxisse τ salon̄ m̄duxisse qz ihs x̄ps p̄ da
 uid q̄ manu fortis d̄r̄ designat̄ eo q̄ i passioe mortis fōti manu
 ad redimend̄ gen̄ hūanū puguit occurrēs m̄ri eā gl̄ose dedux
 it S̄z d̄s p̄r̄ p̄ salomonē designatus c̄z ap̄tū ē dare regnū ip̄az gl̄o
 sius introduxit. q̄ at̄ ad p̄r̄ez p̄tineat dare regnū apte testat̄ fi
 lī mat. ij. Vbi filijs zebedei stulte petētib̄ dixit. Nescitis q̄t pe
 tatis. potestis bibē calicē q̄z ego bibitur̄ sū Qui r̄nderūt possu
 m̄. τ r̄ndit Calicē quidē meū bibetis sedē at̄ adextrā meā vel
 ad sinistrā n̄ ē meū dare vob̄ s̄z quib̄ patū ē a p̄re meo. Cui d̄cor
 dat Iac. j. cū di. Om̄e datū optimū τ om̄e datū p̄f̄m̄ ē de sur̄sū
 descendēs a p̄re luminū. Vñ qz s̄d̄cm̄ ē q̄ intulerūt archā τ om̄z
 paturā. ap̄t̄ qd̄ sciend̄. q̄ gl̄osa regina hodie in regnū celoz̄ ē in
 troducta cū q̄druplici appatu. s. cū comitat̄ multitudie. diui
 tiaz maḡaudie decoris pulchritudinē. delitiaz teneritate. his
 q̄tuoz̄ appatib̄ gl̄osa regina thalamū sp̄osi sui ē introducta. De
 comitat̄ at̄ multitudie facis sup̄r̄ ē exp̄ssum. Sc̄do introduc̄
 cū diuitiaz maḡtudine n̄ cū talib̄ diuitijs q̄ danē hoib̄ in malū
 sū q̄s vitas vocat fallaces diuitias. s̄z cū diuitijs q̄ v̄e diuitie
 sūt. Quaz̄ tā sūt ḡna. s. diuitie meritor̄ vtutū τ gr̄az̄ q̄s thesau
 rizauit gl̄osa v̄go sup̄ om̄z purā creat̄az. qz q̄s lib̄z hūit in sumo p̄
 ut poterant in via apprehendi de quaz̄ copia figuratiue dicit̄.
 ij. Regū. x. Non sūt allata aromata tam multa q̄z ea que dedit

Sede Remedia David

Syon

*Sz in orarulo, un extra
in dplomo apli*

*Subdota d̄ in quadam
cl̄y apparatu*

Sede

ipam pferre debuit vniuersis. Secdo locari debuit i h medio apse se
ipaz vt qm hac via r vita sup oms viatores m meritis vtutibus
r gcijs excreuit. sup se solu filiu hns merito incelo debuit collo
cari. Tercio h mediu possidet apse nos eo qm in celo int nos r deu
beaz offitiu mediatx apse qd in ei laudib sepe vocat hois et dei
mediatrix. hinc bh. Secunz hns accessum o ho ad deu vbi an prez
filiu an filiu mrez hns filio condit pri vulnera. m condit filio pe
ctus r vbera nec vlla pt esse repulsa vbi tot virtutis acurrunt in
figma bh. Maria mirabili appetate mediu appellat ad illa. n. sic ad
mediu. sic ad negotiu sclon respiciunt r q habitant in celo. r q habi
tat in inferno. r q nos pcellerunt. q nos sum? r q nos secun? r na
ti natoz r q nascunt ab illis. Illi q sut in celo vt resarcian? . Illi
q sut in inferno vt eripiant? r q nos pcellerunt vt fideles inueniant?
r q nos sum? r q nos secun? vt glificemur. It aduocatu pmisit p
estrinatō nra. q tanq iudicis m r m mae suplicis r efficacis sa
lutis nre negocia ptractabit. Ipa e. n. mediatx nra. Ipa e p qm
suscepim? miaz tua ds. Cur at nob ipa sit posita mediatx bh. ite
ru condit di. De? m oibus r p oia puides nob misis trepidatōe
nraz solat. fide excitat spe roborat. diffidentia abiguit pusillam
mitate erigit. ad prez verebaris accede o pcor solo auditu frit?
ad filiu fugias ihm qz dedit tibi mediatorē. Quid n apud talem
prez tal filio obtineat exaudie vtiqz preueretia sua. Dr. n. diligit
filiu r oia dedit in man? ei? an. uo trepidas ad ipm accede. fr tu
us e r caro tua p oia teptat? absqz pcto vt h nuc os sit ex ossibus
nris r caro de carne nra r didicit ex his q passus e miaz. huc ti
bi maria frez dedit sz forsitan r in ipo maiestatem vereris dīna. q
fcs licz sit ho. māsit tū ds ad vocatū vis hfe. r ad ipz r ad maria
recurrē pura siquidē hūantās in maria e. n. mō pura ab oī otami
natōe pcti. sz r pura singularitate nate. Cui sola gra e emē data
vt pote mri mie adq nil ptinet de rigore iustitie nec dubi? dix
rim exaudiat r ipa preuentia sua exaudiet vtiqz matrem filio. r
exaudiet filiu pr filioli h e pcton scala. h. mea maria fidutia. hic
tota rō spei mee. Quid. n. pt ne filio a repellē a sustinē repulsam
a nō audiri. neutz plane. Quarta cā pdūis pt adijci qz idcirco in
medio sit locata vt luceat oib? qm in domo sūt. sic. n. ait filio mat.
v. Neqz accediūt lucernā r ponūt eā sub modio sz sup cadelabz
ut luceat oib? qm in domo sūt bh. Virgo glosa celos ascedit supno
ru cuius gaudia copios sine dubio cumulauit augmtis sz bh. ma
rie pntia tot? illustrat orb a deo vt r ipa celestis pria clari? ruti
bus super lapadis irradiata fulgōe vt i singul celestib? spiriti
ter est videre. chorus patriarchaz per virtutē fidei. chor? aphe
taz per virtutem spei. apostolorz per virtutem caritatis chorus

S. rdo
C. rdo

Quarta rōta

mirabilis

martin p vtute dñe. chor? dñe p vtute abstinētie. chor?
 vginū p vtute castitatis p̄cipue celi gaudia meruerūt. glosa ac v
 go cū pleitudie oīm istar vtutū venēs singlor vtute illustrat
 ⁊ irradiat. Ac si vni lūi mille lūia supaddas. hīc bñ merito vgo
 de te plenitudo gr̄e predicat qz nō defuit tibi fides p̄iarchan
 spes p̄phan. crux ap̄lon. dñtia martin. sobrietas dñe. casti
 tas vginū. fecūditas diuaton. puritas āgelon. plenitudo dei
 tatis Et ideo fides p̄iarchan ex fide marie spes p̄phan ex spe
 marie ⁊ sic de singul clari? elucescit. Secūdo de nra ad archū
 citatōe ē dicendū. De q̄ sciendū. q̄ antiq̄ p̄es tā exercitia ad ar
 chā suā habuerūt. Cū. n. dñm offēdēt ad archā fugerūt. cū dñm
 placuerūt h̄ cū archa fecerūt. cū bellū inierūt archā secū p̄taue
 rūt. Sic ⁊ nos faciam? cū deū offēdim? ad archā fugiam?. Sic
 em̄ mādātū ē arche nre p̄sa. Abscōde fugiētes vagos ne p̄oas
 Si uo penitē volum? et dñm placare h̄ corā nra archa faciamus
 supplicātes vt nos recōciliet deo. Si vō bella tēptatōis sustine
 m? in nob. corde ⁊ mente archā nobiscū p̄tem? hīc bñ. Si insur
 gūt tēptacōm motus respice stellam voca mariam. ⁊c.

Sedū vni dñi p̄cipue

S. do

De nra vni dñi ad

*Vni dñi p̄cipue p̄cipue
 ⁊ dñi vni dñi p̄cipue
 sub vni dñi p̄cipue*

Secūdo secūdo

De eodem.

Ve ē ista q̄ ascēdit de deo delicijs affluēs in m̄ra sup di
 lectū suū. Cant. iij. di. bñ. Qui fac qd nō mirant hoies
 g? cū glosa vgo in tā sublimi dignitate i m̄m venit p mōz
 trāserit. de mōo assumptā fuit. qm nunq̄ aliq̄ pura attingebat
 creatā. Iō angelici spūs ei? p̄rogatiuas singulares dñdantes ex
 affcū ammiratōis q̄sierūt dicētes. Que ē ista q̄ ascē. ⁊c. Eecerūt at
 de ea t̄plicē q̄stioz eo qz ei? mirabiles dignitates vna in̄rogatōe
 n̄ potant explicari. qz p̄ma ē. Que ē ista que p̄gredie q̄si aurora
 Scda q̄ ē ista q̄ ascēdit p̄ deū sic v̄gula fu. Tercia q̄ est ista q̄
 ascēdit de deo delicijs affluēs. Prima q̄rit de eius m̄gressu in
 m̄m. Scda q̄rit de eius p̄gressu p̄ m̄m. Tercia q̄rit d̄ ei? egressu
 de m̄do. P̄ia q̄rit de nccitatis ei? mirabilissima sc̄ificatōe. Se
 cūda q̄rit de vite ei? sc̄issima dñfatōe. Tercia q̄rit de ei? felicissi
 ma assumptōe. Et h̄ t̄plex in̄rogatō p̄ tres illas. s. p̄positōes
 p̄. p̄. de. Nā p̄ p̄positōz p̄ notat p̄gressus i m̄m. p̄ p̄positōz de
 p̄. notat trāsgressus p̄ m̄m s̄ p̄ p̄positōz de. notat egressus de
 m̄do. Et sciēd qz hee tres in̄rogatōes celestū spūm n̄ p̄cedūt
 ex dubitatōe s̄ potit? ex ammiratōe. Obmissis ec̄ p̄mis duab? in̄
 rogatōib? vt pote ad h̄ festū min? p̄tinētib?. De tertia in̄roga
 tōe. q̄ p̄e ad glose v̄gis assūptōe p̄tinēz si dñs dedit p̄leq̄mur. i
 c2 vbi expositōe ne p̄ impitiā p̄prij sensus seq̄r ad dūcēda ē Bē
 bñ. expositō sic dicētis. Celestis curie p̄cipēs in dñdātōe d̄e deo
 noitatis n̄ sine admiratōe clamāt. Que ē ista q̄ ascēdit de deo
 ⁊c ut s̄. Ac si manifestius dicāt. Quāta ē h̄ aut vñ ei ascēdit

de deſto affluētia tāta dīlitiā neqz. n. iuēniūt pes delitiē i nob
qs i ciuitate letificat flumis ipet. q̄ vltu glē potamur ⁊ torrete
voluptatis iebriamur Que ē iſta q̄ de ſub ſole vbi n̄ ē n̄ labor ⁊
dolor ⁊ afflictō ſpūs aſcēdit tātis delicijs affluēs ⁊ ſup̄ aſiluis
q̄n̄ amiratoī r̄nd; bi. ſic di. Qui mirantē de t̄ra deſta Mariā aſcē
de delitijs affluentē mirentē poti⁹ paup̄ē xp̄m de celeſtis regni
delicijs deſcēdentē. lōge. n. aphori miraculo dignū vī dei filiū
pauloi⁹ ab āgel̄ mīorari. q̄ di mīez ſup̄ āglos exaltari. Ampli⁹
mirentē dei filiū de celeſtis regni delicijs deſcēdiſſe i paup̄tatē
q̄n̄ mariā de paup̄tate aſcēdiſſe in celeſtiū diuitiā voluptatem
Que aē ſint delitiē cū quib⁹ glōſa v̄go d̄z aſcēdiſſe. itēz bi. Expo
nēs ita di. Quid delitijs dixerim n̄ plenitudinē gr̄e. vtutū abū
dantiā progatiuā glē ſingularis. In quib⁹ v̄bis b̄ta v̄go de t̄pli
ci ſiue delitiāz d̄m̄daē. ſ. de gr̄az plenitudinē. vtutū multitudi
ne. glē maḡtudine. Qd̄ vī Iero. Innuē. cū di. v̄go b̄ta plena fuit
glē. plena vtutū. plena deo. Licz ḡo de his trib⁹ ḡnib⁹ delitiāz
tāta fuit hūndantia in maria vt nulla lingua ec̄ āgelica eos v̄z
leat explicare. de his tū aliq̄t dicem⁹ ne ei⁹ laudē i ſilencō negli
gē videamur. ⁊ p̄o de ei⁹ ḡcijs. 2o de eius vtutib⁹. ſaltē ſūmis. la
bijs attingam⁹ obmittētes gl̄az. de q̄ n̄l dignū potit explicari.
Licz ḡo maria plena fuit oī ḡne gr̄az d̄m̄daē tū b̄ta v̄go a q̄t uoz
ḡcijs q̄s breui⁹ p̄currā⁹ Fuit em̄ ab oī p̄cō puriſſima. in d̄tinua
d̄tēplacōe deuotiſſima. v̄go ⁊ mī incorruptiſſima oīm gr̄az ple
niſſima. D̄zio dico fuit ab oī p̄cō puriſſima qz nec original̄ nec
actual̄. mīn⁹ aut̄ mortal̄ culpe mac̄la reſp̄ſa extitit aliq̄n̄. Vñ ad
laudē ei⁹ puritatis d̄z canē. To ta pulcra es aīca mea et macula
n̄ ē in te. ſ. alic⁹ puluis p̄cōz. qd̄ nulli vnqz ſc̄cōz a m̄di origine
ē donatū. pp̄t qd̄ inſcrip̄ta a trib⁹ reb⁹ mūd̄iſſimis pp̄t ei⁹ purita
rē d̄m̄daē. ſ. Sole luna. aurora. Sol clariſſimū diei. luna ſplēdi
diſſimū noctis Aurora ilo lucidiſſimū vtusqz. hinc de ea in canē.
vi. d̄z. Que ē iſta q̄ p̄grediē q̄ſi aurora pulchra vt lūa elca ut ſol
hic aug. Vbi d̄ p̄cō agiē. marie nullā fieri volo mentōz. vñ aug.
di. Ea puritate m̄tebat b̄ta v̄go q̄ ſub dō maior itelligi n̄ p̄t hinc
bi. Decuit regiā virginē ſingularis p̄uilegio ſc̄c̄itatis. abſqz omī
p̄cō ducē vitā vt dū p̄c̄i mortisqz p̄t p̄emptorē vite ⁊ iuſticie
oib⁹ obtinēt largitorē. Idē puto qz copioſior gr̄a in ip̄am mariā
aſcēdit ſc̄c̄ificatōis q̄ n̄ ſolū ei⁹ ortū ſc̄c̄ificauit. ſz ⁊ vitā deinceps
ab oī p̄cō imūnē cuſtodierit Eſt ḡo intentō oīm iſtoz d̄cōz. qz
b̄ta v̄go imūnis fuit ab oī ḡne p̄cōz. qd̄ ⁊ āgl̄s iſinuāe cura vit
di. ei⁹ in ſalutatōe. Mue. i. ſine ve. cū. n. ve. i. pena d̄tra p̄c̄m pp̄e
ozd̄meſ merito ſine ve eē debuit. q̄ p̄c̄i puluerē n̄ d̄traxit. Tāto
ḡo in ei⁹ corpe ⁊ mēte puritas reſplēdit. vt ec̄ ip̄oſſibile eēt eaz
licitis a ſtib⁹ m̄ſionij applicari qz ſplēdor diuinus ab ei⁹ mēte ⁊

corpe tā vtuose respēdit. ut cū ipa eēt pulcherrima mulier nlla
vnq̄ q̄tūcūq̄ lubrica eā possz occupare aliq̄n. alias. n. sine p̄ccō n̄
posat p̄māsisse. si ei? pulchritudo q̄zq̄ hoīez ad sui occupaz incli
2 nassz. Scda gr̄a fac̄ h̄ q̄z inatīna deplatoe fuit duotissima. alle
rūt. n. p̄cones ei? deuotū q̄z ip̄e in illo deuotōis affcū fuit d̄tinue
ad q̄z alij maxī sc̄ti rapti r̄ admōntū t̄p̄is rarissime admittunt
deuotōe p̄cipue di. b̄n̄. Caro r̄ sanguis vas luteū q̄nto talē r̄ tm̄
exp̄it affcū vt d̄mo deebriat? amore aīm? oblitus sui sc̄s q̄z sibi
tanq̄ vas p̄ditū cor? p̄gat in deū. r̄ ad h̄as deo. vn? cū eo sp̄s
efficit. sc̄m dixerī r̄ sc̄m cū tale aliud in hac vita raro interdū a
sel. r̄ h̄ ip̄m raptim atz vn? vix mōnti spatio exp̄iri donatū ē. et
em̄ p̄dē q̄damō tanq̄z n̄ sis r̄ oīno n̄ sentire. teipm r̄ a teipō eri
namri atz pene annullari celestis ē d̄satis n̄ h̄uāe affcōis r̄ sub
iūgit. Sic affici deificari ē. q̄z totū qd̄ sentit d̄mū ē. cui de h̄uāna
affcōe n̄l penit? ē admixtū. In h̄ 8° p̄cipuo deuotōis affcū b̄a v̄
go sic pie credit fuisse d̄tinue p̄dicat? cui gr̄e tā maxie accedit a
lia gr̄a n̄ min? maxima q̄z ex tali sublimissima deuotōe n̄ fuit m̄te
alienata nec corpe debilitata cū tm̄ alij sc̄ti exead? deuotōe rapti
eis f̄ca debilitati r̄ inextasim rapti legant? vt in ill? trib? p̄cipuis
ap̄lis. q̄ ad trāssiguratoz d̄ni in mōte corā eis f̄caz iextasim rapti
fuerūt. sic. n. legit? mat. xix. Assumpsit ihs petz iacobū r̄ iobem
r̄ duxit eos in montē excellū r̄ trāssigurat? ē an̄ eos r̄. vsq̄z nō. n.
sc̄iebat petr? q̄t dicit. Sz quō fiet istud. q̄z tenera puella r̄ deli
cata v̄go tā excellētissimas sup̄ om̄s viatores gr̄as ferre potuit
sine extasi r̄ mētis alienatōe. cū ad guttulas lōge inferioris de
uotōis robusti viri tanq̄z cera liq̄scant. Ad qd̄ r̄ndz nō ego s̄ an
gel? di. marie. Sp̄s sc̄s sup̄ue. mte r̄. q̄z exponēs b̄n̄. di. Quid
ē v̄tus altissimi obūbra. ē. r̄ r̄ndz. Qui p̄t cape capiat. q̄s. n. accep
ta fortassis illa q̄ h̄ sola ihs felicissime meruit exp̄iri mente cape
rōe discernē posse q̄lit splendor ille inaccessibil? virgineis se vi
scredib? infuderit r̄ ut illa qd̄ inaccessibile ē accedē r̄ sufferre po
tuissent depoziciūcula eiūsdē corpis cui se cū m̄te d̄tepanit reliq̄
masse v̄mbraculū fecerit b̄n̄ q̄z sola p̄se t̄mitas in sola r̄ cū sola v̄
gine voluit op̄ari solidatū ē exp̄iri. r̄ sic dei v̄tus r̄ dei sapia x̄ps
in suo secretissimo d̄silio obūbrado te d̄teget et occultabit q̄ tal
tibi tm̄ noc? h̄eāt r̄. Mc si angel? r̄ndeat v̄ginē. Quid a me requi
ris qd̄ mte mox exp̄iris sc̄ies r̄ felicit? sc̄ies. Sz illo doctore q̄ et
auctore. Qd̄ totū induxim? vt oñderem? q̄ v̄tute sine corpis de
bilitatē r̄ mētis alienatōe tantā gr̄az potuit d̄suare. q̄z q̄ dedit
3 deuotōz dedit r̄ mētis r̄ corpis d̄suatōz. Tercia gr̄a q̄ eminebat
v̄go sc̄ta h̄ ē q̄z m̄ v̄go fuit incorruptissima. qd̄ nulli vnq̄ donat
tū vel d̄cessum existit creat̄e. Vñ in laude ei? sc̄ta canit eccl̄a. Ses
nuit puerpa regē cui nom̄ etnū. r̄ gaudiū m̄is h̄ns cū v̄ginitatis

pudore nec p̄mā silez v̄isa ē. nec h̄re seq̄ntē. h̄nc Bñ. Si laudare
voluo v̄ginitatē multe v̄gines offerūt regi licz p̄ eā. Si h̄uilitas
tē p̄dicauero inueniuntē et alij licz pauci q̄ docete filio ei⁹ f̄i sunt
h̄uiles. Si maḡficare voluero mie ei⁹ viscera inueniuntē. et aliq̄ viri
mie. q̄z insticie obliuioz n̄ accepūt. S; vnū ē in q̄ n̄c p̄mā silez v̄isa
ē. n̄c h̄re seq̄ntē scz gaudiū m̄ris cū v̄ginitatis h̄ore q̄ si adicias
cū m̄r ē q̄ iā ligua ec̄ āgelica potit dignis extollē lau d̄ib⁹. v̄ginē
matrē. matrē nō cūq; s; dei. duplex volūtas. duplex miraculū.
stupor amirabilis. neq; n̄ dei filiū decuit alia m̄r q̄ v̄go nec v̄gi
nē ali⁹ fili⁹ q̄ d̄s. hic auḡ. O q̄s ēbuit tate amiratōis aff̄m O q̄s
cor n̄m dilatet et āplificz in aff̄m ut tanti stuporis capiat ma-
gnitudinē vt in ip̄a exclamatōe amiratōis ligua obmutescat cor
marcescat ut nec exp̄mē valeat qd̄ sentit nec reticē tate nouita-
tis archanū q̄nto. n̄ pfūdus dignas h̄rimat tate sublimi⁹ exalta-
tera h̄ ē. n̄. gr̄a singul⁹ et oim̄ gr̄az excellētissima v̄ginē esse corpe
et mēte et p̄posito imolatā. et cū h̄ eē matrē. n̄ cui⁹ cūq; de p̄plo sed
matrē dei. Quarta gr̄a v̄ginis b̄te h̄ ē q̄ ip̄a fuit oim̄ gr̄az plenit̄
sima. h̄nc ē q̄ exei⁹ p̄sona d̄s. Ec̄c. xxiii. In me gr̄a ois vite et vi-
tatis. in me ois spes vite et vtutis vt non solū sibi plena eēt in oī
ḡie gr̄az S; et h̄ret tm̄ ēbuet oib⁹ eā in vocatib⁹. p̄p̄t qd̄ in p̄dico
v̄bo stati subiūgit. Trāsite ad me oim̄s q̄ occupatis me et a gr̄a
tōib⁹ meis adimplem̄. h̄nc bñ. Cur in eā iā dudū plenā gr̄a sp̄us
sc̄s supuenire d̄z n̄ qz sibi iā dudū plenā nob̄ fiēt sup̄ plena et iō
facile moui potit vt effluat. Vñ rō exigit vt vnum qd̄q; vas pl̄m
tm̄ de sua plenitudine effluat q̄tū h̄ magnū fuit qd̄ imittit. Et cū
d̄s cui⁹ magnitudis n̄ ē finis p̄ plenitudinē gr̄e q̄ iā dudū plena
extitit suis viscerib⁹ se infudit. Ip̄a tm̄ gr̄e n̄cē ē vt effluat q̄tū
ipe magn⁹ ē q̄ suscepit d̄m cū et̄nus sit et imensus n̄cē ē vt i gr̄a
fluat et effluat mētm̄. h̄nc itez bñ. di. Vē plena ē gr̄a qz de ple-
nitudine ei⁹ accipiūt v̄m̄si. captiu⁹ redemptōz. tristis d̄solatōz.
p̄ctoz v̄m̄. iust⁹ gr̄az. angel⁹ letitiā. fili⁹ b̄uac carnis s̄baz d̄m̄
qz tota em̄tas gl̄az n̄c mediocris h̄ gr̄a Marie q̄ n̄ solū sibi ē ples-
na s; nob̄ oib⁹ sup̄ plena nobiscū. n̄. bñ agit sic cui⁹ cūq; gr̄e p̄-
ciuncula d̄seq̄mur. sic. n̄. ait ap̄. Vinculq; n̄. n̄m̄ data ē gr̄a h̄m̄
m̄surā donatōis xp̄i. n̄ sic marie data ē p̄cio gr̄az. s; d̄secura est
oim̄ gr̄az et h̄ in sumo Iero. Ceteris p̄ ptes marie v̄o se fil̄ tota infu-
dit gr̄e plenitudo. Celebrātes s̄ ei⁹ assumptōz clamem⁹ in celū et
m̄sebie n̄ri di. Virgo dei gem̄tr̄ subuei clamātib⁹ ad te iugiter
Reuertē reuertē sunamitis reil. Reuertē p̄o p̄p̄t nat̄am nunqt qz
ita d̄eficitata es iō n̄re h̄uamitatis oblita es neq; d̄na. Sc̄is in q̄
discrimie nos reliq̄ris v̄bi iacent mis̄i tui. tui. n̄. sūt. nec decz tā
tā m̄ia; tante mis̄ie obliuisci. Quia et si te subtrahit gl̄a. s; reuo-
cat nat̄a. Sc̄do reil tere p̄p̄t potētia. Quia fecit tibi magna qui

potēs ē. r data ē tibi oīs ptās ī celo r ī trā Quō. n. il la ptās tue
ptāsi potit obuiare. q̄ de carne tua carnis sue suscepit originem
Moueāt te g^o nā a moueat potētia. qz q̄nto potētior es tāto mī
ficordior esse debes ptāti tue. cedit ad glāz iniurias n̄ vlcī scī cū
posses Reuētē 3° p̄t amorē scio dñā qz benignissima es r amas nō s
amore īvincibili q̄s ī te r p te fili^o tu^o sūma caritate dilexit. q̄s
scit q̄ciēs refringis ī rā iudicis cū iusticie v̄tus a p̄ncīa deitatis
egredi^r Reuertē q̄nto p singularitatē qz sola es q̄ p̄oibus potēs
pstante ību xpo. *Sermo tertij* De eadem.

Cit oīs ppl̄s q̄ habitat īfra portas vrbis ierlm. mulierē
te eē v̄tutis Ruth. iij. di. bñ. Vehementē nob̄ dīctissimi vir
vn^o r mlz vna nocuet. Sz gr̄as deo p vnū n̄ lomī^o v̄t r
mulierē vnā oīa īstaurant. Nec sine magno feruore gr̄az. Neqz
em̄ sic delictū ita r donū. Sz excedit dām estimatōz bñficij mag
tudo. sic mīmz prudētissim^o r clemētissim^o artifex qd̄ q̄llatū filiat
n̄ afregerit. sz refecit vt videt nob̄ nouū adam formatz r exuētī
eua trāssū dēt ī mariā Qz sic eua ex mēbedīa fuit ī oīe vitium
p̄cluis. Sic noua eua ī oīm v̄tutū abūdātia ē formata Expe
dito vno sm̄ce qlit̄ glōsa v̄go assumpta fuit cū dīctijs oīm gr̄az
Nūc suato ordīe ddm̄ ē quō n̄ lomī^o assumpta fuit ī abūdātia
oīm v̄tutū. Qd̄ rōe r auctib^o oīdi potit euidētē. rōe Qz si ei v̄t
aliq̄ defuissz ex h̄ ipā n̄ hūisset plenitudīe oīm gr̄az. q̄ntū. n. ei d
fuisz ī v̄tutib^o tm̄ mīm^o ī gr̄ijs hūissz. Silz h̄ idē sacre scripture
auctib^o p̄bat de ea nāqz Ecc̄l. q. ipā ē vas auri solidū oī lapide
p̄cioso p̄ oīs lapides oīs v̄tutes volēs mtelligi qz at̄ addit̄ p̄
cioso h̄ īsinuare voluit qz eadē oīs v̄tutes n̄ vilit̄ n̄ mediocritē
hūit. sz ī sūmo. de q̄ r ipā glāc̄ Ecc̄. xxiiij. di. Ego ī altissimis h̄
to Mc si dicat. q̄cqd̄ ī gr̄ijs r v̄tutib^o actōib^o r deuotōib^o ē altis
simū ī his ē mea dīlatio. h̄nc ec̄ qz ipā submethaphora d̄z par
disus. de q̄ d̄z gr̄. ij. Plantatū aut̄ dñs d̄s paradīsi voluptatis a
p̄ncipio. Qz sic ī paradīso oīe lignū pulchz visu r ad uescendū suā
ve plantatū filiat. Sic ī mariā oīs v̄tutes ī sūp̄ma pulchritudīe
sūt plātate. h̄c bñ. Exponēs illd̄ p̄. ix. Sapīa edificat sibi do
mū excidit colūpnas septē di. Sapīa dīma ad nos venēs d̄ sinu
p̄ris edificauit sibi domū ipaz. s. mariā ī q̄ vij colūpnas excidit
Qd̄ ē ī ea vij colūpnas excidere n̄ sibi dignū h̄itaculū v̄tutibus
r opib^o p̄pare. qz vt ait gr̄. Per septenariū numerū v̄militas d̄
signat. His g^o p̄missis ī q̄bus oīdim^o qz oīs v̄tutes habuit r
ī sūmo. Nūc ad expositōz thēatis veniam^o. Scit oīs ppl̄s q̄ h̄
tat īfra pōtas vrb̄ mlerē te eē v̄tutis. ac si dicat. Scit oēs ppl̄s q̄
p̄ fidei deuotōz h̄tat īfra portas vrb̄. sc̄cīe Scim^o ā h̄ tripliatē
p̄ dei electōz. p̄ scrip̄te amēdatōz. bñficiōz exhibitōz. Dño dico
scim^o eā esse mulierē v̄tutis p̄ dei electōz. q̄. n. mē oīs mulieres

*Expositio
1. Br. 1. 5.*

eligit mī dei nccē ē vt oīm vtutū abundantīā possideat in supmo
Vñ sup illo vbo ps. Elegit dñs syon elegit eaz inhabitatōz sibi dic
aug. Elegit dñs syon. i. mariā in alto oīm vtutū grāz positā vt
p carnis hitatōz in ea habitaret qz cū nullaten⁹ in hitaret vbi in
supmo oīs vtutes ⁊ grās possidet. Scdo sciē esse mlz vtutis ex
scōz dmedatōe di. n. bñ. Licet de vrgine glosa oīs loq gestiant
qtd tū de idicibili dz eo ipso q dz mīn⁹. Stum fit ⁊ mīn⁹ placat
⁊ mīn⁹ acceptē nccē ē. Tercio scio mlz eē vtutis exhibitiōz exhibi
bitōe. q ut de oibus taceam⁹ h glosissimū mun⁹ nob dedit deum
pīe ⁊ redēptōe. hmc ē qz ipa glāe Eccl. xxiii. Ego feci ut oziret
lumē indefitiēs Et itez. Videte qz n solū in laborauī. s. oīb⁹ ex
qrentib⁹ veritatē Viso g⁹ qz oīs vtutes habuit. omissis oibus
alijs solū de tibus ei⁹ vtutib⁹ disseram⁹. s. hūilitate mīa ⁊ carita
tate. Primā hūit sibi. scdam nob. terciā deo. Pzio dico hūit hūi
litatē de q glāe in cātico suo di. Quia respexit hūilitatē ancille
sue. q fundamētū ē oīm vtutū. q. n. vt ait g⁹. Virtutes cetas sine
hūilitate dgregat sic ē. Ac si in ventū puluere ptat. hmc bñ. Mu
deo dicē qz nec marie castitas placuisset si n ei⁹ hūilitas extitissz
Cū at in ore duoz vel triū stet oīe vbu. Iō bēa vgo sue hūilita
ris testimōiū d pbat trib⁹ sigms. s. cogitatōe. locutōe. opatōe
Qd ē dicē. Glosa vgo suā hūilitatē his trib⁹ testib⁹. s. cogitatōe
locutōe ope d pbanit. Qz at in corde hūilitatē habuit ex ipsi⁹ v
bis agnosim⁹ q de cordis sui hūilitate deū testē traxit. Nā cū
tata ei glā vt eet mī dei p āgelū nūciabat cū pelizabēth mī dñi
salutabat. Ipa hūilitatē in corde retinēs angelo rñdit. Ecce an
cilla dñi. ad elizabēth at dicebat. Respexit hūilitatem ancille sue
Ac si dicēt grāz qz in a dño nūciatis n in puenit ex vite scēnta
te. nec meritorū qntitate vel corpis castitate s. ex cordis hūili
tate qz in corde hēo teste vitate. Nā sic dz. iij. Re. Tu ds sol⁹ no
scā cōda hoīm. Et illud vidz hō in fatie. ds at intuet cor. qz hūi
litatē dmdat bñ di. Nō mag⁹ vtus hoīez esse hūilē in abiectōe. s.
mag⁹ aio. ⁊ raro vtus hūilitas hōzata. Scdm testiōm ei⁹ appuit
in locutōe in eo qz tā sublimis tā scēta tam ad oīm vitatē illūata
tā raro visa ē pferre smōz. S. mtacimēntatis silentō sp hūilitas
se abscondit vñ bñ. de ei⁹ tacimēntate dic in oī textu qtuoz euāge
gelistoz Si bñ memi⁹. mariā n n qter legim⁹ ptulisse smōz. Pzio
quidā ad angelū. s. cū iā sel atz itez allocut⁹ eā fuissz cū dicēt Ec
ce ancilla dñi fiat in sm vbu tuū. Scdo ad elizabēth cū vox exul
taco salutatōis ei⁹ iobez exultare fecit i vtero. nā illa magficāte
mariā atz dicēt. vñ in h qz mī dñi mei venit ad me. Ecce vt audi
ra ē vox salutatōis in auribus meis exultauit in gaudio infans
in vto meo. Ipa magis dñm magficare cupiēs dic Magficat aīa
mea dñm Terciu vbu locuta ē ad filiū cū iā esset annoz. xij. Qñ 3

ascēdentes ad diē festū iherosolimitanū pentes ei⁹ ipm p̄diderūt et p̄ edū
q̄sierūt dicētes ad filiū. Fili q̄t fecisti nob̄ ego ⁊ p̄r tu⁹ dolētes q̄
rebam⁹ te. Quāto locuta ē in nupcijs ad filiū ⁊ mīstros dicēs ad
filiū v̄mū n̄ h̄nt admīstros v̄o dixit q̄dcunqz dixerit facite. Et h̄
q̄tuor ei⁹ v̄ba tāte v̄tutis fuerūt ⁊ efficacit̄ vt ad singula h̄ singu
larit̄ pbata sūt miracula subsecuta. Nā ad p̄mū ei⁹ v̄bū q̄ dedit
fidē dictis siue legatōi archāgeli dī. Ecce ācilla d̄mī r̄c. ver⁹ d̄s
⁊ h̄o in ei⁹ v̄to se recepit. Ad sc̄dmū v̄bū q̄ ad elizabet̄ ē locu
ta. infās in v̄to m̄is exultauit. Ad terciū v̄bū. q̄ ad filiū dix
it. Fili q̄t fecisti vob̄ sic d̄s obediuit h̄oī cui obedit oīs creat̄a sic
em̄ d̄r in euāgē. Et erat subdit⁹ illi. Ad q̄rtū v̄o v̄bū aq̄ in vinū in
nupcijs ē mutata. v̄n licz de v̄gine gl̄osa multa gesta legam⁹. V
d̄z q̄ pastores venerūt ⁊ inuenerūt mariā ⁊ infantē positū in p̄
pio. Itē q̄ magi introētes in domū inuenerūt mariā ⁊ puen
q̄ m̄ducēs puen in tēplū multa audiuit a symōe ⁊ maxie ap̄t̄as
illā mirabilē q̄ ei⁹ aiaz debēt gladi⁹ p̄trāsire. In oīb⁹ t̄n h̄is ge
stis v̄bū n̄ legi r̄ndisse. S; scriptū legim⁹ maria aē d̄suabat oīa
v̄ba h̄ d̄ferēs in cōde suo. h̄m̄c h̄r. In oīb⁹ q̄ de ip̄o incaratōis mi
sterio legim⁹ n̄ in v̄cmm⁹ mariā licz p̄ oīb⁹ creat̄is h̄ ip̄m icarna
tōis misteriu⁹ agnoscēt v̄bū modicū p̄tulisse h̄n̄ subiūgit. ve nob̄
q̄ sp̄m̄ h̄m̄ in narib⁹. Qui iux̄ illud comici plēm rimaz effluit. v̄n
q̄ciēs maria audiuit filiū. n̄ mō f̄bis loq̄ntē ip̄abol. h̄ ⁊ discipul
teorsū regm̄ dei misteria reuelantē miracula facientē vidit ⁊ ascē
m̄ cruce p̄dentē vidit exp̄iratē vidit ⁊ resurgentē vidit ⁊ ascē
dentē. S; i oīb⁹ his q̄ciēs v̄cundissime v̄gis q̄ciēs pudicissime
turturis n̄l audita ē. n̄ dixit fili. mea inter ē ediffere ⁊ secreta tue
n̄citat̄is reuelare. Terciū testiōm ei⁹ h̄ūilitatis ē opatio. nā i oī
statu vie ⁊ vite ei⁹ q̄ p̄fecit ⁊ d̄pleuit p̄fcoz tāte sue sublimitatis
n̄ legi nec inueniē fecisse aliud miraculū cū t̄n ap̄t̄ in infimū in
feriores legant̄ recos illūiāsse. claudos sanasse. mortuos suscitā
se. ⁊ alia miracula multiplicasse. h̄ aē subh̄ūilitatis palio se ab
scōdit a d̄o ut nulli hoim̄ imo nec ap̄t̄is talis inotescēt q̄lis fuit
V̄n sepe p̄ h̄ster. q̄ absōla int̄p̄tat̄ p̄figurata ē. q̄ ex sua p̄sona
dī. Tu sc̄is. q̄ abhoier signū sup̄bie gl̄e mee q̄ ē sup̄ caput meū
indieb⁹ cōst̄tatōis mee ⁊ detestor illud quasi p̄ānum m̄struate
Sc̄da v̄tus gl̄ose v̄gims ē m̄ia q̄m v̄tiqz p̄p̄t̄ nos q̄ m̄si sum⁹ ē co
picissim̄ e d̄secuta. Angel⁹. n. ea n̄ indignit̄ h̄ ⁊ diabulo p̄delle
n̄ petuit. ḡo solū nob̄ ei⁹ m̄ia p̄fuit. alias. n. talis ⁊ tāte mie sue
d̄uētō cadēt ab effcū si n̄ h̄et in quib⁹ eandē m̄iaz exercēt. h̄m̄c
h̄n̄. Nos fuuli cui cesis in v̄tutib⁹ d̄gaudem⁹ tibi. h̄ in m̄ia pot̄
nob̄ ip̄is. laudam⁹ v̄gim̄tatē. h̄ūilitatē miramur h̄ m̄ia tua nob̄is
m̄is sapuit d̄ulti⁹ h̄ac āplectimur cari⁹ recordamur sepi⁹ cre
bri⁹ inuocam⁹. Sūt aē tres cause ex q̄bus m̄ia effluit ⁊ sup̄ effluit

Sicut v. 219

uigo sc̄a. s. ex n̄alis clem̄tie aff̄cōe d̄me n̄ae cū ea diunctōe et
p̄ctōz ream̄datōe. D̄no 8° uigo gl̄osa tantā h̄uit m̄iaz p̄tē n̄ae
l̄e r̄ ingentā ei⁹ dulced̄mē. q̄ se aq̄cunq̄ m̄fia n̄ potat otinē q̄i
pia d̄passiōe oīm m̄fijs aff̄cuosissime d̄pateret. De q̄ d̄passiōe
di. bi. Maria duplici adiuta ām̄iculo. s. gr̄a r̄ n̄ae. n̄ae. n̄. tā
ta sup̄abundabat r̄ effluebat liq̄re m̄ie ut nulli vnq̄ se muoc̄ati
de ee possit qz teste angelo añ d̄ceptōz filij dei plena fuit gr̄a. iō
p2 d̄ceptōz oportuit eā effluē. r̄ iō facile moueri potuit ad liq̄zē
m̄ie effūdend. hinc itez b̄i. Sileat m̄iaz tuā uigo b̄ta q̄ eā in suis
nc̄itatib⁹ iuocata sibi sentiat defuisse. Iō q̄s̄ es q̄ te intelligis
in h̄ sc̄lo p̄fluo magis r̄ m̄t p̄cellas r̄ tēpestates fluctuare. ne
aillas oculos a fulgore syderis h̄z. s. maris stelle. si n̄ vis obrui p̄
cellis si surgāt venti tēptatōm. si in curvas scrupulos ēbulatōz re
spice stellā uoca mariā. Si iactaris superbie v̄ndis. si ābitōm̄is. si
emulatōis. respice stellā uoca mariā. si iracūdia ā auaritia ā car
nis illecebra nauicla m̄etis d̄cusserint respice stellā uoca mariā
Si criminū immantate ēbat⁹ d̄scie feditate d̄fusis iudicij horro
re p̄territ⁹ baratro incipias absorberi ēstite despacōis abyssō
mergi. respice stellā uoca mariā. Sc̄da cā tā sup̄effluētis m̄ie v̄
gims gl̄ose ē diuctō sine v̄mo d̄me m̄ie. exeo em̄ qz d̄s q̄ nō solū ē
m̄ificoꝝ. s. ēt̄na m̄ia se carne sue inucluit r̄ v̄muit ex hac diun
ctōe imo v̄mōe b̄ta uigo tā copiosissima m̄ia ē aff̄ca h̄inc ē qz p̄tē
eandē v̄mōz a fidelib⁹ m̄r m̄ie ē uocata. p̄tē qd̄ di. bi. Nōneq̄ po
mū habuit in manu dimidia die p̄ reliquā p̄tē diei man⁹ suabit
odore. Et̄na 8° m̄ia qz nouē sensib⁹ in v̄tō ei⁹ regeuit. Iō n̄cce ē
ut in ei⁹ m̄ete m̄ia redoleat m̄et̄nū. h̄ic itez di. bi. Quis m̄ie tue
b̄nd̄ca lōgitudinē latitudinē sublimitatē r̄ p̄fund⁹ valeat inuesti
gare Nā lōgitudō ei⁹ vsqz ad diē nouissimū subuenit v̄m̄is. La
tudo v̄o tua replet orbēz t̄ran. Sublimitas tua sup̄ne ciuitatis
fecit restitucōm r̄ p̄fundū tuū sedentib⁹ intenebris et in v̄mbra
mortis optinuit redēptōz. Tercia cā p̄tē qz m̄ia effluit m̄et̄nū ē
p̄ctōz ream̄datō qz fecit fili⁹ ei pendēs in cruce. cū oñdens ei
ioh̄ez dixit m̄lz ecce fili⁹ tu⁹ Ad discipulū at̄ ecce m̄r tua ioh̄. em̄
gr̄a dei m̄ēptat. Quid 8° p̄ ioh̄ez n̄ p̄ctōz p̄ p̄n̄iaz in gr̄az dei re
cept⁹. talē 8° ioh̄ez siue talē p̄ctōz fili⁹ in cruce m̄ri d̄m̄dat. In
q̄ redm̄datōe v̄t̄ sciūt doctores tā p̄fūdissimā m̄iaz ei⁹ imer
sit in viscerib⁹ ut n̄lla vnq̄ tā in manissima culpa inueniri possit
q̄ locū gr̄e n̄ inueniat apud eā. v̄n b̄i. Quid tibi negabit̄ cui nega
tū n̄ ē theophilū de ip̄is p̄ditōib⁹ faucib⁹ iuocare infelicē aiaz
totū illud qd̄ m̄te fcm̄ē ap̄rio caractē denegantem deluto m̄is̄ie
subleuasti licz. n̄ pus sepe fuit fili⁹ apud matrē. ut ei possz alias
re d̄m̄dare p̄ctōz. t̄n h̄ ad illū locū. ad illud t̄ps. ad illā horam
uoluit resuare ut ei dē ream̄datō p̄fūd⁹ ei⁹ viscerib⁹ immergē

Ac si dicet. Atēde mī q̄t p̄ p̄ctorib⁹ paciā ne tant⁹ me⁹ labor
et dolor frustret tibi eos hēas reamissos. vt cū iustitie v̄t⁹ ad pu
mend p̄ctozem a deitate egredif tu te oppone tibi nō iustitie s̄
mia ē omīssa. Tercia v̄tus ē caritas. q̄ ap̄t h̄z s̄mōis p̄lixitate
in alijs per tractabimus illuminare ihu x̄po.

Sermo quartus De eodem.

Ignū magnū appuit in celo m̄lz aīcta sole et luna sub pe
dib⁹ ei⁹ et incipite ei⁹ corona stellarū. xij. apock. xij. di. bi.
si rex p̄cia d̄ raritate p̄sam⁹ n̄l his rari⁹ potit inemri. q̄
q̄ m̄lz sole vestiat luna ab ea d̄culcat et stellis xij. cornat. Quorū
v̄boz sensus tāto diligētius interio m̄q̄rat q̄to nob in eis d̄ v̄bia
extioz siḡficatōis duemētia denegat. In v̄bis s̄o ap̄positis ad co
mēdatōz gl̄ose v̄gims tā possum⁹ d̄s̄dare. s. vite ei⁹ sc̄itātē q̄ sol
noīe declarat oīs def̄cs imunitatē. q̄d lune noīe siḡficat stat⁹
sui singularitē q̄ in stell xij insinuat. p̄mū ibi m̄lz aīcta sole. sc̄o in
ibi et luna sub pedib⁹ ei⁹. terciū ibi in ca. ei⁹ co. stel. xij. Incipiet
b⁹ s̄o ncb ab inferiorib⁹. p̄mo dicam⁹ de lune subpeditatōe. s̄o
de solis de scriptōe. s̄o de stellarū coronatōe. De p̄o s̄o sc̄o q̄
p̄ lune subpeditatōz oīm defectū hūano ḡni adiacentiū imū
mtas siue subpeditatō designat. De lunā nāqz q̄ nūc crescit nūc
decrecit nūc plena nūc semiplena nūc minus plena v̄t def̄cs n̄
quib⁹ ut variant de bono in malū. de malo in pei⁹ designat. Ma
nes. n. lunā designat idē ē q̄ def̄cs. p̄ lūe s̄o subpeditacōm oīm
defectū designat d̄culcatōz. m̄q̄ mirifice b̄ta v̄go ē d̄mōata q̄
oīs def̄cs hūano ḡni exp̄uaricatōe pentū p̄moz adhēntes sub
pedib⁹ d̄culcauit. Cū. n. p̄ctm n̄ hūit caruit eē def̄cs b̄. Def̄cs oīs sub
b⁹ ex p̄cto. q̄z v̄bi cā n̄ fuit deficit et eff̄cs. hic b̄. Def̄cs oīs sub
Maria ē. et q̄t q̄d fragilitatis seu corruptōis ē. excellētissima q̄dā
sublimitate oia excedit ut merito subpedib⁹ ei⁹ luna esse dicat.
Alias. n. n̄l magnū dixisse vidēbimur q̄ sup oīs celestes sp̄s
cherubi et seraphim n̄ abigim⁹ exaltatā. Qui at̄ sint def̄cs hūano
ḡni adiacētes. et a b̄ta v̄gine virilit̄ d̄culcati. insinuat b̄ di. Quis
n̄ v̄t hūiliabit incogitōe defectū suoz. cū se p̄cepit oneracum
p̄ctis moleqz b̄z corpis ḡuatū. tremis incatū curis. carnaliū de
fiderioz infectū fece curuū. cecū infemū iplicitū mille erroribus
expositū mille piculis mille timozib⁹ trepidū mille difficultatib⁹
b⁹ anxū mille suspitōib⁹ obnoxū mille n̄citatib⁹ erūpnōsū. p̄
clinē ad vitia in validū ad v̄tutes v̄z qz ipossibile ē d̄ his mille
narijs p̄ oīs def̄cs narrare. De his aliq̄s extraham⁹. vt in eis
videam⁹. quō b̄ta v̄go c̄ms def̄cs d̄culcanit. Sūt at̄ nouē def̄cs
q̄bus retardamur a quib⁹ oīs imūms extitit v̄go sc̄ta. q̄z p̄m⁹
d̄sistit in p̄cti feditate. sc̄o in b̄cm difficultate. terciū in mali p̄
mitate. q̄rtus in cordis inf̄t abilitate. q̄rtus in ignozātie cecitate

Stigmata

Sunt nouē defect⁹ quib⁹ retardamur

Sext^o in diffidētie pusillitate. Septim^o in timoris et amoris inordi-
 nabilitate. Octau^o in corporis infirmitate. Non^o in multiplicitate
 necessitate. Prim^o 8° defectus est ipsum peccatum cum trinebris sua diuisione scilicet
 originali veniali mortali. 8° omnes sancti in hac via et vita sunt sui re-
 tardati. De qua festum quod beata virgo in uero matris sacrificata et purgata
 fuit. Iohannes hunc primum defectum sub pedibus calcant. peccatum autem idcirco
 defectum dicimus quod omnes defectus tanquam aqua fluunt ab ipso et tanquam
 a radice iusto ordine deriuant. Secundus defectus consistit in boni difficul-
 tate a primo tanquam riuus a fonte scatiens. per quod defectum difficile bonum
 facimus. Et ea que facimus extedio et nausea sepe fiunt. ex qua difficultate
 bona opera nostra sunt pauca tediosa defeciosa tepida et multis vi-
 litatibus sunt permixta. et ideo bonum raro facimus ut dicitur et si fatimur non tamen
 diu. si tamen aliquis diu non tamen ea tanta uinacitate. ut fructum debitum des-
 quatur. Beata autem uirgo quod peccato caruit peccatis caruit hoc defecit. unde in op-
 ando bonam nullam habuit resistantiam. Sed quoniam uoluit quod diu uoluit in ut
 in actibus meritorias sine tedio. Et licet in corpore appetit eius secundum modum la-
 sare non tamen tedio uel alijs defectibus mentis impediebatur huiusmodi. ideo
 nunc bonum feruent operabatur. Tercius defectus consistit in mali proximitate
 ex qua difficultate malo resistimus ut dicitur. sed et in resistendo non euadimus
 qualescunque maculas peccatorum. hinc gen. vii. Sensus et cogitatio humani
 cordis in malum primum sunt ab adolecencia sua. Et quod beata uirgo caruit
 hoc defectum ideo operibus meritorijs potuit frequenter uacare et purius in mo-
 rari. Quartus defectus consistit in cordis instabilitate aqua plene omne
 quod agimus inficitur et quasi penitus annullatur cor enim nostrum instabile est et lu-
 bricu. ut in bono raro uel nunquam illud possit stabiliri sed cum multum
 fecerimus nobiscum bene agere si ipsum omni conatu et labore hito ad omnem
 tum in deo ualeamus firmius stabilire. unde est maximum sancti hanc cordis
 inquit uoluntate sunt dicitur. hinc Iob. Cogitationes mee dissipate sunt et
 et per. Circa dederunt me sic apes et cetera. hinc in psalmo. Impius facit opus in-
 stabile. quod ut ait apostolus. i. cor. iiii. Multis malis enutritus. Instabi-
 les facti sumus. quod autem hoc defectus expecto nobis euemat apte inuicem Tre-
 i. Deum peccauit in seipsum propterea instabilis facta est omnia que glorificabunt
 ea spreuerunt ea quod uiderunt ignomiam eius. Et quod beata uirgo peccatum non
 habuit ideo et peccatis caruit hoc defectum sed potentem et incessantem sine recalci-
 tratione cor suum apud deum habuit quod maximam gratiam reputabat. Apoc. cum
 ad heb. xii. di. Optimus est gratia stabilire cor. potes. non erat uirgo
 facta cor suum auertit ad contemplantam maiestatem diuinitatem uel ad im-
 morandum misterium incarnationis uel ad beneficia a deo sibi exhibita
 recogitanda. ut de ea uerati dicitur possumus. Omnia quecumque uoluit fe-
 cit in celo et in terra. et quod potuit quod uoluit. Certum est autem quod spiritus bonum
 uoluit ideo incessanter merita cumulauit. Quintus defectus consistit in igno-
 rantie cecitate fluens et scatiens ex peccato per quod defectum in bonis operibus
 plurimum retardamur. Sepe. non ignoramus quod agere debeamus. et cum

Primus defectus

Secundus defectus

Tercius defectus

Quartus defectus

Quintus defectus

volūtas p̄mptissima inueniē. hic ij. palip. ij. cū ignorēs q̄t agē dēa
 m. h̄ solū hēm̄ residui vt oculos n̄ros dirigā ad te. It̄ ap̄. Ro.
 iij. di. Quid oremus sic oportet nescim̄ s̄z ip̄e sp̄s postulat p̄o
 nob̄ gemitib̄ inenarrabilib̄. h̄m̄c bi. Impedim̄tū ḡuissimū r̄ pi
 culosissimū ē ignorātia n̄ra in multis. n̄ incertū oīno hēm̄ q̄t a
 gē debeam̄ ita nec q̄t orem̄ sic ōz p̄em̄t̄ ignoram̄. B̄ea aut̄ v̄go
 p̄deificū lum̄ illūinata nullā passā ē ignorātia p̄fectuū suū ip̄edi
 enti. s̄z plenā h̄uit sc̄ iam r̄ noticiā oīm q̄ fuerūt ei ad statū vie r̄
 vite n̄c̄ria siue illa p̄terita p̄ntia eēnt vel fuēa. r̄ q̄m̄ alios sc̄os
 sūt p̄ticularit̄ distributa. h̄ v̄go sc̄a fil̄ oīa possidebat v̄bi ḡra. r̄
 liq̄ h̄ebant sp̄m̄ ap̄bie p̄dicēdi siue ap̄bandi p̄terita sic moyses
 q̄ lib̄z Ḡn. reterit ap̄bando. Alij ap̄habant p̄ntia sic ioh̄. bapti.
 sta q̄ digito d̄nm̄ demōstrauit di. ecce agn̄ dei. Alij v̄o fuēa sic
 ysa. Iere. r̄c. Null̄ t̄n̄ eor̄ legiē h̄uisse sciam̄ p̄teritor̄ p̄nciū r̄ fu
 turoz. Certū ē at̄ q̄ null̄ ex legislatorib̄ q̄ntūcūq̄z illūiat̄ h̄re
 potuit q̄ ip̄a n̄ h̄z. s̄z q̄ singuli h̄ebant excellētē in singulis. hoc
 b̄ea v̄go totū fil̄ h̄uit ad h̄ excellenti2 sup̄ oēs. Qd̄. n̄. nescire po
 tuit q̄ intra se h̄uit oīa scientē. Aut̄ q̄t ignorare potuit in q̄ p̄es
 mitudo d̄mitatis corpaliē h̄itabat. Iō b̄ea v̄go h̄z notitiē opposi
 tōz. s̄. ignorātia subpedib̄ d̄culcat. Sext̄ d̄fcs̄ retardās nos mi
 fos d̄stitit̄ indiffidētie pusillitate r̄ oppositū. s̄. d̄fidētie d̄uo
 tos hoies p̄mouz s̄ mod̄ q̄ntūcūq̄z. n̄. a deo sp̄are possum̄ erim̄
 sine dubio accep̄i d̄no p̄mittēte dent̄. xi. Ois. n̄. loc̄z q̄z calcas
 uit pes n̄r. n̄r erit. Q̄ exponēs bi. di. Quaten̄ pedē fiducie por
 rexeris. eatin̄ possideb̄. b̄ea h̄ v̄go lic̄z eēt. h̄uilita māxia t̄n̄ d̄fi
 dētia ei2 mente ad d̄nm̄ erigebat nec talis māḡnitas h̄uilita
 te ip̄edit di. n̄. bi. h̄ agit in cōdib̄ elcōz d̄ma ḡra vt nec eos h̄u
 litas pusillatēs fatiat nec māḡnitas arrogatēs. v̄n̄ pie credit̄
 vt cū in ysa. Legēt̄ deū a v̄gine nascitūz. d̄s̄idabat vt ip̄a foret.
 cui ead̄ eēt ḡra resnata r̄ iō h̄z vite v̄ginitatis v̄biq̄z d̄fua d̄e ip̄a
 exiit̄ iustit̄z. S̄z dicēt aliq̄s ex q̄ script̄a cōdis q̄ ip̄a d̄s̄idēriū
 habuit vt eēt m̄r̄ dei. R̄ndeo creō q̄ ip̄a ē eand̄ ḡraz d̄secuta q̄
 sine dubio n̄ accipet̄ h̄ vehemēs d̄s̄idēriū eand̄ ḡraz p̄cessit̄z di.
 bi. Opt̄z vt ardor d̄s̄idērij p̄uemet faciē ei2 ad om̄z at̄az ad q̄m̄
 ip̄e ē ventur̄ vt sic locū p̄pet̄ d̄no. Q̄ si q̄s adh̄ insteterit̄ oīno
 itelligend̄ de aduētū spiritali nolo d̄tentōib̄ d̄s̄uire. s̄z h̄ d̄ixe
 rim̄ sine iuditō melior̄ q̄ sic in iuditō fuēo an̄ fatiē vemētis p̄ce
 dit̄ igms q̄ in d̄sp̄cū ei2 exardescit. Sic an̄ aduētū in carnatōnis
 ei2 igms d̄s̄idērij debuit̄ p̄cedē flagrās in corde v̄gīs. vt sic lo
 cū d̄no p̄paret. Sūt at̄ duo n̄c̄ria adh̄ ut in corde hois māḡ fidu
 cia erigat̄. s̄. puritas r̄ caritas. Nā de puritate di. bi. O q̄t audet̄
 cor m̄dm̄ r̄ d̄scia pura. de caritate uo di. ēg. Qui pl̄ diligit pl̄
 p̄sumit q̄ duo q̄ntū in hoie sūt forēora tanto fidutiā erigunt

Sext̄ defect̄ l̄m̄e

fortiore. Que cū in corde bēte v̄gims maxia filint iō occludit ipaz
maximā fidutiā hūisse et p̄ oppositū om̄z pusillitatē diffidentia
pedib⁹ oculcasse. Septim⁹ defc̄s consistit in timoris et amoris in or
dinabilitate q̄ tūc in ordinati dicūt q̄n creat̄a pl̄ lectet vel dili
git q̄z creator. qd̄ ē iniquitas maxia. Cū. n. d̄s sit sumū bonū. sume
et p̄ oib⁹ ē amand⁹ et oīa diligibilia sūt in ip̄z tanq̄m infine vltimū
ordināda res. n. ap̄t corp⁹. corp⁹ ap̄t aīaz. aīa ap̄t deū. d̄s ap̄t se.
ip̄m ē iusto ordine diligend⁹. Quem ordinē gl̄at se h̄re sp̄sa in
Cant. cū dicebat. Ordinavit in me caritatē q̄ si q̄libz sp̄sa timē
dit diligendi suat iustū ordinem. n̄ erit dubiū. q̄n b̄ta v̄go sup
om̄z sp̄sam ḡtissima ordiatū timorē et amorē habilit. et p̄ d̄ns ei⁹
oppositū pedibus oculcavit. Octav⁹ defc̄s retardās nos et p̄hi
bes et ipediēs a p̄fcu consistit in corpis infirmitate. Multi sūt bone
volūtatis vt libentē q̄buscūqz laborib⁹ se submittent. s; exeq̄ n̄ va
let. infirmitate corpis p̄hibete. S; corpis infirmitas ex p̄cō in
fligit qd̄ plane in nūi in euāgelio luc. xi. v̄ d̄r. Ecce vidi hoīez in
lecto portantē. q̄ palitic⁹ et n̄ inuenietes q̄ p̄te illū inferrēt ascē
derūt sup̄ tectū. et p̄te gl̄as submiserūt illū an̄ ihs. q̄n fidē vt vi
dit ihs dixit hō dimittit tibi p̄c̄a tua. Mc si dicat. Qz ex p̄c̄is
infirmitas h̄ ē inflicta. iō dimissis p̄c̄is santas tibi istituet. Vn̄
qz b̄ta v̄go nullū p̄c̄m hūit iō etiaz nullā infirmitatē legiē hūisse
ap̄t qd̄ et hūc defc̄m oculcavit. Non⁹ defc̄s nos ipediens a p̄fcu
consistit in multiplici ncc̄itate. Cui cū satissacē cupim⁹ frequē ma
nū extēdim⁹ ad sup̄fluitatē ad q̄s p̄seqzdas multis distractōib⁹
occupamur h̄c b̄n. Magnū ipedimētū et occupatō ḡuis ē ip̄a ncc̄i
tas h̄z nisi corpis. qd̄ dūmō cibū. mō somnū mō vestē cetaqz sic
milia q̄rit et desidat. haut dubiū q̄n frequē nos ipediat ab exer
citō spiritali. B̄ta at̄ v̄go. qz sola ncc̄ia req̄rebat ip̄a se brevit̄ im
pediuit et hec ip̄a occupatō qz ad sola necessaria fuit restricta
iō h̄ ip̄a occupatō ad nobilissimū ei meritū stetit et iō hūc defc̄
ctū inq̄ntū p̄fc̄m ei⁹ ipediēbat b̄ta v̄go subpedib⁹ ei⁹ oculcavit.
Cū t̄ om̄s defc̄s hūao ḡni inhēntes i his nouē defc̄ib⁹ includat̄
quib⁹ b̄ta v̄go vt visū ē caruit qz p̄c̄m n̄ hūit ideo p̄ueniē occlu
dit qz ip̄a sit illa beata mulier sub cuius pedibus erat luna.

Septim⁹ defectus lune

Octav⁹ defectus lune

Non⁹ defectus lune

Sermo quib⁹ De eodem.

Ignū magnū appuit in celo. m̄z amicta sole et dicit ḡg.
Quociēs sacra eloquia talia v̄ba nob̄ p̄ferunt in quib⁹ ex
terior significatio non potēt esse vera. hec spiritus sc̄s nobis in
nuit vt interiorius sensum mysticū requiram⁹. Quia v̄ba littere dum
collc̄a sibi suemre neq̄unt. aliō m̄se qd̄ ḡnat̄ oñdūt. ac si q̄busdā
vociibus ipsa verba dicant dum nostram aspiciētis superficiē de
strui h̄ in vobis querite qd̄ ordinatum sibiqz congruens aput nos.

mēz valeat iuēri. Expedito 8° vno smōe vtcūqz v're v'g'is gl'ay
 redolēte. mō oñdim' quō luna subpedib' d'culcaē. Nūc fuato or
 dīne dōmē p solē q'lit' vestiat. cū r' m' v'bis p'positis neqz possit
 sensus ext'ior cē ver' nccē ē vt mēius ad sensū misticū recurrām?
 Nō. n. mlz amicta sole eē potit. s'z p'petatib' sol spūalit' intellectis
 gl'ose h' mlz ē vestita h'z at sol vij p'petates quib' gl'osa h' mlz fe
 licit' ē vestita. Q'zō sol h'z mitā lūiositatē maximāz caliditatē ad
 oīa cōitatē stinūū mobilitatē mobiliē opat' inliq'dis siccitatē ific
 cis liq'ditatē ineclipsis v' h' e' arietatē. his vij p'petatib' spūalit'
 intellectis n'ra d'na ē vestita. Q'zō n'ra d'na ē vestita solis illūosi
 tate induēs se illo lūie tanq' vestimto de q' d'z ysa. lx. Surge il
 lūiare i'rlm qz venit lūm tuū qd' ē x'ps d'ns q' tanq' lūm mtesta p
 mariā ad nos venit. Nam deseipo di. iob. viij. Ego sū lux mōi et
 itez. Quādiu m' mdo sū. lux sū mōi. h' 8° lūm qd' deus ē cū me
 v'ō nouē mētib' requieuit mētē ei'z r' aiaz ita irradiabat. vt m' cō
 pe eis v'bis r' opib'z n' n' qd' d'ni fuat resp'ledebat. a dō vt m' oib'z
 ei'z morib'z. q' si qd' d' dimitatis radi'z de ea p'cedē videreē. p'p' qd'
 eē null'z vnq' mal'z d'cept'z de ea h'ri potat nec affēs nec m'p'z. q'
 gl'osaz h'ac reginā deo vestitū dicē p'sumim'z. cū r' h' ipa v'itas di
 cat de his fieri q's lōge minoris meriti scim'z eē. sic. n. d'z luc. xiiij
 vos at' sedete i' ciuitate q' adusqz induam' v'tute exalta r. ro. xiiij
 Induam' d'nm n'rm i' h'm x'p'm. h'inc b'ij. Iure maria sole p'hibet' a
 micta q' p'fūdissimā d'imo sapie v'ltra q'z credi valeat penetrauit
 abyssum vt q'ntū sū p'sonali v'mōe create additō patie luci illi m'
 accessibili videt' m' mersa illo m' m'p'z igne. q' cherubin r' seraphim
 celestes spūs accēdūt. lōge at' maria meruit n' tanq' sumati rā
 gi. s'z opiri v'ndiqz r' circūfūdī r' tanq' ipō igne d'cludi cādūssim'
 m'z sane s'z nā calidissim'z ei'z amict'z cui'z oīa tā irradiata noscūt
 vt n' m' ea. n' dico tenebrosū. s'z nō subobscuz saltē r' m'z lucidū
 s'z ne tepidū quidē aliud et n' feruētissimū licz suspicari. Nā mte
 manet d's b'ra v'go r' tu m'eo r' vestis cū r' vestiris ab eo. Vestis
 em' carnis s'ba r' vestit ille te sue maiestatis gl'a. Vestis nube so
 lē. r' sole ipa vestiris. Et sic p'z quō b'ra v'go p'ma p'petate sol. s. lu
 mine tā efficacit' irradiata p' d'na sapiam oim' q' sub sole posside
 bat. Sedā p'petas sol ē caliditas. q' tā mag' ē. vt eē calescē faciat
 totū mōm. Der q' p'petatē ei'z maxia designat' caritas. p' q' ipa ca
 let r' feruet ad om'z hoīez ad eū m' h' mdo ex c'z caritatis feruore
 ipa clamat Ecc. xxiiij. Trāste ad me omēs q' d'cupiscitis me. r' a
 g'natōib'z meis adiplēm' de c'z caritate di. iero. Quēso si q' sūt m'
 nob' viscēa pietatis d'sidate. q' cruciabat' amore. q' ve d'sidū estua
 bat v'go scēa. dū reuolūat aīo q'tq't audierat. vidat r' agnouerat.
 Duto q'tq't cōdis ē q'tq't m'it' q'tq't v'tutis hūae si totū adhibeas n'
 sufficis cogitāe. q'to idēfinēt cremabat' ardōe pij aōris qz ardēt

Tria proprietates Solis

Seda Solis proprietates

desideriorum affectibus erat tãto validior q̃nto dimis illustrabat
 in us visitatõib⁹. q̃ totã incãdiat dimus amor. et ardor et inu⁹ et
 ebetas p̃fusi amoris. Euidẽtissima at̃ declaratõ. q̃ ad deũ et p̃xi
 mũ maximã habuit caritatẽ in h̃ potissimũ demonstrat q̃ i passioe
 filij ei⁹ in cõde suo duo mirabilia defluerũt. s. maxim⁹ dolor et ma
 ximũ gaudiũ. Maxim⁹ at̃ ei⁹ dolor effluxit. de maxima q̃ ad deũ
 h̃uit caritatẽ q̃nto. n. aliq̃t uehẽnti⁹ diligam⁹. tãto ei⁹ dolori p̃
 fidi⁹ et patimur. Et q̃ ip̃a deũ sume diligebat. g̃ de ei⁹ passioe
 sume dolebat. Sumũ at̃ gaudiũ q̃ i passioe filij cor ei⁹ afficiebat
 de sumã caritate fluxit q̃ h̃uanũ gen⁹ diligebat. Quãto. n. aliq̃t
 sume dolebat. Sumũ at̃ gaudiũ q̃ i passioe filij cor ei⁹ afficiebat
 de sumã caritate fluxit q̃ h̃uanũ gen⁹ diligebat. Quãto. n. aliq̃t
 sincer⁹ et veri⁹ diligim⁹. tãto ei⁹ p̃fectui h̃undãti⁹ et gaudem⁹
 Cognouit. n. h̃uanũ gen⁹ p̃passioẽ filij redimendũ et iõ de ei⁹ pas
 sioe tm̃ gaudebat q̃ h̃uanũ gen⁹ diligebat. Et q̃ sumũ gaudiũ
 d̃z h̃uisse. ex h̃ ñc̃rio d̃cludit̃ eã h̃uanũ gen⁹ sume dilexisse. Q̃z si
 magn⁹ ẽ eff̃is mag̃ ẽ cã. si maior. maior si maxia. maxia. huic eius
 p̃cones deuoti ei⁹ caritatẽ sic notificat et describunt. q̃ q̃tũ ad
 bitum maiorẽ caritatẽ habuit oib⁹ agelis. Licet illi q̃tũ ad actũ
 habuit apliozẽ. Ex his et filib⁹ rõib⁹ euidẽt̃ d̃cludit̃ q̃ sic sol inẽ
 oia corporalia maximũ h̃z colorẽ. sic b̃ta ṽgo inẽ puras creatas ma
 ximũ h̃uit amorẽ. Tercia sol p̃petas h̃ ẽ q̃z ad oia q̃ sũt h̃z cõita
 te pulchris et fedis. m̃dis et in m̃dis se cõicans h̃undant̃. Sic. n.
 d̃z mat. v. d̃s solẽ suũ oriri facit sup bonos et malos. Sic b̃ta ṽgo
 sub hac p̃petate sol ẽ vestita. vt splendorẽ sue gr̃e oib⁹ cõicet m̃
 dis et in m̃dis. m̃stis et iustis. sc̃tis et p̃corib⁹. q̃ muocat ex aff̃cũ
 b̃mc b̃it. Maria sinũ apit ṽmũ s̃ vt de plenitudine ei⁹ oēs accipiãt
 captiu⁹ redẽptõz. egri recreatõz. estis d̃solatõz. p̃corũ veniã. iust⁹
 gr̃az. angel⁹ letitia. filij carnis s̃baz. demq̃z tota t̃mitas gl̃am h̃ũ
 stans ip̃ublico nullũ excipies nullũ d̃tẽpnẽs. nulli se denegãt
 clamat ad om̃s. trãsite ad me q̃ d̃cupiscitis me z̃. h̃mc b̃it. Maria
 velud aliũ solẽ sibi induit. q̃z q̃z admodũ ille sup bonos et malos
 indifferẽtẽ orit̃. Sic ip̃a ñ discutit merita. s̃z oib⁹ sese exorabilez
 oib⁹ elem̃tissimã p̃bet oim̃ demq̃z ñc̃itates aplissimo q̃dã misẽt̃
 aff̃cũ. Quãta sol p̃petas d̃sistit in mot⁹ et inuitate sp̃. n. sine cessa
 tõe sine inẽmissione abortu sol vsq̃ ad occasũ p̃ agens cursũ suũ
 dieb⁹ et noctib⁹ sol mouet. Sic b̃ta ṽgo et inuẽ mouebat singul⁹
 dieb⁹ pagẽs cursũ suũ tm̃ fatiẽs i vtutũ et meritoz exercitõ. q̃tũ
 pura debuit facẽ creatã. tãte. n. vtutis. tãte disciplie. tãte d̃po
 sitõis mox erat d̃põtaret. vñ cũ inẽ sc̃tos alij vitã actiuã ut Mar
 s̃z sup̃ma merita d̃põtaret. vñ cũ inẽ sc̃tos alij vitã actiuã ut Mar
 tha. alij d̃tẽplatiã ut magda. alij vtrãq̃z lic̃z diuisis resp̃ib⁹ h̃ũ
 se legant̃ sic apli teste ap̃lo Cor. ij. v. di. Siue. n. m̃ete excedim⁹
 d̃o siue sobrii sim⁹ nob maria et vtrãq̃z vitã sil̃ credẽt̃ h̃ũisse in eo
 ei⁹ q̃z filiũ lætabat maib⁹ et r̃actabat in sinu p̃otabat active vite
 foras officiu p̃ agebat. s̃z inẽ m̃ete deitate d̃tẽplabat et sup̃ma

Tertium solis proprietas

et proprietas Solis.

deuotōe venerabat. vñ cū morē gerēs cū hoīb⁹ eis diuinet ad⁹ in
 tali ocio posita deū int⁹ sūma deuotōe dēplabat. Cū iio do zmi
 ebat dmed ebat. vel q̄ppia aliō p corpis nccitate agebat h̄ ipm
 fecit cū tāta vtutis modatōe. mox dpositōe vt in singul⁹ supma
 merita mereret. Et iō in hac p̄petate. sol mot⁹ d̄tinuitate vestita
 d̄z v̄go sc̄ta vt sol sic d̄tinue ē imotu. sic ei nunq̄ momtū t̄pis trā
 sūt sine fructu. Quīta et sexta solis p̄petas ē ignobilia liq̄de d̄strin
 gē. et dura nobilia facit liq̄scē. vtz in luto. qd cū liquidū sit et igno
 bile p sol ardore d̄stringit et durefcit. Primū p̄z i cera q̄ cū dura
 sit et nobil in mat̄ia ex sol ardore dissoluit et liq̄fcit. sic b̄ta v̄go ma
 gnos pctores liquidos qz ad q̄qz illicita defluūt et ignobiles qz
 d̄pati iūntis īsp̄ietib⁹ siles f̄ci sūt ill. d̄ qb⁹ alibi d̄z siles ē luto
 vita eoz. Ardore sue caritatis a sua fluxibilitate d̄stringit et durat
 dura et nobilia vt q̄qz duoti et sc̄ti q̄ ex b̄tracta gr̄a m̄t̄ d̄ durat
 ei⁹ m̄cessiōe effluūt in gr̄as et liq̄fcūt. et sic hac sol p̄petate gl̄osa
 v̄go filz ē vestita. hic b̄n. tu fil p̄singul⁹ nccitatib⁹ subueis m̄ dei
 et p̄d̄sitate m̄d̄oz diuisas largiris medicinas d̄as alijs et dure
 sc̄at alijs et liq̄fcāt. Et sic dulcedo tua vtutē mell̄ id̄ues duos fa
 cit liq̄dos. et liq̄dos duos. Septima sol p̄petas in eo d̄sistit qz in
 eclipfi q̄ndam vt h̄re ārietate. sic b̄ta v̄go in hac posita vt q̄d̄ a
 ārietates ptulisse. q̄s null⁹ h̄o ptulit sup̄ trāz. ptulit at. v. ārieta
 tes siue dolores p suo filio i hac vita ḡuiores oib⁹ passibili⁹ q̄s
 sc̄i in suis cōpib⁹ ptulerūt. Quāta. n. aia nobilior ē corpe tāto af
 fcōes siue passiōes aīe passiōib⁹ corpis sūt maiores. Prim⁹ s̄o
 1) Dolor q̄ b̄re v̄gis aīaz p̄trāsuit ex p̄bia simōis ei accidit. qui cū
 luc. ij. dicēt. Tuā ipsi⁹ aīaz p̄trāsibit gladi⁹. In p̄o auditu cogno
 uit eē gladiū doloris eo qz null⁹ gladi⁹ mat̄ialit̄ pt vsqz ad aīam
 p̄trāsire. Ex c̄2 doloris maḡtudine cognouit et illd̄ qz ex nulla a
 lia cā tātus dolor n̄ a filio pueniret. Et iō ad p̄biaz expauit stu
 pore vehemēti et vltra q̄ credi possit. sciēs tm̄ dolore n̄ a filio p
 2) uenire. Sc̄ds dolor ei⁹ aīaz crutiabat cū se filiū timuit p̄didisse
 de q̄ d̄z luc. ij. Cū eēt ihs ānoz xij vsqz fili q̄t fecisti vob̄ zē. Nar
 3) ra h̄p̄storiā in q̄ f̄co p̄nita ē s̄modū qz timuit forsitā. qz simōis
 p̄bia debēt adīpleri. Tertio dolor accidit v̄gi gl̄ose. cū nūctia
 bat ei qz capt⁹ eēt ihs a iudeis qd v̄bū auditū. cū tāta doloris
 amaritudi cecidit ad cor ei⁹. vt nulla ligua s̄mōe h̄ valeat expli
 care. Estimēt q̄ possit q̄ dolore cor ei⁹ fuit sauciatū qua amaritu
 dine vulneratū. audiens h̄ de v̄nico suo. cum et alie matres tā
 4) lia verba de suis filijs audientes grauiter pturbent. Quart⁹ do
 lor aīam v̄gis tanqm̄ gladius p̄trāsuit. cū apostolis oib⁹ fu
 gientibus sola solum oculis carnalibus videret pendentem in
 cruce talis intuit⁹ misibil⁹ et sp̄s intollerabil⁹. aīaz ei⁹ nō īmerito
 p̄trāsuit n̄c solū exituū. s̄ ec̄ ex auditu dolor aīaz ei⁹ p̄f̄babat
 cū audirz hic inde blasphemātes et filiū sublanātes atz dicētes

Quinta et sexta proprietates
 solis

Septima proprietates solis

vact. e destruis h̄ tēplū τ si fili⁹ dei ē descēdat de cruce. āpli⁹
at cū vrgēte dolore τ mortis articlo īmēte audiret filiū cū cla
mare valido τ lacrimis expirante. d̄ q̄ heb. ij. Ihs xps q̄ ī dieb⁹
carnis sue p̄ces supplicatōs qz ad eū q̄ p̄t illū amozte saluū facē
cū clamore valido et lacrimis offēns exaudit⁹ ē p̄ sua relientia
q̄ si q̄t ad c̄ q̄t q̄ sensibilitatis τ viriū ī v̄gine remanebat h̄ totū
m̄merfat amaritudo ad illā misabilē vocē q̄ fili⁹ loq̄ns de cru
ce. vale fecit ei dās sibi ioh̄ez p̄ filio cū dicebat. mlz ecce fili⁹ tu⁹
Vñ sup̄ illo v̄bo. tuā ipsi⁹ aīaz p̄trāsibit gladi⁹ di. bñ. Tuā p̄trāsī
nit aīaz vis doloris vt n̄ īmerito. te pl⁹ q̄ martirib⁹ p̄dicemus
In q̄m̄m̄ corpe sensū passiōis excesserit ap̄ passiōis affc̄s. An nō
pl⁹ q̄ gladi⁹ s̄mo ille reia p̄trāsīēs aīaz tuā τ p̄tingēs vsqz ad
diuisiōz aīe. τ spūs mlz ecce fili⁹ tu⁹. O qlis amutatio ioh̄. tibi p̄
ihu tradit. su⁹ p̄ dño discipul⁹ p̄ m̄gro fili⁹ zebedei p̄ filio dei.
hō pur⁹ p̄ dō v̄o. Quō n̄ tuā affcuosissimā aīaz p̄trāsīuit h̄ audi
tio. q̄n̄ τ n̄ra licet saxea. licet ferrea p̄ctora sola. recordatō sc̄ins
dit. nō miremiqz maria martir̄ dicat̄ fuisse τ pl⁹ q̄ martir̄. qz vis
doloris ī martirib⁹ āpli⁹ n̄ potuit n̄ ut morerent̄. cū āpli⁹ dolo
rē ferre n̄ possent. n̄c tūc dolor h̄uit qd̄ addēt āpli⁹ maria v̄o qd̄
patiebat̄ ī aīa ptulit q̄ mori n̄ potuit. iō vis doloris ī ea acerbī⁹
seuiebat. Quis dolor τ vltim⁹ fuit cū vidēt filiū d̄positū de cru
ce q̄ vitā dat oīb⁹ corā semortuū cruētātū morte pallidū plagis
laudū vulneratū dilaceratū. τ p̄ oīs p̄tes corp̄is misabilz con
tractū vt ī ea eēt d̄pleta p̄ph̄ia ysa. Aplata ped̄is vsqz ad v̄ticē
n̄ ē ī eo santas. Quis mēt̄is credim⁹ h̄ra v̄ginō. cū vidēt specioz
sū forma p̄ filiis hoīm cā crudelit̄ otiosū vt s̄m̄ p̄ph̄az n̄ eēt ī eo
neqz sp̄es neqz decor. h̄j sūt. v. dolōes qb⁹ eclipticat. Sol ille glo
sus b̄ca v̄go. qb⁹ oīm sc̄toz passiōes q̄s ī suis corp̄ib⁹ ptulerūt
n̄ potuerūt adēq̄ri q̄ dolozes vt pie cred̄it̄ ita sūt p̄uilegiati vt q̄
cūqz hoies qb⁹ cūqz anxietatib⁹ τ dolorib⁹ opp̄si fuerūt si b̄cam
v̄ginē deuote pulsāūt τ de eis d̄e dolorib⁹ eā amom̄tā habue
runt exaudiāt̄ τ eripiāt̄ aq̄cunqz ēbulatōe clamaūt. Dicam⁹ ḡo
clamaēs ī celū. v̄go sc̄ta subuem̄ nob̄ mis̄is τ p̄p̄e dolozes tu
os nos eripe a dolorib⁹ p̄ntib⁹ τ p̄tege ab eterms. r̄c.

De eodem. *Sermo sext⁹*

Ignū magnū appuit ī celo r̄c di. bñ. d̄ glā v̄gis glōse n̄c
s̄lē deuotō pat̄is n̄c tū aliud dignū steril̄ d̄cipe cogitacō
ā ī audita p̄t locutō p̄currē. Expeditis ḡo ī superiorib⁹ s̄m̄dib⁹
duob⁹ mēbzis p̄positis th̄eat̄is. s. delūe subpeditatōe. τ sol̄ ī d̄ui
tōe Nūc suato ord̄ine dicend̄ est de stellaz coronatōe. de quib⁹
bus stellis hec est necessaria p̄mittend̄. q̄ xij p̄rogatiuas signē
quib⁹ glōsa ē v̄go p̄creaturis omnibus coronata dicit̄ p̄uilegiuz
q̄si p̄uata le c̄to v̄l p̄uata lex et iō p̄ has xij. stellas xij. p̄uilegia. i.
p̄uate glē siḡficantē q̄ p̄uata lege τ singulari glā v̄gī sūt donata

de quibz hñ. Dignū plane stellis coronare caput qđ r̄ ipsis cla-
ri⁹ micās ornat eas paci⁹ qđ omē ab eis Quit in coronēt sydera
qm̄ sol vesit. p̄ has g^o xij stellas sub sc̄pta xij p̄uilegia designat
Dño qđ figuris ē p̄figta in v̄to m̄no significata. ab āgelo saluta-
ta v̄tute altissimi obūbrata. dīmo d̄ceptu fecūdata m̄cōceptu n̄
guata dolore p̄cientiū n̄ sauciata īptu īviolata v̄go r̄ m̄ dei de-
dicata oibz ḡcijs dotata oibz v̄tutibz adornata ī celo sup̄ om̄s
exaltata. Dño g^o stella siue p̄uilegiū b̄te v̄ginis ē. qđ ab incō mōi
multis ē sigs r̄ p̄digijs figurata. Nā puell⁹ sedecois tēplū salo-
m̄s p̄tā ezech. Rubū moyſi v̄gam aaron. archā federis. tabulas
legis r̄ ad^c p̄ alia ifinita siḡ et p̄digia ē p̄mōstrata. h̄nc bñ. Qđ
D̄s p̄r occlte in cōde suo ap̄t̄ destinatōz an̄ t̄pa de v̄gine tenuit
h̄ moyſi in rubo r̄ igne aarō in v̄ga r̄ flore Sedecois īvellē r̄ rore
Ezechieli īpta clausa in t̄pe ē mōstrata. h̄nc ex̄ p̄sona ei⁹ d̄z p̄uile-
gii. Ab et̄no ordinata sine r̄ ex antiq̄s an̄qđ t̄ra fiēt. Scđm p̄uile-
gii ē qđ in v̄to m̄no sc̄tificata ē anteqđ nata qđ sc̄tificatō d̄tulit ei
t̄plicē gr̄az. s̄. original̄ p̄cti expiatōz. gr̄e ifusioz. tantā fomit̄is re-
strictōz. vt n̄ p̄t eā trahē in p̄ctm̄. s̄ potēs erat n̄ peccare. qđ in a-
lijs sc̄tificatis in v̄to n̄ ē f̄cm̄. qđ salte v̄malz peccauer̄t. Vñ jere-
In v̄to sc̄tificat⁹ in peccādo se alijs d̄nilat cū dicebat ve nobz qđ
peccauim⁹. s̄. h̄z r̄ ioh̄. bap. cognouit se peccasse cū fallus ē se bap-
tiste indigē di. mat. j. ih̄u x̄po Ego d̄eo a te baptiſari r̄ tu venis
ad me. Licz r̄ alij sint in v̄to sc̄tificati n̄ tñ ad tātā fomit̄is restri-
ctōz vt possent n̄ peccare r̄ p̄cto oīo vitare. qđ soli v̄gi ē donatū
Et iō ei p̄p̄uilegio deputatū. s̄. fomes ad^c ī ea māsit h̄m̄ eēntiā
Licz p̄ subseqztes sc̄tificatōs totalz sit sublat⁹. De hac sc̄tificatōe
p̄t̄ sui illd̄ p̄la. vi. Scđm sc̄m̄ erit illd̄ qđ stetit in ea. s̄. m̄re ei⁹ Et
sciend⁹ qđ āpliore sc̄tificatōz accepit b̄ta v̄go in v̄to m̄is. qđ rena-
ti in fōte baptis̄matis. h̄ excepto qđ illa sc̄tificatō sic̄ renatis n̄ ap-
puit regnū dei. h̄nc bñ. Regia v̄go ē v̄ez honoz titul̄ cumlata.
qđ p̄cul dubio sc̄ta fuit an̄qđ nata Qđ r̄ āplioze sc̄tificatōz accepit
qđ alij ī v̄to sc̄tificati statī subiūgit di. Ego puto qđ copiosior sc̄ti-
ficatōis b̄nd̄co quā in alijs sc̄tis ī v̄to sc̄tificatis ī eā descēdit. qđ n̄
solū ipsi⁹ ore sc̄tificatōz. s̄ r̄ vitā ei⁹ ab oī p̄cto deiceps imūnē
facēt qđ nulli alēi inatis mulier̄ credi ē datū. Tercū p̄uilegiū.
tanqđ tertiā stellā accepit b̄ta v̄go in āgeli salutatōe. qđ tñ p̄uile-
giū singularis p̄rogatiua n̄ tñ d̄sistit in āglo salutāte. qđ in v̄tute v̄-
boz nouā r̄ p̄us ī auditā salutatōz d̄tūte. qđ ē aue. ī. sine ve qđ
nulli hoīm a m̄di exordio potat veracit̄ applicari nec p̄ totā ve-
teris scripte serie p̄ eand̄ v̄ba qz quā legim⁹ salutatū Cū. n. ve. i.
p̄ea solū sit ordiatū d̄ p̄ctm̄ eo qđ exisēte dei iustitia nullū p̄ctm̄
manet impunitū. testāte job. ij. Luet omnia qđ fecit iō h̄ salutatio
illi soli dari debuit. qđ sola sine p̄cto fuit. Et qz ut ait ap⁹ Ro. iij
Om̄s peccauer̄t r̄ egent gr̄a dei. iō null⁹ his v̄bis potat salutari

Vñ cū moyses legem daret de mulierib⁹ mūdādis dixit Leuit.
xij. Mā si suscepto semie pepit masculū ī mūda ē septē dieb⁹ In
quib⁹ v̄bis excepit m̄r̄ dñi in eo qđ di. Si suscepto seie glo. M
viri amirione qđ cū maria n̄ sucepit. Iō ob hac lege liba fūat ab
soluta. Spūs. n. sc̄s purissimū sangnez formavit vt r̄ligiosa fide
vacit̄ dicē possim⁹ ih̄m d̄ spū sc̄o d̄ceptū τ natū de v̄gine glosa
Et qđ sic sola in d̄cipiendo pct̄m n̄ h̄uit. iō sola p̄ aue. i. sine ve de
buit saluari. h̄ic ē. qđ licz multas in v̄f̄i testam̄to legam⁹ ab āgel
salutatos. h̄ tñ alijs v̄bis f̄cm legim⁹. sic iudic. vi. Angel⁹ ad ge
deone dixit dñs tecū viroz fortissime. It̄ thob. v. Ingressus. s.
angel⁹ salutavit eū τ dixit. Gaudiū tibi sit dō h̄ dispoñte. vt ista
s. v̄ba b̄te v̄gin̄ sp̄ealit̄ suarēt. Quartū p̄uilegiū accepit b̄ta v̄go
in spūs sc̄i obūbratōe. cū. n. d̄s sit splēdor lucē ib̄itans ī accessi
bile nulla eū sic cape pot̄at h̄ana creat̄a. Cum. n. a facie ei⁹ sic
ait jere. montes defluent. si nuda fatie venirz ad v̄ginē. defluent
sic cera q̄ppe c̄z faties sic d̄r. apock. j. Sic sol lucz ī vtute sua. τ iō
nec̄e h̄uit vt spūs sc̄s ei v̄mbraclū facēt occultās deitatē ī uos
lucro carnis vt deū in hoie d̄tectū p̄t sustinē. Sic. n. abestu solis
nos defendē cupiētes. τ rē corpeā τ opacā m̄t nos τ solē erigiz
m⁹ vt a furore ei⁹ d̄cedamur. Sic m̄t splēdorē d̄mitatis τ maria
illa nobilissimā p̄ciūcula. delicatissimi sanguis. sui. f̄cm ē corp⁹
xp̄i. ranq̄ mediū v̄mbraclū m̄tuenit. h̄ic b̄i. sup̄ illo v̄bo. Virz
altissimi obūbrabit tibi di. qđ p̄t cape capiat b̄i. Quis. n. accepta
fōtasse qđ h̄ sola meruit felicissime expiri m̄telleu cape rōe d̄iscer
nē. possit q̄lit̄ splēdor ille in accessibile ē accedē ad se ferre potuissz de p
derit τ vt illa qđ in accessibile ē accedē ad se ferre potuissz de p
porciūcula ei⁹ d̄ē corpis sui cui se aiāte d̄tpauit reliq̄ maile obū
braculū fecit. vñ vtus altissimi obūbrabit tibi. t̄m ē dicē illū mo
dū qđ de spū sc̄o d̄cipies vtus altissimi. s. spūs sc̄s in altissima v̄
tutis opatōis sue τ in suo secretissimo d̄silio obūbrādo d̄teg
τ occultabit vel ita expomē vtus altis. obūbrā. r̄c̄ idē accipiet
h̄uaitatē ite q̄ten⁹ sibi t̄m not⁹ h̄eat̄ r̄c̄. M̄c si dicat āgel⁹ qđ ame
requis qđ ite mox expieris h̄ aē obūbratō b̄te v̄gin̄ merito p̄pui
uilegio d̄putat̄. qđ licz nos m̄sc̄ijs. spiritalib⁹ obūbremur. n̄ tñ sic
illa. ipa. n. a spū sc̄o ē obūbrata. Nos aē cū aliqđ lum̄ ḡe nob̄ il
luxerit n̄ a spū sc̄o. s̄z a n̄ris m̄s̄ijs obūbramur di. ysa. lx. Imq̄ta
tes n̄re diuiserūt m̄t nos τ deū τ pct̄a n̄ra abs̄cōderūt facie ei⁹ a
nob̄. h̄ic b̄i. Inē gr̄e visitatōz τ tēptatōis p̄batōz in stola vtutū
mirabilz h̄o p̄ficiat. τ tali tand̄ exercitō m̄dato ocl̄o m̄f̄iori statī
lux aderit. cui firmiē iherē cupiēs. s̄z cōpe p̄ssus n̄ p̄ualz τ iō ad
sei p̄z nolēs dolēs qđ r̄silit τ h̄erz ip̄ba plebs m̄s̄ianz n̄ranz plebe
r̄deute r̄dire cogimur ī tēbras cecitatis n̄re. sic qđ fit vt nob̄ obū
brēt pct̄a n̄ra ne splēdō d̄ine lucis apēs diu p̄m̄eat obūbratōz

5 autē v̄ginis sc̄s. Quintū p̄uilegiū accepit b̄a v̄go in eo q̄ d̄mo
deceptu fecūdata v̄x̄ deū r̄ hoīez p̄turiuit. v̄t m̄r̄ dei veracit̄ r̄
felicit̄ noīet̄. Vñ si illa b̄eam se iudicabat ex eo q̄ famula ei⁹ sibi
filiū p̄turiuit di. gñ. xxx. h̄ p̄ b̄c̄tudīe mea beatā q̄ p̄pe me dicē
oīms mulieres. Et si vicin̄ r̄ cognati Elizabeth audietes qz maḡ
ficauit d̄s m̄iaz suā cū illa d̄gratulabant̄ ei eo q̄ m̄senectute sua
filiū genuisset Quib⁹ affc̄ib⁹ d̄gtuland⁹ ē v̄r̄e v̄gini. q̄ n̄ solū sibi s̄
oīb⁹ nob̄ n̄ p̄uz hoīez s̄ v̄x̄ deū in hoīe p̄turiuit. Vñ cū Elizabeth
ipaz sup̄ hac ineffabili gr̄a d̄m̄daret r̄ deuoto p̄comō maḡficari
di. Luc. vij. B̄nd̄ca tu m̄e muliēs r̄ b̄nd̄cs fruct⁹ v̄etris tui subun
gēs. vñ in h̄ q̄ m̄r̄ d̄ni venit ad me B̄a q̄ credidisti. qm̄ p̄ficiēt
ea q̄ d̄ca sūt tibi a d̄no. Audies at̄ v̄go sc̄a. qz maḡficare ē ap̄t̄
gr̄az q̄ accepit. ipa ne m̄ḡta fiēt. retor̄sit gr̄as m̄datorē. sc̄as flu
m̄ia gr̄az recto ordīe deb̄e redire in mare. vñ fluūt. sic. n. Ec̄.
j. d̄. Ad mare vñ exēut flūia reitunē v̄t itez fluāt. Qz exponēs
Bernhard⁹. dicit. Fluens aqua si steterit putrescit sic plane de
crescit gatiarum decursus vbi recursus nō fuerit. Et ideo beata
virgo ap̄iens os suū dixit Maḡficat anima mea d̄m̄ r̄. Ac si di
cat tu maḡficas me p̄ ḡcis q̄s accepi s̄ magis maḡficand⁹ ē qui
gr̄as ipas dedit. Sexta stella tanq̄ sextū p̄uilegiū accepit v̄go
sc̄a in eo. q̄ in deceptu n̄ ē ḡnata. Omēs muliēs q̄ v̄nq̄ deceptū
ḡuabant̄ i pondē q̄ p̄tabāt. maria r̄ n̄ solū n̄ ḡuabat. s̄ magis alle
uiabat eo. q̄ v̄t ait auḡ. p̄tabat aq̄ p̄tabat. h̄inc b̄n. Iure illō mo
lestissimū tediū q̄ reliq̄ oīms ḡuide muliēs laborare noscunt̄. sola
voca sensit q̄ sola sine libidiosa voluptate decedit. vñ r̄ i ipso sue
deceptōis m̄itio qm̄ potissimū cetē misabili⁹ affligunt̄. maria tota
alacritate in m̄otana d̄scēdit. Sic. n. d̄ luc. j. Exurgēs maria in
dieb⁹ illis abije in m̄otana cū festinatōe. ut elizabeth m̄straret
portās p̄ciosissimū illud depositum. portās on⁹ leue. portās aq̄
p̄tabat. Ipe. n. qz q̄ p̄tabat nutu volūtatis sue p̄tat orbe. Et iō
ex illo ḡlosoonē ḡuari n̄ debuit qz culpā n̄ h̄uit in deceptu. Septi
mā stellā tanq̄ septimū p̄uilegiū accepit v̄go in eo. q̄ n̄ ē cōi d̄o
lor p̄ficientiū sauciata Nā ex illa maledcōe q̄ ap̄t̄ p̄mā p̄uarica cōi
q̄ maledixit d̄s. Eue p̄me m̄re di. gñ. iij. Multiplicabo erumpnas
tuas r̄ deceptus tuos in dolore p̄ies filios tuos r̄ subviri p̄tate
te eris. et ipe q̄n̄ abif̄ tui Omēs muliēs h̄editaria successiōe legi p̄
me m̄ris subiacebūt v̄t multiplicatatis erumpnis filios suos p̄iant
cū dolore maria at̄ qz in v̄fo m̄ris ab originali p̄ctō p̄ sp̄m̄ sc̄m̄
mūdāta extitit eidē maledcōi n̄ debuit subiacē r̄ iō a cōi legi p̄
turiētū merito debuit eē liba r̄ exēpta. h̄inc b̄n. Quā luc̄ d̄n̄ ē. q̄
iptu noua exultatōe nouā edidit plē. q̄ sola m̄e muliēs a cōi ma
ledcō r̄ dolore p̄ficientiū extitit aliena. h̄inc ē q̄ p̄. Eue qd̄ ē d̄n̄
nom̄ Eue ab āgelo salutaf̄ eo q̄ sine oīve p̄ legē d̄riā suū filiū de

bè pfire. Octauū pūilegiū siue octauā stellā accepit vgo sc̄a in
eo q̄ in ptu p̄māsit in violata. Sic. n. radi⁹ solaris trāsit rē p spi
cua sine eiusdē rei lesiōe Sic sol iusticie x̄ps d̄s n̄r nascēdo trāsit
p eā v̄ginitatis sigillo itegro p̄mānte r̄ ex h̄ resultat. h̄ glōsissimū
pūilegiū. q̄ in laudē ei⁹ camt ecc̄ia freq̄tans h̄ enlogiū. Veniit
puerpa regē cui nom̄ et nū vsqz n̄c p̄mā silez visa ē n̄c h̄re seq̄tē
r̄ sic d̄z m̄r r̄ vgo incorrupta. vñ aug. Fili⁹ tu⁹ o b̄nd̄ca fecū dita
tē tibi t̄buit r̄ v̄ginitatis gl̄az n̄ abstulit r̄ ex h̄ resultat h̄ mirabi
le d̄meritiū. q̄ vgo r̄ m̄r diceris incorrupta. h̄mc B̄n. Ecce si in ea
laudallo v̄ginitatē multe filie offēnt p̄ eā. Si h̄ūilitatē p̄dicatio
inueniūt r̄ alij licz pauci. Si maḡficare volūto ei⁹ m̄iaz iueniunt r̄
alij veri m̄ie. Vñ ē m̄q̄ nec p̄mā silez visa ē n̄c h̄re seq̄ntē. s. gau
diū m̄ris h̄ns cū v̄ginitatis h̄ore. qz vt ait aug. D̄has n̄ erat vt p
ei⁹ aduentū violaret̄ inteḡtas q̄ veniat reparare corrupta h̄ miran
da r̄ pūilegiata diḡtas p̄siḡta ē Ezech. xxiij. Porta h̄ clausa ē r̄
vir n̄ trāsit p̄ eā s̄ sol⁹ d̄ns ingrediebāt r̄ egrediet̄ p̄ eaz. Quit
exponens ḡs⁹ d̄i. q̄t ē porta clausa. n̄ qz maria exticit incorrupta
Quit ē r̄ vir n̄ trāsit p̄ eā n̄ vgo p̄māsit. Quit ē sol⁹ d̄ns ingre
dies r̄ egrediet̄ p̄ eā. n̄ fili⁹ dei de spū sc̄o d̄cept⁹. q̄ nascēdo e
gressus ē p̄ eā porta v̄ginei pudoris clausa p̄manēte qz maria v̄
go ē aū ptū. vgo in ptu r̄ vgo p̄ ptū. Nonū pūilegiū d̄secuta ē v̄
go sc̄a. q̄ m̄r ē n̄ cui⁹ s̄ dei. ut h̄ac diḡsissima p̄rogatiua p̄ctis oī
b̄ amirandā h̄eat vt filiū suū cū deo p̄re d̄nem fidelz dicat h̄re
dicat ut ihs x̄ps d̄i r̄ v̄gins fili⁹ religio sa fide verissime possit
dici h̄mc b̄n. Eniatis multis p̄rogatiuis subinigit. Qz si aditias
e2 m̄r ē q̄ iā potit lingua ec̄ si angeloz sit diḡms extollē. v̄ginem
m̄rez dico n̄ c̄cūqz s̄ dei Et subiūgit h̄ ē ḡo v̄gins n̄re singularis
r̄ excellēs p̄rogatiua qz filiū vnū eundē qz cū d̄o p̄re meruit h̄re
d̄nez. nec deū alia m̄r. nec v̄ginē m̄rez decuit ali⁹ filius. Qz ut ait
dam. Ipa vocat̄ theotocos. qd̄ sonat m̄r dei. Decimū pūilegiū cō
secuta ē vgo sc̄a q̄ oīb̄ ḡcijs ē dotata. h̄. n. nulla alia pura crea
ta ē aliqū d̄secuta. nā ut ait ap̄. Diuisiōes gr̄az sūt. Et itē. Vm
cuiqz v̄m data ē gr̄a s̄m mēsurā donatōis x̄pi marie at̄ n̄ s̄m mē
sura data ē gr̄a s̄ omz gr̄az plenissime ē d̄secuta. h̄mc exp̄sona ei⁹
d̄z Ecc. xxiiij. In me oīs gr̄a vite r̄ v̄tutis. Mc si dicat In me est
oīs gr̄a vite. i. h̄ vite oī hoī oī statui. oī etati d̄uemēs. h̄mc iero.
Cetis p̄ ptes marie illo tota se infudit gr̄e plenitudo. Qd̄ pulcre
dat̄ intelligi. ḡn. j. v̄ d̄z. Cōgregent̄ aq̄ q̄ sub celo sūt in locū vnū
r̄ sequit̄. Cōgregatōs qz aq̄ appellauit maria. Mc si dicat. loc⁹
in q̄ oīs gr̄az aq̄ d̄gregant̄ appellabit̄ maria. Vñ decimū pūile
giū d̄sistit in eo qz oīb̄ v̄tutib̄ ad ornata. q̄s n̄ tenuit nec medio
criē s̄ p̄f̄ssime possid̄bat qd̄ auctib̄ r̄ rōib̄ potit d̄p̄bari r̄ p̄
auctib̄ d̄z. n̄. Ecc. xxiiij. Exp̄sona ei⁹ in me oīs spes vite r̄ v̄tutis

vñ ei possum⁹ dicē illud Ruth. Scit oīs ppl̄s q̄ hītat infra p̄tas
vr̄b te eē muliēre v̄tutis ⁊ oīb⁹ idē oñdī. qz d̄s v̄tutū. q̄ nullū lo
cū in hītat n̄ v̄tutib⁹ r̄sp̄sus ad mōm̄tū ei nūq̄ defuit. Qui 8° h̄z
eū in q̄ e oīs v̄tus. h̄z v̄tiqz ⁊ p̄āns v̄tutes. h̄mc bñ. x̄ps añ marie
repleuit mentē q̄ ventrē ⁊ cū recessit ab v̄to ab aīo n̄ recessit Cū
12 8° tota d̄mitas i ea cōpalz hītare d̄ns ē vt optūit eā eē oīb⁹ vir
tutib⁹ adornatā. Duodecimū p̄uilegiū ē. qz in celo sup oēs ē ex
altata. qz apte camt eccl̄ia. Exaltata ē sc̄ta dei gem̄t̄x zē de h̄ rez
quire in alijs sm̄oib⁹. zē.

De eodem.

Ntrauit ihs in q̄ddā castellū luc. x. di. bñ. Qz d̄ns ac sal
uator n̄r sel ⁊ i vno loco visibilz tūc t̄pis diḡtus ē opari.
h̄ ec nūc v̄biqz t̄raꝝ in cordib⁹ el cōꝝ opat̄ in visibilz. ecce
em euāgelio loq̄nte audiui⁹ qz in q̄ddā castellū intravit ihs ⁊
mlz q̄dā martha noie excepit eū zē. Qd ē at h̄ castellū in coz hūa
nū. Sz qz d̄s manēs i carne n̄ freq̄tauit donū marthe p̄p̄ ligna
⁊ lapides exq̄bus extitit fabricata. h̄z p̄p̄ faīlia q̄ diligebat q̄ ibi
extitit d̄gregata licz lazary ⁊ martha ⁊ mariā sic d̄z ioh̄ xj. dilige
bat at ihs marthā ⁊ sorore ei⁹ mariam ⁊ lazary. Sic ⁊ castella coz
diū n̄rōꝝ n̄ visitat d̄ns nec freq̄ntat n̄ d̄ns eadē faīlia sp̄ualiter
intell̄ca. in nob̄ fuit d̄gregata. hic bñ. Intrat domū n̄rāz saluator
⁊ freq̄ntē visitat eā qm lazary penitēs. Qz o mūdāt martha fidei
disp̄latōi ornat maria replet mēne dedita d̄tēplatiōi. Ita vidz
vt lazary hūilit̄ sentiat de seip̄o Martha misericordit̄ de p̄rio. ma
ria sublimē de deo. h̄z i lazary formā penitētis signis incipientē
Martha formā bñ disp̄lant̄is signis p̄ficiētē. maria v̄o formāz
d̄tēplatis. signis p̄fcōz attingentē Qui 8° domū in corde suo d̄o
p̄pare desidat. qz d̄ns v̄tutū visitz freq̄ntē ⁊ inhītet libent̄. Itaz
triū p̄sonaz lazari videlicz ⁊ marthe marie in se officia trāssiguz
Inq̄cūqz. n. domo siue mali vt in claustro siue sp̄uali vt in cōde h̄
tā officia bñ ordīnata sūnt illā d̄s visitat libent̄ ⁊ inhītat freq̄ntē
di. n. bñ. De v̄traqz domo d̄s idem⁹ ff̄ es. qz ad mod̄ i hac n̄ra do
mo tā h̄ distribuit ordīnatō caritatis lazary p̄nīaz marthe am
stratōz marie d̄tēplatoz. Itē h̄ sil̄ q̄cunqz p̄fca ē aīa magis tñ vi
dent̄ h̄ singula ad singulos p̄tinē vt alij recogitēt ānos suos in
amaritudīe aīe sue. tanq̄ vulnerati dormiētēs cum lazary in se
puleris. alij dediti sint ff̄ ne amīstiatōm. Alij v̄o vacent sc̄te d̄tē
platōm. Et qz oīs claustral̄ in his trib⁹ statib⁹ ē inclusus iō hos
stat⁹ trāscurrētēs de singul̄ aliud disseram⁹. Qz at cēs claustra
les in his trib⁹ statib⁹ sint inclusi. apte insinuat bñ. sic di. Quib⁹
nulla credita ē disp̄latō amīstratō nulla d̄missa. his oīno sedē
dū ē ā sec⁹ pedes d̄ni cū maria. ā cuz lazary in septa sepulcri qm
smīaz itez replicat licz sub alijs verbis ita di. Itez dico ne qz de
ignorātia se excuset optz te ff̄ ad qz de fabricanda seu regēca

in vntas noe archa ml spectat. a vix ee d'fidioy vt damel eat
a cu bto job vix dolor et sciente ifirmitate. h3 at hos tres stat
fil qcuqz p'fca e aia. ad q' p'fcoz quicūqz venire desidat. Primum
statū lazari trāseat. q' in vā d'sistit p'nia. Qua pacta mathe offitiū
fidelis fatiat vt tandē in his duob' fidelis in vent' mōtēplat c3
trāseat. q' 8° vltimū h're desidat. i. d'tēplatoz. p'mū. s. p'niaz lazari
n' refutet. Q' 2° 8° stat' e nouitioy siue incipiētū. ne a denouir
cijs dubitātes hos solū reputem' nouitios q' p'mū annū n' dū in
ordīe apleuerūt iō B'n. describit eos nob' r notificat ita di. Si
ly. āms in ordīe stetit. r n' p'fecisti nouitiū te r'putes. Sūt autē
ta sig' m'qb' agnoscim' nos n' p'fecisse r p'ns nouitios ad^c esse
s. si n' dū sup p'ctis accepim' d'solatōz. si n' dū intrauim' nouā de
uotōz si remissim' feruorē r affectōz de. j. di. b'n. Quādiu sup n'ris
p'ctis in sclo d'missis remissioz n' accipim'. in p' d'ulsiōis g'du sta
m' de. ij. idē itez di. Suadeo vob' aicis meis reflectē pedē a mo
lesta r anxia recordatōe viay n'ray r euadē pitinera plamora
noue deuotōis r senioris mēorie b'nificioy dei. vt q' in nob' d'fū di:
mī in ipsi' intuitu r'spirētis. de. iij. d' apock. ij. f'leo adūsū te pau
ca. qz caritatē tuā p'mā reliq'sti. Qui 8° h3 ta sig' in se venit ad^c se
nouitiū reputet. q't aut nob' talib' sit fatiend' in p'dco v'bo apock.
docemur cū ibidē subiūgiē. mēor esto. vñ excidīs r age p'niaz. r
p'ma opa fac qd' ē dicē Qui ex p'dcis trib' sig'is nouitiū ad^c se
reputz. q'tūcūqz diu in ordīe stetit agat p'niaz r p'ma opa faci
at. i. q' facē d'ebuit cū nouitioy cellā intrauit. Qd' si n' fecerim' ac
cipim' qd' sequit'. Sm at vemo tibi d'ito r mouebo caelabz tuū
de loco suo n' p'niaz egeris. Quicūqz 8° exp'dcis nouitiū se r'puz
festin' ad p'niaz se p'pēt q' q' p' agē desidat formā in se lazari trāf
figuret. Quā formā nob' b'n. d'estribuit di. Lazar' sig'ns penitētē
d3 ee inclusus. ornat'. ligat'. Sic n. lazari' iacuit in sepulcro p' q'
ta vā r suffitiēs p'nia ē agenda Cupiēs 8° ver' penitēs inueniri
p'io ingrediat seipm tanq' in sepulcrū et mē semeti p'm claudat
ibi qz ab oib' occupatōib' extiorib' statuat se an' iuditiū in corde
suo fatiēs ibiqz recogitet ānos suos in amaritudīe aīe sue di. sibi
illud p'li. j. Qd' ē op' tuū. q' t'ra tua. vel ex q' p'plo es tu. Qd' et b'n.
Facē nos hortat' di. Ascēdit hō t'bunal mētis sue vt audiat cām
preterite vite sue. sedeat rō iudicās. stet accusat' d'scia. testis sit
mēoria. timor car. ifex. vt n' penit' dimittat' ipuntū h' facē moue
mur p'la. r xvj. p'ple me' itra cubicula tua r claudē sup te hostia
tua. qz q'nto secrecius ingredimur. r silenti' includimur. t'āto ab
hoiatōes p'ctōy n' orz clari' agnoscem'. Sic 8° d' Ezech. j. Ab
hoiatōes tue in medio tui. r itez. Ingressus vidi et ecce silitudo
oim reptiliū r abhoiatō aialū r vniūsa p'dola depicta impiete
incircūtu p' totū. Quis. n. ad manū n' h'eat q'tūcūqz innocēs miq'
tate r p'cta si tū in venta sine dissilacōe estimet in nūlo. pondē et

mēsuza q7 si adiecit q̄z in his offēderit n̄ sit durior. Ad amāte sci
dit ad p̄nāz cogitās. q7 tā multis τ ḡuib7 tā piū offēderit b̄nfa-
ctore. Sc̄do d3 eē ligat7 cū lazaro interi7 τ exteri7 fumb7 discipli-
ne τ obedie ne tanq̄ canis reūsus ad vomitū τ sus lot7 in volu-
tabro luti ne exhibeat mēbra sua arma imq̄tati ad peccand7 d̄ci-
nēs se tā in sensib7 extiorib7. q7 in oib7 mēbris corpis. ne aliq̄t fa-
cē p̄sūat qd̄ iten7 pemtē opteat τ lugē. h̄. n̄ ē vā p̄nā. vt sic d̄mī-
fa defleam7 ne iten7 deflēda amittam7 nec sufficit solū extiorib7
nos ligari. h̄. m̄iores sensus τ mot7 illicitos. p̄ oīa referare. ne
p̄ imaginatōs de p̄m7 amissis delcatōes iten7 hauriam7. De hac
ligat̄a d3 Ec̄c. Vinculū illi7 ē ligat̄a salutaris. Qz sic impi. d3 vj
f̄c̄o apostota ē vir in vitil7 solū ā in vitil7 ad opandū bonū. s̄. eē in
vtilis qz malū augm̄tat. Terci7 nouici7 inclusus τ ligat7 d3 ec̄c. vj
nat7 cū lazaro ḡuedie culpabil7 d̄scie. nūq̄z p̄mittēs sibi r̄missiōz
crimmū vana spe sibi blandiēs. donec d̄ns misit7 sui dicat. ei in
spū lazare veni foras infūdēs ei remissioz oim p̄ctōz. Vñ Ec̄c. vj
De p̄piciatu p̄ctōz noli eē sine metu. τ ne dicas misit7 dei māz
ē. multitudis p̄ctōz meoz misēbit. Sc̄d̄s stat7 ē officialiū gerit
p̄ficiētū desigtus p̄ statū marthe τ p̄z ordo. n̄o. n̄. digne gerit
curā alioz. q̄ p̄us n̄ gessit curā sui. h̄inc b̄n. M̄ te tua d̄sideratō in-
choet. ne frustra extēdaris i alia te neglecto. si sapiēs es d̄scie
tibi. ad sapiāz. si tibi n̄ fuis sapiēs. Sapiēs. n̄. p̄mū sibi sapiēs ē τ
bibz de fōte putei sui p̄m7 ip̄e in acq̄sitōe. n̄. salutis n̄o tibi gerit
mamor vnico m̄f̄s tue. audiāt ḡo officiales marthe officitū exeq̄n-
tes. q̄ cautela opteat eos officitū exeq̄. si dei ḡr̄az τ regnū celoz
cupiūt p̄mereri. Sūt at̄ in oī dispēsatorē meritoria duo n̄c̄ia. vt
viz dispēsator sit fidel7 τ prudēs h̄. n̄. duo req̄rit d̄ns luc. xvj. cum
di. Quis putas ē fidel7 dispēsator τ prudēs qz d̄stituit d̄ns sup
faiiā suā. Nec at̄ fidelitas d3 t̄plz exerceri. s̄. ad deū ad p̄ximū
ad seip̄m. D̄rio dico d3 eē fidel7 deo vt in oī dispēsatorē officij sui
p̄ purā intentōz q̄rat gl̄az dei qd̄ facē mouemur. ij. palip̄. xix. Vi-
dete qd̄ faciatis τ cū diligētia cūcta facite. τ h̄ ē quod di. luc. x.
Martha mar. sol es vsqz vnū ē n̄c̄iūz. M̄c si dicat licet sollicita sis
τ circa pl̄ima occuperis. n̄c̄riū tñ ē. vt h̄ oīa in vnū. s̄. deū ordi-
nenē. vt licz in se sint diuisa. in vnū tñ p̄ intentōz redacta. vñ deo
oīa t̄huanē b̄n. Oīs creat̄a τ maxie rōnal d3 suū p̄ncipiū imitari
τ qz d̄s vn7 ē di. in oph. Audi isrl̄ d̄s tu7 vnus ē. d̄m7 τ nos q̄sqz
eē vn7 sibi p̄ imitatōz v̄tutis τ vnū cū p̄xis p̄ vinculū dilcōis. Se-
cūdo dispēsator d3 eē fidel7 p̄rio. vt oīa q̄ ei rōe officij d3 fidelit̄
exhibeat canēs i oib7 q̄b7 paterit eoz murmuratōz. Siue ḡo sint
debita victualiu. siue debita sp̄ialiū siue τ debita mercenariōz
pl̄emissime subdito m̄strēt. vt valeat ei dici illud dan. Fidelis di
spēsator vj Nullā cāz suspitōis rep̄ire pot̄ant ei co q7 fidel7 eēt
τ omnis culpa τ suspitō n̄ inueniret̄ in eo. Tertō sit fidel7 sibi ip̄i

tante. n. caritatis circa nos ē dñs nř vt nec sibi nec pxio nřo aliđ
velit fuitiū qđ cū nřo dāno opteat exhiberi. neqđqđ 8° vult nřa
fuitia. qđ cū nřo dāno τ piculo exhibent hīc Eccl. xxi. d. 2. Cōfir
ma vbi. i. sis qđ vocaris τ fidelit age τ m oī tpe muemēs. qđ ne
cessariū ē. 8° fidelitas veraci⁹ m h sūtit si m oī dispēsatōne nřa
purā τ illesam dñs suam. ita vt de oib⁹ reb⁹ nil nřis vtilitati
b⁹ attraham⁹ de qđ bñ. Reua fidel es famul⁹ si de oib⁹ bonis dñi
tui nil tuis mamb⁹ adherē dtingat Qui 8° his tēb⁹ mōis vt dcm
ē fidelis rept⁹ fuit. Reua magn⁹ vocabit⁹ m regno dei merito ec
ei dice⁹ Euge sue bone τ fidelis zc. d tali. n. dispēsatore d. 2. noe
ix. Inuenisti cor ei⁹ fidele corā te. Et seqē τ percussisti cū eo. fed 2
vt dares ei tēz thau auēi. et hei euei zc de h dispēsatore d. 2. pu.
xxviii. Vir fidel multū laudabit. Est. n. dign⁹ oī laude qz muem
unē pauci suffic sic fideles. hīc pu. ij d. 2. Multi misericordes vocā⁹
vix at fidelē qđ muemet qđ dicat nēo hīc luc. xiiij. Quis putas ē
fidelis suus τ dispēsatō. Quis. n. ē signū raritatis τ paucitatis
tal. n. stat⁹ ē altissim⁹. τ qnto altior tāto rarior τ qnto rarior tā
to merces copiosior. Talib⁹. n. d. 2. Mat. xxv. Euge sue bone τ fi
delis zc. vsqz s multa te dñs. Alijs em simplz bonis dat merces
mlta nis. fideles at dispēsatōres sic h pfecti sūt. sic τ ibi pficiūt
bonis dñi. dñs h pmittēte. cū dic s multa te dñs. s. 3. heu tales
pauci muemūt τ h ē qđ dquirē dñs p. 1. oīs diligūt mūia se
cunē rebbutōes τ iō n solū puant merito magno fidelū dispēsa
tōz. 8° ec regno celoz. dñs exp. 1. h di. luc. xvi. Si m alieno fide
les n fuitisti qđ nřm ē qđ dabit vob. nil de tēra nřm ē. n. qđtū soli
ncitati suffic. Regnū at celoz nřm ē. dñs di. mat. xxv. Veite bñ
dicti zc. Si 8° fideles n sum⁹ m alieno tollet a vob qđ vřm eē de
biat rgnū dei. Scdo bō⁹ dispēsatō n solū d. 3. eē fidel s τ prudēs
Est at prudētia vtus p qđ dīma pferim⁹ tēris p qđ vt ait senecā
dignatē reb⁹ n exoptioe. s. 3. ex eaz naā dñs ut m dispēstōe
fidelitas possit sciam⁹ p prudētia dispēlare. h at prudētia mēbz
dñs. Dñs vt bonū malo meli⁹ bono. optimū meliori m oī h di
spēlatōe sua peligat. h. n. fatiēs pferit et mētatē tpi celū tē. spūa
lia corpalib⁹. deū reb⁹ dmutās oīat trāsitoria m etna Scdm m qđ
dñs. n. qđ m aiab⁹ acqrit ē m fūmū eo qđ ipa aīa sit bonum
nullū op⁹ nulla dispēlatō pferē m h mdo. s. 3. oīa qđ pnt fieri aīcel
lit luc. n. qđ m aiab⁹ acqrit ē m fūmū eo qđ ipa aīa sit bonum
qđ dā ifimū iux illd pu. Infim⁹ thesaur⁹ ē hoīs. Quā prudētia
scēs bñdēs prudēs dispēlatō nos docz m regula. mouēs aī oīa
ne dissilans ā puipēdens salutē aīaz et m doctrina sua imitās
apl m qđ di. Argue obsecra. i. miscēs tpi b⁹ tpa. τ tērori b⁹ blādīm
ta. Tercō ut cū aīa resnanē ifuturū incerta τ nesciat hō vtz amo
re dign⁹ sit an odio sic d. 2. Eccl. ix. Oīa opa sua m hūilitate sepeli
at dicēs. Seru⁹ mutilis ego sū. qđ debui n feci. nil oīno boni sibi

tribunus. qm̄ prudētiā docz nos v̄itas luc. xvij. Cū feceritis oīa q̄
vob̄ p̄cepta sūt di. sui in v̄tiles sum̄. Terci⁹ stat⁹ ē claustralim se-
ne d̄tēplatiū i p̄sona magdalene p̄figuratur. Ad q̄ statū d̄tēpla-
tōis q̄druplici exercitō p̄uenit. s. otio silētio auditu desidio q̄ le-
gim⁹ de maria. Nā de ei⁹ otio τ auditu d̄z luc. vt s̄. Maria at̄ ses-
debat sec⁹ pedes d̄ni τ audiebat v̄bū illi⁹. De t̄cio. s. silētio dicit
b̄n. Vide p̄rogatiuas magdalene q̄ in oī cā domū h̄z aduocātū i-
dignat̄ siqd̄ ē p̄hise⁹ d̄q̄rit̄ soroz murmurat discipuli τ vbiq̄ ma-
ria tacet τ p̄ ea loquit̄ x̄ps. Quartū at̄. s. desideriū in n̄li iob̄. xj.
Vbi ih̄u venēti in castellū d̄z occurrisse. Sic. n. d̄z maria cū venit
set vbi erat ih̄s vidēs eū cecidit ad pedes ei⁹ τ dixit ei d̄ne si h̄
fuisse s̄ me⁹ n̄ fuiss̄ mortu⁹ p̄ q̄z occurri ei⁹ desideriū intelligi-
m⁹ ap̄otent̄. Sic deuoti claustrales cupiētes rachel̄ āplexib⁹ et
fūgi offitō magdalene p̄ qd̄ ad nobile statū valeat p̄uenire d̄tē-
platōis p̄d̄is q̄tuor se h̄ilitēt. vt distāt deo vacare. tacē. audire
re. desidare. Tūc τ deo veracit̄ vacam⁹ cū corde n̄ro oī t̄pe et̄ q̄
cūq̄z strepitu vel labōe immēte deo d̄tinue ad h̄m⁹ qd̄ facē mo-
nemur deut⁹ cū d̄z. Caue diligētē ne obliuiscaris d̄ni dei tui.
thob. iiii. Oib⁹ dieb⁹ vite tue in mēte h̄eto deū. Tūc. n. d̄o vacit̄
vacam⁹. si cor n̄m in deū affigim⁹ τ nulla occasiōe illud ab eo re-
trahim⁹ aliq̄n. Scdm̄ h̄ilitans nos ad d̄tēplatōz ē taciētitas τ si-
lentii vt siue a sup̄iorib⁹ corripiamur siue ab eq̄lib⁹ d̄tēpnamur
siue ab inferiorib⁹ subsanamur sp̄ clipeū pacie p̄ferentes silentiū
cordis τ oris teneam⁹. vt teste d̄scia possim⁹ dicē cū iob̄ nonne
silui nōne dissilauī nōe quicui τ venit sup̄ me indignatō. Tertio
cū maria audiam⁹ v̄bū dei τ oīa q̄ audim⁹ p̄uirib⁹ exc̄q̄mur di-
cū p̄s. Audia q̄t loquat̄ zc. Ex q̄n v̄boz v̄tute aliq̄n liq̄scētes τ a-
ncb̄ p̄mit⁹ recedētes fluim⁹ in deū. iux̄ illd̄ aīa mea liq̄fca ē zc τ
talit̄ liq̄scē ē deo occurrē. Quarto sic maria cū vehemētī desidio
d̄no occurram⁹ delicata ē. n. d̄ma d̄solatō vt nulli se t̄buat. n̄ cūz
vehemētī desidio affectet̄ h̄inc b̄n. Optz vt ardor desiderij p̄ueni-
at oīm aīaz ad q̄ ip̄e ē ventur⁹. q̄ om̄z d̄sumet rubiginē v̄roq̄. et
sic locū p̄pet d̄no. Et tūc scit̄ aīa. qm̄ iux̄ ē d̄ns. cūz se sensit̄ illo
igne succēsam τ dixit cū p̄p̄ha de excelso misit̄ ignē in ossib⁹ me-
is. tali aīe ita suspirātī freq̄ntē imo sine mēmissione ornati τ affli-
genti se p̄ desiderio occurrit ih̄s x̄ps.

De eodem.
Go in altissimis hito Ec̄c. xxiii. di. b̄n. Maria oib⁹ se exc̄-
rabilē oib⁹ clemētissimā p̄bz oīm demq̄z. ncc̄itates aplissi-
mo qd̄ā miset̄ affcū. q̄ppe q̄ in oī ḡne bonoz in altissimis
hitat̄ in quib⁹ p̄t τ h̄z oīa q̄ sūt bona. Vt at̄ videam⁹ in quib⁹ altissi-
mis hitabat̄ v̄go sc̄ta. Sciend⁹ q̄ sūt septē ḡna bonoz in quib⁹ altissi-
simis hitabat̄. Fuit. n. purissima. gr̄osissima in meritis d̄tissimi in
pacēdo q̄ p̄fūdissima in d̄solatōe h̄undatissima. v̄tucosissima in
d̄tēplatōe. altissima. τ h̄ oīa h̄uit in altissimis. D̄no dico habuit

altissimū puritatis. cū. n. omnib? hominib? plus 7 min? puritas
hēat illa supma ē 7 altissima vbi nlla vnq? aspicio q̄tūcūq? mīmi
pulis ē extracta q̄z bēa vgo hūit q̄ m vto fuit mūdāta 7 vsq? infē
nē vite m supmo p̄fcois mōssime d̄suata Et iō soli d̄pat m̄q vn
q̄z nulla macula fuit visa hmc aug. Ea puritate mtebat vgo. q̄ sub
deo maior ne q̄t mtelligi q̄ lōge āgelon trāsit puritatē Nā d̄s q̄
ut ait iob. iiii. In āgel suis repit prauitatē m ea nil inuenēs pra
uitatis de ea di. m Cant. Tota pulcra es Bñ. Maria impuritate
trāscēdit āgelos 7 celestē om̄z sup gredit̄ creataz qd̄ n̄ solū p̄
baē aucte l̄z 7 rōis vtute. Quāto. n. q̄libz creatā diūctioz ē dō. tā
to ec̄ optz eē puriozē. s̄z ipsa sup om̄s creatas fuit diūctioz ḡo et
purioz. Sc̄do stetit m altissimo gr̄ az q̄tāt. n. altissimū ē m sc̄ijs
h̄ totū hūit vgo sc̄ta. altissimū at̄ m gr̄ a ē oēs h̄re gr̄ az n̄ pluraliē
n̄ diminute. s̄z ita sublimiē vt eo mō nulla pura creatā eēt gr̄ am
d̄secuta. Vñ de h̄ altissimo ip̄a gl̄aē Ecc̄. di. In me oīs gr̄a vite
7 vie. Mc si dicat. oīs gr̄a m̄ 7 oib? hoib? ad p̄ntē vitā piē 7 fu
turā necia. a deo m̄ misericordiē ē m̄fusa. Vt ḡo breuiē q̄ tibi d̄ca
sūt replicent. altissimū m sc̄ijs ē om̄z gr̄ az h̄re. nō tā sibi soli s̄z oī
hoī muceatē eā. 7 h̄ totū m altissimo. q̄ vnq? pura creatā ē gr̄ am
d̄secuta. In h̄ ḡo altissimo tā d̄fluūt. s̄. om̄z. oī sūmū. Omne. s̄. h̄re
gr̄ az. oī indigētī 7 req̄rentī. 7 h̄ totū insinat Ecc̄. xxv. Videt e qm̄
n̄ solū m laborauī. s̄z oib? exq̄rentib? vitatē. Tertio stetit m altis
simo merito. q̄z tā multa tā maḡ. tā sublimia merita nēo vn
q̄ d̄portauit. D̄tio dico q̄z nēo tā merita acquiuit qz ipsa d̄tinue
merebat. Ita vt mōmtū t̄pis ei nunq? sine merito p̄t̄āfret. Nā 7
si ocio aliq̄n vacass̄. h̄ ip̄m ad̄c tā vtuose tā ex rōnabili cā fecit ut
ei n̄ imerito ad supmū meritū d̄putaret. Sc̄do nēo tā maḡ meri
ta d̄portauit eo q̄z ip̄e sua opa imediate m ip̄m deū qz m vto por
tauit lactauit m gremio fruebat exercebat. Nā si verx est. imo qz
venx ē. q̄z si q̄s ap̄haz recipiat mercedē ap̄he accipiet. et q̄ recipit
iustū. iusti mercedē accipit. q̄z magnā mercedē accepit q̄ deū n̄
i hospitū dom? s̄z m hospitū corpis 7 cordis recepit Et si mer
cedē accipit q̄ dat paupi indumtū. q̄t accipit q̄ dat dō carnis m
dumentū. Et si mercedē accipit q̄ dat paupi ap̄t deū alimtū. q̄t
accipit q̄ dat ip̄i deo deliq̄re cōdis. i. de uberib? nuēmentū. Ter
cio ei? merita n̄ solū erāt multa. n̄c solū maḡ s̄z ec̄ sublimia. qz sil
7 actiua 7 d̄teplatiua vitā sublimiē exercebat qd̄ nulli vnq? ē cō
cessum. Alijs. n. vita actiua. alijs vō d̄teplatiua ē data. alijs ā qd̄
ad̄c pl? ē vtraq? vita ē data s̄z alēms vicib? vt aplis. q̄ nūc d̄tem
placib? nūc vō actōib? m̄tedebāt. S̄z bēa vgin sil 7 sel vtraq? ē
donatū vt v̄z Infans foris ab ea aleret 7 int? deitas d̄teplaret
vñ ip̄a sublimib? suis meritis felicit̄ gl̄aē. Ecc̄. di. Ego feci vt o
raret lūm m̄deficiēs 7 q̄si nebulā d̄tēxi totā terrā t̄b ē lumen qd̄

de se di. iob. viij. Ego su lux mdi. qd lucz in era r i celo elis dei
r dilcis. r p qd lumen gra sup vniuersaz eraz spgie sic sup terra ne
bula se diffudit. Quarto bta vgo fuit i patiedo pfudissima dor
lorosi. n. r pfudius ipe passioib filij sup oms viatores. q vncz
passi sut patiebat. alij. n. i cope patiebat q passioz suis virib co
msuratū solū ptulit. cui si qe fuit sup additū ipaciedo. succubu
it moriedo. qz n potuit pl q pati potuit Ipa vō patiebat i aia
q e imortal. mōz qntūcūqz doloris acerbitas cumulabat. n tñ suc
cubere potuit neqz mozi bñ Bñ. Tuā ptrāsiuit aiaz vis doloris
vt te pl qz martirē pdicem m q corpe sensū passiois excesserat
p passiois effcs. h aut vis doloris i mesi extplici cā i aia virgis cu
mulabat s. ex mīna clemētia patientis filij inocentia crucifigētū
crudeli vehemētia. Dno dico dolor passiois fuit imēsus ex mīna
clemētia. si. n. oīs mī diligit excui? dilcoe opatiē qdqt doloris ac
cidit nato suo quā vō illa mī q plena pietatis erat cō viscera n n
dulcedmē redolebat sup omz mod ddolebat. Scdo dolor ei mī
tus erat nīs. ex filij paciētis inocētia. qz sciebat n solū nullū vncz
omississe pctm s; suis crucifigētib bona multa optulisse. Pena. n.
q ex culpa infligē paciētē sustinet. Tercō vis doloris ei? cum
lat ex crucifigentū crudeli vehemētia. sciebat a bta vgo qz eoz
crudelitas suo tpe crudelē valde a deo vindictaz excipet. vt sic
passio filij multis extitit mētnaz saluatōz sic multis fiet m ruma
r et naz dānatōz. sic audiebat in symeoms pphā di. Positū ē i rui
nā r resurectōz mltōz r insignū cui d dicit. Qnto stetit m altiss
mo solatōis vt q tā pfude sup omz hoies debuit turbari. meri
to ec sup omz debuit solari h aē altissimū osi stit m trib. s. mōso
latōis nobilitate otinuitate ghalitate. Dno dico h supmitas olo
fiūt solatōes. Alij. n. solanē expctōz imissioe. Mti ex aliqz bñ
fitioz collatōe. alij ex qlicūqz dolci affcōe. alij ex spūs scī mebz
atōe. Ipa bta vgo ex dme speculatōis solabat illustates vncz az
dme eēntie si fas ē dicē visioe. Quit qe. n. mē legis latores vncz az
licui accidit h āplius r nobili? otinebat vgin glose. Si gō moy
ses r paul? ad archanū pmouēte gra trahēbāt. cur h nre vgi n
āpli? euenit? Scdo h altissimū hūit ex tpris otinuitate Sic. n. als
serūt pcones ei? qz sp r qsi otinue fuit m excessu vt qd alij i rapz
tu r qsi ad momtum habuerē ipa otinue fruebat. Tercū solabat
ghalitate qppe r mē? r ex isensib? r affcib? i cope r aia solabat
Nā foras i aspēu filij. mē? m aspēu deitatis. foras m hoie filij. m
qciēs illā glosaz testā hūamitatē dico filij sui. m q plēntudo omi
tatis hitabat r spicebat orectabat lactabat latitabat. Si. n. alie
mres q m pctis drcipiūt idolore piūt. r m multis laborabimus r

in iudicijs Inuertiunt et peccatores fiunt adhuc delectantur et con-
solantur in eorum intuitu quod non merito talis mater talem filium
quem ex spiritu sancto concepit sine dolore parturit sine gra-
ue dolore gestauit etiam omni munditia et sanctitate aluit et nu-
triuu consolabatur sic quod factum ut foras per suum hominem ex-
teriores in homine filij pascere et nichilominus in suo interiori
in filij tui interiori hoc est in diuinitate dulciter pascere ut fiet
ei quod iob. x. dicit. Ut egredies et ingredies pascua iueneret. Sexto
stetit altissimo ututum. hoc autem itern tripliciter contingebat scilicet alti-
tudine. in latitudine. in pulcritudine. Primo dico stetit in alti-
tudine ututum quia non possedit eas mediocriter nec tenuit nec di-
minuit. sed in summo vigore. et sicut virtus nobilissime potest possi-
deri et sic ututem habuit uirgo sancta. Secundo possedit ututes in la-
titudine hoc est secundum omnem ambitum ututum. ubi gratia humilitas hic
virtus aliquam habet in corde. aliquam tamen in ore. aliquam in opere. aliquam
aut diffundit se ad omnia ista tria. Sic beata uirgo secundum latitudinem
virtutes omnes habuit exercens eas in omnibus in quibus ututes
poterant exerceri. Et hoc est de quo gloria uirgo sancta Ecclesiastici. xliij.
Ego quasi thibebunt excideramos meos. Illa. n. arbor per ceteris
arboribus diffundit ramos suos. Tercio stetit in altissimo utu-
tum secundum pulcritudinem. Nam in aliis hominibus habitus ututum con-
querit expugnatione uitiorum. Virtus enim ut dicitur tenet medium ui-
tiorum ipsa virtutes habuit sine admixtione contrarij. quia caruit
fomite peccati. unde uitia radicaliter oriuntur et ideo virtutes purissi-
me habuit sine impulsu uitiorum. hinc est etiam. quod ipsa uirgo uir-
tutes suas delectabiliter exercebat. Sic enim dicit philosophus
Quod uirtus mouet ad modum nature. Unde sicut ignis natura-
liter inclinatur ad actum calidificandi. Sic homo uirtuosos ad a-
gere uirtuose. virtutes enim cum acquiruntur et trahuntur in ha-
bitum optime cum natura conueniunt et delectabiliter sedent in
anima possessoris. Virtus enim ut dicit bernhardus naturalis est.
Septimo gloriosa uirgo nunc et eternum habitat in altissimo
glorificationis nec immerito debent enim premia meritis corre-
spondere ut que in altissimis meritorum stetit in uia. stet etiam in
altissimis premiorum. et quia nulla lingua de hac eius gloria quicquam
ualet exprimere ex quadam qua circumlocutione. de hoc altissimo
aliquid depingamus habuit enim in uia tria singulariter mira-
bilia. et mirabiliter singularia. que ostendunt eam in patria sin-
gulariter mirabiles mirabiliter singulares glorias super omnes
creaturas possidere hec fuerunt uirginea maternitas diuina fi-
liatio. spiritualis passio que mirabilia ita ei singulariter eueniunt
ut in his nec prima silez uisa est nec habere sequitur. Et his tribus mirabili-
bus singularibus mirabiliter singulares et singulariter mirabiles

glorie in p̄ria corrūdet. Hinc bñ merito b̄ta v̄go p̄ solem figurat
q̄z sic sol solus orbe illuēt sic h̄ sola solidiori lūe τ hoies τ ange
los in celesti p̄ria illustrat a deo vt in accessibili luce p̄ lucēs sic
vt rōnq̄ spūum h̄eat dīgnatē. vt id̄patōe v̄gis n̄c possint nec de
beāt app̄e. sic ut illucrescēte sole nec lūe lucē nec sp̄dera app̄e
vident sic maria ad celū venēte sp̄da celestium spūum q̄si n̄ sint
nec lucē nec app̄e vident. Si ḡo ḡlosaz d̄n̄az n̄raz volum̄ maḡfi
ce h̄orare ip̄az studeam̄ p̄ p̄mitatis n̄o modulo p̄ virib̄ imita
ri. sic. n. ip̄a hortat nos di. Trāsite ad me om̄s q̄ cupiscitis me
τ a ḡiatōib̄ meis iplēmi. ac si dicat Qui in placē cupiūt ad me
trāseant. i. imitent me. τ a ḡiatōib̄ meis. i. bonis meis h̄ enūe
ratis iplēmi. q̄d si facē decreuim̄ studeam̄ vitā n̄raz p̄d̄cis sep
tem bonis adornare n̄ ut eadē mtāta altitudīe q̄d nob̄ ē impossi
bile oīcōmur s̄z vt fimbria eorū dē. i. infimta eorū ad ip̄scamur ut
falsū infimū puritatis ḡre meritorū passionū oīsolacōm vtutū τ tā
demḡle h̄eamus

De Sancto Bernharo.

Vasi stella matutina in medio nebule τ q̄si lūa plena iōie
bus suis lucz τ q̄si sol refulgēs. sic ille refulsit i tēplo di
Eccl. di. 88. Quibusdā ḡdib̄ ad altiora icrem̄ta vtutū
puem̄ n̄o. n. rep̄te fit sum̄ s̄z a bona d̄iūlatōe. a m̄imis q̄si
mchoat vt ad maḡ puemat. In v̄bis ḡo ap̄positis licet sym̄cō om̄e
filiū sacerdotis magn̄ q̄ntū ad l̄ralē mtelligētā oīmedēt il tū re
fert si ea ad b̄issimū p̄ris n̄ri b̄n. oīmendatōz acomodātes vitam
eiū ḡlosaz p̄ ip̄a sp̄ualit̄ mtell̄ca declaram̄ Si. n. imp̄d̄cis verbis
magn̄ ille sacerdos veracit̄ oīmedat. q̄nto maḡis venabil̄ p̄ n̄
q̄ vita τ doctrina ḡlosus valde effect̄ ē. in eisdē v̄bis pot̄it app̄e
oīmedari max̄ie q̄z p̄ ēa illa. lūa. s. stellā luna. solē. ēplex stat̄ vi
te sue. s. p̄ncipiū mediū τ finis ap̄riūssime τ oīnemētissime decla
rat. Ita vt singula lūa ad stat̄ singulos referam̄. Stellā ad p̄
cipiū d̄iūsiōis lunā ad mediū p̄gressiōis. Solē ad statum p̄f̄cōis
ap̄rie op̄entes. ut sic p̄ h̄ tria lūa. tota vita venabil̄ p̄ris n̄ri ap̄
mordio d̄iūsiōis mchoata τ vsq̄ ad finē p̄f̄cōis oīsuata plenissime
oīmedat p̄ ap̄etates lūmū stat̄ singulos exponētes. P̄rio ḡo a
p̄mo lūe stella vidz mchoates. dicim̄ q̄z stella tres h̄z ap̄p̄eta
tes. q̄z vtutē b̄is p̄ n̄ri d̄iūsiōis sue p̄mordia d̄edicauit. Est enim
stella. errantiū directiua. discordantiū reconciliatiua. fecūdantiū
germiatiua. Conpat̄ ḡo p̄ncipiū d̄iūsiōis p̄ris n̄ri B̄n. stelle ap̄
errantiū directōz Vt sic stella nocte itinerātes vel ec̄ in mari na
uigātes ne a via recta deuiēt τ oberrēt regit τ subnat. sic p̄ n̄ri
ip̄mordio d̄iūsiōis sue sensus suos ext̄iores excoīrupta nat̄ a vagos
τ errāneos a vanis cohibuit τ eos ad d̄n̄z dirigebat lē. n. n̄ri. vt
d̄n̄z p̄cipitātē n̄ seq̄ris oīculos p̄ res varias fōm̄cates p̄ oīculos cōs
sens̄ volēs itelligi q̄nt. j. re. d̄z. huc atz illuc vagant̄ i certi τ q̄d i

scriptura legebat hoc ope efficaciter ad implebat et quod opere fa-
ciebat hec per ea alios docebat dicens. Omnia virtus est habitus corporis
ut huiusmodi modo se habeat et nil sit quod possit offendere intuentes et
quod fecit per ea docuit dominus. habeat homo dei sensus suos exteriores non
duces sed fuerit ut dicat huic veni et veniat et alii vade et vadat
et alij factus et absque modo corde faciat. Secundo per nos bene assilata stelle prope
discordantiam reconciliat ut sic stella per efficaciam virtutis sue elementa
discordantia ut se operantem reconciliat sic ipse corpus et anima que ut ait
apud aduersum se mutuo occupant studuit in bonum efficaciter docere
corpus tanquam mancipium spiritui subternendo nec solum de corpore et anima
fecit. sed et affectus interiores quod frequenter dissentiant concordavit ut quod ratio
bonum iudicabat voluntas voluit et memoria amplecteret. quod per omnia in
hominis plagis deo. Nam de corpore et spiritu sensu dicit Eccl. xxv. In tribus
beneplacitum est spiritui meo quod sit probata coram deo et hominibus. quia unum est vir
et mulier bene consciens. quod de corpore et spiritu intelligit. De quibus. s. co-
pe et spiritu dicit mat. xxviii. Si duo consenserint omne quod petierint
fiet eis a patre meo. hinc apud. i. Cor. i. Obsecro vos patres per nomen
domini nostri ihesu christi ut idipsum dicatis cunctis et non sint in nobis scismata. quod
ut dicit Eccl. Vn. oras et vn. maledices cuius vocem exaudit dominus. hic
bene. quod fecit docuit dicens docendus est non homo in carne et spiritu.
qui inuicem iugiter aduersum se occupant iustum rationis et discretiois bene
iudicium nec aliter accipere personam docendum quod est spiritus corpus suum bene
sic eorum mediantur cui et multum volenti in utilia sunt neganda. Ut
lia est nolenti ultro ingenda. sic de eo agere sic de non suo. sed eius aquo
empti sumus pro precio magno. nec dubium quin prius fecerit quod docebat
Tertio principium vite patris nostri. assilata stelle. prope germinantem fecunditatem
tate quod sicut virtus ostendit in fundit radicibus et plantis ut germi-
net et fecundent Sic corpore et anima reconciliatis sensibus et affectibus in unum
coadunatis cepit per sanctus virtutes et opera meritoria efficacissime
germinare. Nam ad tale sensum in deum ordinatum et affectum reconcilia-
tum. si quod fatimur de genere bonum non tamen erit meritorium apud deum fecunda-
tum et germinatum solum surgit per quod sensus et affectus ad deum funt ordi-
nata. quod ex his bene ad deum ordinatis delectat ad animam veniet ex
cuius potentia tota vita hominis germinat in salutem. ut de hoc modo dicere
possim illud. i. Re. xxiii. Non est quicquam ex eo quod non germinat et illud per. Eo-
lus eius non defluet. et omnia quicquid faciet prospabunt et sic per quod per nos
bene. prope principia virtutis stelle operantur Et sciens quod non stelle simplicitate
sed stelle matutine in medio nebule lucetis assilata quod duo virtutes pa-
tris. nisi non mediocriter recondant. Nam matutine addit prope maturam
virtutis. nobile vero prope prauorum virtutem. huius quod mature inchoavit et in
medio nationis prave et perverse virtutem suam scire et munde operavit.
Nam de primo dicitur Trenon. iij. Bonum est viro si portauit iugum ab
adulescentia sua. De secundo dicitur g. Non valde laudabile est bonum

esse cum bonis s; bonū eē cū malis. si aut em̄ grauioris culpe ē mē
bonos bonum non esse sic immensi preconij est bonum inter ma
los esse. Sequit̄ scōm principale. s. q̄si lūa plena ī dieb⁹ suis lucē
In quib² v̄bis venabilis p̄r bñ. a medio statu vite sue mirifice cō
mēdāē describit̄ at̄ a lūa n̄ q̄licūq; n̄ cormiculata n̄ c̄ diminuta. s;
aspica et rotūda. q̄si a lūa plena et p̄fca p̄p̄ tres ei⁹ ap̄tates s;
ap̄tē copiosaz illuīatōz. v̄tuosaz opatōz. fructuosaz cōsulatōz. Dico
dico ap̄tē lūe plene ap̄tē copiosaz illuīatōz. qz om̄s noctis tene
bras illuīat lucis a noctis p̄ncipio vsq; īfinē. qd̄ ī nulla alia for
ma facit. vñ semiplena īcrescēdo p̄ma p̄tem noctis. et itē
plēa īdescēdendo vltimā p̄te noctis illuīat s; plena totā. Sic p̄r
n̄r tā copiosū lumē gr̄e accepit a sole dō. vt vite sue omnes tene
bras ap̄pulsaret nullas ī eo tēbras dēlm̄qns. Sūt at̄ tēbre p̄cō
rū ignorātie d̄mon̄ et defectū n̄rōz. Nā de p̄mis tēbris d̄r m̄ p̄s.
Timor et tremor veniūt sup̄ me et ceperunt me tēbre. de sc̄is
tēbris igrōratie idē di. De⁹ me⁹ illuīa tēbras meas idē. Nesciunt
neq; itelligūt ī tēbris ābulāt. De tercijs di. job. ix. In calle meo
tēbras posuit et itēz. xvij. Intēbris stravi sc̄lū meū. Mas c̄ms tē
bras lumē gr̄e ī vita b̄i viri plenissime dissipauit et eoz d̄ria iōfū
debat. Expulit. n. tēbras p̄cōz īfūdēs purā īnocentiā tēbras
ignorātie bonoz docēs dei sc̄iaz. tēbras defectū n̄rōz d̄as īz
reph̄sibile sc̄iaz. Nā de sua īnocētia itēz ipse di. Qd̄ ipse d̄s ī
n̄rōz īputare decreuit sic ē q̄si n̄ fuit. de 3°. s. dei sc̄ia ip̄e fareē qz mē
q̄rcus et fag² orādo meditādo et d̄teplādo didicerit. bñ d̄s illi
ē qz sibi meditātī et orātī tota sc̄a scripta exposita ē. Ex 3° b̄ p̄z qz
nullū ita hūit defc̄m se retardantē. qz eximmio feruore q̄ mod̄ et
vires excessit. dat⁹ ē īobediāz malachie Ep̄i q̄ cū p̄ frenū obe
diētīa tali et a tāto īpetu cohibēt. Sc̄do op̄tē venabilis p̄r n̄r lūe
plene. ap̄tē v̄tuosaz opatōz. Nā ut di. astronomi qz luna plena p̄
occulta natē spirāma augmētāt et multiplicat oīa hūmida. ex q̄
fit qz medulle iōssib⁹. et cerebris ī capitib⁹ hūano res ī cordibus
sanḡnis ī venis aq̄ ī mari cū fōtib⁹ et fluīb⁹ ī plenilunio augmē
tantē. Et īmmutōe sine decrescētia s̄lz īm̄mūt. Sic cū d̄s d̄ma sua
gr̄a hoīez v̄sitat explem̄ lumē v̄sitantis gr̄a oīa m̄tiora hoīs oīo
latōe et gr̄a replebūt. Cū v̄o subtracta sūt oīa exsiccanē. qz aut̄
p̄r n̄rōz bñ. h̄ vicissitudo fr̄q̄ntē accidit ī multis scriptis ip̄e te
stat di. sup̄ cātica. Reuertē viuū et efficacē ē v̄bū mox vt int⁹ v̄it
exp̄ge fecit dormitantē aīaz meā. cepit euellē. destrūē. edificāz
re plātare arida. rigare. tēbroza illuīare. clausa resare. fr̄gida ī
flāmāre. ita ut ex īdūdātia gr̄az b̄ndicēt aīa mea d̄nz et h̄ exple
lūio et s̄e statī. V̄t h̄ oīa p̄qz accesserit v̄bū qd̄ā illicito lagv̄de
torpentia iacē īcipiūt. Mc si caccabo bullienti subtraxeris ignē
et h̄ signum obsessōis eius. Mc si dicat h̄ signum ē d̄m̄n̄tōnis

lumē. Et q̄ venabilis p̄r frequēcius fuit in gratie visitatione q̄ in
eius subtractione. Ideo plenilunio inapposito themate opat̄. hic
itez di. Currebā bene ecce plenilunū τ statū sequit̄. Ecce lapis
offensiois in via q̄t aliud n̄ luna ē diminuta. hāc mutabilitatē de
clarat ḡg. di. p̄ q̄z d̄s hoīez visitat subito hoīez p̄bat q̄ acceden
do rōda ad vtutes p̄uebit τ recedēdo d̄enti tēptatōe p̄mittit.
3° p̄r iste venabilis lūe opat̄ ap̄t oppositā statōz lūa. n̄ cū plena
fuit stat̄ opposita ē solē τ iō ec̄ tota a sole illuat̄. Sic p̄r n̄r inme
dio statu suo plēa fatie ad d̄nm se d̄ntit τ idcirco tot^o ec̄ meruit
a d̄no illuari q̄z d̄nsiōz plenā pauci d̄no exhibēt. s̄z q̄si om̄s clau
dicam^o. n̄r petr^o adhuc ad plenū d̄nsiōz extitit cū ei d̄ns dixerat
mat. Et tu aliq̄n d̄nsiōz ofirma fr̄es tuos. v̄n̄ singul^o nob̄ dedit d̄s
illō p̄sa. Si d̄nteris isrl̄ ouerte. Q̄z expōit b̄n̄. s̄ ē p̄f̄ce d̄nsiōis cul
mē ap̄p̄hēde. Nā plēa τ p̄f̄ca d̄nsiō tāti estiat̄ vt in ea hūae vite
p̄f̄cio statuāt. q̄t at̄ p̄f̄ctā d̄nsiōz dicit^o q̄n hō tot^o ex oī q̄d ē q̄d
p̄t q̄d sciuit ad d̄nz se d̄ntit. s̄ ē q̄n om̄z cogitatōz. itentōz. d̄ilcōz
opatōz. deuotōz. affcōz. aultim^o ad deū τ toto conamie aultimus
h̄a m̄do. v̄n̄ p̄r n̄r q̄ hāc d̄nsiōz plenā in se hūit ip̄am declarat sic
dicēs p̄f̄ca eoz q̄ retro sūt obliuio τ p̄f̄ca in antiora extēsiō. ip̄a
ē hoīs iusti in hac vita p̄f̄cio τ sic p̄z ex q̄b^o cāis p̄r n̄r b̄n̄. plene lu
ne assilat̄ nil ec̄ opat̄. Sequit̄ ter cū p̄ncipale. s̄. q̄si sol refulgens
In q̄ v̄bo venabilis p̄r n̄r n̄ a p̄ncipio n̄ a medio s̄z a fine d̄nsiōis
τ plena p̄f̄coe vite sue duemetissime d̄m̄dat̄. Cōpat̄ at̄ soli ap̄t
tres ap̄tates h̄z. n̄. sol illuare. occulta maifestare genare. de p̄o
di. plato in thimeo Ingeiavit d̄s rex d̄ditor lucē clarissimā q̄z so
lē vocam^o c̄z splēdore celū sup̄i^o τ oīa inferi^o illustrant̄. de 2° d̄z
in n̄as̄is rex q̄ sol h̄z vtutē discretinā. Nā colores. τ rex sp̄es. τ
figure q̄ ite nebris sūt ignote. p̄p̄sentia sc̄laris lūis agnoscunt̄
τ ab̄iuncē discernūt̄. de 3° di. p̄hs. hō ḡnat hoīez τ sol nil. n̄. nascit̄
τ ḡnat n̄ p̄ vtutē sol adiuet̄. Sic venabil^o p̄r om̄z hoīez ad se veni
entē illuauit τ edificauit p̄f̄cissime vite d̄nsiōz. occulta maifest
stauit p̄ libroz opilatōz. in quib^o occultatō sp̄n̄aliū bonoz τ sp̄s
sc̄ti. q̄z in occultis agit disp̄satōz p̄oibus doctozib^o denudauit
d̄ q̄bus occultis ip̄e di. B̄s q̄ in occulto p̄cipit venas susurrij ei^o
m̄ltos ec̄ p̄p̄dicatōz. Nā in x̄po ihsu p̄ewāgeliiū m̄ltos ip̄e ḡnit
Et sic p̄z ordo q̄ in medio statu p̄imitatōz lune p̄f̄cs iā in se f̄cs in
ultimo statu. Soli assilat̄ ad edificatōez p̄ximū se d̄ntit p̄ ihsū
x̄pm d̄nm nostrū.

De eodem.

Mne p̄ciosū vidit ocul^o ei^o τ p̄f̄uda flumioz scrutatus τ
abscondita p̄duxit in lucē job. iij. di. ḡg. In sac̄ scripta vi
dē eligē d̄z sic in ewāgelio scriptū ē Cū oēs subficu videte
i. positū te sub vmbra legis eligi. s̄il^o p̄ciosū idē ē q̄ p̄f̄cm n̄r. in
h̄n̄ais reb^o p̄ciosū p̄f̄coe. Der oculū ā ut ait b̄n̄. Intellēs accipit̄

sic em̄ di. Ocul2 me2 itelligētia mea ē itaqz sensus bēi bñ. Intelligētia elegit om̄z p̄fcom. Inq̄b2 v̄bis cū sc̄q̄ntib2 a t̄plici p̄rogatiua sublimē et mirifice om̄endat sc̄z a vite operosa perfectione. sacre scripture per sensus mysticos studiosa elucidatione. fidei et fructuosa p̄dicatōe. Ista tā sūt nobiliora bona. q̄ hō sc̄s ōseq̄ potit ī hac vita. p̄mū ap̄t se. sc̄z ap̄t deū. terciū ap̄t p̄mū ē misericordie ōsecut2. p̄mū ibi om̄e p̄ciosū vidit ocul2 ei2. sc̄z ibi p̄funda fluuioz structat2 ē. terciū ibi abscondita p̄duxit ī lucē. Q̄ at̄ ī h̄ thēate p̄dca tā p̄ccma cōgrue designent p̄ auctes sacre scrip̄te lucide declarat̄ Et p̄ma de. i. d̄. Iē. xv. Si sep̄alis p̄ciosū a vili. q̄si os meū eris q̄d expoit ḡg. di. Vilis ē m̄s p̄ns aīa p̄ciosā. q̄ ḡo p̄ciosū. i. aīaz a vili. i. a m̄do p̄f̄e et plene sepat ille p̄oīa ē p̄f̄s. Et tal̄ erit deo familiaris. sic nos ori n̄ro familiares sum2 q̄ sp̄ delcabilia m̄stram2. de ij. itez di. ḡg. Qui h̄ fluia n̄ aīq̄z pat̄ dca nūcupant̄. et subiūgit. Quis. n. p̄sare sufficit q̄z vehemens fluui2 dū legē adēt expectare et ore moȳsi erupit q̄z vehemens fluui2 ex ore dauid defluxit q̄nta saloms ore et oīm ap̄han fluia manarūt. h̄ ḡo fluia et maxie saloms cātica cāticor̄ q̄z p̄fide scriuat2 ē variabilis p̄ bñ. Cū p̄misticos sensus tā ḡofas s̄mas a de formi l̄ra exhaustit. Vñ ḡg. dese et alijs sacre scrip̄te expositioz di. Nos q̄ venēte d̄no ī fluib2 scrip̄tan̄ m̄na et sp̄nalia q̄rim2 q̄ aliud agim2 n̄ qz eoz p̄funda rimant̄. de ij. di. ḡg. Abscondita ī lucē p̄ducim2 dū sensus mysticos subtili itellēu absconditos p̄dicat̄ do p̄lo ānūciā2. Et h̄ d̄ laude ḡlofi p̄ris n̄ri bñ. breuē tacta sufficiat. Quipe q̄ laud̄ n̄ra n̄ idigz eo qz p̄ene ip̄e p̄ om̄z vitā suā s̄ ḡms et miracul̄ d̄s laudauit et laudādo mirifice om̄dauit et iō p̄fecte a sūmo laudatore d̄o maḡfice ē laudat̄. taceam2 itēri laudare eū. qz vt ait amb. p̄f̄e laudi aliud addidisse decrepisse est. Ven̄ qz sup̄ma laus ḡlofi p̄ris ē fili2 sapiēs vt ait salon. Nos ad laudē suā studeam2 imitari qd̄ p̄ maxima laude accipit p̄ n̄ri di. em̄ aug. Q̄ nulla laus h̄oz d̄o et sc̄s ei2 maior et ḡciōz potit exhiberi q̄z si p̄res imitemur ip̄oz vestigijs fidelz adhēntes. Ven̄ qz paucoz ē p̄dicare. et adh̄ paucissimoz scripturā exponēdo elucidare. iō h̄ duo mēbra. s. s̄m et terciū m̄mittētes ad p̄f̄cōz feramur q̄ ī p̄o mēbro ē ap̄osita s̄mōez q̄t ī mamb2 ē exordiētes q̄liē ḡlofi p̄rez n̄m bñ. et s̄m ī plena p̄f̄cōe saltim ip̄f̄cōis studio et conamie imitemur. h̄. n. req̄rit votum n̄m vt p̄ s̄raz adiuti conamur p̄ficē vitā n̄raz. Nā q̄ adh̄ conatu d̄ficēt ven̄tz vtiqz d̄ votū ap̄t qd̄ sciēs. qz de p̄f̄cōe religiosoz loq̄ztes tā p̄ordmē p̄seq̄mur s. deuoti itegratōe. m̄ciōzi p̄patōe et de ip̄a p̄f̄cōe. de p̄mo ad h̄e dicant̄ duo. s. deuoti itegratōe. 2o de dei remun̄atōe. de p̄o s̄iē dū qz s̄m tres rez habitus tria resignauimus ap̄ter deū sc̄z res corpus et animaam. Res per voluntariāz paupertatem. corpus

p mūdā castitatē aīaz resignādo pobediāz ppriā volūtātē. h em
i nā sit impediencia studiū pfcōis. τ iō sūt abiciēda ne nos ipe
diāt a pfcū ppē videnz. quō singla h abiciant τ pō aī alia d rez
plena abdicatōe. studētes nuda paup̄tatē inserē vite nre h aut
paup̄tas vt plēa τ i suo gñe sit pfcā i ebz consistit h i oīm rez plēa
denudatōe. vsus abdicatōe i hūilitatis pfūda τ dteptibili cor
dis τ corpis hūiliatōe. h. n. sequit ad paup̄tatē verā. Mūdus. n.
omz hoīez dtept q se dtept τ h ēa faciūt hoīez pfcū in gñe pau
ptatis de q dī mat. Si vis pfcē eē vade τ ven. oīa q hēs τ seqre
me. Scdo studeam? plene τ pfcē resignē corp? nrm. h. n. pmissi
m? puotū castitatis. qd tūc in suo gñe ad pfcū statū ducim?. si i
oīb? spm sbiectū nil vnqz ppē se agē pmittat h totū dei obseqis
tanqz vē suū duplici iure. femptōe τ voti pmissiōe mācipet. nā
de ēptōe di. ap? Empti n̄ estis p̄cio i agro. f. p̄cioso sangne agm
imaculatū. τ iō subiūgit glificatē τ pōtate deū i corpe vī o dūoti
at pmissiōe dī dēnt. Cū volis votū dno dō tuo n̄ tardab̄ rōdē
qz reqret illd a te. dñs dōs tu? si noluis pollui absqz p̄cto eris. qd
at solis egressum ē de ore tuo rē. τ qz corp? adh creatuz ē ut aīe
sue spūi famulet iō qn ad h ventū ē tūc in suo gñe ē pfectū. Ad
qd faciendū corp? nrm ē p̄plici exercitō assuefatienz. f. oīm maloz
fortissima. reluctatōe. difficilimū τ arduoz strēnuā opatiōe oīm
sensuū τ mēbrorū vnammi coadunatōne de pō Ecc. Seruo mali
nolo. torēa τ opedes Itē bh. Docend? ē nou? hō sic facē corpus
suū sic egz dmedatū. cui ec multū volētī in vtilia sūt negada. V
tilia vō ec nolētī ultro ingēnda dī. ij. dī ecc. Qd cūqz p̄t man? tua
facē instānt opare τ iten i oīb? opib? tuis p̄cellēs esto. d. ij. p̄u.
In tribz bh placitū ē spūi meo. q sūt p̄bata corā deo τ hoīb?. mē
q ē concordia f̄m. d. q bh. f̄ h̄at dūot? hō failiā sensuū τ mēbrorū
talit ordiatā τ disciplinatā. ut cū dixerit huic v̄i τ v̄iat τ suo
suo fac h. τ absqz dōcōne faciat. h ēa tādiu agētes qusqz exallue
factōe gr̄e subuentōe d̄ sensū suū incipiat eū delcari. qz q̄t dele
ctat spm. qz ut di. bh. Exordimata nāca p p̄ctm si ad deū pfecte
fuit oīsa cito recupat qd cūqz p̄didit aīsa. Tercio resignēz aīaz
dō. n̄ az volūtātē offēdo τ ei? volūtātē τ sui vicarij fatiēdo. nā
in h qz n̄ az volūtātē resignam? τ dei volūtātē facim? aīaz cui? ē
volūtas dicimur resignē. h at si pfcē agit̄ triplici idiget amiculo
vt vidz. eā nunqz resumam? nūqz remittam? nunqz scindamus
Nā de pō arguit bh. eos. q indelcabilibz resumūt ppriā volūtātē
dicēs vt q̄t nos rursū d nob̄ itromittitis. q sēl matura delibatōe
volūtātē n̄ az dedistis nob̄ regendā. h. n. faciētes mētīmur dō.
qd pmissim? n̄ soluetes. de q acē. v. dī. Nō es mētī? hoīb? h dō
de q Eccī. xij. Abhoiatio ē deo. labia mendacia. hinc puerb. xv
Nubes τ ventus et pluuie non sequētes vir gloriosus promissa

non soluens Scdo nā solū pmissuz nīm n̄ ē resūmendō s; n̄ aliqñ
rmitterē siue mnuendō sic. n. d; Eccl. xxx. Non minuas p̄mitias
man^o tue p̄mitias volēs itelligi p̄mum feruorē in q̄ resignamus
dō n̄raz volūtate r p̄mittim^o suā seq. ne dicaē nob illō aggei p̄o
Resperistis ad apli^o r ecce fcm ē mi^o. s; magis deuotō n̄ra dōic
i diē d; pficē. vt pacit̄ dicaē nob illō gn̄. xxvj. Ibat pficiēs at; su
crescēs don^c vehementē magn^o effcēs ē. q̄ at h̄ n̄ fecerit d; i apoch
pleo adūsū te. q; caritatē p̄mā deliq̄sti. i. p̄mū feruorē. Tercō vo
lūtate n̄raz nūq; resūndam^o an̄ finē vite s; dstant p̄seiam^o vsq;
i finē h̄. n. mādatū ē in lege vbi omē aīal iustum ē cū cauda offer
ri. Nā sic d; mat. Qui p̄seiauit vsq; in finē h̄ salu^o erit. Et sciend
q; h̄ dei volūtate q; p̄misim^o fatiendā n̄ra refiēta d; esse in picē
pio laboriosa. i medio deuota siue affciosa in fine delicōsa. Nā
de. j. di. bñ. Nou^o hō q; n̄ h; rōz ducentē. affcēm trahentē. discre
tōz modantē. qdā vir vtaē in semetipm sic figul^o infigmētū n̄cīta
tē sibi fatiēs d; n̄cītatē r affcēm sibi formās d; affcēm don^c mereat
plenā accipe delicatōz d; delicatōz. 2° d; i medio eē affciosa siue
deuota vt incipiat ei dulcescē op^o dei. Nā in h̄ medio occurrit ei
grā q; diuicta bone volūtati facit on^o dei leue. de q; saluator luc
tollite iugū meū sup vos q; iugū meū suaue ē. r on^o meū leue et
h̄ ē qd di. bñ. Dñō aliqd̄ ipōtabile ē p̄cellu t̄pis n̄ a dō ḡue. pau
lopl^o leue sentiēs. paulop^o eē delcabit. 3° i fine volūtate erit de
litiosa. q; i amorē dmutata fruiē boīs dei sic. n. di. bñ. Mag^o volū
tas ad deū amor. adhesiōe vicio ē. diuictio. caritas h̄ volūtate i
pi^o vocat̄ amor i medio dilcō. q̄si duoz ligatō in fine caritas. i
cara vnitatē. Nūc lic; a lōge p^o voti integratōz dōm ē de dei r̄mu
neratōe. de q; sciend q; s̄m integratōz p̄dictōz triū h̄itū. s. rerū
corpis r aīe. t̄plicē remūnatōz a dō accipim^o. Nā p̄ rex relictōe
accipim^o cētuplicatōz. p̄ corpis relictōe accipim^o in iuditō iudi
ciariā assessiōz. p̄ volūtatis siue aīe relictōe accipim^o eēnā gl̄ifi
catōz. vñ de p̄o cū dicet petr^o ecce relinq̄mus oīa. q̄t 8° erit nob
r̄ndit dñs Amē dico vob q; vos q; reliq̄stis oīa r̄ cētuplū accipi
etis. de ij iten d; Vos q; secuti estis me. s. relinq̄ndo corp^o sedes
bitis sup sedes xij iudicātes xij trib^o isrl. de q; sic gl̄ose cū x̄p̄
assidētib^o r iudicātib^o d; a rephibis idie iudicij Sap. v. Nos i sen
sati vitā illoz estīabam^o infamā r finez illoz sine hōze r̄. de 3°
d; in p̄dca aucte. s. cētuplū accipietis r vitam eēnaz possidebitis
Scdo dōm de mēiori p̄patōe. de q; tā pcurantē dēmus. n. dicit
ditare itelligetiā subtiliare. remiscētiā eleuare. Cōsciāz. n. dita
m^o si itimā puritatē mēitoz copiositat v̄tutū claritatē q̄ntū posse
sum^o dportam^o. nā de. j. d; Eccl. xij. Bona s̄ba cui n̄ ē pctm i d̄sca
de 2° d; pū. x. Man^o fortū diuitias pat Eccl. iij. Vita oparij suf
ficiētis sibi d̄dulcorabit r i ea iuemes thaur^o. s. meritoz. d; 3° ecci

xliv. Sūt hoies diuites in v̄tute de oib⁹ aūt his diuicijs d̄z the
saur⁹ desiderabilis req̄escit ī tabnaclo viri iusti. 2º d̄m⁹ itelligētiā
subtiliare q̄ itēz at̄ngit tripl̄z. si viā d̄ni ī nob̄ obsuam⁹. failiā
gubnam⁹. ipaz rephēibile d̄suam⁹. D̄no dico itelligētiā subtilia
m⁹. si om̄s vias d̄ni venētis ad aīas n̄ras obsuam⁹. h̄. n̄. multuz
pmouet ⁊ adiuuat vos ad deū. q̄d̄ faciebat ap̄ba subtilit̄ di. Mu
diā q̄t loquat̄ ī me d̄ns d̄s h̄mc p̄u. viij. B̄s q̄ audierit me. q̄ vi
gilat ad foras meas cottidie. ⁊ obsuat ad postes hostij mei. q̄z
q̄ inuenit me inueniet vitā h̄mc B̄n. Q̄n d̄ns veniat. ā q̄n vadat id
plāe piculofissime ignozat̄ cū. n̄. h̄ circa nos disp̄sat orie sancti
sp̄s vicissitudines vigilatissime n̄ obsuam⁹ sit vt nec absentē de
fides. nec p̄ntez gl̄ifices. nepe q̄ ad h̄ r̄cedit vt ouidi⁹ q̄rat̄ q̄ nā
mō si abesse nescit̄ req̄rit̄ ⁊ q̄ dignant̄ ad h̄ redit ut d̄solēt̄ q̄lic
digne p̄ sua maiestate suscipit̄ si nec ad eē sentit̄. 2º itelligētiā
n̄ra tanq̄z p̄uida matrona d̄z failiā suā gubnare ī solētes ⁊ gar
tulas famulas op̄pascēdo. q̄ tūc p̄uide agit̄ si itell̄cs n̄r̄ fatasma
ta carnaliū ⁊ ec̄ t̄paliū q̄ sp̄m̄ īpediunt subcēsura districtissime
sciplie cohibeāt. nā sic d̄z sap̄. sp̄s disciplie fugiet fictū ⁊ auf̄et
se a cogitatōib⁹ q̄ sūt sine itell̄cu. h̄ic ḡḡ. Multā nis failiā possidē
m⁹. cū cogitatōes multas sub mētis d̄nacōe restrigim⁹ ne sui m̄l
titudie aīm sup̄ēt ne p̄ūso ordie discretōis n̄re p̄cipatū calcēt
⁊ b̄n cogitatōm̄ noīe f̄ba multa failie signat̄. scim⁹. n̄. q̄z absente
d̄na ācillaz linguae p̄ strepitū silentiū desert̄ deputati opis of
ficia negligūt. totūq̄z sibi met̄ ordie viuēdi d̄fūdūt. At si repē
te d̄na veniat mox p̄strepētes ligvas retinēt offitia v̄m⁹ cuiq̄z o
pis repetūt sicq̄z ad op̄z ap̄riū ac si n̄ recesserint reitunt̄. Sic ī si
a domo mētis admōtū rō discedat q̄si absente d̄na cogitatōm̄
clamoꝝ se velud garrula ācillaz f̄ba multiplicat. Vt at̄ ad mētē
rō redierit mox se d̄fusio tumultuosa op̄escit ⁊ q̄si ācille adiuūctū
op̄z se tacite rep̄mūt dū cogitatōes p̄tin⁹ se ad vtilitatē subdūt.
3º d̄m⁹ itelligētiā irrephēibile d̄suare vt cū iob Dicē valeam⁹
Nō rephēdit me cor meū ī vita mea ⁊ cū ap̄lo n̄l m̄ d̄cā⁹ sū vt si
ue ingrediamur siue egrediamur. de at̄ngētib⁹ m̄l negligam⁹ ⁊
de p̄bībitis m̄l fatiam⁹ h̄ f̄a figurata legim⁹ thob. x. Vbi pentes
docuer̄t Saram domū ordiare failiā gubnare seipaz irrephēibi
lē. 3º d̄m⁹ remiscētiā eleuare q̄d̄ at̄ngit cū p̄ctis ⁊ m̄t⁹ leuigati
ī mod̄ pluuie ip̄a at̄ēplatō eleuat nos ad d̄m̄ ī q̄ f̄a d̄fluūt. f̄. aīe
n̄re sursum eleuatō. dei d̄descēso celestīū bonoz degustatō. q̄ tria
Exo. xix. figurat̄ p̄ponūt. Vbi d̄z descēdit d̄ns sup̄ montē syna ī
īpo mōtis v̄tice ⁊ vocallit̄ moysen ī cacumē ⁊ seq̄e locut⁹ ē d̄ns
ad eū. Nā cū di. descēdit d̄ns. tāgit̄ dei descēsoꝝ cū v̄o subiūgit
⁊ vocauit moysen ī cacumē. tāgit̄ aīe ascensioꝝ cū v̄o addit̄ ⁊ lo
cut⁹ ē d̄ns ad eū. tāgit̄ d̄mōz degustatōm̄. que tria tāgit̄ ḡḡ.

exponēs p̄dictū v̄bz Exo. cū d̄r in legis datōe cū d̄r moyses q̄
ascēdit ⁊ d̄ns descēdit i mōte q̄t p̄mōtē n̄ atēplatō accipit̄ m̄ c̄s
vos ascēdim⁹ vt ad ea q̄ vltra ifirmitatē n̄raz sūt vidēdo suble
nemur. s̄z in hāc d̄ns descēdit. q̄z nob̄ multū p̄ficiētib⁹ par̄ nob̄
dese aliq̄t apit̄ n̄ris sensib⁹ h̄ itaqz de m̄tiori p̄patōe d̄ca. p̄f̄m
faciūt m̄tiorē hoīez de q̄ p̄f̄cōe d̄r Exo. xxxix. p̄fectū ē om̄e opus
tabnaculi. ⁊ itēz. iij. Re. ix. p̄f̄m ē tēplū. Sequit̄ terciū p̄ncipaz
le. s̄. de ip̄a p̄f̄cōe. ad q̄z om̄s alie p̄ticulares p̄f̄ctōes ordianē. ⁊
h̄ ē triplex Est. n̄. p̄f̄cō. actōis. passiōis. deuotōis siue affcōis vel
ec̄ dilcōis. In his. n̄. trib⁹. s̄. actōe passiōe m̄na duotōe c̄me exē
citiū hoīs d̄tineē h̄ p̄ordimē p̄currētes. D̄no dicim⁹ q̄ p̄fectio a
ctōis m̄ t̄bus d̄sistit vidz in bonoz opū q̄ f̄ca sūt obliuice. anteri
oris extēsiōe m̄tinue itētōis auida opatōe h̄ ēa faciūt opa n̄ra
p̄f̄ca. D̄no dico q̄ p̄on bonoz obliuio adiuuat opa n̄ra vt fiant
p̄f̄ca ⁊ h̄ ottingit. cū q̄ntūcūqz multa bona facim⁹. ip̄a p̄tergū p̄
icim⁹ ⁊ tanqz oblita n̄l ea p̄mit⁹ curam⁹ q̄s facē mouemur s̄. xi.
Obliuioi cūcta tradat̄ retro h̄ūndātia deut⁹. Ne dixeris i cōde
tuo p̄p̄e iustitias meas d̄ns dedit̄ m̄ hanc terrā possidēdā. q̄d
ec̄ vitas monuit̄ i ewāgelio Cū feceritis oīa q̄ m̄adata sūt vobis
di. ser. i. vti. sum⁹. Scōz adiuuās ad p̄f̄cōz opm̄ n̄roz d̄sistit i an
terioroz extēsiōe vt vidz auidet conatu ad agēda extēdamur tāqz
p̄us n̄l boni fecerim⁹ de q̄ d̄r Ec̄. ix. Qd̄cūqz p̄t man⁹ tua facē m̄
stantē opare. Et itēz Ec̄. xxxi. In oī tpe tuo esto velox. terciū fa
ciens opa n̄ra p̄f̄ca d̄sistit m̄tinua ⁊ auida opatōis i tētōe. vt
cū lassati ⁊ fatigati deficiim⁹ m̄ ope affcū t̄n conādi nunqz desi
tiam⁹ s̄z p̄mmio desiderio ⁊ id̄eficiētī conatu n̄c ea q̄ fecim⁹. vel
q̄ iā facim⁹ p̄mit⁹ m̄l curam⁹. s̄z sp̄ velim⁹ p̄t q̄z possum⁹ ope ad
ipl̄e ne icurrā. illō iāpositū jere. nec iux̄ vines conat⁹ ē facē de
h̄is t̄bus sil̄ s̄uptis di. ap̄. philip. iij. Nō q̄ iā app̄hēderim⁹ a p̄
f̄cs sim ⁊ subiūgit vnū at̄ n̄c̄riuz ē. q̄ retro sūt oblit⁹ ad ea q̄ p̄o
ra sūt me extēdēs q̄d expom̄t B̄n. di. In v̄bis apl̄i maifeste de
claraē q̄ p̄fecta eoz q̄ retro sūt obliuio ⁊ p̄fecta i anēiora exten
sio ip̄a ē hoīs iusti i hac vita p̄fectio. Scōo dicim⁹ q̄ est p̄fectio
passiōis cū. n̄. multū p̄m̄ diuilitatē affcōm̄ diuilitatē suas passio
nes patiāē m̄e illas t̄n ē aliq̄ suffēntia tā nobil̄ ⁊ t̄ a sc̄ta vt in ḡie
passionū locū optineat p̄f̄cōis. q̄ vidz passiōes vt p̄f̄cōis t̄minū
attingsāt sūt trib⁹ florib⁹ decorāde vt sufferam⁹ i nocentē ostā
ter gaudent. D̄no dico n̄re passiōes sufferant̄ innocentē vt quit̄q̄
nob̄ a deo vel ab hoīe inflic̄tū s̄lit cū culpā n̄ inuemet q̄z purḡ
gr̄az augeat m̄ afflic̄to sic b̄o iob. euemisse legim⁹. In q̄ cū culpā
n̄ eēt q̄ corrigereē oīs ei⁹ s̄ba sibi extitit duplicata s̄ tali passiōe
d̄r iob. ix. Nō de p̄mis innocentū. d̄s rideat. Q̄ exponēs s̄s. di.
Si risū dei b̄s iob ei⁹ letitiaz appellat. tūc tāto suauis de p̄mis

inocentiū dñs dicit letari q̄nto n̄os videt̄ aplius inocētes. Nam q̄si
quodā ei expena n̄ra gaudiū faciunt̄ cū pena culpā n̄ inuenit̄ q̄z ca
stigat̄ s̄ ex ea gr̄a et meritū cumulat̄. Nā pena q̄ i nob̄ p̄ccatoribus
culpā p̄cutit inocētibus gr̄az auḡ. hic petr̄. h̄ ē gr̄a si p̄t̄ sc̄iaz
dei sustinet̄ q̄s t̄sticias paciēs iniuste. q̄ n̄ est gl̄a si peccās cola
p̄bzati suffertis s̄ si b̄n̄ faciēs patient̄ sustinetis h̄ ē gr̄a apud
deū. Sc̄do passiōes sufferant̄ gaudent̄ qd̄ vob̄ erit facile si atten
dim̄ cumulū meritōz q̄z nob̄ insinuat dñs mat. v. di. B̄n̄ eritis cū
vos oderint homines vsq̄z gaudete et exultate ecce n̄ merces v̄ra
multa ē in celis cui r̄sonat iac. di. Om̄e gaudiū existiate fr̄es cū
intēptatiōes varias incidēritis z̄. Tertio suffēnde sūt ostant̄ qd̄
facile nob̄ erit si et passiōis breuitatē et fruct̄ et m̄tātē p̄spicim̄.
Nā de p̄o dixit angel̄ ad thob. v. Fortis oīno esto i p̄rio ē. vt a
deo curreris. De t̄m̄tate at̄ p̄m̄ij dicit Ec̄c. xxxi. Et erit illi gl̄a et̄na
deutroq̄z at̄ fil̄ di. ap̄. Coz. Id qd̄ ē momentaneū in p̄nti et leue tri
bulatiōis s̄ mod̄ in sublimitatē et̄nū gl̄e pondus opat̄ in nob̄. Se
quit̄ vidē de terciā p̄f̄cōe q̄ ē deuotiōis. De q̄ sciend̄ q̄ tres p̄ti
culares deuotiōes ad eī ofluūt p̄f̄cōz ostat. n̄ ex caritatis inflam
matiōe corpaliū et sensibiliū extinctiōe vocaliū oīom defcōe. h̄ p̄
ordinē p̄sequētes. P̄o dicim̄ q̄ ad p̄f̄cōz deuotiōis n̄c̄io requir̄t̄
magne caritatis inflammatiō qd̄ at̄tingit cū vocaliē orātes vel men
talit̄ meditatēs ex sp̄s sc̄ti gr̄a t̄m̄ p̄ficim̄ et i bona dñi t̄m̄ p̄ce
dim̄. Quisq̄ deuotiō om̄is stillicidijs irrorata et q̄ aplī ē i ebata
nesciat q̄t loquat̄ qd̄ pulcre figuratū legim̄. j. Re. v. dicit̄. Anna le
sim̄ q̄ orās t̄m̄ labia eī mouebant̄ est̄iabat q̄z eā hely temulen
tā dicit̄ ad eā quisq̄ ebria es digē paulisper vinū q̄ vades. de q̄
deuotiōe di. b̄n̄. Flagrās amor p̄st̄m̄ om̄is. cū se itra se cohibē n̄
pualz. n̄ actēdit q̄ ordinē q̄ lege v̄boz ebulliat. Sc̄do ad p̄f̄cōz
deuotiōis fatiēs ē illd̄ cū iā dca deuotiō int̄m̄ vlceri p̄fic̄t̄ quisq̄
oīa corpalia sensibilia et oīm̄ imaginabiliū fatasmata ab ocul̄ cō
dis p̄mit̄ euanesūt nil oīno sentiēs n̄ deū. de hac deuotiōe dicit̄
auḡ. Ad h̄ dicit̄ conari oīs q̄ tendit ad p̄f̄cōz ut n̄ solū d̄cupiē m̄mu
anē s̄ et sensibilia extinguant̄. et subiūgit. Quis ē. n̄. p̄f̄cō boni nisi
ost̄ptio mali. de hac deuotiōe di. b̄n̄. Rex cupiditatibus n̄ teneri
h̄uāe v̄tutis ē corp̄m̄ v̄o similitudinibus speculādo n̄ in volui āgelice
puritatis ē hic di. Anthom̄ i collatiōib̄ patr̄. Nō ē p̄f̄ca oīo in
q̄ se mōach̄ nil h̄ ip̄z qd̄ orat̄ itelligit. Terciū fatiēs ad deuotiōis
p̄f̄cōz ost̄t̄ i oīois siue locutiōis oīmoda defcōe. ut in om̄is et i
toms dñi tā p̄f̄de hō dei absorpt̄ p̄mit̄ nil loquat̄. et h̄ ē qd̄
itendit dñs Mat. quendā exhortās. q̄ vitā actiua in quib̄z talētis
b̄n̄ disp̄savit cū dixit Euge siue bone z̄. vsq̄z itra in gaudiū do
tu. Ac si dicit̄ qz b̄n̄ disp̄sasti extiora. nūc ordo postulat vt ad
m̄iora te p̄feras gaudia dñi cōtēplādo qd̄ exponēs auḡ. di. Qui

irat in te in gaudiū dñi sui. et hēbit optime in optio. De hac ob-
mutate scēte deuotōe di. gg. tūc facundus deo loqmur cū in ei
laude obstupescēdo obmutescimus

De sancto bartholomeo.

Acta ē otentō inē discipulos zē. Luc. xxi. di. gg. In nob
metipis n̄ nunq̄z dēm⁹ trāfformare qd legim⁹ vt tā p⁹ au
ditū se aīm⁹ extitāt ad opand⁹ qd audierit vita cōcurrat. Ecce in
v̄bis ewāgelij audiuim⁹ discipulos de maioritate nō mediocritē
otēdissē exq̄bus vn⁹ erat glōsus iste p̄nceps Barthome⁹ ap⁹ qui
vtuosa otentōe de mōdo carne diabolo glōsissime triūphauit et
iō ad singularē ei⁹ glāz ewāgelij de otentōe legiē in ei⁹ festo. Ex
q̄b⁹ v̄b⁹ et f̄cis et nos istruiamur vt et nos quō magm fieri possumus
efficacitē otendā⁹. Nā s̄m diuilitatē stat⁹ dz ec in nob diuilitas
affcōm trāfformari. Oēores. n. ad h̄ mēti et laborare dñt. vt mfer
nū effugiāt. hom vt ad regnū pueniāt. S̄z valde hom vt de ma
gms sc̄tis i celo fiāt. vñ at discipuloz otentō ortū habuit vel de
q̄ maioritate v̄tz seculari vel spūali otēderint. Vtz ābitio digta
tis. vel amor hūilitatis q̄ se inuicē hōre puenire volūnt di. Beda
n̄ eē cogitū nec ē necriū scire qz n̄ ē de necitate salutis. s̄z ex hac
ewāgelica lcōe omomti otēdam⁹ et nos quib⁹ exercicijs magm i
celo fieri valeam⁹. h̄. n. discipuli dñi d carnali vita pmissiōz spūs
sc̄ti in spūalem trāfflati toto conamie intēdebāt vt vidz h̄ p vite
meritū. et illic in glā magm fierēt aput deū. Si. n. vt ait iob iij. p
uus et magm⁹ ibi sint q̄s n̄ mētis inc̄ps ibi magm⁹ fieri n̄ appetat
vbi se spat̄ ippetuū pmāsu⁹. Licz. n. in vinea dñi sabaoth om̄s la
boratores vnū in p̄mio accipiāt denariū. sū t tñ ibi vt ait iob p
n̄2 et magm⁹. qz vt ait gg. Licz vna cūctis sit b̄ctudo leticie n̄ in
vna ē s̄blimitas vite q̄b⁹ 8° meritis mag⁹ possum⁹ fieri aput dñm
vt cū multe sint māsiōes in domo dei vt ait vitas ad s̄blimiozes
māsiōes suffragātib⁹ meritis veniām⁹. Sciend⁹ qz sūt q̄iqz p que
magm fieri possum⁹ aput deū. s̄ p timorē amorē otētōis labore
hūilitatis d̄corē et opantē doctorē. Der ista q̄iqz mag⁹ efficiamur
aput deū. si tñ in eisōe nos exercitabim⁹ vt dz. P̄mo dico magm
erim⁹ ex d̄mo tiore. qz si veracitē habuim⁹ mag⁹ bona nob̄ idē pue
mūt q̄ h̄ita magnos nos faciūt corā deo. vñ Iudith. xvi. dz. Qui
timēt te magm erūt aput te poia. i. p omē tps. h̄ i merito et in p̄
mio in fūco Qui. n. timet deū oia timēt eū. vñ Ec̄. n̄l meli⁹ qz tiōz
dei ē. n. custos p̄suās hoīez ab oī malo. h̄nc th̄c̄b. hēbis multa
bona si timilis deū. Facit. n. tiōz dñi maxios fruct⁹ in hoīe q̄ acq̄
siti merito faciūt magm. Facit. n. inē cetos fruct⁹ q̄ vos veracitē
magmos faciunt. Timor. n. dñi mēficat criminalia. despiciē t̄palia.
abicit carnalia. q̄. n. vacitē timet deū expellit p̄ta p p̄nāz. despi
ct t̄palia p displicētā. n̄ admittit carnalia p resistētia. de p̄mo

de Eccl. Timor dñi expellit peccatum. De 2º job Idē timor dñi odit ma-
lū de 3º idē. q̄ timet dñm custodiūt mādata q̄ iubēt carnalia n̄
admitti. De his tribus sil' itellās itēz Eccl. dicit timor dñi ē scie reli-
giositas. scia. n. religiois scit ista tā scz peccata. tpalia. carnalia ase-
facē aliena. hīc bñ. Quis plura onera sūt timor et religio. n̄ alterū
p̄t sine alio remanē et subiūgit. p̄ timorē. n. vniūsa deserim. ecce
p̄mū mūdo renūciam. ecce s̄m nosmetipos abnegam. ecce ter-
ciū. h̄ tā ondit se reliq̄sse job xxxi di. Sp̄. q̄si tumētes fluctat sup
me timui. deū qd̄ exponēs s̄s. di. Fluctat cū tumētes desup̄ immet
et cū ea q̄z deserit mortēz nlla tūc nauigatibz cura rex tpaliū. nul-
la carnis. delcatio ad mentēz reduciē et illa tūc ex nauī p̄iciūt q̄
quibz lōga nauigia sup̄serit cūcte in despcū metis veniūt amorē
viuēdi. Nā ī eo q̄ dicit cūcta ex nauī p̄iciūt. tāgit expulsiōz p̄ccō
rū ī eo q̄ dicit. nulla rex tporalīū tangi d̄spectum tpaliū bonorū
In eo autē q̄ addit nulla carnis delcatio. tāgit resistentiā carna-
liū vtiōz. Scd̄z q̄ nos magnos efficit ē amor d̄mus. Cū. n. vt oēs
asserūt caritas sit v̄tus maxia. d̄sequis ē vt q̄ eā possidz magnus sic
nccē ē Sūt atē tria ī amore d̄mo aptē q̄ h̄ntes eū magni fiūt. s̄ aptē
dei magnitudinē. v̄tutū pulcritudinē. fructuū mltitudinē. Dico di-
co q̄ amor m̄se deū continet. q̄ cū adō magnus sit vt s̄m p̄s. ei? mag-
tudis n̄ sit finis. Idē q̄ p̄ amorē magnū deū possidz. nccē erit ma-
gnus. hīc ē q̄ d̄s mādauit se diligi ī infimū. qz ei? magnitudo t̄mi-
no et fine caret. Qui 8º magnū deū ī aīa sua p̄ inhabitantē amorē
possidz magno suo hospite erit vaciē ip̄e magnus. Scd̄o maḡ eri-
m̄ p̄ v̄tutū pulcritudinē di. n. aug. q̄ caritas m̄r ē et custos oīm
v̄tutū. qz sic d̄s ē s̄mū bonū oīa iſe bona continēs. sic caritas ē vir-
tus oīs iſe veraciē continēs v̄tutē. anere sūt. n. v̄tutes qz n̄ vna si-
ne alia p̄t eē v̄tus. s̄ vnaq̄qz ex alia sumit vires. Vñ s̄s. Vna q̄qz
v̄tus tāto mior ē. q̄to desūt cetera. qz disūcte p̄fice neq̄qz eē pote-
rūt q̄ 8º ī amore dei q̄z possidz oīm v̄tutē sil' h̄z. p̄ certo merito
reputabiē eē magnus. Tercō maḡ erim̄ p̄ inhabitantē amorē. p̄ fru-
ctuū mltitudinē. Nā p̄ deū q̄z ī amore possidem? p̄cipiam? meri-
ta xpi oīm sc̄orū et merita ecclie vniūsalis et oīa q̄ sūt tā bona qm
mala n̄ra et aliena coopant nob̄ ī bonū vt ex oīb? his t̄b? fructū
vacīē p̄cipiam? et qz magnus d̄s ī caritate n̄ra opa nob̄ cū opat̄.
idē nccē ē n̄ra opa eē maḡ et p̄ōns magnos fieri nosmetipos. hīc
s̄s. Caritas ociosa eē n̄ potit opat̄. n. maḡ si ē. si v̄o opari rēnuīt
amor n̄ ē. sic p̄z quō p̄ d̄i magnitudinē v̄tutū pulcritudinē mltorū mlti-
tudinē maḡ erim̄ aput deū. Tercō maḡ erim̄. p̄ hūilitatis m̄to
rē. q̄nto. n. ī oculis n̄ris erim̄ hūiliores tāto corā deo sum? ma-
iores. hīc. j. Re. xv. d̄z ad Saul nōne cū esses puul? ī oculis tuis
caput ī tribub? isrl' fēs es qz vt v̄itas ait. Mat. Oīs q̄ se hūiliat
exaltabiē. Itēz. Qui volūit eē maior fiat sic ī minor. s. p̄ hūilitatē et

2º p̄m

3º

4º

5º

6º p̄m

qui p̄cessor sic m̄strator Itē in eodē .xx. Quicūq; voluit int̄ vos
 maior fieri sit v̄r ūsteri Item luc. xx. Qui m̄ior ē int̄ om̄s nos h̄
 maior ē. Quid at̄ sic in h̄ilitate app̄t qd̄ h̄ntes eā tā maḡ estimēt
 dico q; h̄ilitas meret̄ gr̄az q̄ miro mō maḡficat h̄ntes eā. p̄pter
 qd̄ d̄r ysa. M̄d̄ q; respiciā n̄ ad h̄ilē r̄ quietū r̄ tremētē sm̄os me
 os jac. iij. De sup̄bis resistit. h̄ilib⁹ at̄ dat gr̄az. r̄ q; h̄ilitas
 facit hoīez deo gratū q̄ at̄ ē gr̄us magn⁹ ē in ocul̄ ei⁹ cui ē gr̄us
 iō hortamur Ecc. vii. h̄ilia valde sp̄m tuū q; q; vt ait h̄i. Inspi
 ens ē r̄ in san⁹ quicūq; i alijs vite merit̄s quicūq; i alta religio
 siue i sapiā. n̄ in sola h̄ilitate ofidit q̄ cū ita n̄cia sit ido quō ad
 ip̄az pueniat ē vidend⁹. Sciend⁹ g⁹ q; ad ip̄az trib⁹ ḡdib⁹ siue ex
 ercitijs ascēdem⁹. sit. n. q; h̄ilis sui ipsi⁹ ad meliorē op̄atōē. Dico
 milior in suoz defectuū ofidatōe h̄ilim⁹ in dei ofidatōe. Dico
 dico erim⁹ h̄iles cū nos sp̄ ad meliores op̄am⁹. q; vitā cū ofidatōe
 cim⁹. q; lōge ē a nob̄ h̄iliamur ex hoc in ocul̄ n̄ris. h̄ic n̄r p̄p̄tōe
 Vidim⁹ ḡyātes q; op̄atōe q̄si locuste videbamur B̄i. Elige t̄i
 bi meo ofilio hoīez c2 vite exēplar sic cordi tuo m̄sedit. vt ip̄sum or
 ei⁹ recordat⁹ filis ad reuentiam cogitati assurgas r̄ te ip̄sum or
 dines r̄ op̄onas ac si p̄ns sit ḡg. In cūctis q̄ agitis fr̄es mei i se
 cē boni opis h̄ilitatē tenete nec quib⁹ iā sup̄iores. s; quib⁹ i se
 riores estis aspiciate vt dū melioris exēpla nob̄ p̄posica ad amo
 rē sp̄ ascendē valeatis. Scdo erim⁹ h̄iliores ad maloz p̄p̄rioz
 ofidatōz cū em̄ mala n̄ra r̄ def̄s sint ifimta vt quis nos vtamus
 mala inuerabilia videā⁹ merito clamabim⁹ in celū dicētes. Cir
 cū dederūt me mala q; n̄ ē n̄is. h̄ac cautelā h̄nt paul⁹ q̄ cū i nu
 mera bona h̄uiss; aitit se ab eis. r̄ ituit⁹ ē mala sua. ut se in h̄ili
 tate ofuaret di. Ego sū m̄im⁹ ap̄loz. q; n̄ sū dign⁹ vocari ap̄. qm̄
 p̄secut⁹ sū eccl̄iaz dei. r̄ itez q; blasphem⁹ fui. r̄. h̄ic ḡg. Cū bōa
 fr̄es agitis. sp̄ ad m̄oriā mala reuocate vt dū caute culpa ofpi
 cit̄ nunq; in caute de bono ope sup̄biam⁹ magn⁹ eē vn⁹ q; q; stu
 deat. s; t̄n magnū aliq̄mō esse nesciat ne dū maḡtudine sibi aro
 ganē t̄buat h̄ac manē amittat. Ter cō erim⁹ h̄ilim⁹ cū itez i al
 tiore statū sc̄itatis p̄moti bōa d̄ni ofidplamur in e⁹ op̄atōe dei
 bonū create fauille et cineri op̄at̄ ex q̄ fit vt q̄nto sanctiores dei
 maḡlia ofidplant̄ tāto erūt h̄iliores. qd̄ pulcre nob̄ p̄ ezech. de
 scribit̄ v̄ d̄r. cū audirēt aialia vocē de firmamto dimittebat̄ alas
 suas Q; exponēs ḡg. di. Sc̄ti viri q̄ alci⁹ apud deū p̄ficiūt. eo sub
 tili⁹ se indignes dephēdūt. q; dū p̄xi lucr̄i fiūt. q; cūq; eos i se la
 tebat̄ muemūt. r̄ tāto sibi foras defōmes appent c̄zto m̄im⁹ pul
 crū ē qd̄ int⁹ vidēt q; dū tactu veri luis illustrant̄ c̄no i se sibi d̄r
 agnoscūt q̄t ē iusticia i de erudiūt vt videāt q̄t sit clpa i de. Sc̄to
 rū m̄etes. cū creatoris sui potentiā int̄eta ofidplatoe ofidant̄. sub
 mittūt alas. q; vilescūt eoz aīo vtutes q; h̄nt r̄ tanto fiūt apud

137

138

139

140

141

se huiles q̄to eis illō altū ē q̄d sup̄ vidēt. Quarto magm̄ erim̄
p̄tentōis laborē. Est at̄ laboriosa p̄tentō nil ad q̄z anida deuotio.
q̄ cogēte p̄tēdim̄ abhis q̄ fecim̄ in ea q̄ n̄ dū fecim̄ toto cor
dis desidio puenire tantā auide n̄ dum h̄itis in hyantes vt ea q̄
fecim̄ p̄m̄io desidio faciēdoz ac si n̄ sint facta p̄mit̄. n̄ curamul
De hac deuotōe d̄: indi. v. Magm̄ioz repta ē p̄tentō qz valde
magm̄es sūt q̄ p̄m̄io desidio h̄ndoz iā hita nil curāt. qz deuotō
tōz optat nob̄ b̄i. di. Vtinā fr̄es sic essem̄ cupidi gr̄e sp̄ualis qz
admod̄ sclares pecunie tp̄alis h̄ at̄ deuotō tribz exercicijs opti
net̄ vt vidz h̄eam̄ in affcū auiditatē in ope difficultatē. cuz aug
m̄eto p̄leuandi p̄tinuitatē. de q̄ hortat̄ nos leo papa di. Qz n̄eo
v̄m̄ tā p̄fcs tā sc̄s est. vt p̄fior sc̄iorqz eē n̄ possit ōms sil sine
d̄tia ḡduū sine discretōe meritoz abhis in q̄ puenim̄. i ea q̄ n̄o
dū app̄hēdim̄ pia auiditate curram̄. de. ij. di. 88. Si locus de
lcat celsitudis. p̄us exerceat via laboris r̄ si delcat mentē mag
tudo p̄m̄ioz. n̄ detreat certamē laboris qz ad maḡ p̄mia pueniri
n̄ p̄t n̄ p̄ magnos labores. de 3° di. b̄i. Nō sine cā cū sint nec̄ cuz
p̄rib̄ ead̄ d̄siois p̄cipia. dispar valde p̄fcs inueniē a deo. vt cū
ip̄os dedie iōiē p̄fecisse r̄ cursū osūasse legam̄. aput vos magm̄
estimeē. si q̄s uel ip̄a d̄siois p̄m̄ordia osuarer qz n̄ fecerūt p̄res
vetes. Nā de p̄saac d̄: Ibat p̄ficiēs r̄ succrescēs donc̄ magm̄ ve
hementē effcs ē. q̄d si sil̄ fecerim̄. erim̄ maḡ valde qz n̄ solū ḡti
accepti sum̄ deo abhis r̄ exhis q̄ iā h̄emus. s̄ q̄ h̄re cupim̄. si
tū q̄ntū possum̄ ad h̄ conamur. v̄n̄ aug. Nō q̄d sis s̄ q̄d esse desi
deras actēdit d̄s. si tū q̄ntū potes fatagis vt q̄d eē n̄ dū cepisti
eē merearis. Q̄nto maḡ sūt doctores v̄bi dei piē r̄ f̄cōres q̄ v̄bo
r̄ exēplo edificāt auditores. d̄ quib̄ di. v̄itas mat. v. Qui docuit
r̄ fecerit h̄ magm̄ ē in regno celoz. r̄ qz h̄ mb̄ez paucos. i. solos
doctores respicit iō illud relinquimus in discussum.

De eodem.

Os estis q̄ p̄m̄astis mecū in tēptatōib̄ meis vt s̄ di. 88.
Q̄d valde i dolore impertabile cōd̄iē ex p̄uida osidatōe
r̄m̄uatōis leuigat̄. ḡue nāqz q̄d sustinet̄ estimat̄ s̄z leue
h̄ p̄ p̄m̄ij osidatōz pensat̄ d̄s itaqz sc̄ies ap̄los. r̄ i ap̄lis ōms ele
ctos ml̄ta passuros ip̄os obiciēs eis r̄m̄uatōis p̄m̄ū osolat̄ di.
v̄bū appositū. Vos estis r̄ In q̄bus v̄bis tā req̄ram̄ r̄ inq̄rendo
pponam̄. s̄. l̄alē intelligentiā tēptatōis p̄manētā r̄m̄uatōis
sufficiētā. Orim̄ ibi vos estis r̄. sc̄d̄z ibi in tēptatōibus meis.
terciū ibi r̄ ego dispono vob̄ r̄. Or̄o s̄ inq̄ram̄ q̄t sit dicē. Vos
estis q̄ p̄m̄astis mecū si em̄ osidem̄ t̄ps in q̄ d̄s h̄ v̄ba dixit ad
h̄ modicū passi erāt. s̄z s̄balis pij mgr̄i ab oī pressura r̄ f̄batōis ḡ
uamē tenebant̄. int̄m̄ ut ex p̄h̄iseis calūpn̄atib̄. qz n̄ sic ioh̄. di.
sc̄ipuli ieiunaret̄. beimgn̄ m̄ eis tacētib̄ excusauit eos di. mat.

ix. Nō pnt filij spōsi lugē q̄z dīn cū eis ē spōsus itē nī pēt patē
ebāt. vt cū dicēt eis luc. xxi. Qm̄ nisi vos sine pera τ sine sacco
nunq̄d aliqd̄ defuit vob̄ r̄ndēt n̄. Sz esto q̄ aliqd̄ passi sint. tūc
d̄buit dicē vos pmāstis itēptatōib̄ v̄ris n̄ meis. Ad q̄ sciend̄
q̄ siue dicat h̄ d̄s de suis t̄bulatōib̄ siue discipulōz passōib̄. mi
ficordit̄ d̄z vos estis q̄ pmāstis r̄. Nā ab eo tpe q̄ collegit eos
idiscipulos multa obp̄bia multa vitupia d̄tēpt̄ τ hūiliatōnes
ptulit d̄ns int̄m vt multi ex iud̄eis q̄s s̄nt indiscipulos elegerat
abissent retrorsū sic cū de māducatōe cōpis τ sanḡis di. ioh̄. vi
dixerūt multi dur̄ ē h̄ s̄mo q̄s potit eum audire τ sequit̄ n̄ loqe
p̄ ex h̄ multi discipulōz eī abier̄t retro. τ iā cū illo n̄ ābulabat
dixit ḡ ad xij. Nunq̄t τ vos vltis abire r̄ndit petr̄. p̄oib̄ ad q̄s
ibim̄ v̄ba vite cēne h̄es. τ vos credim̄ τ agnouiim̄. q̄ tu es x̄ps
filī dei v̄ni iō nūc r̄ce d̄z. Vos estis q̄ pmāstis mecū r̄. q̄ si o
biciaf. q̄ n̄ pmāserūt q̄ d̄z mat. xxvi. q̄ relicto eo om̄s fugierūt.
Ad q̄ d̄m q̄ q̄ r̄dierūt n̄ reputat̄ eis p̄cessu. h̄ic m̄ h̄. Re. d̄e
Om̄s reges isrl̄ p̄ter dauid̄ Ezechiā τ Iosia peccauit n̄ q̄ illi nō
peccassent s̄z q̄ n̄ in p̄cto pmāstissent. h̄ic p̄ ezech̄. d̄z iij. Si ipse
egerit p̄n̄iaz oim̄ m̄qtatū eī n̄ recordabor āplī. B̄i. Q̄ ip̄e m̄ n̄
ip̄utare d̄creuit. sic ē ac si n̄ fuit. sic p̄z quō cū x̄po āplī i suis tēp̄
tatōib̄ pmāserūt. Si v̄o x̄ps p̄d̄m verbū dixit de passōib̄ di
scipulōz nō m̄m̄ vacit̄ dixit meis. nā sic se h̄z x̄ps ad om̄s el̄cos
suos sic caput ad mēbra siue corp̄ ad mēbra si ḡ man̄ vel pes
vel aliqd̄ aliqd̄ mēbr̄ ifirmat̄ vel ec̄ vlnat̄ n̄ d̄z pes mē vel man̄ ifir
mat̄ s̄z vsueto vsu loq̄z di dicit̄. ego ifirm̄ sū vel vlnat̄ sū. Sic q̄t
qm̄ m̄m̄is meis fecistis m̄ feci. siue illd̄ sit bonū siue malū. Q̄
saule p̄seq̄nti el̄cos siue mēbra x̄pi dixit. Act̄. ix. Saule saule q̄t
me p̄seq̄ris n̄ dixit meos. s̄z mei p̄m. h̄ic ḡ. di. De. cotidie patit̄
om̄e q̄d a rep̄bis eius el̄ci lacerant̄. τ c̄zuis h̄z corp̄is q̄d nos su
m̄ iā dudū caput se sup̄ oīa liberis in celuz extulerit rep̄boz t̄n̄
vlna adhuc p̄ suū q̄d deorsū retinz corp̄ sentit iuste ḡ d̄z Vos
estis q̄ pmāstis mecū i tēptatōib̄ meis q̄s lic̄z vcs i ap̄rio n̄ro
cōpe sufferatis ad salutis t̄n̄ v̄e cumulū dico meos. Sz tūc āpl̄
psit̄ τ d̄z q̄ dicē debuit Vos estis q̄ p̄ māebitis mecū τ n̄ pmāstis
vt fugas passōes eoz. q̄s null̄ adhuc illo i tpe q̄ loq̄bat̄ ista
ptulit p̄ v̄bū fuci t̄p̄alis desiḡret̄ ad q̄d d̄m q̄ rem̄iator d̄s nō
a p̄n̄o nec a medio actōis. s̄z a fine vsuatōis el̄cos τ d̄lcos suos
remun̄at τ iā debuit a v̄bis fuci t̄p̄is d̄nari q̄s voluit a fuci passi
one remun̄are. d̄s. n. q̄ nouit fuci sic p̄terita. el̄cos suos abet̄no i
tuel̄. n̄ sic incipiūt ei fuisse. s̄z sic p̄ficiūt q̄d incepunt̄ erit cū adhuc
paulo dixit Act̄. ix. Vas el̄cis ē m̄ iste non dixit erit cū adhuc
actualit̄ h̄ n̄ esset. h̄ic auḡ. Nō q̄t sis s̄z q̄t eē desid̄as attēdit de. 2

si in tu q̄tu potes satagis. vt eē merearis q̄d n̄ dū es. hinc s̄g. M̄
dño sepe q̄d futuꝝ ē p̄ p̄teritū describit̄. q̄z q̄c̄q̄d foris futuꝝ ē m̄
ope int̄ ia scm̄ ē ī p̄destinatōe. q̄ q̄z c̄to q̄d futuꝝ ē nonit n̄ tam
faciēda isinuat q̄z fca iā narrat 7 q̄z b̄es bartho. ap̄. multas pas
siones suffēns i oib̄ inuict̄ p̄māsit q̄z sic ī passiōe sua legit̄ fusti
b̄ p̄mū ē cesus. deīde excoziat̄. deīde scollat̄. iō h̄ ewāgeliū d̄
tēptatōis p̄māsiōe debuit de eo p̄ cetis i ecclia recitari sic p̄z h̄
ap̄positi thēatis i telligētia Scōo dōm̄ ē d̄ tēptatōis p̄māntia 7
q̄z n̄ls elcōꝝ sine tēptatōe victur̄ ē sup̄ t̄raz. iō quō i ea vsq̄z i fi
nē p̄māeat̄ fidelē ē discēd̄. Sciēd̄ s̄o q̄z vt i ea vilit̄ p̄sistāz. scuto
vitatis sū v̄ndiq̄z mūmēdi sic n̄ ait p̄s. scuto c̄cūdabit te vitas ē
q̄d expon̄s b̄i. di. q̄z v̄ndiq̄z c̄cūdati sū tēptatōib̄. vt mēito tota
vita n̄ra tēptatō ap̄pellef. necē ē scuto d̄ni c̄cūdari. vt sit nob̄ a
dext̄s 7 sinistr̄is an̄ 7 ret̄o scutū ac̄ d̄ni ē vitas eī. si s̄o s̄uis tēp
tatō irruat sup̄ nos. q̄ ē s̄brue 7 subitē iā m̄mēf. 7 q̄ totā demū
mētis ocute videat̄. tūc scutū vitatis ret̄o nos. h̄ ē ad passiōz d̄ni
p̄tēdam̄ q̄z tā i figura q̄z scrip̄ta facē edocemur. i figura sic n̄i.
legit̄. Q̄z filij israhel a p̄ntib̄z lesi iussi sūt sp̄entē eneam i palo
suspsū itueri. 7 sic libabanē. sic q̄z s̄uib̄z tēptatōib̄ moꝝdet̄ x̄pm̄
i palo crucis suspsū respiciat. 7 otinuo liberat̄ di. n̄. s̄g. Quicq̄t
ap̄inat t̄pal adūfitas facile erit. si asidē. q̄t p̄nob̄ bibit ī cruce
q̄ nos inuitat ad regnū b̄i. q̄t di. vel dux tibi eē potit cū recor
dat̄ filis q̄t p̄ te sustinuit auctoz m̄di. nonne si cōferrent̄ ī me
om̄es vite filioꝝ adā. 7 om̄s dies scli 7 labores oim̄ hoim̄. q̄ fue
rūt sūt 7 erūt n̄l eēt ad corpis illi. ap̄atōz. 2o scutū vitatis exhi
beam̄ an̄ nos asiderātes mortis piculū. dei districtū iuditiū q̄
oia p̄c̄ta q̄ p̄ tēptatōis ēbulatōes h̄ n̄ diluim̄z strictissime i n̄lo
pōdē 7 mēsurā iudicant̄ testate ysa. q̄ di. ponā iuditiūz meū i
n̄lo pōdē 7 mēsurā h̄ scutū an̄ nos exhibēd̄ h̄otaf nos sapiēs mēo
rare n̄cuissima tua. h̄ ē mōtis h̄ororē iudicij trem̄di discrimē 7 i
et̄nū. n̄ peccaab̄. 3o ēbulati scutū vitatis infra nos. h̄ ē ad infernū
p̄tendam̄ cogitantes melī h̄ modicū castigari q̄m ī inferno
et̄nalz cruciari melī ē i foro m̄ie leui flagello purgari. p̄ q̄ ī in
ferno oportet̄ i p̄petuū malleari. Qui. n̄. ut ait job timet p̄rimā te
n̄uis ēbulatōis. irruet sup̄ eū n̄ix et̄ne d̄anatōis gaudēt s̄o suf
feram̄ p̄ntes tēptatōes. q̄z ip̄e sūt certū signū et̄ne euasiciōis q̄z
ut di. Naum ap̄ha. Nō osurgz duplex ēbulatō. s̄z istis susceptis
dic̄ nob̄ os illō q̄d sequit̄. Afflixit te 7 n̄ affligā te vltra et nūc ate
rā v̄gam de dorso tuo. ap̄t q̄z di. b̄i. nullū testiōm credibilī nul
lū certī euasiciōis et̄ne calaitatis q̄z q̄z ait p̄s Corripiet me iust̄
ī m̄ia cū. n̄. vt ait job. Luet h̄o q̄ fecit ī ifinitū melī ē h̄ ī foro
m̄ie lue breuē 7 tenuē q̄z i foro dure iusticie et̄nalz 7 ḡuit. Quā
to castigati scutū vitatis sursū sup̄ nos ad celi gaudia erigam̄z.

iv
2o p̄m̄

estimantes et deuote rimantes dei fruitōz scōz et angeloz asso-
ciamī. ppetuā māsiōz etnā glificatōz. infirmitatū oīm bonoz in
ebziatōz. ad q̄ nēo vnq̄ puenit nec puenire pōit. n̄ q̄ t̄bulatōm
bus vsqz admutissimū puluerē plenissime purgat. qz vt sapiēs
d̄z n̄l itrat in illā inq̄natū. et nēo ingredit̄ in regnū celoz n̄ t̄bula
lat̄ fudit in hac vita iux̄ illō act̄. xiiij. p mltas t̄bulatōes optz nos
introyre in regnū dei. qz si oīa patemur. q̄ vnqz passi sūt sc̄i mar
tires abūitio mōi vsqz ifinē ei⁹ n̄ sūt tū ut ait apls adigne passio
nes h̄ t̄pis ad fu. gl̄. q̄ reuelabit̄ i nob. adde qd̄ exq̄libz mutissi
mo passo ifinitā gl̄az pmeremur iux̄ illō apli. ij. cor. Io qd̄ mom
tanēn̄ i p̄nti et leue t̄bulatōis n̄re s̄ mod̄ i sublimitatē eternū pō
d̄ gl̄e opat̄ in nob. Quis ḡo stutū vitatis exhibēs dab̄ q̄tuoz lo
ca grimmet āpl̄ di. i. patient̄ illō ps̄. Qm̄ pp̄ te mōtificamur co
ta die estiati sumus sicut oues occisiōis. cū p vno istoꝝ possem⁹
libenē p multa milia annoꝝ ḡuissime t̄bulari. s̄ d̄sidantes accin
gam⁹ sic vir lūbos n̄os et d̄stantē dicam⁹. Qm̄ ego mflagellapa
tus sū. qz ut ait illa iudith Om̄s q̄ deo vnqz placuer̄t p multas
tribulatōes transierunt fideles. his ita qz talit̄ d̄sidatis. si sane
mētis sum⁹ n̄ solū patient̄. s̄ et libenē. imo gaudent̄ cū d̄no i suis
t̄bulatōibz pmanem⁹. 3̄o d̄m̄ ē de imūatōis sufficientia q̄ tan
ḡit̄ in h̄ qz in p̄d̄co themate subiūgiē. cū d̄z et ego dispono vob̄ zē
In quibz v̄bis pmanētibz cū eo i suis t̄ptatōibus pmittit d̄s tri
plex bonū. s̄. int̄missimā sue dilcōis exhibitōz oīm bonoz habū
dātissimā ppositōz. voluptuosissimā oīm dilcabilū fruitōz. p̄mū
ibi ego. sc̄dm̄ ibi dispono. terciū ibi vt edatis et bibatis zē. D̄no
dico pmittit it̄missimā sue dilcōis exhibitōz. q̄t. n̄. iocūd̄ i q̄t
delcabil̄. q̄t mirabil̄. qz qd̄ ip̄e p̄faiias eximīa sua dilcōe ibi
fuit ad mēfaz suis el̄is et dilc̄is q̄s ad tā nobile et plēmū c̄i felici
tate diuiniū iuitauit. q̄s n̄ c̄i stupore admirand̄ ducēt si rex p̄po
tens mēdicos iuitaret ad prandiū et illis d̄sedētibz ip̄se mistra
ret in q̄ f̄co oī gaudio p̄ effluem⁹ vidētes qz tāti nos estimat vt
in hac sua dilcōe se effūdāt ad tā mdebitam erga nos dignatōz
vt nob̄ diuinatibz ip̄e q̄si fūire videat̄ et h̄ ē qz pmittit vitas luc.
xij. Amē dico vob̄ qz p̄cinget se et faciet illos discūbē zē. Qz expo
nes ḡg. di. p̄cinget se. i. ad rēbutōz p̄pat faciet illos discūbē. v̄i
etnā q̄cte refoueri discūbē q̄ppe n̄m̄ i regno q̄elcē ē. Sc̄do sic mi
strās exhibz nob̄ oīm bon̄ copiosissimā ppositōz. qd̄ itelligit̄ i h̄
v̄bo dispone disponē. n̄. idē ē qd̄ diuisa ponē ibi. n̄. apomē nob̄ fer
culū d̄mitatis sc̄oz op̄datū. Sc̄oz ferculū d̄ meritis sc̄oz p̄tici
patū. Terciū d̄mitatis xp̄i sup̄ erogatū. dicet qz nob̄ d̄s expleo
affcū dulcedis sui illō cant̄. v̄. Cōmedite et bibi. et inebriam̄ aiē
h̄m̄. qd̄ exponēs h̄i. Cōmedim⁹ i celo p̄mia de p̄p̄is meritis p̄
uemētia bibim⁹ bona de h̄uamitate xp̄i i nos irrorātia. s̄ iebria
mur. i. abci qd̄ sum⁹ alienamur p̄ bōa d̄mitatis v̄ndiqz in nob̄ cō

5^m p̄ntē

7^m

2^m

fluētia. 3° ex bonis iā dñs dispositis. et vob appositis hēm^o volup-
tuosaz oim delcābitiū fruiōz. q̄ sup̄fluēs voluptas. ex h̄ maxi-
me puenit q̄ oib² bonis dñi i toto qd̄ sum^o vndiqz et in cī pte p-
fruemur. Si. n. vt ait scripta d̄s erit oīa in oīb². d̄s cu³ oīb² bonis
suis erit in omni quod nos sumus hoc totū agēte in nobis deo.

De sancto Augustino.

Omo quidā pēgre p̄ficiēs. Mat. xxv. di. bñ. Dignū val-
de ē vt quib² a d̄stitutiōe mōi p̄patū ē regnū ipi ec̄ se i re-
gno n̄ negligāt p̄parequō at̄ h̄ facē debeam^o docz nos dñs i pa-
bola h̄ exp̄ssa. Nā vt ait ḡg. Ip̄e ē hō q̄ pēgre p̄fics ē tradēs sin-
gulis nob̄ bona sua. vt p̄ ead̄ bona tp̄alia lucremur et mercemur
etna ut qd̄ ḡtis datur² erat leuib² laborib² mercamur. Dedit em̄
vñ. v. talēta alij dno. 3° vñ vt venēs in tpe suo sciz q̄ fidelitate
vñ q̄sqz negociat² ēēt. p̄ h̄. v. talēta v̄ dona itelligim² q̄ si ad
luc² pomim² vt debem² alia v̄ talēta in ifim̄tū meliora luēbimur
ip̄o tñ q̄ dona potulit adiuuāte. Sūt at̄ h̄ talēta nos ipi. n̄ p̄xi-
m² tps mōs d̄s q̄ si ad luc² pomim² vt d̄z i ifim̄tū mēbimur melio-
ra. Tūc at̄ singulis talētis bñ vtimur et persequens bonum lu-
crū acquirimus cū singulis vtimur ad talē vsū aptē qz ipsa nob̄ a
dñō sūt donata. d̄s at̄ dedit nos meip̄os ad sc̄tificandō p̄ximū ad
exercitandō tps ad lucrandō. mōm ad speculandō deū ad amandū
Dno g^o vidēam² ad q̄t et aptē q̄t d̄s nobis dedit nos ip̄os h̄ at̄ fec-
vt p̄ eū creati p̄ vite sc̄titate ad ip̄m redeam². et ap̄d eū etnalit̄
maneam². qd̄ tā figura qz scripta p̄bare possum² euidentē Et p^o
figura. f. p̄ celubā. noe qz iō de archa emisit ut ad eū reit̄erēt. sic
d̄s emisit nos de archa cōdis sui. in q̄ ab eō. fuim² p̄destinati
vt i hac vita p̄ ei² atz n̄m meritū sc̄tificati redirem² ad eū et cū
eo etnalit̄ viuerem². h̄ ec̄ oñdiē p̄ scripturā di. ap² ad Ro. q̄s p̄-
d̄stinavit hos et vocauit q̄s at̄ vocauit. hos et iustificauit. f. p̄ di-
glaz et h̄ois meritū q̄s at̄ iustificauit hos et magificauit p̄ glaz. idē
No. n. vocauit nos d̄s in imūditia s̄z in sc̄tificatōz. vñ sic nos pue-
nit d̄s i creādo sic ec̄ puenit nos in sc̄tificādo. h̄ic bñ. Ad deo et ad
deū. dicit² ē aimus rōnalis vt ad ip̄m sit p̄silio ei². Quādiu g^o h̄
vni² qz ap̄ p̄t accedat ad eū sicut d̄ie a q̄ sola discedit̄ d̄silitu
die vt sic h̄ sc̄s sic ille sc̄s ē. et i fūcō b̄s sic ille b̄s ē. Et qz d̄s et
oīs failia ei² p̄t qz māho celestis oīa sc̄ta sūt d̄z nos q̄ ad eandē
māhōz p̄petuo possidēdā vocati sum² s̄lz ec̄ sc̄tos. aptē qd̄ hōtatē
nos d̄s n̄i. di. Sc̄ti estote qm̄ ego sc̄s sū. Dedit g^o d̄s nob̄ nos-
metip̄os et posuit nos i hanc vitam ut sanctificemur. ut hic sc̄ti-
ficati peruenamus ad perpetuam sanctitatem. Sed ne causa-
remur de h̄ sc̄tificatōis difficultate puenit nos sc̄tificās nos
p̄mū suis laborib² et exp̄sis i baptismo qz d̄secrauit i spū sc̄to eū
sc̄tis v̄bis et cū sua passioe p̄t et ei² mōte. nā qz ex spū sc̄to d̄secras

lit p3 p colubā. q̄ descēdit i baptismo sup xp̄z q̄ ec̄ ex sc̄is v̄bis
baptism̄ ofecrat p3 p iuocatōz sc̄e t̄m̄tatis. q̄ ec̄ ex passiōe r me
rito xp̄i ofstet p3 p aplm̄ dicētē Quotq̄t. n. baptisati sum̄ ofepul
ti. n. sum̄ siue v̄bis i baptismo p deū n̄m. n̄l apl̄ a nob̄ petēt. n̄
vt eand̄ sc̄ificatōz i nob̄ suem̄. nec apl̄ a nob̄ aliud req̄rēt. q̄
si h̄ac sc̄ificatōz i nob̄ fedam̄ p p̄c̄ta n̄c̄e ē. ut ex ap̄rijs s̄ūptibz
a baptism̄ ofecrem̄. Nō q̄ ex solo n̄ro ofecratōe aliqz videamur
s̄z q̄ n̄z sue sup̄additū nos possi itez sc̄ificare. Optz. n. adistat
r s̄ilitudm̄e p̄oris baptism̄is baptism̄ aliō istaurare. s. ex sp̄u
ofritōis v̄bis ofessōis r s̄ūpplicatōis r ap̄rijs passiōibz r laboribz
b̄. q̄ oīn̄cta p̄oribz nos sc̄ificāt merito. Et h̄ ē q̄d di. ap̄. Volūta
rie nob̄ peccatibz iā n̄ relinq̄t nob̄ hostia p p̄c̄o xp̄s. n. resurgēs
a mortuis iā nō moriēt. q̄ exponēs b̄i. Quō volūtarie peccati iā
relinq̄it hostia p̄p̄c̄o n̄ qz n̄ illi denuo crucifigēt xp̄s n̄ of̄t̄plā
taf̄ itez s̄ilitudī m̄tis eī p baptismū s̄z p̄a abeo laic̄maz v̄nda
exigēt ap̄riā baiolare crucē. p̄a mēbra m̄tificāe n̄ qz p̄a cuiqz
satisfactō sufficiat s̄z n̄ra addita p̄ori valeāt qz n̄ op̄tiamur nō
oreḡbim̄. Sc̄dm̄ talētūq̄d ad lucrando oftulit nob̄ of̄s ē n̄ p̄xim̄
vt cū i dō imediate nos exercē n̄ possum̄ exerceam̄ nos i p̄xi
ap̄t deū. Nā q̄t̄t̄ de ḡne v̄tutū r b̄n̄ficioz illis ipendim̄ bon̄ r
maloz of̄s reputat sibi f̄c̄m̄ dicēs singul̄ r oībz nob̄ illō Mat. q̄
v̄m̄ ex m̄imis mei fecistis m̄ feci. h̄ic ē q̄ sauli p̄s̄q̄ti elcos suos
dixit. Saule saule q̄t me p̄s̄q̄ris. q̄ of̄ deo placē of̄s̄dat exerceat
se i bono erga p̄ximū r sufferat mala p̄xi. r deo nouit p̄ oīa sa
tiffactū. Nā q̄ diligit p̄ximū bona oīa op̄at r mala oīa of̄testat̄
qz de p̄o di. ap̄ ad Ro. Qui diligit p̄ximū legē i pleuit Nā non
adultabis n̄ occides. r si q̄d ē ad m̄datū i h̄ v̄bo istaurat de. n̄
idē di. Dilc̄io p̄xi malū n̄ op̄at. r iō m̄datū de dilc̄ōe dei r p̄xi
tā i v̄tū q̄z i noua lege sc̄iffime ē m̄datū. Nūqz. n. of̄s se repu
tat diligi nec amorē n̄m recipit n̄ ap̄t eū p̄ximū diligam̄. h̄inc
b̄i. Solue t̄butū amoris r deo nouis satisfc̄m̄ plei tudō. n. legis
ē caritas. legē of̄tines r ap̄bas. ap̄t q̄d sc̄iēs ad diligend̄ p̄ximū
deus dedit nob̄ triplicem mensuram vt vidz diligamus eum.
sicut dilexit nos deus et sicut diligimus nosmetipsos. r sic alte
rutrum se diligunt mēbra nostra. deus autem dilc̄oz suam̄ erga
nos p̄bauit t̄plici argum̄to of̄s tm̄ nos dilexit vt p nob̄ darz res
corp̄ r aīaz. Nā de i. r. iij. of̄z Iē. Reliq̄ domū meā dimisi h̄edita
tē meā ecce p̄mū r s̄ē. Dedi dilectam aīaz i man̄ iūm̄icoz. ecce
terciū. de i. p̄at of̄z p̄sa. Corp̄ meū dedi p̄cutiētibz r genas meas
vellētibz. faciē meā n̄ aūtī ad increpantibz r of̄spuētibz me. Sic r
nos dēm̄ res corp̄ r aīas p̄f̄ribz ponē dicēte d̄no ioh̄. h̄ ē p̄cep
tū meū vt diligatis iūicē sic dilexi vos of̄s̄z. h̄ dēm̄ exhibē p̄xis
q̄ i dignis nob̄ of̄piciam̄ exhiberi. Sc̄dā mēsurā q̄ dēm̄us p̄ximū

diligē sim⁹ nosmetip⁹ dicēte mat. Dilige p⁹ximū tuū sic teipm h
at dilco erit trimēbris. Sic. n. diligim⁹ nosmetipos. ut ome bo-
nū nob cupiā. nullū malū nob fieri velim⁹. ut magnū bonū nob
pl⁹ q³ p⁹xio puū defidam⁹. Sic p⁹xio ome bonū velim⁹ nullū ma-
lū velim⁹ t mai⁹ bonū p⁹xī pl⁹ q³ i nob puū cupiam⁹. de. j. mat.
vij. Qd⁹cuq³ vltis vt faciāt vob hoies. h⁹ facite ill. de. ij. thob. iij
Qd⁹ tibi n⁹ vis fieri alfi ne facies. de 3° v^o di. bi. Si non magis ad
maiora di luc⁹ gaudeo q³ paliū fieri opere q³ ad mea pua p³ me
caritatis ordīe n⁹ h⁹re. q⁷ si dixerit q³ difficile ē q³ qm pl⁹ gaudē
aliēo magno bono. q³ p⁹xio puo. adūtes salti ex⁹ excellētia spō
se. q³ gl⁹at di. ordiauit i me spōsus caritatē. 3° mēbra ita se mutuo
diligūt vt vnū preliq³ se exponat sic t nos 2° Terciū talētū ē ip³
tps. q³ dedit nob d⁹s ad lucrando. q³ ita p⁹pe n⁹m ē. vt si illō p⁹de
m⁹. p⁹dem⁹ nosmetipos. vñ Sen. di. Oīa q³ sūt aliena a vob sūt so-
lū tps n⁹m ē. t iō di. aug. Ome tps tibi ipensū ate req⁹re q³lit sit
expesū. Ven⁹ q³ d⁹sulit sapiēs vt tps ob⁹uem⁹ di. Sciend⁹ q⁷ ē tri-
plex tps p⁹teritū p⁹ns t futu⁹ q³ sūt cum mag⁹ sollicitudīe suada
Nā p⁹teritū cū dolore p⁹ns cū labōe futu⁹ cū tiore ē sollicite ob-
suand⁹. p⁹mū tps. s. p⁹teritū ob⁹suand⁹ ē cū dolore reputātes q⁷ si-
ne fructu trāsierit di. illō Ezec⁹. Recogitabo tibi oms ānos me-
os in amaritudīe aīe mee t illō job. vij. Mēses vacuos enīani n⁹
q⁷ expōit g⁹s. di. Temp⁹ vacuū trāsire ē tps sine merito exten-
dit. Scōm tps p⁹ns ob⁹suand⁹ ē cū labore vt cū p⁹teritū p⁹didim⁹
sali tps ad expēdend⁹ vtil⁹ virilit⁹ accigamur q³ sap⁹ amouz ecē.
Qd⁹cuq³ p⁹t man⁹ tua instant⁹ opare nec q³ op⁹ nec rō nec sapia
erit apud iferos q³ tu p⁹peras. Terciū tps futu⁹ ē ob⁹suand⁹ cū ti-
re. nescim⁹. n. q⁷ nob i illo euemat. q⁷ sapiēs amouz Ecē. Fili n⁹ eo
rare nouissima tua t me⁹num n⁹ peccab⁹. Q⁷ exponēs bi. di. h⁹ sūt
mors. iudiciū gehēna t subiūgit q⁷ horribil⁹ morte. q⁷ tribilius
iuditō gehēna n⁹l p⁹t eē itollerabil⁹ vel cogitari. de his tbus tpi
b⁹ d⁹ Ecē. Est tps flēdi ē tps lapides colligēdi t ē tps puidē =
di. p⁹mū ē p⁹teritū. c² p⁹ditio merito ē deflēda. scōz ē p⁹ns tps in q³
lapides meritor⁹ sūt colligēdi. terciū ē futu⁹ q⁷ ē cū oī sollicitu =
die puidend⁹. de q³ d⁹ deut⁹. Utinā sapēt t itelligēt ac nouissi-
ma puidēt. Quātū talētū ē iste mōs q³ dedit nob d⁹s ad specu-
land⁹. In q³ tā osidare dēm⁹. q³ ipm mōm red dūt p oīa atēpnendū
s. ei⁹ defcōz. infectōz deceptōz. de. j. di. ich. Mōs trāsit t acupia
ei⁹. q⁷ expōit g⁹s. di. Ecce mōs q³ diligēt fugit vbiq³ mors. vbiq³
desolatō vbiq³ luct⁹. vndiq³ pcutimur. vndiq³ amaritudib⁹ rple
mur. t tñ ceca mente ei⁹ amaritudines amam⁹. fugientē seq⁹mur
labēti ihēmus. t q³ labētē retinē n⁹ possum⁹. cū ipō labimur q³ ca-
dentes tenemus. de scō. s. eius infectione p³ ad sensū. quō eius
amatores ificiū ē vicis t pctis q³ vid⁹ mōs de scribit sap. xiiij. Cū

de Alio aliu p inuidia occidit. a adultans d' stat r oia omixta sit
r seqe. Sagwis homicidiu furtu ficto. corrupto. infidelitas. e' bato
tumultu. bonu d'ni in meoratō aiaz inqnatō. nuptiaz i d' statia. r i
pudicitie exqz oim d' statōe merito vilescit nob mōs. vt sim^o de
nūo eoz. de qb2 di. ap2. q7 sūt qdaz q vtūe h mōo tanqz n vtanē
De 3°. s. ei^o deceptōe pz ad sensū qz suos d'cipit amatores pmit-
tit. n. suffitiētia. qz nulli vnqz hoim p soluebat. qz. n. vnqz d' his q
mōs dat satis hūnt r ē rō qz aia ad imaginē dei creata vnqz reb^o
faciari potit n deo q' cera imp' sso sigillo. nulli vnqz alio sigillo ap-
plicari potit n p^o. **Quintu** talentū a d'no nob datū ē ipse d's. sine q
talēto oia p'ora talēta lucro vacua remanerēt ipō di. ioh. xv. Si
ne me nīl potestis q'ēt. n. sine adiutore dō facim^o. ec si sit d' d'ne
boni n tū m opib^o meritorijs d'putat. qz valor meritorū. n ab opā
te hoie s; a coopāte dō estimat. vñ d's salutē n'az; desidans qz si-
ne eo nullaten^o possum^o opari. di. nob. ij. Re. iij. Fac mecū aia-
tias r erūt man^o mea tecū. qd ec sapiēs d' sidans rogat deū. ut se
cū dignē opari di. sap. ix. da m d'ne sediu tuaz assitricē sapias
vt mecū sit r mecū laborz. Dat at d's se nob triplz. s. p icarnatōz
ad vitā n'az; i' struēda. p corpis sui cibatoz ad i' structā vitā con-
fortandā p i' spiratoz scū spūs. ad i' structā r confortatā vitā scifi-
candā. In qb^o t'bus totū bonū hois vsqz ad p'fcaz scificatōz p'fi-
ciē r d'plet qz si h' glōsū talētū ad copiosū lucz ponē cupim^o. de
bem^o d'no icarnato occurrē pimitatoz de oī cibo p desiderij illā
matōz dō m spū p'gruentē p'patōz. D'no dico dēm^o dō icarna-
to occurrē pimitatoz vt seqmur amara ei^o q' ptulit i cāne ipō d'no
h iubēte luc. ix. q' vlt venire p' me abnegz semetipz. r tollat cru-
cē suā r seqe me. hic aug. Illi claritate dī potitē. q' h' redēptōis
sua vestigia imitant r qdē d'nz ihm legim^o doluisse. fleuisse ob p-
bria r otuelias ptulisse. sputa flagella. crucē sustinuisse. r nunqz
legim^o risisse r i p'nti tpe p' spatū fuisse. hinc spe gaudēt oēs elcū
cū i' pint mōi ad i' sitatib^o fatigari null ei^o p' spitatib^o p' spari. scie-
tes p'cul dubio. nullā aliā viā supeē p'qz possint celos penetrare
Scōo dēm^o dō i cibo nob dato occurrē p' desiderij i' flamatōz. vt
sic d's i magno desidio hunc cibū dedit di. ioh. xxij. Desidio desi-
derauit h' pasca māducare vobiscū r nos i magno desidio accipia-
m^o. r tūc h' talentū ad bonū lucz pomim^o. 3° dēm^o deo i spū scōo
nob dato occurrē p' diligentē p'patōz. oia a nob cū diligentia ex-
pellētes q' huic dignatissime grē adu'sant. r h' monemur. Amos
iij. p'pa te m occur'sū d'ni dei tui Itē palip. v d' p'pate cōda v'ra
d'no. qz si his mōis d'no occurrimus h' talentū ad lucz pomimus
Nūc p' currēdū ē breuitē qz r qz tū fidel' su^o lucreē his talētis qd
m eadē evā^o legim^o euident. sic. n. d'z. accessit at q' v' talenta ac-
cepit r lucrato alia ē v. Nā p' talentū p' mū qd nos ipi sum^o. h' ē p

corp^o n^oz defuofu crimiofu vitiofu tēbrofu lucmur aliud corp^o
vel aliud ee luofu vtuofo. glofu. cu ifuēa vita glificabimur aput
deū. cu corp^o n^oz qtuor dotib^o veftie ē. τ aīa filz fuis dotib^o clari
ficaē tūc corp^o glē fu p corp^o ignomīo fu tanq^o talētū ex talento
fum^o felicit^o lucrati qn refomamur cōp^o hūilitatis nre ofiguratu
corp^o claritatis fue. 2° p fm talētū. qd ē n^o p^orim^o. lucmur alics
p^orios. q se nob in infimtu exhibēt iocūdiores. Nā p omāfioz p^o
mon^o q^o in hac vita duos adūfarios τ psecutores fufinem^o in
celo diligim^o vt nos ipos de ipon^o gla tanq^o de p^opa agaudētes
q vidz gaudia d^o p^oris ocepta tociēs multiplicanē q^o elēi fūt i celo
de q^o bñ. Reia vidē n^o poffuz. quō ieffabile gaudiū circūq^oq^o n^o hēz
at q^o tot omoda felicitatis circundāt gaudeb. n. de bonis tuis
mimū sed si h^ores aliq^oz q^oz fic teipm amares de bono ec illi^o fic de
tuo gaudēs. cumulat^o 8° gaudiū n^om tociēs q^oz fūt āgeli τ hoīes
i celo. 3° p terciū talentū qd ē tps lucmur n^o tps f^oz et^omtatē i ter
miabile q^oz depūcto h^oz t^opis mercamur vitā q nob pmaēat ietnū
τ fic p pūctū h^oz t^opis mēmur et^omtatē. Quāto p q^ortū talentū qd ē
mōs mercamur celū cū iocūditate fuauitate et^oneliter fup plenu
Quito p q^ontūz talentū qd ē d^os q se dat nob i hac vita obūbratuz
velatu p fpeculū memigmate mercamur deū nuda vitate ruela
tū vt eum otemplemur facie ad faciē fine medio in eternū zc.

De natiuitate marie v^ogims.

Araui lucernā xpo meo p^os. xxxj. Cū tāta reuientia ec tam
mirabili digtate glofa v^ogo p^ogressa ē i hūc mōm ut nūc p
lucnāz. nūc p archā. nūc vō p stellā. nūc p aurorā nūc p padifū
ei^o naitas omēdet. In v^obis p^opositis ex p^ona dei p^oris p^olatis tā
ofidanda occurit. D^ono. n. ofidem^o h^oz naitatis diligētiffimā p^opa
roz nate v^ogis glofiffimā omdatōz nre vtilitatis frucōfiffimā mfi
matōz. p^omū ibi pau. fcom ibi lucernā. terciū ibi xpo meo. pauit
at d^os p^o hāc lucnāz t^oplici apparatu. f. i corde i ore in ope. In cor
de ipaz abetno p^odestinādo In ore glofa dca de ipa fauticinādo
In ope multipharie multisq^oz mōis eū p^orib^o p^ofigurādo. de. j. d^oz
pū. viij. Ex p^ona v^ogis. d^ons poffedit me abūcio vitioz anq^oz q^oz
facēt i p^o abetno ordmata fū τ ex ātiq^oz. anq^oz fra fiet n^o dū erāt
abyfū τ ego iā ocepta erā. de 2° d^oz illud On. iij. Donā iimicitias
mē te τ mulierē τ mē femē tuū τ femē illi^o. qd exponēs bñ. di. Si
dubites de v^ogie ee dcm audi qd fē ipa oterz caput tuū τ fbiūgit
cui h^o fuata ē victoria n^o marie q nunq^oz fuffeftiōi cuilibz ofenfit
qd d^o nulla alia vificari pōtīt q^oz mō. vñ falō nlegēs hāc fcriptēz
āmirādo dixit pū. xxxj. Mulierē fortē q^oz muemet. Q^o exponens
bñ di. Quā aliaz putas Salomō requiebat cū dicebat mulierem
fortem quis muemat nouerat qui ppe vir sapiens huius fexus in
firmitatem fragile corpus lubricam mentem. quia tamen deum

legerat pmississe. et ita videbat o grue. ut q vicerat. p feiaz vince
ret p ipaz vehement amiras ait muliere forte qs iuemat. ac si dicat
Si ita de mulie pedz oim nrs sal fortis ncia e ut pvideat q ad
tm opz possit ee ydonea. Sz ne putez dixisse despado subiurie
apbando. pcul t d vltis fimbz pciu ei. h e n vile n puu n medio
cre n de tra. nec de ifimis celis e pciu h mulieris fortis. sz a su
mo celo egressio ei. de h appatu adhuc dz je. creauit dñs nom
sup traz feia circudabit vin. Qz expones bh. di. q e h feia qs vir
vin dixerit ihm n solu cu dicere ia vir potes ope t smoe. sz et cu
ad reia mfatis dei mr mebra blado vel fouet igremio. vel pta
ret i vto. Vir go erat ihs. nec du nat sz sapia n etate. cuz visore
n corpis maitate sensu n corpulētia mebroz. neqz. n. m. hnt
sapiaz. vel poci n m. fuit sapia ihs decept. qz nar pu qz ma
gnus siue go latēs i vto. si vagēs mpsepio si ia gndiuselus mē
rogās doctores itēplo si ia pfece etatis docens in pto eq pfo
plen fuit spū scō. nec fuit hora mrcūqz etate sua. q deplemtu
dme aliqd ei mnuēt vel eis aliqd dicēt. Cōstat go qz sp ihs viri
le aim hnt. t si sp i cope vir n appuit. cor demqz dubito vin su
ille m vto qz vbiqz deū fuisse n abigo. 3o ppauit ds hac lucernaz
ope multiplicarie multis qz moīs prib ea pfigurado Ipam naqz
moysi i rubo Maro m vga gedecom i uelle ezechiel i pta clausa e
ponfa. hic bh. Quid ruba itle qndā mosayc ptebat ad flāmas
qde emittēs. sz n ardens illd maria pientē. sz de loze n sencientē
Quid rogo vga aarō florida enc hūctata n ipaz accipietē qzuis
vin n agnoscētē. qd illd sigficat Gedecois vell. qd de carne tōsi
sz sine vlnē carnis i area ponit. t nūc qdez lana. nūc quidē area
rore pfūdit. n carnē assumptā de carne vgis. t absqz detmēto v
gitatis Qui p clausaz ptā q n apiet. t vir n trāfiet p ea n clausul
vōis accipit. de his tbus appatibz sil iuctis di. bh. O mirandā t
oi hōre diglīmā vginē. nec nouit inuentū. nec fortuitū. sz a sclo
do pre elcaz. ecce pmū a apbis pmissaz. ecce sm prib pfigurata
ecce terciū. t subiūgit Vn go fuit spūs i cōbz his sz diuisis moīs
figs t tpbz eand rē diuisi. nā diuiso spū. t pvidebūt t pdixerūt
Qd. n. moysi mōstratū ē i rubo t igne aarō i vga t flore gedecom
m velle t rore. h apte puidit Salō i mulieri forti ei pōcio apci
iō pōmit de feia t viro aptissime Tand Gabriel exhibuit qd go
ds pr occulte i corde pdestinādo ab etno tenuit h prib m figu
ris inotuit apbas edocuit h gabriel inuidētū exhibuit. Sequit
sm pūcipale. flūcna p qz nate vgis itelligim glosissimā omēda
tōz. sz ne smo currat mequoco. Iō sciend qz lucna qnqz moīs ac
cipit. e. n. lucerna vbu pōicatōis. lumē duotōis. exēplar ediffica
tōis. spēalis gra dme digtōis plena t pfa ofiatio cis scōi fca
tōis. de pma dz i ps. Lucerna pedibus meis zc. de scōa idē. Qm

tu illuians lucernā. i. internā deuotōz. de q̄ adhuc dicit Exo. Ar-
 deat lucna sp̄it abnaculo tuo. i. deuotō sit sp̄i corde tuo. De ter-
 cia dicit luc. xij. Sint lūbi v̄ri p̄cincti ⁊ lucne ardētes qd̄ ē dicē. Si-
 tis ī v̄bis otīntes ⁊ cū h̄ p̄rios bono exēplo edificātes. It̄ mat.
 v. Neq̄z accedūt lucnā ⁊ ponūt eā sub modio. d̄ q̄rta dicit job. xiiij
 Quis m̄ t̄bnat vt sim iux̄ mēses p̄stinos. qm̄ splēdebat lucna ei⁹
 sup̄ caput meū ⁊ c̄. itē. ij. re. xxi. Nō egredieris ī plūm ne extingwas
 lucernā isrl̄. de vltia dicit p̄ns auctas pauī lucernā. i. vas p̄fissimū
 oīs sc̄ificatōis. qd̄ ē maria q̄ ouementē d̄ca ē lūna ap̄t̄ similitudies
 ⁊ ap̄etates vt robiq̄ reptas. Oia. n. q̄ ī lucna sūt ī b̄ca v̄gie glo-
 sissime iueniūt. Flabz at̄ lucna v̄ ap̄etates ē. n. luis otētua. puri-
 tatis p̄ spectiua. vie directiua. leuis vini otrectiua. sm̄ applicatos
 colores variatiua q̄ ap̄etates oflūt ⁊ ouemūt ī maria. D̄no 8°
 b̄ca v̄go dicit lucna. qz ē luis otētua. sic. n. lucna lum̄ ī se otinet
 sic b̄ca v̄go illd̄ lum̄ ī se h̄uit qd̄ de semetip̄o dicit iob. viii. Ego sum
 lux mōi. Est at̄ t̄plex lum̄. s. natalis itelligētie. ifuse sc̄ie d̄me p̄n-
 cie. De. j. dicit ī p̄s. Lum̄ oculoz meoz ⁊ illd̄ iob. xii. Adhuc modi-
 cū lum̄ ī vob̄ ē. s. itelligētie. d̄ 2° dicit sap. vij. Diligite lum̄ sapie-
 de 3° dicit p̄sa. x. erit lum̄ isrl̄ q̄si ī igne. Idē. lx. Surge illuare isrl̄m
 qz v̄it lum̄ tuū h̄ ēa lūia h̄uit ī se v̄go b̄ca ⁊ iō agrue d̄ca ē lucne
 h̄uit. n. ī se ī sumo lum̄ natalis itelligētie. Sp̄s. n. sc̄s otēpauit
 eē ex nobilissimo sanḡne. ap̄t̄ qd̄ dicit ec̄ nobilissima natalia h̄uit. p̄
 q̄ oēs itelligētia subtilitatē q̄ vnq̄z hō d̄scut⁹ ē h̄uit ī se ip̄a. sup̄
 h̄ lum̄ h̄uit lum̄ īfuse sc̄ie p̄ qd̄ plenā ⁊ p̄fcaz sc̄iaz h̄uit cūm bo-
 noz oīm veroz oīm vtiliuz ⁊ n̄ctioz. Si. n. de q̄libz sc̄o vaciē dicit
 Sap. x. Dedit illi sc̄iaz sc̄toz ī ifim̄tū veri⁹ de ip̄a p̄t dicit q̄ de-
 dit ei d̄s sc̄iaz oīm sc̄toz vt ī d̄o glari vaciē possit ⁊ dicē illd̄ sap.
 vij. Ipe dedit hoz q̄ sūt verā sc̄iam vt sc̄iam dispositōz oīb̄ t̄raz
 n̄ctas aīaliū ⁊ c̄. vsqz ⁊ q̄cunqz sūt abscoīa ⁊ ī p̄uisa didici. oīm. n.
 artifex docuit me. s. sapia vt dicē possit illd̄ p̄i. iij. Nō didici sa-
 piāz. ⁊ t̄n noui sapia oīm sc̄toz. Tercō sū p̄ h̄ duo lūia h̄uit lum̄
 d̄me p̄ntie. qd̄ tā sp̄ualit̄ qz corpaliē ī ea h̄itabat. Et sciend̄ qz h̄
 b̄ca lucna h̄ ēa lūia h̄uit ī sup̄mo. qd̄ p̄ singula sic v̄ qz sic excel-
 lens visibile corūpit sensū ita excellens itelligibile ifruit ⁊ p̄-
 mouet itellectū. ⁊ qz excellētissimū itellectū h̄uit iō lum̄ sūme ī
 itelligētie h̄ebat. 2° ī sup̄mo et h̄uit lum̄ sc̄ie. h̄ at̄ sup̄mitas ī h̄
 ofiit cū q̄s cū sc̄ia mod̄ ec̄ h̄z sc̄iedī. Sc̄ia. n. sine mō sc̄iedī n̄ solū
 n̄ ē vtilis. s̄ ī īflat sup̄ma 8° sc̄ia tūc accingit̄ qm̄ cū sc̄ia h̄ēt su-
 p̄mus vsus sc̄iedī ⁊ qz b̄ca v̄go p̄nobilissima exercitia qzlibz suaz
 sc̄iaz ī fine debitū ordinauit iō suā sc̄iaz h̄uit ī sup̄mo. h̄c h̄i. d̄s
 n̄ p̄bat multa scientē. si mod̄ nescierit. Nā fructū sc̄ie ⁊ vtilitatē
 ī mō sc̄iedī ofuluit ap̄ cū dicit. Qui se putat aliqd̄ sc̄ire ⁊ n̄ d̄uz sc̄it
 quō d̄z eū sc̄ire ⁊ h̄uc mod̄ sc̄iedī h̄i. Loycā vocat. s. ut sc̄iat q̄ ordie

quo studio q̄ sine q̄d nosce optat. q̄ ordine vt p̄us q̄d maturi
ad salutē q̄ studio. vt illō ardenti q̄d vehemēti ad amorē. q̄ sine
vt n̄ ad ianē glaz. s̄ tm̄ ad edificatōz tuā τ p̄ xi. τ dei glaz ap̄ hā
dā. τ q̄ cū h̄ mō. b̄ra v̄go sciaz sciuit iō ip̄az h̄uit isup̄mo. 3° lum̄
dīne p̄ntie h̄uit s̄lz insup̄mo. q̄ n̄ solū ḡnālīe vt m̄ multis n̄ sp̄ea
līe vt m̄ paucis. s̄ singularit̄ i ea h̄itabat plenitudo d̄imitatis cō
palit̄ m̄ q̄ nec p̄mā s̄līez visa ē nec h̄re seq̄tē τ sic p̄z q̄z cōueniē
ex hac p̄ma p̄petate b̄ra v̄go d̄ca sit luc̄na τ q̄z excellēt h̄ ēplex
lum̄ i se abscondēbat. 2° luc̄na ē puritatis p̄spectiua. q̄d n̄ m̄m^o cō
uenit v̄gim̄ b̄re. m̄q̄ puritas τ m̄ditia castitatis τ c̄is p̄cti i m̄m̄
tas sup̄ om̄s hoies i ea excellēbat. h̄ic aug². Ea puritate m̄tebat
v̄go b̄ra. q̄ sub deo maior ne q̄t itelligi tate. n̄ puritatis m̄te et
corpe fuit v̄go b̄ra. vt d̄mū lum̄ de ea irradiās oim̄ intuentiū ea
m̄tes castas facēt τ pudicas. Vt at̄ sup̄maz puritatē d̄seq̄rēt et
fuit de purata. p̄mo m̄ v̄to m̄no ab originali p̄ctō. q̄ purgatō m̄
tm̄ restrinxit fomitē vt potēs eēt n̄ peccare reliq̄t t̄n i ea fomitē
s̄m̄ eētīa. Sc̄da puritas accessit ei i filij oceptōe. τ h̄ totalit̄ ex
tinxit fomitē vt q̄ p̄us potat n̄ peccare m̄ reliquū non peccat p̄t
Tercia puritas accessit v̄gī m̄ filij sui felici cōitātōe. p̄ q̄m m̄te
τ corpe tā d̄ma extitit vt om̄s reliquie τ dispositōes p̄cti ab ea
p̄m̄ tollēt. 3° luc̄na ē vie directiua. luc̄na. n̄. m̄q̄b̄libz tēbris
viā cōdit. Sic v̄go b̄ra ē luc̄na q̄ errātes m̄ h̄ m̄di tēbris ad cele
ste p̄riaz directa via dirigit τ p̄ducit. Cū. n̄. oim̄ vitā τ exēplam
se p̄ferat di. b̄n. Nō defuit tibi fides p̄riarchaz spes ap̄ h̄az ca
ritas ap̄lon ostātia martīz. soribetas d̄fessoz castitas v̄ginū so
betas coniugatoz iō oīs etas c̄is stat^o oīs d̄dco oim̄ h̄cīz nōmā vi
uēdi p̄t τ p̄uēdi i ea p̄ctēst iuētre vt singulis p̄t dicē iudi
ix. Qd̄ me videtis facē om̄s facite. h̄ic ē q̄ b̄n. vocat eaz viā p̄ q̄m
itur ad celū di. illō resina v̄go mana ip̄a est via p̄ q̄z saluator ad
nos aduenit tenētes 8° viā studeam^o τ nos ad ip̄m p̄ eā ascēdē
q̄ p̄ eā ad nos descēdit p̄ eā venire i gr̄az ipsi. q̄ p̄ eā m̄ n̄raz m̄
fia venit. p̄ te 8° accessum h̄em^o ad filiū o b̄ndicta iuētr̄ gr̄e d̄i
gem̄tr̄ maria m̄ salutis vt p̄ te nos suscipiat. q̄ p̄ te dat^o nob̄ est
ap̄t q̄d ec̄ d̄ca ē maris stella. p̄q̄z nauē i mari dirigit vias suas
Quāto lucerna ē lems i tactu. sic v̄go b̄ra lems ē τ b̄m̄ḡ c̄ibus q̄
suis ofoib^o τ fidutia t̄gūt ea de c̄2 lemtate b̄n. di. Quid ad ma
suanis c̄ib^o offēns lac τ lanā reuolue diligēt^o cwāgelice hysto
rie seriē τ si q̄d forte i crepatorū. s̄. q̄t dur̄ si q̄d dem̄q̄ signū vel
de v̄earis q̄ si ven̄ ē plena magis ē c̄is pietatis τ gr̄e. plena mā
suetudis et m̄ie age gr̄as ei. q̄ talē tibi mediat cē b̄m̄ḡmissima mi
patōe p̄uidit m̄ q̄ nil possit eē suspectū. 2° luc̄na ē s̄m̄ applicatōes

colores variatiua. sic b̄a v̄go. oim hoim mis̄ijs n̄c̄itatib⁹ ⁊ m̄di
 gēcijs p̄ o passiois aff̄cm mis̄icordiē se oformat ⁊ aptat. ut m̄ inf̄i
 mtū veri⁹ dicē possit q̄ paul⁹. q̄s ifirmat ⁊ ego n̄ ifirmos zc. hinc
 b̄i. maria oibus m̄ie sinū apit de plerūmo ei⁹ accipiunt vniūsi
 captiu⁹ redēptōz. egri curatōz. estus o solatōz pctōz venā iustus
 ḡraz. Demqz oib⁹ oia ē f̄ca ut oibus subueiat ⁊ succurrat. Sequit̄
 terciū p̄ncipale scz x̄po meo p̄ qd̄ n̄ra vtilitas designat. M̄d̄ em̄
 d̄s p̄ h̄ac lucernā x̄po filio suo p̄pauit vt p̄ hoiez sūptū exea n̄z
 negociū ageret. Sum⁹ at̄ vtilitatē t̄plicē osecuti. s. iformatōz. re
 dēptōz. celi opatōz. Nā iformatōz accipim⁹ ex ei⁹ oisatōe redēp
 tōz ex ei⁹ passioz. celi opatōz ex ei⁹ resurrectōe. Nā de p̄mo. s. imi
 tatōe hortat̄ nos luc. ix. Qui vlt̄ venire p̄ me zc. h̄ic b̄i. tua m̄ p̄
 derit passio si accesserit imitatō vt seq̄r vestigia ei⁹. alioq̄n̄ exqui
 ret̄ a me sanḡnis ille iust⁹ q̄ effusus ē sup̄ t̄raz nec imūnis ero ab
 illo tā m̄ manū scelē iudeoz. q̄ vidz t̄ate caritati m̄ḡtus fueri. q̄
 sp̄m̄ ḡre otueliā feceri. q̄ filiū dei o culcaueri. vñ ex p̄sona x̄pi di.
 nob̄ b̄i. In vita mea pct̄is ognosce vitā tuā vt sic ego paup̄tatis
 hūilitatis caritatis obedie pacie m̄delc̄abiles semitas tenui. sic
 ⁊ tu eis dē vestigijs icedas n̄ declines adextrā vel ad sinistra. de
 2o v̄z redēptōne d̄z p̄sa. xliij. Reuertē ad me qm̄ redemi te p̄us
 em̄ null⁹ potat venire ad deū nec autere se a culpa. Quō at̄ rede
 merit nos ifirmat̄ apock. v. Redemisti nos dō ī sanḡne tuo. Ter
 cio n̄ra vtilitas ex hoie x̄pe h̄ ē. qz apuit nob̄ celū m̄ c̄ signū cū
 x̄ps ascēdisset baptisat⁹ de iordane. apti sūt celi sup̄ eū sic mat.
 iij. mar. x. luc. iij. d̄z vt p̄ h̄ daret̄ itelligi q̄ p̄ ei⁹ aduentū ecclie qz
 sibi p̄ baptismū d̄ esp̄savit de celo ē aptū. h̄ic apock. iij. iob.
 testat̄ celū se vidisse aptū p̄ h̄ ifirmas q̄ liberz itroitū h̄eam⁹. zc

De eodem

Scit Beseleel archa de lignis sethim Exo. xxxvij. di. ap2
 1. Con. x. Oia ifigura otigebāt illis sup̄ qd̄ di. aug. Oia
 q̄ veterib⁹ p̄rib⁹ p̄on̄sa sūt ifiguralit̄ nob̄ m̄ q̄s fines sc̄lon̄ deue
 rit̄ exhibita sūt realit̄ tm̄ dist̄tia abinice. q̄ztū l̄ra tēbris splen
 dor ab umbra vitas a ifigura. Expedita s̄ vna ifitudo p̄ qm̄
 gl̄osa v̄go lucnā ⁊ opata. Nūc ponēda ē alia ifitudo p̄ qz eā ar
 che o grua o nemetia opauim⁹. In v̄bis s̄ opositis tā nob̄ o fidan
 da occurrūt vidz operātis diligētia operate rei reilentia. v̄tus
 qz erga nos clem̄tia. p̄mū ibi beseleel. s̄m̄ ibi archā. terciū ibi de
 lignis seth̄i. h̄ ēa per ordinē. p̄seq̄ntes. p̄o dicim⁹ q̄ per beseleel
 q̄ v̄mbraculū d̄mū m̄c̄ptat̄ d̄s p̄r cui⁹ v̄mbra ille gerit̄ siḡ c2 oili
 gētia ī opando itelligit̄ ī h̄ v̄bo p̄teriti t̄pis qd̄ ē fecit̄ m̄q̄ plane
 tura aīfacta ē qm̄ nata ⁊ iō huic v̄bo oia q̄m̄ p̄ori s̄m̄oe de h̄ v̄bo
 parauit sūt exposita possunt rōe s̄ili applicari. Vt s̄o h̄2 factoris

sollemnitate locū hnt. Nā de archa vginis apt hodiernā ei sollem-
tate de archa aie apt dñice diei festiuitate. de archa vō corpis
dñi apt religiosos. q̄ hodie cōicati sūt. ē pdicand. Incipiētes s̄o
ab archa vginali. Sciens q̄ ipa rōnabilē archa d̄z apt q̄tuo rerū
otinetiā q̄s vet̄ archa ise otinebat hēbat. n. ise panē celestē ta-
bulas legis v̄gaz aarō. r̄ deutronomiū q̄ q̄tuoꝝ spūaliē itellca. r̄ i
infimū veri⁹ accepta n̄ra archa ise otinz glōse. otinebat. n. mse
glōsū illū panē. q̄ d̄se dicebat ioh̄. vi Ego sū pais viuū q̄ de celo d̄
scēdi. r̄ otiebat ise tabulā viuēdi q̄z sic i tabulis moȳsi lex viuē
di oīm filioꝝ isrl̄ erat scripta. Et i exēplari ei⁹ vita tanq̄z i tabu-
la b̄ca v̄go dedit oī hoi oī statui oī etati nōmā r̄ gl̄az viuēdi. ita
vt merito ei⁹ vita exēplaris p̄tabulas legis designet. Q̄z at oīm
vita i ea filit cōdit b̄i. di. Nō defuit tibi fides p̄i archaz. Tertō
vetus archa v̄gam aarō ise hūit. q̄ arida florē ptulit. Sic b̄ca v̄-
go arida aboi succo carnalis voluptatis r̄ virilis admixtiōis p̄-
tulit florē illū q̄ d̄ se di. cañ. ij. Ego flos cāpi. ita vt v̄go d̄ci piēs
v̄go p̄ciens. v̄go p̄ ptū p̄petuo p̄manēs. Quāto vet̄ archa ise
hūit deutronomiū. sic. n. iust⁹ ē moȳses vt ponēt deut̄. i archā
testimoniū sempitēnū pactōis filioꝝ isrl̄ cū d̄no Q̄z p̄ deutro. q̄d
sc̄da lex int̄pretat̄ accipit. n. q̄z b̄ca n̄ra archa sc̄daz legē. i. sc̄dam
vitā d̄imitatis ise tenuit vt sic fili⁹ ei⁹ ē d̄s sic ipa exōnti r̄ si n̄. na-
turalit̄ st̄uito tñ de ea potat occupari nūcūpari. h̄ic b̄i. Iure ma-
ria sole qui d̄s ē phibeē aīcta. q̄ pfūdissima d̄me sapie vltra q̄m
credi valeat p̄tranit abyssuz vt q̄z tū sine p̄sonali v̄mone create
d̄ditō patit̄ luci illi i accessibili videat̄ i mersa. n̄c velut sūmatim
tingi s̄ opiri v̄ndiqz r̄ circūfūdi r̄ tanq̄z ipō igne d̄mo ocludi et
h̄ de p̄ma archa q̄z b̄cam v̄ginē dixim⁹ q̄ apt̄ filēz rez otintia sor-
tita ē nom̄ arche breuē tacta sufficiat. Sc̄daz archa q̄m apomim⁹ ē
aīa spūalis. q̄ tūc vaciē nom̄ arche sortit̄ cū p̄ vite sc̄titate otinet
ise deū. Si vō d̄o vacua fuit potit nom̄ arche piē r̄ diḡtatē. talis
at̄ spūalis p̄ archā noe ouement̄ ex cā duplici desiḡt̄ D̄no q̄z sic
archa noe int̄ v̄ndas tēptacōz sepe ipugnat̄ r̄ vsqz ipiculū ipul-
sat̄. Sc̄da s̄ilitudo s̄ ē vt sic i archa oīa erant aiantia ogregata
sic. n. d̄z d̄n̄. vij. De oībus aiantib⁹ mōis r̄ eroi quod mouet̄ sup
t̄raz igressu sūt ad noe i archā. Sic ec̄ teste s̄s. Oīs create h̄z ali-
ud h̄o. quō at̄ aīa spūalis ost̄rui deat vt archa dei fiat docemur
ḡn̄. vi. Vbi d̄z i p̄sona noe oīb⁹ nob̄. Fatias tibi archā de lignis
leuigatis. i. de opib⁹ b̄n̄ politis r̄ planatis. tūc r̄ n̄ra opa b̄n̄ poli-
ta sūt r̄ planata. cū ea d̄me volūtatis regulis oformam⁹. et q̄nt o-
mel⁹ h̄ facim⁹. tāto veri⁹ r̄ p̄fecti⁹ sūt planata. Sūt at̄ int̄ multo
d̄no. in quib⁹ nos vlt̄ sibi d̄s q̄z tū nob̄ possibile ē oformari vt viz
n̄ra corpalia sup̄ sua corpalia n̄ra spūalia sup̄ sua spūalia mēsu-
rem⁹. cū. n. ipe sit d̄s r̄ h̄o expte sui hoīs apomit nob̄ paup̄tatē

hūilitatē aspītatē dicēs oīb⁹ nob̄ illud luc. ix. Qui vlt̄ venīre p̄
me abnegz̄ semēp̄z̄ ⁊ tollat crucē suam ⁊ seq̄t̄ me vt sic ego paup̄
tatis hūilitatis aspītatē idēclīnabiles vias tenui sic ⁊ vos eisdē
vestigijs mēdatīs n̄ declīnātes ad dextrā nec sinistrā Sc̄do ex
p̄te sue d̄mitatis p̄pōnt̄ sua spūalia volēs ut eisdē sp̄m n̄z̄ d̄foz̄
mem⁹. Sua at̄ spūalia ī eī⁹ p̄sistūt volūtate. q̄z̄ nob̄ p̄pōnt̄ mēri
plici deuotōis d̄ria imitāda. Est. n. eī⁹ volūtas vt dona eī⁹ fide
lit̄ p̄suem⁹ eā pondē oīa mēsurem⁹. nos sc̄tificem⁹. Primo dico ē
eī⁹ volūtas vt dona eī⁹ fidelz̄ p̄suem⁹ ut q̄cūq̄ d̄ nob̄ tā ī n̄afatib⁹
q̄z̄ ī ḡtuitis dedit fidelit̄ p̄suem⁹. q̄d̄ tūc d̄petent̄ facim⁹. si oīa
eī⁹ dona recognoscām⁹. de oīgnit̄s debitas gr̄as referam⁹ ad tu
cū oīa ponam⁹ ne dicat̄ nob̄ q̄d̄ d̄cm̄ ē eī⁹ q̄talentū sibi creditum
posuit ī sudariū sue neq̄z̄ rē nullū. n. īm̄q̄z̄ donū d̄dit nob̄ d̄s vt ad
p̄p̄riā volūtate vel voluptatē expēdem⁹. s̄ vt ad lucz̄ oīa po
nēm⁹ ⁊ h̄ ē q̄d̄ d̄z̄ ioh̄. vj. h̄c ē volūtas p̄ris mei vt omē q̄ dedit
m̄ n̄ p̄dā. Sc̄do volūtas eī⁹ ē ut eā pondē oīa mēsurem⁹. equū at̄
pond⁹ sp̄licit̄ ē h̄ndū. s̄. m̄t̄ nos ⁊ deū. nos ⁊ p̄xim̄ m̄t̄ nosmetip̄
sos. P̄rio m̄t̄ nos ⁊ deū vt q̄d̄s oīa eē voluit p̄t̄ semetip̄z̄. Sic et
nos oīa q̄ facim⁹ p̄t̄ ip̄m facim⁹ q̄ hortat̄ ap̄. i. Cor. x. Oīa ī
gl̄az̄ d̄i facite. Sc̄do equū pond⁹ hēam⁹ m̄t̄ nos ⁊ p̄ximū vt ī mal
nos iudicem⁹ vt p̄ximū. ⁊ ī bonis p̄ximū vt nos. q̄d̄ raro facim⁹
p̄uato amore h̄ īpediētē. h̄c ḡg. Sc̄im⁹ q̄ vehementē claudit̄ oī
lū cordis p̄uat⁹ amor. ex q̄ fit vt malū q̄d̄ agim⁹ m̄m⁹. s̄ue iudi
cem⁹. ⁊ si agat̄ a p̄xio. n̄is nob̄ detestabile videat̄ s̄ q̄re h̄ q̄z̄ n̄
nos sic p̄ximū nec p̄ximum sic nos p̄spicimus hoc d̄onimus cor
rigē studuit̄ cuz̄ Leuit. xxiiij. p̄cepit̄ Q̄i iust⁹ d̄z̄ eē modū equū q̄z̄
sextari⁹. ⁊ ī deut. xxv. Non hēbis ī sacculo tuo diuisa p̄nda nec
erit ī domo tua modū maior ⁊ modū m̄ior. q̄z̄ sic d̄z̄ p̄il. xx. D̄o
dus ⁊ pond⁹ mēsurā ⁊ mēsurā vt q̄z̄ abh̄ciatio ē apud deū ⁊ ī d̄o
h̄ac īeq̄litate d̄ns tollē voluit cū dixit. dilige p̄ximū tū sic teip̄m
Tertio equū pond⁹ hēam⁹ m̄t̄ nosmetip̄os vt cū viles sim⁹ h̄ ip̄z̄
p̄ oīa iudicem⁹ adeo. ut q̄z̄tū ī nob̄ ē velim⁹ om̄s h̄c̄ies idē iud
diciū de nob̄ h̄re q̄z̄ teste d̄sc̄ia hēmus de nob̄ ip̄is alioq̄i d̄uīnt̄
mur dilige m̄m⁹ v̄itate ex p̄uato amore. v̄icti h̄c̄ies foris cupim⁹
ignorare. Q̄d̄. q̄z̄ ḡuem culpā hēat. ōndit̄ b̄i. di. Tu te d̄p̄ciaris
ī secreto cōdis tui apud temetip̄z̄ trutina v̄itatis pondat⁹ ⁊ foris
alteri⁹ p̄cij mēciēs maiori pondē vendis te nob̄. q̄z̄ ab ip̄a v̄itate
accepisti tie deū ⁊ noli h̄ac pessimā rē facē vt q̄z̄ hūiliat̄ v̄itas
extollat volūtas. h̄ ē. n. resistē v̄itati h̄ pugre ē d̄ deū. de hac d̄m̄
volūtate d̄z̄ p̄il. x. Equū pond⁹ volūtas eī⁹. Tercia dei volūtas
ē n̄ra sc̄tificatō cui n̄ra volūtate d̄m̄ p̄ oīa p̄formare aff̄cū ⁊ ef
fectū fidelz̄. h̄ volētēs Quō at̄ sc̄tificari valeam⁹ docz̄ nos b̄i. di.
Sc̄m̄ facit̄ aff̄cū sc̄ta ⁊ ip̄a gemia. s̄. t̄ior d̄m̄ sc̄s ⁊ amor sanct⁹

in his duobus deuotioibus affici scilicet erimur coram deo ad quod hortatur nos
dominus leuiticum. xj. et xx. di. Scilicet estote quia ego sanctus sum. quia sic idem sanctus di-
solus sanctos applicabit sibi nec ad regnum aliis peruenire poterit nisi
sanctus. scilicet autem non erimur nisi prohibente spiritu eius in nobis quod natura sanctus est sumus
archa dei. de hac dei voluntate dicitur. j. thes. iij. hanc est voluntas dei scilicet
ficatio vestra Tercia archa est cibus sacrabilis. quod iam archa dicitur quia subspicitur
sacralibus vultu in se utinam deum. de qua etiam hodie aliud est dicitur quia in
hac festiuitate concitant religiosi hanc archam cum debita reuerentia in
archam anime nostre hodie translata ut sit archa in archa duo operatur in
nobis unum in corpore. scilicet in anima. nam in corpore carnales affectus in nobis de-
bilitat et operatur. et ex hanc archam patitur caput erigere non permittit. de qua
bus in persona philistinorum dicitur. j. re. iij. Ut cognouerit quia archa fedis
domini vestra in castra et in gentem philistinorum dicentes Ve uobis. quia nos sua
bit de manu deorum sublimium istorum. Scilicet efficitur operatur in anima quia cum ar-
cha ista in ea uenit in media quia ex longa abstinentia hanc cibi dicitur de pel-
lit et in bono eam roborat et confortat Nam sabbalis effectus et ipse operatur hanc ci-
bi est restauratio operatur in spirituali uita. de his duobus effectibus dicitur Ecce.
xx. Est datum quod non est utile. sed datum quod dedit nobis in domo corporis sui
est utile in duplici restauratio. quia perficitur spirituali restauratio. et hanc quoniam
tunc ad animam et in canaliu affectum et operatur quatuor ad corpus hic bibe. Scilicet
sacram corporis domini operatur in nobis. ut uis et sensu munit. et hanc quatuor ad cor-
poris et in gignitibus partibus tollat omnino sensum. Sequitur terciu principale. scilicet
de lignis sechi in qua uelut quia. scilicet in fere archam clementiam diximus de
figuri et quia formosus in longum pertraximus. id est hanc membris executionis dimitti-
mus. eo quia sententie eiusdem membris in aliis formosibus habentur.

De eodem.

Rubea stella ex iacob et surgit uirga ex israhel et percussit duces
moab et erit ydumea possessio eius. Nili xxiiij. Expeditis
formosibus in quibus beata uirgo duabus similitudinibus uis lucerne et arche est opa-
ta. Nunc terciu formosus in qua eam stelle operatur. In uerbis 8.
apostolus beata uirgo a dignitate expliciti dimittit. 1. quatuor ad ingressum eius
glossosus. 2. quatuor ad progressum eius uirtuosus. 3. quatuor ad egressum eius glossosus
sui. 4. quatuor ad ingressum eius uirtuosus. 5. quatuor ad egressum eius glossosus
eius. Copatur stelle in ingressu apostolus uirtuosus fecunditate possessionis ydu-
mee apostolus assumptiois sublimitate. Ingressus ergo glossosus respicit
gratia sanctificantem. progressus eius uirtuosus respicit gratia fecundantem.
Egressus eius glossosus respicit gratia glorificantem hanc triplex gratia ouerent
tagit in salutatione angelica. Cum. n. di. gratia plena tagit glossosus ingres-
su quatuor ad gratia peruenientem et sanctificantem. cum autem subiungit. Dominus tecum ta-
git uirtuosus progressus quatuor ad gratia deo comitatem et fecundantem. cum uo-
sub iherosolymis. Bona causa tu in mulieribus. tagit glossosus egressus quatuor ad gratia
glorificantem et fecundantem. de hac expliciti descriptio dicitur psalmi. xxi. Ecce
descripsi eam expliciti. scilicet quatuor ad ingressum progressum egressum obmissio.

ij. r. ij. de p^o. s. ei^o i gressu q^o app^e ad hac festiuitate ptinet e^o d^om
Et h^o ad huc in tria diuidit^r s^m q^o glosa v^ogo t^oplacit^r d^omedat^r a c^o
gruitate t^op^ois. 2° a claritate origis. 3° a nobilitate ap^ogis. p^om^o
ibi oriet. s^odm ibi stella. terciu^o ibi ex iacob. Sciens 3° q^o glosa v^o
go stelle ouemetissime op^oat. app^e ei^o app^etates q^o b^oe v^ogim vident^r
app^e oueire. S^ont. n. stelle s^m sbaz purissime. s^m formā lucidissi-
me. s^m sitū altissime. s^m motū velocissime. s^m q^ontitatē maxime.
s^m visū puissime. s^m eff^ocm v^otuosissime siue efficacissime q^o oia vi-
dent^r glose v^ogi posse ouemetissime adaptari. h^o 3° p^osequetes p^o
ordimē. p^o dicim^o q^o sic stelle s^m sbaz s^ont purissime. Sic b^oe v^ogo
i ortu sue natitatis ab omi p^octo originali v^ociali p^o sp^om^oscm fuit
mdissime d^opurata. app^e q^o sciens q^o m^o sac^o scrip^ota d^o t^oplaci legi^o ex
piatōe s^ol sc^oificatōe. s. g^oali sp^ouali singlari. Oia e^o cōis r^o fit p^o la-
cra ecclie r^o h^o tollit culpā origiale ifūd^oit g^oaz. d^obilitat fomitē reli-
tudinē hoim p^ocedēte t^ope expimur r^o h^o e^o sc^oificatō baptismalis
et e^o oim renator^o r^o iō d^oz g^oalis. Sc^oda v^oo sp^oealis d^oz q^o fit p^o g^oaz
sc^oi sp^ous sp^oealē. q^o sic p^oma tollit culpā origiale ifūd^oit g^oaz mi-
tigat fomitē in t^om. ut n^o impellēt ad peccand^o mortalit^o. relinq^o t^o
p^ontatē ad peccand^o venialit^o r^o talis sc^oificatō fuit jē. r^o ioh^o. bap-
tiste. de q^ob^o d^oz jē. i. p^ous q^o te formarē i v^oo noui te. r^o a n^oz exires
d^o uētre sc^oificau^o te. Tercia d^oz singularis q^o fit p^o g^oaz sc^oi sp^ous q^o
suppositis actib^o p^odiis tollit p^ontatē ad peccand^o tam venialit^o q^o
mortalit^o r^o h^o fca e^o b^oe v^ogim nec i hac ei cōicat alien^o. Sc^odo stelle
s^m formā s^ont lucidissime. sic b^oe v^ogo. s^m om^oz formā viuēdi splē-
d^obat. Splē debat at^o t^oplacit^r s^o se ad deū p^o d^omissimā d^otēplacōz in-
tra se sibi p^o lipidissimā d^ognitōz ex se ad p^oximū p^o d^oisciplinatissi-
mā d^oisatōz. O^oio dico lucebat s^o se ad deū p^o d^omissimā d^otēplacōz
d^oimā eēntiā sup omes viatores q^oz tū hūane creat^oe possib^ole fuit
lucid^o d^otēplacō. vt verat^o dicē possit in oī p^olo r^o in oī gentē p^o
matū habui r^o oim excellētū corda v^otute calcaui sic d^oz Eccl. xxij
r^o itez i pleitudie sc^oo^o detētio mea. ac si dicat Quicqd^o cēs sc^oi
d^otēplacō a d^otingebāt in oim illoz pleitudie d^otēplacō de mo-
rabat. vñ si de moyse r^o paulo dici potit q^o deū d^otēplacōz i d^oina
viderit eēntia. multo veri^o r^o d^omi^o h^o d^oici potit de m^ore dei r^o v^ogie
glosa marie cū sic iā d^ocm e^o p^omatū tenuit sup omes Sc^odo lucebat
intra se p^o lipidissimā d^ognitōz. d^ognoscebat. n^o oia p^oterita. p^ontia r^o
fuit a q^o ipaz ad salutē potant p^omouē vt vaciē possit dicē ill^o eccl.
ij. In sapia dei luxit aia mea. p^o q^oz sapiam vt ibidē d^oz xxij. Oia
celi circuiuit sola r^o p^ofūda abyssi p^otrauit r^o in fluctib^o maris an-
bulauit. r^o in oī tra stetit n^o pedū deābulatōe. s^oz mētis d^ognitione
ut de ea vaciē dici possit illud sap. xix. Ipa scit omia r^o intelligit
Tercia lucebat ex se p^o disciplinatissimā d^oisatōz vt eē in hac p^ote

lucet oib⁹ q^u in domo dei sūt Si. n. vaciē dicebat paul⁹ d^o q^ubus dā
paupib⁹ philipp. ij. q^u i medio natōis p^{er}ane τ p^{er}ulse lucēt sic lu
minaria i mōdo q^us explicabit q^uliē h^{ab} g^{lo}sū lūez luxerit i hac vita d^o
q^u d^o. Sap. ix. Nullā hūit amaritudiez dūlatō illi². mētū. n. ei⁹
dūlatō placuit vt cū sepe legā⁹ d^om a iudeis rēphensū vt meri
to d^o ea dici possit illud. iudith Disciplina tua i oib⁹ p^{er}uincijs p^{er}di
cat. Tertio stelle s^{un}t sitū sūt altissime cū. n. s^{un}t astronōs mima
stella sit octies maior sole. q^u t^{em} nob maior appet d^o q^u remotissi
me sint a nob. vt p^{er} distātia tā p^{er}ue vidant^{ur} Sic b^{ea} v^{ir}go i altissi
ma vita stetit vt solū filiū dei τ hoīez hūit s^u se τ ifra se cem pe
nit^{er}aturā. Stetit aut^{em} i t^{er}plici altitudie sc^{ilicet} i altissimo g^{ra}tiā v^{ir}tu
tū. τ deuotōis altissimū aut i grātijs ē h^{ab}re oēz g^{ra}tijs q^u gl^{ori}ā se h^{ab}re
Eccl. xxiij. In me ois g^{ra}tijs h^{ab}it. nō decuit mariā oīes h^{ab}re gras
nec paucas q^u sūmū gestabat i v^{ir}gō. s^{ed} q^u q^u sūmū. q^u q^u altissimū
fuit i g^{ra}tiā h^{ab} totū hūndatissime possidebat Sec^{undo} stetit i altissimo
v^{ir}tu^{tis}. altissimū aut i v^{ir}tu^{tis} sūt oēs v^{ir}tu^{tis} sine titillatōe strarij
sc^{ilicet} vicij p^{er}fectissime possidē. Nō. n. sic agit i nob misis. s^{ed} q^u q^u v^{ir}
tutis o^{mn}iq^umur h^{ab} p^{er}ficit i expugnatōe viciorū. v^{ir}. Ennucho q^u sic ē
a nāsa nō atēbuit v^{ir}tus castitatis. eo q^u d^o r^{ati}o vitō sc^{ilicet} i continētia
nō ipugnātia. V^{ir} ad o^{mn}edatōm spōse iⁿ cāticis d^o. Sic liliū mē
spmas sic v^{ir} crestit i medio vitiorū. B^{ea} aut^{em} v^{ir}go sic v^{ir}tu^{tis} suas
possidebat. vt t^{em} d^o strarijs vicijs n^{on} sentiret τ h^{ab} est possidē v^{ir}
tutes i sūp^{er}mo. Tertio stetit i altissimo deuotōis. asserūt. n. cū
deuoti q^u sine mēmissione i t^{er}ra extasi fūit. ad q^u raptim τ velud
ad mōmētum sc^{ilicet} m^{ax}imi admittūtur d^o quo d^o. Apoc. viij. Eccl^{est} est
silētium i celo quasi dimidia hora. quam deuotionem describit
nobis. b^{ea}. di. Caro τ sanguis vas luteū q^u hūius modi expitur
affectum vt diuino mēbreatus amore ammiq^u oblitus sui factus
que sibi tamq^u vas perditum totus pergat i denm τ adherens
deo v^{ir} cū eo spūs fiat b^{ea}m dixerim τ sc^{ilicet} m. cui tale aliq^u i hac
mortali vita raro inēdū aut sel. τ h^{ab} ipm raptim atz v^{ir} vix mo
menti spatō expiri donatū ē. te em p^{er} d^o q^u amodo tāq^u nō sis. τ
oio nō sentire teipm τ a temetipō exmamri atz pene anllari cele
stis ē dūlatōis nō hūane affectōis τ siq^u dē emortalib⁹ q^u sp^{irit}u ad id
raptim admittē subito inuidz sc^{ilicet} m neq^u sollicitat carnis n^{on} cūtas
τ q^u violēci⁹ ē ff^{er}na reuocat caritas. heu redire i se recondē i sua
d^o pellē τ misabiliē exclamare illud. Cre. j. Vide d^ono τ o^{mn}id^{er}a.
quomā facta sum vilis. iⁿ hac altitudine deuotionis beata v^{ir}go
stetisse creditur incessanter. De quibus altitudinib⁹ ipsa glori
tur. Ecclesiastici xxiij^o dicens Ego i altissimis habito. Quarto
modo stelle habent motum velocissimum. Sicut beata v^{ir}go
i profectu velocissimo semp fuit vt de ea veraciter dici possit
illo Prohibior. ij. Vidisti hoīez velocē i opib⁹ suis. h^{ab} ac veloci

tas i' eplici diligēcia exercet. si opm' otinuatōe oim' mētion' r' ex
tion' aggratōe. dēplatois r' actōis sil' opatōe. p' 8° b'ea v'go tan
q' stella velocit' currebat q' suā deuotōez otinue sine mēmissiōe
exercebat vt momtū t'pis ei vacuū n' transirz. Q' si q's dixerit. quō
semp' agē potat q' cū hō essz cibo somno q'ete r' alijs nēcitatibus
indigebat que q'mdiu hoc fecit dei opera non agebat. Respōdeo
q' h' omnia tam virtuose agebat vt omnia ei ad meritum proue
mrēt. Si. n. nos pctozes r' viles v'miculi q' ifinitis obstacul' retar
damur h' facē possem'. m'ito veri' b'ea v'go h' facē potuit q' nullum
h'uit obstaculū i' agēdo. At n' possem' n' hōtaremur ad h' Exo. v. v'
dz. Implete op' v'rm' cottidie qd' tūc facim'. si nullum t'ps nob'
trāseat sine fructu. hic ps'. Querite fatiē ei' sp' ppē qd' sūt multa
gha meritor' vt i' vno attediati. statū ad altēz dūtamur hic Bn.
Nulla vnqz s'uū dei iueiat ociositas n' dico dies. s' n' hora n' uel
i' exercicij labore vel pficiēdi studio vel i' expiētie dulcedie. vel
fruedi gaudio It' Ecc' ix. Qd'cūqz pt' man' tua facē istant' opare
qz nec op' nec rō nec sapiā nec scia ē ap' d' iferos q' tu p'peras. 2°
h' velocitas osistit i' oim' ition' r' extion' aggratōe vt cū bonū op'
agim' oculos linguā r' man' cū oib' extiorib' r' mēiorib' sensib'z
ad d'nm dirigam'. qz tūc velocit' pficim' cū aīa nrā i' vnū aggra
ta cū sūma diligētia r' oī conamie ctatim nos adiuuēt opari hie
pū. viij. Et q' adiuuāt a fr'e q'si ciuitas firma. talis. n. coadunatio
i' nob' sūme placz dō. sic ei' d'riū sibi displicz. Nā de placētia d'z
Ecc' iij. In t'bus b'nplacituz ē spūi meo. q'z vnū ē d'cordia f'f'm. De
displicētia v'o sui d'rij d'z pū. vi. Sex sūt q' odit d's. r' septimū d'ete
stat' aīa ei' r' illō septimū ē it' frēs seiare d'cordiā qd' mē oīa ce
tera detestat'. Tercia velocitas osistit i' dēplatois r' actōis sil'
opatōe. Sūt. n. q'tuor g'ha sc'ion'. qd' a t'm actiua vitā ducētes vt
martha. alij t'm dēplatiua hntes vt magdalēa. Alij v'o v'tramqz
vitā s'z diuisis t'pib' exhibētes vt apli q' p' t'pe r' loco. nunc actiui
nūc dēplati extiterūt. De q'b' d'z ap'. ij. Cor. v. Siue mēte exce
dim' ecce dēplatiā. siue sobriū sum' ecce actiua. Quāta v'o vitā ē
v'traqz vitā sil' r' s'el h'ie. q' sola fuit i' v'gine g'losa. de. j. d'z. j. Th'or
q' b'n m'istratit bonū g'dū sibi acq'rit cui adiūgit b'n. q' ac b'n vaca
ū it' meliorē sibi acq'rit. Optimū ac' d'sequit. q' p'fcs ē i' v'troqz. cui
nos adici' q' v'traqz sil' fecit. qd' i' sola v'gine credim' plus q'z p'fcs
ē r' aliqd' d'mius q'z p'fcm h'z. Ex his omnib' p'z quō b'ea v'go i' velo
citate proprietatem habuit stelle qm' si pro nostra nobilitate se
quimur erim' et nos veloces i' cumulo meritor' velocit' ogregā
do. Qd' r' facē hortamur Ecc' xxxi. v' dicit' In omnibus operibus
tuis esto velox. Q'nto stelle sūt maxie d'zitate m'ima. n. stellar' vt
dic' astronomi ē maiō occies tota t'ra. In q' p'petate b'ea v'go stel
le sil'is ē n' corpe s'z v'tute. p' h'ac. n. mag'udimē ei' ptās potit d'e

figri. Est at mag m ptate sup oms puras creatas. Est at potes
epk. s. d. deu. s. hoies s. demoes. s. deu ad qz pt oia q vlt r desi-
drat cora eo. de q Re. xix. xpo. Ome qd pecieris a me ipetrab. et
illd Re. Dete a me m qd vis. n. n. phas e vt auertā facie tua. hic
bn. Quo illa ptas tue ptati potit obiciare q de carne tua carnis
sue hupit originē. Quis scit qdciens astrigit ira iudicis. Scdo po-
tes e s hoies. vt oi ho qz tuciqz p doto si tn fidelit eam iuocalit
grāz ipetrat aput deum. hic bn. Maria sinum apit vmlis vt de
plentudie ei om accipiat zc. Tercio potes e s demones. qd qd
em despatu exigete dei iusticia relinquit demob. p ei ptate e
crebri libatu. pte qd ipsi demoes. ex ei ptate territi n ardet ea
ppo noie appellare. s. freqztius ea magna appellat. hic bn. Quid
tibi negari potit cui non e negatu. Theophilu de inferm faucib
euocare de oib ptatib. di. itez bn. Data e tibi ois ptas in celo
r m tra. vt oia qcumqz volitis valeas ipetrare. Sex ppetas stella
ru e. qz snt sm visu hoim puissime. q ppetas bte vgi opetit q p-
vtutez sue hūilitatis se mimā iudicabat. In hac s puitate eius
hūilitas designat. de q bn. Audeo dicē qz nec marie vgitas sine
hūilitate placuiss. pte qd cū p gabriele dei filio ex ea icarnadus
nūciaret. oim vtutu oblit. s sola hūilitate glaf dices Qz resper-
it hūilitate acille sue. de q itez bn. q e h tam sublimis hūilitas. q
cedē n nouit oblati hōrib. Nō magnū eē hūilē m abicctōe. S
mag r rara e vt hūilitas hōrata. Septia ppetas stellaz e qz i su-
is effib. snt efficacissime. Snt. n. discordatiū ociliatē. erratiū di-
rectiue. Germinantū fecundatiē q oia m vginē glōsa efficacissime
iuemunt. Ipa e. n. dei ptoz m se discordatiū reuoliatia. sclaz-
niū hoim errantiū a deo directiua. pte qd r stella maris dz eo qz
nautas i mari errates dirigit ad portū salutis Est ec germantiū
fecundatiā. qz qd de bois opib. pficim. p ei. grāz r mcessioz
i debitū fructū germiat aput deū.

De eodem.

Go m pulcre dilcois tioris r agtois r sci spei ecc. xxiij
Sciend qz sic vn2 e dei pris fili2 nafalis. s. ihs xps. r mul-
ti filij adoptiui sic vn2 e fili2 marie nafalis. s. ihs xps sm hoiez
r multi adoptiui. sic oms elū. pte qd idē vginis fili2 sum2 dz p
genit2 Mat. i. v. dz. Depit filiū suū vngentū. eo qz ipe pmo ex ea
genit2 dedit ei multos filios adoptiuos vt sm aplm ad Ro. viij
ipe sit pmo genit2 i multis srib. hic e ec illd qz aplos r oēs elcōs
m apostolis fratres nciat dicens. p ps. Nunciabo nomē tuum
fratribus meis. et illud Mat. xxiij. Nunciate fratribus meis.
hos go filios adoptiuos nafalis fili2 ihs xps. sub noie ioh. mri
dedit i filios. cū m cruce pendēs dixit mtr ecce fili2 tuus. It. qz
ipaz nob dedit m matrē cum nob dixit p discipulū ecce mī tua.

Nam sub noie iobis. q̄ grā dei interpretat̄ oēs filij adoptiui. q̄ ex
grā dei adoptant̄ i filios designent̄. q̄d. n. nccē fuit vt iobem m̄ri
τ m̄ri iobi q̄n fidē τ aicitā nouit adiuicē rōmdar. h̄ i eo loco
τ tpe h̄ facē voluit vt eand̄ ei rōmdatōez imp̄ssius icalar. ac si
dicēt. vide m̄r quid p̄ p̄torib̄ paciā. τ q̄ciens exigēte iusticia
ip̄z dānari opteat. tu mee rōmdatōis tpe passiōis fce n̄ im̄eor
ip̄os in surripias τ p̄ eis imp̄pella. inq̄ viscera benignissime mie dei
circa nos reluc. Qd̄ tā multip̄z q̄rit occasiōz misendi τ h̄ recom
m̄datō nrē m̄ri tā pfūdissime ē imersa. vt ec̄ ipa se offerat cib̄
i vocatib̄z benignolā τ benignā τ licz q̄tū i ea ē oib̄z desidat m̄iaz
exhibē h̄ tñ req̄rit ordinatō vitatis vt τ nos ad grāz ei⁹ p̄cipien
dā studeam⁹ habiles τ dispositi iuenimur. qz licz vt dixim⁹ cū
b⁹ grāz offerat ip̄az tñ soli habiles p̄secūt. Qualit̄ at̄ ad ei⁹ grāz
p̄se q̄ndaz nos hitare deam⁹ ip̄a nob̄ insinuat in v̄bis p̄positis cū
dic̄ Ego m̄r pulcre rē. ac si dicat. q̄ p̄ pulcrā dilcōz timorē. q̄ḡtōz
sc̄az ip̄e diligent̄ se disposiit. illoz eo m̄r nū eis dē aff̄m p̄ozib̄z
alijs exhibēdo. dic̄ ḡo. Ego m̄r pulcre. i. pulcrā dispositōz timorē
q̄ḡm̄tōz spem sc̄az h̄ntiū eo qz accidētia n̄ sint n̄ in subiecto. p̄mi
ḡo q̄n vlt̄ eē m̄r sūt q̄ pulcrā h̄nt dilcōz. Quid sit at̄ pulc̄ dilcō.
Sciend̄ qz aliqd̄ s̄z pulcr̄ ep̄licat̄. s. ex puritate. ordiabilitate no
bilitate. Ex puritate pulc̄ dicūt vitā v̄mū aq̄ q̄n pura vidēt. Si r̄
ordiabilitate aliq̄ pulc̄ dicūt q̄n p̄tes vel membra p̄porcōnabilit̄
sūt adiuicē ordiata. ut hō vel equ⁹ pulcer d̄z q̄n p̄tes ei⁹ vel mē
bra. s. os nasus. oculi bonā. h̄nt adiuicē p̄portōz. Si r̄ aliq̄ dicūt
pulc̄ nobilitate vt illa imago q̄ ex auro pulcrior ē illa q̄ de vilifce
mate ē formata h̄ ḡo ēa pulc̄ duemre d̄nt i pulc̄ dilcōe. ut illa di
lcō dicat̄ pulc̄. q̄ expuro subiecto. cū ordiato aff̄cū imobile obie
ctū ordinat̄. Ex puro quidā subiecto. s. ex pura aīa q̄ p̄p̄ sui di
lcōz ec̄ canet prauitatē cū mortalium p̄tor̄. qz sic Leuit̄. d̄z. Si
maculā habuit n̄ erit acceptū d̄no τ ap̄. modicū fermētī. totam
massam corrūpit. qd̄ ē dicē. Si aīa maculā. τ modicū fermētī. mō
taliū p̄tor̄ habuit ei⁹ dilcō n̄ ē ḡta. Sc̄do dilcō pulc̄ d̄z exordi
nato aff̄cū. h̄ ē cū ad sua diligibilia iustū suat ordinē diligendi
De q̄ illa gl̄aē i Cant̄. ij. Ordinauit i me caritatē. h̄ ē at̄ debitus
ordo diligēdi cū oia diligibilia ordiant̄ i d̄m vt oia p̄p̄ deū dili
gant̄. Diligē. n. p̄r m̄r soroz aīa atq̄ diuitie hōres corpus τ aīa
d̄s. In q̄bus oibus ncc̄z ē vt amor ordinet̄. q̄ tūc b̄n ordinat̄. cū d̄s
p̄ncipalit̄ τ exōnti. i. p̄p̄ deū oia alia diligunt̄. de q̄ ordine dic̄
b̄n. Ordinat̄ d̄s in reb̄ diligēdis caritatē ut sciam⁹ qd̄ p̄us. quip̄
p̄teri⁹. qd̄ min⁹. qd̄ magis. qd̄ p̄p̄ se. qd̄ p̄p̄ alijs diligat̄. sūt. n̄
temporalia diligenda p̄p̄ corpus. Corpus vero p̄p̄ ammam. va
let enim aīe corpus sanū ad p̄nāz. Infirmū ad cumulātōz meri
torum. mortuum ad requiem. resuscitatū ad consumationem et

idcirco apte aiaz corp2 e merito diligend. Ma vo diligat apte deu
ad cui2 imagine fra e. De2 vo diligat apte se. qz nil dign2 nil utili2
pt diligi. nil dign2 qz ipe por dilexit nos. qz r in meritis semet-
ipm dicit nob nil ec utili2. qz ex h2 amoris vtute oia nob coopat
i bonu. Oia dico boa r mala r aliena. It me amore dei r pxi. tal
cadet dz ordmatō vt caritate affcuali pponat ds pxi vt pl2 qm
pxim2 diligat. Caritate vo actuali deo pxim2 pponat. hic bn.
Cū duplex sit caritas affcualis r actualis. actualis inferiora pre-
fert superiorib2. affcualis vo pfert superiora inferiorib2 vbi gra. In
bn affca aia n dubium qn dilcoi hoim dei dilco pponat r i ipis
hoib2 pfcōres ifirmiorib2. celū tre. etnitas tpe. aia carm. Attē
m bn ordiata actōe. sp ordo aposit2 iuenit. Nā tca curā pxi pl2
urgemur r ifirmiorib2 frīb2 diligētius assistim2. r pati tre pl2
qz celi gle ipa nccitate ifistim2 r lāgworib2 cōpis pposita arra-
aie pene atinue i fuim2. orantē hoiez deo loq qd dubieat qciēs
tū i caritate abducimur r vellimur apte eos q nrā idigēt opa vel
loqla. qciēs p amistrādis tēris iustissime sup sedē celebrādis
millāz solēms ordo pposter2. sz ntitas n h3 legē. 3o dilco pulc
dz apte matie nobilitate ut s oñdi2. sic illa dilco pulc dz q d pul-
criori sui nobiliori obiecto hēt. vñ amor boi hois melior e qz mali-
celi pl2 qz tre dilco at ad obiectū qd e ds ordmata pulc rima est.
marie cū diligit ds apte dm talit. n. diligētius. s. ex puro subiecto
ordiato. affecta nobili obiecto pulc dilco qz q habūnt mēnē glo-
faz vginē sibi mrem. Scōo gloriosa vgo. mēn ee mī hntiuz timorē
pulc r addit at pulc r addi iaz fedū timoris. p qz coactū malum
omittim2 r bonū agredi n audem2. Nā de pō dz Mat. x. Nolite
tiere eos q occidūt corp2 r āpli2 n hnt qd addant. sz tiere eū q
pt aiaz r corp2 mittē i gehennā. de. ij. dz iob. vi. Qui timz prumā
irruet sup eū mī. Qui. n. tiet prumā modice pnē r laboris irru-
et sup eū mī pfuōissime amaritūdis etne dānatōis Si gō vginē
maria mrez hrē cupim2 expellam2 fedū timorē r pulc r i cor nīz
iroducā2. dz at tior dmi pulcer expulcro obiecto qd e ds effitief
i nobēa bona. s. puritatē bonitatem dmi bnplaciti volūtate. Quō
at hūc pulc r timorē i cor nī m iroducē dēam2 vt h tria opet m
nob docet nos Sapīs Eccl. cū di. Fili mēorare nouissima tua r m
etnū n peccab glo. tiore p hibete. q sint ad nouissima nrā mēo-
rada. dclarat bn. exponēs pōcm vbu sic di. O hō nouissima tua
sūt mors iuditiū gehēna. Quid. n. horribili2 morte. qd tēribili2
iudicio. Nā gehēna nil pt m tollerabili2 cogitari. Quid metuie si
qs ad ista n trepidat n expauescit n tiore acutif. tie gō qz i mor-
te sepand2 es ab oib2 bonis h2 corpis r mōi. time qz i tēribili iu-
dicio ei pntand2 es m cui2 manus horrend ē incidē. illo te exami-
nante qz nihil latet. Qui de se dicit jē. xx. Ego sui testis r iudex

time qm in gebena cruciatibz etms r imensis exponendus es Qui
hec ta cogitavit sic sut timore cordi suo itroduc; n sit durior ad
amate. p^o s^o timor ille sic dixim^o itroduc^o pulcer dz q igredies
i nob opaf puritate. qz statim vt me^o venit expellit pctm quo ex
pulso relinqt puritas. hic Ecc. j. Timor dñi expellit pctm. Na q
sine tiore e n potit iustificari. 2° expulso pcto r plātata puritate
tior opaf bomtatē h e stimulat nos. ut bona fatiam^o Sic em dz
Ecc. xv. Qui timet dñm custodiūt mādata illi. r itez q tict deū
nl negligit. 3° tior dñi incitat nos. vt dñi fatiam^o p oia volūtate
hic Ecc. ij. q timet deū mqrunt q bnplacita sūt illi. Itē ps. Bnpla
cītū e dño sup timtes eū r iō ex his tibus effcibz qz opaf m nob
pulch^o dicim^o hūc timore. 3° glosa vgo digt eē nr agmtōis. i. hū
tū agmtōz. Est at tplex agmtō sūme nob nccia qz q habuit matē
nū affem vgis pmeret. pma e vt dei reuentiaz. scōa vt nrāz ifuffi
cientiā. tēcia vt nrīs clemtiā agnoscam^o. qz iō nccias dicim^o. qz
ex eis tres vtutes nob nccie oriūt. Na ex pma agtōe dilcōz hū
litate. ex tēcia spē sū fidutiā vacit oseqmur. p^o ex agmtōe dñe reū
entia dilcōz oseqmur. qz qzto deū agnosim^o. tātō nccē e vt eum
diligam^o. Ipe. n. tā m effabilis e bomtas. tā iexplicabilis dulces
do. ut nēo possit eū odire. s; qzto agnosciē tm diligit. hic p Iere.
ix. dñs di. Nō glē sapiēs i sapia sua. nec fortis ifortitudine sua
nec diues i diuicijs suis glē h m b glē. q glē scire r nosse me
qz qz vt ait bi. nēo absqz agmtōe saluabiē. r subiūgit. Qd si igno
ras deū potit eē spes salutis. neqz nec. n. potis a amare qz. ne
scias a hrē qz n amatis. qz sic ex dei agmtōe dilcōz sic ex dei igno
rātia oriū dicim^o despātōz. Quā sic declarat Bñ. aliqs reitūs i se
r displicēs sibi m cūbz malis q fecit cogitās q respiscē. ab oi vi
ta mala si ignorat qz bon^o sit ds. qz suavis r mitis. quā multus
ad ignoscend. nunqd sua carnalis cogitatō arguet eū. r dicit.
q̄t facit. r vitā istā vis pdē r futurā pctā tua maxia sūt neqz sū
ficiis satiffacē. r sic despāt^o resilit mis. ignorās qz facile cōpōtes
bomtas oia ista dissoluet. q oia idēco iduxi. vt cōdēm^o q sic ex
di ignorātia seqt despātio. sic ex ei^o apposito. s. agtōe seqt dilcō
Scōa agmtō denobipis e hñda q qzto veri^o nosipos agnosim^o
r qzto lucidi^o itrorū igredimur. tātō apli^o mala nrā ex qbus hū
liamur videm^o hinc boe^o. Nēo tā oposite felicitatis e q n m aliq
pte cū sui stat^o q̄litate rixet r h e qd m nūi. Ezechl. viij. v sepe re
petit. r adh^o vūsus videb abhoiatōes maiores qz qzto veri^o oūti
mur tātō pla mla nrā vidē. n^o e aliqs tā scēs q ab hac lege exclu
dat. di. n. bi. tu qēuz es r si scēs es. si te ad lum vitatis mē in aīa
sine dissilatōe ispitias. n dubito qn hūiliores i ocul tuis. Sic s^o
ex agmtōe dei dilcō. sic ex agtōe nrī hūilitas gnāe. 3° ex cogitōe
nrīs vgis clemtie spē nob oriē r fidutiā vt q nre iusticie fion

tiā n̄ hēm2. nec ap̄t̄ dei reuentiā tanq̄ p̄ctores faciē lenare au-
dem2 ad v̄ginē ofugiētes. d̄ ei2 clem̄tia spem2. q̄ 8° ap̄t̄ dei reue-
rētiā r̄ suoz bon̄z insuffiāz n̄ audēt lenare faciē ei2 offēsā d̄ni e-
rubescētes. si inq̄z tales ad m̄r̄ e3 v̄ginē ofugerit de ei2 clem̄tia
sp̄ates. ip̄os i gr̄az r̄cipiet r̄ p̄ m̄mia b̄nficia eos d̄me gr̄e resciti-
abit r̄ h̄ ē pulcra agnitō c2 b̄ta v̄go designat̄ eē m̄r̄. Quāto glosa
v̄go diḡt̄ eē m̄r̄ sc̄te spei. r̄ h̄ntiū sc̄taz spem. cū at̄ d̄ic̄ sc̄taz inuit
spes alias mutiles r̄ n̄ sc̄tas. ap̄t̄ qd̄ sciens q̄ sit̄ tā que sp̄e n̄raz
sc̄tificat̄ de v̄gine glosa vt̄ v̄z ap̄t̄ eāa p̄ctis cellem2. sp̄e n̄ram so-
lū i ip̄az r̄ filiū ei2 ordīem2. I p̄az bon̄s q̄bus possum2 h̄ōrem2
Primo dico a peccatis cellemus quia frustra spat. qui peccādo
eum prouocat in quo sperat. h̄ic sap̄. v. Spes impij quasi lanugo
q̄ a vento dissp̄git̄. It̄ iob. xj. Oculi ip̄ij deficient r̄ effugiūz p̄ibit
ab eis. r̄ spes eoz abhoiatio ē aie. h̄ic iob. iij. Oīs q̄ spem h̄z m̄ d̄o
sc̄tificat̄ se. sic ille sc̄s ē. Sc̄do spes n̄raz solū i m̄r̄ e3 v̄ginē ordīe-
m2. nec de n̄ris nec de aliens virib2 p̄sientes ne maledc̄z. It̄. i
curram2 v̄ d̄r. Maledc̄s q̄ ponit carnē brachiū suū. Tertō in v̄gi-
nē matrē spes n̄raz ponam2 ip̄az in oib2 r̄ p̄ oib2 h̄ōzantes q̄z tūc
fiducialit̄ spam2. si spes n̄raz p̄ exhibitōz opis op̄bam2. et h̄ ē q̄
ait p̄s. Spera i d̄no r̄ fac boitatē r̄ h̄ ē v̄acit̄ spes sc̄ta c2 se glosa
v̄go asserit eē matrē.

De eodem

v̄go asserit eē matrē.

Omo quidā d̄scēdebat ab ierlm̄ i iericho r̄ incidit i latrones
luc. x. Sap̄. ix. Difficile estimam2. q̄ i t̄ris sit r̄ q̄ i m̄ p̄sp̄cu-
sūt inuēim2 cū labore q̄ at̄ i celis q̄s iuestigabit̄. Mc si dicat̄. Si
difficile itelligim2 aliqd̄ de t̄emis. q̄ sensib2 subiact̄ qd̄ itelligē
possum2 de celestib2 r̄ d̄mis. h̄ic ē q̄ glosus ille archip̄dicator.
ihs x̄ps q̄ciens loq̄ voluit de celestib2 r̄ d̄mis assumpsit cōpalia
loq̄z i p̄abolis. vt̄ p̄ visibiliū rez silitudīes pedetēptim. i. pau-
lati nos ducēt i celestia r̄ d̄ma dicēs. Sile ē regnū celoz r̄ v̄gib2
vel thau. absco. vel sage. misse i mari. Q̄ exponēs s̄g. di. Regnuz
celoz iō t̄emis reb2 sile d̄z q̄ten2 ex his q̄ aīm2 nouit. surgat ad
i d̄gnita q̄ n̄ nouit vt̄ p̄ ea q̄ vsu didicit. discat itelligere q̄ nescit
Ex his 8° oib2 iſtruct2 placuit v̄bū ap̄ositū adducē vt̄ p̄ res cō-
pales q̄ sonāt n̄titatē glose v̄gis dep̄ngam2. In q̄b2 v̄bis tā in-
telligim2. s. glose v̄gis singularitatē descēsiōis q̄litatē n̄raz vt̄
tilitatē. Primo ibi quidā h̄ō. sc̄oz ibi descēdebat ab ierlm̄ i iericho
terciū ibi r̄ incidit in latrones. h̄ p̄ ordīe p̄seq̄ztes. D̄no dicim2
q̄ i p̄o m̄bro itelligim2 glose v̄gis singularitatē licz. n. h̄ nom̄ h̄ō
s̄m ḡmaticos sit nom̄ appellatiū appellās p̄ omibus per hoc tū
nom̄ quidam. additū ei ab hac generalitate restringitur vt̄ non
fret p̄ oibus sic prius s̄z p̄ vno itelligat̄ licz ad̄ indefim̄te. Vñ
dic̄ illi lopei q̄ ap̄ositō eq̄pollz p̄ctari. Sūt at̄ tā ap̄t̄ q̄ glosa h̄
virgo ab omnibus hominibus restringit̄ diuidit̄ et eē seperatur

In quibus nec prima siles est visa nec habere sequente scilicet aperte gratia plenitudi-
ne virtutum pulcritudine meritorum multitudinem que facta homo virgo et misericordia ita
singulariter habuit ut ea nec unquam habuit nec habebit. Quia ergo dicam? Sed
gratia plenitudinem. Nam de ea vacat dicitur per angelum quod plena fuit gratia di-
vine gratia plena que videtur verba cum sint ab angelis plene optuit esse verba. Quia ver-
ba angelorum non possunt cadere ab effectu. Notabiliter autem angelus maria ante conceptum
tunc dixit plenam esse gratia. Quia in conceptu filii dei et in reliquum fuit gratia
suppleta de. i. dicitur Ecc. xxiii. In me gratia omnis vite et veritatis. De. ij. dicitur
ibidem. Videte quoniam non solum in laboravi sed omnibus exquirentibus veritatem. et ideo
subiungit ibidem. Transite ad me omnes qui cupiscitis me et agnoscite
meis implemi ut videtur desuper plenitudinem eius omnes accipiant. d. i. ad h. di.
Iero. Ceteris pro parte marie vero se tota filii infudit plenitudo dimen-
tis. de. ij. di. bii. Maria sinu aperit universis. ut de plenitudine eius omnes
accipiant. captivum redemptorum. eger desolatorem. peccator veniam iustus gratiam
angelus letitiam. filii carnis liberos. tota fuit gratia. de. i. di. bii. Meri-
to de te virgo beata plenitudo gratie predicat quia non defuit tibi fides pro-
phetarum. spes prophetarum. caritas apostolorum. constantia martirum. sobrietas desolatorum.
castitas virginum. puritas angelorum. de. ij. item bii. Maria quia super
plena gratia in conceptu filii facta est facillime potuit moveri ut ex ea liquor
gratie effunderet. de utroque autem sic ideo dicitur. Quia quod maria ante conceptum
gratia ab angelo nuntiata non quia dudum sibi plena nobis fieret suppleta. Si enim
vas ex toto iam pleno aliquo corpore immittitur. quod illud magnum est quod in
mittitur tamen est necesse effluere desuper plene. et quia in causa iam dudum plena deus
est dei filii in conceptu in venter eius immittitur. ideo necesse est ut super effluat
at metum et sic pro quo beata virgo ex plenitudine gratia ante a consuetudine omnium
hominum separata. Nam de omnibus nobis dicitur ap. ephes. iij. vnicuique nostris data
est gratia secundum mensuram donatoris christi ipsi autem non vna sed omnes gratias posside-
debat. Secundo maria singularis homo dicitur aperte virtutum plenitudinem quia omnes
virtutes habebat sine impulsu dicitur et vicij nostre virtutis. si quis possidemus. se-
de dicitur vacat. quia cum impugnetur dicitur vicij acquirunt. Vnde eunuchus vel
quod sic est a natura frigidus non attribuit virtus castitatis quia de dicitur vitio non
pugna sed illis virtus castitatis attribuitur quia cum impugnant resistunt tamen vi-
tio et sic placent in corpore castitate. aperte quod pro magis laude dicitur spiritus
se sue in canticis. Sic lilium inter spinas sic alica mea inter filias. Quid
pro lilium non castitas. quod pro spinas non vitia impugnantia designant. Sic
rosa inter spinas sic castitas inter vitia crescit vni pro his. Et bii. di. q. v.
tus tenet medium vitiorum et ideo nostre virtutes. quia iuxta eas vitia sunt et di-
cut federe. Glose autem virginis virtutes dicitur habere pulcritudinem quia nullo
unquam fuerunt impugnetur quia fomes peccati de quo vitia trahunt radicem in vno
miseris virginis fuit debilitat ut non potest maria trahere in peccatum. ut potest
ut non potest peccare sed in conceptu filii dei ita fuit extincta et mortificata
aperte dici possit illud in cant. Tota pulchra es alica mea et macula non

ē in te sic et p̄ quō singularis fuit et diuisa ab oīb⁹ hoībus i v̄tutū
pulcritudinē. 3° singularis fuit b̄ta v̄go p̄p̄ meritoꝝ multitudinē
eo q̄ ip̄a sup̄ oīs puras creatas merita cumulauit. Erāt at̄ ei⁹
merita nobilia. maḡ multa. Nobilia p̄p̄ imediatōez. magna p̄p̄
duplatā op̄atōez. multa p̄p̄ otinuatōez. Or̄io dico merita v̄gims
erāt nobilia p̄p̄ imediatōez. nā opa mie q̄ nos iubemur paupib⁹
exhibē. ip̄a imediate in deū ip̄m n̄i paupes. q̄ sūt mēbra ei⁹ exer-
cebat. Ip̄a. n. deū lacte suo p̄auit et potauit. hospitō vteri sui ho-
spitauit et vestiuit dās ei⁹ corp⁹ tanq̄z vestiūtū de carne sua et ce-
tera opa mie sine medio in ip̄m d̄nm exercebat. Sc̄do fuerūt me-
rita ei⁹ maḡ p̄p̄ duplatā op̄atōez q̄z sūt et selectōez et otēplatōez fe-
liciter exercebat. Nā i eo q̄ nut̄uit i h̄m n̄citates corp̄is m̄strādo
in h̄. ip̄o intēdit deo ei⁹ d̄mitatē sublimē otēplādo. Tercō meri-
ta ei⁹ fuerūt multa p̄p̄ otinuatōez q̄z sūt oī cessatōe à erat. vel i exer-
cicij labore vel p̄f̄itēdi studio. vel i exp̄iencie dulcedie vel fruē-
di gaudio. Ex his g^o trib⁹. s. gr̄az plenitudie v̄tutū pulcritudinē
meritoꝝ multitudinē b̄ta v̄go. q̄dā hō merito notāe. Sequit̄ sc̄dōz
p̄ncipale. s. descēdebat ab iherlm̄ i iericho. In q̄bus v̄bis descēsiōis
q̄litas desiḡt. h̄ at̄ v̄bū descēdebat siḡns motū tā nob̄ i p̄tat. sc̄z
t̄m̄mū aq̄ t̄m̄mū ad q̄z. et ip̄m motū descēsiōis. q̄ tā in v̄bis h̄z mē-
bra tāgunē. Nā t̄m̄mū aq̄ p̄ nom̄ iherlm̄. t̄m̄mū ad q̄z p̄ nom̄ iericho.
Mot⁹ v̄o q̄ ab v̄no t̄m̄o in aliū trāsit. p̄ v̄bū descēdebat imptat. h̄
tā breuē p̄ curretes dicim⁹ q̄ b̄ta v̄go descēdebat ab iherlm̄ t̄pe q̄
ab et̄no a t̄m̄tate extitit p̄ordinatū vt hō fiet. Erāt. n. i corde dei
ab et̄no p̄ordinata ip̄a testate. p̄u. 3° d̄ns possedit me iucō viarū
suarū aq̄z q̄c̄q̄z facēt a p̄ncipio ab et̄no ordi. sūt. n̄ dū erāt abyssi
et ego iā ocep. erā. Ab h̄ic g^o descēdebat t̄pe p̄f̄into ut m̄r dei e-
t̄geret̄ d̄scēdit at̄ in iericho. h̄ ē in h̄ic mōz. di. n. beda q̄ iericho
figurā h̄z mōi imptat. n. luna q̄ mutabilis ē sic mōz et h̄ d̄ duo
b̄ t̄m̄m̄is. s. aq̄ et ad q̄z breuē tacta suffitiāt. De 3° at̄. s. motu de-
scēsiōis. Sciend⁹ q̄ b̄ta v̄go t̄hus descēdit ḡdib⁹. s. p̄ n̄titatē mōis
sime puritatis. p̄ p̄fund̄ mōisime h̄uilitatis p̄ aff̄em dulcissime
ben̄ḡtatis. Or̄io dico descēdit i h̄ic mōz p̄ n̄titatē mōisime pu-
ritatis. nunq̄z. n. pura creatā in tāta mōicia et sc̄titate nata est in
h̄ic mōz sic ip̄a. Nā in v̄o m̄ris ocepta sc̄tificata est p̄ singularē
gr̄az. q̄ originale p̄t̄m̄ submouit et restrinxit fomitē vt n̄ cā ip̄cl-
let ad peccand⁹ vt ita n̄ potēs cēt n̄ peccare. nec venialit̄ nec mō-
talit̄. q̄ nullo vnq̄z puro hoī ē collatū licz. n. iheret ioh̄. baptista
in v̄o eēnt sc̄tificati potant t̄n̄ peccare venialit̄ vt fecerūt. Sc̄do
descēdit p̄ p̄fund̄issimā h̄uilitatē ita vt ap̄os rōis fr̄a p̄ oīb⁹ hoīb⁹
corā deo h̄uilis apparēt. De q̄ ei⁹ h̄uilitate in alijs ei⁹ sm̄oib⁹ in
venies multa scripta. Tertō descēdit p̄ aff̄em misericordissime be-
n̄ḡtatis t̄m̄ sup̄ effluēs visceribus pietatis vt cūm hoīm misiam

facet eē suās. si. n. paul2 ī īfinitū īferior tāta mīa effluebat vt ī se
cūm hoīm mīsijs ofōmarz di. cor. xj Quis īfirmat r ego n īfirmō
Quis scādalizat r ego n vroz. qnto magis glōsa vgo q ipaz mīaz
q dōs ē nouē mēfib2 gestabat ī vto sup omz creataz mīa effluebat
apē qō di. bñ. Sileat mīaz tuā vgo bñdca q eā sibi ī suis nccīta
rib2 mīuocatā n sensit p̄fuisse. De q tñ ci2 mīa ī mēbro qō stati
subiūgīe diffusīe differem. **Sē ij. p̄ncipale. f. r** incidit ī latrones
h ē vūlatōz hūit mē p̄ctores. Quis. n. crudelior latro qz q p mor
tifera p̄cta n corp2 s3 aīaz occidit q p2qz omīssa fuerit accusante
ofcīa latitat ī spelūca la tronū constringe reatu vt n audeant le
uare faciē aī deū. In illoz mamb2 īcidit mīr dei vt omz p̄ctores
singulare ius ad eā hūites ofugiāt tanqz ad eoz auxiliatricē de
felatricē. adiutricē. q licz cūm angeloz r hoīm sic dīa et regina.
singlaritē tñ ē mīr dīa oīm p̄ctoz. r h3 ex spēali omīssio dila filij
q dīc ei illō p̄sa. xvj. Abscōde fugiētes r vagos ne p̄das. Sūt at
tres cāe apē qō glōsa mīr iureiurādo tenet. obligat p̄strigīe nob
p̄ctozib2 mīaz r grāz exhibē vt nullo mō valeat atinē a nob mīaz
r si vellz. s3 iusto dei iudicō dūmīcīe optē grāz nob dare. r h3 dūm
git apē grē iuentōz. mīr naz affcōz. filij rēōm datōz. **Prō dīco dūm**
cīe grāz nob exhibē apē ipsi2 grē iuentōz. hūanū em gen2 ī lap
su p̄moz pentū grām pdidit. qz ab angelo testante alia iuuent
Sic. n. ait luc. j. Inuenisti grāz apud dñm Iustū est tam iudicō
eccīastico. qz cūmī vt q rē alteri2 iuuent. ei restituat cō erat r sic
p iustā snīaz cogit maria nob p̄ctozib2 q grām pdidim2 restitue
nolit velit Scōo cogit nob p̄ctozib2 mīseri apē mīr nū affc. nā ex
qz ei2 fili2 dignat dīcī r eē fr nī iux illō p̄s. Nūcciabo alio nomē
tuū frīb2 meis. ex h iusta rōe nīa cogit eē mīr. scim2 at qz oīs mīr
diligit filios suos. Vñ sic ihs xpus fm dīmitatē nafalis ē dei fi
li2. r oīs elcī. filij adoptiui Sic a fili ihs xps fm hūanitatē est
nafalis fili2 vgis mīris r nos ei2 filij ex mīr na affcōe. hīc ē qz luc.
j. d2. Depit filiū suū p̄mogemtu. q p̄o gemt ei2 fili2 iusto dōmēt
resp̄cū nīr q p2 illum filij ei2 sum2. Ex hac gō mīr na affcōe cogit
hīe curā nīr qz scim2 qz oīs mīr aīaliū. vclucn. spentū r qz tūcūqz
venenosaz r mōtiferā hēant vtutē diligit tñ imo cogit diligē fe
tū suuz. qz si tā fortis ē nāfa vt oīs creatā ex vtute mīr na cogat
velle bonū filijs suis multo magis dīmus affcōs ī mīrē dei cogitur
nos amare qz fili2 dei q ī mīa venit ī vterz ei2 q imo mīa d2 r ē
īpa. facit ei2 viscera ī etnū mīaz redolē. hīc bñ. Qui pomū ī ma
nu habuit p dimidiū diē. p reliqz ptē diei man2 redolet cocozē
Sic a fili qz mīa q dōs ē ī eius viscerib2 nouē mēfib2 re q̄euit iō
rēōm datōe. ad h. n. elegit dōs fili2 marie tps r locū aptissimū q
nos rēōm daret mīr h ē tps r locū passōis q dixit. mulier ecce

filii tuus ut ex loco et tpe ipaz recomēdatōz ei pfūdiz inculcarz
Nam noie jobis q̄ m̄pretat gra om̄s pctōres dūsi ad dñm m̄tel
ligunt q̄s i illo loco et tpe m̄ri recomēdare voluit Vt cū iā d̄z d̄ m̄
iusto ei? iudicō eḡd̄ere ad puniendū et dānandū pctōres. ip̄a
m̄eoz. loci. t̄pis et passiois. p nob affectuosi m̄petlāet. Mc si m̄
illa recomēdatōe fili? ei dicet. illud ysa. xvij. Abscōde fugētes et
vagos ne p̄das. Mc si dicat. Vide mat̄ oculis cōdis et corpis q̄d̄
q̄ntuz. q̄lia. p̄ctōrib? parōz et eos tibi h̄eas amēdatos. q̄a licet
m̄lta magna valde sit m̄ia m̄ris dñi sup pctōres maior tñ ē m̄ia
fili? ut pote. q̄ ē ip̄a m̄ia h̄ns m̄iaz eēncialr i infim̄tū affectuosius
cupiens nos saluari q̄z dānari. et ido m̄ri sue passiois m̄tesse vo-
luit ut p suā m̄cessioz cui n̄ ē vas aliqd̄ d̄negari. actōz h̄eat m̄
seredi. Sic. n. d̄z iij. Reg. ij. Doit? ē tron? m̄ri r̄gis q̄ sedz ad dex-
trā ei? dixitqz rex ei pere m̄r mi. neqz. n. phas ē vt autā faciē tuā
Ex p̄dictis ḡo eb? scz gr̄e inuentōe. m̄ri na dilcōe. filij recomēdatōe
cogit nob pctōrib? m̄iaz et gr̄as exhibe. ita sane si p p̄niaz et dūsi-
onē nomē jobis induim? vt p illa sim? iā m̄ gra cōstituti. Nem̄ez
em̄ fili? pendēs i cruce recomēdavit m̄ri n̄ jobēz m̄sinuās p h̄ vt
eos pctōres. q̄ p̄maci malitia i p̄ctis pseuerant m̄ri n̄laten? m̄
tendit recomēdare. s̄z solū eoz q̄ mutata volūtate p penitēciāz et
dūsiōnē iā m̄ graz sūt r̄cepti p̄tegit et defendit et m̄rñū ei? afficim̄
vt ab ira furoris dñi m̄tpe malo defendant̄ exp̄adit sup illos

De exaltatione sancte crucis

Xaltavi lignum humile. Ezechil. xvij. Dicit bñ. Qñ de
bons dñi aliqd̄ p̄dimus duplici dispēdio sbiacem? q̄a et
ip̄m bonū p̄dim? et ad p̄ctm̄ m̄ḡditudis obligamur. iō iut̄z nos
dñs jobis vij. Collige fragmēta ne peant. et qz lōge añ. h̄ ē m̄ fe-
sto inuentōis sc̄te crucis t̄plicē cruce p̄posuim? nec totū qd̄ apo-
sitū extitit p tractauim?. Iō reliq̄as ei? dē mat̄ie ibi dimissas re-
colligam? et collēas put possum? p̄sequimur. Sciend̄ ḡo q̄ m̄ festo
sc̄te crucis iuentōis m̄t̄ alia ibi posita t̄plicē cruce p̄posuim? q̄z
duas ut ita dixerī ibi p̄secuti fuim?. Nūc restat ut de t̄cia h̄ ē d̄
cruce dñi s̄m̄oz q̄ m̄ m̄amb? ē ordimem?. Est itaqz sciend̄ q̄ ē du-
plex crux vna corp̄alis siue mat̄ialis. alia sp̄ualis. corp̄alē cruce
dñi illaz dicim? q̄ dulcissimū corp? ih̄u xp̄i i passioe sustinuit. d̄
q̄ cruce solēmat̄ ec̄cia illō O crux aue spes v̄m̄ca zc̄. Sp̄ualē cru-
cem dicim? m̄ q̄ sc̄ti et quiqz p̄fci cōfixi dñm imitanē. de q̄ hortat̄
nos dñs Mat. xvj. di. Qui vlt veire p̄z me abneget semetip̄m et
tollat cruce suā. de q̄ ap? Gal. ij. xp̄o cōfixus sum cruce. de hac ḡo
duplici cruce d̄z v̄bū p̄positū. s̄. exaltavi lignū hūile qz v̄traqz p̄-
us hūit hūiliatōz. et p̄zea exaltatōz. Dñō ḡo p̄mā cruce p̄sequē-
tes dic̄d̄ q̄ v̄et? lex p̄nūciat cruce hūiliatā vocās eā maledicāz
di. deut. xxj. Maledic̄s a deo q̄ pendz i ligno. S̄z noua lex ex p̄fo

na eccie dicit eā exaltatā vocās eā bñdctāz. Sapie xiiii. Bñdctū
lignū p qd fit iusticia. vii. Ore volēs cōdē veniāde crucis a veti
legē maledcōz τ a noua lege bñditōz colligit pene oīa vba i vtra
qz lege d cruce dca sic dī. Scī? qz scripta sac. lignū crucis p legē
nob pnūciat cū dicit maledict? ade q pendet i ligno. pphas qz
denūciat cū dī dñs rgnauit a ligno p ewangeliū vō lignū crucis
apte ostēdiē vbi ipa passio dñi declarat p applm ec h ead crux
vbis τ opib? tenē cū dicit michi absit glari n̄ m cruce rē. Et sub
iūgit ggo. lignū g° crutis qd p̄dicat ex h ec aphe τ qd deuūciat
apbete. hoc exhibet ewangelium τ quod exhibet ewangelium
hoc predicant ap̄ostoli per vniuersum mundum patet ergo lu
ce clarins. qz crux q p vet? testamētū hūiliata τ abhoīnata exti
tit p maledcōz. p nouū testamētū ē exaltata glificata magfica
ta τ h p bñdcom τ sic p̄z crucis huilitas Nūc dices rstat quibz
medys venianda crux n̄a sit τ dicat exaltata primo ap̄ o tractū
n̄bron xpi τ sanguis ei? d̄sp̄sōz. hinc ē qz m laudē crucis cant ec
clesia. arbor decora τ fulgida ornata r̄gis purpura. Scdo exal
tata ē fidelū v̄natōe qz q p̄ fuit ignoīosa nūc v̄nacōe fidelū ē
gloriosa. τ q p̄ fuit d̄decoris τ horrozis. nūc i frontib? regū est
decoris τ honozis. Vñ sic p̄ om̄s p̄dētes i cruce erāt maledicti
a deo vt ec paul? gl̄osū dñz n̄z ism xpm nō verit? sit dicē male
dcm Sic n. ap̄ ait Gal. iij? xps r̄demit nos d̄ maledcō legis fē
p nob maledcm. Sic morātes ex cruce dñi id ē cruce nō figū sit
maledicti. Tēcio exaltata ē miracloz exhibicōe. sic legit ap̄te. tā
m crucis inuētione qz nūc m ei? exaltatōe vt ipa crux dicē possit
illud ps. exaltabor m gētib? τ exatabor m̄tra. Quarto ē exaltata
m p̄dicatōe hic ps xiiij? Sup mōtez caliginosū leuate signū. exal
tate voce. Qūto exaltata ē corpaliū τ spūaliū hostiū d̄ v̄ctione.
hic Cris. dyabol? timet ensez i q̄ letale v̄lnus accepit. τ h de vi
anda cruce i qua saluator mūdi τ sal? n̄a pepēdit buit dca susci
ficiant. Nūc s̄mo currat ad explanādā crucē spūalez i qua p̄fctū
quiqz cū dilcō suo isū xpo pendēt felicitē m q̄ ipm q p nob cruci
fix? ē m̄q̄tū ab hoīe fieri potit p̄fctissime imitantē. Nā d̄ h̄is q̄
medicritē deū imitantē pendēt i cruce bom latroms De q̄bz p̄o. i.
m festo inuētione dcm ē. Nūc d̄ h̄is q̄i supmo statu p̄fctoms ip̄z
imitantē pendēt etiā cū eo i supma cruce de q̄bus nūc exigēte orz
d̄me ē dicēs vt bone volūtatis hoīes q̄i cruce bom latroms deu
d̄dū imitantē hēant i q̄ ampli? p̄ficiant τ se exercent ap̄t deu
vt si dilectet p̄fctōz p̄miū. passiones etiā nō refugiant p̄fctōz. qz
et causa ē qz pua passio p̄fctōs hoīes nō mouēt. vt g° eoz passio
mordeat necē ē vt i p̄fctib? p̄ficiat τ i magms h̄cib? etiā p̄f
sio fiat magna. Qd i ezechiel legim? figuratū vbi d̄r. Cū eleuaret

aialia eleuabantur p̄tē r̄ rote. r̄ cū stantib⁹ stabāt q̄d p̄ aialia m̄fi
p̄fā. q̄d p̄ rotas m̄fi t̄bulatō. Q̄nto ergo amplius aialia. i. p̄fā ele-
uant ad p̄fōem vite t̄to etiā rote. i. t̄bulatōes eleuant se q̄ztes
statū hoīs q̄z tunc q̄z p̄fecerit. Ven̄ q̄z di. aug⁹. q̄d sp̄ualia imi-
tant corpalia q̄z tū liceat. Ideo sciend⁹ q̄ h̄ crux sp̄ualis in q̄ pen-
dent p̄fā ex q̄tuor ostat corib⁹ q̄z admod⁹ crux dñi corpalis. ps
em inferior. ostat ex oīm t̄renor̄ elōgatōe. ps v̄o dextra. ex ardu-
orū opatōe. ps aut sinistra. ex diuisor̄ t̄bulatōe siue p̄fessione.
superior v̄o ps ex oīm t̄renor̄ ostēplatōe. Primo dico q̄ inferior ps h̄
cruis ostat ex t̄renor̄ elōgatōe. vt vidz tā opis eff̄m q̄ m̄tis
aff̄m r̄ illū maxie a t̄rens occupatōib⁹ eleuem⁹. Qui. n. cruci af-
figit ambo pedes p̄ q̄s aff̄cus r̄ eff̄cus accipit. a t̄ra lōgī siue alci⁹
eleuant sic necesse fieri vt qui cū xp̄o i suā crucē ofigē se cupiūt n̄l
ostingāt d̄ t̄rens negocijs ex aff̄cu q̄d mouemur facē p̄ p̄phaz ysa-
i⁹ vbi d̄z. Eleuare eleuare q̄d bis d̄z ap̄t aff̄m r̄ opis eff̄m. h̄mc
dñs p̄ jere. xx. di. Si sepauit p̄ciosū a vili q̄i os meū eris Quid p̄-
p̄ciosū n̄ aia d̄ q̄d̄z Sap. vii. infim⁹ thesaur⁹ ē hoīb⁹. q̄d thesau-
rus ē aia. q̄d p̄ vile n̄ q̄z t̄rena accipim⁹ d̄ q̄ t̄ra dicit Aug. ml vi-
lius t̄ra d̄ eo q̄ tā vilitate q̄ veritate inferiorē oīb⁹ elemētis. Si
ḡ h̄ p̄ciosū. i. aiam aff̄cu r̄ eff̄cu a t̄ra eleuauerimus vt ml occupa-
tōis ml solatōis n̄ i q̄z tū n̄ra req̄rit n̄citas v̄l obediētie iusserit
auctoritas habeam⁹ v̄l ab ea recipiam⁹. erim⁹ q̄i os dei vt ita fa-
miliaris nobis fiat frequē nos visitās sic nos familiares sum⁹ ori-
n̄o q̄si vt dixim⁹ ap̄t n̄ram n̄citatē aut p̄cipit ātis auctoritatez
aliud cū t̄ra agend⁹ ē meliore p̄te n̄ra. h̄ ē memoria. intell̄cu. r̄ vo-
lūtate caritate sp̄ cū dño oīsemur r̄ ead̄ t̄rena in dñm p̄ fidelez
itentōz ordinem⁹. ita ut n̄ illa ap̄t lux vel ap̄t delectacōz. h̄ pu-
re ap̄t deū faciam⁹. Sic. n. di. ḡg. Ea q̄ n̄cīa sūt sic nob̄ fūiat exte-
ri⁹ q̄ten⁹ a sup̄ne dilcōis studio aim n̄m flectāt ne luctū nob̄ in-
t̄ne p̄gnatōis t̄pent ea q̄ i exilio posita subsidiū p̄bent r̄ q̄si fe-
lices nos trāsitōis eē gaudeam⁹. h̄ tād̄iu agētes. q̄ulq̄ adiuti
p̄ grāz oīa veniūt i ostēptū. Et notand⁹ q̄ i hac t̄renor̄ alienatōe
sū abstractōne duplex passio nos cruciat vna in p̄n̄o alia in fine
Passio. n. p̄ncipij ē conat⁹ abstrahēdi miro. n. mō cruciat aialem
hoīez r̄ nouit̄ icipientē vt a osuetis se abstrahat di. n. bi. Cū i ce-
pis f̄sticia implebit cor tuū. s. p̄ntib⁹ vti tanq̄z n̄ vtaris. r̄ sm ap̄lm
Qui vtunt̄ h̄ mōo sint tanq̄z n̄ vtant̄. h̄ miro mō cruciat hoīez aia-
le. Scōa illo passio nos cruciās tūc nos afficit cū sudore hoīs co-
nantis r̄ auxilio gr̄e adiuuātis oīa veniūt i ostēptū r̄ n̄l libeat in-
h̄ mōo. Quātū ad h̄ ventū fuit. tūc penalia sūt cia q̄ sūt. ut sic in
p̄n̄o cruciabat hoīez alienatō sic nūc cruciat hoīez ad ead̄ icimatō
in h̄ cruciatu stetit ap̄ cū dicebat in mōs crucifix⁹ ē r̄ ego mōo.
Q̄d exponens bi. Omīa q̄ mōs amat crux in sūt. r̄ q̄ mōs reputat

crucē illis affixus sū. Scdm̄ cornu h2 crucis dextrum sc̄z consistit i
difficiliū τ arduorū opatōe vt sp̄ exercitē nos i hijs q̄ sūt marie
nobotraria difficilia penalia tlib̄. n. laboriosis τ duris opibus
exhaurim2 sangwīez n̄m. τ offerim2 eū deo. sic ip̄e xp̄s p nobis
sangwīez suū fudit. τ h̄ ē qd̄ mouebat de2 Exodi di. abhoiātōes
egyptōz imolabitis in dura. n. τ aspa abhoiabilia sunt hijs q̄
mesipto sc̄laris vite dūsanē eo q̄ tles ea q̄ s̄m carnē dulcia sūt
τ delētabilia p̄seqnē. dura vō τ aspa abhoianē. De hijs d̄z iij. r̄e
gū xx. Effudit sangwīez belli i pace. sangwīez. n. i bello fundere
ē glaudio p̄secutoris martiri j sustinē. sangwīez aut belli i pace
fundē est corpali afflictōe sangwīez attenuare. h̄nc b̄n. Vere
martiri j gū est in cottidiana corpis afflictōe. illa m̄m̄ q̄ cedū
tur mēbra f̄co hōroze qd̄ m̄cius s̄z diuēmtate molesti. Sic. n. m̄
firmis τ pusillis corde. n̄cē est vt q̄z ponē nō sufficiūt saltim mi
tiori. s̄z diuēmtori martirio sangwīez fūdāt De hijs duris τ asp̄
is laborib2 monuit d̄ns cū dicebat. luce xij. Contēditē intrare
p̄ angustam portā. valde. n. angusta ē via illa τ fortissima m̄d̄
set d̄tētiōe i arduis sp̄ opib2 laborare. Terciū cornu crucis sc̄z
sinistrū consistit in aduison p̄pessione Qui volūt d̄figi cū xp̄o i cru
ce sua statim aderūt aduīsa amarissima. iux̄ illd̄ p̄sa. lix. Qui reces
sit a malo p̄de. patuit. τ illd̄ Ec̄ci. xx. Fili accedens ad furentē dei
sta in timore. τ p̄pa aiām tua ad tēptatōz qd̄ n̄cē est fieri Quis
em̄ v̄m̄q̄ cruci affi x̄ h̄uit req̄em. h̄nc s̄m Thi. iij. d̄r Om̄s q̄ pie
viuē volūt i xp̄o n̄cē ē vt p̄secutōz pacianē qz scdm̄ ap̄lm̄. Si con
patimur τ d̄regnabim2. qd̄ si dixerit q̄s. libentē me cruci xp̄i affi
gerēz. s̄z nō est q̄ cruciet τ nō est q̄ me crucifigat. Ad qd̄ ego ne
timeas nec sollicitēris. fidelis. n. ē de2 q̄ si te volūtariū inuenerit
non te finet sine tēptatōe. s̄z p̄uidebit sibi de victima fili mi. ar
rabit. n. oītra te om̄ez creat̄az. qz celū τ t̄ra τ oīa q̄ in eis sūt cō
iurabūt aduīsus te imo qd̄ mirabili2 est tēp̄m d̄tra tēp̄m p̄noea
bit Sic. n. p̄mittit nob̄ de2 Leuit. xxij. Dabo vob̄ desup̄ celū fer
reū τ t̄ram encam. vt malū v̄ndiqz cinēt2 clames in celū dicēs il
lud̄ Iē. xv. Ve in̄ m̄r q̄ me genuisti v̄n̄ rixē om̄s maledicūt in vt
fiat qd̄ veritas ait luc̄. xix. Venēt dies τ circū dabūt te τ cōangu
stabūt te v̄ndiqz τ ad t̄ram p̄sternēt te. Q̄ si de2 qz benign2 est
hanc crucifixōz voluit clemēci2 in te exercere p̄fice tu τ age p̄ te
met ip̄o τ cōrectiōib2 v̄berib2 vigilijs τ distiplis cruci a te met
ip̄m dignū qui p̄pe est vt d̄figit se xp̄o duris suis v̄lnēib2 se d̄for
met. Sūt aut̄ tria q̄b2 n̄ris t̄p̄ib2 conrucifigimur i bu xp̄o sc̄z v̄t
p̄ rex subtractōm in tenuissima paup̄tate v̄l p̄ corpale afflixiōz
in durissima in firmitate. v̄l p̄ sp̄uale t̄bulaciōm cordis τ aiē p̄fu
dissima auxiliata. in hijs. n. t̄bus v̄sanē em̄s religiosorū passioēs
qz nō habem2 aliud i quibus affligamur nisi res corp̄ τ aiām τ

ideo in eis de tribus omnis tribulatio est inclusa in quibus si notabiliter
pati volumus conformemur nos domino. ut sic ipse suam passionem protulit.
Sic et nos simili modo paciamur. Pertulit autem dominus suam passionem ut
de omnibus pauca sumamus explicitum scilicet innocens. silent. amant. Naz
de sua innocentia imitetur eius pylatus testimonium protulit dicit. Ego nul
lam causam mortis inveni in homine isto. psalmus. lxxviii. apertus zelus populi mei percussit
eum. eo quod iniquitatem non fecerit. nec dolus inuenitur sit in ore eius. De secundo
scilicet silentio secundum psalmum. lxxviii. Oblatus est quia ipse voluit et non appropinquavit cor suum.
sic omnis ad occidendum ducetur. et quasi agnus coram tondente obmutescet et
non aperuit os suum. De tertio scilicet amore certum signum est quia pro crucifixo
tribus precibus oravit. unde psalmus. ut supra. Ipse pro peccata multorum tulit et pro
transgressoribus rogavit. Nam in passione protulit dixit. Domine ignosce il
lis quia nesciunt quod faciunt. Et doctores scribunt. quia ex virtute habet orationis
multum de crucifixoribus sunt ausi. Qui ergo in hac audacia sancta configi se cu
pit domino. det et ipse domino conformari ut suas crucifixiones eis de tribus
modis scilicet innocens. silent. amant. sufferat sic ipse. Et primo innocens
ter suffragamur. quia si pro culpa suffragamur delet quod culpa. sed meritum for
tasse non auget de tali pena innocentium deo ridetur sicut in job ubi dicitur.
De penis innocentium ridetur quia supra modum deo gaudet et letatur cum in
nocentem suffragamur. et cum hoc etiam patientem. Unde petrus habet gratia si aperte sciam
dei sustinet quod est iustitias patientem iniuste. quod est. non. gratia si peccantes
colaphizati sufferatis. quod si bene facientes patientem sustinetis habet gratia
apud deum. Secundo silentem sufferamur ut quicquid nobis obprobriis et tume
lis humilitatibus de penis vel quibuslibet malis irrogatum fuit tanquam mu
nus a deo facita sciamus amplectamur non pro scandalo tollendo bunt di
cere velimus. Non sicut in officio talis mali. de reliquo quicquid contra nos aga
tur taceamus. et hoc est quod ad maximam martirum gloriam catat ecclesia. Ce
dimur gladius in ore videlicet non murmur resonat etc. Tertio am
anter suffragamur ut deus qui cum malediceret ut ait petrus non maledice
bat cum patetur. non comminabatur. Sic et nos nostris maledictionibus odium
non feramus sed diligamus eos ut promotores nostrorum et beneficentores costi
derantes quia coronas nobis fabricat et ad salutem nostram nos promouet
supra modum. ad quod maxime nos adiuuat. si confidamus quia ipsi mala nobis
non inferunt. sed deus qui diligit nos. ut pro eis tanquam pro instrumentum nos
exceat nec possent facere quicquid si deus non iubet quod in. Re. xvj. aperte inui
ditur. Semei fugientem david maledicentem mittens contra eum lapides atque
dicens expruendo. Vir belial vir sanguinum nunc inuenit te mala.
quod audiens filius Sarme dixit. Num camis iste moriturus maledicentem
domino nostro regi cui dixit. deus. dimitte eum. dominus. non. iussit eum ut maledi
ceret david. Quis ergo iuste indignabitur ei quem misit deus vel quis
indignabitur gladio cum quo quod extitit voluit. unde cum pro impietate aliud
obprobrium maledicti contumelie vel cuiuslibet iniurie ei quod se cum domino cu
pit nobilitate crucifigi irrogatum fuit dicitur ei quod facit iniuriam caritative

ocurrere amplexans eū atq; dicēs. Bñdict⁹ tu a dño q̄ offers m̄
grām dei mei qđ in forma passionis dñi edocemur. qđ expāsis maī
bus voluit crucifigi vt si qđ pp̄iam d̄ crucifixorib⁹ vellet grāz. sta
tīm amplexās eū excipet vt dilc̄m. qđ si grimūt hoīes ad h̄ vba.
salc̄m ex h̄ agnoscat quia nihil sum⁹. De eadem

Ignū hēt spem. job xiiij. di. Gre. vita. oteplatiua difficilē
valde hēt accessū licz ei⁹ gust⁹ dulcissim⁹ sentiat. iō ne
quis ex pp̄ie ifirmitatis oñdatōe. vel difficultatis atcedi
atione diffidēs p̄ ip̄a desinet laborare. Inductū est v̄bū ppositū
vt qđ ex nob̄ ē impossibile in v̄tute sc̄te crucis virilit̄ agd̄iamur.
Quartū cornū crucis qđ supra caput ē oñstit̄ i d̄mon̄ oteplacōe
q̄ videlz oteplatō vt ait. Gre. valde amabilis sit dulcedo. hēt enī
qual dā amaritudines annexas q̄ merito p̄ martio oputant̄. Vñ
cū iā p̄ oteplacōe app̄hendēda laborat̄ hēt amaritudinēz cū v̄o
app̄hensa gustat̄ ineffabilē hēt dulcedimē. Itē i accessu fruitōis
mirā affert grām s̄z in recessu subtractōis amarā valde misiam
quātaq; n. rapti in oteplacōm hēm⁹ leticiā tātaq; i ei⁹ subtractōe
hēm⁹ mesticiā. hoc ē qđ dicit Gre. sup̄ job Celum ⁊ infern⁹ s̄l
coartabit̄. qz vnā ⁊ eandē mentē. ⁊ subleuatō oteplacōis illuat
⁊ impunitas tēptacōis obstat. vt ⁊ oteplando gustet qđ cō
solet. ⁊ tēptando mordeat qđ erupestat. in vnū s̄o celū ⁊ infer
nus coartabit̄. cū mēs q̄ iā lucē p̄fie sup̄ne oñdat. etiā de carnis
bello tenebras occulte tēptacōis p̄tat. lux em̄ d̄ celo oriē infer
nus aut̄ tenebris possidet̄. Sciendū aut̄ qđ in sublimi oteplacōe h̄
ip̄a sit dulcissima tres penalitates tamq; tres cruciat⁹ coeunt
scz in accedendo i possidēdo i recedendo i quib⁹ oibus caro mul
tū atterit̄. licz spūs intus des̄cabil̄ osoleat. Nā in accedēdo con
teplatores h̄nt defatigacōz laborē in possidēdo seu fruendo tēp
tacōis pudorem in recedēdo d̄ subtractōe lāgworē. Primo dico
qđ oteplacōis grāz cupientes in accessu ei⁹ duris laborib⁹ exercē
tur. qz torpētib⁹ ocio tāta grā nullaten⁹ exhibet̄ Vñ iacob fuit̄
labā p̄ rachel filia ei⁹ di. Gñ. xxi. die noctuq; estu v̄rebar ⁊ gelu
fugiebatq; somn⁹ ab oculis meis qđ exponēs Gre. di. Iuste iacob
cupiēs Rachel potiri āplexib⁹ asserit se die noctuq; d̄ sudare. qz
qui oteplacōis dulcedimē des̄dat necē ē vt laboris studio h̄ac i
quirat. Nā vt ait job xxiiij. Non inueniē in t̄ra suauit̄ vinentū. qđ
itē exponēs. Gre. qđ qđ h̄ vite voluptatib⁹ pascit̄ ab it̄ne sapie
intellcū qđ ē oteplacō se pat̄. Vñ d̄ h̄ in defessi laboris studio
di. Bñ. cū vigilijs ⁊ obsecrōib⁹ ⁊ mlto ymbre lac̄man q̄ h̄ afflicte
subito cū teneri putat̄ elabit̄ ⁊ rursū lac̄ranti ⁊ insect̄ati occurrēs
ophēdi patit̄. s̄z mime retineri dū s̄bito it̄m c̄j email⁹ ar. clat ⁊ si
institit̄ fletib⁹ ⁊ p̄cib⁹ deuota denuo reuertit̄ s̄z rursū mox disp̄ebit̄
sic patet quantus labor ⁊ penalitas requirit̄ in accedendo. S̄c̄o

infruendo et temptatores sancti habent temptationis dolorem siue pudorem quod
tunc enim sublimiter deum et eius bona contemplant tanto sepe in furis alicui
temptationem aculeis cruciantur quod ex dyaboli malignitate et ex dei be-
nignitate fieri permittit dyabolus ut deiciat deum ut perficiat. Nam de
dyaboli nequicia dicitur. Gre. Callidus hostis quod luce contemplationis eni-
tescere respicit eorum mentes illicitis desideriis inflammare intendit ut
plenius plus se urgeri temptationibus sentiat quam tunc cum lucis interne
radices non habebant. quod Exo. Lucide figurat cum filiis israel volentibus e-
gredi de pharaonis diritione ipse pharao paleas subtraxerat et tamen
eiusdem mensura opera requirebat quod deus ex sua pietate in nobis fie-
ri permittit ut cum virtutum custos humilitas nutriat. Vnde item Augustinus.
di. Sciendum quod plenius qui plus in contemplationem rapitur. attingit ut
apertius in temptatione fatigetur ne de his ad quam rapta est mens extol-
las quatenus temptatio aguet. ne contemplatio inflet et ut contemplatio ele-
uet ne temptatio demergat. Si enim sic contemplatio tollit ut temp-
tatio perit deest in superbia animus cadet. et si sic temptatio preme-
ret ut contemplatio non leuaret plene in culpa laboraret. sed mira dispen-
satione agit ut in quodam medio anime libere ut neque in bonis superbiat
neque in malis cadat. Si enim virtutum munera nulla temptatione mens
occurritur. a se amamus et ex seipso habere gloriae. Ut ergo et firmitatis do-
na habeat et infirmitatem suam humiliter agnoscat et in sublimitate anime respi-
cit. et in infirmitate carnalia sentit. Tercia penalitas contemplationis con-
sistit in gratie subtractione. Nam assueti dulcedine contemplationis mi-
rabilius cruciantur in eiusdem gratie subtractione. de qua subtractione item
di. Augustinus. Cum mens sanctorum in contemplatione ad omnia sursum rapitur statim
hanc in portibus caro temptationibus impugnat. et potius aliquodiu ce-
lestibus obiectis actibus illicitis imaginibus reuerberat. Nam stimulus
carnis repetere hanc sauciat. quod ex carne sancta contemplatio rapiebat.
hinc beatus Bernardus. Anima quod semel accepit a domino intrare ad semetipsum et in-
timitis suis dei presentiam suspirare nescio an vel ipsam gehennam ex-
piri ad tempus horribilius penalius ne ducat quam post spiritualis
studij huius gustatam suauitatem exire denuo ad illecebras et mo-
lestias carnis et subiugit. dico enim vobis nihil est quod mentem formidet quif-
quam ad carnis desolationes imo desolationes. Sed ne quis ex his penali-
tibus reatus contemplationis gratiam in quo nobilissimus stat
religiosorum consistit minus desideret minus curet. Sciendum
quod predictae tres penalitates tribus dulcissimis deuotionibus per-
miscentur ex quibus ita absorbentur ut nichil penitus sentiantur
haec autem deuotiones consistunt in inferuentissimi desiderij ar-
dore. in suauissime delectationis dulcoris in prius gustate. gra-
tie relicto odore. ita ut prima deuotio prime penalitati. scilicet ar-
dore. tertia tertia miscatur. Domino dico quod prima deuotio scilicet ardor

feruentissimi desiderij p̄mixta p̄me penalitati. s. fatigatōi laboris
ip̄m attenuat ⁊ pentus exsufflat. ut nil pentus sentiat. imo dele
ctabiliter fatigatur sic cattulus cum veram in sequitur pre desi
derio feram app̄hendi nec laborē reputat. neq; sentit fatigatōz
vt delcabiliter currat vsq; ad mortē sic p̄m̄io desidio app̄hendi
di deū q̄z s̄ nos speculādo spectam⁹ seu gustam⁹ vsq; ad mortē
delcabiliter fatigam⁹. h̄ic b̄n̄. Optz ut ardor desiderij p̄ueniet fa
cie ei⁹ ad om̄z aīaz ad q̄z d̄s ē ventur⁹. Sc̄da deuotō ē suauissima
delcatio dulcoris absorbēs et extinguēs totaliter penalitatē rep̄
tatōis vt vix ei⁹ titillatō sentiat. De hac deuotōe di. b̄n̄. Cōsola
tio n̄ ē aliud q̄z suauissima delcatio boni ⁊ gust⁹ sapie licz exigū
q̄bus iterim benignus afflicta refrigerat aīaz. Tercia deuotō oī
stitit ī p̄us gustate gr̄e relicto odore vt licz ex gr̄e subtractōe cru
cie⁹ ex relicto t̄n̄ odore apli⁹ osole⁹. ex q̄ odore aīa illecta p̄m̄io
desidio languē incipit otinuo clamore reuocās gr̄az q̄z amisit. De
q̄ b̄n̄. Subducto aīe tā dulci sp̄so interī aliqd̄ n̄ dico desidiare n̄
cogitare libet clamans affcose desidio reuētē reuertē ⁊ subiūgit
Verbo itaq; abeūte vna itez ⁊ otinua vox aīe otinuu ei⁹ desides
riū tanq; otinuu reuētē donec itez veniat licz itaq; aīa de dei ab
sentia crucief de odoris t̄n̄ relicti p̄ntia ī infimū apli⁹ osole⁹ ut
miro mō oīa coeant ut dulcis sit penalitas. ⁊ pena delcabi
litas ⁊ h̄ est q̄s di. iob. Reūsus mirabiliter me crucias q̄s exponēs
sg. di. Oīpotēs d̄ns v̄n̄ mētē nr̄az visitās ad amorē suū sublimē
erigit īde h̄ac p̄ lacrimas suauit̄ affligit. V̄n̄ neq; se penaliter s; mi
rabilit̄ asserit cruciatū. qz dū p̄ fletuz int̄ ad suā rapit̄ penam
suā libēs gaudēs qz mirat̄ vt dulciter crucief ⁊ penaliter osole⁹ ⁊ sic
p; quō otēplacō q̄dā sit cruciatō q̄ t̄n̄ quodā mirabili mō ī inf
m̄tū apli⁹ osole⁹ q̄ penaliter crucief. post h̄ac b̄taz ⁊ gl̄ofaz cū d̄no
crucifixiōz cū ip̄o ec̄ amozimur. vt sic p̄ crucis multatōz ⁊ crucie
fixiōz xp̄s moriebat̄. Sic ⁊ nos p̄ p̄ditas crucifixiōes cū d̄no mo
riamur. Quia vt ait Apl⁹. Si amozimur sc̄ds regnabim⁹. nūq; n̄
vita nr̄a ad plenā p̄fcōz surgit nisi cū d̄no moriamur. qz nec gra
nū plenū fructū afferre poterit. n̄ iactū ī seie moriat̄. Vex t̄n̄ fm̄
p̄hm̄ mors n̄ aliud sit n̄ delcabiliū ab inuicē se pacio. Sc̄d̄ qz
q̄ deo ⁊ cū deo mori desidat̄ oīz eū a trib⁹ d̄lcabilib⁹ separi fr̄dit̄
scz ab oībz m̄di cupiscēcijs. ab oībz carnis desiderijs ⁊ ab oībz
cōdis vicijs ita vt ista tā ī nob̄ tā efficaciter sint exticta vt ita paz
sic ī mortuo hoīe sentiant̄ vel nil ex oībz q̄ m̄di. carnis. cordis. sit
n̄ solū nō libeat s; p̄m̄t̄ nō titillet. Nā qz d̄m̄ iste affcōes ī nob̄
s; iā mortificat̄ cū iō iā apli⁹ n̄ sentiat̄ tunc p̄m̄ ad plenū m̄tua
dicunt̄ ⁊ h̄ ē q̄ ait aug. h̄ ē totū opus nr̄z et tota vita nostra affe
ctōes peccatorū m̄di ⁊ carnis castigare refrēnare mortificare

τ subiūgit qm̄ s̄o aliqd̄ delectabat τ n̄ ei cōfenciebat mortificabat
cū aut̄ iā nō delectat mortuū ē τ felicit̄ mōtificatū. De hac glōsa
mōte di. ps̄. p̄ciōsa i cōsp̄cū d̄n̄i mors sc̄tor̄ ei2. qz nūqz̄ morti xp̄i
res p̄sam2 n̄ talit̄ moriamur. vt sic ip̄e p̄ nob̄ mortu2 ē sic τ nos
ap̄t̄ ip̄m̄ filz̄ moriamur. ip̄a ē. n̄ illa mors. de q̄ d̄z̄ in apock. Beati
mortui q̄i d̄n̄o moriunt̄. Deinde p̄ p̄d̄ca oīa xp̄s i cruce mortu2
lancea in cōde vlniat̄. de q̄ nobilissim2 itimissim2 τ delicatissim2
sanguis largit̄ emanauit i q̄ itez̄ expedit vt d̄n̄z̄ imitemur. vt sic
c̄rucifixi τ c̄mortui sumus cū xp̄o filz̄ vlnieremur. D̄qz̄ i malis
oib2 mortui sum2 vlniamur i corde n̄o magno vlnē maxie cari
tatis maximā at̄ caritatē dixi qz n̄ ē illa caritas ḡn̄alis vel ec̄ p̄pla
ris s̄ ē q̄dā caritas singularis q̄ paucor̄ ē imō solūmō p̄f̄c̄ssimor̄
Pro q̄ si decreuim2 laborare videam2 p̄o q̄ i trāffixione cordis
ibū f̄cm̄ sit vt f̄m̄ h̄ n̄ri cordis trāffixiōz̄ valeam2 licz̄ tenuit̄ istau
rare. Sciens̄ s̄o qz i vlniatōe cordis ibū tā cōgnoscim2 accidisse
scz̄ cordis ap̄cōz̄ sanḡnis effluxiōz̄. aq̄ emanatōz̄ q̄ tā ec̄ in nobis
accidūt. si tū vita n̄ra p̄fecerit vt i corde p̄ fortissimā illā carita
tē sp̄ualit̄ vlniamur qd̄ vln2 accepisse se gl̄at̄ sp̄ōsa i Cant. v. cū
dic̄ vlniata caritate ego sū de q̄ ḡg. Mala ē sal2 cordis qd̄ dolo
rē h2 vlniis nescit cū at̄ sentire h2 vlniis amorē cepit fit aīa sa
lubrior ex vlnie q̄ p̄us egrotabat ex salute. h̄c b̄n̄. h̄ absqz̄ ira in
fligit̄ τ absqz̄ dolore sc̄nciet̄. q̄ sagitta resiliēs in auctorem ec̄ ip̄z̄
deū vlniat̄ ip̄o dicēte i cant. vlniasti cor meū foroz̄ mea sp̄ōsa h̄
s̄o vln2 cū accipim2 p̄ duo p̄bat i nob̄ cordis ap̄cōz̄. p̄o p̄ deuo
tōis n̄re q̄ d̄i cōde exit q̄ i cōtinuā euaporatōz̄. 2o p̄ vberimū imbrē
τ hōz̄ d̄n̄i q̄si cōtinuā ifusiōz̄. P̄tio dico qz h̄ vln2 cordi n̄ro ifixū
p̄bat cordis ap̄cōz̄ in eo qz q̄si cōtinuē tanqz̄ flāma de ore forna
ris p̄siliēs n̄ra deuotō sursum ad deū euaporat vt ex eo frequētius
vehemēs τ i effabil̄ ardor ebulliat. De q̄ imbre i nos cōfluēte dic̄
b̄n̄. Si sensero in ap̄ire sensū vt itelligā scrip̄taz̄ a f̄m̄c̄z̄ sapie q̄si
ebullire ex itimis a ifuso luie desup̄ reuelari misteria a certe ex
p̄andi in q̄si qd̄dam largissimū celi gremiū τ vberiores de sursum
ifluē meditacōm. imbres. n̄ abigo sponsū ad esse. Verbi si quidē
hee copie sūt τ de plenitudine ei2 iste. accipim2. q̄ nullis v̄bis aīa
pōt̄ explicare s̄ q̄busdam exalatōib2 τ euaporatōib2 eructuat̄
De q̄ di. b̄n̄. Flagras amor p̄stim̄ d̄imus cū se intra se cōhibē non
pōt̄. n̄ actēdit q̄ ordīe q̄ lege v̄bor̄ ebulliat. m̄t̄dum nec vllas
voces req̄rit solis otent̄ suspicijs q̄ incessant̄ de p̄f̄udissimis af
f̄c̄ib2 vltro ascēdūt q̄ viz̄ suspiria ip̄a deuotō sic m̄trumpe m̄t̄dū
nit̄ volēs effundē se p̄ v̄ba s̄z̄ n̄ p̄ualēs loquit̄ qd̄ aliqd̄ ex aff̄c̄u
non ex intellectu. non considerat quid qualiter eloquatur. s̄z̄ q̄c̄
at. Sc̄do p̄batur cordis ap̄cio p̄ vberimor̄ imbrum bonoz̄um

dñi q̄si otinua ifusioz. cū. n. cor deuotoz ad bona dñi suscipiēda
patulū ē r aptū nec ē in eo aliqd qd̄ dei gr̄as p̄hibeat vel retar
det tūc pius r benign⁹ dñs largus r misericors nō cessat ifundē
imbres gr̄az nūc imittēs sapiāz d̄monz nūc noticiā secretoz ali
qñ gustū r exp̄ientiā et̄noz aliqñ vō reuelatōes misterioz aliqñ
secuz facit r certificat et̄naliū bōz r ad h̄ ifinitis mōis q̄bz o s̄o
laē s̄s elcos suos p̄it r dilcos r sic p̄bauim⁹ p̄ deuotōis n̄re sur
su ad deū exalacōz. r gr̄az dñi defluētū in nos infusioz cordis
euidētissimā aptōz. Si. n. cor eēt strictū r clausū n̄c n̄ra sursu p̄t
deuotō ascendē. nec dei bona descendē in nos possent q̄ vidētū
do nostre deuotiōis ascendētis. r dei gr̄atie descendētis pul
cre in scala iacob p̄figurata legit̄. in q̄ ascendentes et descendētēs
angeli p̄hibent. Secundo intransfixione cordis ih̄u legit̄. san
gumē effluxisse. sangnē inq̄z nobilissimū qui in terrā vberime de
fluebat qui in corde ih̄u ap̄t n̄mā caritatē qua dilexit nos sepe
ferbuit sic olla. p̄ q̄z sangnē nobilissimū r delicatissimū q̄dā no
bilissime designē vtutes q̄ ex corde deuotoz. cum talit̄ vt d̄ctm̄
est trāfixi fuerint effluunt r sic ille sanguis xpi ex intimo. sic il
le vtutes ex itima vi hūane vtutis r q̄si medulle aliaz vtutum in
n̄ros p̄rios deriuant̄ q̄s s̄g. enūat ita dicēs in m̄do viuē sine m̄do
aliena n̄ appetē ppria n̄ tenē. laudē despiciē. obp̄bria amare. gl̄am
fugē. despectū desiderare adulātes despiciē. despiciētes hōzare
mala nocentiū ex corde dimittē r erga eos dilcōis gr̄az in corde
imobilē retinē. r hec difficiliores int̄ vtutes cet̄as rputant̄. Ter
cio in trāfixiōe cordis ih̄u aq̄z cū sangne legit̄ emanasse. r q̄z vi
ta humana ex corrupta natura transire n̄ potit sine q̄licūq̄ puluē.
p̄ctoz iux̄ illō Ec̄. Nō est hō iustus in terra. q̄ faciat bonū r n̄ pec
cet. iō idē puluis p̄ctoz p̄ aq̄z designatus in singul̄ deuotōibz cum
sangne vtutū effluit vt tandem plene r p̄f̄ce eximanti infundamur
plem̄ deo vt sic ex oī n̄ro deo ad h̄eamus r toti sim⁹ pleni dō r h̄
ē qd̄ di. aug. Cū in h̄esero tibi ex oī me n̄s q̄z erit in labor r do
lor. r viua erit vita mea tota plēate. S̄z dicūt pusillan̄es q̄ nob̄
r v̄bis istis q̄s ad ista p̄t attingē dico q̄ salti ex hac agnoscim⁹
q̄z v̄ viles r m̄si sum⁹. Si em̄ d̄s iubet nos dicē q̄ iutiles sum⁹
r cū fecerim⁹ oīa q̄nto magis vacit̄ dicē possum⁹ q̄ nil sum⁹ q̄ nil
facimus h̄ic b̄i. p̄p̄tea mādata sua d̄s voluit custodiri n̄s vt v̄
dētēs ip̄f̄cōz n̄raz r n̄ posse nos facē qd̄ debem⁹ salti ex h̄ hūilia
remur. r sic hūiliati ad m̄iaz pfugiamus et iustificabit vos s̄tis
ih̄s xp̄us.

De Sancto Matheo.

Equeste me Mat. ix. di. s̄g. p̄ h̄ v̄ba dñs c̄m̄s nos ad et̄nā
tatē vocat q̄ duobz mōis venūt. s. mala deserēdo. et bōa
faciēdo. ex q̄z v̄boz vtute b̄is mathe⁹ m̄si cordiē in spirat⁹ r
tim relictis oibz dñm̄ ē secut⁹ qui cū dñm̄ p̄f̄ssime seq̄ret̄ n̄ solu

peccata auaritie quibus inhyabat sunt ei idulta sed ad sublimissimum sta-
tum ecclesie. scilicet ad apicem apostolice euangelice dignitatis est mirifice sublima-
tis. Vnde euangelium per ceteris euangelistis in ecclesia crebrius recitatur
ut per hoc nobis deest intelligi. quod nullus peccator quatuordecim profudat deat de
uema si tamen profere uisus fuerit despare. unde cum sint tanta genera peccatorum. scilicet su-
perbia auaritia luxuria. que quasi totum mundum per se trahunt. tres sancti sunt
nobis in ecclesia sublimati. scilicet paulus matheus dauid. que in predicta peccata per cete-
ris hominibus profudius sunt prostrati. que sic per ceteris peccauerunt sic et eorum
doctrina per alios nobis in ecclesia recitatur. ut per hoc nobis deest intelligi quod nulla
peccata prope diuinitatem eos que profere per lapsu ad dominum uolunt. unde per alios oratione
beatus paulus dauid frequenter rumianus euangelia matheus. crebrius recitantur
epistole pauli que continue decantantur. quod totum in fine est. ut tanto efficacius
et nos peccatores de uema presumamus. quanto per ceteris hominibus magis
peccatores uidemus in ecclesia sublimatos. et hoc breuiter tacta de sancto mattheo.
sufficiat. Nunc uerba proposita ad nostras informatio ad diuinitatem domino infle-
ctamur. que non locutus est seculus dominus ad mattheo. per corporale allocutus est nobis lo-
quitur cotidie per internam aspiratio dicitur singulis et cibus nobis seque-
re. hic iob. xxxiiij. Sed loquitur deus. et seculo idipsum non repetit. quod seculus
uim uel paucis loquitur in scriptura. hic non repetit ut nobis loquat corporale
sic illis unde scriptura. Expones predicam uerbum iob dei. deus singulorum cordibus pro-
uatis uocibus beatus corporalius non loquitur sed tale eloquium constituit in scriptura
per quod ceterorum amonitionibus satisfaciatur. hic matheus. xiiij. uitas dei. Quod uobis
scilicet apostolis dico omnibus dico. Super quod angelus dei. Non solum illis dixit quibus
tunc loquatur. sed et illis que fuerunt per illos ante nos et ad nos ipsos. et que
erunt per nos usque ad nouissimum eius aduentum. dei. secundum singulis nobis se-
quere me non corporis passibus. sed mentis affectibus. In que uerba tria implicat semet-
ipsum quod quilibet uerbum motum signas tanta in portat. scilicet emminu a que recedamur mo-
tum per que bonum faciamur emminu ad que tandem ueniamur. primum ibi sequere
putat in portat emminu. a que secundum iter sequere. putat signat motum per que bonum
faciamur. terciu ibi me signas emminu cui felicitate inheramur. Est itaque
sensus predicti uerbi. scilicet. Sequere me ut a malo recedatis. bonum quod me fecit
se agnoscitis faciat ut tandem ad me uenietes in felicitate adhera-
tis quod si decreuerimur faciendo a malo explicita recedamur. scilicet a mundi di-
uitiis. a carnis deliciis. et ab omnibus iniusticiis cur hic quod diues in regnum
dei difficile ueniet. uacans deliciis deo displicet. iniustum uero odit.
Nunc de. i. dei. matheus. Diues difficile intrabit regnum celorum. de. 2. dei. ap. 2.
Qui in carne sunt deo placere non possunt. de. 3. ps. Iniquis odio habui. Si
deum cupimus efficaciter sequi. primo a mundi diuitiis longi recedamur non quod di-
uitie sint peccata sed sunt ueraciter occasio peccati. et impediunt om-
nino sequi dominum cupientes. hinc apostolus ad thymotheum. Qui
uolunt diuites fieri incidunt in temptationem et in laqueum diaboli et in desi-
deria multa que mergunt homines in interitum et in perditionem. Sed di-
cunt diuites. accessis utimur. alia non querimus. et si diuinitatem retribuet

nō agim². nulla tñ pūsa ppetram². ad qđ rñd³ g^o. dñs h̄ idēco
diuites sentiūt. qz aurē cordis a v̄b celestib² claudūt neq³. n. di
ues q̄ cottidie epulabat splēdide rapuisse aliena s̄ ifructuose p
prij³ vsus fuisse phibet τ tñ eū p² hāc vitā vltrix gehēna sulce
pit n̄ qz aliqđ illicitū qđsiuit s̄ qz imōdatu vsu totū se licitis de
dit ap̄t qđ d̄z lu. vi. Ve vob diuitib². q̄ hētis h̄ solatōz v̄raz nllaz
aliā cām ponēs. n̄ qz hēt h̄ solatōz suā qz sic in Act. d̄z p mltas
tbulatōes d̄z nos itroire i regnū dei ipi at̄ n̄ solū n̄ tbulat s̄ tota
die solant vñ Ec̄. xij. Diues locut² ē sup̄ba τ iustificauit illū
Daup locut² ē τ dicūt. q̄s ē h̄. vñ job ducūt i bonis dies suos τ i
pūcto ad iferna descēdūt. Scđo volētes seq̄ dñz. a carnis delicijs
lōge fiāt. q̄re qz i carnis delicijs d̄s nunq̄z p̄soluit pedem suū. vñ
eoz via directe ducit ad ifernū in̄. aplm Ro. Si fm carnē vire
ritis moriemī. s. mōte etne dānatōis hmōi. n. vt ait ap² dō n̄ fur
ūt s̄ suo ventī. nā ipoz d̄s ventē ē τ glā i ofusioe. tles. n. steriles
sūt τ nunq̄z aliqđ faciūt ad salutē. cū. n. deo n̄ placeāt vt ait apls
Qui i carne sūt. dō placē n̄ p̄nt. nec p̄d̄s ipoz opa placēt dō. qz
ab eo q̄ displicz n̄ placz τ iō hōtamur Ezech² xij. Conūtimī τ re
cedite ab ydolis v̄ris. qđ. n. q̄sqz colit. h̄ d̄s ei² ē. h̄ g^o relmquere
nos d̄z si volum² deū seq̄. Tercio volētes seq̄ dñm lōge ab oibus
iusticijs recedam². qz vt d̄z deut². xxv. Lōge auisat dō ois iusti
cia. vñ sap. j. m̄ iusticia mortis ē acq̄sio h̄c Ec̄. xvij. Reuertē ad
dñm τ auertē ab iusticia tua τ nis odito execratōz τ agnosce
iusticias τ iudicia dei. vñ qz vt ait Bñ. Iustitia ē v̄tus reddēs
vnicuiqz qđ suū ē g^o p̄ o p̄positū scire possum² q̄ sit iusticia. Ipa
em̄ ē v̄tū p̄ qđ nulli reddit qđ suū ē. vñ cū p̄ximū n̄ diligim² vt
nos ipos vel ei n̄ i pendim² qđ ncb̄ i pend i cupim². vel ec̄ maluz
ei facim² qđ nob̄ nolum² exhiberi. i oib² illis iusticia exercem²
ab hac g^o lōge recedē nos d̄z si cupim² deū seq̄. ab hac g^o iniusti
cia phibē nos voluit dñs cū m̄ lege mādauit. q̄ int² debēt esse
modi² equ²qz sextari² qz vt ait Salōn. Pond² τ pōdus mēsurā
τ mēsurā v̄tqz abhoiatio ē apud dñm qđ exponēs g^o. di. Scim²
qz falsi negociatores duplici pondē τ mēsurā vtant. Nā pond²
aliud h̄nt ad qđ p̄fant sibi τ aliud ad qđ p̄rio. p̄pant g^o ad dā
dū pōda leuiora. ad accipiendū uio pōda ḡuora. Ois g^o hō q̄
aliē p̄fat ea q̄ p̄xi τ aliē ea q̄ sūt sua. pōdus τ pond² h̄ v̄tqz at̄
abhciabile ē apud dñm qz si sic p̄ximū vt se diligēt. h̄c i bonis ut
se h̄ret τ ec̄ iudicaz τ si sic se ut p̄ximū aspiciēt. se i mal̄ sic p̄ximū
iudicaret cui² d̄riū agim² icessant. qz p̄lenqz otigit vt τ n̄ra gra
uia leuit. τ p̄ricz leuia mala ḡuit iudicem². h̄ g^o meq̄le pond² i
iustitia ē a q̄ nos recedē d̄z. si vclum² deū seq̄. Scđo dñm ē de mō
sequendi per qz transeamus deus autem noster pre ceteris tā
ise habuit per que sequi dētmū nos c̄ptet. s. paup̄tatē asp̄itatē

in cibis equitate que contra fronte sunt opposita predictorum. Nam paupertas
diuitiis. asperitas delicis equitas iniusticiis contraria. si ergo deum sequi uolu
mus ut horta: iduamus ei paupertatem. Nam ut ipsa uitas ait. non quis renu
ciat cibis que possidens non potest me esse discipulum. luc. xij. Ad hanc pau
peritatem dominus trahere cupiebat diuitem quendam cum dicebat mat. xix. si vis
perfectus esse uade et uende omnia que habes et ueni sequere me. quod reuera nobis de
betur facile per suaderi maxime cum in hoc uidemus dominum processisse. uel beati.
Magis abusus frater ut diues uelit esse uirilis uimicul? apud quos omnes ma
iestatis uoluit esse pauper. Secundo iduamus uite cuius asperitatem portantes
stigmata sudoris et laboris in corpore nostro ut dicere possimus cum apostolo
Supplebo ea que desunt passionibus christi in corpore meo. uel augustinus enitatis
multis eius asperitatibus. tandem subiungit huius christi passiones christiano sunt
imitatio non delitie acquirere. Sed lamentabili dicitur beati. di. Huius domine
omnes uolunt te sequi. sed pauci sequi sciunt. quod si excepti fuimus a casti
gatione flagellorum excepti erimus a nullo filio. Tercio sequimur dominum
per uite equitatem cibis hominibus equum pondus tenentes et proponamus pro
tunc amore que pene in omnibus nobis uiciat hanc uirtutem. uel 88. Scimus quod ue
hementer claudit oculum rois pro uatus amor. ex quo fit ut hanc equitatem
paucissimi ut dignum est uacit aduenit. quod forsitan nesciunt quod sit equum
uel si non uacat omnes paginas perscrutari cum in uoluntate huiusmodi euoluere
cui secreta scripturarum penetrare ad inquirendam et faciendam equitatem sal
tim itrem? nosmetipsos et legamus natales scripturas. scriptam itabul
terris nostri ubi legimus. quod tibi non vis fieri. alij ne feceris. et quod tibi
uis exhiberi alij exhibeas. per que duo mandata plene et perfecte nostris
prius exhibebimus equitatem. Nam per hanc legis naturalis obseruacionem antiq
pres dominus placuerit cum tunc adhuc nec legis nec gratie scripta esset homi
bus omnia data. Nam de noe dicitur. Erat noe iustus et perfectus in generatione sua et
ad abraham dicitur. Ambula coram me et esto perfectus. Sequitur tercius principi
pale. s. me. in quo nobis inuinitur et inuinitur siue fims. per que dominus felicitate inbea
mus quod iuste sequitur ad predictam. quod per a malis recessimus et quod bonum
est facimus dominum inuenimus que inuento adhibemus ei. dicentes. in ad herem
do bonum est ponere in domino meo spiritus meorum merito ergo ut ait beatus. Cunctis
inueniat afficitur alijs anima creata huic sole incubit dicens ex omni cordis
affectu illud Cant. Inueni quod diligit anima mea quod ut dicitur Eccl. Qui inuenit
illum inuenit thaurum tale. uidelicet thaurum in quo omnes diuitie. omnes uel
glorie. uel iustitie et omne quod uiri beati habent rones. copiosissime inueniuntur non
in merito. cum. apud deum uanas diuitias uanas glorias et omnes iniusti
cias dimittimus. inuenimus thaurum deum. s. in quo predicta omnia uacit inueni
mus. uel augustinus supra illo uerbo. Ecce nos reliquimus omnia dicit petrus et sui
sequentes. reliquant omnia uana. et acceperunt omnia uera. inuenimus. non in do diui
tias merito. diuitias gratiarum. diuitias uirtutum et omnia uera bona ut
dicere possit nobis illud deus gen. xix. Modicum habuisti animum uenire ad te
nunc diues effectus es beatus dixitque tibi deus ad introitum meum

de his diuicijs di. 88. Quid nob cū diuicijs h2 mōi. q̄ nec v̄ n̄
v̄ e sūt. s̄ v̄ diuitie sūt q̄ i deo iueniūt r cū deo possidēt. Sicut m̄
dō iueniūt delitie oibus mōi delicijs h2 meliores. si. n. i. creat̄a
pōsit aliqs deliciar̄i quō i dō n̄ deliciamur a q̄ ē om̄e bonū. r om̄e
dulce fluit. vñ ip̄e di. Ecc. ij. q̄s delicijs affluet q̄si di. n̄eo h̄ic iob
xxij. Si reūsus fuis ad cūpotentē edificabis. r lōge faciet m̄q̄ta
tē a tabnaculo tuo. r s̄ tūc sup cūpotētēz delicijs afflēs. de q̄b̄
di. bh̄. Sic ē aduētus sp̄si vñ om̄s diuitie salutis cū eo r vniūsa
q̄ de ip̄o sūt affluūt d̄licijs redūdātia iocūdis r salutarib̄ sacris
Inuenim̄2 ec̄ in deo om̄z eq̄tatē. q̄ in eius p̄ntia n̄ possum̄2 facē n̄
equū prestante ih̄u xp̄o

De eodem.

Vrgēs secut̄2 ē eū idē vt s̄ di. m̄gr̄ in scolastica hysto. q̄
i veti lege nūq̄z offēbat̄ hostia sū libamētis suis Libamē at̄
sū libamētū erat simula oleo o sp̄sa r vniū q̄ duo cū hostia
offēbant̄ r vniūq̄z hostie p̄riū libamētū erat deēmātū. s̄ at̄ libamēt
q̄ libeat q̄ aditū hostie. ḡtificabat̄ eaz r acceptā fecit eā d̄no vt
ḡta ess̄ hostia cū libamē. q̄ sine illo n̄llat̄ fuit ḡta q̄ itelligēf
b̄s mathe⁹ oia sua obseq̄a cū aliq̄b̄2 additamētis. p̄ q̄ ḡti ora fec̄
dō sua obsequia d̄no suo offēbat Offēbat at̄ ēa deo obsequia cum
suis libamētis. p̄ q̄ in tā magnū p̄ncipē corā d̄no ē p̄mot̄. optu
lit. n. deo obediaz cū velocitate diuini cū largitate. totā vitam
suā cū hūilitate. r ex his f̄bus magn̄2 valde sc̄s corā d̄no ē eff̄s
vt n̄ solū in apicē aplice dignitatis. Ven̄ ec̄ in scriptorē. ewāgelice
vitatis sic sublimatus vt n̄ solū ap⁹ s̄ ewāgelista in ec̄cia notēf
D̄imū obsequiū tāgēf in eo. q̄ di. Surgēs secut̄2 ē eū. q̄ statim
vt dixit ih̄s. seq̄re me sine mora. seq̄bat̄ eū. In q̄ tangit̄ obediēdi
velocitas. sc̄m̄ ibi r f̄m̄ ē disc̄ubēte eo i domo. In q̄ tāgēf diuini
largitas. Nā de h̄ di. luc. v. r fecit ei leui diuiniū magnū in domo
sua. t̄cū. s. vite hūilitas tangit̄ in eo q̄ di. Ecce multi publican̄
r p̄cozes veniētes disc̄ubebat cū ih̄u onūans se illis inuēs se filz
publicanū r sic sūmatim in isto ewāgelio tāgunt̄ p̄ca tria per q̄
b̄s mathe⁹ ē mirifice sublimat̄ r h̄ de b̄to mat. breuē tacta suf
ficiāt. q̄z gl̄a q̄ in celo r in t̄ra h̄rat̄ r maḡfice veniāt. p̄bat̄ eū p̄
d̄ca ēa deo fidelit̄ r p̄fectissime obtulisse Nūc p̄d̄ca v̄ba ad n̄r̄az
edificatōz nob̄ insinuat. ut si ei2 gl̄a cupi2 eē p̄iceps. p̄d̄ca ēa cū
suis libamētis d̄no offeram⁹. Nō. n. ē acceptor p̄f̄caz d̄s h̄ q̄cūq̄z
sine tergūlatōe deo exhibz q̄ ip̄i exhibuerūt eadē gl̄a sublimat̄
vñ Cris̄. Qui sc̄oz merita religiosa caritate mirant̄ eoz mores
sc̄cos atq̄z iusticiā imitēf q̄z q̄z del̄cat̄ alicui⁹ sc̄ti meritū d̄lectare
d̄z par̄ circa cultū d̄i obsequiū vt q̄ sc̄oz merita admirat̄ mirabil
ip̄e vite sc̄ficate reddat̄ possum⁹. n. eē q̄ fuerūt si facim⁹ q̄z
cerūt. D̄no ḡ offerim⁹ deo sacrificiū obediē. q̄ oī h̄oi ē n̄c̄ia ad
salutē. q̄z sic p̄ i obediaz d̄ paradiso recidim⁹. vniūsi sic eōrio r̄oie

p obedientiā oportet. Hinc ē q̄ tā tūmptās q̄ militās eccīa s̄m
sub r̄ supra ē p obedientiā ordinata. vt palam deē intelligi q̄
nullus n̄ p obedientiā erit saluus. Mādat aut nob de^o tripl^r scz
p scrip^{ta} lib^{er}oz. p ora p̄latōz. p inspiratōm internōz de p^o d^o
Deu. viij. Omne mādatū qd̄ ego p̄cipio tibi caue diligēt vt faci
as Mat. xix. Si vis vitam ingredi sua mādata. Iohis xiiij. Si di
ligitis me mādata mea s̄uate. Scdo de mādato p̄latōz di. dñs
q̄ vos audit me audit. r̄ q̄ vos sp̄mit me sp̄mit. Itm deut^o. Facies
qcunqz dixerim q̄ p̄sūt loco qz elegit dñs. seq̄ris qz sentēciā eoz
nec declinabis ad dextrā nec ad sinistrā. Qui aut supbierit no
lens obedire sacerdotis impio. q̄ eo tpe mīstrat dño deo suo. mori
atur hō ille De t̄cio p̄ ysa. d^o. Ego sū q̄ loquor iusticias. Mc si di
cat qm̄ mēi? in corde ad mēoziaz reuocatis p̄cepta dñi nō v̄a est
cogitatō. sed mea ē allocutō p̄cipiēs interi^o vt p̄ceptoz opa im
pleatis Hic bi. Cū mala v̄samus ī corde. n̄a ē cogitatō cū v̄o bo
na. dei s̄mo ē. illa scz mala cor n̄m dicit. h̄ aut bona cor n̄m au
dit. v̄n. ḡg. Cū p̄semetipm̄ de^o interi^o loquit̄ sola nob vis mēne
aspiratois ap̄ie. r̄ s̄ v̄bo ei^o siue l̄ris atz sillab̄ cor doceat qz vt^o ei^o
intima qd̄a subleuatōe agnoscit̄. quociūqz g^o istoz triū modoz
p̄cipiat nob de^o sp̄ ē ei^o r̄ m̄ cib^o r̄ p̄ oia obediendū Naz de hac
obedientia d^o. j. Re. xv. Nūq̄ vlt de^o holocausta aut victima r̄ n̄
poci^o ut obediāe voci dñi. melior ē eī obediētia q̄ victima. r̄ au
stultare magis q̄ offerre adipem arietū. qm̄ q̄si p̄ctm̄ ariolādi ē
repugnare r̄ q̄si scel^o ydolāte nolle acq̄sccē. v̄n bi. Nec studiū bo
ne actōis. nec oīū sc̄te cōtēplātōis. nec lac̄me penitentis accepta
eē potuerūt illi q̄ tantā hūit obedīaz. vt vitā q̄ ipaz p̄dē maluit
Vt aut ex h̄ factitio n̄e obediētie suauissimū odorē dño offēam^o
cum tribus eā libaminibz exhibeam^o Debem^o. n. obedire velocit̄
simplr̄ efficacit̄. p^o dico obedire debem^o velocit̄ vt statū audito
p̄cepto sine omni mora media velocit̄ obediā^o sic mathe^o q̄ sta
tū vt audiuit. seq̄re me sine mora secut^o ē dñm. nō petiuit indu
cias ad suādaz peccumā vel suis dñis p̄ntandū sic ille q̄ vocat^o
a dño petiuit inducias vt sepeliret p̄ez suū. nec obtinuit s̄ sine
omni medio dñm seq̄bat r̄ iō hec velox obediētia mlto erit ḡcioz
q̄ morosa sic hij de quibz ī reglā n̄a dicit̄ p̄ b̄ndict^o q̄ mor vt
eis aliqd̄ a maiore ī patū sit morā pati nesciūt ī faciendo. de qb^o
d^o ī ps̄ Popul^o qz nō agnouit r̄ vsqz ī auditu auris obediuit ī
Scdo debē^o obedire simplr̄ h̄ ē nō discutē vel diiudicare ad qd̄
p̄cipiat. s̄ t̄m simplr̄ obedire nō curātes ad qd̄ p̄cipiat vel qd̄ ī
tendatur. dummodo deuote impleatur qd̄ precipitur a maiore
Hinc bi. imp̄fecti cordis r̄ infirme p̄sus volūtatis iudicium est
p̄cepta semoz studiosi^o discutē. herē ad singula q̄ miūgnē exi
gere. de qb^o libz rōm. r̄ male suspicari de omni p̄cepto cui^o cā la

auerit nec vniq̄ obedire libent. nisi cū audire v̄tigerit qđ forte li-
buerit. nō actēdentes qđ quidā iuuenis ad p̄ceptū sciōris sui ad
aridā palū terre infixū p̄ circulū ām aq̄z singulis diebus infudit
ep̄c̄o obediētie v̄tute frōdes ptulit. sic in vitas p̄m legiē euidē
ter Tercio obedire debem⁹ efficacē h̄ ē cū effcū opis fidelit̄ r̄ dili-
gentē p̄ficē qđ mādat r̄ q̄tū in nob̄ ē sp̄ ad h̄ m̄ti vt aliq̄s fruct⁹
ex inuictō ope p̄ueiat impanti vel admin⁹ vt ad ipantis volun-
tatē qđ inuigilē expleat de hac efficacīa obediēdi dicit b̄n. Perfē⁹
obediēs parat aures auditui. oculos visui ligwā voci man⁹ op̄i
pedes itinēi. r̄ sic totū se colligit vt ex toto mandatum impleat
imperantis. De hac efficacīa obediēdi dicit. Gregorius. Sicut
b̄n obseq̄ztes famuli dñōz suoz vltib⁹ sp̄ intenti sūt vt ea q̄ p̄ce-
perint festire audeāt r̄ audita implē vtendāt. sic iustoz metes
p̄ intentōz suā oipotenti deo assistūt. atz in scripta ei⁹ q̄si os ei⁹
tuenē. vt qz p̄ eā dñs loq̄tur omē qđ vlt tanto a volūtate ei⁹ nō
discrepent. q̄to eā in ei⁹ eloq̄o agnoscūt. Vnde fit vt ei⁹ v̄ba nō
p̄ eoz aures sup̄vacue trāseant. s̄z h̄ in cordib⁹ suis figant. Scđo
b̄s mathe⁹ obtulit sacrificiū viniij cū libamine largitatis. sic r̄
nos dño viniij cū suis libamib⁹ offerim⁹. Primo ḡo dicim⁹ de cō-
viniio q̄si sacrificiō p̄ncipali. Scđo dicim⁹ d̄ libammib⁹ cū q̄b⁹ vini-
uij sacrificiū offerat. Sciens ḡo qđ triplex ē viniij sc̄z. corpale v̄ba
le. sp̄uale Corpale viniij dño offerim⁹. q̄n paupes p̄p̄t d̄m cibo
corpali recream⁹. Cōviniū v̄bale dō offerim⁹ q̄n v̄bo d̄i d̄z p̄xim
edifficam⁹. Cōviniū sp̄uale deo offerim⁹ q̄n p̄ meditatōs mēnas
deuotōes d̄tēplātōes deo i cordib⁹ nr̄is viniij p̄parim⁹. De p̄mo
viniio d̄z. luc. xiiij. Cū facis viniij voca paupes debiles r̄ clau-
dos r̄ cecos r̄ b̄s eris qz nō h̄nt retribuē tibi. De scđo viniio dic̄.
auḡ. Refectio ē q̄ saginat aiā. q̄ imp̄ngwat viscēa. cū de diuinis
scriptis cibū eloquij p̄xis m̄stram⁹. Ore meli⁹ ē de d̄m̄is eloq̄ijs
reficē aiāz sp̄ victurā qđ cibo corpali reficē carnē it̄m morituram
idem. Cib⁹ mentis ē s̄mo dei r̄ q̄si cib⁹ accept⁹ stomacho lāgve
scenti reiciē. q̄n s̄mo audit⁹ i ventre memorie nō tenet. Scimus
aut qđ si q̄s alimēta nō retinet h̄ vita desp̄at. De t̄cio d̄r ap̄c̄
Ego sto ad hostiū r̄ pulso si q̄s apparuit in ianuā intrabo r̄ rena-
bo cū illo r̄ ip̄e mecū. hinc b̄n. Cib⁹ ē p̄metētia mea. cib⁹ ei⁹ sal⁹
mea. cibus ei⁹ ego ip̄e. h̄ aut̄ tria sacrificia. viniioz sua q̄q̄ d̄nt
h̄re libamina. Sūt aut̄ tria vt s̄ d̄m̄ est libamina sc̄z oleū. panis
simile. r̄ vinū. offerat ḡo viniij paup̄ū cū oleo m̄ie r̄ sp̄ passionis.
Conviniū p̄xioz. cū simila opacōnis cū. n. panis sic ap̄um d̄for-
tare corp⁹ similit̄ offert. q̄c̄q̄ docz d̄fortat exēplo opatōis. Con-
viniū v̄o mēne inspiratōis. q̄ cū deo. r̄ ip̄e nobiscū reficimur. offe-
rat cū v̄mo inebriatōis. sic. n. vinū inebat r̄ mētes alienat. sic illō
mēnū viniij q̄ cū dō r̄ i deo epulamur mētes nr̄as alienat iebat

et transmutat in deum et haec tria uniuersa cum suis libamentis fiant in habundantia largitatis. Secundo offeramus deo vitam nostram cum libamine humilitatis. sic beatus mattheus deo totam in humilitate obtulit vitam suam. Est autem triplex vita scilicet actiua. contemplatiua. et affectiua. Actiua vita secundum beatam est primo quod ab omni huius seculo. immaculatum seipsum custodire. mentem. manum. linguam. et cetera membra corporis ab omni inquinamento culpe continere deinde exteriorum hominum iustis insistere laboribus ac diuini perpetuo se subingere seruitutibus deinde et propter in necessitatibus iuxta vires succurrere ac operibus misericordie fideliter insistere. Vita autem contemplatiua ut idem Beda ait est cum quod sermo bonae actionis exercitio edocetur et diuine orationis dulcedine instructus crebra lacrimarum operum assuefactus a curis mundi negociis vacare et in sola dei dilectione oculum mentis infigere dicitur. Dixerit gaudiumque perpetue beatitudinis quod in futura preceptum est vita etiam in presenti cepit ardenter desiderare et desiderando per gustare. Vita vero afflictiua est tribulatio vel propter peccatorum purgationem vel bonum promociorem a deo nobis inflata. huic expliciti vite sunt tria libamina adiungenda. ut praedicta triplex vita per tria libamina offeratur. Vita enim actiua per fidelitatem. Vita vero contemplatiua per humilitatem. Vita autem afflictiua per humilitatem tanquam domino offerantur. Domino dico vita actiua debet fideliter dispensari ut in ea nihil intendatur nisi quod gratia dei gloria et utilitas propter deum quod bene. Reuera fidelis es famulus si de omnibus gratia transeunte ex te nihil tuis manibus adherere contingat. Secundo vita contemplatiua debet humiliter occurrere ut quicquidlibet in ea proficiamus non tamen de nobis nisi humiliter sentiamus. oportet et namque ut ait beatus. Humiliter sentire de se. mentem ad altiora. ne dum supra se attollit cadat nisi in se firmiter per uiam humilitatis fuit solidatus quod non humilitatis merito maxima misericordie obtinentur. Tertio vita afflictiua debet in se et deum humiliter sufferri quod faciebat paulus cum dicebat. Super habundo gaudio in omni tribulatione quod etiam nobis profuit. Iacobus dicit. Omne gaudium existimate fratres cum in uariis incideritis temptationes et quod omnis uita meritoria et deo accepta in hac triplici differentia est inclusa ut non sit uita aliqua propter illas. Ideo unusquisque diligenter consideret in qua consistat coram deo et illam cum suis propriis libamentis offerat. et sic erit grata domino et accepta quod sub aliis uerbis in lege precipitur cum deus. xvj. dicit. Iuste quod iustum est exequaris. Nam in eo quod dicit iustum tangit obsequium in eo autem quod dicit iuste tangit libamen quod eius valor et acceptabilitas consistit in libamine. et hoc est quod alijs uerbis dicitur quod propter meremur ad libitum quod nobis cui resonat. Gregorius dicit. Cor et non subas pensat deus. nec propendit quantum in eius sacrificio. sed ex quanto offeratur. Nec si dicat. Non consistat deus quod offeratur sed cum quilibet libamine presentem huiusmodi sunt sacrificia que cum suis libamentis oblata suauissimum odorem sicut in lege dicitur dabunt deo. Unde nihil trinitatis holocaustis subiungitur et erit in odore suauissimum domino quod surget de holocaustis et de oblationibus singulorum multo.

magis de hijs q̄ hic d̄ca sūt q̄ sūt v̄itas p̄dictorū surgit odor suarū
uillim⁹ d̄no. Quod nobis De sancto. Michahel.

M̄beto formam n̄ram p̄hili pp. iij. Cum sc̄om. Gre. ruina
angelorū p̄ b̄tos hoīes debeat restaurari dignū ē r̄ ōso
num rationi vt q̄ ad eorū ōfortia sūt vocati. ip̄orū mores r̄
virtutes discant q̄tū possibile ē i regione dissilis imitari. p̄pter
q̄d v̄bum p̄positū ex p̄sona angelorū nob̄ p̄ponit. ac si nob̄ d̄icē v̄i
deant Si iuxta vocatōz v̄ram ad societate n̄raz p̄uenire cupitis
discite iaz m̄tris quō vobiscū in celis viuē debeat. p̄t q̄d sciēdū
q̄ angeli dei q̄tuor h̄nt exercicia. Formā sui stat⁹ in celo exp̄mē
cia sc̄z. intra se. infra se. circa se. iux̄ se Si ḡo ad ip̄orū exhortatōz
p̄ formā eorū vitā n̄ram vestire cupim⁹ ip̄os. in hac forma sc̄z pu
plici imitemur. Habet aut̄ angeli sancti intra se tria bona sc̄z pu
ritatē. simplicitatē. inconstitibilitē. q̄ tria ante oīa acq̄ram⁹. Nam
de ip̄orū puritate d̄i. Damasce. Angeli sūt q̄dā lūia trāsp̄encia
ex p̄mo lūie lumē habentia. nec lingua nec aurib⁹ indigētia. An
geli q̄ sp̄s ē simplex. r̄ tāto simplicior q̄to ab oī corpulēta ma
teria remotor De hijs duob⁹ d̄i. dyomis. Essentia angelorū ē sim
plex r̄ pura terciū p̄z. De sc̄do. q̄d. n. simplex q̄cūq̄ se d̄itit totū
se d̄itit. Vñ aug. d̄i. q̄ natura sp̄ualis tm̄ semel v̄tibilis ē nisi ex
v̄nō ē v̄m⁹ cū alio sic p̄z in aīa q̄ q̄ diu ē in corpe p̄t mutari r̄ d̄itit
de bono i malū r̄ econiūso soluta v̄o nō. Si ḡo volum⁹ angelos i
mitari induendo formaz ip̄orū oportet nos p̄dca tria i nob̄. h̄ est
in vita n̄ra plantare. D̄no ḡo plantem⁹ i nob̄ puritatē ad q̄ duo
sūt n̄cāria sc̄z penitētia r̄ resistētia. D̄nia p̄ q̄ omissa exhauriā⁹
Resistentia p̄ q̄ omissa caueam⁹. Nā d̄ p̄mo d̄z Leuit. xvi. in
hac die ab oībus peccatis n̄ris mūdabimini sc̄z p̄ penitētia. Nos
tabilitē aut̄ d̄i. In hac die qua peccastis q̄ nulla mora nob̄ d̄cedi
tur i peccatis. H̄inc p̄b. ij. H̄ō sapiens exhauriet illud sc̄z p̄c̄m
q̄ vt ait. Ap̄l. Modicū fermētū totā massāz cōrūpit. De sc̄do sc̄z
Resistentia. iij. Re. iij. d̄z Cunctos fontes aq̄z obcuruabitis sc̄z
p̄ resistētia. sensus n̄ros fōtes vocās p̄ q̄s tāq̄ p̄ fōtes sordes
malaz affctōm i sartina d̄sc̄ie n̄re fluūt. Sc̄do plantēz i nob̄ sim
plicitatē vt ec̄ in h̄ sc̄is angelis ōfortemur quam tūc p̄seāmur. si
oēs sensus n̄ros exteriores. oēs affctōes interiores. r̄ oīe q̄d sūt
sine p̄lica retardate ad d̄m d̄itam⁹ vt oīa q̄ p̄ q̄lemcūq̄z noticiā
sensuū vel affctōm nob̄ obiciunt simplici intuitu discernam⁹ r̄ in
bonū accipiam⁹ vñ Aug. Oīs simplex cōtractare n̄ nouit nesciēs
inuidē suo ōtēpt⁹ aliena nō q̄rit r̄ si egeat diues tm̄ sibi vide ē. ec̄
inconstitibilitatē h̄ est vt nūq̄ ad mēmētū p̄pter alio rei appetit
tum a d̄no aultamur s̄z otinno r̄ sine oī medio sp̄ d̄no ad h̄eamus

in p̄
sc̄o sc̄o
angel 3

96
27
174
175

et nunquam peccatum mortale per quod autimur amittamur. De qua adhesionem di-
Ang. A deo non autimur si eius mandata non respicimus ipsum non ob-
liuiscamur nec voluptatibus in dulgemus. idem. Qui adheret domino
renunciat mundo posteriora obliuiscit ad priora se extendit ut per-
ueniat ad brauium quod est insigne victoriae. et hijs sunt de quibus dicitur quod duo
plene inueniuntur in eis qui nunquam ad momentum a domino recesserunt. Secundo
angeli sancti tria inferioribus exhibent scilicet compassionem exhortationem. primo
cor. Nam de primo dicitur per prophetam. Angeli pacis amare flebunt. de secundo dicitur.
benedictus. Angelus in omni loco sedulus pedissequus anime non cessat sollicitas
eius et assidue suggestionibus commouet. De 3o item bene discurrunt angeli
medij inter nos et deum fidelissime portantes nos gemunt ad deum et
illius nobis gratias deuotissime reptantes. Nos igitur cupientes angelos
imitari predicta tria scilicet compassionem exhortationem. primo cordis. oris
operis nostris inferioribus exhibeamus. Inferiores autem nostros dicimus
non ad rationem nature sed qui minus habentes nostro indigent auxilio vel fa-
uore. Primo igitur nostris inferioribus exhibeamus cordis compassionem omnes
eorum molestias paupertates et miserias tamque proprijs adolentes habere debi-
tate exhibuit pauperibus. job cum dicebat et paciebatur anima mea pauperi-
tatem. Nec minus apostolus qui dicebat Quis infirmatur et ego non infirmor quis
scandalizatur et ego non uxor. Et item fratres cotidie morior pro gloria uestram
et iteque Lugebam multos ex hijs qui ante peccauerunt et non egerunt peni-
tentiam super impudicijs quas gesserunt hunc affectum compassionis profert.
Bern. alijs deuotum generibus dicit. Multe miserie dilce atque oculo pie-
tatis inspicere ipse sunt spes ex quibus ungenta optima proponuntur. di-
cunt autem idem optima. quia cum passionem merita facit sua. nec in merito
quia sepe contingit ut compassio compacentem plus torqueat
at quam passio patientem. Verum quia cordis compassio si in
opus cum potuit non precedit minus habere diuinitatem. job post illam compassionem
sequitur oris exhortatio. ut eis quibus operamur exhortationis uerba fide-
liter exhibeamus. Secundo igitur hijs qui uel ignorantia uel simplicitate infeli-
citer nos sunt exhortationis beneficium ut in melius proficiant impendamus ex-
hortantes singulos. ut per qualitate statum sui in melius proficiant. pecca-
tores ut respiciant bonos. ut proficiant. tribulatos ut uiriliter suffe-
rant imitantes thobiam de quo dicitur Thobie i. Dergebat cum eis qui erant in ca-
ptiuitate et momenta salutis eis dabat ut de uobis dicitur ualeat illis
et Mattheo. xv. Singulos armavit non clipei uel haste munitione. sed ser-
uamur a prauitate proximum reuocat si exhortari ad bene uiuendum curat. si
etiam regnum uel supplicium erranti denunciat cum uerba sancte denun-
tiationis impendit profecto angelus existit. Vnde quod dicit job. Filioli mei
non diligam uerbo nec lingua tamen sed opere et ueritate job ut de otin-
gentibus nihil penitus obmittam de uobis ad opera precedam. Tercio
ergo nostris inferioribus impendamus operis exhibitio adiuuantes eos

consilio et auxilio et in omnibus quibus possum eos promouere nunc ei victualia ministrantes a periculis mumentes a tyrannorum potestatibus defendentes apud deum pro eis intercedentes. et in omnibus quibus possum misericorditer adiuuantes. Ante omnia opera misericordie secundum singulorum indigentiam misericorditer exhibentes. quae sunt pascere esurientes. potare sitientes vestire algentes. hospitare peregrinantes visitare languiscentes consolari in carcere existentes. sepelire morientes. Que tangunt. psalmus. lviij. ubi dicitur. Frange esuri. pa. tu. Apoc. xij. aut. Mat. xv. Breuiter autem tangunt in hoc versu. Visito potero cibo redimo tegeo colligo condo. Visito languiscentem. Doto sitientem. Cibo esurientem. Redimo in carcere iacentem. Tego algentem. Colligo exulantem. Condo morientem. Tercio angelice scilicet exercitia mutuo sibi exhibent inter se. Viuunt enim inter se ordinarie socialiter humiliter. primo dico viuunt inter se ordinarie quia vniuersi in suo ordine et officio perpetuo perseuerant ab illo ad momentum temporis non recedentes. vnde Dyonysius ait. Non est pars ut quis operari presumat quod ad suum ordinem vel officium non spectat. Secundo viuunt socialiter hoc est amicitie et pariter ita ut qui preest non superbiat et qui subest non inuideat. Tercio viuunt humiliter quia inferiores obediunt superioribus sine rancore superioribus precipiunt inferioribus sine fastu sed in amore. Si ergo cupimus in eo consorcio deputari in predictis tribus ipsos deuotissime imitemur. primo studeamus viuere ordinarie summo conamine ad hoc laborantes ut in eum statum et ordinem quem creati fuimus reuertamur. Sic autem creati fuimus ut in medium statum tenentes omni creature dominemur. Omnia sub pedibus calcemus et solum deum nos veneremur. nam de primo dicitur in psalmo. Omnia subiecisti sibi propter rectitudinem deum. mat. iij. dominum deum tuum adorabis et illi soli fines ordinis nostri tanta sollicitate adhaerentes ut nullum de peccatis nostris in suo ordine peccabimus. sed personam res honorem et famam et cetera quae eius sunt nunquam in offensa eius contingamus ne maledictionem domini incurramus. deut. xvij. vnde dicitur. Maledictus qui transfert terminos proximi sui. Item tunc est ordinarie viuere. si vniuersi quoscumque statum et ordinem in quo vocati sunt seruent et custodiant fideliter non declinantes ad dextram nec sinistram. ut qui in ministerio vocati sunt. custodiant legem missionis. et qui in religione viuunt custodiant regulam voti sui et sic de reliquis. quae fideliter seruata cauent cum proximo ab offensa. vnde i. Cor. vij. Vniuersi quoscumque in quo vocati sunt in eo permaneat apud deum. Secundo studeamus viuere socialiter. ut omni proximo nos exhibeamus obsequendum in caritate et si de non ficta conformantes nos in bono studiis singulorum. non ut eis placeamus sed ut eos in bonum trahamus. et ut cum eis pacem habeamus. Nam de primo dicitur ap. i. cor. ix. Cum liber essem ex cibus omnium me suum feci ut carnis crucifacerem. et factus sum iudeis iudeus. et his qui sub lege sunt tanquam sub lege esse. omnibus omnia factus sum. ut omnes facerem saluos. de 2o autem dicitur. Erit prima quae angelis sanctis in nobis placeat. et qui in nobis inuicem delat. ut est sobrietas castitas creber gemitus et orationes cum lacrimis. Attamen super cetera humilitas et pax a nobis exiguntur angeli pacis ut nihil eorum offendant et ad

37
38
39

indigētoꝝ puocat anglos quō dissensionē et scādala. tercio sicut
angeli hūilit̄ incēdam⁹ inferiores nob̄ p̄ferētes equeles venerātes
superiorib⁹ hūilit̄ obediētes oib⁹ nos postponētes. De hijs t̄ib⁹
sc̄z ordinalit̄ socialit̄ hūilit̄ dic̄. bi. Arbitrio q̄ q̄ in agregatōe es
bū viuis si ordinalit̄. socialit̄. hūilit̄. viuis ordinalit̄ vt in oī oīsa
cione tua studeas solite obsuare vias tuas ī aspectu dei et p̄xi
tibi cauēs ap̄to et p̄xi ascandalo. socialit̄ vt studeas amari et a
mare portare infirmitates oīm et a nemīe portari. cū te exhibe
ri affabile et tractabile et obsequosū et vtuosū ad oīs vt oculi oīm
sint in te demonstrantes te digito et dicētes h̄ ē fr̄m amatoꝝ et po
pul israhel. hūilit̄ vt cū fecerim⁹ oīa sp̄m vaitatis ex sufflare stu
deam⁹ dicētes nos iux̄ viliū dñi suos mutiles qd̄ debuim⁹ feci
m⁹ m̄ addentes. h̄. n. gratū ē valde dño et sic grati sūt rari dicē
te. bi. Magna et rara vt̄ ē vt magna lic̄ opantē. magnū te nesciās
as. et manifestā oib⁹ tuā te solū latē scitatē. h̄ ego ipe vtutib⁹ mi
rabili⁹ iudico et iō talis hūilitas q̄ cū magnis opib⁹ vsuaf̄ mirabi
lit̄ plac̄ deo et facillime impetrat cumulū gr̄az di. n. bi. In v̄itate
opi ml̄ eq̄ efficac̄ ad gr̄az p̄merēdas vsuanda et recuperanda. q̄ si
oī tpe inueniaris nō altū sape s̄ timē. vñ. Iero. vel ē qd̄ nos ita
deo et hoib⁹ gratū faciat q̄ si vite merito magni et hūilitate sum⁹
infimi. qz vt ait Gre. p̄dit̄ oīe qd̄ agit̄ si nō hūilitate custoditur
Quartū vō mēbz̄ angeloz sc̄z d̄ exercitō qd̄ supra se h̄nt. qz s̄mo
in lōgū duct⁹ ē. in s̄mōez aliu refue⁹ loq̄ztes tūc qd̄ de⁹ dederit

De eodem.

Angeli eoz sp̄ vidēt faciē p̄ris. Mat. xviii. di. bi. Angeloz
ē ēplex funcul⁹ q̄ de excelso celozū habitaclo ad solan
dos visitandos adiuuādos nos. attrahit̄ supeminēs caritas an
geloz sc̄z ap̄t̄ deū. ap̄t̄ se ipos. ap̄t̄ nos. Prop̄t̄ deū cui⁹ tanta er
ga nos mie viscera ipi vt dignū est imitanē cupientes īpleri eo
quē supra se vident nob̄ desiderium et volūtatem. Prop̄t̄ nos in
quib⁹ ap̄az silitudiez misanē. Prop̄t̄ se ipos q̄ ordines instauran
dos ex nob̄ tāto d̄sidio p̄stolāt. q̄ cū ita sint p̄sate q̄ta nob̄ sol
licitudie op⁹ sit. vt dignos nos eoz p̄ntia exhibeā⁹. In v̄bis 8°
ap̄positis p̄dicte q̄tuor d̄sidatōes q̄ in p̄ori s̄mone posite sūt tāgū
tur. Primo. n. ea q̄ in seip̄is h̄nt tangūt. Secdo ea in q̄b⁹ sibi mu
tuo obsecūtur. Tercio ea in q̄bus ad nos inferiores disponunt̄.
Quarto quō supra se ad deū rapiūt̄. Primū ibi āgeli. s̄m ibi itez
angeli. s̄m q̄ p̄lalis ē mis. terciū ibi eoz sc̄z hoīm q̄ nos sum⁹. q̄r
tum sp̄ vident faciē p̄ris Expeditis 8° in p̄ori s̄mone de tribus
d̄sidatōib⁹ sc̄z in se mē se et ad inferiores. Nūc dicēdum restat de
q̄ta d̄sidatōe. s̄m q̄ supra se ad dñm referunt̄. Sūt aut̄ tria q̄ su
pra se ad deū exercent sc̄z d̄teplatōz. d̄il cōz. laudatōz. q̄ deo ex
hibēt incessant̄. Or̄o dico q̄ angeli dei deū sine medio faciē ad

2° d̄ d̄ d̄
supra se
p̄ p̄ d̄

faciē otemplant qđ in thēmate pposito euidentē inuē. cū dicit angeli
eorū scz hoim sp vi. fa. p. Illud. n. vidē non est aliud n̄ faciē ad
faciē otemplari. m̄ qđ otemplatōe vident quō t̄ i qđ dei debeāt exeq
volūtate nec m̄m̄ otemplant deū cū i m̄steriū n̄m mittūt. qz vt
ait Gre. Quocūqz mittuntē intra deū curzē phibent. Scđo ad de
um hūt feruente dilcōz. qz q̄to deū limpidi? agnoscunt tanto ā
pli2 ipm amat dicit. n. Aug. qz dilcō ex agmtōe ortū trahit t̄is
em̄ t̄ tanta dulcedo est de? qđ nō p̄t nō diligi t̄ iō tāto sincerit̄
deū diligūt angeli dei q̄to āpli2 hūc agnoscunt. Tercio angeli
dei deū laudāt incessantē. De q̄ laude dicit ps̄a. vj. Clamāt āgeli san
cti sancti sc̄s dñs de2 exercitūū plena ē maiestate ei2 ois tra
fime ē qz ec̄ sponsa xpi eccia h2 laudis cupida aptat cū angelis
collaudare dicēs. Maiestate tuā laudāt angeli. adorāt dñacōn
tremūt ptātes. celi celozqz v̄tutes ac beata seraphim soā exul
tatōne ocelebrāt. cū qđ t̄ n̄as voces vt admitti iubeas depra
mur sup̄plia ofessioe dicētes sancti sancti sancti. Si 8° cupim^o
in angeloz oforcio deputari studeam^o in hijs q̄ supra se deo ex
hibēt imitari. p^o discā2 deū cū āgelis otemplari. qđ si tā clare fie
ri nō poterit. q̄ppe qz i h2 pegrinatōis exilio videm^o p̄speculū
t̄ in em̄smate. ipi aut̄ faciē ad faciē ipos t̄n̄ q̄literēqz possum^o
t̄ p̄ vt i via ē possibile imitemur. Dropē qđ sciend^o qz delcābilis
visio surgit ex triplici appatu scz ex oculoz samtate. mediij clar
tate. obiecti amabilitate. Primū fit p̄ cordis mūdiciā. scđm per
adiuante gr̄am. t̄cū p̄ admiracōis flagrantia. Primū ergo fit
p̄ oculoz samtate. p̄tē qz sciend^o qz sm̄ bh̄. dnos oculos habet aīa
vnū q̄ intelligit. sm̄ q̄ diligit h̄ ē intellc̄m t̄ affc̄m q̄ duo alijs noz
mimb2 dici p̄nt agmtō t̄ deuocio. Videē 8° a otemplatorib2 deus
oculo v̄tēqz. s̄ ab alfo v̄liat qz vbi intellc̄t^o catigat. affc̄t^o pene
trat t̄ vbi ille repellit iste admittit. q̄ppe p̄scrutari iubemur dei
archana intellcū dicente. Ec̄cā. Alciora te ne q̄sieris. t̄ maicora te
ne scrutat^o h̄is t̄ Apl̄s iubet nō pl2 s̄ape qz d̄z. oclo aut̄ deuocōis
oms seu dilectōis iubemur accedē. p̄s. Vacate t̄ videte qm̄ ego
sū de2. itē Accedite ad eū illuā m̄m. S̄z ec̄ amare pl2 q̄ possum^o
iubemur dicēte bh̄. Mod2 diligendi deū sine modo. P̄hij 8° duo
oculi sanandi sūt. si cū eis deū volum^o otemplari. q̄ tūc ad salian
tatē redeunt si p̄ deuota exercicia intellect^o illūmat̄ t̄ affect^o m̄
flāmat̄ Sic. n. p̄mis p̄ntib2 dati sūt. vt intellect^o illūiat^o agnoscat
deū. t̄ affect^o inflāmat^o agmtū amaret. s̄z intellect^o ce^o fact^o est
p̄ p̄t̄m. t̄ affect^o fed^o a qđ cū sanat̄ erūt instrumēta nobilia ad
dñm otemplandū Intellect^o sanat^o lucidā h̄z intelligēciā de deo
t̄ d̄ hijs q̄ ad deū sūt. vt ē intellect^o sacre scrip̄e t̄ roes fidei t̄ o
pa dei intelligētiā. Affect^o aut̄ iflāmat^o desiderat dei b̄n̄placitū
t̄ oia que ei^o sūt. vñ cū hij duo oculi ad talez samtatem pueniūt

deū faciliē dēplānt. Scōz ad dēplātōz adiuuās dñsistit ī mediū
claritate h̄ at mediū ē gr̄a adiuuās τ trahēs τ pmouēs dēplā
tē. h̄c 88. Dū nos gr̄a sup̄m respectū illuīat. cūctis cūcta. ec̄ mē
tis n̄re nob̄ absōsa maifestat. Ad h̄. n̄. sc̄i sp̄s gr̄a trem̄ menti
ifūdīē vt ad itellectū sui d̄ditoris erigat. h̄nc b̄n̄. Sic nos sp̄s
sc̄i gr̄a erigit q̄dā fiducia. ita deum iclīmat ad nos sua mīa. h̄ 8°
mediū q̄d est gr̄a q̄to est clarī t̄to nos efficacī ad deū trahit
Terciū adiuuās ad delcābile dēplātōz dñsistit ī obiecti amabi
litate. Si. n̄. id q̄d dēplāndū ē eēt cōiosū cito. visus aut̄ teret se ab
eo. τ q̄ nil ē adō amabile sic d̄s id obiectū d̄mū ad dēplātōz maxī
me coopaf̄ illō. n̄. obiectū q̄d ē d̄s dēplānti pp̄t suā amabilitatē
delcābile dat sapore. q̄ sapor dēplāntē violētē rapit ī admira
ratōz ec̄ m̄cunqz facie ad d̄m dēplemur. h̄z. n̄. d̄s facie h̄uam
tatis τ facie d̄mitatis τ vtraqz facies vt ait illa. h̄c 8. plēa gr̄a
pp̄t q̄d d̄s v̄m̄cūqz dēplānti ip̄m. exhibz facie suā ī eo sapore. p̄
ut scit maxīe d̄petē dēplānti. h̄c B̄n̄. Vī aq̄libz amate d̄s put̄ az
mat ab alio q̄dē sic. ab alio v̄o sic p̄uarietate affectuū q̄b̄ ferunt
ī deū M̄ij. n̄. ad d̄mitatis archana feruēciū ih̄yāt. M̄ij at̄ h̄uilita
tis τ h̄uam̄tatis misteria secreci? admirantē dēplāntes altīssimū
d̄h̄lū deī sup̄ salute h̄uam̄ ḡnis totū t̄m̄ tutū ē q̄d oculus ītueē a
moris. q̄ solus nūc videt ad meritū q̄n̄z visur̄ ad p̄mīz h̄ p̄d̄cis
adiciētes. ut sic angeli deū sp̄ dēplānt. ec̄ cū extīora mittunt. sic
τ nos a dēplātōe nunqz talit̄ recedam̄. ec̄ cū ad extīora agen
da ī actīua vita. nos recipim̄. s̄z tunc p̄ inferiorē ptē. i. p̄ cogita
tōz d̄m̄ dēplemur. Sic. n̄. di. b̄n̄. Serius aimus ad om̄z se t̄pat
laborē. nec ī eo dissoluī. s̄z p̄ eū magis īsemctīp̄m colligī q̄ sp̄ p̄
oculis h̄z. n̄. t̄m̄. id q̄d agit s̄z q̄ agendo itendit. h̄c deū. d̄z. caue
ne vnqz obliuiscaris d̄m̄ deī tui. Scōz exercitiū q̄d s̄ se ad d̄m̄ h̄nt
angeli deī d̄sistit ī d̄ilcōe q̄ sp̄ deo d̄mo igne feruēt τ feruēdo ar
det ī c̄l amore τ amoris feruore deo ī nob̄ q̄ inferiores sūt delcā
bilē obsecūt. Sic τ nos imitemur. angelos feruētissime diligen
tes vt n̄ sim̄ d̄tēti illa d̄ilcōe. q̄ p̄hibz nos peccare. nec illa q̄ iu
bet bona opari s̄z ī h̄yam̄ ad illā que ī cordibz n̄ris feruēs et
ebullīēs. om̄ēip̄m̄ euomat. τ ī deū nos trāsserat ita vt om̄e q̄d
n̄ est deus n̄ solū sit nob̄ abhoīabile. s̄z pemt̄ alienū sic. n̄. d̄z p̄sa.
In igne zeli mei. deuorabī om̄is t̄ra. i. t̄rem̄tas. τ solū relinquit
flāma deī. Itē job. xxxix. Feruēs sorbet t̄ram. qz ī tali caritate.
n̄ relinquit q̄d sit carneū vel t̄renū s̄z om̄e q̄d sentīē est d̄m̄. n̄ 8°
ad quācunqz s̄z tantū ad angelorum caritatem tenemur. p̄ qz nō
solum adheret deo. sed fruunt. Ip̄a est. n̄. de q̄ dicit b̄n̄. Magna
caritas ad deū est ad h̄sio τ fruitō qz vn̄ cuz d̄o sp̄s effīcimur
qz qui habet non solū vlt q̄d deus vlt s̄z ī affcū p̄fect̄ ē vt non
possit velle nisi quod deus vlt quod ē pp̄riū angeloz. nec mirum

27°

37²⁶
si in h^o aff^u filies sum⁹ angelis. qz eē filies sum⁹ deo. nec soluz h^o s^z
quid daz āplius qd n̄ audeo dicē h^o ausus ē scribē. q̄ dicebat Bn̄.
q̄cqd ē p̄ris r filij ī sūma illa. v̄m̄tate sic ē v̄m̄tas. suauitas. bonū.
osculū. āplex⁹. r si qd ē cōe ambon⁹. h^o hōi suo mō fit ad deuz qd
s̄bali filio ē ad p̄ez. r p̄ri ad filiū. ī q̄ b̄ta d̄scia r si meret fieri
hō dei n̄ d̄s. s^z tñ qz d̄s est. qz qd d̄s ex nat̄a. h^o hō ex gr̄a fit. Ad
hāc g^o angeloz caritatē. si q̄s conari desidat ī trib⁹ virilit̄ exer
cebit. s^z ī oīm delcabiliū subractōe. bōz opm mltiplicatōe. d̄me
volūtatis d̄formatōe. h^o n̄. ēa cadūt ī angeloz caritatē. D̄no di
co d̄z vt oīa nob̄ delcabilia subtraham⁹ vñ ḡg⁹. Si qdlibz qd s̄m
carnē. delcat abscidim⁹ mox ī deo qd delcat iuenn⁹. n̄l g^o dea
l̄cet nos ī infimis. q̄ sūmā delcatōz cupim⁹ ī cel⁹. si g^o bonū d̄li
ḡt mēs ī bonis meliozib⁹. ī celestib⁹ delcēt. It̄ b̄n̄. Iustū ē. ut
vt q̄s p̄ntia n̄ delcant. p̄sto sit eis. mēoria fuoz. Vñ de h̄ijs q̄ n̄
p̄ficiūt ap̄d deū cām p̄mit̄ di. M̄mat. n̄. ī carne sua d̄solaciūcl̄as
s̄l ī v̄bo s̄l ī signo s̄l ī f̄co r s̄l h̄ m̄rūp̄nt. aliqñ tñ n̄ p̄mit⁹ rum
p̄t̄ idē ē qz raro affcōes suas erigūt ī deū. h^o rei cāz desiḡt ḡg⁹
di. M̄ia sine delcatōe eē n̄ potit ā. n̄. delcabiē ī infimis et caret
sup̄mis ā ī sūmis r d̄tēp̄m̄t̄ infima. Sc̄z d̄sistit ī d̄me volūtatis
d̄formatōe sic. n̄. āgeli diligūt ut sp̄ velit qd d̄s. sic r nos tā ī p̄
sp̄is qz ī adūsis ex pl̄o affcū sp̄ velim⁹ qd d̄s. qd fili⁹ dei nobis
p̄p̄mit̄ ī seip̄o. qui eē de passōe sua volūtate suā scindē noluit a
p̄re dicēs p⁹ oīoz. Ven̄ tñ n̄ mea volūtas fiat s^z tua. ap̄ter qd p̄
dic̄ doce me facē volūtate tuā. qz d̄s me⁹ es tu. Si. n̄. deo h̄i vo
lito d̄formamur. ī celo sibi ī gl̄ificatōe assilamur. Tercū d̄sistit ī
bōz opm multiplicatōe. qz cumulū qzto maiorē faci⁹. tāto iḡis
caritatis crass⁹ r violenti⁹ ī ardescit. Impossibile ē. n̄. ut opa q̄
ī caritate fiūt caritatē eē n̄ augm̄ent. sic ḡnū semis germinat her
bā. r ead̄ herba idē ḡnū ī sp̄e r̄iuiificat cū augm̄to ḡnū. s̄z. Et
ce dedi vob̄ om̄z herbā afferentē semē sup̄ t̄raz. q̄ h̄z ī semetip̄a se
mentē sui ḡis. qd exponēs ḡg. di. Cū desidia bona d̄cipim⁹ se
mē ī t̄rā mittim⁹. cū v̄o opa rca p̄duci⁹ h̄ba sū. cū aut̄ ad p̄f̄m̄
boī opis crescim⁹ ad sp̄icā p̄uenim⁹ cū at̄ ip̄f̄cōe ei⁹ d̄e opis soz
lidamur. iā plenū framentū ī sp̄ica p̄ferim⁹. Tercū qd h̄nt an
geli s̄ se ad deū d̄sistit ī alacri laudatōe sp̄. n̄. r sine m̄t̄missione
deū laudāt. sic s̄ lucide ē oīlū sic r nos deū vt̄inue collaudem⁹
qz tūc v̄acit̄ offerim⁹ si oīa q̄ agim⁹ ī laudē d̄ni ord̄inam⁹ qd ap̄.
dicēs Oīa q̄ facitis siue ī v̄bo s̄l ī f̄co oīa ī laudē d̄ni faciatis.
h̄ic p̄ p̄s. di. d̄ns Sacrificiū laudis h̄ozificauit me Ven̄ qz laus
angeloz veracit̄ ē mentalis r sp̄ualis. Iō tunc ī laudando deū
maxīme angelos imitamur qñ p̄m̄io affcū laudis obmutescim⁹
nō inuenientes v̄ba que affcū suffitiāt. vel que valeant ī alique
r̄ndē talis. n̄. laus ē maxia r laudi angeloz maxie corr̄idet. Vñ

88. sup illo vbo ps. Laudate dñz fm multitudinē magnitudis ei⁹
dic dñe magnitudis fca tūc veri⁹ explem⁹. cū h nos exple n̄ posse
agnosci⁹ tūc facudi⁹ loqmur cū ab his obstupescēdo obmutesci⁹
ille g⁹ deū fm mltitudinē magnitudis maxie laudat. q̄ se succūbē
m ei⁹ laudis explecōe cōfidat. In hijs g⁹ t̄b. f. cōtēplacōe. Dilcōe
laudatōe. si angelos imitabimur ad eorū vtiqz cōfortiū veniem⁹
De eodem.

Procedete ihu xpo.
Funt qñ āgeli dei in celis Mat. xxiij. di. 88. qz supna cūi
tas ex āgelis ⁊ hōibz cōsistit. dēm⁹ ⁊ nos aliqz ex illis di
finitōibz supnoz cūiū ad vsū nr̄e cōsatis trahere nos ipos
ad icremta v̄tutū hōis studijs īflāmare. vt ⁊ ipi hōies. q̄ ad ce
lestē priaz redeūt ex eis agmibus aliqd̄ illuc reitentes imitentē
distincte nāqz cōsatis hōim singulorū agminū ordibz cōgruūt
⁊ i eorū sortē p cōsatis similitudinē deputantē cū g⁹ v̄bū tā pposi
ti thēatis qz fma 88. h̄ pmittat imūnē vt hōies licz viles. v̄micu
li v̄tute de t̄ra cū v̄mibz p̄creati in angelorum debeant cōfortiū
deputari ita sane. ut sane. vt fm qz plus vel minus hnt īmeritis
s̄ vel īfra ad meritōz cōpatōz cū āgelis collocentē id cū sūma dñi
gētia laborand⁹ ē ⁊ laborādo conand⁹. qui quibz ad q̄s pueiat. h̄ ē
qui homines. quibz exercitijs ad q̄s āgelos sint venturi. cum ei
pmia meritis corrdēat iux. illō mat. vij. ead̄ mēsurā q̄ mēsi
sūtis imēciē vob ⁊ iux illō m̄p. Nolite errare d̄s n̄ irridet. Que
em̄ seminat hō h̄ ⁊ metet certū ē ⁊ idubitata vitas fidei xpiane
tenz vt īfimi ī meritis cū īfimis in celo. mediocres cū medijs. et
supmi cū supmis. āgelis ordinent h̄ g⁹ p ordinē p̄sequētes. P̄no
videam⁹ q̄ ad īfimū ordinē h̄ ē ad angelos collocentē. ⁊ sūt q̄ cū ī
fimis ⁊ mimis meritis trāseūt de hac vita. Illi at̄ hnt mīma me
rita q̄ ex se n̄l hntes solū ī xp̄i meritis assumūt. n̄ qz ī se sint mīma
s̄ qz de suo n̄l p̄mit⁹ addiderūt. q̄z duo sūt ḡna. f. puulorū ī bap
tismate decedentiū. ⁊ p̄cōz p̄ finalē p̄niam cōtenciū q̄ cū n̄l de
suo p̄mit⁹ posuerūt. ad īfimū ordinē h̄ ē ad āgelos assumūt. Ipi
ei sūt q̄ mīma nūciant. h̄ ē nūciat dō mīma se h̄re de hijs di. 88.
Sūt pleriqz q̄ p̄ua capiūt. s̄z tñ h̄ ead̄ p̄ua pie ānūciare n̄ cōsistūt
Isti itaqz ad āgelorū nūerū currūt. q̄ g⁹ in baptisuali īnocētia. et
īfinali p̄niam solū decedūt. vt ex n̄citat̄is articulo p̄pediti n̄ cōfē
sioz nec satisfactōz aliqz addiderūt. hii qz īfimi sūt īmeritis ad
locū īfimū h̄ ē ad āgelos deputantē. Nō. n̄. negam⁹ eis veniā q̄n
tūcūqz sero p̄mit⁹ at di. aug. Nulla p̄niam p̄t eē n̄s sera dūmō sit
v̄a. ⁊ id ex tali p̄niam p̄cedim⁹ eis apcōz regn̄ s̄z qz nudi sūt p̄p̄ia
meritis exigēte iustitia ī locis īfimis collocantē. Scdō sūt īnulli
q̄ sup p̄dcaz cordis cōtricōz addūt fidelissimā oris cōfessioz purissi
me se de oibz cōmissis accusantes. ⁊ ipaz cōfessionē cū debitis cir
cūstancijs in sacerdotis audientiam fidelz p̄ponentes et m̄bil ex

oibus otigentib' obmittentes. talis. n. confessio statim ut ab ore pgre
dise. cum ipetrat venia pctor di. gg. Confessio nra expuro corde
desinat ds r cuncta q deliqm' relaxat ds Iste s' me archangeloz
nuen deputant cu. n. pmi ex sola cordis stricte me angelos assu
munē. merito isti q pl' ponut sup addetes confessioz alci. i. arch
angeloz ordmē assumūē. S; dicit aliqs. cu angloz nom officij sit
n' nate vt tuc pmū fm gg. ageli dicant qn mittūt q rōe ista duo
gna hoim angelis r archangelis associanē cū n' vident hoib' nūcia
re ad qd ddm. q; lz hoib' n' nūciēt do tū p cōdis stritōz r ei' vi
cario p fidē confessioz nūciāt pacē. r qz archangeloz fm gg. apū
ē mag nūciare. isti scōi merito me eos collocant qz mag nūciant.
qz reūa maria ē r maria nūciant q feda sua denūciāt confessioz di
em gg. q; in plerisq; pcedis hoib' maioris ē etamis feda dicit
do detegē. q; ead n' omittē. Tercō fm gg. sunt vtutes. q; iō sic qz
p eos sig r miracula fiūt. ad hoz s' societate illi hoies merito
assumūē q strenue et virilit' pdcis duob' viz stricōi r confessioi sa
tisfactōz adiugūt debita r odignā qd luc. iij. baptista monuit di
ces. Facite dignos pnie fruct' qd exponēs gg. di. p h' q; dicit faci
te dignos pnie fruct'. vni' cui' q; conscia. ouent vt tato maiora q
rat bōn opm luc p pniaz. q; to gūiora sibi itulit dāna p culpa
tā virilit' satisfaciētes. vt omissis mal' i nio ipondē r mensura re
meiamur Nā de nulo dē job. Luet oia q fecit de pondere ilo dē
Exo. iij. Eqlis pondis erūt oia. de mēsurā at dē deut. p mēsurā
pcti erit mod' plagaz r qz tal' satisfactō h' s' scripta maximā lz
difficultate r virili idig; s' fortitudine. Iō q talit' satisfaciūt r tam
virilit' exercēt. merito vtutib' apponūē. n. n. accipiē h' vtus pue
ē hitus mētis. s; p virili aiositate. r iō q strenue virilit' r efficacitē
satisfaciūt vtuosi sūt. i. aiosi. r iō dēco vtutib' sociatē. nā ipē vtutes
angelice n' ex hitu mētis. s; ex pfca dplecōe agēdoz suoz talit' sūt
vocrati. Et notād q; isti tres ordies i vnā jerarchiā. i. ifimā coeūt
qz r hoies q in has tres ordies venūt vnā dpletā pniaz pficiūt
r pfcam. Quarto loco r ordie fm gg. Donunē ptates ad q; illi
assumūē. q p' pdca exercitia stritōis. confessiois satisfactōis. p q
pcta oia sūt deleta i artissimo se osttingūt iduētes vitā aspām r
austerā r p fortissimā resistantiā carni mōo diabolo ne itez illa
banē pentēda. fortit' se o;ponūt dicētes illō canē. v. Laui pedes
meos quō itez inquinabo eos exui tuncā meā quō remouar illa
omz s' carnis d'olatōz mōi delcatōz diaboli p suasioz fortit' rfu
giūt r eoz o;pcita. s. penalitate paupitate huilitate potētē af
sumūt merito ad ptatū ordmē assumūē n. n. malis fortissime resi
stem'. cito nos pdca tria p impugtoz trahēt ad pctā dicēte dno
deut. Si volūitis inficē bicatores ēre q remaserint erūt vob' qfi
clau' in oculis r lancee in laterib' adhuc. n. p2 pctor remissioz

pmittunt in nob reliquie eor. s. vitia ut i eis exerceamur dicete
dno iudiciu. n. olebo hostes tuos ano vno vt in ipis expiat isrl
vtz custodiut madata mea. i. iudic. hiee sut getes qs dñs deli
quit vt erudiret in eis isrlz. r p ea discēt filij eor ctare cū ho
stibz r iō n eisde reliqñs fortissime resistem? erūt nouissima peio
ra pōzibz r hē qd hortat nos dñs mat. Cōtendite itrare p āgu
stā portū arta. n. ē via q ducit ad vitā hic ap? epb. v. videte quō
caute ābuletis curbz qz vt ait Bñ. tres hostes hēm? p̄cipuos p̄ci
pitū suadētes. cānē mōz diabolū ex qb2 duo si aliqñ mēmittūt
nūqz tñ penit? dimittūt ēci? at diabol2 viz ita mēxorabili adūsū
nos odio diurauit vt nūqz ab eo idutias ad vñ? iētū oculi extō
qre valeam? r subiūgit p̄mde vigilans r somnū ab ocul? aufēnd
qz latrōes freqzē obsidē it nrm toxicatis missilib? formidādi nul
lū p̄rsus intēptatū trāsietes. hijs g? ēbus hostib? ē ēplicitē resistē
dū. sm qz nos diūsimode aggdianē. s. p abstinētiā paciāz dili
gentiā. P̄rio dico qz caro ipuēt. p occupias r carnalia desidia. sp
ei appetit voluptari ociare. Delcare. icrassari ipinguari. cui p cūm
istoz abstinētiā potēnt r virilitē resistam? n̄l ex oib? his admic
tētes. n̄ qd ad fuiend deo ad victū sūt ei nccia et vestitū tēntes
corp? ut ait. bh. sic egrū omdatū cui multū volēti iutilia sūt negā
da. vtilia vō nolēti igēnda sic de eo agē. sic de nō suo. s. ei? a q p
cio magno empti sūt. Scōo ipuēt nos mōs. ēbulatōes ēbatōes r
multiplices misias sup nos cumulādo. nūc mala nob ifēns ab ai
tis nūc ab inimicis nūc a supiorib? nūc ab iferiorib?. nūc ab eālib?
nūc vō a falsis frīb? a qbus oibz multiplz ēbutamur. q si potēnt
vincē cupim?. ipa sūt p paciāz suffēnda. nulli vnqm malū p malo
reēbuētes qd monz apls ad epb. di. Obscero vos vt digne ābu
letis vocatōe q vocati estis cū paciā subpōtantes iuicē i caritate
sollicite suare vmitatē spūs i vinculo paciā. Tercō ipuēt nos dia
bol? bona q facim? qz tū pualet vitiādo. Versut? n. adūsari? cuz
videt pōz hostiū ipuētōes virilitē euafisse tanto acri? nos ipuēt
qzto scit p? illos nullū aliū sup eē videns. n. qz p pōzes hostes
ad mala n̄ trahimur bona ad q conamur m̄tiē ipedire. qz ḡg. Ex
p̄sse dclarat di. Antiqu? hostis bōa nra trib? mōis iseqē. s. in p̄nō
vitiādo itentōz vel i medio p negligētē actōz. vel infine p iamis
glē illaqatōz. qz oim laqos p diligentiaz euadem? si i sup ēram
adeo potētes erim? vt carn p abstinētiā. mōo p paciāz bonis
n̄fis opibus p diligentiam occurrimus. exigentibus nostris me
ritis ad potestātū ordinez assumemur. Quinto super priores oz
dmes sunt principatus ad quos assumēnt qui per priora exerci
tationē suaz cum deo hntes r a populari statu lōge recedentes
discunt se nobilitē exercē vt ex nobilibus actibus nobilitate aliqñ

Duce gra in principes pmoueanē. Licz atē merita ofluant ex quibz
pncipatus principum sublimet. Sūt tñ duo bona que pncipalitē
7 pccētis oibus hos adornāt. s. vtuofitas 7 gñofitas vt vidz sint v
tuofis 7 gñofis. Virtuofis i mox claritate. gñofis i sublimi nobilitate.
In his ec duobz oz nos spiritalē pncipē adornare cū g° spūales
hoies ex pccētis exccitijs m. lra hēant coia cū nobilibz pncipibz vt
pote qz sūt a fedis mudati p pñiaz. a vicijs pñuati p resistētia.
a pplari statu elōgati p paciam. diuicijs ditati p bonz opm dili
gētia. Nūc sup ē. vt p vtutū flagrantia fiāt clarificati. 7 p no
bile p sapiā in pncipes sulimati. Vt g° alcius. i. ad pncipes pmo
neamur. p° exqrende sūt nob vtutes. vñ crescam? mē qz pma et
pncipua ē caritas. q hita om̄s hñē. 7 q n hita nulle possident. Vñ
gg. Sic mlti arboris rami ex vna radice pdeūt sic multe vtutes
ex vna caritate gñanē. n° hz aliq viriditatis ramz boi opis. si n
māserit i radice caritatis. Ex hac g° caritate om̄s vtutes gñanē
7 gñate i ea om̄s ofuanē. licz. n. om̄s vtutes ex effcū opis diuisis
vocabul noient. om̄s tñ i radice caritatis nomie nūcupanē. qz
qzto nobili? possidem? tāto clari? elucem?. 7 qzto sū? feruentio
res. tāto sū? apud deū glosiores. vñ aug. Sūma apud deū nobili
tas ē claz eē vtutibz. 2° vtus ad pncipatū nos pmouens ē clara
7 nobil p sapia. hac atē nobilitatē ex dei p ofeqmur visitatōe. cū
em visitati dīma int? pñtia illustramur abeē nō ignobili recedi
m? 7 deo sūmo pncipi iā vmmur. vmti atē deo n ipe trāsīt i nos. s.
nos i ipm. 7 qz ipse ē pnceps regū tē. iō ei vmti erim? pncipes
sic ipe. nā ut ait bñ. pncipū filios pncipes 7 regū reges qz eē ne
sciat. multo magis vmt? pncipi deo dz pnceps merito appellari.
Nā ut ait ap°. Qui adhēt deo vn? spūs ē cū eo. sup qd aug. Nā
adhēns dō deficit ab eo qz ē aīa. 7 fit vn? spūs cū deo 7 itēz dic
Cū i hēsero tibi ex oī me null? erit m̄ dolor 7 labor s; vīua erit vī
ta mea tota plēa te. d. his pncipibz di. gg. Sūt nōnulli q accep
tis vtutibz ec elcōz hoīm merita trāscēdūt. cūqz 7 hoīs meliores
sūt elcīs frībuz pncipant. Quo g° isti sortē suā. n̄ mē pncipatū
nūos accipiūt. Sexto sursū nūando ponunt dñatōes. qbz illi so
cianē q victis hostibz 7 extinctis bonis 7 mal p oia dñant. cū. n.
m̄ pōri statu sūt vtutibz roborati vt bonū possint. visitatōe illū
nati. vt qd pnt bonū dīcabilē pseqnē. ex qbz adiuti. tā magifice
se exercent vt rēore idigēat phibēte inardescūt. n. m̄ amorē dī.
i q sese i magnis exercēt opibz cūctaqz difficilia scēi itamis appe
tūt acceptis ptuelijs gaudēt. flagrāt desidio subtractis gcijs n̄
tōpescūt s; fōti conatu. h̄ ead agūt sine gra. q alijs vicibz cūz gra
opantur. hec 7 similia tam strenue exercētes. vt bona m̄ habituz
transeant et vitia enūerentur. que 7 si interdum caput erexerint
exsufflantur et minime curantur ex q sit vt cū in his pscitauerit

bona et malis inter et exterius felicitate dominentur. bonis dico ut ad
manu ea cum volunt habeant malum aut ut ea sine rebellione a moueant
ut de exterioribus et interioribus dici de eis valeat illud ioseph dicit. Ipse
dominus in tota terra egypti. modum cum suis hominibus cum suis diuitiis. et a
liis appetitiis sub pedibus calcantes. De quibus ad dicitur. Intra sen-
sus suos exteriores non duces sed fruantes. interioribus sobrios et efficaces
habet et omnino domum et familiam cogitationum suarum sic ordinata. ut dicat
huic vade et vadit. alij veni et venit. et suo suo corpori facit et absque
deum facit. tales ergo et taliter viuentes. ergo ordinat ad dominatones dicitur
Sunt in nulli. qui sic in semetipsum cum ceteris vicinis dominantur ut ipso iure mundi-
cie diuinitate homines vocentur. qui ergo isti quoniam de parte ceteri homines ut ita dix-
erim sui sunt. non in numeros dominatum currunt. ad quoniam de forciu re-

De eodem.

Vi vicerit dabo ei sedem meum in throno meo apoc. iij. dicitur
psalms. Illi angeli in quibus est singulariter cunctitudo domini iudicij
throni nuncupantur. a throno domini eo quod deus in eis sedeat et iudicia
sua discernat et cuncta subiecta per illos disponat. Expeditis ergo in
poribus utriusque exercitiis quibus ad singulos ordines de quibus dicitur in
pueiam. Nunc dominus salutem nostram desiderans proponit nobis thronos. tam
quod ordinem inter altiore ad quod per potestatem conans et suspirans nos al-
licit in verbo apposito dicens. qui vicerit re. ac si dicat. Qui vicerit pora
dabo ei. i. propono ei ut alci inter pueiat ut in ordine thronorum meum
habeat mansuetudinem. ad quod qui conari et puenire desiderat. deus enim vitam suam in
alci in iustaurare. et vestire thronorum virtutibus vitam suam ut sic illi pre-
ter inferioribus habent per ipse cunctitudo in iudicando quod iustum et equum
est. sic et nos ad imitandum eorum discamus in iudicando iustum iudicium ex-
ercere et per ordo. qui potestatem didicimus vitam nostram perficere ad perficendum ab-
solutam. nunc per factum in nobis factum debemus alia iudicare testate aplo qui ait
Cor. xx. Spualis diiudicat omnia. vnde quod diu sumus ipse factum de nobis illud
Eccl. Misere aie tue placet deo. per quod ad perficimus vitam nostram de nobis
illud Eccl. xxx. Recupa proximum tuum sicut virtutem tuam. Si ergo cupimus ad
thronorum de sortium puenire. omnia ad regulam iusticie per cunctitudo per spi-
cunctitudo iudicemus. hanc autem omnia explicita dicitur continere. iudicantes. non demus deo
equitate. nobis vilitate pro pietate deus habet et a. s. deum nos proximum omne
iudicium iustaurat. Pro dico in iudicando cuncta dei deum ei in omnibus qui
patimur equitate. dicentes non solum voce oris. sed omni cordis affectu illud
ps. Iustus es domine et rectum iudicium tuum. subiungentes illud Gen. xliij. Meri-
to habet patimur. quod peccauimus in fratre nostrum. s. israhel christum. quod non imitamus
imperium eius portantes ut inbemur. hanc de sortium habebant cuncta antiq-
pres de iudicio dei. quod vnde. s. damiel dixit Tibi domine iusticia nobis
autem confusio faciei. hinc Grego. Deus qui benignus condidit
hominem. nequaquam iniuste cruciari permittit. nec sinit neglecte
perire quod est. qui etiam hoc quod non fuit benignus curauit ut esset

Sit 8° sp nra ofidatō q7 mbil iniuste patimur. qz si deo auctore
sum⁹ q̄ nil fuim⁹ deo regnate n̄ affligimur iniuste q̄ sum⁹. 2° iudi
cem⁹ nosmetipos. atēbuētes nob̄ in oībus vilitatē. 7 luce diei iu
dicātes nos indignos. sic abrahā loqns ad dñz dixit loqr̄ ad dñz
meū cū sim cims 7 puluis ps̄. Miser fr̄s sū zc vsqz tota die ofsta
tus igrediebar. Itē. ij. Esō. iij. pcca nra multiplicata sūt sup ca
pita nra 7 miqtates nre exaltate sūt vsqz ad celū. Ad h̄ iudiciuz
nos trahē cupiebat dñs cū Mat. dicebat. Cū fecitis oīa q̄ pcep
ta sūt vob̄. dicite sui iutiles sūt qd̄ debuim⁹ facē fecim⁹. hmc bñ.
Diligēt d̄s aīaz q̄ in ofp̄cu ei⁹ sine dissilatōe diiudicat semeti p̄az
idqz iudiciū n̄ n̄ ap̄t nos a nob̄ exigit. qz si nosmetipos diiudica
uerimus n̄ vtiqz iudicabimur. 3° iudicem⁹ om̄z pximū i deuota
pietate oīa pxioz fca pie 7 cantatē interptantes. 7 i bonā pte
diudicātes. in q̄ suabim⁹ nate 7 scripse mādātū. qd̄ de pxio vt
p̄cipit̄ ofsuand. s. qd̄ tibi n̄ vis fieri alti ne facias. qz si pxim vt
nos diligim⁹. hūc in boīs sic nos iudicari cupim⁹. iudica⁹. vñ i le
ge p̄cipit̄. Eqlis pondis erūt oīa vt vidz in bonis iudicem⁹ pxim
sic nos. 7 in mal iudicem⁹ nos sic pxim iudicam⁹. Si 8° suabim⁹
iustū iudiciū mē nos 7 deū 7 mē nos 7 pximū regulā dñi iudi
cij p nra possibilitate ofsuātes mēbimur sedē i thronis cū dño
de q̄ legit̄ d̄s q̄ sedes sup thronos 7 iudicas eq̄tatē. Item ē aliō
iudiciū q̄ mēbimur ad thronoz ofortia sublimari. si. s. p spm̄ vitaz
tis. tāto sūt vitatis luie illustrati vt pfūda qz. vel ex ofscu vel
pfūda hoib⁹ puenētia scim⁹ p discretōis spm̄ sapientē discūtē 7
vacit̄ diiudicare. qd̄ ap̄e ad rectores ecclie p̄tinz iuditō stat 7 p
cia ofsentit̄. vñ eisde rectorib⁹ p̄cipit̄ Leuit. x. v. dz. qz debebat h̄e
sciam discernendi mē scēm 7 ap̄baz mē pollutū 7 mōm. Nā vt ait
ap⁹. j. cor. ij. Spūs oīa scrutat̄ ec̄ pfūda dci. de his 8° q̄ ad or
dinē thronoz veniūt di. gg. Sūt nonnulli q̄ dū se vigilati cura di
dicare r̄ce alios possint. qz p̄fco mētib⁹ dū dīna ofeplatio p̄sto
ē in his velud i throno suo dñs p̄fides alioz fca p eos examiat
7 cūcta mirabilit̄ de sua sede dispelat. qz 8° isti n̄ throni sui ofi
toris sūt. Vel q̄ n̄ ad supnoz sediū nūex a scribunt̄ p̄ q̄s dū scēa
ecclia regit̄ plenqz d̄ q̄busdā suis ifirmis actib⁹ alij iudicāt. Q̄e
cētāuz ofdo. s. cherubim sursū ascēdēdo q̄ plenitudo scie mēptat̄
in qz a thronis illi hoies pmouent̄. q̄ p gr̄az pmouent̄. 7 p af
fectū itime deuotōis conātē. ad plenā 7 p̄fectā sciaz pmouent̄
plenā at̄ 7 p̄faz illā sciam dicim⁹ qn̄ oīa exercitia ad deū p̄tin
tia scim⁹ ad faciend⁹ 7 cū h̄ afficimur ad volend⁹. et ad supmū dci
bñplacitū exercend⁹ v̄bigra. Si ofingat esse in delicijs i diuitijs in
pauptate in hūlitate in actōne in ofbulatōe in obediā in pacia h̄
oīa ad p̄faz dei volūtātē 7 ad supmū eius bñplacitū faciamus.

Hanc scienciam paulus gloriatur se habuisse. ad Ephe. iij. scribens cum
dixit. Ego didici in quibus debeam sufficiens esse scio. non humiliari. scio
habundare. ubique in omnibus institutus sum scio faciri et esurire et abundare
et penuriam pati omnia. non possum in eo quod me confortat. Notabiliter autem habet
duo filii coniugo scilicet scire et velle facere et afficere quod multi multa sciunt ad
quod tamen faciendum non afficiunt. et ideo talis sciencia non est plena de
quibus item dicitur. **1. Cor. viij.** Qui se putat aliquid scire et non dum
scit quomodo opteat eum scire. **1. Cor. xij.** vana est sciencia. In his igitur
duobus plena et perfecta est sciencia neutrum autem sine altero quod sciencia in
flat sine affectu. affectus vero sine sciencia precipitat. **1. Tim. iij.** Quia zelus ve
hemencior profusior quod caritas. eo vigilanciori opus est sciencia quod zelus
repetit. spiritum regat. ordinet caritatem. ut autem habet plenitudinem scie
ntie secundum omnes ambitus describam. Sciens quod ex triplici bono proficit scilicet
ex affectu. electione. operatione. Primo dico quod est ex affectu spirituali
scilicet quando singula nobis sapiunt sic sunt. tunc. non de sapientia. i. sapientia scilicet quod
attingit cum per dicta nobis sapiunt tanquam pessima mala. temporalia vero tanquam
vana caduca et prope nulla deus vero et eius bona tanquam optima de his
dicit beatus Ieronymus. Invenisti plane sapientiam si peccata tanquam pessima mala deflectas
si vero vite desiderabilia percipendas si eternam vitam toto desiderio concu
piscas. Secunda pars habet plene scie[n]tia est in electione. ut secundum iudicium saporis
eligantur. quod sapor optimus iudicavit cum receptu contrarij. ubi gratia
quod sapientia iudicat animam corpori. eternitatem temporis deum que est bonum optimum
bonis transitorijs preferendum statim ad iudicium sapientie bona mal
preferamur et eligamur. eorum contraria tanquam ab horribilia respicientes
beatus Ieronymus. In beata mente non dubium quod vitioi. omnium dei vitioi propona
tur et in horribilis ipis perfectiores infirmioribus celum terre. eternitas temporis
anima carnis iusto ordine preferat. Tercium est in operatione ut videlicet
manus applicemus ad opera laborantes et operantes omni diligentia et co
natu ut quod beatus Ieronymus sapiunt. et quod ex iudicio veritatis tanquam optima sunt electa ex
dei misericordia et nostris meritis consequamur. Nam ad consequendum ea quod
affectus saporis optima iudicavit vel quod electio approbavit. non suffi
ciunt propterea duo scilicet affectio et electio. nisi eis deus operatio adiungatur. Sequitur no
nus ordo videlicet. Seraphim quod ut ait prophetas. ardentes et incandescentes
interpretantur. Illi homines igitur ad hunc ordinem assumunt. quod ex merito sci
entiae in domino amore vehementer ardent. et ex ignitis verbis suis tanquam
ex scintillis alios sibi accedunt. Hinc autem ardorem summi angeli scilicet
seraphim ex causa sunt expliciti consecuti scilicet ex inmediate. appropinquacione.
nobiliori disposicione. Primo dico ex inmediate. quod inter eos et deum
nulli angeli in medio sunt locati. et ideo flamma domini amoris inmediate
tangit eos. Secundo seraphim per cibum alijs deo sunt proximiores. scilicet autem
quod quanto aliquid ignis est proximum tanto vehementer in ardescit. et quanto aliquid
quod capax est lucis proximum est luci tanto lucidius et clarius emittit.
Tercio per communitatem ardent ex nobiliori disposicione. quod domino ignis tanquam

ex naturali q̄ gratuita disposicōe sūt aformiores τ ideo ex dīno igne sūt ardentiores q̄ 8° tanta deuocōe flagrat. vt ad ordīez seraphī p^r hāc vitā cupiat collocari. ōz p̄mo necessariū ē ei ī hac vita dīno igne inflāmarī. vt ī deo totū igit^r ad edificatōez p̄ri v̄ba ignea tanq̄ scintillas p̄ferat ex q̄b² τ ip̄i accensi ī deo ardeant. sic hīj q̄ v̄ba dīni ignis sc̄z ih̄u xp̄i audietes dixerūt. Lu. xiiij. Nōne cor n̄r ardens erat ī nob̄ dū loquē^r rē. Ad q̄z ardore cōsequēdū ōz nos p̄ dīca tria vite n̄re inserē vt vid̄z p̄ immediatōez p̄ximatōez dispositōez dīno m̄b̄am². Primo 8° dīno ī mediate adherem². si oīa q̄ sugillāt sc̄fīaz tam d̄ vicījs q̄ d̄ p̄ctīs de medio tollimus. q̄b² sublatis deo immediate v̄iugimur. qz nihil nos p̄t soluz p̄ctm̄ a deo diuidit h̄m̄c. ysa. mīqtates n̄re diuiserūt m̄t nos τ deū. h̄m̄c. Gre. Mīa q̄ peccat a deo se diuidit qz si p̄ctm̄ tollit ī mediate deo adh̄t. eo qz deus vicīmoz sic aīe qz ipsa sic sibi ip̄i. Sc̄do v̄iugam² nos deo. q̄rte p̄ximū² possum² qd̄ p̄ intīmā v̄tem platōz τ p̄ vim intīme deuotōis fieri potuit quā q̄rto aīcī m̄ deū erigim² tanto ei vicīm² v̄iugemur. h̄m̄c p̄s. Accedite ad eū τ illū iamini rē. Itē leuī. x. Sāctificabor ī hīs q̄ app̄mquāt m̄ τ ap̄ app̄mquē deo τ app̄mquibit vob̄. Tercio ardebit² ī dō ex nobilitatē dispositōe sic p̄z ī materia ignis q̄rto. n. ligna sūt aridiora τ ad v̄burenō dispositōra. tāto ignis flāmaz t̄buit lucidiorē. Sic ligna dīni ignis bona sūt opa τ v̄tutes. q̄ q̄nto sūt p̄la τ aridiora ab cī succo carnalitatis deo exhibita tāto ad ardore dīni ignis erim² dispositōres. qz sic di. sapiēs Vbi nō sūt ligna ibi deficit ignis. De quo ardore dicit veritas. Ignem venī mittere ī terram τ qd̄ volo nisi vt ardeat q̄z nobis rē

De Sancto. Op̄m̄sio. τ sociorū eius.

Edoct de² mercedē laborū sc̄on suorū τ deducet illos ī via mirabili. Sapīe. x. dīc. Gre. Si delcāt mentē magna p̄ do p̄miorū. non deterreat certamen laborum quia ad magna p̄mīa pueniri nō p̄t n̄ p̄ magnos labores. Si 8° delcāt locū celstū dimis p̄us exercent via laboris qz vt ait bñ. Satis delicat² est mīles q̄ cupit victoriā sine pugna. In v̄bis 8° ap̄positis ēia p̄ ordīez sūt dicēda sc̄z. redditōis aptitudīe. laboris multitudīe. mercedis magnitudīe. Primo dico dicēdē de h̄z dīcōis reddet aptitudīe. h̄ ē si apte dicat regnū reddi. d̄z. n. red do q̄si reddo. i. itoz do. ap̄t qd̄ sciend̄ qz regnū celozū triplicī est datū sc̄z ī p̄ma creatōe ī redēptōe m̄fidelīū τ electoz auolatōe. Primo dico datū est nobis. n. electis regnū celozū ī p̄ma creatōe. ad hoc. n. oditū sūt p̄mī p̄ntes vt p̄ eos τ oēz suā posteritatē de² angelozū ruīnam restauraret vt fm̄ Aug. tot hoīes assumerēt ad lapsū re pandū q̄t angeli ceciderūt. s̄ fm̄ Gre. tot ascendent q̄t remāset nec p̄les nascerent n̄ quot essent assumendi. dī. n. Gre. Si p̄mī

penes in sua innocencia p̄stitissent nullus reprob̄ nat̄ fuisse.
Ex his 8° luce clari^o p̄ q̄ ad h̄ oditi fuim² vt celū deberem² im
perpetuū possidē. h̄mc. Mat. xxv. 32. Venite b̄ndicti p̄ris mei. 2°
vscz vob̄ patū est ab origine m̄di h̄ 8° regnū a deo nob̄ in prima
creatōe datū in lapsu p̄mon̄ pentū p̄didim² oēs vt infra m̄lta mi
lia ānoz null² vnq̄ ad illud potuit puenire. vñ b̄i. Quia i adam
cēs peccauerūt iō ec̄ i eo d̄pnatōis sentēciā oīs accepūt. De^o
itaqz m̄st² n̄ri vt ait b̄i. Dixit p̄p̄t me creatas suas p̄didit pater
duas tñ nobiles creaturas fecerat. rōis p̄ticipes. capaces b̄itu
d̄ims. āgelū viz 7 hoīem. 7 p̄p̄t me p̄didit angelos multos. ho
m̄nes v̄m̄sōs. Noui tñ ait fili² in affc̄m milicie trāsisse angelos
7 ex h̄ nullā eis patē viā redeundi qm̄ noui supbiā Moab q̄ sup
bus est valde 7 supbia ei² remediū pn̄e nō admittit ac p̄ h̄ nec
veme. at v̄o h̄cōis vite. nullā p̄ ea creaturaz fecerat. inuens ex h̄
redimēdū adhuc h̄cōis q̄ppe q̄ aliena supplantauit malicia 7 iō
ei ec̄ p̄desse poterit aliena caritas. Vem̄t 8° de^o 7 p̄ mortē suā re
gnū celoz in p̄ma creatōe datū nob̄ 7 statim p̄ lapsū p̄ditū no
bis reddidit. vt q̄cūqz p̄ baptismū i morte ei² baptisati sint 7 nul
la p̄ctā actualia addiderūt in v̄tute eiusde² passiois. si morianē
statim auclantē 7 aptum inueniāt regnū celoz dignū q̄ppe iudi
cauit dei clemēcia. vt q̄ p̄ alioz culpā regnū p̄didimus p̄ alioz
etiā labores nob̄ redderet. vñ b̄i. Iustū est vt q̄z aliena culpa li
gavit aliena iusticia soluat. q̄ diu 8° renati in baptismo 7 p̄ti
cipēs facti passicōis xp̄i actualia nō apponam² si sic decedimus
accipi² donū dei. h̄ ē regnū celoz qd̄ ḡtūto nob̄ deo it p̄ueniens
nos sua m̄lita bonitate qd̄ si imemores gr̄e dei. dorsū dō vtim²
eūtes in prauitate cordis n̄ri p̄ h̄ m̄di vanitatē 7 carnis vor
luptatē adulti iā f̄ci p̄ctā p̄ctis cumulātes ex h̄ ip̄o regnū celoz
iā bis nob̄ datū iēm p̄dim² nec vltra nob̄ ḡtis oīo reddidit sic p̄us
h̄ exigēte dei iusticia qz sponte 7 volūtariē p̄didim² nullo cogē
te 7 violentē ipellente. 8° vt illud n̄ris laborib² acq̄ram² 7 reha
beam². nō q̄ n̄ra satisfactō sufficiat. qd̄. n. esset v̄m̄sa iusticia.
h̄ n̄ opatiamur oīo nō oregnam². 7 tūc qd̄ in nob̄ min² ē ip̄e suplz
modicū tñ illud qd̄cūqz est nō patitē resuari. qd̄ si h̄ n̄m p̄om̄²
ip̄e terciō nob̄ regnū reddet addens d̄ suis laborib² qd̄ min² in
uenerit de n̄ro. qd̄ iēm. ac itē. ac iēm fluit de viscerib² sue pieta
tis h̄. n. n̄ra miscēt suis in n̄ra iusticia nō esset vox neqz sensus q̄
ant̄ regnū celoz ex prauis n̄ris actib² p̄ditū ex n̄ris laborib² op
teat reacōi apte di. ap^o Volūtariē nob̄ peccatib² p̄ agm̄tā gr̄az
iā nō relinq̄tur. hostia p̄ p̄ctō xp̄s resurgēs ex mortuis. iam nō
morit̄. mors illi vltra nō d̄nabit. qd̄ exponens b̄i. di. Quō volun
tariē peccatib² iā nō relinq̄tur hostia p̄ p̄ctō. n̄ qz nō illi denuo
crucifigē xp̄s. nec replantat iēm sicutudim̄ mortis p̄ baptismū. h̄

qd. qz dz nos oia facere in nobis. q fecit xps in se. vt reacqrat no
bis regnu. que fuerut tria. scz cruce portauit. corp mortificauit
r i hon duoz vtute baptismu nob dsecurit r h ead fa dz nostras
figurare r in nos si volumz regnu recuperare r h e qd di. bi. ppera
iam ab eo vndalacmaz exigit. ppera bauulare cruce ppa mortifi
care mabra. r h est qd ait aug. Qui creauit te sine te. no iustifica
bit te sine te. Cui file est illud. Qui bis ddit tibi regnu celoz sine
no dabit tibi tercio sine te. Ex hijs g^o luce clari^o p^o q^o apte r co
uenient reddet r dixerit r no dabit. Scdo dices est de laboris
diuilitate de q tria dicent scz de ei^o necessitate scdo d ei^o diuilita
te. 3° de boni laboris vtilitate. Primo g^o vidend e d laboris in
emitabilis necessitate. optet. n. hoiez siue velit siue nolit inuita
bilie laborare. q^o necessitate ex maledco incurrimz hoi a deo apte
puaricatoz pmon pentu inflicto. sic Gn. iij. dz Maledicta tra m
ope tuo in labore comedes ex ea cunctis diebz vite tue i sudore
vlt^o tui vesceris pane tuo donec reuertaris i terra de q sup^o es
qz puluis es r i puluim reuertaris. q^o necessitate. job. v. Cofidans
dixit Sic auis ad volatu nascit sic ho ad labore. hinc bi. Labor
nim aliq^o diu differre posu^o sz no aufe. Vn de qbusda torpētib^o
di. ps. In labore hoim no sut r cu hoib^o no flagellabunt r seq^o
io tenuit eos supbia. Drop^o qd sciend q tria gna laboru sut nob
apota eligat ho qz voluit. qz vnu ex hijs trib^o dz eu eligere velit
nolit scz t^opalis. penalis. infernalis. Prim^o e breuis r leuis tres
fruct^o afferens. Scdo longior r g^ouioz. faciens vnu fructu. Tercio
longissim^o r grauissim^o r inutilissim^o. Prim^o dico labor e breuis r
leuis vtilissim^o r e labor i pnti qz sufferim^o apte deu. de q dz Eccl
Modicu laborauit r inuenit multa reqem q tres fructus ofert. qz
opa meritorio ofert tria bona. sm triplice radicez q^o hnt scz pe
nalitate c2 gra tollit pctā. v^otualitate c^o gra auget vtute. Carita
tate apte q^o auget pmiu in celo. Scdo labor dz penalis r e ille qz
in purgatorio sustinem^o. q longior r g^ouioz e p^ore vnu ofert^o t^o
fructu scz purgatoz pctoz. in q mibi pemit^o memur i eo q^o positi
sum^o extra statū mendii r licz modicu fructu r solum oferat acer
bissime tū punit. De q Eccl. iij. Plena vtraqz man^o cu labore r af
flictoe. Itm pū. v. No sint labores tui in domo aliena q dom^o e
purgatorij. d q di. Aug. Igms purgatorij r si etn^o n e nio tū mō
grauis est excellit ec omēz penā q vnq^o passus e aliq^o in hac vita
r h apte duplicē penā scz dāpm r szus Tercio labor e infernal^o
uissim^o r inutilissim^o de q labore dz in ps. Laborabit metnū r vi
uet ad h in finē qbus dice possum^o. illud Exo. xij. Stulto labore
ofumeris qz nil pderit metnū De hijs trib^o laborib^o nob apotis
ze Eccl. xv. Apposui tibi ignē r aq^o ad qd voluis porrige manu
tuā. jō. Ante hoiez mors r vita bonū r malū. qd sic credo si omā

2^m p^o k
p^o

3°

cupimus scdm et terciū euadere p̄mū h̄ est p̄ntem laborum v̄nilitē
agrediamur. p̄ quē lucrari possumus infimta. Naz in labore vt ait
Aug. Non de est refectio laborantib⁹ et nichilomin⁹ p̄ laborez
mercedē accipi⁹ copiosū iuxta illud Sap. iij. Bonoz laborz glo
sus ē fruct⁹ Qui aut̄ sint isti fruct⁹ dices in 3° mēbro vbi agit de
mercede.

Sequit̄ de eis dem.

Emite ad me om̄es q̄ laboratis et orati estis zc. et ego refici
ciam vos. Mat. xi. Presentē 8° labore agredi cupientes p̄
quoz considerare debet̄ que considerata cōm laborez p̄ntez alle
uiant attenuat̄ et comedant scz laboris facilitatē. t̄pis b̄uitatē. re
fectōis saturitatē. retributōis imensitatē. dei volūtātē. Primo
dico consideranda ē laboris facilitas qz nūq̄ ex oī qd sum⁹ et v̄ndiqz
laboram⁹. ad qd accedit qd p̄ labore p̄ntē cito ad caritatē veme
mus qz oīa et̄ graua faciūt leuia et qd amodo nō sentire. Hic iud.
dz. Surgite ascendat̄ null⁹ erit labor qz de⁹ p̄ caritatē nob̄ oīū
ctus labores n̄fos p̄tat̄ p̄t qd et̄ iugū vocat̄ et h̄ qd sapiēs petit
dices emitte dñe sedū tuaz afflicte sapiāz vt meū sit et meū
laboret vt stia q̄ acceptū sit coram te oī tpe. h̄nc. Mat. xi. Veri
tas dicit Tollite iugū meū sup vos iugū. n. meū suaue ē et. o. m. l.
vñ Aug. Omnia seua et̄ inania facilia et̄ p̄ nulla facit amor. B̄n.
Labor me⁹ vix ē v̄m̄ momentū. s. pl⁹ ē p̄ amore nō senicio. Scdō cō
sideret̄. laboris b̄uitas. Nō. n. diu viuim⁹ et in eod̄ qd viuim⁹ iube
mur p̄t̄ discrecōz sepe nos a labore tpare h̄nc. Ap̄ls. Tēp⁹ b̄ue
est. et in Ap̄ok. amō iā dicit sp̄s vt req̄scaat a laborib⁹ suis ap̄t̄
qd dz Eccl. xviii. Nūc d̄iēz h̄m̄ vt multū t̄cum am̄ et̄ q̄si gutte
aq̄ ad mare deputat̄ ē Sic exigui am̄ i die cui qd si sine cessatōe
omm̄ tpe qd viuim⁹ laborand⁹ esset respectu et̄mitatis. Tercio cōsi
deranda est laboris saturitas. Non. n. benign⁹ dñs sinit nos du
ris laborib⁹ d̄teri. s̄ suis d̄solatōib⁹ crebro reficit laborantes.
h̄nc Eccl. vi. In ope ip̄i⁹ exiguū laborab⁹ et cito edes de ḡnacōib⁹
illi⁹. h̄nc. Mat. xi. Venite ad me om̄es q̄ laboratis et ornati estis et
ego reficiā vos. dign⁹ ē. n. opari⁹ mercede sua. Quarto consideranda
est retributōis imensitas. Non p̄ labore modico dat̄ nob̄ retribu
tio durans et̄ p̄manens in et̄nū. h̄nc Sap. iij. Bonoz laborz glo
sus est fruct⁹. Nam vt dz iob. xxiij. Oro terra dabit nob̄ silicez et̄
p̄ silice torrentes aureos. qd ē dicē. p̄ t̄ra. i. p̄ molli ope dabit
dabit nob̄ silicem. i. meritū sp̄ durans. et̄ p̄ silice. i. ope meritorio
dat nob̄ torrentes aureos. i. p̄mia ḡlosa. h̄nc Ap̄ Id qd mo
mentaneū est Leue t̄bulatōis supra mod̄ et̄num pondus glorie
op̄at̄ i nob̄. Scdō considerandū ē dei volūtās q̄ vlt vt i h̄ breui tpe
lucremur qd in et̄nū ex p̄diat. cui merito ē c̄t̄pand⁹. et̄ si ex hoc
nihil aliud d̄sequimur. qz si h̄is cas̄ et̄ rōib⁹ victi decermim⁹ i p̄nti
tpe in dei velle h̄uicō opare. tūc sumo ope informādi sum⁹ i q̄b⁹

p̄m p̄m

p̄m

2^m

3^m

4^m

2^m p̄m

112
1°
7°
2°
3°
4°
5°
6°
7°
8°
9°
10°
11°
12°
13°
14°
15°
16°
17°
18°
19°
20°
21°
22°
23°
24°
25°
26°
27°
28°
29°
30°
31°
32°
33°
34°
35°
36°
37°
38°
39°
40°
41°
42°
43°
44°
45°
46°
47°
48°
49°
50°
51°
52°
53°
54°
55°
56°
57°
58°
59°
60°
61°
62°
63°
64°
65°
66°
67°
68°
69°
70°
71°
72°
73°
74°
75°
76°
77°
78°
79°
80°
81°
82°
83°
84°
85°
86°
87°
88°
89°
90°
91°
92°
93°
94°
95°
96°
97°
98°
99°
100°

nos opteat laborare. ut dei miaz osequamur. Sūt aut quinqz i qbz
expedit laborare scz i alioz laborz mutiliū ex occupatōe i corōis
p̄triciōe. in mādatoz executōe. in t̄bulatōm patienti portatōe
in conatu oteplatois. Primo dico laborāō ē in laborz mutiliū ex
occupatōe refugientes oio mutiles labores q̄ multa sūt ḡia.
Alij. n. laborāt mūdo ut ditent. Alij carni ut delectent. Alij dy
abolo ut vicijs inflent. τ oīs isti labores p̄trahūt ad infernū.
Prim^o g^o labor mūdi vitand^o ē. qz inutilis ē. Vñ eccl̄. i. Quid h̄z
hō de vniūso labore suo quo laborat sup̄ terrā. Itē mat. Quid p̄
dest hōi si vniūsu mōm lucret. nec solū h̄ n̄ p̄derūt. s̄z p̄trahunt
ad infernū. Itē labores p̄loz τ genciu in igne erunt τ dispibūt.
Scd̄s labor carnis ē silr otepnend^o qz facit hoīem viciōsu Vñ ex
p̄sona taliū d̄z Eccl̄. iiii. Cui laboro τ fraudā aīaz meā bonis Ma
ledict^o ē. n. q̄ fuit indigm̄s se τ h̄ est corp^o. qd̄ indigm^o ē aīa de q̄
dic̄. Aggei. Qui mercedē ōgregat misit in sacculū p̄tusum. s̄
labor dyaboli ē p̄m̄t^o execrandus. q̄. n. cōformā ei hic i vicijs.
oformā ei p̄ ea in sup̄plicijs. labor aut dyaboli v̄sāt in sup̄bia
invidia inimicitia τ filibz vicijs sp̄alibz. oīs isti labores execra
di sūt τ p̄m̄t^o fugiendi qz nō finūt hoīez quiescē. τ t̄n̄ p̄trahūt
ad infernū. q̄ g^o expedit laborare in dei sūtō desidat oio excu
at se de illis. Scd̄o laborand^o est in codis ōtriciōe a peccatis oibz
se emūdans de q̄ p̄ s̄ d̄z Laboravi i gemitu meo τ sup̄ cia q̄ ad
negociatōez p̄ctōz faciūt p̄nie laboribz duris τ asp̄is aggrēdia
mur. 3° laborandū ē in mādatoz executōe laborātes cū conatu
τ diligēcia ut q̄ mādant d̄ns opibz impleam^o τ licz pauci sint.
qui scire velūt qd̄ mādavit de^o ipoz t̄n̄ iplecio meret vitā et̄na
τ cor̄z transgressio edifficat ad gehennā. Nā d̄ p̄mo d̄z Math. Si
vis vitā ingredi sua mādata De scd̄o Esdre. vij. Oīs q̄ nō fecerit
legem dei diligēnt̄ iudiciū erit d̄ eo i morte. De q̄b^o duob^o aug.
Sic vitā p̄stat ob̄suatō mādatoz sic econūso ḡiat p̄uaricatō mor
tem. Quarto laborand^o ē in t̄bulatōm patienti portatōe. P̄nc
em legē statuit sibi de^o ut b̄n̄ laborantibz τ fidelit̄ s̄uentibz ex
hibeat tribulatōes. tū p̄p̄t̄ h̄ ut cumulz meritorz ex passione cre
stat sic ex actōe. tum p̄p̄t̄ h̄ ut hūilitas ōsuet̄ iudicās nos suos
mutiles. q̄ p̄p̄t̄ negligēcias castigant. In hijs g^o laborand^o est. Nā
eas siue a deo siue ab hoīe inferant. patientissime sufferant. Nā
de hijs duab^o scz actione τ passione di. b̄n̄. Vita sct̄oz in duob^o
p̄ncipalit̄ ōsistit scz i bonoz actōe τ passione adūsoz τ t̄c̄q̄ t̄nis
q̄ vndiqz ōstruit̄ erigit se in altū. Scd̄o laborand^o ē in oteplatoe
Anima. n. ex p̄missis oibz purgata conat̄ τ mittit̄ ut celestia otes
plet̄ in q̄ t̄n̄ maxim^o labor credit̄. hō q̄si ōtra iactū fluis conet̄. τ
erigit se ad deū. Vñ b̄n̄. talis mod^o cogitadi d̄ d̄ao m̄l̄ti ē laboris
multi sudoris. τ n̄ erigat̄ p̄ ḡiaz relabit̄ ad ymā. τ in cinere suū

reitet. Tercio dicens ē de mercedis magnitudie. quā vt breuē
insinuem⁹ qz s̄mo in lōgū duct⁹ est. Merces oim p̄dictorū ē ip̄e
deus. q̄ n̄l meli⁹ n̄l digni⁹ n̄l utili⁹ poterit dare de⁹ in q̄ dant̄ oīa
q̄ sūt bona. De hac mercede d̄r. Gn̄. xv. Ego p̄tector tu⁹ ⁊ mer
ces tua magna nimis. In q̄b⁹ v̄bis insinuat nob̄ duplicē donacōz
sui. dat. n. se in p̄nti ad p̄solatōz ⁊ in fut̄o ad et̄nā gloriā. Primo
merces tangit̄ meo qz dicit magna. sc̄da in eo qz subiūgit
nimis. De q̄b⁹ exp̄ssus di. bi. Notand⁹ sic in regno b̄titudis p̄ntē
se exhibet d̄ns elc̄is suis ad gl̄ificacōz. ita etiā se eis dem exhibe
bit ī via pegrinatōis ad iustificatōz. vt a q̄ gl̄ificandi sūt p̄ sp̄z
ab ip̄o p̄us iustificamur p̄ fidē. q̄ sub alijs v̄bis di. Ap̄. Ro. vj
S̄zui facti d̄o hēte fructū in sanctificatōz finē v̄o vitā et̄nā ad q̄

De Sancto Luca.

Onora medicū ap̄t necessitatem Ec̄c̄i xxxiij. di. aug. Qui
sentit vlnera medicū exposcit. In v̄bis ḡo ap̄positis tria
possum⁹ intelligere. Primo exhortatōz. sc̄do exhortatōis specifi
catōz. 3̄o infirmitatis insinuatōz. p̄mū ibi honora. sc̄dm ibi medi
cū. terciū ibi ap̄t necessitatē. Est itaqz sanct⁹ lucas q̄ medic⁹ ex
stitit triplicē honorand⁹. Primo p̄ supplicatōz. doctrine sue su
ceptōz. vite imitatōz. In h̄is. n. trib⁹ sanct⁹ iste se reputat ho
norari. Primo ḡo honorem⁹ istū medicū or̄ om̄b⁹ vigilijs. missaz
solēnijs. ⁊ alijs q̄b⁹ cūqz generibus boni supplicantes ei vt aput
deū sūmū medicū n̄ or̄ vlnera p̄ctōz suis m̄cessorib⁹ restituat
santati. Sc̄do honorem⁹ eū doctrinā sue medicie vel medicinā
sue doctrine tā in actib⁹ ap̄lon q̄ in ewāgelijs cū reuerētia fide
liē suscipiendo sue doctrine plenā fidē exhibētes. Tercio hono
rem⁹ istū medicū vitā suā exēplare strenue imitando. Nā vita
ei⁹ Sic sap. iij. d̄r. Sobrietatē ⁊ sapiāz docz. iusticiā ⁊ v̄tutē. q̄b⁹
utili⁹ n̄l est in vita hoīs q̄ facē mouemur. Deu. xxvij. Accipias
exēplar a sacerdotib⁹ vt dicē possum⁹ illud. pu. xxij. Exēplo
didici disciplinā. h̄is ḡo tribus modis sc̄dm lucā fidelit̄ honorēz
Se sc̄dm sc̄z medicū. In q̄ v̄bo omendat̄ sc̄s iste ab officij digni
tate. Facit. n. medic⁹ corp̄alis ⁊ sp̄ualis. vt corp̄ali medicina sa
naret corpa. Sp̄uali aut̄ medicina aīas a vicijs ⁊ p̄ctis ap̄t q̄d in
scripta s̄veto noīe medic⁹ ē vocat⁹. d̄ quo d̄r. Col. iij. Salutat
nos lucas medic⁹. Seq̄t̄ ec̄c̄i sc̄z ap̄t necessitatē cū. n. ap̄t p̄ctōz ⁊
viciōz multitudinē caput leuare nō audeam⁹ ad d̄m n̄c̄ios ha
bem⁹ sc̄os vt eorū meritis ⁊ p̄cib⁹ m̄tuentib⁹ p̄ nob̄ ad d̄m i
tercedant ⁊ h̄ est q̄d d̄r. Iob. v. Ad aliqz sc̄ctōz v̄itē vt cū m̄dis
gm̄ sūm⁹ aput d̄m exaudiri. Ipos patronos n̄ros p̄ n̄ris excessi
bus sc̄nciam⁹. ⁊ h̄ de ei⁹ memoria b̄uiter tacta sufficiāt. Verū qz
tā iste medic⁹. q̄ ei⁹ medicina p̄ncipalit̄ sūt a deo iux̄ illud. Ec̄c̄i
xxvij. vbi d̄r. A deo ē oīs medela iō ad sūmū medicū deum ad

De p[ri]mo originali.

curādas n[ost]ras miseras recurrā[nt] an[te] oculos sue mie. p[er]c[us]s[us] n[ost]ror[um]
vulnera expandentes. Ip[s]e ē. n[on] ver[um] medic[us] qui ex se et p[ro] se sanat
om[n]es infirmitates n[ost]ras. respectu c[uius] o[mn]es alij medici dicere possunt
illud ysa. iij. Nō sū medic[us] et in domo mea nō est panis. q[ui]a p[ro] se et
ex se alij nihil possunt. s[ed] q[ui]c[um]q[ue] o[mn]is sanitatis et curac[i]ōis ho[m]in[um] m[er]i-
firmis sculerunt h[ic] totū a deo medico acceperunt. Huius g[ener]is medi-
ci q[ui] de[us] est occ[asi]one duo b[er]it p[er]stringant sc[ilicet] d[omi]ni h[um]an[um] generis infir-
mitate et dei medicinali sanitate. h[ic] ē quō nos infirmamur et quō
a deo sanamur. Sciend[um] g[ener]o q[ui] h[um]anū gen[us] in p[ri]mo p[er]te sanū cre-
atum ē. ita vt nullā viciōsam p[er]nitatē haberet in seip[s]o. s[ed] postq[ui]am
corruit i[n] p[er]t[em] statim sensit aliā legē in mēbris suis repugnātem
legi mentis sue. et q[ui]a cōs i[n] illo p[ri]mo p[er]te fuim[us] radicalit[er] I[de]o
in o[mn]es nos transfundit h[ic] p[er]t[em] lig[ur] n[on] i[n] q[ui]lib[et] renato p[er]t[em] curet
p[er] baptismū originale nihil o[mn]i[n] t[em]p[or]e q[ui] curat[ur] est transmittit illud
it[em] in p[er]t[em] sic iude[us] circūcisus g[er]it filiū incircūcisum. et nudum
granū seminatū p[er]creat granū cū palea. et cā h[ic] ē. q[ui]a h[ic] g[er]it fi-
liū nō s[ed] q[ui] curat[ur] ē i[n] mente s[ed] s[ed] q[ui] ē corrupt[us] i[n] carne. Illud
g[ener]o originale p[er]t[em] h[ic] multa noia. et h[ic] ex multiplici cā. s[ed] q[ui] op[er]at[ur]
ad diuisa. Si em[en] op[er]at[ur] ad aiām vocat[ur] infirmitas q[ui]a redd[it] aiā infir-
mā et impotentē ad resistend[um] motib[us] carnis. Vocat[ur] ec[on]tra feditas. q[ui]a
maculat aiā. Vocat[ur] ec[on]tra p[er]nit[us]. p[er]t[em] otinūā inclinat o[mn]i appetit[us] ad
malū vocat[ur] ec[on]tra corruptō q[ui]a ducit ad nihilū. et ad p[er]t[em] Si v[er]o op[er]at[ur]
ad corp[us] vocat[ur] lex carnis eo q[ui]a lege d[omi]ni a carnē sic i[n]fligit. Itē vo-
cat[ur] lex mēbro[rum] q[ui]a mouet mēbra ad occupiam Vocat[ur] ec[on]tra fomes q[ui]a
fouet p[er]t[em] i[n] carne Vocat[ur] ec[on]tra stimul[us] carnis q[ui]a stimulat carnē ad
p[ri]mos mot[us] et animū ad cōsensū. Itē op[er]at[ur] ad p[ri]mū ho[m]in[em] a q[ui] d[omi]ni h[ic].
et sic vocat[ur] p[er]t[em] originale. si v[er]o ad totū ho[m]in[em] op[er]at[ur] vocat[ur] corp[us]
p[er]t[em]. eo q[ui]a ad o[mn]ia mēbra et organa corp[us] se diffundit. ysa. i. a pla-
ta pedis vsq[ue] ad v[er]ticē n[on] ē i[n] eo sanitas. vt sic corp[us] nat[ur]ale h[ic] ocu-
los aures os man[us] et pedes et cetera sua mēbra et organa. sic corp[us]
peccati o[mn]ia illa h[ic]. Nā in s[er]uis mēbris et organis corp[us] naturalis
sūt ec[on]tra mēbra et organa corp[us] p[er]t[em]. vt sint oculi i[n] oculis aures in
aurib[us] et cetera. De h[ic] corp[us] p[er]t[em] d[omi]ni. Ro. vj. vt destruat[ur] corp[us] p[er]t[em]. Q[ui]o
vid[et] corp[us] describit[ur]. pul. iij. vbi d[omi]ni. Sex sūt q[ui] cōdit d[omi]ni et septimū
detestaf aiā ei[us]. Oculos bublimes. liguā mendacē. man[us] effun-
dentes. sanguinē innoxii. cor machinās cogitatōes pessimas.
pedes veloces ad currend[um] i[n] malū. testem fallacē. et eū q[ui] seminat
i[n]t[er] fr[atr]es discordias. hec cū destruu[n]t. d[omi]ni destrui[n]t corp[us] p[er]t[em]. Ista
em[en] insūt o[mn]ib[us] nob[is] lic[et] in magnis sc[er]is p[er] fortissima exercicia a deo
debilitent vt raro audeāt caput erigē. nūq[ui] t[em]p[or]e perit[ur] extinguit[ur]
Nā d[omi]ni h[ic] d[omi]ni iud. iij. p[er]t[em] sūt gētes q[ui]s d[omi]ni dereliquit. vt crudis
in eis i[er]lem. et discēnt filij eor[um] certare cū hostib[us] et h[ic]e ofuēt[ur]
diez p[er]liandi. v[er]ū b[er]i. Quantūlib[et] manēs i[n] corp[us] p[er]feceris erras si

putas vicia mortua et non magis oppressa velis nolis intra fines tuos
habitat iehuseus subiugari potest exterminari non potest. et nescio. non enim
virtus cresceret si iste nihil penitus impugnareret quod medium vitiis tenet
virtus. Vnde utilis est eorum impugnatione si tamen non fiat eorum expugnatio
ut nos vincant. quod ne fiat. Ideo magni sancti validis clamoribus ex
sona totius humani generis interpellabant ut eos ab huiusmodi febribus li
beraret. hic psalmus. Misere mei deus quoniam infirmus sum. sana me. quoniam tur
bata sunt ossa mea. hic psalmus. Licet in utero sanctificatus dixit. Sana
me domine et sanabor. Quorum clamoribus dominus misertus dei. Osee xiiij.
Sanabo ditiones eorum diligam eam spontanee. Sanat autem dupliciter. scilicet
dupliciter statum vivendi. scilicet in presenti et in patria. hic ad utilitatem. in
patria ad plenam et perfectam sanitatem. Quicquid dico quod deus sumus medicus
sanat hic ad utilitatem. quia penitus non extinguit. sed ita sanat
ut homo infirmitatem sentiat. sed non deiciat ut per hoc quod
sentitur simus humiliores. et per hoc quod impugnat et non
expugnat simus in meritis ditiores. infirma enim merita nobis de
pirent. si nichil nos penitus impugnet. hinc psalmus. xx. Livor vultus
absterget mala. sicut enim per luorem memores sumus vulnerum
sic et per infirmitatem memius nos peccasse. hinc etiam dicitur.
quod lazaro suscitato in facie pallor. relinquatur ut per pallorem me
misset a domino se a mortuis suscitatum. Sunt autem tres me
dicine per quas deus sanat homines in presenti scilicet per sa
cramenta documenta. cordis sui incitamenta. Primo dico sanat
dominus per medicinam sacramentorum. et maxime per sacramentum
corporis christi quod proprie est et dicitur medicina. de quo dicitur
Ecclesiasticus. xxxviii. Altissimus de terra creavit medicinam. quod proprie
de corpore domini dicitur. quod ex pane que de terra nascitur
altissimo domini consilio est confectum. unde augustinus. Medicina est
celeste et venerabile sacramentum. hinc Bernardus. Duo sacramentum
corporis domini operatur in nobis. ut videlicet sensum mutat
etiam in gravioribus peccatis tollat omnino consensum et subiungit.
Si quis vestrum non tam crebros ut solebat nec tam a crebros
sustinet iracundie motus invidie luxurie ac ceterarum gratias
agat corpori et sanguini domini nostri ihesu christi. quemam vir
tus sacramenti operatur in eo. Vnde dominus albertus exponens
hoc verbum Ecclesiasticus. xliij. Medicina omnium infestatione nebule
dicit quod forma panis infra quam corpus domini continetur nebula
vocatur. que medicina est preseruans ab omni infirmitate et sub
iungit hic cibus sanus ex operatione. quia operatur sanitatem in
homine ipsum in comunione sumentem deuote. Secundo sanat
nos deus medicus per medicinam documentorum omnia enim
que mandauit dominus que predicauit. que aliud sunt. quam medicamina
animarum. unde Sapientia. xvj. dicitur. Neque herba neque malagma

sanat illos. s; tuus dñe s;mo. q̄ sanat oīa hinc auḡ. O medicina oī
 bus cōsulētē. oīa tumētia cōpmentē. oīa tabescentia reficientē. oīa
 supflua rescantē. oīa nccia custodientē. oīa p̄dita repantē. oīa
 deprauata corrigentē. vñ hñ addidit ille s;mo; dñi eē medicinā
 q̄ dicebat mat̄ viij. tñ dic v̄bo r̄ sanabit puer me; . Tercio sanat
 d̄s medicus p̄ cordis sui m̄tamētā h̄ est p̄ cordis affcōes q̄ sūt
 vtutes vt ē ei; pietas. benignitas m̄ia r̄ caritas q̄ cor suū exubare
 faciūt ad om̄z gr̄az exhibendā. ut q̄ntūcūq; faciliē cor ei; n̄ris p̄
 cibus pulset. oleū sue gr̄e n̄ris vlnerib; infūdāt. vñ de ei; m̄ia.
 q̄ ip̄a sanat d̄z. Sap̄ xvi. m̄ia tua adueniēs sanabit eos. de oīb; .
 at̄ subdit̄ ibidē infra sb̄az tuā r̄ dulcedinē tuā q̄ infilios hēs oī;
 Debas. s. sanādo ifirmitates n̄ras. vocās dī affcōes siue ei; virtu
 tes sb̄az suā. eo q̄ n̄ insūt accidentalit̄ sic nob; s; insūt ei; eēncialit̄.
 qz nō sūt aliud n̄ de; . hijs ḡo trib; sanat d̄s medic; in hac vita p̄
 egrinatōis n̄re ifirmitates dispensatiue tñ de eis in nob; aliq̄
 lic; tenuit̄ derelinquēs vt huīliores cauciores nobis ip̄is agm̄to
 res p̄maneam; dic̄ at̄ dñs albert; qz d̄s sanat q̄tuor. s. ab ifir
 mitate p̄suādo cām ifirmitatis expellēdo sanitatē p̄ditam rep
 ando. sanitatē repatam cōsuādo. h̄ q̄tuor p̄ om̄z gr̄az d̄s opat̄
 in nob;. qz p̄ gr̄az ab ifirmitate p̄suamur. vel ifirmi iam facti p̄
 gratiam sanamur et iā facti p̄ gr̄am cōsuamur Vltimo sanat d̄s
 medic; i patria ad plenā r̄ p̄fectā sanitatē vt ibi sanati i p̄petu
 um nūq; aliq̄ de ifirmitatib; vel q̄buslib; molestijs sentiam;. .
 r̄ h̄ ē qd̄ p̄mittit nob; d̄s p̄ ysa. xxxix. v̄ d̄z lōge effagabunt̄ q̄ ab
 sorbebat̄ te. h̄c apok. xxi. d̄z. absterget d̄s om̄z lacrimā ab oculis
 sc̄oz r̄ mors n̄ erit ultra neq; luct; neq; clamor neq; null; d̄z
 lor erit ultra q̄ p̄ma abierunt. Ad quā nos perducāt .

Symeonis et Iude .

ymon fr̄ n̄r sc̄io qz vir est cōsili; ip̄m audite. i. Mach. ij. dic̄
 bi. Nec studiū actōis bone nec ocū cōtēplatōis sc̄pe. nec
 lacrima penitētis accepta esse potuerit illi. q̄ tanti hūit̄ obedīaz
 vt vitā ip̄az qz obedīaz p̄dere voluit. vñ ex his q̄ passus ē x̄ps dī
 sc̄ipul;. q̄nta nos. q̄ puri hoīes sum; opteat p̄ obedīa p̄peti p̄
 q̄ r̄ is qui d̄s ē n̄ dubitauit mori. Verba ḡo p̄posita lic; venabilis
 p̄r matathias suis d̄bulib; de symeone filio suo dixerit Nos tñ
 verba p̄dicta p̄ sensū misti cum alci; intelligētes exp̄sona x̄pi ad
 celum ascendētis ip̄a accipim; nec immerito. Matathias em̄ in
 terpretat̄ donat;. signās x̄p; qui sup̄ oīa dona ē datū optimum
 descendens a patre luminū vt ait iacob; qui ascendēs in celum
 postergum de symeone ap̄lo dixit oībus nob; v̄bū p̄positū s;mo
 fr̄ v̄r sc̄io qz vir cōsili; ē ip̄m audite. Ac si dicat. Quia meā corpale
 p̄ntiaz habere n̄ potestis audite v̄r m̄ frat̄rē tanq; me ip̄m q̄ me
 is cōsilijs ē imbutus. Volētes ḡo gl̄osi h̄z p̄ncipis audire cōsiliū

Sciendum qd in virtute sui nois Symon docet nos obedientiam
 nō qlemcūq; s; debitis a ppendicijs τ circūstācijs adornatā. Nā
 in suo noie qd ē Symon hortat nos obediaz Symon. n. obedies
 dicit i eo aut qd dicit vir filij insinuat nob qd ead obedīa nō deat
 esse nuda. s; bonis circūstācijs eē vestita dicit n. bñ. Obedīa sim-
 plex nō sufficit si suis stipata comitib; nō aderit. τ subiungit Vt
 s^o obedīa plena sit atq; pfcā nccē ē ipaz esse purā volūtariā hūi-
 lem paciētē. fidelē. deuotā dīne dilcōis fortitudīe roboratā. hee
 septē dōcōes i septē psonis pfigurate sūt. q vno eodēq; noie sic
 ex dms colligim⁹ vbis. i. noie Symonis sūt signate. legi⁹ siquid
 de Symone mago. d. Symone cyreneo. d. Symone lepro. d. Sy-
 mone machabeo. d. Symone petro. d. Symone chananeo q i ma-
 rib; ē. d. Symone onije filio. septē q p dicit⁹ pfigurāt nō oīs oīa
 s; aliq; aliq. qdā remotie. qdā positie ista p ordmē psequētes. p^o
 dicit⁹ qd obedīa ad h⁹ vt sit efficac. deb; eē pura. vt sol⁹ de⁹ sit i cā
 q ē causa causalissima qdō. n. ex deū agit nō valet. Sūt. n. aliq; q
 oclm osidat oīs ex deū ad qstū rei tpalis inflectūt q soli⁹ ambici-
 cū cā pator mādatīs obediūt istu Symonē magū induūt d q
 d; Actū. viij. Cū vidisset Symon qd p impositōem man⁹ aploz
 dare⁹ spūs scūs obtulit eis pecuniā di. Date mī hāc ptātem. vt
 cuiūq; iposuerō mā⁹ accipiat spm scm. Petr⁹ dixit ad eū. Pec-
 cunia tua tecū sit impdicōz. qm donū dei existias pecunia possi-
 dere nō ē tibi ps neq; fors i smōe isto. cor. n. tuū nō ē rectū corā
 deo vñ Mat. vj. Si ocul⁹ tu⁹ simplex fuit totū corp⁹ tuū lucidū
 erit. oclm intecōz vocās. qd exponēs itm bñ. di. Sūt qm nō est sim-
 plex ocl⁹ τ recepit mercedē suā Scdō obedīa ad h⁹ vt sit efficac
 debet esse volūtaria vt m difficilib; p mpte τ hylarit impātib;
 obediam⁹ nō tāq; hoīb; s; sic deo placē p oīa cupientes / coacta
 em obedīa nō h; meritū apud deū. hmc. j. palipp. viij. d; Sicut
 deū τ suas ei corde pfcō τ aīo volūtario qd ec petr⁹ ap⁹. hor-
 tat⁹ di. puidentes bona non coacte. s; spontanee. sm deū neq;
 turpis lucrī grā. s; volūtarie vt testiomū pauli. ij. Cor. vj. ncb
 possit veracit adaptari di. Testimoim illis phibeo qd supra ver-
 ticē volūtarij fuerūt. S; notād qd nō oīs obedīa deb; eē simplex
 volūtaria. Cū. n. aliqd de pspertis τ delcābilib; picipit. vt cū ali-
 cui epātum vel abbiām vt accipiat picipiat. talis obedīa nō dēt
 esse simplicitē volūtaria. s; sm qd h ē sm aliqd. i. sm volūtate dei
 qd Gre pulchre nob insinuat ita di. Obedīa si de suo aliqn aliqd
 hēat nulla ē. aliqn aut si de suo aliqd hēat minima ē vbi grā Cū
 h⁹ mūdi successus picipiat cū loc⁹ supior ipaf is qui ad picipien-
 da h obedīt obedīe sibi vtutem enacuat. si ad h ec exapāo desi-
 derio anhelat. non enim in hac re ipse obedīt sed suo desiderio
 obedītur. Rursum cū mundi despect⁹ picipitur. cū obprobria

M^o A^o de obia
 p^o p^o

27 p^o

atruelie vel ee dāna q̄libz iubentur nisi h̄ et exfemetipo amm̄ ap
petat obedie sibi meritū minuit qz ad ea que i hac vita despecta
sūt inuit2 nolēs qz descēdit. d3 8° obedīa m̄ adūsis de suo aliq̄o
h̄re. et rurſū i p̄spis de suo aliq̄o n̄ h̄re q̄ten2 m̄ adūsis tāto glo
sior fit q̄nto d̄mo ordi ee ex desidio iūgīe. et m̄ p̄spis tāto fit veri
or. q̄nto m̄ p̄nti ip̄a q̄z d̄mit2 p̄cipit glia fūdīt ex mēte sepat. Si
8° obedie palinā app̄hend2 vacit̄ mtimur p̄spis hui2 sc̄li ex sola
visiōe inuiti. adūsis at̄ ex deuotōe militem2. et sic p3 quō deat ee
volūtaria. S3 h̄ey p̄laton̄ mādati multi obediūt s3 inuiti et sp̄
cū murmure. q̄ n̄ solū n̄ acquirūt meritū. s3 penā murmurantiū m̄
currūt. Itij tales iduūt symonē cyrenē. q̄ inuit2 crucē d̄ni por
tauit et eandē i angaria baiulauit. 3° obedīa dō ḡta. d3 ee huilis
q̄z illi exsoluūt. q̄ p̄teritorū malon̄ suon̄ meores. et p̄ h̄ huiles eo
d̄mis mādati huilit̄ obediūt. q̄ p̄ obedie bonuz ad deū se posse
redire ofidūt. recogitāt. n. q̄ sup̄biēdo de paradiso eiecti sum2. et
iō sp̄ant se p̄ obediaz huilē reuisuros. ap̄t qd̄ nob̄ maḡs p̄ctorib2
d̄suli. Ec̄i. vij. Huilia valde. sp̄m tuū. qm̄ v̄m̄d̄ca carnis ip̄ij is
ms et v̄mis et iō tanto āpli2 et p̄fūdus se huiliāt. q̄zto se peccado
d̄ deū meminerūt erexisse. Isti 8° symōz le p̄sū induūt. q̄ cū deū
iuitauit le p̄sus n̄ erat. s3 qz filiat solo noīe le p̄sus vocat2 sic isti
nomē sibi retinēt p̄ctorū. q̄ ee dei p̄piciato p̄cto nesciūt esse securi
q̄. s. huilitas ē q̄zto filie p̄fūdior tāto dō acceptōz de hac huilita
te itēz di. b̄i h̄o h̄oī ap̄t deū se subiciēs d̄mittit ei bonā volūta
tē suā m̄ deo formādā m̄ sensu et sp̄ū huili qd̄ ee p̄f̄i faciūt ip̄o
b̄i. di. p̄f̄i quiqz et sp̄uales cū ad robur et firmamētū puemūt v̄tu
tū p̄ obedie et subiectōis v̄tutē p̄mūt se sp̄ ac deiciūt i id q̄z i p̄
entiū ē. et v̄n̄ infra se descēdūt. idē ascēdunt s̄ se et huiliādo se p̄
ficiūt. Quāto obīa n̄ra d3 ee patiēs q̄ vidz pacia sp̄ m̄ oī obīa licz
sit n̄cīa m̄ his t̄n̄ m̄ q̄bus null2 fruct2 nulla vtilitas agnoscit̄ fre
q̄nti2. erim2 ipaciētes murmurātes et dicētes vt q̄z iubemur. h̄o
facē q̄ vtilitas m̄ h̄ f̄co n̄ attendētes qz si nulla ē vtilitas m̄ execu
tōis eff̄cu. ē t̄n̄ vtilitas m̄obediētis aff̄cu. v̄n̄ b̄i. Sūt aliq̄ q̄ m̄ his
q̄ videntē licita obediūt. s3 si q̄qz m̄m̄ licitū m̄m̄ vtile a p̄ore vi
deat̄ miūctū licite d̄ dicē posse credūt. n̄ adūtentē obediām ab
rahe vel iob̄is h̄emite. q̄ lignū aridū riganit. et sicū aīare voluit
vel certe mucci abbat̄is. q̄ ap̄t obediaz filiū suū m̄ flumē iactare
voluit. Vel illi2 q̄ filiū suū m̄ libanū ardentē ap̄t obediaz misit.
In q̄bus oīb2 n̄ solū nulla vtilitas visa ē. s3 ee crudelitas et res il
licita videbit̄ m̄ q̄ n̄ dicim2 qz m̄ oī illicito sit ḡnal2 obediend2. qz
nunq̄z i his m̄ q̄bus ledit̄ d̄scīa obedire tenemur. v̄n̄ b̄i. p̄fectam
obediaz diffimēns dicit p̄fecta obediā sit maxime m̄ iāpiētē iōi
sereta. h̄ ē n̄ discernē. q̄q̄ p̄cipiat. s3 ad h̄ t̄m̄ i m̄ti vt fidel2 fiat cō
a maiore p̄cipiat m̄ hijs 8° q̄ talit̄ vt d̄cm̄ ē illicita videntē i d̄est

inconuenientia obediens ē et h̄ agētes induim⁹. Simonē machabeū
S3 nō in t̄libz illicitis q̄ fieri opteat cū pctō. vñ cū d̄r sit illicitū
s3 qd̄ inutile ē siue incōueniens i illo obedire expedit s3 n̄ i illo qd̄
faci2 cū pctō di. bñ In p̄fci cōdis et i firme p̄sus volūtatis iur
ciū ē statura scior̄ studiosi2 discute h̄ere ad singla q̄ m̄iugunt
et exigē d̄ q̄bus libz rōez male et suspicari de oī p̄cepto cui2 cā la-
tuerit. Quito obediā n̄ra sit fidelis vt i hijs q̄ facim⁹ p̄ obediāz
verā fidē teneā n̄ q̄cūq3 fidē loqr̄. s3 eā q̄ ē affectuosa et oim̄ vtu-
tū emulatozia qz q̄tūcūq3 magna sit obediā. nulla tñ est. si non
sit s̄ fidē petrā fūdata. de hac. n̄. fide di. aug. Nō ē alia iusticia
hoīs in hac vita n̄ ex fide viuē q̄ p̄ dilcōez opa. De q̄ ec̄ di. Gre.
Sic sup̄ fūdamētū fabrica sic sup̄ra fidē opa d̄struunt Vera autē
fides ē q̄ in h̄ qd̄ v̄bis dicit moribz n̄ tradidit. Fidei ḡ vitatē in
n̄re vite d̄fidatōe debet agnosce. tūc. n̄. v̄re fides sū si qd̄ v̄bis
p̄mitti opibz adimplē q̄ videlz i n̄ris p̄fectibz recipit in crēmē
tū fidelē ḡ fidē n̄re obediē tanq̄ fūdamētū substernētes Simo-
nē petrū induim⁹. q̄ p̄t̄ fidei firmitatē d̄cūs ē a d̄no petr⁹ Sexto
obediā n̄ra debet esse deuota. vt in deuotōe feruētēs cū affectu
deuotissime qd̄ p̄cipiē impleā sp̄ p̄ oculis h̄ntes. nō tam id qd̄ a
sim⁹. s3 q̄ agendo intendi2. et sic induim⁹ Simonē chananeū. q̄ i
ter p̄taē zelator chanaan. n̄. zel⁹ d̄r idē chanane⁹ q̄si zelator. zelus
em̄ seriosus feruor d̄r q̄ zelū illi h̄nt q̄ in serioso feruore ea q̄ p̄ce-
pta sūt firmiē execunt̄ hos tales q̄ serioso zelo feruēt monz. Bñ
Nō vos t̄reat hūane fragilitatis defect⁹. si qñ sarcina m̄dator̄
vires n̄ras excedē vidēat et scitate qz q̄ d̄fidūt i d̄no mutabūt for-
titudinē. n̄ ē in nobz s3 in deo debz ee fortitudo n̄ra et in ei⁹ obedi-
te fortitudie. Cui igi2 alicui fr̄ aliqd̄ ḡue p̄cipiē. dicat vt̄lis fr̄
in corde suo fortitudo mea de⁹ me⁹ et d̄ns me⁹ et iō hūano defcū
aggrediar qz d̄ma fortitudo p̄ficiet sic d̄ q̄b̄ d̄a in m̄re n̄ra regla
d̄r Mox vt aliqd̄ a maiore p̄cipiē ac si d̄ime⁹ impet̄ morā pati ne-
sciūt in faciendo et sic imitatores isti2 p̄ncipis erim⁹. q̄ res corp⁹
et aīam in obia posuit p̄pter deū. h̄ inferend⁹ est si qd̄ de eius vita
vel passione nolū enarrare Septio obiaz n̄ra d̄me dilcōis fōci-
tudine roborē. p̄ q̄ toti et ex toto accensi et fortitudie reborati
n̄ra obediāz ad formā et exēplū obie d̄ni disponā. De⁹ aut̄ suaz
obediāz floze ēplici adoznauit Obediuit. n̄. p̄ri liberalitē totalitē
dulciē. liberalitē qz i oī sua obediā n̄l vnq̄ p̄t̄ se fecit nec qd̄ sibi
foret vt̄le. s3 qd̄ nobis. Totalitē ec̄ obediuit qz om̄e qd̄ ē ip̄e et qd̄
h̄nt p̄ nob̄ p̄ri in sua obia offēbat n̄l oīo ex oībz sibi suās Dulci
obediuit vt i passiōe crudelissime mortis n̄c d̄ p̄ez n̄c d̄ tōtores
nec d̄ eos p̄ q̄b̄ ptulit marmuraz. sic ec̄ bon⁹ obediēs suā obiaz
deo exhibeat ad q̄d̄raturā et lineā obediē dei n̄ri. sic. n̄. monet et
hortat̄ iud. vij. Qd̄ me vidit̄is facē oēs facite Exēplū. n̄. dedi vob̄

4. 1. 1. 1.

6. 1. 1. 1.

17. 1. 1. 1.

vt et vos ita faciatis. vt ita faciētes iouam⁹. septimū. Symonē. i. Onije filiū q̄ vis mea dñs. inēptat. qz talis et tāta obedia. n̄ p̄t vim nr̄az. q̄ nulla est s; p̄ vim dñi ad implez zc̄.

De eodem.

Vdas fortis viribz a iuuetute sua sit nob p̄nceps at s̄ d̄. aug. Cōfitemur sū om̄ laudātes sū semz ipos accusantes pia ē vtraqz cōfessio. sū cū rephendis te qz n̄ es sine pctō. sū cū il lū laudas. q̄ n̄ p̄t h̄re pctm̄. q̄ v̄ba optime agruūt thēati. p̄posito iudas. n. cōfites sū laudator inēptat. Inq̄bus v̄bis instruimur de duplici cōfessioe faciēda d; fieri de nob. sc̄da de dō. P̄ia ē p̄ cōfētentis p̄a mala. sc̄da laudātes dei b̄nficia d; at vtrqz eē fortis. qd̄ docemur i eo qz iudas fortis viribz d; a iuuetute sua. vt i eo qd̄ ē iudas. moneamur de cōfessioe i eo at qd̄ f̄ctis d; monemur d; cōfessiois bone ad cōe vt sic in p̄ozī sm̄oe. Symō monuit de obedia. cōfiliū v̄o monuit appēdētia. Sic i isto sm̄oe iudas monz de cōfessioe fortis viribz de bonaz ad cōm̄ inuatiōe. Si. n. cōfessio nuda sūit placz. h̄z ḡo v̄bi occasioe duo dicemz p̄ ordinē. p̄o d; cōfessioe put sūgt pctōz accusatōz. sc̄do de cōfessioe put sūgt dei laudatōez. P̄o. n. sūit mala nr̄a exstirpāda. Sc̄do v̄tus dei laudāda. P̄mo cōfessioe pctā purgemz vt p̄ ea d̄cū laudemz qz vt d; Ec̄. xv. Nō est speciosa laus i ore pctōz. Vt ḡo cōfessio de pctis nr̄is faciēda deo possit eē ḡta et accepta a deo. vt p̄ eā statū remissioz pctōz a dño d̄seqm̄ur. q̄iqz d; h̄re circūstātiās ipaz cōfessioz p̄ oīa sc̄rificatēs. d; n. eē inteḡ volūtaria discreta ex cogitata amara q̄ q̄iqz intelligit̄ in hac d̄cōe iudea. ita vidz vt q̄libz illaz l̄raz d̄cōz ite gram rep̄ntz. q̄ si oīa duemūt nr̄az cōfessioz sc̄rificat̄ sic d; in p̄s. Ea c̄ta ē iudea sc̄rificatō ei. Mc si dicaz iudea. i. circūstātie. p̄ has l̄ras desiḡte ē sc̄rificatō cōfessiois. i. sc̄rificat cōfessioz. p̄o ḡo vt nr̄a cōf̄o sc̄rificz. i. sc̄ctos nos efficiat d; eē inteḡ vt oīa d̄missa sine ex ceptōe sine dimmutōe fidelit̄ exponamz. h̄z facē monemur in p̄s. Effūdite corā illo corda v̄ra glo. effūdite. i. totū ex̄ fūdite. Tre. ij. Effūde sic aqz cor tuū aug. Caueas ne verecundia ductz diuidas cōfessionē qre qz deus sūme bonus et sūme p̄fectus non potest op̄ facē imp̄fectum aut. n. totū boiez sanat aut m̄bil vnde vsus. Larga dei pietas remā nō dimidiabit. Aut m̄bil aut totū p̄piciando dabit. et racō h̄z ē. qz si oīa dimittēt vno retēto zc̄ h̄z lo ad̄ eēt ausus a deo. et h̄z p̄ma d̄cō sūḡta ē p̄ p̄mā l̄ram i i hac d̄cōe iudea. Sc̄da cōfessio nr̄a dēt eē volūtaria vt ex p̄a deuocōe motus cōfiteat̄ seipm̄ sincē et volūtarie accusans vt sit sic cōfessio Mchoz q̄ coactz ē qd̄ fecerat cōfiteri. vñ p̄s. Ex volūtate mea cōfitebor ei. h̄c Ec̄. xxvij. Cōfitebis viuēs viuū et sanū. Qui. n. viuus et sanū cōfitetur. volūtarie vtiqz cōfitetur m̄bil. n̄ est dño gratum qd̄ cōactū dño exhibet et h̄z circūstātia cōfessiois i l̄ra v̄ que est

p̄m̄ p̄ile

cōfessio p̄ndz d;
h̄z q̄iqz

p̄m̄

fm i hac dcoē iudea denorat. Tercia cōfessio nra d3 eē discreta
ut disticte r sepati pctā singula cōfiteat. de q̄ discrecōe dic̄ ps̄.
Lauabo p singulas noc̄. lec̄. me. la. m. st. m. rigabo. Mc si dicac le
ctū cōscie mee lauabo p singulas noctes. i. p singulas tenebras
pctōz. vñ Tre. iij. Diuisiōes aq̄z deduxit ocul2 me2 qd̄ expoīs
sḡ. dic̄. Diuisas ex ocul2 lac̄mas duci2 qn̄ pctis singul pemptōo
r cōfiteōo. distictas lac̄mas dō dam2. r h̄ circūstātia in lra d. m
telligit̄. q̄ in iij. loco h2 d̄ cōis iudea ordmē suū tenz. Quāto cōfessio
nra d3 eē excogitata siue pmeditata ut n̄ q̄cqd̄ in buccā venit
euomam2. h̄ cū maḡ pmeditatōe q̄ cōfiteōa sūt p̄cipianē r h̄ fa
cē mouemur Ec̄. xxxv. cū d3 p̄curre p̄oz i domū tuā r illic aduo
care r illic age cōceptōes tuas qd̄ r fecit. Ezechias cum dicebat
Recogitabo tibi oēs ānos meos i amaritudie aie mee. hic jē. iij.
Muscultau. n̄eo q̄ bonū ē loqui. null2 ē q̄ agat p̄niam sup pctō
suo dicēs. q̄ feci. jē. ysa. lvij. Nō ē q̄ recogitz i cōde suo. S3 vt ait
bh̄. Sūt q̄ q̄si fabulā cōfiteōo narrāt pctōz suoz hystoriā r egtu
dmes aie sue sine cōfiteōe enliant. r h̄ circūstātia in q̄rta lra h2
d̄ cōis iudea. s. e. collocat̄. Quāto cōfessio nra d3 eē amara ut tanq̄
re2 distictō dei iudicio se rep̄ntz cōfessioz suo tanq̄ deo sup oi
b2 cōfessioib2 suis amarissime se accusans qd̄ fatiebat job. x. di.
loqr̄ in amaritudie aie mee dicā deo noli me cōdenare Ezech. xxj
In amaritudie i gemiscēs. It̄ jē. lv. Statue tibi speculā. pone ti
amaritudinē dirige cor tuū in viā directā in q̄ ambulasti ad quā a
maritudinē facillie p̄ venim2. si dāna q̄ ex pctis incurri2 r maxi
me dei offēsz iusto pondē estimam2. Si s̄o has v. circūstācias
p̄ quoz lras h2. d̄ cōis iudea de siḡtas in nraz cōfessioz assumim2
erit vtiq̄ ista iudea sc̄ificatō nra. Induam2 s̄o cōfessioz istā cum
suis ap̄pēdicijs cōfiteōes d̄no et dicē. illō. ij. palp̄. xxxvj. Tu d̄ne
fm bonitātē tuā p̄misisti p̄niaz remissiois pctōz r tu d̄ne iusto
rū n̄ posuisti p̄niaz iustis. Abrahā ysaac et iacob. hijs q̄ tibi nō
peccauerūt. peccani sup nūez harene maris. r multiplicatē sūt
miqtates statuēs abhoiātōes. r multiplicās offēsiōes. r nūc fle
cto genua corō mei p̄rans a te boiātē ate boiātē tuā d̄ne pec
cāni d̄ne pe. r iūqtates meas agnosco. Detō rogās te d̄ne remit
te m̄ si sic cū hac iudea ex pfūdo cordis cōfitebimur d̄no oim̄ in
iquitatē. nraz n̄ recordabit̄ āpli2 r erit ista iudea sc̄ificatō nra
qz benign2 r misericors ē r placabil sup malitia. r mistus nri di
cet nob̄ illō jē. xlv. Iā placat̄ sū sup malo qd̄ feci vob̄ r subiūgēs
illō. ij. Re. xxij. Sufficit nūc cōtine manū tuā. s. a cōfessione pctōz
It̄ p̄. xv. Sufficiat tibi lac capraz. q̄ p̄ capras n̄ pctā. q̄ p̄ lac
n̄ cōfessio. q̄ d̄ pctis tāqm̄ lac d̄ capris extrahit̄. ac si dicat sufficiat
tibi cōfessio pctōz. inq̄z v̄boz v̄tute. infundit̄ nob̄ plēa r p̄fecta
missio oim̄ pctōz. q̄bus dimissis aīa q̄ esse non poterit leniēs

2^m p^{te}
off^o laudis h^o
quod q^o q^o

2°

2°

3°

oſciam ſerenatam. ſtati oultit ſe ad oſſioez laudis refens gr̄as
largitozi. Sic. n. iubemur i p̄s. Immola dō ſacrificiū laudis ⁊ il
lud ſacrificiū laudis hōzificabit me Sc̄o g^o dōm ē dō ſc̄da oſſio
ne. ſ. laudis. h̄ at oſſio laudis diuſificat ſm diuſitatē eoz p̄ q̄
bus dño oſitemur Sūt at q̄nqz ḡna laudis Cōſitemur. n. dño lau
des ex creat̄az ſpeculatōe. ex b̄nificioz oſidatōe ex eoz q̄ p̄ nob
m ſeipo fecit d̄s eſtimatōe. n̄re gl̄ificatōis meditatōe ⁊ ex di am
miratōe. Dño dico laudes oſitemur ex creat̄az ſpeculatōe. cum
duota mēte ſpeculamur creat̄as iſtas cōpales. magtudinē. pul
critudinē multitudē eaz admirātes n̄ce ē ex eaz ituitu eaz ar
tificē collaudare. ſic cū videm^o mirabilē imaginē b̄n ornata ⁊ de
centē patā. laudam^o artificē q̄ h̄ac fecat iux illud Ec̄c. ix. In ma
nu artificū opa laudā^o q̄n ſpeculatōz docz b̄n. ēa m magno ope
ope h̄2 mōi oſidare debem^o. vidz qd̄ ſit. quō ſit. ad qd̄ ſit oſtitut^o
⁊ m eē quid re^o m effabilis potētia d̄m d̄at qz tā mag tam multa
tā multiplici tā pulc tā magfice ſūt creata. In medio at ſapia
ſinguloz relucz qz h̄ ſurſū. illa vō deoſū. alia at i medio ordina
tiſſime ſūt locata. Si illo ad qz fcs ſit mediteris occurrit tā vtiliſ
bemgras tā bemg vtilitas. q̄ eē mgtiſſimos q̄sqz p̄t obruē. potētif
ſime g^o ex m̄bilo oia ſapiētiffime pulc bemgmiffime vtilia ſūt crea
ta. Quis g^o h̄ oſiderans ſe p̄t ad oſſioē laudis oſtinē. laudātes
dñz ⁊ dic B̄n c̄ia fecit. Sc̄o laudes dño oſitemur dño ex b̄nifici
oz oſidatōe cū. n. oſidamus. q̄nta nos m̄ia p̄uenit. qz bemgne ex
ſpectauit. qz dulciē mala n̄ra idulſit. qz crebris viſitatōib^o p̄mo
ilit. q̄ntas mgtitudies diſſilauerit q̄ntas actōes b̄n agēdi miſtra
liit. q̄s ſe m̄ hon oſidatōe oſtinē. valeat a oſſioē laudis ⁊ gr̄az
actōe nēpe vt ait b̄n. Qui ex iſtoz ituitu n̄ uouet. n̄ excitat n̄ mō
dormit h̄ mortu^o ē. itē b̄n. Felix aia q̄ b̄nificia dei ſibi colligē ⁊ añ
m̄tis oculos dig cū gr̄az actōe reducē curat n̄ dubiū q̄n excitz ad
laudāz b̄nificioz oſideratō ⁊ itez. Sic onerat me b̄nificijs. ⁊ mi
ſatōib^o ſuis d̄s obruit vt ad on^o ſentire n̄ poſſum n̄ dona ſua de
hac oſſioē d̄z m̄ p̄s. Cōſitebiſ tibi cū b̄nificijs ei. ac ſi dicat Cum
q̄s b̄nificia ituet. facile ē laudare eū q̄ otulit illa. Tercō oſitemur
laudes dō ex eoz q̄ m̄ſe exhibuit nob eſtimatōe. cū. n. ei^o b̄nificia
alci^o intuētes eſtimam^o qz q̄nta ⁊ q̄lia iſe ⁊ p̄ſe exhibuit nob de^o
merito. n̄ capim^o nos p̄leticia oſidantes. tā iēſtimabilē. ineffabile
cumulū gr̄az. De^o. n. dedit ſeipm nob triplz m̄ incarnatōe ad re
dēptōz. m̄ cibo ad redēptōz oſfortatōz. m̄ ſpū ſc̄to ad ſc̄tificaz
tōz ex q̄n eſtimatōe affcs hoīm ita dilataē magficate iſlāmaē vt i
ij. Re. vij. Magficate nōm tuū d̄s vſqz m̄ ſemp̄iternū. qz ſic ſap. xix
d̄z. magficaſti pplm tuū ⁊ hōzaſti. ⁊ ſic m̄ ſamēs hō m̄ affcū oultit
ſe ad om̄z hoiez di. Magficate dñm meū exultate nōm ei^o. m̄io

ipm Ac si dicat sic ipse se puum et huilem propter nos fecit sic nos ex ipso
ipso faciamus eum magnum ut quanto maiorem se pro nobis fecit tanto maiorem
ipsum in affectu nostro faciamus. unde beatus. Quanto pro me puum se fecit tanto in
maior est et quanto pro me vilior tanto in carior de hac confessione dicit in psalmo
Confitebor tibi in seculum quia fecisti et illud Confitemini domino quoniam bonum
nec non abyssus infinite bonitatis sue fidelissimum cor suum coegit
nunc se totum tibi et totiens exinamisset. Quarto confiteamur laudes
domino ex glorificationis nostre meditatione suspensi. non pro meditatione illius
tam eterna glorificatione quam participes erimus donec nasce. et quod iam imergimus
in abyssum glorie dei. quod cum sit eterna in eternum erimus gloriosi. huius et filia
si adiuti per gratiam meditabimur merito deum ex profundo corde laudare
tibi et laudando confitemur tibi laudes dicentes. Confitebor tibi domine
deus meus in toto corde meo. quia quia glorificabo nomen tuum in eternum. Ac
si dicat propter hoc tibi laudes confitemur. quia ad hoc nos creasti ut in fami
lia tua deputati te debeamus laudare in eternum. nos enim sumus illi deus quibus
deus dominus per psalmum. xlviij. populum istum quod in formam laudem mea narrabit
de hac nostra gloria dei. Ibi cum felicitatis ibi supereminens gloria
ibi super effluens beatitudo. Quinto confiteamur domino laudes exprimus dei
contemplatione et quia ad verum sue essencie in hac vita nemo contemplan
do proficit dei domino ad Moysen. Non videbit me homo et viuet. id est
bonitatem pietatem. benignitatem. caritatem. humilitatem. sublimitatem am
remur et admirando contemlemur. quosque in deum suspensi ad maiestatem
stuporem. ad caritatem feruamus. ad eternitatem sustineamus. ad abyssum
iudiciorum pauemus et reuerti ad nosmetipsos in ebrietate spiritus dicamus
Confitebor tibi quia mirabiliter magnificatus es. et in seculum. Laudate eum
in magnitudine multitudinem eius. quia singulorum iam dictorum magnitu
dines sunt infinite. et quia eadem omnia in singulari nullo ponuntur ex hoc inuicem quia
vnum omnia sunt in deo. quia ex hoc inuicem quia magnitudo ponitur in singulari. Lau
demus ergo deum in magnitudine caritatis bonitatis pietatis que in deo
sunt infinita. unde Gregorius. postquam verbum exposuit dei. Ille deum in multitu
dine magnitudinis maxime laudat. quod se succubet in eius laudis exple
tione consistat De hac confessione dei beatus. Prima et maxima contemplatio est ad
miratio maiestatis et hoc requirit cor purgatum ut avicenis libere atque ex
ornatum peccatis facile ad superna leuet in eundemque per aliquas mo
dulas stupore et extasi suspensum teneat admirantem. Prima con
fessio vocatur laudatio. Secunda gratiarum actio. Tercia magni
ficatio. Quarta admiratio. Quinta superexaltatio siue superglorifi
catio. De quibus ultimis duobus dicit Dominus. xxx. Benedictus es in tem
plo sancto glorie tue. et superlaudabilis et superexaltatus in secula. Tunc autem
maxime superexaltatio in cordibus nostris gignatur. quoniam ipsa deus in eum
proficit. ut vires nostras et posse nostrum violenter quodam affectu transgrediat. non
manens infra terminos suos. sed plus laudare voluit quam possumus discer
rentes et verba quarentes per quam affectum nostrum in iam dilatatum et magnificatum;

valeam⁹ expm⁹ & cū nō valeā² v̄ba equalētia affc̄m inuenire defi
cū⁹ in loq̄do & h̄ e q̄d d̄r. Eccl̄. xliij. Glorificātes d̄nm q̄tūcūq̄
poteritis sup̄ualebit ad h̄ b̄ndicentes d̄nm exaltate illū q̄tū po
testis. maior ē. n. oī laude. Et subiūgit Ne laboretis nō. n. p̄p̄he
detis q̄s videbit eū sic ē abmicō. Mlta abscondita sūt maiora h̄ijs
pauca vidim⁹ h̄ g^o de⁹ p̄maxia laude accipit. cū discurrentib⁹
nobis nulla v̄ba muem⁹. q̄ affc̄m n̄m expm⁹ valeant deficim⁹
obmutescendo in h̄ affc̄u fuit sp̄sa. i. Can. cū dicebat dilc̄² me⁹
m̄ & ego illi in q̄ truncato smone multū dicē voluit & min⁹ dixit
de hac laudis d̄fessione di. Gre. d̄me laudis fca. tūc veri⁹ explē²
cū h̄ nos explē n̄ posse agnoscī⁹. Tūc faci⁹ laudes ei² loqm̄r
cū ab h̄ijs obstupescendo obmutescim⁹ q̄ laudē nos doceat sa
piencia p̄ris ihs xps rē

De oibus sanctis

Emores estote quō salui facti sūt p̄res n̄ri. Mach. iij. dicit
Aug. Sic de⁹ in celesti ḡha electis suis & dilc̄is p̄bet & ex
hibet se speculū et̄nalit̄ p̄fruedi. sic in vita scōz q̄s p̄mi
sit dat nobis sp̄clm̄ p̄uemēdi. In v̄bis g^o p̄positis ēa possum⁹ itel
ligē Sp̄s sc̄i exhortatōz. exhortatōis inforinatōez n̄re fiducie e
rectōz. Ozimū ibi memores estote i q̄ ad mēoziaz h̄ndā de sc̄is ex
hortatur. fm̄ ibi quō salui sūt i q̄ p̄ exēpla scōz inforinamur. Eccl̄
ibi p̄res n̄ri i q̄ & nos de sc̄itate fiduciamur Cū. n. dicat q̄ p̄res
n̄ri de q̄n carne & sanguine p̄creati sum⁹ salui facti sunt fiducia
n̄ra erigē. vt & nos sp̄em⁹ nos posse saluari. Sciendū g^o q̄ oīm
sc̄tōz sub vna celebratōe venanda solēntas nob̄ apomē ap̄t̄ tuo
sc̄z ap̄t̄ elctōz & imitatōz. Priō dico scōz mēozia nob̄ apomē ap̄t̄
elctōz. vt videlz deuote rimantes & diligēt inq̄reutes singulor̄
vias & vitas eligā⁹ ex oib⁹ q̄z v̄l q̄s valeā² facili² imitari e⁹ vie &
vite sim⁹ magis dispositi di. n. Gre. q̄d licz oīs sancti ad vnū fir
nem sc̄z b̄titudiez tendim̄t diuisi t̄n vijs & exercijs eand̄ sūt b̄tū
d̄mē osecuti. Nā vt id̄ di. p̄riarche p̄ viā fidei. p̄p̄he v̄o p̄ viā sp̄i
Ap̄li caritatis. Martires ostantie. cōfessores sobrietatis. v̄ḡies
p̄ castitatis viā ad celoz regna p̄ncipalit̄ puenerūt. D̄ncipalit̄
aut̄ dico q̄ licz oīs hee v̄tutes oīs sc̄ti habuerūt sic t̄n genalit̄
sūt oīm. vt singule sint ap̄t̄ singlor̄. Nos g^o cupiētes eos sed̄ ad
gloria h̄ sc̄ta exēplaria deuote intuentes diligēt ōsidem⁹ cui v̄
tuti vie & vite nos possum⁹ facili² adaptare. & cui ex oib⁹ nos ha
biliores inuenerim⁹. eand̄ p̄ceteris imitemur. Si. n. oīs hoīes
ad oēz v̄tutū & gr̄az exercicia eq̄lit̄ se habent. de⁹ q̄ mediator est
oīm sp̄uum nō p̄hibēt aliq̄s ab aliq̄b⁹ exercijs. ad q̄ exercenda
alios exhortat̄. Vñ cū vna pte scrip̄ta dicat Vacate & videte qm̄
ego sū de⁹. Si h̄ ad oīs dicēt n̄ i alio loco dicēt in p̄i. xxv. Qui
scrutator ē maiestatis opprime⁹ a ḡha. itē Eccl̄. Maiora te ne q̄si
eris i q̄b⁹ euident̄ innuicē q̄ simpliciorib⁹ simpliciora & s̄biliorib⁹

subtiliora. debiliora remissiora sibi faciliora fortioribus fortiora sibi
qualitate singulorum sunt proponenda et apposita imitanda. Quia autem singuli
proportionata sibi debeant proportionabiliter coaptari docemur. Ecce
xxx. Fortiora te ne scrutatus fueris. sed quae precepit tibi deus illa cogita
sp. No. n. necessarium est tibi ea quae abscondita sunt videre oculis tuis. Quod
evidentem nobis saluator inuit. quod verba et exempla populo ministrans nunc
ad caepetria nunc vero ad motum cacumina ascendit. ut per diuinitate
hominum diuinitatem gratie in predicando populo ministraret. quae diuinitatem. Ap.
inuit fleb. v. Cum quibusdam infirmis dicit. Facti estis quibus lacte opus
sit non solido cibo. et subiungit. Perfectorum autem est solidus cibus. hinc
Gre. in cura pastorali di. Non vna easque exheratatio omnibus congruit quae
nec cunctos parum qualitas astringit sepe namque alijs afficiunt que
alijs prosunt. quae et plures herbe quae sunt animalia nutriunt alia occidunt. et me
dicamentum quod alteri vires minuit. alteri vires iungit. et panis qui vitas
fortium roborat pueros necat. Nec igitur diuinitas quae suare consuevit in di
uinitate morum fuerit et in exemplis sanctorum. ut primum primum maiora maiora
maxima maxima exemplaria mentis suae oculis anteponant. Nec igitur est primum
maxima ante quae omnes sancti sub vna venatione nobis ad memoriam reuocant
ut ex omnibus eorum statim eligamus cui exemplari nos possimus operari
coaptari. Scio omnium sanctorum veneranda solennitas nobis proponit ad
eorum imitationem. ut quae ex omnibus eligerimus in ipso electo discamus quibus
eum passibus et exercitijs sequi debeamus ut eius conuati et nos sancti fieri
valeamus. quae et nos ad hoc vocati sumus ut sanctificemur di. aplo. i. thes.
iii. Non enim deus nos vocauit in immundicia sed in sanctificatione. Quod
autem sanctificari debeamus docemur in hoc nomine. quod est sanctum. quod quibusque
sunt per quae omnia transire nos oportet. si ad magnam sanctitatis vitam cupimus
peruenire. quae sunt ista incitium. mundum. firmum. sanguinem. ignem. quae primum
ponit Ap. tria sequentia dicit. De omnibus nominibus. quantum ponit psalmus. ut pa
tebit in sequentibus. Per primum sanctificationis facti sunt homines bone volunta
tis solum ad hoc habentes positum ostendi. Per secundum significat. sed mundum
dum sancte sunt virgines. Per tertium sed firmum confessores. Per quartum sed san
guinem martires. Per quantum sed ignem apostoli. Quae licet omnia sint omnium
sunt tamen et singula singulorum cum quodam excellentia. verum tamen sanctificamur
si de die in diem per gratiam dei promoti virtute omnium istorum in vnum hominis vitam
perficimus et implemus. ut per primum significat bonam vitam inchoemus
per secundam inchoatam mundum. per tertiam mundatam bonis operibus exercitemus.
per quartam tamen inuitiles sui tribulationes portemus. per quantum significat
vitam nostram in caritate sumamus. Primum igitur significat. per bonum
positum inchoat. secundum per primum et contritum. tertium per bonorum operum
exercitatum. quartum per tribulationem. quantum per dilectum. Cupientes igitur sanctifi
cari primo ingrediamur bonum positum inchoat. in animo nostro firmum
fratuentes. ut relictis vicijs et peccatis velimus domino de cetero cum
omni diligentia ad heredes. quod cum veraciter animi hominis possedit. statim

ex h' inicio sum' sancti. vñ ap'. Ro. viij. Sc' qm diligētib' deū rē
vsq; hijs q' fm' ap'ositū vocati sūt sc'i. qd' expoñs bñ. di. i. v' bo apli
nō te terreat nomē sc'itatis. qm' nō fm' meritū s'z fm' ap'ositū. nō
fm' affectionē s'z fm' intentōz sc'os vocat. Illā. n. q' putas sc'itatē
nec paul' incorruptibilis manens adh' corpe arbitrabat se op-
hendisse. S'z dicit qd' ē g' fm' ap'ositū esse sc'm audi tu si possis
m' corde tuo declinare a malo r' facē qd' bonū ē tenere qd' cepisti
r' pficē sp' m' meli' r' si qd' aliqñ min' recte fecis vt ē huana fragi-
litas nō i' eo p'sistē s'z emēdare p' virib'. eris sine dubio sc'us r' tur-
s'z tibi ad' clamare sit necē. Custodi aīaz meā qm' sc'is sū r' talib'
sc'is fm' ap'ositū vt ait ap'. Oīa coopat' i' bonū. an nō p'cm' qd' hūi-
liat qd' timorātū facit qd' tm' coopat' m' bonū. Si g' h' nomen sc'i-
tatis vacit' cordib' n'ris m'cederit nō differim' ap'ositū s'z sine mo-
ra o'itūmur i' opa. r' sic fm' nomē aggredimur sc'itatis. Secdo notā
dū q' fm' nomē sc'itatis agg'edimur si bonū ap'ositū applicam' ad
opa exhaurientes r' mūdantes o'sciāz acōmissis. qd' cū faci' fm'
nomen p' vt mundum sig't sc'm induimus. vt nō solū sc'i fm' fm'
ap'ositū. s'z fm' q' sc'm mūdiciā sig't sū' sc'i. ad vāz aut r' p'fcāz mū-
diciā m' nob' faciēns septem exercicia req'runt. Optz. n. i' vā p'nia
ocurrē cordis op'unctōz. oris o'fessionē. opis satisfaccōz volūtatis
suspensionē. ablatōz restitutōz offensaz remissionē. oīm istoz
o'tinuatōz. qz si o' oīb' hijs vnū defuit p'nia nō ē vā sane h' dixerit
si tempis optūitas h' admittit. Si vō tps nō adierit. Prima p'ti-
cula sufficit ad salutē. Vñ pleriq' obmissis multis hijs p'ticulis
bñ se p'entuisse estimat qñ tñ p'nia min' h'z nec p' eā q'ū sufficit
sūt mūdari. de q' b' di. pul. xxx. Nec ē g'nacō q' sibi mūda videt
nec tñ lota ē a sordib' suis Q' aut hec septē plenā i' nob' mūdici-
am pficiāt di. Leui. xiiij. Asp'gat' q' mūdand' ē sepcies. Qd' ec' fi-
gurātū legim' iij. R. v. vbi helyze' dixit ad naamā lepsi vade r'
lanare septies i' iordane r' recipiet samtat' ē caro tua atz mūdabil'
qd' spūalit' mūdandis s'z. de hijs septē d' q'bus adhuc s'z Ec'ci da
septē p'tes Q' aut p' mundiciam ad sc'itatē pueniam' o'ndit ap'
ij. Cor. vij. cū di. Mūdē m' nos ab cī m'qnamēto carnis r' spūs p'
ficientes sc'ificatōz i' timore dei. Tercio sc'm idē ē q' firmū. q' ad
sc'itatez m' nob' p'ficiendā necō seq' ad p'dicta. qz post q' p' p'maz
sc'itate' sc'i sū' sc'i bonū m'iciādo. p' sc'āz sanctōres sc'i sū' a p'tis
nos mūdando p' t'ciū s'z firmū nos apli' sc'ificem' malo resisten-
do ne itē illabamur. Nec aut' firmitas t'plz exercet' s'z m' malozū
resistentia. bonoz efficiēcia. adu'soz tollerancia. q' n' malo resis-
tit viril' bona opat' fidelit' t'bulatōs sustinet hūilit' fortissim' ē
r' firmissim' corā deo Primo g' si sc'i fieri cupim' cū p'dcis s'z m'
icio r' mūdo. sim' ec' firmi vt q'ciens mala sū carnalia sū spūalia i'
pugnauit eis viril' r'sistem' nullū aditū p'bentes s'z reluctādo

singulis nō vbo ⁊ līngua s; ope ⁊ vītate dicam⁹ illud Eccl̄i xxxiij
Qui baptizat a mortuo ⁊ itē tagit mortuū qđ pdest locō illi⁹ ⁊
illud Can. ij. laui pedes meos quō itē iqnabo eos qđ si qđ dixit
illud mach. Quō pctim⁹ tā multis ⁊ tam fortib⁹ resistē tam pauci
Quia vt di. bh. Nihil ihoīe pur⁹ potit inueniri ab intus manat de
corde erit pestifer⁹ vir⁹ ac demceps corp⁹ occupat vniūsu ⁊ mi-
mici nri mille nocendi artib⁹ corda hoim temptare nō cessant. ⁊
respōd; bh. Q; licet vndiq; vicōz incitamentis pessluā. vñ tñ in
nob ē si vinci nolū. ⁊ nemo nrm i h certamē dei dē inuit⁹ qđ i
pncipio cmmis scripture scz Gen. iij. innuic vbi d; Subte erit
appetit⁹ tu⁹ ⁊ tu dñaberis illi⁹ p̄t quid inimic⁹ excitare tempta-
tōis metū. s; i te ē si volūis dare osensū. Scdo firmissim⁹ bona a-
gendo fidelitē ad qđ faciendū h scū nos monet ⁊ excitat q; tps no-
bis in dultū trāseat opa aut sū bona sū mala q; faci⁹ pmanent in
etnū ⁊ iō monemur Eccl̄i. ix. Qdruq; p̄t man⁹ tua facē instant o-
pare q; nec op⁹ nec rō nec sapia nec scia erūt apđ inferes q; tu
aperas. Mc si dicat illud job. ix. Venit nox i q; nō p̄t opari. Cur
aut mouemur tā solliciti opari inuicē p̄t. xiiij. Quia i cō ope bono
erit habūdātia cui osonat illud Sap. iij. bonoz laborz gloriosus
ē fruct⁹. hij aut fruct⁹ osistūt i pctōz satifficōe grē augmētate
boni assuefactōe vtutū plantatōe meriti ⁊ pmij cūmulatōe debi-
solutōe dei placatōne ⁊ ad multa alia q; cia i nob m vno bono
ope pmouent. Tercio firmissim⁹ paciēdo mala hūilitē reputā-
tes. cū iudith i pctis nris h ipa miora eē supplicia flagella dñi
q; sui q; corripimur ad emēdatōz non ad p̄dicēz miam obuēnisse
credam⁹ ad q; sufferentiā. multū excitare debēt vñ apli. ij. Co-
jō qđ momētaneū ē ⁊ leue tbulatōis nre supra nos in sublimita-
tem etne glorie pond⁹ opat i nob. h aut membz bñit trāsimus
q; in seqzti mēbro d; tbulatōe suffēnda diffusi⁹ differem⁹. Quāto
scm ē iō qđ sanguineū signis tbulatōm p quā itē possum⁹ apli⁹
scificari ⁊ ē ouemēs silitudo Quia sic sangneū ē calor sangne⁹ ⁊
n sanguis. sic tbulatō l; sangneū n effūdat p mātirio tñ effūde-
sangnez opuat. hinc p ysa. xxxviii. d; In pace amaritudo mea
amarissima. Mc si dicat. temp⁹ pacis q; psecutoris gladi⁹ n seuit
p tbulatōm amaritudinē amarissimū ē elcīs. hinc iij Re. ij. d; Ef-
fudit sangneū belli in pace Qd de qlibz elcō potit vē dici Q; ad
euidēci⁹ insinat bh. di. Vere martirij gen⁹ ⁊ effusio qđā sangnis
ē in cottidiana corpis afflictōe. illo m mirū q; cedunt mēbra fero-
horrore qđē mici⁹. s; diuinitate molesti⁹. Sic q;pe infirmis ⁊ pu-
sillis corde plz puidit dñs. vt q; sel p xpo sangnem effūdē non
sufficiāt. saltim miori s; diuinoz martirio fūdant. Vñ q; tbu-
latōes ex multis cāis multiplz variant. ⁊ ex h suffēncium merita
vel augmētant. s; plz ⁊ mm⁹. vel eē attenuāt iō s; hac varietate

aliquo quod prius non dixit differat et casus tribulationum per quos singule res
verissime agnoscuntur videatur. In quibus sic in ceteris rebus quatuor cause
scilicet efficiens materialis formalis finalis potuerit inueniri et secundum has
casus tribulationes plures et minus differunt tribulatis. Si ergo tribulationes consideramus
secundum causas efficietes tunc magna consideramus merita. si ab hijs quos odimus
inferuntur maiora si ab hijs quos amicos credebamus. maxima si a deo infli-
gantur quia cum pena quam a deo sufferimus est timor dei offensa nos
cruciat vehementer. De primo dicitur. Inimicorum vulnera quia inimici sci-
unt minus offendunt vulneratos. et iacula que presciant minus ledunt. De
secundo tanquam de maioribus tribulationibus dicit dominus discipulis luc. xxi. Tra-
demini a parentibus et fratribus et cognatis et amicis. et ex vobis morte affici-
ent quos exponens. Gregorius dicit. Minora mala ingerunt que ab extraneis
ingeruntur. plus vero in nobis illa tormenta seuiunt que ab hijs patimur.
De quorum mentibus presumebamus. quia cum divina corporis mala nos cru-
ciant amisse caritatem. De ambobus vero dicit dominus per psalmum. Si inimicus
meus maledixisset in sustinuissem utique. et hoc est primo et sequitur. Tu vero
homo vnam misit et hoc est secundo. de 3o autem dicitur. Re. ij. Si vir peccauit in virum
placari potest ei deus. Si autem in dominum peccauit quos orabit pro eo. et idcirco
tribulatio a deo inflata. quia dei offensam insinuat maxime nos affli-
gerit. Si vero tribulatio consideretur secundum causam materiale ut est in subiecto
tam magna est que in rebus maior que in corpore maxima que in spiritu sustinetur.
Si vero tribulationes considerentur secundum causam formalem tunc magne sunt que paci-
entia maiores que libenter maxime que gaudent propter dominum sufferunt et secundum hoc
ipsa merita esse distinguuntur. Si vero tribulationes considerentur secundum causam finale
tunc magne sunt que propter actionem satisfactionis maiores que propter promissionem cum muni-
tione maxime que in recompensatione passionis domini sufferantur. pro satisfac-
tione. non tribulationes sufferimus quia omnia que patimur in satisfactionem propter actionem que
omnium ordinamus. cupientes magis hoc temporaliter affligi. quam grauius in
suis maxime cum scientia. quia quantum in delicijs fuimus tamen a nobis exigit de
tormentis et pro mensura peccati erit et modus plagam propter promissionem vero omni-
latione tribulationes sufferimus hoc considerantes quia pro multis tribulationibus deus nos
introducet in regnum dei. et illud apostolus. Id quod momentaneum est et leue est.
Tercio vero in recompensationem sufferimus cum considerantes cumulum passi-
onis deo in recompensationem cupimus si uia ostendit. ne impere nos
illud. Re. xxi. Non est que uicem meam doleat. Quanto sanctius id est quod igneus
signis caritatem pro qua efficacissime sacrificamur testate psalmus. x. ubi di-
cit. Erunt sanctus eius in flamma. Ne si dicat. Qui sacrificari debet deo hoc
fieri debet in flamma caritatis. Quia. non prius habita non sacrificaret hominem. si ca-
ritas non adesset. De quo quia multa dea sunt. ut euitetur pluitas sufficiat
hoc dixisse.

De eis dem

Congregare illi sanctos eius. psalmus. Deus salutem nostram desiderans
in hoc ubi exhortatio hoc a uobis exigit et requirit ut sanctis quibus
hodie festiuitas agit nos pro uita sancta conuolare et congregare

studeam. et h maxie placet do et in nob desiderat adimpleri di-
 em bi. Currite freres qz no solu sci angeli s; ipoz creator et dñs
 cu omi celestis curie frequencia nos desidat et expectat Na si omes
 scos sub vna letania agregarem. et nos p vita repba disingem
 talis agregaco dño n placet. Nos gº scos ei2 couement agregati
 bim si sci erim sic ipi. Snt aut sex q in veteri testamto nob p-
 ostensa sut p q quelibz res dmo cultui adaptade scificabant scz
 p aq expiacom. ungeti apocicoz. olei unctoz. sanguis aspsionez
 ignis crematoz. vboz placoz. p ista sex res antiqt scificabant
 et signe talia p q et nos possum scificari. Primum gº p qd sca e sci-
 ficaco. e aq expiatois ppt qd nlii xxxi. dz aqua expiatois scificat et
 itm ibide Qui aqua expiatois no e aspsus immudo e Per hac aq
 pfuda pnia cui vitate attestant lacrimae designat q lacime tunc
 veracit nos scificant. cu ex intima opunctoe cordis vbertim eas
 fundim cora deo Cu. n. p singulos flet singula pcca abluim
 Deus placat ad aiaz sic mudata reuict p cº pnia sui sci o hys
 lacrimis duo dicant scz de eaz diuersitate et vtilitate. Diuinitate
 aut tangit se. Tre. iij. Diuisiones aquaz deduxit oculi mei. qd
 expones Bre. di. diuisas qpe aqs ex oculis deducim qn singlis
 pctis disptitas lacrimas dam vel qn singulis damis q ex pctis
 incurrim flet singlos iptomur. Ex pctis naqz aia nra morit. bo-
 na nra pdi. regnu celoz amittim. deu offendit. et io p singlis
 hys malis exhortamur lacrimas fude i scripta. Na o morte aie
 plorando dz. Je. vj. luctu ungenti fac tibi plactu amay qz aia
 ex peccatis mortua q pl e nob q ungent ex lacrimis reuiuiscit
 It bona pdita restituit lacrima et io monemur Eccl. viij. Elere cu
 dz qsi dira passus incipe plorare It regnu celoz lacime restitu-
 unt et io dz nob ysa. xxx. Ploras neqz plorab qd reuera intelli-
 dz de regni celoz restitoe i qd cu introducimur neqz plorabi-
 mus qz sic in apok. dz xxxi. Absterget de omes lacrima z. It ex
 pcco deu offendim. qz p lacrimas sui gra placare possum et qz
 eius offensa maxm malu e qd incurrim et me cia dana grauiss-
 mu io ad hoc malum recupandu maxie plorare iubemur. Tre. ij.
 Cu dz deduc qsi torrente lacrimas p die et nocte nec des reqz
 tibi. nec taceat pupilla oculi tui. qz vt ibid dz magna e velud ma-
 re stricio tua. ymo sup celu et etram mare et cia q in eis sut et h est
 stricio magna valde vbi deu offensus pdim. q cu p lacmas nras
 mebreat facillime vincit et cmez offensam remittens placat rei-
 titur. hinc e q qbus da no imploratib imaperat ysa. xliij. cu di-
 Moipe victimaz tuaz nuc mebasti me Moipez victimaz vocans
 ipas lacrimas q deu cogut et vincut ad omes offensas et iniuriam
 remittend. et h e qd ait aug. O fortis lacrima vincis mu incibile
 ligas oipotent. Oia. n. alia affem hnt supplicatis sola vo lacria

virtute cogētis. Scdo dicitur de lacrimarū utilitate Sūt autē tres effectus lacrimarū vt de multis pauca sumā. Dno. n. i petrāt remissionē peccatorū. scdo oīm petitionū exauditōm. 3o merentē consolator. dicitur dicitur iij. In fletu uement et in misericordia reducā eos glosa in fletu uement p peccatis supplicando. et in misericordia reducā eos eadē peccata misericorditer ignoscendo. et hō ē qd ait Iudith. iij. indulgentiā ei pfulis lacrimis postulem. scdo effectus lacrimarū oīm petitionū exauditō est. tante em sūt virtutis et efficacitē vt de se dicitur nō valeat sicut oīo saluti neciā q in lacrimis et p lacrimas postulant dcedit. hic Tho. vij. Nō dubito qn de pces et lacrimas meas in conspectu suo admittit Itē iij. Re. xxiii. p eo qd pēritū ē cor tuū et flevisti corā me ego exaudiui te. et ps. Exaudiuit dñs uocē fletus mei. Tercio lacrimae merentē consolator. hinc Tho. iij. dicitur Post lamentator et fletū gaudiū et exultator infundis Itē Math. v. Beati q lugent qm ipsi consolabunt. Scdo res scificabunt p ungentū Sic. n. dicitur Exo. iij. Facies scm ungentū opositū scificabunt oīa et erūt scia. p hō ungentū noua deuotō q p lacrimarū attritorū infundit designat qd sic cōtingit. Cū. n. de p lacrimas uict peccata dimittit statim spūs scūs dicit spm nrm ad aliud genū deuotōis i qua susperat se uenā peccatorū osecuturū et hō ē signū remissionis peccatorū. cuius remissionis tale accipit argumētū. qd nequaquā vt nudū terciū peccata possit deplorare. et qd grā dei odiosa esse nō potit dicit deuotōez hoīs in grā actōm vt p hijs et alijs bñficijs grās agat dō di. ex maria amiratōe illud Re. vij. Quis ego sū dñe aut q domus patris mei. vt pftares in talia et hō deuotō grā actōis ungentū dicit hō intentum De q dicitur Cant. in odore ungentorū tuorū currimus et itē. Odoz ungentorū tuorū sup oīa aromata. qd hō deuotō cetās ancillit. De q dicitur bñ. Vngentū ē de dimis collatū hūano gñi bñficijs et subiungit Felix q ipa studiose colligē et ante mētis sue oculos digna cū grā actōe reducē curat pfcō cū filine in uasculo pectoris crebra meditātōe otusa dñe igne scī dñderij sū decocta et demū impingwata oleo leticie erit unctio lōge p̄ciosior p̄ore. Tercio res dño cultui aptande scificabant olei unctōe. Sic. n. dicitur Exo. iij. Oīa unctōis oleo osecrabis. signis qd et nos q celesti thabernaculo sū etēnalit adaptandi p̄ p̄dicta debem⁹ et nos oleo leticie osecrari p oleū. n. spūale gaudiū designat sic dicitur ps. lxxj. Dabo ē coronā p cinē et oleū gaudiij pluetu. et in ps. Vixit te de oleo leticie. dicitur hō oleo spūalis gaudiij ē sciēd qd ad gaudiū ei gustādō tīa dulcissima ofluūt scz dei p̄nciā plena ei amicitia celestis gaudiij influentia et id circo gaudiū ex hijs trib⁹ inefabile anime gñat. de q dicitur Eccl. xxx. Non ē oblectamētū sup cordis gadiū. Itē ps. lxxj. thesaur⁹ desiderabilis ē oleū in thabernaculo iusti et hō ipz uolens dissipabit illud Qd autē dei p̄nciā mirā supza modū faciat

in anima delectationem dicitur. ij. Machab. xv. presentia dei sue
magnifice delectati. Cum enim deus. summa sit delectatio ubi-
cumque presens fuerit ex sui presentia odorem sue delectationis
per totam domum anime spargit. hinc Iob. Odoz tuus domine
excitavit in me concupiscentias eternas. Veni quia deus lux est ipso testa-
te job. iij. Ego sum lux mundi. de qua aug. de 2. q. lux est illuminat pias me-
tes. ut ea que divina dicuntur vel ostendunt intelligantur id non solum delectationis
dat anime per sui presentiam. sed in lumine suo dat agnoscere ei plenam sui et pfe-
ctam amicitiam. de qua dicit Sap. iij. In amicitia illius est delectatio bona
de qua amicitia dicit aug. Sic in vi cum miserationibus eius et amicitias circa
me attendo ut si vas est dicitur quodammodo. nil agit de 2. nisi ut mee salu-
ti provideat et quasi omni oblitus sit. et in soli vacare velit cui resonat
ibi. Vnum dico spiritualibus minus quid sed veni. animam deum videntem hanc
secundum videt quod si sola videatur ab eo. Tercia delectatio in celestis gaudij
consistit influentia. Ibi enim gustat celestium bonorum quasi quodam guttulas. de
qua gustu dicit Exo. Gustat eius quasi similia cum melle de qua dicit Sap. xvj
Bene disposuisti populum tuum cui dedisti concupiscentias delectationis tui no-
num saporis et hijs gustatis desipit omnis caro. hanc est gustatis. hijs bo-
nis omnia terrena et carnalia delectationis non curant et hoc est quod dicitur leuit. xxvj
Supplementibus novis vetera precipietis et donec nova nascantur. vetera
edetis quia necesse est quod diu de spiritu nihil gustamus terrena nobis per indul-
gentiam cedant gustatis autem spiritualibus carnalia detrahant. hinc
greg. Dulce est esse in humanis rebus. sed ei qui adhuc de celestibus gau-
dijs non gustavit. quia quanto minus eterna intelligit tanto dele-
ctationibus in temporalibus requiescit. at si quis iam cordis ore
gustavit que sit illa dulcedo celestium primorum. quanto illud dulce
sit quod intus videt tanto in amaritudine vertitur omne quod fo-
ris sustinet. Ex his tribus dulcissimis delectationibus simul iun-
ctis una surgit ineffabilis et super dulcissima delectatio. per quam anima
inebriata iubilat et exultat. i. extra se saltat et bene ex se saltatio ibi
erit quia vel ibi humane miserie remanebit. Item bene extra sal-
tatio erit exprimens in motu corporis. quod voce non poterit ex-
plicare et hoc proprie vocamus iubilum. de qua ps. Beatus po-
pulus qui scit iubilationem. Notabiliter autem dicit scit non qui lo-
quitur. non qui audit. sed qui scit per experientiam quia sciri qui-
dem per intellectum iubilatio potest. sed dictu exprimi non po-
test. Que iubilum describit Gregorius dicens. Iubilum dicimus
quando ineffabile gaudium mente concipitur quod nec abscon-
di possit nec sermone aperiri. et tamen quibusdam motibus
proditur quamvis nullis proprietatibus exprimat. sentitur
quippe ibi quod ultra sensum est. et cum vix ad hoc contempla-
tum sufficiat conscientia sentientis quomodo adhuc exprimen-
tum sufficiat lingua dicentis. Est sciendum quod hee tres dele-

etationes que in spirituali gaudio conflunt iuste per oleum de
signantur. propter tres appetates in oleo reatas. habz. n. oleu odo
ris fortitudinem. mtois pulchritudinem. vntuositatis pigvedine
p pmiu odorat dei pntiaz. p scdz agnoscit dei aicitia. p terciu su
stat celestiu bonz influentia. Quarto scificatio in veti testamento p
sangne dtingebat. vñ Leuit. intigat sacdos digitu i sangne et a
spgat d altare et erit scem p huc sangne matiriu q i pmitia ecclia
se dno scificabat pt itelligi oportent. Venz qz i pace ia viuit ecclia
vt p effusioz sangms ia nullz scifice iō qrenda sūt alia exercitio
rū gna q corā deo p martirio oputent. apte qd sciens qz sūt tres
radices mendii. s. res. corpz et aia. et qd i singul istis difficillimū ē
et supmū illd p martirio rōputat. Difficillimū atē qd de rebz dno
possumz exhibere. ē cum bonz plēa et integra denuatōe. et iō q i h
victor extitit. et omis diuitias mōi pfe reliquit iduēs se tenuis
sima paupate tal paupas martirio eqpollit i c2 signū Mat. v.
ds paupibz et matiribz idē pmiu. s. regnū celoz pollicez dās p h
itelligi vt sic aboz vñ ē pmiu. sic aboz matiriū eqpollz. hīc bñ.
vē matirij genz ē volūtaria paupas. qd. n. mirabilz a qd matiriū
gūi. qz mē epulas esurire mē vestes pcciosas algē paupate pmi
ludz exercitiū i corpe et d corpe exhibet difficillimū a cōpis obse
quiū martirio iēm eqpollz et h consistit in cottidiana corpis afflictōe
vt p dura et aspa exercitia sangne extrahā de corpe. qz sel p vl
nera gladij extrahē dēremz sic de qdaz dz. iij. Re. Effudit sang
ne belli i pace h matirio martabat se cottidie p s. cū dicebat. Qm
apt te mortificamur tota die et ap. cottidie morior p glaz vī am
vres. hīc gg. hz pax nra a martiriū suū. qz et si carnis colla ferro nō
subdamz spirituali tñ gladio carnalia desidia trucidamz nemi. n.
ia dic ds p me morē. s. tñ in te carnalia desidia occide hīc Bñ.
Di. dñs ifirmis et pusillis corde puidit vt qz sel ponē p xpo n
sufficiūt salti miciori et diuē mozi martirio sangne fudat. Terciū
exercitiū dō de aia exhibemz. c2 difficillimū iēm martirio eqpol
let. difficillimū atē exercitiū aie ē dilcio inimicōz. et cca odiētes et
pseqztes affici ex affcū. qd saluator amonuit di. Diligite iimicos
vros bñfacite his q vos oderūt. et orate p pseqntibz et calūpmā
tibz vos. Venz qz in ore triū testiū stat omē vbu. iō i pōcis vō sal
uatorz posuit tres testes. s. cor. os. op. cor vt eos amē ligvā ut
p eis oremz. op. vt eis auxilia exhibeamz. vt cū sit difficile im
micū dilige. ei. difficultas. his tbus testimonijs o pbe. Qntū qz
veti testamto nos scificabat erat ignis. sic. n. dz nūi. Qd pt trāfire
p flāmas igne purgabit. p hunc ignē intelligimz caritatē sine q
ois scificatio pns hita nil v3 q ouementē ignis dz qz ab igne dō de
noiat. sic n. deu. dz. ds ignis vliens ē. et iō flāma ex pntia h. dñi
ignis in aiaz transiens ignis filz nomiat. de h igne dicitur Leuit.

Ignis in altari meo sp̄ ardebit ⁊ itez ignis iste d̄z esse perpetuus
signus caritate q̄ in altari cordis nr̄i h̄ d̄z incipe ⁊ in et̄nū nunq̄m
extingui. De h̄ igne q̄ caritas ē tā maxima bona nob̄ pueniūt q̄b̄ ma
iora n̄ sūt in celo ⁊ in t̄ra. p̄ eā. n̄. h̄m̄ vita q̄ n̄l t̄m diligit sup̄ t̄raz
h̄m̄c b̄i. vita cōdis amorē ⁊ id̄ t̄co oīno ip̄ossible ē. vt sine amo
re sit q̄d̄ viuē cupit. Sc̄do p̄ amorē oīa q̄ sūt nob̄ pueniūt ad salu
tē ⁊ h̄ ē q̄d̄ ait ap̄ls. Scim̄ qm̄ diligētib̄ deū oīa coopant̄ in bonū
Tertio p̄ amorē. deū q̄ ē oīm b̄coz t̄saur̄ h̄m̄. q̄ p̄ fidē q̄ p̄ d̄i
lct̄oz opat̄ bitat in cordib̄ nr̄is. Sextū ad sc̄ificatōz faciēs tā in
v̄t̄i testam̄to q̄ in noua sūt v̄ba. v̄n̄ ad sensū videm̄. q̄ om̄ia ad
cultū d̄m̄ n̄c̄ia v̄bis ⁊ b̄nd̄cōibus d̄secrant̄. Sūt at̄ duo ḡna ver
boz. s̄. v̄ba dei ⁊ nr̄a. p̄ v̄ba dei itelligūt b̄nd̄cōes. p̄ v̄ba ilo nr̄a
oīoes de q̄b̄ b̄nd̄cōib̄ d̄z deū. xxiiij. Si audieris voce d̄ni dei
tui vt fatias atz custodias q̄ ego p̄cipio hodie tibi veniet sup̄ te
v̄m̄ise b̄nd̄cōes iste r̄. de v̄bis v̄o nr̄is. s̄. oīoib̄ ⁊ alijs sm̄omb̄

De eodem. copiosa mat̄ia inueniē.

Loria h̄ ē oīb̄ sc̄tis eī p̄s. di. b̄i. Nō par̄ fr̄cuosa inueniē
m̄cozia sc̄oī oīm q̄z hodie gaudia celebrā q̄ l̄agworē te
porē. errore d̄pellit. l̄agworē cū eoz it̄cessiōe nr̄a ifirmitas adiu
uē. teporē cū ex of̄idatōe b̄titudis eoz nr̄a neḡlia excitet. Erro
rē cū de eoz exēplis nr̄a ignorātia infor̄met. ⁊ qz t̄m fructuz ex
eis d̄sequit̄ expedit ne in̄ḡitudinē incurram̄ ut ex oī corde vi
c̄ulsa eī laudē ⁊ gl̄az referam̄ ⁊ h̄ ē q̄d̄ monemur in v̄bis ap̄osi
tis. cū d̄z. Gl̄a h̄ ē oībus sc̄tis eī. Mc si dicat̄. qz in singlis festis
singulis sc̄is gl̄az exhibem̄ iō gl̄a q̄ in h̄ festo colin. 2. n̄ v̄m̄. non
paucis n̄ multis. s̄z debet̄ oībus sc̄tis dei. Est at̄ t̄plex gl̄a. ad q̄
exhibēdā d̄emus nos oī deuotōe q̄ possum̄ exercē. s̄. amiratōis
v̄hatōis. imitatōis. p̄ma debet̄ deo. sc̄da sc̄is t̄cia nob̄. D̄ria est
m̄etalis. sc̄da vocalis. t̄cia realis. D̄ria ḡ gl̄a. s̄. amiratōis in h̄ fe
sto an̄ oīa d̄no ē off̄enda. qm̄ in oīm p̄mordijs nos noiare laudāe
glorificare ⁊ dec̄z eū. q̄ cūctos d̄didit sc̄tos. p̄ q̄z oīa f̄ca sūt. p̄ q̄z
cūcta subsistūt elem̄ta. cui tūc suā gl̄az exsoluim̄. cū eū in sc̄tis
suis laudam̄ laudādo amiramur eī potentiā sapiāz clem̄tiā. q̄
potuit sc̄iuit voluit tā viles v̄miculos. d̄stercore ⁊ puluē p̄ crea
tos in tā excellentē gl̄am sublimare dicētes in̄tio amiratōis aff̄cu
ill̄s. Ro. ij. Nō ē sc̄tis vt ē d̄ns ⁊ n̄ est fortis sic d̄s nr̄ q̄ suscitāt d̄
puluē egenū. ⁊ d̄stercore erigit paup̄ vt sedat cū p̄ncipib̄. s̄. an
gelicis spiritib̄. ⁊ solū gl̄e teneat. Quā gl̄am tūc deo verissime
exsoluim̄. cū in amiratōe eī laudis deficiim̄. cū aff̄cs amiratōis
p̄ualēs n̄ inueniē v̄ba ogrua p̄ q̄ possit exp̄mē q̄d̄ mirat̄ dicētes il
lud̄ Ec̄. xxiiij. Multa dicim̄ ⁊ deficiim̄ in v̄bis ip̄e. n̄. omp̄s est
sup̄ om̄ia opera eius terribilis dominus ⁊ magnus vehemēt̄
et mirabilis potētia ipsius. ad tālem gl̄oriam deo exhibēdam

hōtamur ibid cū statū subiūgiē. Sificātes deū q̄tūcūq; potestis
7 sup valebit ad h̄ b̄n̄dicētes ei exaltate illū q̄tū potestis. maior
ē. n̄. oī laude 7 se Ne laboretis. n̄. n̄. ophēdetis q̄s. n̄. magficabit
eū sic ē ab micō mltā abscondita sūt. maiora his pauca vidī opū
ei. Que mirabilia itūes iob. di. q̄ fac mag 7 inscrutabilia 7 mira
bilha q̄z n̄ ē n̄s. qd̄ exponis ḡg. di. d̄me fōtitudis fca tūc verius
explem? cuz h̄ nos exple n̄ posse agnoscam? tūc faciūdi? loq̄mur.
cū ab his obstupescēdo obmutescim?. Ille ḡo deū fm̄ multitudine
nē magtūdis maxie laudat. q̄ se succūbere in ei? laudis expletōe
agnoscit. Scda gla ē 7 d̄z gla venatōis. q̄ scis cib? q̄z hodie fe
stū colim? exhibem?. q̄z tūc vacit̄ exsoluim? si p̄m̄s psalmis 7 cā
ticis pfundis suspirijs mēms suspirijs affcūosis oīb? deuotis
laudib? c̄ms sc̄tos cum oī vigilātia hōram? cupiētes singlos et
oīms laudae āplī? q̄z possum? tāto affcūos? h̄ agētes q̄to plures
sūt q̄s venamur d̄z. illud iob. xix. Misēri mei misēri mei. saltez
vos aīcī mei. n̄. oī no dubitem?. n̄. p̄ eoz m̄cessiōes ḡraz oīq̄mur
Si. n̄. ut ait ḡg. Impossibile ē mltōz p̄ces n̄ exaudiri in ifim̄tū i
possibil. ē p̄ces sc̄oz oīm n̄ audire 7 si moyses m̄tra ad^c posuē
vbi n̄ odicū adhuc ē caritatis. peccit̄ deleri de li? videntū n̄ cul
pa p̄p̄o sibi om̄ssa tollē 7 si paul? optabat anathema eē p̄ fr̄ib?
in ifim̄tū nūc m̄p̄cor̄diores fū p̄ nob̄ efficacit̄ m̄cedūt. q̄ppe q̄
i et̄naz dei m̄iaz sūt imersi. de hac venatōne hortat̄ nos aug. d̄z
hic resonēt psalmi crepēt l̄cōes. 7 alēnantib? voq̄b? carmina mis
sceant. Tertia gla deo et sc̄tis ei? hodie exhibēda ē q̄ et̄ s̄z gla.
imitatōis. nec maiore glāz 7 sc̄tis ḡioz eis possum? exhibē q̄z ut
m̄d̄net̄ es vitā ip̄oz seq̄mur fidelz eoz vestigia imitātes qd̄ ex p̄
sona em̄z paul? monuit Heb. vi. cū di. Cupim? vnūq̄q; v̄m̄ ean
dē oītare sollicitudinē ad expletōz sp̄ci vsq; i finē. ut n̄ segnes ef
fician. i. v̄z imitatores eoz q̄ s̄ide 7 pacia hēditabūt p̄missiōes
It̄. ad thes. iij. Ipsi sc̄tis fr̄es quō vos opteat imitari nos neq;
n̄. ḡt̄s panē māducauim?. s̄z in labore 7 fatigatōe nocte 7 die o
pantes ut n̄c̄met̄ ipsi formā darem? vob̄ ad imitand̄ nos sic in
p̄sona cūm. 7 p̄ oīb? q̄ in celo sūt clamat ap? ad nos de celo ifinu
ans nob̄. q̄z p̄ maria gla accipiāt si imitabimur. eos s̄z quō singu
li nos oīms imitabimur cū nō vna via ad regnū p̄uenit. Ad qd̄
d̄m̄ q̄z oīms imitabimur. si re 7 noie sc̄ti erim? sic ip̄i duplici aūt
duotōe sc̄ti erim? testate b̄n̄. q̄ di. Sc̄m̄ fac affcō sca 7 ip̄a gen̄ia
deuctio. s̄. timor d̄ni sc̄s. 7 amor sc̄s. p̄ p̄m̄ā deuotōz ad sc̄ta
tē m̄ciamur. p̄ sc̄daz oīstimamur. v̄n̄ de timore d̄z. Ecc. iij. Qui ti
mēt d̄n̄; sc̄ficabūt aīas suas. Qui. n̄. sine timore ē n̄ potit̄ iustifica
ri. del? ḡo timore ēa dicūt̄ p̄ ordinē. s̄. de ei? acq̄sītōe. acq̄sītū timoris
p̄motōe. p̄moti timoris sc̄firatione. de p̄mo sciens q̄ timorem
ḡtūcū p̄ nos 7 a nob̄ acquirē n̄ possum? cū sit p̄m̄ū d̄ septē dom̄s

spūs sc̄i. s̄ h̄ilitare nos possum2. ut h̄ donum nob̄ a d̄no infūd̄ at
q̄d̄ facillimū eēt. si aptos oculos h̄erem2 ut singula d̄ana τ picu
la vid̄emus. q̄cūq; n̄. s̄idatōis n̄e oculos v̄tim2. tioris materiā in
venim2. Si n̄. s̄ nos oculos attollim2 iuvenim2 ibi iustū iudicem
deū q̄ nullū vnq; dissilauit puluerē pctōz ex q̄ intuitu sc̄tus iob.
deū timuit di. ix. Verebar oia opa mea sc̄ies q; n̄ pct̄ delinq̄nti.
q̄d̄ exponēs ḡg. di. Delinq̄nti neq; pct̄ d̄s q; delictū sine vl̄cōe
n̄ deserit. h̄inc j̄. x. Quis n̄ timebit te o rex isrl̄. Si v̄o p̄tergum
respicim2 vid̄em2 turbam magnam q; d̄numerare nemo potit
ex cibus pct̄is τ negligētis q̄ sub celo sūt que ex omissiōe mali τ
obmissiōe boni omissim2 incessant q; nullū vnq; remanz ipuntū
h̄inc job. xx. Luet oia q̄ fecit. It̄ Ec̄c. xij. Cūcta q̄ fiūt adduc; d̄s i
iuditiū p̄ oī errato sū bonū sū malū sit. Si aut̄ an̄ nos s̄idatōz re
flectim2 vid̄ē2 mortē piculosaz s̄n̄iaz formidolosaz. de quib; Ec̄c.
vij. Eli m̄orare nouissima t. r̄. m̄e. n̄. r̄. de q̄ bh̄. Mortis horrozē
iudicij tremendū valde discrimē. ab ocul̄ cordis elōgari nulla
ten2 patiari. Si v̄o infra respexeris videbis ifernū pfūd̄is fau
cib; h̄yantē at; dicentē. Affer affer infige verub; male bulliēt;
bz imerge calcarib; . Si v̄o circūspexeris videb; te a dextris τ a si
nistris positū in mille piculis. de quib; di. bh̄. Cogita p̄gnatōis
tue mis̄ia vite h̄uane picula appriā fragilitatē p̄cliuē te ad vitia
mualid̄ ad vtutes. Si v̄o interi2 te aspexeris inueies te obrutus
defcib; ifimtis clamās in celū cū ap̄lo Ro. vij. Infelix ego h̄ō q; s̄
me libabit de carcē mortis h̄. his si nos h̄ilitauim2 infūd; d̄s ti
moris ḡra; sine mora. τ sic p; p̄mū m̄eb; . Sc̄do d̄m̄ ē de acq̄siti
tioris p̄motōe de q̄ sciend; q; tior iste passu ēplici p̄mouet. D̄no
ei ex di ḡra τ n̄ra h̄ilitate ingredit̄ p̄gredit̄ egredit̄ Ingressuz
ḡo si p̄mouē volum2 eo adiuuante oia mala q̄ inuenit expellamus
h̄. n̄. ē p̄mū op2 tioris cū ingredit̄. Sic. n̄. d̄. Ec̄c. j. Timor d̄ni ex
pellit pct̄m τ aug; . Tior d̄ni ē fuga mali τ sic tior ingressus p̄mo
uet si p̄ eū pct̄m expellam2. 2o tior p̄gredit̄ p̄ pf̄cm q; tūc p̄mo
uem2 si bonū opamur τ opata multiplicam2. h̄inc Ec̄c. Qui timet
deū faciet h̄ōa τ itez. q̄ t̄iet deū n̄l negligit. 3o tior egredit̄ qui
tūc p̄mouet si loco ei d̄e egrediētis caritas itroducat. h̄inc it̄m
Ec̄c. tior d̄ni p̄pat corda. p̄pat aut̄ corda caritati subseq̄nti. h̄inc
bh̄. Sic seca p̄mū ingredit̄ τ p̄ se filū iducit sic tior p̄muz corda
ingredit̄ vt p̄ se trahat caritatē. sic p; quō tior ingredit̄ p̄mo
uet p̄ mali expulsiōz. p̄gredit̄ p̄ boni opatōz. egredit̄ p̄ carita
tatis itroductōz. 3o d̄m̄ ē de tioris fructificatōe sū vtilitate. de
q̄ sciend; q; tres fruct; optios ex ei; h̄itu oseq̄mur. s̄. vite religio
se edifficatōz. s̄mā osolatōz. ḡre osuatōz. D̄no dico tior edifficat
i nob̄ vitā religiosaz h̄inc Ec̄c. tior d̄ni ē sc̄ie religiositas τ iō osu
litur accedentib; ad religionem timor d̄ni cum d̄. Eli accedēs

ad seruitutē dei. Ita in timore. hinc. bii. Sine hac gratia gratiarū
p̄ma q̄ tota religionis exordium ē nullū bonū pullulare potit vel
manē. Omne n̄ virtutū edificium v̄git in p̄cipitiū si h̄z gr̄e amisit fū
damtū q̄ plura onera sūt tior et religio n̄c aliter pt sine alio re
manē. p̄ timorē. n̄ modo renūciam⁹ nosmetipos abnegam⁹. cruce
n̄ az p̄ dñz portam⁹. Sc̄os fruct⁹ ē d̄ma solatō h̄c Ec̄c. Timor
dñi delcabit cor et dabit leticiā et gaudiū in lōgitudine dierū hinc
psa. lxxvj. M̄d q̄ respiciā n̄ ad paupculū et stritū spū et trementes
ymones meos. Tercius fruct⁹ timoris ē gr̄e vsuato. Et. n̄. q̄si
quōdā reclusorū. et vas solidū in q̄ gr̄e si q̄ date fūnt vsuant. h̄c
iterū Ec̄c. xxxij. timēti deū n̄ occurrēt mala s̄z i tēptatōe illū de⁹
vsuabit. hinc bii. In vitate didici ml tā efficacē eē ad gr̄az pmēn-
dā vsuandā recupandā. q̄z si iuemaris omi tpe n̄ alcū sape. s̄z t̄e
re. Time ḡo cū arripit gr̄a. time cū abierit t̄e cū denuo reitē. t̄i
me cū arripit ne n̄ digne op̄eris ex ea s̄z multo apl̄z timend⁹ cum
s̄btracta fūit q̄si mox casur⁹. extremisce vt sentis tibi iterato. q̄si
reci p̄cata r̄dierit mlto āplius timend⁹ ne otigat reciduum pati
ne tanto deteri⁹ nob otigat q̄zto crebri⁹ gr̄a ē donata. Sc̄da de
votio nos sc̄ificās ē sc̄s amor. sine q̄ p̄mit⁹ n̄ ē sc̄m h̄c aug⁹. n̄l
nos ita ad sc̄ificatōz pficit sic sc̄s amor. de hoc amore ēa dicat
s̄lz. s̄. quō acq̄rat p̄moueat pficiat Acquirē at ex dono dei non
n̄ris conatib⁹ n̄c subtilitatib⁹ qz cū int̄ dona dei sit nobilissimū n̄c
p̄ce nec p̄cio op̄ari potit. s̄z sc̄lū a deo donari. q̄ dat illō cui vlt
q̄n vlt. quō vlt et h̄ ē q̄ ait ap̄. Ro. v. Caritas dei diffusa ē i cor
dib⁹ n̄ris. M̄ q̄ at ifudat̄ stati subiūgiē cū d̄z p̄ sp̄m sc̄m q̄ dat⁹ ē
nob. n̄ ḡo n̄ris laborib⁹ acq̄riē s̄z p̄ sp̄m sc̄m ifudat̄. h̄c bii. di. M̄
morē d̄i i hoie gemitū ex gr̄a d̄i. v̄n sic p̄o hoī ispirauit spirac̄m
vite d̄as ei i h̄ vitā cōpalē et sic f̄s ē h̄o i aīaz viuētē. sic ad iustifi
cand⁹ hoiez sp̄ualē inspirat ei amorē d̄i. n̄. bii. Q̄z vita hoīs ē amor
dei. h̄c it̄m bii. Amor dei vel amor d̄s. Sp̄s sc̄s hoī se infundēs
afficit eū sibi et amās semetip̄z d̄ hoie d̄s v̄n secū efficit et sp̄m ei⁹
et amorē ei⁹. V̄n sic corp⁹ n̄ h̄z v̄n viuāt n̄ de sp̄u. sic aff̄s hoīs qui
amor d̄i n̄ viuūt h̄ ē n̄ amat deū n̄ de sp̄u sc̄o. Sc̄do d̄m quō amor
infusus p̄moueat cū. n̄. infusus tanq̄z ifans nouit̄ nat⁹ tenuis sic
facillie extinguit̄ n̄ pijs exercitijs et bonis actib⁹ tanq̄z cibus nu-
triat̄. Q̄z quō fieri deat ondit̄ bii. cū d̄i. Amorē dei in hoie ex gr̄a
gemitū l̄cio lactat. meditatio pascit. or̄o d̄fortat et illinat. Amor
ḡo nouit̄ infusus tanq̄z adhuc tenell⁹ l̄coe lactat. Sic. n̄. dicebat
ap̄. nouit̄ regeneratis cū l̄coez epl̄e cis scribens dixit sic Cor. iij.
tanq̄z puul̄ in xpo lac vobis potū dedi. n̄ escā n̄ dū. n̄ potatis i
telligere sed nec nūc quidē potestis. Quō aut̄ sit legend⁹ vt amo
rē nouit̄ infusū lactem⁹ docz bii. ponēs triplicē regulā. Or̄o. n̄.
docz certe l̄com̄ insistent⁹ esse. Sc̄do delcatione aliquid memorie

commendand. Etio tiorz dñi supponend. Oratio dico certis horis cte
 lcoi vacand e. fortuita. n. lco r varia r qsi casu repra n edificat. sz
 reddi aim instabile. 2o delcatce cottidiana aliqd cottidie i ven
 tre meorie e dimittend. qd rursu reuocatū crebri2 ruminef qd fi
 delit digeraf r qd ec m apposito ouemat. 3o m oib? scripctis mciū
 legēti dz ee timor dñi vt i eo pmū solidet itentio legētis. itentoi
 em lco defuit si. n. vè deū qrit. q legit oia q legit coopāf ei m bo
 nū. r captiuat sm legētis r m fuitutē redigit cū itellēm m ob
 sequiū xpī. 2o amor lactat2 lcoe pasci dēt meditacōe Sic. n. agif
 cū puul qui cū pō nascunt lacte nutriūt. q m pue cta etate pane
 tanq? solidiore cibo vescunt sic amor nouit ifusus. lcoe tanq? la
 cte potaf q robustior fcs meditacōe tāq? solidiore cibo nutriaf
 Q? si dixeris q? sit meditan2. dico q? ifimta de h? occurrit nob ma
 fia. Debem? .n. meditari mala q? omifim? .bona q? accepim? r pci
 pue deū q?to vicim? possum? meditemur. Sic. n. dz deut? .Caue
 diligētē ne vnq? obliuiscaris dñi dei tui. Silz meditemur pcep
 ta dei vt faciam?. phibita vt caueam?. Silz dñi passioz r omz cā
 nis sue dispesatōz a nra meozia recedē nullaten2 paciamur. De
 his r silib? meditacōib? hortaf nos ds di. deu? .vi. Erūt vba q
 ego pcpio ē m corde tuo. r meditabis sedēs m domo tua r abuz
 laus intinē dormiēs atq? osurgēs scribēs ea m limie r ostijs do
 m? tue sic. n. de bto viro dz m ps. Qui m lege dñi meditaef die ac
 nocte. Sic ec qd m lcoe legim? p fidelē meditacōz. p? ea rumina
 dū ē. ut sim? mda aīalia dei nri. 3o amor p lcoz lactat? meditacōe
 cibaf? deuotis r oīoib? dfortand? r illuand? qd qto crebri? a
 gim? tāto i nob fortior amor. qd i nob pficiat ds q ē bñdēs i scla
 De eodem.

Eati qui hitant i domo tua dñe m scla sctoꝝ laudabūt te
 ps. xliij. di. hoc? m li. s. dso. Oīs mortaliū cura qz n. ptipli
 rū studior labor exercet. diuiso quidē calle pcedit. sz ad vnū tñ
 bñtudis finē mūt puenire. Ad q? cū oīs hō tā natalit qm gtuite
 puenire desidat iō m h2 diei ewāgelica lcoe dñs salutē nraz desi
 derās scālā nob erexit m q? duce grā ad bñtudimē possum? pue
 nire. Est at sciens q? triplex est bñtudo largo sūpto noīe. a q? de
 noiatiue hoīes dicūt bñ. Sūt at bñi q? ad regnū celoꝝ sūt vocati.
 beatiores q? re r noīe a bñtudie sūt denoiati. bñssimi q? i celesti
 regno iā sūt lecati. de pmis dz apok. xix. Bñi q? ad cenā nuptiarū
 agm sūt vocati. de scōis dz mat. v. bñi paupes spū rē. de tcijs dz
 vbum apositū. s. bñi q? hitant i do. t. rē. pmā r vltimā relinqntes
 de scōa bñtudie qd dom? dederit pseqztes. ds itaq? salutē nraz
 dsidans sublimiore viā nob apoit p q? ad maximā vite scitate i h
 tpe r maxim pmū qd datur? ē ds i pfia possum? puenire c2 doc
 trine excellētia iforma aposite dilcois euidentissime declaraf i q

sic dicitur. Vidēs ih̄s turbas ascēdit in montē r̄c. In quib⁹ vt dixim⁹
h̄c vie sublimitas declarat. Nā in turbe relictōe. mōtis ascēsiōe.
saluatoris sessiōe. discipulorū accessiōe. eris apcōe inuiri q̄s mo
dū doctrinā maximā et dignitatē excellentissimā erat doctur⁹. q̄s p̄
mod⁹ scale octauo gōib⁹ insertis apom̄t. ita dices B̄ti paupes spū
cui⁹ b̄titudis cām subiūgit cū dī. Qm̄ ipsoꝝ ē regnū celoz de his
paupib⁹ pul. x. Melior ē paup suffitiēs sibi q̄s glōsus indigēs pa
ne. de q̄ ibidē dicitur. xiiij. Est q̄si dimes cū tñ n̄l beāt. et q̄si paup cū
in multis sit diuicijs. de q̄ paup̄tate dicitur. b̄n. Quid tā absconditū a
sclis tā mauditū et difficile ad credendū q̄s paup̄tatē eē b̄s. cum
pene oēs paupes aboibus ifelices reputent. Attñ vitas loquit̄
q̄ nec falli nec fallē p̄t sapia loquit̄ q̄ oīm q̄ sunt in celo et in terra
iustā h̄z d̄s̄atōz. estimatōz. ponderatōz ipa est q̄ dicit B̄ti paup̄
es spū. Sic nos in sensati filij adā diuitias q̄ritis. diuitias d̄s̄e
ratis vsqz adhuc cū iā b̄tudo paupū dimitus sic cōmdata. p̄di
cata. sic in mōdo credita sit hoibus. Querat eas pagam⁹. q̄ sine dō
viuit. q̄rat iudeus q̄ terrenas possessiōes accepit p̄ munē. s̄z qua
fronte magis. a q̄ mēte xp̄ian⁹ diuitias q̄rat. p̄ d̄z xp̄s et na veri
tas. dei sapia. b̄tos paupes p̄dicauit. quosqz gō filij aliem vanta
tē loquet̄ os n̄m vt b̄m dicatis pplm̄ cui h̄ sūt. cū filij dei ap̄ies
os suū locut⁹ sit vitatē b̄tos esse paupes. et ve diuitib⁹. Vera autē
paup̄tas in t̄bus d̄s̄it. s̄m p̄fūda huilitate despecta et t̄ptibi
litate et rez defc̄ibilitate. p̄ quib⁹ v̄ paupes tā maxia bona re
cipient. q̄ d̄s dare potit in celo et in t̄ra. et in p̄nti tpe. in iudicō et
in celo. Nā ex p̄fūda huilitate dat eis d̄s optimū q̄ in hac vita da
re poterit. si grām. sic. n. d̄. i. a. c. i. i. i. d̄s sup resistit huilib⁹ at̄ dat
grāz. p̄ 2. s̄. despecta et t̄ptibilitate dat d̄s optimū q̄ dare potit
in iudicō. s̄. iudiciariā p̄tatez. vt assessores cū xp̄o iudicēt totū
mōz vt sic ipi viles et abiecti sūt ab hoib⁹ iudicati. sic ipi sublimiū
colla. p̄p̄a vtute calcabūt q̄ sic d̄culcati dicēt in iudicō illis Sap. v.
hij sūt q̄s aliqñ habuim⁹ in derisū et in similitudinē i p̄erij nos in sen
sati estiam⁹ vitā illoꝝ infamā et finē illoꝝ sine hōre. ecce quō
d̄putati sūt in filios dei et in sc̄os soꝝ illoꝝ ē cui d̄sonat illud
psal. vltu in t̄ra dimisso adorabūt te et puluerē pedem tuoz im
gent. p̄ 3. s̄. rez defc̄ibilitate dat d̄s optimū qd̄ ē in regno. opti
mū at̄ ē nō q̄libz portio regm̄ s̄z totū regnū. ap̄t qd̄ d̄z in p̄nti b̄ti
paupes spū r̄c. h̄ ē p̄d̄is ē adiciend⁹. q̄ h̄ paup̄tas n̄ solū d̄z eē
in rez relictōe s̄z eē ifruitōis abdicatōe. sūt. n. multi q̄ volūt esse
huiles sine despc̄u. q̄ paupes sine defc̄u. Sc̄do b̄ti dicunt mites
h̄c b̄titudis cā statim subiūgit cū iferē qm̄ ipi possidebūt t̄raz. q̄
t̄raz B̄n. de corpe n̄o exponit sic dī. h̄c t̄raz ego corpus v̄m in
telligo qd̄ sibi vlt possidē aīa si regre desidat s̄ mēbra sua nec eē.
vt sit ipa mitis et supiorū suo subiecta. qm̄ talē inuenit suū inferi⁹

quale se exhibuit suo superiori. arma. n. creata ad dulciscendum crea-
toris sui iniuriam. et ideo nouit anima que rebelles mouent corpus suum se mi-
seriam debuit superioribus partibus esse subiectam mansuetasque et mitescat
et humiliter sub potenti manu altissimi ad omnem corpus et spiritus mo-
lestiam pie et benigne et cum omni mansuetudine sine omni in pacia et murmu-
re suffundam quod si fecerim continuo corpus nostrum inueniemus obediens et
subiectum. Veritas. n. e. que permittit. Bona mites quam ipsi. pos. e. h. at. be-
tudo necesse sequitur ad promissa. quod ut ait beatus. Pauperibus relinquantibus omnia
propter deum prima solet occurrere temptatio de molestiis et afflictione car-
nis. que autem paupertas proderit si pauper propter deum sanctus murmuratorem et in-
paciam propter penuriam defectuum deuenit sanctus ex aspans et impaciens
discipulus et ideo diuinitissime pro regni promissionem quod pro paupertate pro-
mittitur ad regnum. dicitur super corpus nostrum in aram et in uaticum. ut secundum pro-
missionem scripte promissionem habeamus uite eius que nunc est propter et future. ut
de exhibitioe presentium certa sit et firma expectatio futurorum. ne in mi-
tate impacientes facti prima promissionem. s. regnum celorum perdamus. de hac ergo
beatitudine facta breuiter per curramus. primo de eius descriptione. 2. de eius exer-
citate. 3. de eius nobilitate. In his. n. tribus tota uirtute habet beatitu-
dis agnoscentur. Describitur autem sic. Mansuetudo siue mitas. e. autem tranqui-
litas. que nulla incurrentium reuoluntate agitat domesticam autem tran-
quillitas. Et alia descriptio Mansuetudo e. dulcedo. autem que nulla amari-
tudine uicium hinc mitis dicitur que nulla asperitas afficit sed amaritudinem
ut dulcedinem equanimiter portat. Vnde mitas e. signum plene sanitatis
corporis et anime. et ideo dicitur terra corporis sui potenter ut dominus possidet. quod ma-
luz ut bonum. amara ut dulce suscipit in differentem. Secundo dominus est de
eius exercitate que iam tacta e. in parte. hec autem mitas in tribus exercitiis
distinguitur. Omnia. n. aduersa a deo uel a proprio uel ab aduersario sustinemus
Qui ergo hanc beatitudinem desiderat necesse e. ut aduersa que a deo sine
murmuratione. que a proprio. sine mali retributione. que ab aduersario sine con-
sensu inclinatioe sufferantur ita ut nulla furoris accensione ebent. nec
mordaci impacia agitentur. sed in animi bonitate iugiter perseuerent Tercio
dominus e. de eius nobilitate e. nobilitas ex hoc patet quod eius magisterium
dicitur sibi preceptis uirtutibus suauiter dicitur discite a me quod mitis sum et humilis
corde. 2. quod mites singulariter placet deo. hinc Eccl. i. dicitur. beneplacitum
e. deo fides et mansuetudo unde quod moyses fuit mansuetissimus ideo singu-
lariter meruit preceptis prophetis et prophetis domini familiaritate hinc n. xij. dominus
ad aaron et ad maria dixit. Si quis fuerit inter nos propheta domini in uisione
apebo ei. pro somnium loquitur ad ipsum. at non talis fuit me. Moyses. que in omni
domo mea fidelissimus e. ore. n. ad os loquitur ei et palam et non per enig-
mata et figura domini uidetur e. grece aliam causam non tegit. non quod ibidem dicitur. Erat
moyses uir mitissimus super omnes que morabantur in terra. Sed tertia beatitu-
do. s. beati que lugent quam ipsi consolabuntur que necesse sequitur ad predicam ut cum
pene impossibile sit quam molestia paupertati impacia mititati interdu-

aliqd surripiat p̄ duotoꝝ luct⁹ ne p̄dce due b̄titudies euacuent
abluat Ven qz ipcedetib⁹ d̄ v̄tute ⁊ efficac̄a luct⁹ d̄c̄z ē iō h̄ac p̄
ticolā obmittētes d̄ solatōe q̄ p̄mittit luctui aliqd̄ h̄uic̄ differa
m̄. s. de solatōis diuilitate. securitate ⁊ vitate. Diuilitas at̄ sola
tōis q̄ luctui p̄mittit. ex diuilitate trahit luct⁹ alij. n. lugent ex
d̄tritōe. alij ex d̄passiōe. alij ex deuotōe. ⁊ fm̄ h̄ac diuilitate eē sol
latio variat̄ lugētes at̄ ex d̄tritōe solant̄ p̄ spem venie ⁊ remis
siōz. lugētes vō ex d̄passiōe solant̄ p̄ spem de dei mis̄atōe. lu
gētes vō ex deuotōe solant̄ de m̄ēna dei dilcōne. 2° d̄dm̄ ē de
solatōis securitate que trahit̄ multiplz̄ ex scrip̄ta. h̄ic est qd̄ d̄z
thob̄. h̄ p̄ certo h̄z oīs q̄ colit̄ te. qz si vita eius in p̄batōe fuit co
ronabit̄. Si in t̄bulatōe fuit libabit̄ qz p̄ tēpestatē tranquilluz̄
facis ⁊ p̄ lac̄matōz ⁊ fletū gaudiū ⁊ exultatōz inf̄udis. h̄ic ap̄.
B̄nd̄cs ps. vsqz q̄ solat̄ nos in oī t̄bulatōne v̄r̄a. 3° d̄dm̄ ē de so
latōis vitate. v̄a at̄ solatio cōsistit in d̄me p̄ntie fruitōne. Nā de
oī cre at̄az solatōe di. job. Cōsolatores onerosi omēs vos estis
Sup̄ q̄ gg. Vera solatio ē. q̄ de creatore nō de cre at̄a d̄cipit̄. ad
qz solatoꝝ verā a falsis discernendā di. d̄ns p̄p̄az. Ecce ego ip
se solabor vos d̄ q̄ di. b̄n. Quid ē solatō ḡra deuotōis ⁊ suauis
sima del̄catio boni ⁊ gustus sapie licz̄ exiguz̄. quibz̄ m̄teri b̄m̄s
nus d̄ns afflictā refrigerat̄ aīaz s̄ gustus ille n̄ aliud ē q̄ irrita
mentū desiderij ⁊ incentiū amoris. S̄z qz luct⁹ et ei2 solatio n̄
bonis opibz̄ fulciat̄ facillie euanescit iō d̄ns q̄rtā b̄titudinē sub
iūgit di. B̄ti q̄ esuriūt ⁊ sicut iustitiā qm̄ ipi saturabunt̄. Ven cū
fm̄ aug. Iustitia ē v̄tus ḡnalis d̄plectēs cēs v̄tutes. ⁊ om̄z statū
hoīs r̄ificās ap̄t̄ qd̄ nullz̄ eā p̄f̄ce ad plenū potit̄ opari di. p̄sa.
Om̄s iustitie n̄re sūt tanqz̄ pannz̄ m̄struate iō d̄s d̄descendens
nob̄ h̄ac b̄titudinē n̄ posuit i opatōe. s̄ in ei2 esurie ⁊ affcōe vt cū
panz̄ de iustitiā facē valeāz̄ saltū q̄ iustitiā desiderat̄ sit b̄s. de h̄ac
g^o b̄titudie duo b̄uic̄ p̄ stringant̄. s. de esurie iusticie ⁊ de satu
tōe. Est at̄ esuries vehemēs desiderij opandi iustitiā. Vehemēs
at̄ dixerit vt p̄m̄ia esurie oīa q̄ possumz̄ faciamz̄. et ad h̄ p̄m̄io
desid̄io āplius opandi oīa q̄ facimz̄ p̄mbilo reputemz̄ et ex tali
esurie d̄s indicat̄ nos b̄os h̄ac esurie monuit d̄ns cū dicebat. cū
feceritis oīa q̄ p̄cepta sūt vob̄ dicite fui inutiles sūz̄. Sequit̄ qm̄
ipi saturabunt̄. Saturant̄ at̄ de oībus bonis q̄ daturz̄ ē nob̄ d̄ns si
om̄z iustitiā ope iplemz̄. Nā ap̄t̄ solā esurie iusticie h̄ descriptā
dat̄ nob̄ om̄e p̄m̄iū qd̄ darez̄ vob̄ si om̄z iustitiā p̄f̄cissime facemur
nec h̄emz̄. v̄n̄ causemur. s̄ v̄n̄ tota deuotōe i gr̄az̄ actōe v̄semur
qz si facimz̄ qd̄ possumz̄. ⁊ qd̄ n̄ possumz̄ solūmō esurimz̄ b̄m̄gnz̄
d̄s reputat̄ oīa nos fecisse. ⁊ remittit nos ac si oīa ope iplēsemz̄
qd̄ cū r̄az̄ v̄ideat̄ iō difficult̄ credit̄ necē ē vt fortissimis auct̄ibz̄
h̄ pbemz̄. d̄z. n. deu^o. Om̄z locū qz calcavit̄ pes v̄r̄. v̄r̄ erit. vocans

pede affc̄m desiderij. q̄. s. affc̄s ad q̄cunq; bona dei se extendit il
la sine dubio dant vob. hic p̄u. x. desideriu suu iustis dabit. Q; a
p̄cius ibide xi. dz. Desideriu iustoz om̄e bonuz iusti at̄ sūt q̄ de
iustitia q; p̄nt faciūt r̄ residuu esuriūt vt d̄m ē. hinc aug. Nō q; q;
sis s; q; eē desid̄as attēdit d̄s. si tñ tu q̄ztū potes satagis. vt q̄ n̄
es cē mēaris. hic gg. Bona vota q̄ciens effc̄m p̄cipiūt multiplicā
tur. Ac si dicat. desid̄ia n̄ra in eo q; multiplicanē dāt nob̄ euidēs
signū q; ea q̄ desid̄am? sint nob̄ data. hinc bñ. Sūt multi q̄ tota vi
ta sua tendūt s; nunq; p̄tēdūt. q̄bus tñ si pie p̄seuauerit statim
vt de corpe exeūt reddi q̄ in hac vita eis disp̄satorie ē nega
tū. illuc p̄ducente eos sola gr̄a q̄ p̄us tēdebāt ip̄i cū gr̄a r̄ q; ta
lib? vt q; par̄ p̄fitiāt de iustitia iō d̄s dirigit ad m̄iaz di. Bēi mi
ficordes qm̄ ip̄i m̄iaz d̄seq̄t. ac si dicat q; ap̄t ip̄fcoz iustitie duo
tis hoib? via vt eē n̄c̄ia q; q̄ d̄sequi desid̄ant dāt suis p̄xis m̄iaz
exhibē. ip̄a. n. dei m̄ia p̄ n̄iaz m̄iaz ipetrata tollit a nob̄ om̄z mi
hiā q; p̄traxim? vñcūq; q̄lē at̄ m̄iaz r̄ cui p̄rio exhibē debeamus
r̄ q̄re in f̄m̄cib? de tpe scz Estote misericordes. liiij. r̄ miseros sup
fbam lxj. Seq̄t sex b̄tūdō. Bēi m̄do corde qm̄ ip̄i d̄cū videbunt
cū. n. p̄pores b̄tūdōes ab oi puritate purgamur. q̄d ex hac pu
ritate p̄mij d̄seq̄mur. i hac sex b̄tūdōie n̄cb̄ inniē cū dz qm̄ ip̄i d̄m
videbūt duo ḡo b̄tūdō h̄ tangant. s. de cordis m̄ditia r̄ dei visio
S; q; gl̄aē m̄dm se h̄re cor. cū ille m̄dissim? p̄ctis ioh̄s dicat Si
dixerim? q; p̄ctm̄ n̄ h̄emus n̄c̄metip̄os seducim?. r̄ v̄itas in nob̄
n̄ ē. S; d̄descedit nob̄ dei b̄m̄gtas r̄ tali munditia q; n̄ris exerci
ciis d̄seq̄ possum? ē otent? Ille tñ vt ait Cris. h; m̄dz cor q̄ v̄ri
usq; hois motib? mitigat is passiones n̄ rep̄mit s; ignorat r̄ q̄ na
turali cursu b̄on̄ op̄m d̄munt? crucifix? ē m̄do. et cui crucifix? ē
m̄ds ad q; m̄ditia adiunāte gr̄a v̄t cūq; possum? p̄uenire. Est at̄
f̄plex m̄ditia cordis. s. innocentie p̄nie. attestātis d̄sc̄ie f̄ma ē cor
q̄ ab inf̄atia se a crimib? mortaliū p̄ctoz custodierit. de q̄ di. job.
Donc deficiā n̄ recedā ab inocētia mea iustificatōz meā q; cepi
tenē n̄ d̄serā. neq; rep̄hēdit me cor meū i oi vita mea Itē thob. iij
dixit Sarra. Tu scis d̄ne q; m̄daz suau aiāz meā ab oi d̄cupia. nū
q; cū ludētib? me miscui neq; cū his q; in leuitate ambulat p̄cti
p̄ me p̄bui. Scda cordis m̄ditia ē penitentiū q; r̄ si peccauerit p̄
fortissimā tñ p̄miaz p̄ctā ead̄ absterferūt. q̄d p; p̄ scrip̄faz r̄ figu
rā p̄ figurā i filio p̄digo q; reus ad p̄ez idur? fuit stola p̄ma
p̄ scrip̄faz idē p; . Vñ p̄sa. j. Si filie p̄ctā v̄ra vt coccinū q̄si mix d̄
albabūc̄ r̄. hic magdalene penitenti dz dimittunt̄ tibi p̄ctā tua.
Tercia m̄ditia ē cor. q; sup̄ remissioz p̄ctoz suoz sp̄s sc̄i testio
m̄unt? in d̄sc̄ia accepūt. q; vn? fuit ap̄. q; licz d̄rēt se blasphem
mū r̄ p̄secutore eccl̄ie. r̄ p̄cipuū p̄ctōrez int? tñ in d̄sc̄ia a sp̄u sc̄o
securat? dixit n̄l in d̄sc̄i? su. Sequit̄ sc̄dm̄ m̄ebz. Qm̄ ip̄i d̄cū vide

bunt. Est autē eplex dei visio quib⁹ mōdicordes p̄ cetis limpidius
vidēt deū. s. corpālis spūalis etnālis. Dñā dei visio ē. cū rōcinā
do p̄ creatas im⁹ in creatorē agnoscētes i creatis cōtissime crea
torē. Nā in creataz magtudinē dei potētā. in eaz mltitudinē di
sapiāz. in eaz vō pulchritudinē dei bonitatē. et clemētā agnoscū
evident. hinc Sap. xij. dicit Scdm magtudinē sp̄i creatē agnoscā
bilit potit eaz creator videri. q̄ si sp̄i delcāti sūt boies. sciāt qm̄
to his dñator eaz sp̄iosior ē. sp̄i. n. gñator h̄ cōstituit. q̄ si v̄
tutē et opa mirati sūt intelligāt ab ipis. qm̄ q̄ h̄ cōstituit. fortior ē
illis cui snie resonat ap⁹. Ro. j. Invisibilia dei a creatā mōi. p̄ ea
q̄ fca sūt intellca aspiciūt. Scdo mōdicordes deū vident spūaliē
q̄ dtingit cū d̄s q̄ spūs ē visitas aīaz p̄ suā p̄ntiaz sentit et intelli
git di. n. bh. O d̄s me⁹ intelligētia mea. vidē 8⁹ deū dicimur cū
ei⁹ p̄ntiaz in aīa p̄ intellm̄ utcūq; p̄cipim⁹ et sentim⁹. Cū. n. sm̄
iohez. Deū nēo vidit vnq; ipm̄ 8⁹ vidē dicimur cū ipm̄ agnoscā
m⁹ iā p̄ntez. sic in cōi mō loq̄ndi cū aliq; rē gestā narrām⁹ dicit
vides h̄. i. intelligis h̄. Sz obicis cū d̄s vbiq; sit. quō q̄ si singulari
mō ei⁹ p̄ntia sentit. ad q̄ r̄ndz bh. di. dicam deū sp̄osam aīe put
vlt venire ad aīaz. et itē dimittē eā vñ ut sensu aīe nō vbi motu
ista fieri sentiam⁹ vbi grā. Cū sentit grāz agnoscit p̄ntiaz. cū nō
absentia cōgrit. Sic in p̄posito vidē accipim⁹ p̄sentire ad q̄ visioz
hortat nos d̄s cū di. Vacate et videte rē. et itē Gustate et vide
te rē Tercia visio ē et d̄s etnā q̄ nuda v̄itate facie ad faciē deū vi
debim⁹ inēnū. de q̄ iob. Videbis faciē eius in iubilo rē. et itē. In
carne mea videbo deū saluatore hinc bh. Visio fuē a stat qz fōma
stat q̄ nūc videt nec nullā capit ex eo qd̄ ē fuit vel erit mutatoz
et iō n̄ erit ibi trāsmutatō nec vicilitudis obūbratio. de his t̄bz
visioib⁹ di. bh. Ois forma varietas atz inuolitas sp̄ez in reb⁹ cō
ditis qd̄ n̄ quidā radij deitatis mōstrātes quidē qz v̄ sit a q̄ sit
n̄ tñ diffimētes q̄ sit itaq; de ipō vides. s; n̄ ipm̄ cū at̄ de eo qz n̄
vides cēta vides scis indubitanē existē qz d̄z inquirē vt inq̄rentē
n̄ fraudz grā et negligentē n̄ excuset ignorātia. Ven h̄ gen⁹ vidē
di cōe ē. ecce p̄ma visio. Sequit̄ in sp̄dca aucte s; ē d̄ma inspectio
eo diffentior a p̄ori q̄ m̄tior cū p̄semetipz dignat̄ iuisere d̄s aīaz
q̄rentē se. neq; aīa sc̄ta spūaliē affca piē et dilca d̄tenta erit p̄ore
visioē m̄h sp̄eali p̄rogatia intimis illū affcibus atz ipis medullis
cordis celit̄ illapsū suscipiat hēatq; p̄sto qz desidat n̄ figuratuz
s; infusū n̄ appentē s; afficientē n̄ dubiū. qm̄ eo iocūdiorē q̄ int̄
n̄ foris p̄ntiore. ecce sc̄da visio. Sequit̄ n̄ tñ ad h̄ illuz dixerit appē
ficuti ē q̄uis n̄ oīno aliud h̄ mō exhibeat q̄ q̄ ē. s; tūc facie ad fa
tiē sicuti ē n̄ in speculo et in emgmate sic mō s; nuda v̄itate tñ di
stans a p̄orib⁹ q̄tū v̄itas a fide. et m̄tas a tpe h̄ de etnā visioē suf
ficiat. Ven qz mōdicordes et tali mō deū vidētes in seipis sūt per

oia quietati dñt r p̄ios pacificare. quippe q̄s tenent diligē vt
seipos. iō sequit̄ septia b̄tudo B̄ti pacifici qm̄ filij dei vocabunt̄
Sūt aut̄ tā ḡna hoim̄. s. pacē iā b̄tinuz r dicunt̄ iā paciētes. alij pa
cē iā retinentiū vel recipiētiū r dicunt̄ pacati alij at̄ pacē facien
tiū r dicunt̄ pacifici. h̄ij ḡ q̄ pace n̄ indigēt. q̄ppe q̄ eā quiete pos
sident r p̄fē. dent r paci p̄rimoz vt inter deū r hoies. hoies r
hoies pacē faciāt tanq̄ fidelissim̄ mediator q̄ q̄ fidelit̄ fecerit
ex h̄ ip̄o mēbiē dici r eē fili⁹ dei imitās eū q̄ de celo veit̄ ad t̄raz
ut ea q̄ m̄ celis r m̄ t̄ris sit pacificaz. de q̄ di. ap̄ coll. j. Placuit
dō p̄ eū. s. filiū reconciliare cīa m̄ ip̄o pacificas p̄ sangnez crucis ei⁹
sū q̄ m̄ t̄ris sū q̄ m̄ celis. v̄ez q̄ p̄ne om̄s sc̄i m̄ se iam p̄ ḡraz dei
sc̄ificati dētū sūt p̄a salute r p̄nci sūt q̄ p̄ vitate r iustitia op
ponē se audeāt. iō ad plenā r p̄fēaz osuatoez cis sc̄itatis. Sedē
v̄ij b̄tudo cū cludit̄. B̄ti qui p̄secutōz paciūt̄ ap̄t̄ iustitiā rē q̄
b̄tudinē si dēq̄ volum⁹. necē ē vt nec fracti adulatōe p̄rioz. a
more aīcoz t̄re maior̄ p̄ defēsiōe iustitie n̄e vel aliene vsq̄ ad
mortē decertem⁹ corp⁹ r aīaz si necē sūt exponētes p̄ h̄ subiu
git̄ b̄i. di. His oībus expletis ad h̄emus dño r v̄n⁹ sp̄s cum eo
efficiamur h̄ dirūpim⁹ nubes r trāsit oīo h̄ reuelata facie gl̄az dei
speculamur h̄ dulcedo sp̄s. cōdis suauitas iubilatō mētis rē ad
q̄ nos p̄ducatur sp̄s vitatis q̄ est largitor talium gratiaz

De eodem.

Emite ad nuptias di. h̄i. Festinem⁹ obsecro s̄i es sc̄stinē⁹
venire ad nuptias. qz n̄ solum multitudo celestis curie s̄
r oīm̄ eoz dñs r creator nos expectat. certatū om̄s acclamātes
veite ad nuptias. O si gnoscēm⁹ q̄tū aduētū n̄m̄ desiderant. q̄ li
bent̄ bona d̄ nob̄ audiūt̄ cīnes celi discurrūt̄ mediij āgeli dei mē
nos r deū n̄os gemit⁹ p̄ntantes. r ei⁹ nob̄ n̄iaz reptantes qz si
oculi cū sūt sic sū p̄ nos q̄ n̄ri abierūt̄ ā q̄re ipsi soli recesserūt̄ ā
nob̄ vt soli nos dissilem⁹. īspicē vitā n̄iaz ffes. r si n̄ timē⁹ decep
torios āgelos salti ān̄stratorios reuēamur dicūt. n. O si p̄ tran
seant ad nos licz intentōe dissili. Nā de mal̄ h̄z. Me expectaueſt
p̄ctozes vt p̄dēt̄ me. de bonis uō. me expectāt̄ iusti donec ret̄
buas m̄. mē hos expectat̄ res c̄sitare delectat. Expectat̄ enim
nos oīs celimitia. n̄ solū ap̄t̄ nos. s̄ ap̄t̄ seip̄s. licz. n. p̄fici desi
dēt̄ n̄ tū p̄ficiēnt̄ sine nob̄. s̄ om̄s expectabūt̄ q̄d̄iū sup̄ t̄raz ē
n̄is elcōz. Sic ḡ m̄ apok. cīb⁹ acclamātib⁹. Vindica sangnē n̄z
n̄ v̄ndōe cupidī. s̄ p̄fici desiderantes r accepūt̄ om̄ū r̄n̄sū. Adhuc
sustinere modicū t̄ps̄ donec̄ īpleat̄ m̄is s̄m̄ v̄roz. licz. n. m̄ebet
eos d̄s v̄l̄m̄ suo diligēs eos īeffabili caritate. S̄ diligūt̄ r nos r
p̄n̄pū suoz n̄ obliuiscet̄ ī finē. In v̄bis ḡ ap̄positis ēa nob̄ os̄tan
da occurrūt̄. s̄ t̄m̄m⁹ a q̄ recedam⁹. mot⁹ p̄ q̄z trāscam⁹. t̄m̄m̄s
ad q̄z pueniam⁹. p̄m̄m̄ ibi veite. sc̄oz ibi ad. t̄cium ibi nuptias p̄

pmū inuicē nob̄ vita sc̄laris sū t̄minal̄ aq̄ reuocamur. p̄ sc̄dm̄ vita
sp̄ualis p̄ q̄ trāseam2. p̄ t̄cū vita et̄nalis ad q̄ inuitamur. p̄ 8°
d̄z uenite. s. a vita seculari sū criminali t̄ h̄ p̄t̄ tā qz talis vita ē la-
boriosa in fructuosa piculosa. p̄ sc̄dam vitā ē trāseund̄. t̄ h̄ iterū
p̄ tā qz vita religiosa d̄z eē op̄osa. penosa v̄tuosa. Ad t̄cā vitam
ē p̄perand̄ qz ibi ē quies delitiosa. leticia copiosa. dignitas gl̄osa.
h̄ p̄ ord̄mē p̄seq̄tes. p̄ 9° dicim̄ qz de vita seculari ē recedend̄ qz
ē laboriosa om̄s. n. huic m̄do s̄uictes in sudore t̄ labore s̄uict ei.
qz h̄ in maledicōe. p̄ me p̄uaticatōis accepim2 om̄s v̄ Gn̄. i. 3. In-
sudore vlt̄ t̄. vel. part. p̄t̄ qd̄ d̄z job. Sic auis ad volatū sic h̄o na-
scit̄ ad laborē. h̄inc Ecc̄. i. Vidī cūcta q̄ fiūt sub sole. t̄ ecce v̄m̄sa
vanitas t̄ afflictio sp̄ūs. S3 ne putet̄ h̄ d̄cm̄ solū de paup̄ib2 sub-
iūgit ec̄ laborē eē in diuicijs d̄icēs. Edificauī in domos t̄ plāta-
uī in vineas coaceruauī in argentū t̄ aur̄ t̄ s̄bas regū ac p̄ vince-
ar̄ t̄ sup̄gressus sū om̄s q̄ fuerūt an̄ me. t̄ oīa q̄ desiderauerūt ocl̄i
mei n̄ negauī eis nec p̄hibuī cor meū qm̄ oī voluptate frueret̄. cū
qz v̄lt̄issem me ad v̄m̄sa opa q̄ fecer̄t man̄ mee vidi in oīb2 va-
nitatē t̄ afflictōez ai. h̄inc b̄n̄. Nēo ex oībus filijs ade sine labore
v̄iuit. ē q̄ declinat aliq̄s. s3 incidit p̄culdubio in ḡuiores. t̄ iō v̄elit
nolint h̄oīes d̄z eos laborib2 subiacc̄. t̄ iō laborand̄ ē. vt aliq̄n res
quiescāt a laborib2 suis. Sc̄do recedend̄ ē a vita seculari qz ē i fru-
ctuosā. de ip̄a. n. d̄z sap̄. iij. Fruct2 illi2 inutiles t̄ acerbi ad man-
ducand̄ t̄ ad n̄l apti. h̄ic mat. q̄ p̄dest h̄oī si v̄m̄sum m̄d̄z lucreē
aīe v̄o s̄ue det̄mentū faciat. 3° recedend̄ ē d̄ vita sc̄clari qz ē d̄ano
sa. qz p̄ eā p̄dim2 corp2 t̄ aīaz iet̄nū. Qui. n. vt ait iac̄. voluit esse
aīcus h̄ seculi iūmic2 dei d̄stituit̄ iūmicos at̄ ei2 vt ait p̄s. p̄cussit
in posteriora. ob p̄briū sempit̄nū dedit illis. h̄inc r̄. Oct̄a v̄ra d̄i
uiserūt in̄t̄ vos t̄ deū. q̄ at̄ a deo diuidit̄ sepeliēt̄ n̄c̄no in inferno
d̄ hac diuisiōe di. 88. M̄ia q̄ peccat a d̄o se diuidit. qz si p̄c̄ta v̄m̄tu
auit a deo lōge r̄cedit si v̄o p̄ p̄c̄t̄z p̄spitas seq̄t̄ t̄ n̄lla discipl̄ia
n̄lla īcrepatōe r̄uocat̄ i diuisiōe q̄ in̄t̄ se t̄ d̄m̄ fec̄ ec̄ libellū repu-
dij accipit vt iā v̄clud̄ aliena d̄lic̄ta faciat mala q̄ vlt̄. v̄n̄ nec̄e ē
vt peccātes q̄sqz d̄s̄dem2. āplius mis̄os. q̄to eos d̄spicim2 i s̄ua
culpa sine flagello d̄lic̄tos. Qui. n. a deo auit̄ t̄ p̄spat̄ tāto p̄-
ditōi fit p̄xim2. q̄to zelo discipl̄ine inuenit̄ alien2 iō. n. d̄s̄ q̄b2 d̄a
h̄ p̄c̄t̄ vt eos i p̄petuū feriat iō ā h̄ q̄sd̄a ferit n̄ p̄cedo vt in̄et̄nū
p̄cat. Sc̄do relic̄ta vita sc̄clari trāseund̄ ē p̄ vitā sp̄ualē. que d̄z eē
t̄plex. s. op̄osa penosa. v̄tuosa. p̄ 10° d̄z eē op̄osa. vt v̄biqz sp̄ ope-
mur aliqd̄ eoz p̄t̄ q̄ uenim2 ad vitā religiosāz ad qd̄ faciend̄ fre-
q̄nt̄ stimulat̄ se b̄n̄. di. B̄n̄. ad q̄ uenisti. p̄t̄ qd̄ idē di. n̄ ea die
bon2 cellita se uirisse d̄z est̄iare. in q̄ n̄l egisse se rec̄lit̄ p̄t̄ qd̄ ad
cellā uenit̄ t̄ subiūgit. Queris qd̄ agas in q̄ te occupes. Q̄rimū ex
cottidianū cō onū sacrificiū vel l̄coīs studiū cottidiāe d̄iscussōi

emendatōi oppositōi ps diei negāda nō ē deinde opandū ē man-
bus qđ inuigilē qđ si opa nra ad supmū cumulū meritorū cupim2
pmouē. d3 trib2 amīculis exerceri dnt. n. otinuari mltiplicari no-
bilitari. Nā de p^o monemur Eccl. xi. mane seīa semen tuū. ⁊ vespē
n̄ cesset man^o tua. qz erit merces opī tuo. cui rsonat ap^o Gal. iij
Bonū emulamī ī bono sp. Bñ. Neq̄q̄ sufficit sel ⁊ scđo opari qđ bo-
nū ē n̄ incessantē addas noua pōrib2 alioq̄ marcet flos pmi opis
atqz ex eo oīs vtus ⁊ vigor ī bui extēminat si n̄ alijs atqz alijs su-
piectis pietatis opib2 otinue repef. s̄ at otinuatō licz difficil vi-
deat facillie tñ p intentōz pt plogari ī oīa tpa. Scđo dnt opa
nra multiplicari qđ tūc sufficient agim^o si ead opa ad oīs sensus
extiozes oīs affcs mēiores ad oīa corpis mēbra diffūdim2 vt ī
oīb2 nris opib2 nos adiuuet ⁊ dcurrāt. hīc. pū. d2. Vbi fr adiu-
uat frēz ibi firma ē ciuitas. ⁊ itē. In trib2 bñplacitū ē spū meo.
qz vnū ē cōcordia fr m. talia. n. opa s̄ mod diuites nos effitiunt
qz toties mltiplicat qđ ī talib2 opib2 dcurrūt adiutores. Tercō
opa nra dnt nobilitari. hāc at nobilitatē mltā effitiūt qnto em
firmiozē attentōz. fideliozē intentōz. feruentiozē deuotōz purioz
re dilcōz opib2 nris appomim^o tāto erūt nobiliora. q̄ oīa q̄lia et
q̄ta sūnt ī fine denudabit. de q̄ d2 Sap. laudabūt. n. ī portis o-
pa ei^o. Scđo vita spūalis d3 eē penosa. qđ reūa oīb2 pmittit qui
ad fūiens dō se p̄pant ⁊ attingūt Sic. n. nob pmittit ī scrip̄a
flagellat dō omz filiū qz recipit ap̄t qđ pmūimur Eccl. fili accedēs
ad fūitūte dei sta ī fiore. ⁊ p̄pa aīaz tuā ad tēptatōz. qre qz vt
ī Act. d2. Oms q̄ pie volūt viuē necē ē vt p̄secutōz paciant. ta-
le. n. testam̄tū. xps moriēs reliq̄ discipul di. Et ego dispono vo-
bis sicut disposuit ī p̄ me^o regnū. Mc si dicat. Sic ego de celis
venēs n̄ n̄ p̄ tbulatōes et afflictōes red eo sic scriptū ē. d3 filium
hoīs multa pati. re p̄bari ab hoīb2 ⁊ sic intrare ī glāz suā. Sic ⁊
vos n̄ n̄ p̄ tbulatōes ⁊ afflictōes introire poteritis ī regnū dei.
Qđ qz si necē ē fieri d̄suluit nob dñs vt nras tbulatōes suis tbul-
latōib2 qntū possibile ē oformem2 di. illud Iud. Qđ me videtis
facē oīs facite. Et ap^o. Estote imitatores dei sic filij kmī. ⁊ itē
ad Heb. xij. p̄ paciam curram^o ap̄positū nob certamē aspiciētes ī
auctore fidei ⁊ ofūmatorez ihm. q̄ ap̄posito sibi gaudio sustinuit
cruce ofusiōe otēpta. vt possit nob veracit applicari illd Sap. xiiij
Sik̄ p̄ea sū^o cū dño afflict2 ē. ⁊ p̄laris hō cū rge similia passus
ē. Tūc. n. penalitates nre nobilissime sūt cū pems similib2 cum
dño nos vestim^o. Qđ ec̄ monuit vitas mat. x. cum dixit. Nō ē dī-
scipul^o sup mgrz n^o sū^o sup dñz suū sufficit discipulo si sit sic dñs
ei2. Tūc at ipz ap̄perēt imitamur si gñalit īnocent gaudēt. no-
stras sufferim^o passiōes gñalit vt si ī reb2 corpe ⁊ spū patimur
sic ip̄e. Nā de penuria rez ip̄e d se dic̄ vlpes foueas hūt zē. vsqz

Id h3 ubi caput suū reclinet. De pena vō corpis sui di. ps. Corp⁹
meū dedi pcutiētib⁹ et genas meas vellētib⁹ et in ps. Supra dor
sū meū fabricauerūt pccōres. De aīa uō d3 p iē. Dedi dilectā aīam
meā i man⁹ inimicōr⁹. et iē m dolor me2 sup dolorē. cor meū i me
mēns. Si g^o i reb⁹ penuriā i cōpe misriā i spū ebullentiā sufferi
m⁹. dñm gūalit⁹ imitamur. 2° dom⁹ ptulit innocentē. ipso di. iob.
Veni pnceps mōi et i me n h3 q̄c̄q̄ c2 innocētie testis fuit pyla
t⁹ dicēs. Ego nullā cāz mortis inuenio i hoīe isto. Sic et nos tā
caute et sollicitē pctā oīa caueamus. vt q̄c̄q̄ patimur pati videā
mur teste dscia innocentē. Tūc. n. nī e passiōes ad maximū starēt
meritū cū n ad pcti purgatōz. s3 ad meritū cumulatōz pateremur
Nā de pcti purgatōe di. pet. Que ē grā si peccātes colaphizatū
sufferitis. de scda aē flagellatōe stati subiūgit. d3 si bñ faciētes pa
cientē sustinetis. h ē grā apō deū. nā de talib⁹ passiōib⁹. di. ap⁹. ij
Cor. Id qd ē momentaneū et leue tbulatōis s mod i sublimitate
etnū glorie pond⁹ opat⁹ i nob. 3° dom⁹ ptulit gaudenē. ipso di.
iob. Desidio desidam māducare h pasca anteq̄ paciar. Sic et nos
n solū patientē nec solū libentē s3 et gaudenē ea q̄ patimur suffera
m2 h fidelit⁹ agentes ut sp aliq̄ dīlcōis et bñficij singularis illis
exhibeam2 a quib⁹ sufferim2 nras passiōes de hijs duob⁹ exer
titijs. s. oposo et penoso di. bñ. Electōz ē bona facē et mala ppeti
tūc. n. s mod pficim⁹ cū ambo ista i nob recipiūt incrementū. So
let. n. h facē dei bēngtas circa elcōs vt cū fecerint cīa tanq̄ sui
inutiles flagellent. 3° vita spūalis d3 eē vtuosa. h ē plena vnti
b2 qd nccō sequit⁹ ad p̄dicta. nullū. n. bonū sine vtutib⁹ deo po
terit eē ḡtum di. bñ. Quātūlibz te affliges q̄ntūlibz te crucies. n
sui copiā tibi t̄buet q̄ dom2 vtutū d3 i filiis vtutib⁹ adoznat⁹. Ob
missis aē oīb⁹ alijs. tres vtutes spēalit⁹ ad vitā religiosaz ptinē
tes bñt pcurram2. s. castitatē hūilitatē caritatē. Castitatē aē h
accipim2 n solū p abstinentiā oīm voluptuosoz. s3 oīm supfluoꝝ
numq̄. n. religiosus gustabit dei delicias. n abstineat a supfluis
et t̄rens. ap̄t qd d3 religios⁹ Osee. Noli letari isrl noli exultare i
quib⁹ verb⁹ religiosus phibeē a letitia seculari. cur h qz di. aug⁹
Si aīm2 h3 vñ oblectet extrinsecus sine delicijs manz intrinsec⁹
Cur aē h sit oīdit ḡg. di. Mīa sine delcātōe eē n pccit. a. n. delcā
biē i infimis et carz supmis. a i supmis et i fima otēnt. Scda virt⁹
ē hūilitas. q̄ licz oī hoī sit nccā ad salutē. sūme tñ nccā ē religio
sis. ap̄t qd deformati sum⁹ ab alijs hoīb⁹ hitu et tonsura. ut ipaz
facili2 acq̄ram2 hinc de9 mouet spēalit⁹ aplos tanq̄m religiosos
dicēs. discite a me qz mitis sū et hu. cō. ē. n. h virt⁹ sūme nccā et
aprijsima virt⁹ religiosoz. Mīa. n. vtutes et grās mēt hūilitas
iux illō de9 supbis resistit hūilib⁹ aē dat grāz datā ofuat. qz iux
p̄la. Nō requiescit spūs n sup hūilem et quietū. Seruatas pficit et

sumat iux illud Ap. virt⁹ in infirmitate pficit. Tercia virt⁹ e caritas sine qua non solum pdicte virtutes sed nullu bonum penitus placet deo. Nam iux aplm No fides placz e si montes quis trasferat. nec scia etiã si lingua quis loquat angeloz non martirum etiam si tradidit corpus suum quis ita vt ardeat nec elemosina etiam si dederit quis omnez substantiam suam in vsus paupum qz si aliquis de hys virtutibus aliqd ampli⁹ loqui cupiat grat in locis suis vbi diffusius ptractant. Tercio ad vitam eterna festinandu est. et hoc ppter tria qz ibi est quies deliciosa. leticiosa copiosa. dignitas glorioza. que tria totam beatitudinẽ in se claudunt. Primo ergo festinandu est ad celestem patriam qz ibi est quies deliciosa in quo duo tangunt. scz quies et deliciae que duo copiosissime in patria possidentur. Nam de quiete dicit p⁹b⁹ in Si dormieris scz morte corpali non timebis quiesces et suavis erit sompnus tuus. Et subiugit huius quietis cam dicens. dñs erit in latere tuo et custodiet pedẽ tuum ne capiaris. De hac dz p⁹sa. xxij. Silenciũ et securitas mecum erit et sedebit p⁹plus meus in pulcritudine pacis et in tabernaculis fiducie. et in requie opulenta. et bñ dz opulenta qz nil erit a dextris et a sinistris retro et ante et extra qd nos aliqñ inqetet ita vt cũ pueneri⁹ g⁹tulabũdi dicam⁹ illõ Ecce Modicu laboravi et inveni in multa reqem. et subiugetes illõ p⁹s. Hec reqes mea in sc⁹lm sc⁹ h⁹ zc. De delicijs qz habituri sũ dz p⁹sa. lxxvj. Gaudete qui iugebatis qz replebimur ab uberib⁹ solationis ei⁹ vt delicijs effluatis ab omni da glia ei⁹ hanc aut deliciarũ sup⁹fluens copia ex duabus causis sup nos cumulat scz qz ab omnibus in nos fluunt. et in nos totos. Primo dico ab omnib⁹ in nos fluunt scz a deo p⁹ filio spũ sancto beata v⁹gine a singulis angelis atqz sanctis. et ab omni qui tũc pmanet creatura. P⁹ hinc est qz eadez sup⁹fluens habundancia deliciaz dz torrens qz sic ex multis riuulis affluentib⁹ tandõ torrens exuberat. sic deliciae ex deo et ex oib⁹ creatis i aiaz ofluẽtes sup effluentẽ torretez faciunt oim deliciaz et hẽ qd dz i p⁹s. Inebabunt ab ubertate dom⁹ tue et cor. vo. zc. Scda ca ap⁹ quã celestes deliciae in tanta redundancia possident. hẽ qz de omnib⁹ ofluunt in nos totos alioqn qmõ de⁹ erit oia i oib⁹ vt ait ap⁹. Si in hoie de hoie aliqd remanebit. Si g⁹ de⁹ erit oia in oib⁹ necẽ e vt tot⁹ tra⁹ seat in deũ. ita vt de hoie nulla porciuncula remaneat ex deũ. et hẽ qd declarat bñ. in vna snia satis pulcra di. In illa futura vita inestimabilis et ineffabilis dlectatõ inebabit elcõs. et insup effluenti dulcediẽ totos absorbebit. et exponẽs seipm statim subiugit qz dixit totos. oculos. aures. os. lingua. dentes. guttur. man⁹. pectus. cor. iecur. pulmo. ossa. medulle. pmo ex ipa et cuncta sigillati. qz singla mbra eoz mirabili dlectatõis et dulcedis sensu replebunt et h

est q̄ p̄mittit nobis Deut. vbi d̄: Rerū cū habundācia p̄frue-
ris. q̄ aut̄ dicit oīm m̄bil ex cibus videt̄ excipe τ iō dicit ps̄. Tūc
videb̄ τ affluēs τ miraberis τ dilatabit̄ cor tuū q̄n̄ cūsa fuit ad
te multitudo maris sc̄z oīm gr̄a. Sc̄zo festinādū ē ad et̄nā pa-
triam. q̄z ibi est leticia copiosa gaudebim̄ em̄ d̄ bono pp̄rio de
bonis singulor̄ τ oīm tanq̄ n̄ro. sup̄ omnia aut̄ de visione dei m̄
effabili leticia absorbamur de q̄ ps̄. Adimplebis me leticia cū vl̄
tu tuo. hinc ps̄. lxxv. Gaudebitis τ exultabitis vsq̄z ī sempiternū
Gaudebūt em̄ supra se de dei visione infra se de infern̄ euasione
intra se de corp̄is τ aīe gl̄orificatione. ex se de angelor̄ τ hoīm
afforiatōe. retro se de mirabili p̄uentione. ante se d̄ perpetua se-
curatōe. circa se de omni bonor̄ stabili p̄mansione. de quor̄ oīm
cumulata leticia dicit b̄n̄ Reuera videt̄ non possum quō ineffabile
gaudiū circumquaq̄z non habeat. q̄ tot̄ om̄oda felicitatis cir̄cū
dant sine fine gaudebis. n̄ de bonis tuis multū Sed si haberes
aliquē q̄z sicut teip̄m p̄mit̄ amares. de cuius bono sic d̄ tuo gau-
deres illumq̄z non m̄morez q̄ te felicitate p̄ oīa vltum videres
nōne in gaudio ei2 gaudiū duplicatū haberes. si vno duo vl̄ tres
vel plures tibi pes in amore possides τ ees ea felicitate sp̄cios
cernēs nōne p̄ eor̄ nūo in te multiplicet̄ gaudiij tui maḡn̄tudo
Potest ne ergo illius gaudiij mod̄ a quoq̄ hodie penetrari. cū
vlt̄a mille milia τ decies milia cētena milia innumerabiles sint
τ om̄s beatitudine eadem p̄fruant̄ nec vllus eor̄ sit qui non t̄m̄
de bono alteri2 gaudeat quantū de suo q̄ t̄m̄ ego saluis reuēdi
patris n̄ri bernhardi v̄bis estimo intelligendū n̄ intencōe gau-
dij sed n̄ro gaudiō. que omnia ad h̄ respectu eius quē supra se
vident̄ deū minus habent cum supra se eum a quo oīa habent i
tam ineffabili gl̄oria fulgentem. τ in eadem gl̄oria omnes eos
plus q̄ ip̄i se mutuo τ q̄ deum diligant ī infinitum amantē gau-
dent de eius gl̄oria sup̄ omnia gaudia p̄us dicta in cuius felici
visione consistit vita eterna dicente ioh̄es. Nec est vita et̄na vt co-
gnoscant te verum deum τ quē misisti ih̄esum x̄pm. cuius visione
vt habundanti2 p̄fruemur videbimus eum triplicet̄ sc̄z in om̄ib̄
creaturis in nobismetipsis τ q̄ his om̄ib̄ ineffabilē iocundit̄
est atq̄z beati2 nuda facie ī semetip̄so videbim̄. t̄m̄tacē gl̄oriā eius
sine vllō enygmate mūdo cordis oculo d̄teplātes. Tercio festi-
nādū ad et̄nā vitā. q̄z ibi possides dignit̄as gl̄iosa. h̄ aut̄ dignitas
maxie ī h̄ consistit q̄z singl̄i sc̄or̄ trāsēūt ibi indiḡtatē regalē. vt sint
sp̄ose τ regie n̄ c̄t̄n̄q̄z de plebe sc̄z regis dei q̄ se singlis ibi exhib̄z
ac si nullū habeat ibi ampli2 diligendū ita videlicet̄ vt ip̄e rex solā
suā reginā diligat τ om̄is reliqua multitudo ad eor̄ nuptias τ
obsequium sic collecta mēior̄ ego. si hec n̄ dicat d̄s p̄ ap̄her̄az
ps̄a. xliiij. leua ī circuitu oculos tuos τ vide oēs isti d̄gregati sūt

venerūt tibi. Ac si dicat Om̄s agregati sūt ad honozē tuū obseq̄
um ⁊ decorē. Vñ sic sponsus ⁊ sponsa trestris om̄s q̄s in nuptijs
suis agregatos viderint venisse n̄ dubitant p̄t eos Sic singule
sp̄se estimāt in celo d̄ oib2 agregatis. Q̄ aut de2 singulis se ex
hibeat tāq̄ sponsū ⁊ singlas hēat tāq̄ sp̄sas oñdit Bñ. di. Sp̄
sus n̄ dñs x̄ps sp̄sa v̄o ei2 nos ip̄i sum2 ⁊ om̄s sil̄ vna sp̄sa q̄
ē eccl̄a ⁊ aīe singlon q̄si singule sp̄se q̄ se mutuo cū tāto deliciaz
affcū alterutrū ituent ac si sole videāt ⁊ videant. Qd̄ apte oñdit
bñ. di. Audite mirū s̄ v̄m aīa deū videns nō secus videt q̄ sola
videat ex hijs oib2 ocludit Aug. Merces sc̄oz tā magna ē q̄ nō
p̄t mēsurari tā multa q̄ nō p̄t nulari tā copiosa q̄ nō p̄t t̄mmeri
tā p̄tiosa q̄ nō p̄t estimari Ad q̄ gaudia r̄. In die ammaz

Mortuo non phibeas gr̄az. Eccl̄. vij. di. bñ. Trime discēsi
ones locoz sūt q̄s p̄ diuinitate meritor̄ aīe sortunt̄ ad ce
lū statim anolat q̄ domicilio corpis v̄si sūt tāq̄ cinē q̄ de
fectiua subaz v̄tusq̄ hoīs purā suauerūt Ecōtra q̄ fecerūt vsq̄
ad mortē q̄ digna sūt morte locis gehēnalib2 sine mīa deputāt
Qui v̄o neutrū sūt. i. mē v̄trūq̄ q̄ mortalia omiserūt. s̄ d̄ mortez
penituerūt p̄niaz nō ex plentes indigm̄ vt statim gaudeāt. n̄ di
sm̄ vt sp̄ ardeant purgatorii sortunt̄ in q̄ flagellant̄. vt excocti
trāfferant̄ ad regnū p̄ hijs q̄ in celo sūt n̄ ē orandū s̄ eos nō p̄
cis orare debē p̄ hijs v̄o q̄ i inferno sūt suspēdēde sūt p̄ces q̄ p̄pe
q̄b2 clausa ē mīe janua ⁊ toti2 spes mēclusa salutis. p̄ illis aut vi
giland̄ ē in oromb2 subueniend̄ elemosinis ac sacrificiō hostie salu
taris q̄ locis purgabilib2 emēdant̄ vt benign2 p̄ penā eoz m̄sa
tiffactōz. satisfactōz i gl̄ificatōz cito oūtat ⁊ q̄to maior ē n̄citas
indigetis tāto gl̄iosū ē op2 mīe subuenientis. ⁊ q̄ n̄o paupior
hijs q̄ in purgatorio detinent̄. Iō q̄ illis subuenit b̄nficia exhibet
grata valde. q̄ em̄ nil oīno hēt vñ n̄citati sue oūlat paup̄ ē. q̄ aut
cū hac paup̄tate detinet̄ i carcē vt nō possit p̄ueire ad eos q̄ sue
paup̄tati subueniāt paupior ē. q̄ aut cū hijs duob2 tanta inuali
tudine ostringit̄ vt nec manū ad os porri gē valeat. paup̄im2 ē ⁊
tales sūt hoīs q̄ p̄ suis excessib2 i purgatorio detinent̄ ⁊ iō de2
mīa mot2 hortat̄ nos i v̄bis p̄positis vt eis2 paup̄ib2 mīcorditer
subueniā2. n̄ dubiū q̄n̄ gl̄iosimū i eis2 obseq̄ū d̄o exhibeā2. q̄ p̄pe
q̄ aīci dei sūt q̄s ab et̄no dilexit ⁊ diliget incēnū. ⁊ ideo gl̄ta ē ei
n̄ra subuencō q̄ talib2 exhibē2. In v̄bis ḡo p̄positis tria possum2
intelligē. s. mortuoz diuinitatē subueniēciū bilitatē subuencōnū ac
ceptabilitatē. p̄mū ibi a mortuo. sc̄oz ibi n̄ phibeas. t̄ciū ibi gr̄az
s̄ p̄ ordinē p̄seq̄ztes. P̄rio dicim2 q̄ i h̄ noīe mortuo tāgīe diuini
tas mortuoz. cū. n̄. n̄ dicat̄ a mortuis i pl̄. s̄ a mortuo i singlarī
innuitur ex hoc q̄ non omnibus mortuis subueniendum est. sed
vñ tm̄ generū mortuozum p̄pter qd̄ sciendum q̄ s̄m Augustinū

Tria sūt genera mortuorū. scz valde boni. valde mali. mediocritē
boni et mali qđ expcmt p singula ita dicens. Valde mali sūt. qui
nihil pfidia cordis oris et opis dicūt dō illud job Recede a nob
sciaz viam tuam nolū. In qđ v̄bis tāgit tria gna valde maloz mō
tuoz Nam h̄ qđ dicit pfidia cordis tāgit om̄s hēticos q̄ sola pfid-
ia cordis a dño recedentes xp̄anis hoib⁹ ne dephendant ore et
ope se aformat cū aut subiūgit. pfidia oris. tangit oēs q̄ publice
sūt infideles. vt sūt iudei. Sarraceni. pagani. et oēs nacōes q̄ ap-
to ore d̄dicūt fidei xp̄iane. Cū aut occludit pfidia opis tāgit ma-
los xp̄anos q̄ corde et ore ofenciūt fidei s̄z malis opib⁹ d̄dicūt qđ
om̄s infideles de⁹ reputat eo qđ fidei cordis et oris testi monū o-
pis nō adiūgūt et sūt de q̄bus dicit ap⁹. Confitentē se nosse deū
factis aut negant. Itē iacob⁹ Quid p̄dest si fidē qđ dicat se h̄re
opa aut n̄ hēat nūq̄ fides potit saluare eū. et subiūgit tu credis
qm̄ vn⁹ ē de⁹ bñfacia et demones credūt et detremiscūt. Sic gō cō-
p̄ sine spū mortuū ē. sic fides sine opib⁹ mortua ē. h̄c ioh̄s. Qui
dicit se nosse deū et mādata ei⁹ n̄ s̄uat. mēdax ē. et h̄ ē qđ dī. Gre-
vera fides ē q̄ i h̄ qđ v̄bis dicit morib⁹ n̄ d̄dit qđ cū ita sit fidei
n̄re vitatē in vite n̄re ofidatōe debē agnosce. tunc. n. v̄e fideles
sum⁹. si qđ v̄bis p̄mitti. opib⁹ adimplem⁹. In die. n. baptis-
tis oib⁹ pompis antiq̄ hostis renūciare p̄misimus. si gō h̄ p̄mis-
sū soluimus. fideles apud deū vacitē reputamur. Ista gō etiā gna
mortuoz dicūt et sūt valde mali. qz statim vt de corpe exeūt in
eos pūcto ad inferna descendūt nūq̄ inde ex̄turi donc reddāt
vsqz ad nouissimū qđorantē nūm veniale qđ nūq̄ p penā deluit.
dicente gg. Qui d̄ magnis malis debitores sūt supplicijs traditi
et nouissimū qđorantē solue cogunt. qz qđ magna p̄mūt et mala
mīma in gehenna affligūt. Vñ h̄ adūbiū donc sumit h̄ p̄ infimō
sonans et̄nitatē Vñ sensus ē n̄ exhibūt inde donc reddant nouissi-
mū qđorantē. h̄ est qz non p̄nt gō nūq̄ exhibunt. et ē causa qz corpe
et aīa sil peccauerūt aīa ofensum dante. et corpe opus pficiente
et idcirco deberent simul satisfacere s̄z mortuo peccatore corpus
in terra ofumitur aīa in inferno sepeliē. nec vnq̄ simul ouemūt
vsqz ad diem nouissimū. qđ dies p̄fixus est ad sententiā p̄mulgā-
dam non ad emendam faciendam. Et ideo de talibus mortuis
non est verbum p̄positum nec p̄ talib⁹ est orandum qz nulla eis
psunt suffragia s̄z magis nocent dño om̄ante p̄ prophetā Ego ma-
ledicā benedicoib⁹ vsis. Vñ si b̄ea v̄go cū oib⁹ scis vsqz ad nouis-
simū diē p̄ vna dānata aīa dño supplicaret. ip̄e eā nullatē ex-
audiret. et h̄ p̄t duas cās Dño qz sūt extra statū et em̄nū mie. et
ḡe vt nlla ḡa possit p̄tingē ad eos dño di. p̄ p̄haz. Isti voca-
būt em̄nū impietatis et p̄ls cui irat⁹ ē dñs in eñnū. h̄c mat. Magnū
chacs rē. Scōa cā ē qz de⁹ q̄ ē et̄na veritas fortissimū iuramentū

pficit ut nūq̄ miaz ofeq̄nt. qz licz sit omnipotens nullaten⁹ tñ
potest venire oītra suū iuramētū. h̄ aut iuramētū tam in veteri te
stamento q̄ in nouo est firmatū. Nā in veteri dicit p̄ ierē. Venit dñs
si stetit moyses et samuel corā me. non est aīa mea ad pplm istū
eice eos a facie mea egdiant. dicit ḡ oībz electis in celo et in t̄ra
illud jē. Noli orare p̄ pplō isto in bonū qz nō exaudia te. Itē in no
uo testamento dicit Mat. Amen amen dico vobis nō recedet inde
Sed di. aliq̄s q̄ sūt p̄ta p̄ q̄bz p̄tores tā ḡuit dānabū R̄o q̄ ap̄
emulat ea euidentē di. Manifesta sūt opa carnis q̄ sūt fornicacō in
mūdicia immicitie etencōes ire rixe dissensiones inuidie hōicī
dia ebrietates omessatōes et hīs sūta q̄ p̄dico vobis. qm̄ q̄ talia
agūt regnū dei nō ofeq̄nt. Si aut nō ofeq̄nt ḡ dānbunt qz nō est
dare mediū cui r̄sonat ioh̄ in apok di. Timidis et incredulis et ex
ecratis et hōicidīs et fornicatoribus veneficis ydolatriis et oībus
mēdaciōibz ps illoz erit in stāgno ardenti igne et sulphure. qd̄ est
mors sc̄da h̄ peccata adhuc Aug. euidentē exp̄mit di. Quāuis
ap̄li multa capitalia emulauerūt nos tñ ne desp̄atōem facē vide
amur b̄nt dicam⁹ q̄ sūt illa. Sacrilegiū. homicidiū. adulterium.
falsū testimoniu. furtū. rapina. supbia. inuidia. auaricia. et si lon
go tpe teneat iracūdia et ebrietas si sit assidua in eo n̄ o op̄tat̄
Et subiūgit. Quicūqz ḡ aliqua d̄ istis peccatis dñari agnouerit
n̄ se digne emendauit. et si habuit spaciū longo tpe p̄niaz egerit
et largas elemosinas n̄ erogauerit. et a p̄ctis eisdem n̄ abstinuit.
transitorio igne purgari nō pot̄it. s̄ et̄na illa flāma sine v̄llo re
medio cruciabit̄. et iō p̄ talibz mortuis nō ē orandū qz nullo mō
poterūt liberari dicente ps̄ Dones eos vt clibanū ignis in tpe v̄l
tus tui. i. q̄ diu v̄lt⁹ dei dure bic. h̄nc ē q̄ de eisdem mortuis
dicit. Mors p̄ctōz pessima. est em̄ mala p̄t̄ t̄paliū relictōz. p̄p̄oz
p̄t̄ p̄petuā dānatōz. pessima p̄t̄ dīne faciei et̄nā sepatōz. Dñō
dico mors p̄ctōz ē mala p̄t̄ t̄paliū relictōz Cū. n. p̄ctōz moriēs
relinq̄t oīa d̄icta p̄t̄ q̄ ad h̄siōz fruitōz et solatōz dū p̄didit et
regnū celoꝝ noluit merito talis relictio facit mortē malā. Vñ di
ues ille ewangelic⁹ moriens. ita fūd̄it⁹ p̄didit oīa t̄palia. vt in
inferno sepult⁹ d̄ oībz relictis guttā aq̄ non p̄t̄uit impetrare.
Sc̄da mors p̄ctōz ē p̄p̄oz p̄t̄ p̄petuā dānatōz. qz dānatū acer
bissima pena luent oīa s̄l. nec tñ imperpetuū a minimo exp̄iant̄
h̄ ē qd̄ dicit jē. Ecce ego inducā super eos mala de q̄bz exire nō po
terūt et clamabūt ad me et nō exaudia eos. Tercia mors p̄ctōz ē
pessima p̄t̄er diuine faciei eternam seperationē. hoc. n. super
oīa mala pessimum est dicente. Cris. Non puto ita acerba eē
gebe nne supplicia. vt sunt illa quibus torquetur is qui arcetur
a oīpe ctu xpi. h̄ crede mihi p̄mis oībus graui⁹ ē h̄ est solum qd̄
supat gebēnā Sc̄di mōtūi sūt et dicūt vald̄ bōi. q̄ statū puritatis

tenētes nulli sūt h2 mōi sordib9 mqnati vel si sūt mqnati p̄fōtissi
mā p̄niaz satiffcōz pleissime sūt purgati. q̄z aie statū vt de corpe
exeūt sine medio auolat ad regna celoz. Sz q̄ sūt hij τ laudabi2
eos. Sūt tñ taliū q̄tuoz ḡia hoīm. s. inocētes penitētes paciētes
otēplātes. q̄ nob̄ i scripta p̄ q̄d iudicē celi ap̄cōz sūt lucide d̄cla
rata qd̄ de singul p̄ ordinē vidēā. Nā de p̄ma aptōe d̄z mat. iij
Ecce celi apti sūt sup eū. s. i. h̄m τ vox de celis audita ē h̄ ē filius
me9 dilc̄s. In q̄ celi aptōe inuit. q̄z om̄s i puritate bapt. smatis de
cedētes celū h̄nt sibi aptū. Scōo v̄e penitētib9 celū ē aptū q̄z in
scōa aptōe inuit. sic. n. d̄z i Act. x. Ascēdit petr9 isupiora dom9
vt orar3 τ cecidit sup eū m̄tis excessus τ vidit celū aptū. et descē
dit vas qd̄ d̄a velud lintheū magnū q̄tuoz micis submitti d̄ celo
m̄traz. in q̄ erāt oīa q̄drupedia. τ sp̄entia t̄re τ volatilia celi τ
f̄ca ē vox ad eum. Surge petre τ māduca. ait aē peē. absit d̄ne qz
nūq̄z māducaui om̄e imd̄z. τ vox iēm ad eū. qd̄ d̄s purificauit tu
ne imd̄z dixeris. p̄ qd̄ inuit. q̄z oēs v̄e penitētes q̄ p̄ fortissimā o
tritōz om̄e m̄m̄dm̄ qd̄ i lintheo sc̄cie iuener̄t mactat et occidūt.
ipi sūt q̄b2 statū vt de corpe exeūt celū sine dubio ē aptū. Tertō
m̄rtiriū paciētib2 celū ē aptū qd̄ in Act. vij. legit vbi stephanus
i passioe posit9 ait. Video celos aptos. p̄ qd̄ inuit q̄z celū m̄rti
rib2 ē aptū. Ven9 qz vt ait gg. In pace iā viuūt ec̄cia vt n̄eo iā m̄a
tiriū paciāē d̄s saluti n̄re i vigilās puidit qd̄a exercitia q̄ m̄rti
rio eq̄pollēt. Req̄re s̄mōz sc̄i stepham. lxxviii. Quarto celū aptū
legi9 in apok. v. job. in pathmos insulam relegat2 dixit ecce ego
ich. vidi ostiū aptū i celo. p̄ qd̄ inuit. q̄z ab oib9 mōi actib9 elō
gati τ d̄me otēplātōis ocio dediti ad celū statū vadūt. nec p̄ his
mortuis ē orandō. s̄z magis nos eoz m̄cessiōib2 indigem2. d̄ his
ei mortuis d̄z. p̄ciōsa in ōsp̄cū d̄ni mors scōn ei2. i. pleā p̄cio. h̄nt
ei p̄ciū de mōi libatōe. Inf̄m̄ euasice. regm̄ celoz et̄na possessioe
τ sūt de q̄b2 dic̄ ap9. q̄ sup fūdamētū qd̄ ē xp̄s sup edificatiūt auz
argētū lapides p̄ciōsos. Qd̄ expoit aug. di. Eres sūt hoīes oīno
otēptozes h2 sc̄i. q̄b2 n̄ ē notū q̄q̄ fluit t̄paliē n̄ herēt dilcōe a
liq̄ t̄remis reb2. sc̄i cast. iusti. otinētes τ fortasse oīa sua vendētes
τ paupib9 erogātes ā possidētes tanq̄z n̄ possidētes τ vtentes h̄
mōo tanq̄z n̄ vtētes. ipi p̄ certo. τ s̄ fūdamētū. s. xp̄z sup edificant
auz τ aagentū lapides p̄ciōsos. auz. s. amatorie dilcōis. argētū
edificatorie locutiōis lapides p̄ciōsos meritorie opatōis Tercij
mortui sūt mediocrit̄ b̄m̄ τ mediocriter mali τ sūt qui capita
lia crimina non omiserūt vel si omiserunt p̄ penitentiam τ satif
factōz s̄z iufficiētē i venalia omutauer̄t. τ m̄lta venalia addidit
hij tales qz n̄ h̄nt capitalia euadūt i fernū. s̄z qz h̄nt venalia n̄ sta
tim trāseūt ad celū s̄z i loco mediocri h̄ ē i purgatorio detniēt tā
diu quousqz p̄d̄ca venalia p̄ ignē purgatorij osumuntur. vel per

suffragia sc̄torū redimūē. vñ aug. q̄ crimīa capitalia n̄ admittunt
s̄ admittunt p̄petrāda faciles sūt τ ad redimendū negligētes ad
vitā et̄nā s̄n̄ dubio venī sūt s̄ p̄us at̄ i h̄ sc̄lo p̄ dei iustitiā ama-
rissime sūt torq̄; di. ā p̄ multas elinas et c̄oes libandi. ā c̄te illo
igne. de q̄ di. ap. sic q̄si p̄ ignē lōgo tpe cruciādi. q̄ sūt at̄ illa ve-
malia aug. enūat dicēs. Quociēs aliq̄s i cibo vl̄ potu pl̄ accipit
q̄z necē sit q̄ciēs flagello dei impatiēs fuit. q̄ciēs pl̄ loquit̄ q̄z q̄z
pl̄ tac̄ q̄z expedit. q̄ciēs excepto desidio filiorū vxorē agnouit.
q̄ciēs malas cogitatōes sine c̄sensu admittit q̄ciēs i d̄mo fuitio
negligēs fuit q̄ciēs et̄na dilexerit citra deū tñ h̄ τ filia dimiuta
p̄c̄ta p̄tinē n̄ dubiū ē. ex q̄b̄ p̄c̄tis s̄z aīa n̄ dānef tñ velud q̄bus
pustul. τ q̄si hozrēda scabie defozmāt aīaz vt cū his ad āplex
di i celo nllaten̄ admittāt. τ iō q̄q̄ d̄ his mīutis c̄tinuis of oib̄
elinaz largitōib̄ mīe opib̄z missaz p̄patōib̄z ieiunijs i d̄ulgēcijs
eoz q̄ i nos peccauer̄t assidue redēptū n̄ fuit ā h̄ multis t̄bulatōi-
b̄z expiat. vel illic i purgatorio depurat h̄ ip̄m tñ aīa patie pl̄
τ mīn̄ q̄ diuilitatē ap. insinuat ad con. vocās ead̄ mīuta liḡ fenu
stipulā n̄ q̄ sint talia s̄z q̄z cruciat pl̄ τ mīn̄. Seq̄t̄ s̄m p̄ncipale
f. n̄ phibeas. i q̄ monemur ut ad suffragia ei⁹ exhibēda. nos h̄i-
litem⁹. Ipoz at̄ suffragia t̄plicit̄ phibe⁹. f. si i p̄c̄tis mortalib̄ vi-
nim⁹ si ab eis opassiois oculos autim⁹. si n̄l p̄ eis facim⁹. p̄o ḡo si
gr̄az eoz phibe nolum⁹ ad m̄cedendū p̄ eis. faciā⁹ nos ydoneos
p̄ p̄c̄torū emēdatōz. ne nob̄ p̄ eis i p̄c̄tis oratib̄ dicat d̄s illd̄ luc
Medice cura teip̄z di. n. ḡg. Cū idign⁹ ad m̄cedendū mittē iratū
aīm⁹ ad d̄c̄iora puocat. fatiat tñ bona q̄ p̄nt. q̄z n̄ infaciētū. s̄z
paciētū caritate a d̄no forsitā acceptant. 2o gr̄az eoz phibe⁹
si oculos cord̄ ab eoz misijs autam⁹. fatiam⁹. ḡo h̄z c̄positū. τ
q̄q̄ ad eoz opassioz nos puocare possit exerceā⁹ cogitates q̄tū
nos vellem⁹ iuuari. si i fili eēm⁹ misia c̄stituti imo si digitū h̄e-
rem⁹ i igne. q̄z p̄ nos retrahē n̄ possem⁹ q̄ valido clamore c̄ms
nostros amicos iuocarem⁹. q̄d ḡo nobis fieri cupim⁹. alijs filz fa-
tiam⁹ di. n. ḡg. Ea fidelitate q̄ nuc defūctis succurrim⁹ nob̄ filz
succurrere. 3o eoz gratiam phibem⁹. si m̄bil p̄ eis facimus. q̄z si
subuemre eis cupim⁹ oīa q̄ p̄ nob̄ ip̄is facim⁹ eis impciam⁹. nec
ex h̄ mīn̄ h̄ebim⁹. s̄z oīa opa n̄ra duplicant. Nā si ip̄a n̄ra opa pie
eis cōicallimus ip̄is p̄derūt. s̄z fidelitas n̄ra n̄cb̄ copios⁹ a deo
reap̄lat. Sūt. n. aīa dei q̄s ab et̄no dilexit et iō q̄q̄ p̄ aīcis dei
facim⁹ d̄s copiosissime nob̄ reddidit. Sē t̄cū p̄ncipale. f. gr̄az. i q̄
t̄ḡit̄ suffragiorū acceptibilitas τ licz multa sint ḡna gr̄az q̄bus
mortuis possum⁹ subuemre om̄s tñ illas s̄ t̄plice h̄itū rez m̄tri-
plice gr̄az colligam⁹. h̄em⁹. n. res. corp⁹. τ aīaz. ex reb̄ ḡo subueia-
m⁹. elaz largitōe. ex corpe at̄ q̄libz penalitatū exercitatōe. ex
aīa at̄ m̄t̄na opassioe Nā de p̄ma gr̄a d̄z. sic aq̄ extinguit ignē. sic

elina pccm. de scda gra nae regula in theologia q7 pena pene re
solutoria est. de tercia ex psona defuncto7 dz iob miserimi mei 27

De eodem.

Emoz esto iudicij mei sic. n. fiet 7 tuū Eccl. xxxiii. dz aug.
Sic ptinz ad dīmā iusticiā bonos ppē venalia i purgato
rio cruciari. Ita ptinet ad boitatē 7 mīaz dei eosd p suffragia li
bari 7 qz hij qm purgatorio detinent aīa dei sūt qz ab etno di
lexit 7 diligz in etnū. Iō ad eoz subuentōz dōs ēplīcīē nos hortat
s. p scriptaz. creataz 7 figurā. Dno p scriptaz nos hortat dicens
singul 7 oib2 nob illō Ecl. Mittite ptes eis q n ppaue7 t sibi. q7
pe q in nullo pnt psonalit se iunare. 7 iō sup oms h2 mōi paup
es. pauprimi iudicant hmc pū. xxiii. Erue eos q ducūt ad mo7
tē. 7 q trabūt ad iteritū libare ne cesses. Scdo hortamur p crea
turā. videm. n. ad sensū. q7 tā aīalia q7 volucres suis mortuis q
dāmō opaciunt. 3o idē pz p nafaz. vnūqdqz. n. membz i firmiori
opatiē 7 q7tū potit subuēnt i nccitatib7 dstitutis. Sic ocul7 sub
uēnt pedib7. pedes vō corpī. 7 man7 p cētis ptib7 corpīs i ctib7
et vlnib2 se expōit. In verb7 8o ppositis duo possunt intelligē.
pō n. hōtantur nos defūcti ad suoz opatiōz. 2o pmumūt nos ad
nīaz d fūctis cautōz. pmū ibi. mēoz esto iudicij mei. scd3 ibi. sic. n.
fi. 7 t. Ac si singuli defūcti ad singulos nos p7 tergū clamare vī
deant. mēoz esto iudicij mei. ut m subuēnas et mēoz esto tuū. vt
idē iuditiū subēfugias Sciend7 8o q7 sup singulos dōs ēplex iudi
tiū exercebit. Primū exctet sup corp7 solū. scd3 sup aīaz solā. tciū
sup corp7 7 aīam sīl. pmū exerce7 dōs in corpīs extinctōe. scdm in
aīe exalatōe. tciū in gnali resurrectōe. Primū iuditiū exerce7 de2
sup ccrp7 in ipius extinctōe. cū. n. p corp7 deū offēderim7 in di
lectōz adhesiōe. dīcābiliū fruitōe i carnaliū 7 ēpiuz imaginatōe
Iō dōs iustus iudex. qui dedec7 culpe n sinit multū sine decore iu
sticie punit corp7 in his in qb2 deliq7 p sīria pōcōz. vt cū p cor
pus deū offēderim7 i dīlōz adhesiōe punimur iusto dī iuditiū
i morte i eoz dē cīm sepatōe ibi. n. ab aīcis a diuitijs ab hōrib2
7 ab oib7 quib7 s in ordinate dō deū ad hesim7 sepamur. et hē qd
omnat nob Ezech. xiiii. Ecce ego tollo a te omē dīdabile oculoz
tuoz 7 hē qd dīps. desiderū pccōz pibit. hmc ē q7 ille dīes in
euāgelio de cīb7 bonis s relictis guttā aq n pccat ipetrare 7 h
ē qd dī. ps dormie7 somnū suū 2c. hmc bī. In morte n magnū a
liqō nec puū imo nī oīno de oib2 bonis h2 seculi secū delatur2 ē
h tīme 8o o hō. q7 i morte sepand7 es ab cīb7 bonis h2 corpīs 7
tā dulce corpīs 7 aīe dmeritū amarissime secand7 ē diuortio. Scd3
iuditiū exerce7 dōs in cōpe ppē delcābiliū fruitōz. qz sm mēsurā de
lectābiliū totū corp7 pēalitates 7 amaritudīes iustiebit. qz q7to
aliqō delicatius ē nutritū tāto ipacientī 7 gūi2 sustinz amara 7

io corp^o qd h^o delcabili^o fruebat p^o mortis amaritudmē amarissi-
me cruciat^o n^ol de ceto gustās de oib^o delcabilib^o q^o reliq^o hinc
Sap. di. Sic moriē hō sic moriunē ⁊ illa delcabilia qz corpe mo-
riente secū oīa moriē. h^o g^o iuditiū in h^o maxie consistit. vt q^oto cō-
pus delicat^o h^o nutrit^o. tāto mortis amaritudmē gūi^o sustinebit
hic in apok. d^oz. qntū glificauit se ⁊ idelictijs fuit tm^o date ei detō
mentis. tāto. n^o. erit mors amarior. q^oto vita fuit delicatior. adō
ei mors ē amara. ut solū nom^o mōtis oīa vniētia abhorrescat. h^o c
Ecc. xli. d^oz. O mors qm amara ē mēoria tua hci pacē hūi in sbijs
suis. q^o si mortis mēoria ē amara. q^os cogitare potit q^o amarissima
fit mors ipa. hinc accidit illō misabile. q^o saluater ex sola mōtis
imaginatōe ⁊ mēoria. q^o in pxio voluit sustinē sangnē sudauit vt
h^o Lu. xxi. Fact^o ihs in agoma plix^o orabit ⁊ fcs ē sudor ei^o tā
q^o gutte sangwis decurrētis in t^oraz. Tercium iuditiū exercz d^os
sup^o corp^o apt^o turpiū ⁊ carnaliū imaginatōz. pmittēs nos laruas
les faties demonū gūi^o mōtari qd iusto dei iuditō agiē tū quia
eoz psuasicib^o sepe d^onsim^o. tū qz t^opia sepe et cānalia fatasma
ta admisim^o ut sic p^o demones peccauim^o eoz psuasicmb^o. d^osen-
tiendo sic eē p^o demones torq^omur vt fiat qd scriptū ē Sap. xi. p^o q^o
qd peccat p^o h^o ⁊ torque^o ⁊ h^o d^ominat d^ons p^o ysa. xxxiiij. Occurrēt
eis demoma onocetauri ⁊ pilosi ⁊ clamabit alē ad alterū s^o q^o cla-
mabūt h^o insinuat nob^o h^o di. Clamat demōes affer affer ifige ver-
rub^o ipone male bulliētib^o caldarib^o. De h^o t^oplici iuditiō. qd sup^o
corp^o agiē di. h^o. Quis pudor erit o aīa mea. cū dimissis oib^o q^o
p^ontia tibi tā iocunda. tā g^otus asp^os. tā familiaris cohabitatio. ecce p^o
mū iuditiū. Durissima acerbitate multat ecce sm sola egredie-
ris in māgnitā regiōz occurrantia tibi catuatum tuē detrima illa
mōstra videb^o. Quis tibi i die tāte n^ocitatis occurrz. Quis tuebit^o
a rugiētib^o p^opatis ad escā. q^os d^osolabi^o q^os d^oduz ecce t^ociū iuditiū
corpis. Scōm iuditiū instaurat d^os d^o aīaz p^o q^oz ē a corpe exalata
qd iusto dei iuditiō agiē eo q^o nullū p^octm^o amittit. ad qd ipa aīa
p^ous volūtatē n^o d^odit ⁊ d^onsū di. ang^o. P^octm^o adeo volūtariū ē. q^o
si n^o sit volūtariū n^o sit p^octm^o. h^o dicebat illa v^ogo. si v^ogimtatē in ab-
stuleris duplicabis in coronā. ⁊ iō merito aīa districtissime iu-
dicat h^o at iuditiū d^o aīaz t^oplici exāmie instaurat. s. in nilo pondē
⁊ mēsurā. Sic. n^o. ait d^ons ysa. xxviii. Ponā iuditiū i pondē ⁊ iusti-
tiā in mēsurā. It^o sap. xi. Oīa in nilo mēsurā ⁊ pondē disposuisti.
D^ono g^o aīa dei iuditō p^ontata iudicat in nilo. qz oīa p^octā cogita-
tōis. locutōis. opatōis vel c^octūqz altius d^omissōis districtissime
niant. nec ē p^octm^o licz mmutissimū qd nūez hūc euadat nec solū
p^octā. s^o ⁊ bona opa. niant. vt malis pena. boīs at p^omia t^obuant
Sic. n^o. d^oz. Ecc. vii. Cūta q^o fiūt adducet d^os ad iuditiū. It^o iē. xxxiiij
ad^o trāfibūt greges p^o manū niantis. cui d^osonat ap^o. ij. Coz. v.

Omes nos manifestari oꝝ añ t̃bunal xp̃i vt referat vñ q̃sq; put
gessit sui bonū sū malū. vñ qz pl̃a oꝝm̃tō opū ñoꝝ ex solo ñlo
haberi nō poterit nec digna retributō bonis ⁊ malis ñis ex solo
ñlo potest haberi ideo non solum in numero. sed eciā in pon
dē. iudicamur. h̃c b̃i. qd̃ sine ñlo ē quō ñlabo. quō satisfactiā cū
cogaz reddē vsq; ad nouissimū q̃dratē Scdm̃ g̃o iuditiū ē aiaz in
pondē iustaurat̃ pōdāns bona q̃ fecim̃ si dig̃ sint retributōe et̃na
mala q̃ omissim̃ si dig̃ sint gebēna. Si b̃ñficijs dei gr̃az actōib̃
sufficiēt̃ r̃ndim̃. si dona ei⁹ ad lucy debitu posuim̃. Si p̃rios
ut nos dilexim̃. si t̃ps b̃ñ expēdim̃. ⁊ s̃m̃ h̃ pond⁹ dig̃ nob̃ retri
butō repondat̃. Qd̃ b̃ñ in veteri lege nob̃ inuit̃. ṽ oia pondare iu
benē. q̃ ad sc̃tuariū p̃t̃ebāt. h̃c exo. xxx. d̃. Equal̃ pondis erunt
oia. It̃ p̃i. xj. Equū pond⁹ volūtas ei⁹. h̃. ñ. pond⁹ ad iustū retri
butōis meritū sūme ē necriuz. nā int̃ b̃oā ⁊ b̃oā mala ⁊ m̃la ñ pua
ē distat̃ia aliō. ñ. op⁹ ē leui⁹ aliud g̃ui⁹. cui oꝝ leui⁹ et̃ g̃ui⁹ p̃miū
r̃metiri. Illis. ñ. mal⁹ q̃ tā g̃uia sūt ut dimergāt ad iferna iusta re
tributōe d̃apnatō cor̃nd̃z leuib̃ ṽo malis p̃ea leuior. s̃. purgatoziū
d̃putat̃. Silt̃ bona illa q̃ cū mag̃ g̃uitate conamis ⁊ laboris d̃no
exhibenē g̃uis ⁊ celestis regm̃ p̃miū d̃seq̃t̃. Illa q̃ leuiē ⁊ sine di
ligēt̃ia sūt p̃mia accipiāt leuioꝝa. sic oia ñra p̃c̃ta pondanē. q̃ ve
malia q̃ m̃otalia. q̃ ex ifirmitate. ignorat̃ia vel malitia sint omissa
vt recipiat vñ q̃sq; s̃m̃ aplm̃ put gessit i corpe sui bonū sū malū.
de q̃ districta retributōe d̃z leuiē. sic fecit sic fiet ei. ⁊ q̃lem̃ ifixit
maculā. talē sustinē cogēt̃. ibi eē pondat̃ si equū pond⁹ p̃ris sua
uim̃. q̃s eq̃ vt nos t̃emur diligē. sic i lege p̃cipiē ṽ d̃z iust⁹ sit mo
di⁹ equoz sextari⁹. si vid̃ h̃i bonis eos iudicat̃ sic nos vclum̃ in
dicari ⁊ i malis nos iudicat̃ sic illos q̃ raro suat̃ ad regulaz di.
ñ. g̃g. Eit̃ plenq; ut ⁊ ñra g̃uia leuiē ⁊ p̃ric̃z leuia g̃uit̃ iudicem⁹.
qd̃ q̃ g̃ue sit apud deū oñdit̃ i p̃i. Dond⁹ ⁊ pond⁹. m̃sura et̃ mē
sura vñq; abhoiatio ē ap̃s deū. pondat̃ eciā si p̃c̃tis ñis iustuz
pond⁹ satisf̃cōis exsoluim̃. qd̃ si ñ feci⁹ di. nob̃ d̃s illud palip̃. ⁊
g̃o mai⁹ pond⁹ apponā. 3o examinat̃ aia i iudicio p̃ mensura. ibi
ñ. oia ñra tā b̃oā q̃ mala ñ solū ndanē ñ solū pondanē s̃ eē mēsu
ranē. q̃to t̃p̃e peccauim̃ si p̃c̃ta sint otinuata. vel vsq; i osuetudi
nē pl̃cgata. vel si ex subreptōe vel delibatōe sint omissa vñq; tam
l̃cga vt p̃tingē valcāt ad ifernū Silt̃ bona ñra m̃suranē. vñq; eis
remetiri d̃eat regnū dei. sic qz otingit. vt nob̃ p̃ boīs et̃ malis eq̃
m̃sura iuste retributōis cibus remetiat̃. De hac m̃sura d̃z ij. Re.
Mensus ē dauid duos fomiculos vnū ad occidend⁹ ⁊ aliū ad viuifi
cand⁹. q̃ p̃ dauid q̃ manu fortis. ñ d̃s. q̃ p̃ fomiculos ñ iusta retri
butō boni ⁊ mali accipiē. p̃ q̃ alij ad occidend⁹ alij ad viuificand⁹
p̃ iustā retributōis regulā meciunē. d̃ hac m̃sura d̃z zach. ij. Leua
in oculos meos ⁊ ecce vir. ⁊ in manu ei⁹ fomicul⁹ m̃sura ⁊ dixi q̃

tu vadis. et dixit ad me. ut meciar irkm. quanta sit longitudo et latitudo eius. unde luc. vi. Ea mensura quam mensi fueritis reme. vobis. De hac explicita examine dicit daniel. Mane thetel phares. et hoc est interpretatio eius. mane nihil auit deus regnum. et hoc quantum ad numerum. thetel. id est appesus es in statera quantum ad pondus phares iuentis es mihi huius. scilicet per mensuram. O quantum tibi ad lucem prodeunt. quod si nunquam fuerit ad memoriam reuocata. O quantum tibi appetit peccata. quod si opera meritoria sperabatur quod desidans job. ait. Verbar omnia opera mea. quod exponis super. dicit. quod apte egerim video sed quod in his. latente per tuleri ignoro quia nostra iustitia ad domine iustitie examine deducta iniustitia est. nulli. nisi sua iustitia sufficit. Tertium iudicium in staurat deus iudex iustus de corpore et animam sed merita et debita in secundo iudicio iuenta diffinitiuam sententiam promulgando quod contingit. cum angelis tubisonantibus in extremo iudicio mortui suscitantur. et ante tribunal iudicis congregantur. tunc dicit daniel. In die vna per electos et alia per reprobus. prima erit ista. venite benedicti. secunda ite maledicti. per prima sententiam electis ineffabilis gloria. per secunda reprobus in memialis in miseria adiudicatur. Est autem electorum gloria ineffabilis propter tria. scilicet propter omnium bonorum generalis influentiam. totale sufficientiam. eternam permanentiam. Primum dico propter omnium bonorum generalis influentiam quia dei patris dei filij dei spiritus sancti. omnium angelorum omnium sanctorum gloria in nos fluit hic per psalmum. lxij. Delicijs affluens ab omni moda gloria dei. Secundo erit gloria ineffabilis propter totale sufficientiam. quia gloria quam ab omnibus fluit in nos totos fluit ut non sit data punctum in corpore et anima quia non hac gloria repleatur. hic item per psalmum. lxxij. Destina tua et solitudines tue. et terra rume tue agusta erunt per hitato ribus. et dicet in auribus tuis agustus est locus fac spacium ut inhitet. Tertio erit ineffabilis propter eternam permanentiam. quia lux perpetua lucebit sanctis suis. sic exilso reprobus erit ineffabilis miseria propter poena tria. scilicet propter generalis omnium malorum influentiam totale sufficientiam eternam permanentiam. Primum dico eorum miseria erit ineffabilis propter omnium malorum influentiam. omne enim malum in fluit super eos. quod deus. xxvij. dominus comminat cum dicit. Vmiltos lagwo res et plagas que sunt scripte in uoluntate legis inducet dominus super te. Secundo reprobus miseria erit ineffabilis propter totale sufficientiam quia in toto corpore et in omnibus membris patitur et in anima hac miseria sustinebunt. Tertio erit ineffabilis propter eternam permanentiam. unde psalmus. Ignis eorum non extinguetur nisi vniuersis eorum morietur. Sequitur etiam principale. scilicet sic non fiet et tuum. In quo promouimur ne ad tam districtum iudicium non optime muniti veniamus propter quod sciendum quod sunt tria genera exercitationum. quod huic districto misericorditer nos subducunt. scilicet si nosmetipos in hac vita districte iudicamus. si offensas remittamus. si iudicium proximum declinamus. Nam de primo dicit apostolus. Si nosmetipos diu dicabimur non utique iudicamur. bene. nihil aliud a nobis exigit deus. tamen dicamus iniquitates nostras et iustificabit nos gratis ut gratia omnium deus. Diligit enim deus animam quam sine inemissione diiudicat semetipsum. id est quod iudicium non in proponas a nobis exigit. quia si nosmetipos iudicamus non iudicabimur. sed non facile quis credat iudicio suo non sufficit ut quis se iudicet sola lingua dicit.

ego me peccatores iudico me peccatores esse agnosco sed ad vultum iudicium
requiritur triplex testis domino testate In ore duorum vel trium testium fiet
omne verbum sed testis cordis profunde dicitur testis oris fidelis
confessionis. testis operis omnimodum satisfactoris et hoc iudicium a no-
bis exigit deus in eo quod dicitur Job. vij. Nolite secundum faciem iudicare. sed ius-
tum iudicium iudicate quod si vultis illorum testium defuit dicitur nobis deus illud
Sap. iij. Non recte iudicavistis. Secundum quod huic discretio iudicium nos
subducit est iniuria sine offensionem remissio per quod supra modum
dominum placamus. Vnde luc. vi. Dimittite et dimittimini. iuxta mat. Si di-
miseritis hominibus peccata eorum dimittet vobis celestis pater delicta vestra. quod
si non dimiseritis nec pater celestis dimittet vobis peccata vestra. Ecclesi. Re-
linquamus proxiimo tuo nocenti te et tibi deprecanti peccata soluentur Tercium est
ut proximum nostrum de malis non iudicemus. hinc dominus. Nolite iudicare ut
non iudicemini. in quo. non iudicium iudicaveritis iudicabimini. Si ergo
hec tria exercitia tamquam tres vincula nuncios permittit pacem nobis
petrant ut misericorditer iudicemur.

De sancto martino

Culicis ac mambus in celum semper intentus verba sunt ecclesie beati
Martinum de vite scititate commendantis dicitur Gregorius. Sanctorum exem-
pla animos audientium accedunt. ut videant quod ab eis forcia
facta sunt et valde sibi indignantur pariter et humiliantur quod talia non re-
mittantur. Verba ergo apposita maxime scitatem gloriosi beati principis nobis
sinuant. propter quod nobis viculis vilibus merito indignamur. quod idem
notionem audientium apponimus. ut per hoc ut cumque conemur erigere caput
et reptando tenuiter imitari ad quod faciendum verba apposita. Domino expo-
namus. ut omnino intellectu verborum sciamus quomodo ipsum imitemur. Sancta
ergo ecclesia commendat sanctum Martinum quod oculis ac mambus semper fuit
intentus in celum. per oculos autem devotus et intentus accipimus. per
manum autem operatum. Nam de oculo devotus dicitur in Cantu. vulnera-
sti cor meum soror mea in vultu oculorum tuorum. hoc est in oculo devotus.
De oculo vero intentus dicitur Mat. et Luc. Si oculus tuus simplex fuerit
totum corpus lucidum erit quia ab intentione omnia opera nostra tenebrosa vel
etiam luminosa iudicantur. Quicquid enim agant homines intentione iudicat deus.
Quod et per manum operatum designat dicitur Gregorius. Quod per manum non oper-
atum designat. est ergo sensus appositi thematici. Beatus martinus tota
devotione in celo versabat et cum hoc per intentionem omnia sua opera in celum sine
ordinabat. ut nihil unquam propter se. propter homines. propter mundum faceret. sed omnia propter
deum sic bene propter quod iste sanctus oculis ac mambus semper fuit inte-
tus in celum cui simile est illud quod decetis professoribus dicitur. Iste sanctus di-
gne in medioz utitur hominem et usque cogitatione et aviditate. Expositis
ergo predictis verbis nunc apponendum est quomodo ipsum imitari debeamus. ut si glia
eius participes esse cupimus via per quam venimus ad gloriam non recusemus.
ut et nos possimus gloriam in domino dicentes Oculi mei semper ad dominum
Verum quia nemo repente fit summus nec sine quibusdam medijs oculos

nros sp in celo tenere possumus et iō oculi nri in inferiorib⁹ istis
acuendi et assuefaciēdi sūt. vt tanō aliqñ ipos tāq̄ q̄busō gōib⁹
duce grā ad deū sp erigē valeam⁹. Primo g⁹ oculos nros cū ma
mb⁹. 1. deuctōz nraz et intentōz et omēz opatōz retro nos diriga
mus. Secōdō añ nos pspiciam⁹. 3. infra nos videā⁹. q̄rto itra nos
inspiciam⁹. q̄nto a dextris et sinistris circūspiciam⁹. sexto ad celū
oculos erigam⁹. septimo oculos ipi deo q̄tū possum⁹ infigamus
hec pseq̄tes p ordinez. Primo oculos nros p² tergū sup mala
q̄ omisim⁹ reflectā⁹ deuctōz pfūde pnie cū intentōe et opatōe
in satisfactōis sacrificiū offēntes. cito. n. pficim⁹ si exercitijs nris
rectū ordimē iponam⁹. qd̄ facē mouemur. Leuit. Iuste qd̄ iustū ē
exequris t̄h̄ agētes vt añ oia p oclm deuctōis pemit eā⁹. oisān
tes intimo dolore. q̄. q̄nta. q̄lia. sint omissa. et tūc p oculū intēn
tōis oia nra opa i satisfactōz taliū iusto ordime dirigam⁹. ita vt
si fieri potit. singulis pctis singulas deuctōes pnie t̄buam⁹ qd̄
faciebat. jē. Cū pctā ppli deplorabat dicēs diuisiōes aq̄z dedur
xit oculus me⁹. Qd̄ exponēs greg. di. Diuisas q̄ppe ex oculis lacū
mas deducim⁹ cū singulis pctis dispartitas lacrimas dam⁹. Hūc
respectū iuste figuratū legi⁹. Exo. xiiij. v̄ legim⁹ Eredientes fi
lij isrl̄ de egipto leuauerūt oculos suos et viderūt egiptios p² se et
timuerūt valde clamauerūtq̄z i celū. p egiptios. n. q̄ tenebre inē
ptanē signat pctā. q̄ cū tot et tanta videm⁹ nos inseq̄ merito time
mus et clamam⁹ ad dñm. Hūc g⁹ respectū taz diu otinuerūt q̄sq̄z
dñs misit nri dicat nob illō ysa. Ego deleui vt nubes iniquitates
tuas. et q̄si nebulā pctā tua. s̄. quid pdest remissio pctōz. n̄ def
nebis grā otinendi. Secōdō g⁹ oculos cū mamb⁹ añ nos i dei iudi
ciū dirigam⁹ cogitātes q̄z districte p pctis singulis et maxie p²
remissionē itatis a deo iudice iudicamur. q̄ i nullo pondē et mēsu
ra oia exoluē nos ōz. Eccl̄ d̄ omni errato adducet te de⁹ ad iudi
ciū qd̄ si apertis oculis videm⁹ pctā cū sūma diligentia cauēim⁹ q̄s
em̄ m̄i m̄tis inops a iudeo mutaret obulū. vt in bui p eo reddēt
marcā auri. aut q̄s p delictōe momētanea penā lōgissimā et cuz
h̄ ḡuissimā sustineret. h̄c. Sap̄ns. Minū p magno placeat ē. Ac
si dicat minima pena i resistendo placeat tibi p magno. v. pl⁹ q̄z
magma pena in luendo. cū g⁹ vicijs et iā dimissis pctis itē ipu
gnamur oisensus nros foriter teneā⁹ dirigētes oculos cū n am
b⁹ añ nos ad dei iudiciū atq̄z dicētes illō apli. Florens ē incidē
i man⁹ dei viuētis q̄z si p² ea dare ē itē grā pemitendi multo tñ
facili⁹ cauet pct̄ m̄ q̄ emendet. ōz em̄ hōiem p multa trahi añq̄
pctm̄ pemit⁹ destruat p̄pterea Ambrosi⁹ di. Facili⁹ inueni eos q̄
innocenciā suauerūt q̄z q̄ dignā pniāz egerūt. tāta. n. mala incurri⁹
ex pctō q̄z raro vnq̄ ad plenū emēdant. qd̄ figuratū legi⁹ i vcti
testamto q̄z licz tēplū dñi p² p̄mā destructōz fuisset sepi⁹ repatū

nūq̄ tñ fuit ad decorē p̄stinū reformatū Verū qz p̄ p̄ctōz emē
datōz. 7 p̄ eozūde cessatōz iā mē aīcos dei incipi? op̄putari iō ne
celle ē vt in signū eius aīcie incipiā? a dño tāq̄ filij kmi flagel
lari Sic. n. angel? dixit ad thob. Quia accept? eras dō nccē fuit
vt tēptatō pbaret te. 7 de abrahā dē judith. Abrahā p̄ multas
tbulatōs pbat? aīc? dei fact? ē. 7 iō vt h̄ dñi flagella vtuose 7
cū paciā sufferā? nccē ē vt oculos itez alibi inflectam? Tercio 8°
oculos cū maīb? infra nos i n.fernū cū multa sollicitudie diriga
m? vt si amara videant? flagella dñi cogitē? meli? ē vt h̄ castige
mur q̄ i inferno etnalitē danemur dicētesq; in singulis flagellis
illud judith. Oēs q̄ tēptatōs n̄ suscepit cū timore dñi extēmiati
sūt. n̄ 8° vlciscamur nos p̄ nob̄ p̄ hijs q̄ patimur. s; reputantes
p̄ctis n̄ris h̄ ip̄a miora eē sup̄plia flagella dñi q̄si sui dñi q̄ cōzi
p̄mur ad emēdatōz n̄ ad p̄ditōz miaz euemisse credā? Qui. n. vt
ait job timet p̄maz irruet sup̄ eū m̄x. cū 8° flagellamur a dñc
dirigā? oculos cū maīb? infra nos ad penas inferni dicētes cum
gaudio melius ē h̄ purgari q̄ illic etnalitē cruciari Ip̄a. n. flagella
certū dāt iudiciū q̄ inferni sup̄plia euademus qz vt ait p̄pha.
Nō osurg; duplex tbulatō. dic; qz nob̄ deus afflixit te 7 n̄ affligat
te vltra. Hostis aut n̄ dyabls vidēs nos p̄ p̄ctōz remissōz 7 p̄
coz cessatōz p̄tēq; p̄ dñi flagellatōz nō solū erutos a sua ptate.
s; lōge ab eo alienatos. acius incipit nob̄ insistē instaurās vtra
nos oīa h̄z m̄di delcābilia. p̄ q̄ tāq̄ p̄ machinas fortissime nos
impugnat imittēs nob̄ tales 7 siles m̄toxicatas imissōes. qd̄ fa
cis 7 p̄ntez vitā vis p̄dē 7 fuāz. Quāto 8° oculis ac maīb? totū
hūc m̄dm cū suis appendicijs aspiciā? caute estiantes. qd̄ oīa q̄
mūdi sūt h̄ta p̄ficiāt. qd̄ n̄ h̄ta nocēat. 7 inuēim? q̄ h̄ta nocēt
plm qz dei aīctiā p̄dimus 7 p̄ dñs omē bonū di. job. Qui vlc
aīc? eē h̄z scli mimic? dei d̄stituit. Inimicos aut ei? de? p̄cutit i
p̄teriora 7 ob p̄briū sempitēnū dabit eis. vt ait p̄s sp̄reta autē
p̄pē deū multū p̄ficiūt. qz p̄ eis nob̄ oē bonū dmutat dño p̄mit
tēte Mat. oīs q̄ reliquit fr̄ez 7 sorozē p̄ez 7 m̄ez domos ā agros
p̄pē nomē meū cētū. ac. 7 vi. et. p̄ss. Qd̄ expoīs aug. di. O felix
dmutatio petr? reliq̄t oīa vana 7 accepit oīa bona Nā d̄ hijs va
nis di. Salōn vidi cūcta s̄b sole 7 ecce vniūsa vaitas q̄ aut p̄bis
accepit oīa bona facile cōdiē. qz accepit deū i q̄ ē vacit oē bonū
q̄ dmutatōz si vt vere ē luculentē p̄spici? facile d̄tēp̄m? vniūsa
sali iudicio rcīs. 7 h̄ h̄o ex hac d̄sidatōe luce clari? videat oīa q̄
m̄di sūt p̄mit? d̄tēp̄nēda tāq̄ vilia iutilia 7 oīo p̄nciosa m̄tēoz tñ
affectio difficillie abstrahit ab eis iō oculi cū maīb? v. d̄no cō m̄
tencō 7 oīs n̄ra opa? intra nos ē dirigēda vt m̄tēoz n̄ h̄o ab hac
viscosa 7 lutulēta mala abstrahat. Qūto 8° oculi cū maīb? intra
nos dirigant? diligēt d̄sidantes vbi iūctōza n̄ra iaceāt vbi sorozēat.

et inuenim² que p^{er} p^{er}ctis expulsis adh^c reliquias visceritas multu
h^{er}et. di. n. bi. h² m^oi pestes vic^on vsq; i vltima solitudine soli-
tariu p^{er}secunt et n^{on} p^{er}tinaci studio expug^{ta} sunt lemri p^{er}nt s; vinci
vix p^{er}nt et quo cuq; opponat se ai² h^{er}et et m^o q^{ui}s solitudine secretu
et silentiu cordis ee no patit cui q^{ui} maior^e contingit melle s^{er}uetua
dis vsu. eo em eq^oz et rebellioz inuenit 8° ho m^otr^osu mgrediens
potencias aie ex male s^{er}uetudis vsu deprauatas. et ad h^{er}etena ap-
peteda pessime incuruatas erigat et corrigat. na rom q^{ui} data est
hoi vt deu agnoscat inueit ceca volutate q^{ui} data e hoi vt agmtu
amaret inueit incuruata memoia q^{ui} data e hoi vt icogto et amato
dulciter req^{ui}esceret inuenit instabile et m^oq^{er}a erigat 8° ho roz ad dm
vt eu sp cogitet. Corrigat volutate vt solu deu agmtu amet ope-
scat memoia a vasis vt i do discat tand aln stabiliri nude potencie
talit vt dcm e repate cito recuperant p^{er} mo amoris q^{ui} hnt ad deu
q^{ui}cuq; aise a dno pdiderit ven^{er} qz difficillie vt dcm e a treis hee
potencie auellunt. n^{on} ondat eis aliqd meli² q^{ui} se vultat et cui p^{er}mo
uete gra m^obeant idcirco itm erigedi sut oculi cu maib² ad s^{er}ma
qz vt dicit bh. Iustu e vt qs p^{er}icia n^{on} dlectant p^{er}sto sit eis memoia
futuroz et q^{ui} de rez affluencia despiciut asolari recordatio illos
delectet et emtatis qz nequaq; sine amore ee potunt dicit. n. Gre-
Ma sine delcatoe ee n^{on} potit. aut. n. delcabit i m^ois et carz sup^{er}-
mis aut i sumis et ifima tuc ptent. Sexto 8° erigat oculos cu ma-
ib² ad supna ou fat om n^{er}az hntes in celo et h^{er}editate n^{er}az a lon-
ge salutantes q^{ui} fac^{er}e monemur. Gn. xiii. vbi d^{icit}. Leua oculos tuos
in oriente ad occidente ad aq^{ui}lon^e ad meridi^e o^{mn}es t^{er}raz
q^{ui} aspicias tibi dabo qd reuera solimo cogitatu possz corda duris
fima m^oflamare qz nos viles v^{er}mich ta g^{lo}siaz h^{er}editate me^onu in
oim bonoz h^undancia possidenda aln posside^{er} et io apt hac co-
pia oim bonoz i hac p^{er}ginatoe solo corpe s^{er}tituti cogitaoe et
auiditate debem² in illa etna p^{er}ia atinue au^{er}sari et h^{er} hortat ap^{er}-
dic^{er}s. Que sur su sut q^{ui}rite vbi xps e in dextra dei sedes. q^{ui} sursum
sunt sapite n^{on} q^{ui} sup t^{er}ra. hic bh. Circuite et vos dilcissime aie sedes
supnas et multas q^{ui} i dcmo sut p^{er}is m^ostiones h^uilit^{er} p^{er}sternetes
corda n^{er}a an thronu dei et agm supplicates p^{er}celis ordib² ag^{lo}z
p^{er}iarchar^{um} cuneos. num p^{er}phetar^{um} senatu apl^{er}icu salutantes suspi-
ciantes coronas martiru. choors vginu admirates et q^{ui}tu p^{er}ualz
infirmitas cordis erigentes anditu Septio magm sci adhuc al-
q^{ui}2 erigut visu suu o^{mn}teplatoz sua q^{ui}tu h^uane fragilitati possibile
e in ipm deu dirigetes ad qd faciend. et si m^odu admittit rarissime
tn fit illd et h^{er} ipm q^{ui} ad p^{er}ctu accidit viris sanctissimis et p^{er}ctis
nec tn adhuc i ipm deu h^{er} e i ipaz vim s^{er}me eencie ptigut di. job
Sapia d^{omi}na abscondita e ab oculis oim viuenciu Cui s^{er}onat illd
ioh. Deu neo vidit vnq; quaq; tn vetis testam^{er}ti p^{er}es referant

deū crebrius se vidisse di. n. iacob. Vidi dñm facie ad facie Iē job
Auditu auris audiui te nūc aut oculus me⁹ vidit te Vidit ysa. q.
ait. Vidi dñm sedentē sup soliu excelsū q̄ trouiā p distictōz
Gre. detmāta ita di. Quid ē q̄ p̄es veteris testamēti deū se vi
disse testati sūt cū tñ dicat iob. Deū nēo vnq̄ vidit n̄ h̄ qd̄ patē
ter dat̄ intelligi qz q̄ diu h̄ mortalit̄ vniē. videri p̄ q̄sdaz ymaz
ginas de⁹ p̄. s̄ p̄ ipam nēe sue spēm nō p̄. vt aīa p̄ grām spūs
s̄i afflata p̄ figuras quasoā deū videat. s̄ ad ipaz vim ei⁹ eēcie
nōn p̄tingat. h̄mē bñ Quicqd̄ de diuisione fidelibz h̄ imp̄tē spe
clm̄ ē ⁊ enygma tñ distans a fusa vita q̄tū a veritate fides t̄p̄s
ab eēmtate ⁊ h̄ ipm̄ bñt ⁊ raptim qd̄ bñ job insinuat di. Ad oclū
stillet ocul⁹ me⁹ Nā noīe stille modicitatē ⁊ raritatē h̄z oēpla
cionis insinuat Quid g⁹ agendū sit in h̄z oēplacōis difficultate
deoz Bñ. di. H̄ij q̄ soli dō vacāt oēdant qd̄ sit de⁹ i mōdo qd̄ i hoī
bus qd̄ in angelis qd̄ in se ipō qd̄ in re p̄bis. Est. n. m̄di rector ⁊
gubnator. hoīm bñfactor ⁊ libator. angeloz sapor ⁊ decor. in se
ipō. p̄ncipiū ⁊ fims. i re p̄bis. timor ⁊ horroz Est g⁹ in creaturis
mirabilis. i hoīb⁹ amabilis. i anglis desidabilis. i se ipō incōp̄he
sibilis. in re p̄bis intollerabilis Si g⁹ h̄ijs septē oēdacoīb⁹ oculis
deucōis ⁊ intentōis cū maīb⁹ opatēm intenti fidelit̄ fuēim⁹ vitā
n̄raz ducit ad p̄fctm̄. h̄ g⁹ circūspectio p̄figurata legit̄. Ezech⁹ vbi
d̄ scis aiab⁹ s̄z q̄ erāt plena oclis aīa ⁊ retro qd̄ exponis Gre. di.
Corpa scōz aīaliū id̄ circo plena oculis describunt qz scōz actio
ab ei⁹ p̄te circūspecta ē bona desidabilz p̄uidēs. mala solert̄ cauēs
caute g⁹ inuigilāt vt se vndiqz aspiciāt vbiqz custodiant aut ne
mala p̄t ea ipa appetāt aut h̄ eadē sub sp̄e bonoz agāt aut se vi
cia vtutes mēcianē. De h̄ijs septē circūspectōibz adhuc d̄z zach
ij. Septē oculi erāt sup lapidē vnū.

De eodem.

Artinus dicit. Gre. Martires eē possum⁹ cē si nullo p̄cu
cienciū ferro crucdamur qz nō solū h̄z auctoritatis infir
mitate s̄z gl̄iosi isit⁹ oēfessoris noīs mēptatōe agnoscim⁹
euidēt d̄z. n. Martin⁹ q̄si martir vn⁹. qz cū oēfessor fuit ⁊ tñ mar
tir s̄z qd̄ aliud nob̄ imp̄uit n̄ qz sine effusione sanguis meritū mā
tirij oēsequi possum⁹ apud deū. Vñ ecia de isto oēfessore cātat. O
scissima aīa quā ⁊ si gladi⁹ p̄secutoris n̄ abstulit tñ palmā marti
rij nō an̄ isit q̄b⁹ aut exercijs h̄ possit fieri. Sciens qz tres h̄tus
re p̄ posset cis hō scz res corp⁹ ⁊ aīam. q̄z tā sup̄ma exercicia vo
martio eāp̄llēt Sūt. n. istoz sup̄ma exercicia tā difficilia taz ar
dua tā sup̄mō laboriosa vt sanguiez qz martēs effuderit gla
dio. macie squalore ⁊ media attenuent ⁊ osument. Nec per or
dinē p̄fctes Dico dico qz in sup̄mū exerciciū qd̄ p̄ res ⁊ i reb⁹ deo
possum⁹ exhibē oēfistit i plena cūm re p̄ ⁊ p̄fctissima denudacōe
vt vbiqz p̄mpta volūtate ⁊ opis vitate aīa bona t̄p̄alia plene ⁊

perfecte et integre relinquitur nudus nudum christum fideliter imitantes ut
cum attestacione conscientie dicere possumus cum apostolo Ecce nos relin-
quimus omnia et secuti sumus te vere paupertati cum affectu et effectu
nos totaliter imergentes. Hanc autem paupertatem tribus appendicijs
veraciter soluemus scilicet in profunda cordis humilitate despecta et
abhomnabili contemptibilitate dura et aspera penalitate. De primo
scilicet humilitate mouet nos dominus. Ecclesiasticus vij. humilia valde spiritum tuum
quia de humilitate tanquam de radice pullulat omne bonum Omnes
enim qui unquam deo placuerunt sunt eius gratiam per humilitatem consecuti
quod ipse deus. qui omnium sanctorum suorum decor et gloria in seipso discipulis
suis et in illis apposuit nobis dicens. Discite a me quia mitis sum et
humilis corde. quod exponens beatus dominus. Sublimis est deus sed non ita
ibi apponit sed eius humilitas imitationis nobis apponit in exemplum
sibi. non seipsum nobis sua sublimitate apponit quod eum taliter possit imitari. sed in
nobis facilius quam seque ipsum in humilitate maxime cum omnia nostra que tanta in affectibus
quam in defectibus et etiam in effectibus habemus ad humilitatis nobis virtutem pertinet
obsequantur. sequimur ergo eum in hijs in quibus facillime possumus. id est in suis humi-
libus que in suis sublimibus sequi non possumus. hoc non est sibi placidissimum
et nobis facillimum. hinc beatus dominus. Insanabile est et insipiens quantumcumque in alijs
vite meritis quam in sola humilitate consistit. Secundo vera paupertas non so-
lum consistit in profunda humilitate sed etiam in contemptibilitate omnino. non pau-
peres non solum ab extraneis verum etiam ab amicis contempnuntur sic. non dicitur in
prophetis. xiiij. et primo suo pauper odiosus erit ieremias. xix. Diuicie addunt
amicos plurimos a paupere autem hijs que habet separentur ut vacat dici possit.
Eius sunt tanquam vas perditum. quoniam audiuimus vituperationem multorum omozancium in
circuito. hic Ecclesiasticus xiiij. Pauper locutus est et dicitur quod est hoc. Tercio vera
paupertas consistit in penalitate. multas. non penas pauperes sustinent.
tanta in victus tenuitate quam etiam in nuditate et in cordis anxietate per quas
penas sanguis que alij martires effundunt gladio in pauperibus squa-
lore et media euanescent per dicitur ergo tria scilicet humilitas contemptibilitas pe-
nalitas pauperes christi castigant et efficiunt ut merito eorum vita marti-
rii recuperentur. et quod per dicitur tria voluntarie prope supra modum ardua
sunt et difficilia minime valde. ieremias. et beatus dominus preciosissimis remunerat eos deus
Nam propter humilitatem in presenti per gratiam sacrificamur propter contemptibilitatem vero
assessorum in iudicio sublimamur propter penalitatem autem in celo eternaliter
glorificamur. Quod autem propter humilitatem in presenti per gratiam collationem sacrificemur
deus dominus per psalmum. ad quod respiciamur scilicet ostendo gratiam non ad humilem et trementem
spiritum meos. hic ieremias. iij. deus superbi resistit humilibus autem dat gratiam. secundo
propter contemptibilitatem assessorum in iudicio sublimamur unum dicitur in inferno
non videntes eos in iudicio in tanta dignitate sublimatos dicitur illis. Sapientia.
v. hijs sunt que alij habent in derisum et in similitudinem in aperij nos insensati
vita illorum est iustitia et fine illorum sine honore. Ecce quomodo con-
putati sunt inter filios dei et inter sanctos foris illorum est. hinc. i. Re. ij. dicitur

Suscitans de plure egenum et de stercore erigens pauperem. v.
sedeat cum principibus et solium glorie teneat. hic lucet vos qui secuti estis
me sedebitis super sedes iudicantes. xij. eb. isrl. Tercio pro pena
litate eternaliter glorificamur quod psalmus promittit nobis deus dicit. Oro eo quod
fueris derelicta et odio habita non fuit quod per te transiret penam te in
superbia scilicet gaudium in gnatibus et gnatibus. hinc. Mat. Amen dico
vobis quod vos qui reliquistis omnia et vitam aeternam possidetis. Quod autem talis
paupertas pro martirio computetur expressit insinuat nobis deus Mat. ubi idem
promittit super regnum celorum martiribus et pauperibus promittit dicit. Beati pau-
peres quoniam imperator est regnum celorum quod exponit beatus dicit. Quid sibi vult quod
eadem promissio facta est pauperibus et martiribus non quod vere martirij genus est
voluntaria paupertas. Quid. n. mirabilis est aut quod martiriū cuius quod
inter epulas esurire. inter vestes preciosas algere. paupertate primi inter di-
uitias quas offert mundus ostendat malignas quas non desiderat appetit. id
Nonne velud inter duas mesas positi epulantes hinc inde spectant
ieiunium sic sicut omnia sic sicut. Vnde sic positus risus vnde iocundus. vnde leuitas
an forte non agnoscit mesas. non desiderat fercula. Delicias non videt
Ecce hic idem sunt quas video deliciose viuentes in omnibus bonis sensibili-
bus huius mundi. Inde et temporum alios quibus disposuit christus regnum
pariter ut edant et bibant super mesa eius in regno patris. Vtrobique video
filios mei homines et fratres meos et huiusmodi ad neutrum licet extendere
manum ab utraque mesa prohibeor. Ab hac quod est professio. ab illa
corporis vinculo. ut nec ad inferiorem audeam nec ad superiorem accedere
quea. Sicque patet quod veridica ratione et rationabili veritate voluntaria
paupertas pro martirio computetur. Scilicet rex habitus est corpus. id est quod item deo
martiriū offerimus si eius difficultia domino exhibemus. et autem difficilima
existunt in eiusdem corporis afflictione. ut videlicet talis ac tanta sit
corporis afflictio qua corpus attenuet. faciem pallorem extimet. cotti-
diana afflictione in ara cordis sanguinem fundat. Hoc autem marti-
riū explicito exercicio domino exhibetur. scilicet cum solacionum abdicacione pe-
nali afflictione. arduorum aggressione. Primo dico quod corporali exercicio
martiriū recompensare desiderat longe a se faciat omne quod delectat
et omne quod secundum seculum vel carnem desiderat pro omnia caueat et declinet
et hoc est quod hortatur apostolus. Rom. xij. di. Non in comessationibus et ebriati-
onibus. non in cubilibus et pudicijs. non in contentione et emulatione
sed induimini illum christum. glosa. i. dulcacionem domini nostri ihesu christi quod omnes
voluptatem et carnis delectationes penitus declinat. et idem sequitur in pre-
dicta auctoritate apostoli. Et carnis curam ne feceritis in desiderijs eius.
Ecce nulli nostrum in hoc tempore dicit dominus pro me morere. sed illicita
tantummodo vite desideria occide. hinc beatus. Impone cupiditate
frenum et propter deum respice quod delectat omniaque blandimenta
que occulta voluptate animum trahunt reice ut venenum et
hoc ad martiriū spirituale confert multum valde. Secundum

p qd martiriū recōpensat̄ consistit i penali afflictōne vt videlicet sy
aliqd in nob habeam⁹ qd mordeat qd afficiat qd pugnat qd do-
lore sensui nr̄ o ingerat vt qd acuto dolore ⁊ acerbā passione nō
cruciet saltē diuinitate molestat vt sim⁹ s̄ nūlo eorū d̄ qb̄ di. ap.
hebre. xj. Scī ludibā ⁊ vbera expti sūt insup ⁊ vincula ⁊ car. la-
sūt sec. sūt. tēp. sūt. i occi. gla. mor. sūt. Notabī aut̄ eis q̄ iā dicta
sūt q̄ in occisiōe gladij mortui sūt ⁊ alijs gñib⁹ tormētōz sangnē
effuder̄ ⁊ subiūgit eos q̄ corpali afflictōe effusiōz sangwis recōpē
sabat̄ dicens. Circuierūt in me locis in pellib⁹ capis. egentes
angustiati. afflicti qb̄ dign⁹ nō erat mūd⁹ in solitudib⁹ errā-
tes ⁊ in speluncis ⁊ in cauis tre. ⁊ hij om̄s testimo fidei pbatī
sūt. Ac si dicat. Hij om̄s sic ⁊ p̄mi p̄miū sūt martiri⁹ d̄secuti. qd ⁊
ipe ap⁹ trāfigurauit in se i. Cor. iij. di. Vsq̄ i hāc horā esurim⁹.
sitim⁹ nudi sū⁹ colaphis cedimur ⁊ instabiles sū⁹ ⁊ laborā⁹ ma-
bus nr̄is opantes. p̄secutōez patimur ⁊ sustinē⁹. blasphemamur.
⁊ obsecram⁹ tanq̄ purgamenta h⁹ mūdi facti sum⁹ oim̄ p̄p̄sima.
vsq̄ adhuc. Ex qb̄us aiati ⁊ nos sup̄ om̄nē cursū stat⁹ nr̄i qz d̄
sūt p̄secutores q̄ sangwīez fundūt singlares dolores q̄ nos d̄te-
rant afficiat ⁊ crucient singli singlarit̄ assumam⁹. qd si pusillan-
mitate nr̄a p̄pediti vitā nr̄az h̄ martirio n̄ s̄guim⁹ qui statu d̄tēti.
vt nos aliq̄ p̄dictōz dolorū volūtariē affligā⁹ saltē ees dolores.
qb̄us nos d̄ns affligit n̄ rep̄bi sim⁹ nullatē⁹ recusen⁹. s̄z cū cū
gr̄a accōe ea q̄ d̄ singlari dei gr̄a p̄ueiunt nob̄ suscipiā⁹ cēs. n.
xpi d̄fessores q̄ntūcūqz scī q̄ntūqz dilecti sup̄ d̄nez scītatē sue stat-
tū singuli singularit̄ sūt afflicti nec min⁹. q̄to em̄ ampli⁹ diligūt
tanto crebri⁹ ⁊ duri⁹ affligunt. Vnde iudith. Oēs qui deo placu-
erūt p̄ multas tribulationes fideles trāsierūt. Itē ps̄l. Quē. n.
diligit d̄ns corripit ⁊ q̄si p̄r in filio oplac̄ sibi ⁊ cur h̄ ē qz purgat
puluerem ⁊ auget gloriā in futuro. Nam de p̄mo di. Greg. Qd̄
flabellū grano. qd̄ fornax auro. qd̄ lima ferro. h̄ faciē tribulatō vi-
ro iusto De sc̄do di. ap⁹. Cor. ij. qd̄ ē momētaneū ⁊ leue tribulati-
ōne supra modū in sublimitatē et̄num pond⁹ glorie opat̄ i nob̄
Hic est qd̄ de sancto Gre. legit. Lenti s̄ qd̄ s̄z iugib⁹ estuabat fe-
bri⁹ podagre nec non sincopis pulsabat̄ in om̄odis. Itē b̄. de
seip̄o di. infirmitas mea pausand̄ in iudiciū sic sepe facit s̄z qd̄ e⁹
in flagella pat⁹ sū sciens me adhuc lōge recipe i priā meritis va-
pulē plane vapulē vt male opans. si forte vbera in merita opu-
tenē. Terciū qd̄ d̄fessorib⁹ scīs accedit ad corpale afflictōz consistit
indifficilim ⁊ arduoz opatōe. vt n̄ mollia n̄ leuia q̄ d̄no solēt nau-
seā p̄uocare. s̄z fortia aggrediant̄ q̄ formā v̄issime i vitas patn̄ i
veim⁹ exp̄saz q̄ t̄diano vel qd̄riduāo ieiunio se affecer̄ ⁊ i oīob⁹
fre q̄ntē p̄noctabat. qd̄ t̄n̄ p̄cipue d̄ saluatore legi⁹. q̄ opabat̄ vt gy-
gas ad currendū viā suā q̄ cīa q̄ agebat fecit ⁊ p̄fecit in sup̄mo.

Vnde sepe de eo legitur. qd̄ erat p̄noctans in oroe de h̄ exercitō
mouemur ioseph ubi d̄z. Ad mōtana ascendite. p̄ mōtana ardua
τ difficilia volens intelligi. De q̄ saluator Mat. Contēdite intra
re p̄ angustā ptā fortissima indigz otentōe q̄i arduis exercitijs
τ difficilibz sp̄ d̄fidat d̄lsari q̄ scz d̄lsatō adeo ē angusta qz pau
ci i ea ambulat sic d̄nt. Nec difficultas p̄figurata legit̄ i Re. xiiij
ubi d̄z. Ascendit jonathas reptās maibz τ pedibz nccē ē. n. vt oī
conatu τ oīm mēbroz certamie h̄ difficilia opa pagant. de h̄ ḡne
martirij corpis exercitij di. Bñ. Est martirij gen⁹ τ effusio q̄dam
sanguis in cottidiana corpis afflictione. sic qz infirmis τ pusillis
corde nccē ē vt qz semel p̄ xpo ponē n̄ sufficiūt. miciozi s̄z diuēni
ozi martirio sangnē fūdant qd̄ quantū minus hēt de acuta passi
one tm̄ plus habet de otinuatione. τ sic lōgitudine recupat̄ ama
ritudo. Sic Gre. habet pax n̄ra martiriū suū. qz τ si carnis colla
ferro nō subdimz sp̄ali tñ gladio canalia desiderio mente cru
cidam. Itē bñ. Gen⁹ martirij ē sp̄ fca carnis mortificare illo mi
mirū. q̄ mēbra cedunt ferro horrore micioz s̄z diuēnitate molesti.
Tercio rex h̄t̄ ē de aia de q̄ it̄m martiriū deo offerim⁹ si ei⁹ dif
ficioza d̄no exhibē. Si⁹ aut̄ difficilia d̄sistūt i tribz scz inimicoz
d̄lcōe otumelianz patienti p̄pessione in subtraete ḡe dilacōe. p̄o
dico ab aia n̄ra m̄tiriū d̄o offeri⁹ si eos q̄ nos p̄secunē d̄lligim⁹
p̄p̄ deū diligē aut̄ inimicū q̄tū ad affc̄m ē ncc̄itatis τ cadit sub
p̄cepto q̄tū aut̄ ad opis effc̄m ē d̄siliū qz inimicis velle bonū ḡaz
τ gl̄iam ē ncc̄itatis exhibē aut̄ illi signa aic̄cie ē d̄siliij τ p̄fcois.
Vñ cū Mat. v. dicēt d̄ns. Diligite inimicos v̄ros. p̄cepit affc̄m cō
dis cū aut̄ subiūgit. Bñfacite hijs q̄ oderūt vos. d̄suluit effc̄m h̄
tñ bñficia sū signa d̄lcōis. ec̄ inimicis in d̄mum exhibenda sūt de
ncc̄itate. Duta cū aliq̄s orat p̄ oibz fidelibz vel cū q̄s alicui d̄m̄
tati impēdit aliqd̄ bñficiū i talibz bñficijs n̄ ē excludēd̄ inimic⁹.
qui si excluderet h̄ fieret ex liuore vindicte. qd̄ essz vtiqz otra ca
ritatē τ otra p̄ceptū d̄ni Qui p̄cipit Leuit. xix. Nō q̄rens vlcione
inimicoz nec sis memor iniurie ciuū tuoz. Sed sūt alia benefi
cia. q̄ quis exhibet p̄ticularit̄ τ talia exhibē inimicis nō ē de ncc̄i
tate salutis. nisi i articulo necessitatis sm̄ illud p̄. xxi. Si esuri
erit inimic⁹ tu⁹ ciba illū. si sitit potū da illi. Plac̄ suaz pomit Tho.
in scda scde. q̄one. xxv. S̄z q̄tū ē de p̄posito q̄ p̄t articl̄m ncc̄itatis
cordis affc̄m τ opis effc̄m q̄ciēs oytumtas se obtulēit exhibz mi
micis tā in d̄mū q̄ in p̄ticulari h̄ ipm p̄ martirio cōputat̄. τ ad h̄
hortat̄ ap⁹. j. Thez. vj. Videte ne q̄s malū p̄ malo reddat. h̄. n.
difficilimum est τ oīm amarius passione. Secundum martirium
deō ab anima exhibitū d̄sistit in otumelianz patienti p̄pessione
vt viz tacita d̄sciencia sine cordis τ oris murmuracōe cōtumelias
τ obp̄bria sine cāa p̄ris sufferam⁹ oponētes sp̄ clipeū paciēcie

et vba dulcia reddentes ad qd hortat ap^o. Ro. xij. di. Noli vinci
a malo s; vinci i bono malū h. n. facies carbones ignis agēs sup
capud ei2 h. exēplū hēm^o a dño q se ouiciantes i bono sp vicit p
otumelijs et obpzijs vba dulcissima rñ dēdo. luc. Vach q dstruis
tēplū dei i triduo reedificas mouētes capita sua sup eū et dicē:
tes. Alios saluos fecit se ipm n pē saluū facē. Ipe aut dulcissimā
oīoz reddidit di. Dat dimitte eis qz nesciūt qd faciunt De hijs
duob^o gimb^o martirij di. Gre. Fere otumelias et odientem dilige
martiriū eī oculta cogitatōe. Tercū gen^o martirij qd ab aīa dō
offen^o consistit i subtracte grē dilatōe. hō. n. deuot^o assuet^o visita
tōe dīna et spūalib^o influencijs frēqzē delibut^o si vt assolet h. grā
subtrahit^o gūissime oturbat. n^o ē gen^o martirij qd huic dolozi eq
polleat si tū duci^o suspendat. hō. n. a grā sic derelict^o credit se
dñm offendisse. et ei^o amicitia ppetuo pdidisse. hic bh. Mia q sel
accepit a dño et didicit iterare ad se ipaz et i itimis suis dei pñciā
suspirare et qre facie ei^o. nescio an vel ipaz gehēnā expiri ad tps
horribili^o penali^o ve ducat q^o qd p^o subanis studij gustat a sua
uitatez exire denuo ad illecebras molestias carnis. Dico vobis
q^o nīl ē q^o i tm formid^o q^o quis h. bñficiū sel accepit q^o ne grā dere
lict^o necē hēat denuo egdi ad carnis otolationes ymo desolatōs
rursūqz carnaliū sensuū sustinē tumultū. Qui g^o ad pmiū martirij
festinat pscripta exercitia deo exhibeat et p martire suscipiet

De sancta katherina.

Ec ē vgo sapiens quā dñs vigilatē inueit. di. bi. Digne
deō spūali mīmoio copulanē q ei^o dilcōis intuitu virez
onubia carnis delicias mōi gliaz otēpserit. In vbis g^o apōstis a
ēplici progatia bñca katherina omēdat scz a carnis incorruptōe.
aīe illustratōe. opū circūspectōe. pmiū ibi h. ē vgo. scz ibi sapiēs
tētiū ibi quā dñs vigilatē inueit. Nā d^o p^o scz de ei2 vgitate i legē
da sua s; q^o cū maxēci^o ei dicit Nō te qsi famulā hre cupi^o. s; vt
regia potēs i regno meo tūphabis. Rñdit katherina. attende
et tu rex et discerne. q^o magis eligē debeā aut potētē etnū et glī
osū et decoz a infirmū mortale ignobile et dformē. De scdo scz aīe
illustratōe itē i legēda sua s; q^o cū vgo cū oratorib^o disputaret
et eos aptis rōib^o sapienē otutarz obstupesci sūt et qd rñdēt pū
nus n hēbant vñ vñ^o ex eis sic ait. h. puella i q spūs dei loquit. sic
nos i amiratōez outit vt nīl s; xpm dicē vale ā^o. ecce q^o tā illustra
tōm scie habuit. p quā patenē qnqginta oratores sapientissimos
ouincebat. Appuit et et ei2 sapia emmēs i h. q^o suū regnū diuici
as et gliaz corp^o et aīaz q tpalit florens possidebat i pperuas di
uicias et glām otmutauit. De tercio aut scilz opm circūspectōe
ibidem legit q^o cum rex grauissima ei tormenta mīnaretur. Re
spondit. Quecūqz tormenta excogitare poteris ne desferas qz

corp² et aiaz mea et oia mea illi offerre desidero q se totu m dedit
et oia q het. ecce qj cir cuspecta h vgo exstitit q cognouit qd passio
dm ipaz ad filem vicissitudiez obligauit. et h de ei2 amedatoe et
hoz triu mebronz qrtu ad ea ptinet expone buie tacta sufficiant
Nuc s^{mo} ad nraz edificaco3 mtoz q3 d2 e vt q hac vgiez voluit
honorare ipaz studeat imitari. Maxi^o. n. honor q3 scis possumus
exhibe m^h osistit si eos p virib2 studebi2 imitari. clamāt. n. de
celo et dicūt singulis nob illud Mct. respice in nos. Mct si dicāt sic
nos videtis ppt deū et ei2 regnū. res. corp². et aiaz. posuisse. sic et
vos faciat^{is} nō declinat^{es} nec ad dextra nec ad sinistra. Insi-
piens. n. e q ad regnū celoz puenire desidat sine via. de q di. bñ.
Nec e via et n alia. vt qs res corp² et aiaz p do ponat sic ipe ead
p nob posuit. Cupientes g^o cū hac vyme i fris scificari et cū ea
m celo etnalit^{er} glorificari. p^o studeat h e loco vgitatis m corpe
ctinēciā et sobrietatē. 2° i aia sapiāz et puritatē. 3° i opib² ostāciā et
ctinuitatē. Dico dico bea2 i corpe ctinēciā nō pemit² admittētē
qd sinceritatē fidei p qj deo in baptismo copulamur corrupat. s³
fidelit^{er} ad hēntes ei ctinēciā nos ab oib2 q eand adhesionē mter
nos et deū violauit. qz vt ait Aug. Sic violacio corpis violat et
corrupit vgitatē. sic et violacio fidei corrupit mētis integritatē et
subiugit vgitas carnis corp² intactū s³ vgitas mētis fides mco-
rupta. qj diu g^o suam2 deo fidei vitatē ipi fidelit^{er} ad hēntes. tā
diu mētis integritatē qj p vgitate accipi² custodi2 qj si fidē vio-
lauim2 pctis nos nequit p sternēt^{es} p pniaz et satisfaco3 nos re-
pim2 et imposterū filia caueā et do itm ad hēam2. et ead ad hēsi-
o et ctinēciā nob itm p vgitate dputat et si nō qrtū ad aureolā sal-
tim qrtū ad meritū. n. solū aut vocā2 ctinēciā a carnis illecebs ab-
stinēciā. s³ oim delectabilū carēciā. ctinēciā noiam2. Nūq³. n.
m spūali studio pē pficē religiosus vel ec xpian² m statu salutis
pfitē. n. a carnalib² delcātōib² q sine pctō mortali admitti non
pnt ex integro renūciēt pemit² ppt deū. Nūc de religiosis di. job
Lapides excauat aq. Mct si dicat. Mq osolationū excauat. n. euacu-
ant cib² homis. lapides. n. religiosos q ad resistend malis debent
tāq³ lapides eē. dū vel carnaliū osolationū debent esse insensibil-
les tāq³ lapis. qz qrtū foris delectamur. tāto mt2 osolationū eua-
cuamur si multū mltū. si pan pan. qz vt ait bñ. Nūq³ illi cū illis
misceri potuerit in etnū. hic Osee ix. d2 Noli letari isrl sic ppli qz
sic ait Gre. Si delectamur i mfmis sine delcācōe erit desupmis
De hac ctinēciā monemur Eccl. xxx. Cōgga et ctine cor tuū i scita-
te. Scdo n solū hnda e m corpe ctinēciā. s³ ec sobetas h aut sebe-
tas i splici exēcicio custodiē scz i nctioz modata fructōe extioz
canta gubnacōe. m disciplina morū humili et deuota exhibitiōe.
Primo dico sobrietas custodienda e m nctioz fructōe. vt sola

necessitate et tēti nil supfluitatis pēit² admittā². oēs. n. res tpa
les de² creauit vt nre ncātati subuemāt n̄ supfluitati fūiāt. Vñ
q̄ciens supfluis vtimur p̄rios n̄ros q̄ carēt nc̄ijs spolia². hīc ḡ.
Sci viri i omē qd̄ agūt studicissime inuigilāt. ne qd̄ plus ab eis
ncātatis sue infirmitas q̄ sibi debet exigat. ne sub ncātatis pal
lio viciū in eis voluptatis succrescat. Sūmenda sūt g^o q̄ ncātatis
exigit n̄ q̄ edendo libido sugerit qz sic voluptas sub ncātate se
palliat vt vix eā p̄fect² q̄sqz discernat. Scdo sobrietas custodiē
da ē in extiorz sensuū gubnatōe sp. n. refrenandi sūt ab illicitis
ne hauriāt illūta q̄ introitū recepta noxia s̄bm̄strēt Eccl̄i v̄giz
ne aspicias ne forte scādalizetis in decore ei². qz qd̄ n̄ licz occupi
scē n̄ licz aspice. ap̄t qd̄ monet b̄i. di. Plabeat hō dei sensus suos
nō dnces s̄z fūientes ei. hēat oīo famulā suā sic ordinatā vt di
cat huic veni et viciat et alii vade et vadat et suo suo fac s̄z et faciat
Tercio sobrietas custodiēda ē in mox hūili exhibicōe. vt oēs vidē
tes dilatatōz n̄raz ap̄t extioris hoīs derencia edificent. et h̄ horz
tat̄ d̄ns di. Luceat lux v̄ra corā hoīb² vt videāt cpa v̄ra bona et
glorificēt p̄ez v̄m. Et ap̄. Prouidētes bona n̄ solū corā deo rē
itē Eccl̄i. Contrabe te i domū discipline B̄i. Conūfare simplz iē
fres. deuot² deo. m̄ḡo subdit². semozib² obediēs. moribus otēp
ang. angelis placēs. v̄bo vtilis. corde hūilis. māsuēt² ad oēs. Et
nota d̄raz mē atinēciāz et sobrietatē. Qz atinētia consistit i abstinē
tia maloz. Sobrietas v̄o i modata fruitōe bonoz. de hijs t̄b² p̄ti
b² scbetatis di. Cris̄. Mens sobria passiones oēs cobibz. sensus
gubnat. f̄monē regit. totū hoīez sub regula discipline op̄cit. Scdo
m̄ aīa heā² sapiāz et puritatē q̄ duo sūme sūt uicīa ad salutē. Nā
de sapia di. Ambo. Sic sole mūd². sic splēdore sapie indigz aīm²
Orzo i aīa n̄ra heā² sapiāz nō h̄ mūd² q̄ tumultuosa ē nec illā q̄
carnis ē q̄ ē impudica Nā q̄ mūd² stulticia ē apud deū q̄ aut car
nis ē mimica dō ē. s̄z eā q̄ diffim̄t jacob² di. Qui de surū ē sapia
Primū qd̄ē pudica ē s̄ ipudica. q̄ carnis ē d̄ in pacifica s̄ tumul
tuosam q̄ mūd² ē. illa. n. sapia facit v̄e sapientes t̄lez. n. sapiāz diffi
m̄t nob̄ b̄i. di. Sapia q̄ desurū ē ipa ē p̄ q̄ nob̄ singula sapiūt p̄
vt sūt et subiūgit ihuem̄ti plane sapiāz. si p̄tite vite p̄c̄a defleas
si p̄nc̄ia p̄uipēdes si fūeāz vitā tot desiderio occupis et h̄ ē sapē
singula p̄vt sūt nec solū sūt i intellcū. s̄z sic sapiūt i affcū. hac sa
piencia si aīa n̄ra illustrata filit nequaq̄ admittit² q̄c̄q̄ mali nec
h̄ otēti s̄z nequaq̄ negligim² q̄ sūt bona. mala aut non admittere
bona vero nō negligere est sup̄ma sapiēcia p̄mo sup̄ma felicitas
h̄ vite. Nā de hac sapia d̄z i p̄ti. vij. Melic² est sapiencia cūctis
opib² p̄ciosissimis et omē desidabile nō p̄t huic opari. Scdo i aīa
n̄ra heā² puritatē. ipa. n. puritas oīs ē ad sapiāz qz vt d̄z. Sap̄.
nil itrat i illā m̄gnatū. v̄a ei sapia nullā p̄it² ipuritatē admittit.

Hanc aut puritatem si in nobis plantare cupimus duo sunt necessaria. ut viz
pccm cum summa diligencia caueamus et si quod irrepserit statim exhauriamus
Nam de primo monemur Deum. ix. Cauete ne forte decipiat cor vestrum
ut recedatis a domino. s. p. culpa peccati suuatisque dijs alijs que sunt vi-
cia et peccata iuxta Tob. Caue ne vnquam peccato desencias iuxta job. Caue ne de-
clines ad iniquitatem quod si caueris cupimus. Sciens quod tres sunt riuus per quos omnis
impuritas in terra tanquam in sententia defluit scilicet cogitationes locutiones
operaciones et hijs riuus sunt cum summa diligencia obcurandi quod facere mone-
mur in i. Re. iij. vbi dicitur Cunctos fontes obturabitis si quod aut irrep-
serit per quicumque negligentiam non sinit introsum nullatenus demorari et hoc fa-
cere monemur. Leuit. xvj. In hac die ab omnibus peccatis vestris cor vestrum
mundamini. glosa in hac scilicet die que peccauimus. iuxta psalmum. xx. Non sapienter ex-
hauriat illud scilicet peccatum hoc duo tam diu agentes et agendo otinuites.
Quisque remissionem non desidia attestet vel quod maior est per spiritum sanctum remis-
sio inspiret non aliquid demerit nobis vanam et seductoria spei super idul-
gentiam peccatorum. quisque alterum istorum testimoniorum nobis det. Quod autem hoc duo te-
stimonium dari desuenerit peccator lucide inscriptum. De primo enim dicitur job. Si
desidia nostra non reprehendit nos fiducia habemus ad deum scilicet de remissione
peccatorum De 2o habet. Cum adhuc veterum fuit spiritus sanctus euidentissime nobis
inspirat remissionem peccatorum dei in cordibus vestris dimissa sunt tibi peccata
hoc autem testimonium dei certum est quod primum scilicet desidia iuxta sententiam saluatoris dei.
Si testimonium ab hominibus accipitis testimonium dei maior est. Nam testimonium
desidia dat quidem spem et fiduciam. nullam autem certitudinem dei. Apoc. nil
in desidia suum nisi in hoc iustificat suum. quod non iudicat me dominus est. Ne si dicat
Luce desidia attestet in remissione peccatorum nullam tamen ex hoc in premitto cer-
titudinem que quod solus deus habet me vacat iudicare. Potest. n. de 2o vi-
de peccata mea que ego non video. testimonium autem dei que veritas est dat certam
noticiam domino dei. Spiritus sanctus docebit vos omnem veritatem. Si ergo docet
omnes veritatem docet et illam. habet habet. Spiritus sanctus certissima signa inspirat
cordibus nostris quod remissionem peccatorum simus fiducialiter desecuti. Tercio
habemus in opere desidia et otinuitatem. hoc enim duo omnibus nostris operibus dant
virtutem efficaciam et valorem. quod sine his omnia opera vacua sunt mentis et virtu-
tis. Nam desidia dei. g. Quod anima est in corpore granum in palea. hoc est desidia
in opere. De otinuitate vero dicitur. Qui perseverauerit usque in finem salvus
erit hoc duo bene percurrentes. Sciens est quod triplex est desidia scilicet de-
uocionis operacionis tribulacionis In quibus vixime virtus desidia dimoscit
quod in singulis istis tribus mutat nomen. Nam desidia desidia ut est de uocionis
vocat desidia perit autem est operacionis dicitur magnificentia quasi magna fa-
ciles. cum vero est tribulacionis vocat paciencia vel tollerancia. Est itaque co-
stantia deuocionis. cum denotat homines magnam fiduciam in deum habentes. au-
dent magis petere et petita fiducialiter sine hesitacione sperare. et tales
cunctumque audere possunt tamen erunt sine dubio accepti iuxta promissum domini.
Quicumque locum calcauerit pedes vestri vestri erit quod exponit. Bene quatenus pedes

fiducie prexeris. eaten? possideb. et h magntas deuocōis a scis
doctozib? omendat. hic bñ. Sūt qui ascendentes ad cor altū de
maiori spūs alacitate et puritate scie mag. mmiores fci sive uent
audē mag. et hij p fida magntudie digni mueliunt q̄ inducunt i
omēz plenitudiez gr̄an dño pmittente. Ead mēsurā q̄ mēsi fuitis
remeciet vob Mag g° fides magna meret. tales g° mag audent
qz magni sūt et q̄ audēt obtinēt. Scōa ostācia ē opis p q̄ audacē
audem? aggredi difficilia ardua et laboriosa opa exercē d̄ hac cō
stancia opis d̄ p̄. Cogitacōs robusti sp̄ i habūdācia sūt. Diger
aut̄ in egestate ē sp̄. man? aut̄ forciū diuicias pant. Tūc g° ostā
ciā opacōis osēq̄mur si i dei opib? assuefacti sūia et laboriosa ag
gredi n̄ ptmesci? De qb? d̄ i. ix. Ingssi sūt ardua et ascendunt
rupes. hic job. xxxix. In arduis ponat mōū suū. qd̄ ē dicē in ar
duis. i. opib?. ponat mōū d̄lsatōis sue. sic et nos opemur ardua
et difficilia imitantes p modulo n̄o d̄m. c. oia opa erāt diffici
lia et pfcā. hic hortat nos d̄ns ysa. xxxv. Confortate man? disso
lutas et genua debilia roborate Tercia ostācia consistit i imp̄rit?
suffēncia t̄bulacionū cū patientē pmo libentē et intrepide sufferim?
q̄scūqz t̄bulacōs. sū sint passōes inate q̄s ex corruptōe natē suf
feri? p q̄s tāqz p machinas demones nos ipugnāt. sū sint passi
ones illate qb? d̄ns micordit nos affligit. sū et sint passōes affec
tate. h̄ ē volūtarie assumpte. In qb? oib? si dō placē cupi? dēm?
imp̄riti stare et m̄cussi. Scōo habeā? i ope n̄ solū ostāciā s; et d̄
tinuitatē vt sic forcia opa faci? p ostāciā. sic ead forcia sic mul
ta p d̄tinuitatē. Qd̄ eccl̄. monemur vbi d̄. Qd̄cūqz p̄ manus tua
facē instant̄ opare qz n̄ sapia n̄ scia est apud iferos q̄ tu aperas
itē Eccl̄. iij. Mane semina semē tuū. et vespe nō cesset mā? tua. qz
erit merces opi tuo. hic bñ. Nulla vnqz suū dei inueniat nō dico
dies s; n̄ hora. n̄ vel exercij labore vel pficiendi studio vel i ex
piencie dulcedie vel fruendi gaudio. Ad qd̄ p̄ducat nos r̄

De sancta Cecilia.

Ecilia famula tua dñe q̄si apis tibi argumentosa deseruit
di. Sapns. Breuis in volatilib? auis et micū dulcoris ha
bet ei? fruct?. Eccl̄. xj. In v̄bis p̄positis p̄o amēdat eccl̄ia istā v̄gi
nē opans eā api p̄t solercia opadi h̄ aut̄ apis i libro d̄ nat̄is d̄
m̄ltas p̄petates i opacōe mell̄ sui qb? m̄formamur vt si mel spūs
sci i alueolo cōdis n̄i optare cupi? istā apeculā imitēur. Nā et si
ista v̄go scā cecilia imitata ē eā et ex h̄ mel scz sp̄m sc̄m d̄ q̄ d̄? Eccl̄
xxij. spūs me? sup mel dulcis in sui cordis alueolo optauit et p
oñs n̄ ē trāslata ad gaudia celi vbi job. xx. d̄? Riuis fluis torre
tis mellis et butiri p̄petuo sociat. Sūt aut̄ octo p̄petates apū qb?
i ofeccōe mellis q̄si nat̄alit̄ se exercēt. p̄mū. n. op? ean? consistit i al
ueoli purgatōe. scōm i circūlimtē. t̄ciū in apū p mediū diuisiōe

quartū in mellis optacōe. quintū in cibi p̄ticiōe. sextū in laboris d̄tinu
acōe. septimū in sume pacis obfuaōe. octauum in uigilātiſſima
mellis obfuaōe. Nec p̄ordiet̄ p̄leq̄tes. Primo dicit̄ q̄ cū hō in
p̄ma creatōe dignitate et domio sup̄ oēs eēt crefa; oſtitut̄ ut le
ges et regulas uiuēdi et agēdi daret cib̄ creatis aq̄ dignitate.
q̄ volēs cecidit. ut nūc mē bestias oputet̄ di. p̄s. hō cū in bono.
2c. jō in hūilitatē n̄i iubemur nūc sapiā; a creatis mimis discē ex
p̄o cāu stulti et fatui mimis fci. Sic. n. dz. p̄. vj. Vade ad fornicaz
o piger et oſida uias ei; et discē ab ea sapiā;. Sic a fili discam; de
studio et labore apum. quō et nos n̄m laborē et studiū debeam;
ordinare. Primū ḡo op̄o apū oſſitit in alueolo purgatōe. sic et nos
ante oīa alueolū oſcie n̄e purgē; nil in ea penit; relinq̄tes qd̄
oſcia; uolnēt et inq̄n; et sugillet qd̄ facē monemur. Eccl̄ vij. Deinde
gl̄ia expurgatē cū paucis. q̄ sūt oſtricō. oſſio fatiffcō. q̄ tria si suf
ficiēt̄ fiant. purgat̄ oēs maclaz p̄ctōz nō cessantes ab illa pur
gacōe. donc̄ sp̄s sc̄us testiom̄ p̄hibeat sp̄i n̄o q̄ oīa p̄cta sint
penit; dimiffa. Scdm̄ exerciū apum ē circūlimō. L. imūt. n. alueo
lū amare succū. ne aīalia uolēcia uesci melle accessū hēant. s; sta
tim ut sensim̄ amaritudiez illico resiliāt. et ad gustū mellis n̄ p̄
tingāt in q̄ in formamur q̄ q̄ melleā dulcediez sp̄s sc̄i in alueolo
cozdis sui optare desinat. foris se circūlimat amaritudie d̄cepta
bilis h̄it; oīdēs et exhibēs se oib; hoib; despiciabilē abhociabilē
et despectū ne q̄c̄q̄ laudis uel hūam feruoris sibi aliqd̄ surripiat
qd̄ mel interioris dulcedis corūpat. Sic illud in canticis. Fusco
magri coloris circūlimēbat se extius. ne aliqd̄ itiozē pulcritudiez
obfufcāret di. Niḡ sū s; formosa. sic Mp̄2 m̄tiorē decozēz amare
succū d̄ceptibilis h̄it; circūlimēbat cum dicebat. j. Coz. iij. Vos
fortes nos infirmi uos nobiles nos ignobiles usq; in hac hozā es
esurim; et sitim; nudi sū; colaphis cedimur et instabiles sū; tan
q̄ purgamēta h̄m̄di fci sū; oīm̄ p̄p̄sima usq; adhuc. q̄ tñ d̄ mel
le m̄tioris dulcedinis sue di. Scio hoīem in xpo raptū h̄m̄odi in
sc̄iū celū et audiuit archana q̄ lic; hōi loq̄ s; qd̄ dicit̄ de hoib; cū
ille glorioſus et sp̄osus forma p̄ filijs hoīm in q̄ h̄itabat plenit
tudo d̄imitatis. de c̄2 plenitudie ut ait jōh̄s. Oēs accepit̄ gr̄az p̄
gr̄a tāto succū amaritudinis se circūlimēat. ut fm̄ ps̄ā. n̄ eēt ei sp̄s
neq; decoz. sic. n. di. Ecce uidi; eū q̄si le p̄sū p̄cussū a deo et hūi
liatū. ipe aut̄ uoluit; ē ap̄t̄ m̄iq̄tates n̄ras attritus ē ap̄t̄ scelera
n̄ra. H̄ac formā oēs sc̄i d̄o placē cupiētes imitati sūt castigātes
et deformatēs se exteri; ut m̄tiorē dulcediez optarent uel opta
taz oſuarēt. sic. n. di. b̄i. Oīs cura sc̄oꝝ sp̄reto ornatu cultuq; su
p̄fluo extioris hoīs q̄ certe corūpit̄ oī se diligēcia p̄bet et occu
pat excolendo et decozando m̄tiori illi q̄ ad ymagiem dei ē reno
uat̄ de die in diē. Certi. n. sūt deo n̄ posse eē q̄c̄q̄ acceptā; imāgie

sua. si aprie fuit restituta decori q̄ g^o talit̄ vt dcm̄ ē se n̄ munūe
facilie euanesūt di. Gre. Dep̄dari desīdat. q̄ thesaur̄ publice in
via portat. qd̄ heu de multis exp̄imēto agnosciē. q̄ p̄ p̄mā de-
uocōis dulcedie redēt ad osueta. r̄ cupientes placē h̄cib² dō
incipiūt displicē q̄b² di. dñs illud. Apok. h̄eo adūsū te q̄ carita-
tē p̄mā dereliq̄sti. Tercia apum ap̄etas h̄ ē. vt p̄ mediū se diui-
dentes vna ps mell̄ matiaz imptat r̄ alia ps iptatā matiaz int̄
ordnat r̄ opom̄ Sic sc̄a apis h̄o deuotus cū ex duab² ostet na-
fis. sc̄z corpe r̄ aia p̄ mediū se diuidat. r̄ p̄ corp² corpalia. p̄ sp̄m
sp̄ualia cū sūma diligēcia op̄et Nā de corpalib² sil r̄ sp̄ualib² di.
ps. Holcausta medullata offerā tibi cū incēsu arietū boues cū
hircis. nā i eo q̄ dicit holcausta medullata tāgit sp̄ualia q̄ sūt
int̄iora. i eo aut̄ q̄ subiūgit boues cū hircis tāgit corpalia q̄ sūt
ext̄iora. s̄ eis̄ aut̄ diuisim monz nos ap̄. Nā cū dicit obsecro vos
p̄ m̄iaz dei. vt exhibeatis corpa n̄ra hostiā sc̄az r̄ tāgit corpalia
Cū aut̄ dicit Exerce te ad pietatē tāgit sp̄uali. Si g^o volū² vt in-
bemur ap̄eculā imitari p̄ corp² bona opa corpalia optem². r̄ ea-
dem p̄ purā r̄ sincerā deuocōz. rectā intencōz. ardentē dilcōz in
dñm ordmē² r̄ i ip̄o i mel dñe dulcedis praētice². q̄c̄qd̄. n̄ s̄ boz
m̄s n̄ris op̄ib² dō n̄ at̄buim² n̄ erit meritorū ap̄d deū. s̄ ip̄a n̄ra
opa vigezē r̄ valore a deo accepūt q̄ ponim² fū damētū. I p̄a. n̄.
opa n̄ra ex h̄ fū damēto deo erit meritoria vite et̄ne. q̄ sine eo fa-
uillas r̄ cinēm n̄ valēt. Nō. n̄. estiant apud deū vt a nob. s̄ vt ei
cui at̄buim² r̄ cui ea dem² p̄ affc̄m r̄ idē sūt ḡciora acceptibilio-
ra r̄ p̄ciora. r̄ sic p̄z q̄no nos debeā² p̄ mediū diuidē. r̄ i vtraqz
pte fidelit̄ laborare. Quarta apū ap̄etas consistit in flon̄ optacōe
optant. n̄. mella sua de diuisis ḡnib² flon̄ meliores succos de sin-
gulis colligentes. Sic r̄ nos facē debē² si mel sp̄s sc̄i efficacit̄ in
nob̄ d̄q̄rere cupi² de singulis sc̄is vel religiosis hoib² qd̄ meli² in
eis inuei² optare. n̄. n̄. oib² oia danē. s̄ vni dāc qd̄ alteri denegāē
di. Gre. Mira dispensacōe de² in elcis suis dona dispensat vt vni
det qd̄ alci denegat r̄ vni mai² qd̄ alci. n̄m² t̄buat. nec dū ille il-
lū h̄re aspiciē qd̄ ip̄e n̄ h̄et dona d̄t vicissim alē in altera mereē
r̄ p̄ oseq̄ns hūiliet̄. Hic. n̄. agit̄ in cordib² hoim̄ qd̄ i regionibus
ēran. qz vna regio hūndat frumēto carēs vmo. Alia v̄o hūndat
vmo carens frumēto. alia aut̄ vtrūqz h̄ns caret nemoib². qd̄ totū
de² iō fieri vcluit vt cū vna regio alci² indigēt omercio. ex h̄ mu-
tua i eis dilectō r̄ pacis tranquillitate nutriret̄. Hic h̄i. Virtus
tes hoim̄ r̄ mores ec̄q̄ osiderans ait Alim̄ intueor singularis absti-
nēcie. aliū admirāde paciētie. aliū sūme hūilitatis. aliū feruētissi-
me caritatis. aliū multe māshvetudis. aliū magne mie r̄ pietatis
aliū in cōtēplatione freq̄t̄ accedē. Hunc oracionū instantia celos
penetrare. de q̄b² cib² tāq̄ apis qd̄ meli² i eis inueim² in cōdis

nris alueolū optem. Quia apū appetas h̄ ē. q̄ s̄m estimacōz cibi
d̄p̄tati d̄medūt pl̄2 τ̄ m̄m̄. vt si multū habūint pl̄2 d̄medāt. si mi
nus habūint m̄m̄. Sic τ̄ nos p̄ emissionē voti n̄ par̄ dico h̄ n̄l pe
nit̄ ap̄um h̄m̄. iō d̄s̄dantes n̄raz mop̄iā par̄ d̄ b̄c̄ms s̄lī ī vsus
n̄ros assumam̄ oēs sup̄fluitatē diligētissime p̄cauētes. q̄c̄q̄ em̄
de sup̄fluo ī vsus n̄ros accipiē erit noxiū. ac si p̄c̄ta d̄medam̄
q̄z sola erit n̄c̄itas victualiū sine cl̄pa. vñ Osee d̄z nob̄ ex p̄sona
dei p̄c̄ta ip̄li mei d̄ponēt. Q̄d̄ expon̄s Gre. di. Densem̄ c̄ d̄ana
tōis sit sine labore mercedē laboris p̄cipe. Ecce ex oblatōe fide
liū viuim̄ s̄z n̄q̄ p̄ aiab̄ fideliū vt optz laboram̄. illa ī n̄ro s̄t̄
pendio s̄m̄i q̄ p̄ redimendis p̄ctis suis fideles obtuler̄t nec tū
d̄tra p̄c̄ta eadē vel of̄oms vel p̄dicatōis studio vt dignū ē ī vsu
dam̄ ap̄t q̄d̄ cautos nos facit ap̄ di. Victū τ̄ vestitū h̄ntes h̄is
d̄tenti sim̄ q̄z sola nob̄ n̄c̄itas īd̄ulget. Sextū exercitiū apū d̄s̄
fuit ī laborū d̄tinuatōe. t̄pe em̄ estatis. d̄tinue laborāt ī ope
suo. vacantes aut̄ τ̄ ocio torpētes corrip̄iūt grauiē τ̄ castigāt. sic
τ̄ nos t̄pe accepto dū licz laborare opemur q̄d̄ bonū ē. veiet em̄
t̄p̄2 ī q̄ n̄l p̄mit̄ possum̄ opari. Vñ Salomon amonet nos di.
Q̄d̄cūq̄ p̄ man̄ tua facē instant opare q̄z n̄c̄ op̄2 n̄c̄ rō n̄c̄ sapia
n̄c̄ sc̄ia ē apud inferos q̄ tu apperas. h̄nc Eccl̄. iij. Mane sc̄ia semē
tuū τ̄ vespe ne cesset man̄ tua q̄z erit merces opi tuo. It̄ d̄ns ī
exan̄. Opamim̄ dū dies ē. q̄z veit nox ī q̄ n̄c̄o p̄t̄ opari. cur aut̄
sit opand̄. n̄q̄ vt oitemur. n̄c̄. s̄z vt ait ap̄2 vt h̄eat vñ t̄buat ne
cessitatem patient hoc est tibi ipsi si paciaris necessitatez si labor
rib̄2 n̄ īntēdas. q̄z aut̄ laborand̄ sit docz nos b̄i. di. Queris quid
agas ī q̄ te occupes. p̄mū ex̄ cottidianū sacrificiū vel lcōnis. vel
lcōis studium. cottidiane sc̄ie discussiōm̄ emendatōi d̄positiōm̄
p̄s diei neganda n̄c̄. deinde opandū ē maib̄ q̄d̄ īm̄iugit. n̄c̄ rā
q̄z aim̄ delectatō ad horā detineat. q̄z q̄ sp̄ialib̄ studiis delcā
cc̄z d̄fuet ī q̄ remittat. aim̄ ad horā n̄ vt resoluat. ser̄2. n̄. aim̄
ad c̄z se laborē d̄pat. nec ī eo dissoluit s̄z p̄ eū magis ī semetip̄m̄
colligit q̄ sp̄ p̄oculis h̄re debet n̄c̄ tā id̄ q̄d̄ agit s̄z quo agēdo ī
tendit. Septimū exercitiū apū d̄s̄t̄ ī vigilatissima mellis d̄s̄ua
tōe q̄cūq̄z. n̄. sibi q̄c̄q̄z surripē m̄t̄ē corp̄2 τ̄ vitā ī defensione mell̄
ex̄cit. sic deuot̄ h̄o mel sp̄s sc̄i ī corde suo agestū oī diligētia
custodiat vt si m̄ud̄. caro. demones. vel q̄b̄ p̄xiē hoim̄ agēdie
de q̄c̄q̄z surripē m̄t̄ē p̄ q̄d̄ sp̄s sc̄i gr̄a v̄l extinguit vel m̄m̄i p̄t̄
vitā τ̄ corp̄2 ī defensiōz exponat vt paciāz suare valeat τ̄ trāquil
litatē ai n̄c̄ amittat ne si v̄lnata s̄iunt mellis dulcediēz amittat.
h̄nc Eccl̄. x. d̄z. Si sp̄s p̄tatem h̄ntis ascendit sup̄ te locū tuū ne
dimisis. ac si dicaē. Si ip̄gnatō q̄tūcūq̄z fortis te ip̄gnauit n̄
cedas nec da locū ip̄gnatōi. h̄c. B̄i. Nec cedend̄ n̄c̄ recedend̄
ē si s̄uis t̄ptationū feuz vtusq̄z hois statū vehement̄ d̄cussit

eligam⁹ poti⁹ ardē q⁹ cedē. Octauū exercitiū apū consistit in sūme
pacis ofuatoe nulla. n. alia q⁹cuq⁹ ex cā fbat vel molestat mō debi
te vel aliq⁹ mōdetat. Sic τ nos studeā⁹ hēre pacē cū oib⁹ hoib⁹
nlla ex cā aliq⁹ p⁹ebantes τ h⁹ mouet ap⁹ di. Quantū i nob⁹ ē cum
oib⁹ hoib⁹ pacez hntes qz vt ait ap⁹ba. Bonū τ iocundū ē frēs
bitare in vnu. Maxie aut studeā⁹ pacē hēre cū dscia nra. τ cū dō
q⁹ paz sūme nobis necia ē ad salutē. qz si cū deo pacē habuimus
nccē ē vt nobis oia fuent pacē. qz sic d⁹ Sap. v. Armabit creataz
adulōz inimicōz τ pugnabit cū eo orbis t⁹raz s⁹ insensatos. hic
job. Quis restitit ei τ pacē hūit. q⁹si dicēt nēo τ ideo itē di. Mōq⁹
esce ei τ hēto pacē cū eo τ hēbis fruct⁹ optios q⁹ fruct⁹ sūt pec
catorz imissio. g⁹az collatio. vtutū adeptō. Mō q⁹ nos p⁹ducāt zē

De dedicatione Ecclie.

On ē arbor bona q⁹ fruct⁹ malos neqz arbor mala faciēns
fructū bonū luc. vj. di. gg. Quocienscūqz insensibiliū rez
spēs in sacra pagina ad mediū deducunt. h⁹ nō otigit vt ille res
curen⁹ s⁹ vt p⁹ eas hoies informen⁹. Neqz. n. vt ait ap⁹. De bobus
cura ē deo. mm⁹ aut de arborib⁹. In v⁹bis g⁹ ap⁹positis q⁹tuoz nob⁹
p⁹ ordmē p⁹ponunt. P⁹mo. n. bone arbores p⁹ponunt. Sc⁹do boni e
az fruct⁹ subsecunt. 3⁹ male arbores tāgunt. q⁹rto mali fructus
s⁹biungunt. P⁹rimū ibi nō ē arbor bona. sc⁹dm ibi q⁹ facit fruct⁹ ma
los tēiū ibi neqz arbor mala. q⁹rto ibi faciēs fructus bonos. Qd
diūctim intelligēs ē. h⁹ ē q⁹ diu arbor est bona nō p⁹ facē malos
fruct⁹. τ q⁹ diu ē mala nō p⁹ facē bonos Nos aut ordmē h⁹ ap⁹osi
tū relinqztes τ sensū de sensu. τ sniaz de snia extrahentes dicit⁹
q⁹ sensus p⁹dcōz t⁹is ē. q⁹ mala ābor mōrtū mala facit fruct⁹ ma
los. τ arbor bona facit fruct⁹ bonos. Et sc⁹dm hūc sensū q⁹tuoz
p⁹ ordmē p⁹seq⁹mur. P⁹mo qd p⁹ malos arbores intelligat. 2⁹ quis
malos fruct⁹ d⁹seq⁹. 3⁹ qd p⁹ bonas arbores accipiat. q⁹rto bonos
ei⁹ fruct⁹ subiungat τ qz in dedicatōib⁹ eccliaz multi boni τ mali
ofluūt. ideo dicendū ē q⁹ boni τ mali sint τ q⁹ fructus hos τ illos
d⁹seq⁹. p⁹ g⁹ dicit⁹ q⁹ p⁹ arbores hoies designant. testāte Beda
q⁹ dicit. De⁹ arbores hoies fruct⁹ qz eoz oya voluit d⁹signare hic
Eulgenci⁹. Arbores sū⁹ frēs karissimi in agro d⁹nico ofituti. De⁹
aut n⁹ ē agricola ille nos opluit ille nos colitis. Vn qd ē sapiens
hoiem sic voluit diffiniri hō ē arbor transfusa. qz arbores comam
suam q⁹ sūt radices mergūt deorsū in t⁹raz. ramos aut tāqz crura
τ brachia sursū erigūt. Econtra aut comā sursū τ crura deorsum
mergunt ad insinua nō q⁹ in celis hēre debeāt māfionē. τ sic p⁹z p⁹
mū mēbz scz qz p⁹ arbores hoies intelligant. Cui oīs ē vtrū p⁹ ar
bores hoies itelligant. p⁹ malos arbores mali hoies τ p⁹ bonas
boni accipiant. Qui viz mali hoies in tm mali sūt mōrtū p⁹ vitā re
p⁹ba elongāt se a bono optimo qd ē de⁹. licz. n. nēo bon⁹ sic n⁹ de⁹

vt ait vitas Luc. xviii. qd̄ vey ē eēncialit̄. p̄ticipat̄e t̄m̄ boni dicū̄s
hoīes. inq̄tū̄ ei q̄ bon⁹ ē essencialit̄ se oīngūt. Nūc videns ē q̄ fru
ct⁹ eos q̄ p̄ sumi boni elongatōz malos se efficiūt osequant̄ r̄ sūt
q̄nqz Drim⁹. n. eoz fruct⁹ mal⁹ ōsistit in dei r̄ oīm creat̄az mimi
cicia r̄ offensione. sc̄dus in dei r̄ aīe sepatōe. t̄ci⁹ inuitabili pene
obligacōe. q̄r̄ in dei r̄ oīm q̄ sūt maledicōne. Q̄nt⁹ in eēna dāna
tōe. Hos fruct⁹ tāq̄ male arbores de se ḡmment nisi p̄ctōres.
De q̄b⁹ di. Gre. Eant nūc nisi r̄ delectacionū suaz desidia ōple
ant in sua dānatōe sensū sūt. qz mortē male viuendo amauerūt
trāsitorio aut̄ v̄bere affligat̄ elc̄. vt a p̄auitate flagella corrigat̄
q̄s p̄na pietas ad hēditatē suat. hos fruct⁹ p̄ ordinē p̄sequimur
vt nisi videant q̄ mala eos maneat r̄ q̄b⁹ p̄ems abdicant̄. Drī⁹
g⁹ fructus p̄ctōz ōsistit in dei r̄ oīm creat̄az mimi cicia r̄ offensi
one. Deus. n. merito offendiē cū p̄p̄t̄ rē vilissimā ōtēp̄m̄t̄ r̄ t̄p̄isti
ma res eligit̄ r̄ diligit̄ pl⁹ q̄ ip̄e. hīc deu⁹ vij. Ne offendas d̄nm̄
qz abhoiatio ē d̄ni dei tui. De mimi cicia aut̄ di. ysa. lxij. in dilec
tōe sua ip̄e redemit eos r̄ p̄tauit eos cūctis dieb⁹ sc̄li ip̄i ad ira
eundia puocauerūt eū. r̄ afflixerūt sp̄m̄ sem̄ ei⁹ r̄ oīsus ē eos in
iniciū. ysa. Defeci ferre nō sustinēs. r̄ licz de⁹ i semetip̄o sp̄ q̄et⁹
offensioib⁹ nō ē be⁹. n. dolorib⁹ cruciet̄. Miro tū modo ex p̄ctis
n̄is in tm̄ offendiē vt oīa q̄ ex crudelissimis offensis hoīes cruci
ati facē ōsueuert̄ ip̄e de⁹ dicat̄ facē in scrip̄a. Hoīes aut̄ supra
mod⁹ offensi ōsueuert̄ clamare eiulare ōplesas man⁹ in altū leua
re q̄relas ḡuissimas p̄nūciare ad irā maxiaz ad inflāmari virib⁹
destitui vel examiari. q̄ cia deū ex p̄ctis n̄is offensū facē legi⁹ i
scrip̄a. Nā de p̄o d̄r in ps̄. Laboraui clamās rauce facte sūt fau
mee. It̄ ysa. xliij. Vociferabit̄ d̄ns r̄ clamabit̄ sup̄ inimicos suos.
vsqz vt pturiens loq̄r. Sc̄do hoīes i magnis offēsis ōsueuert̄ ei
ulare. sic r̄ d̄s ex p̄ctis n̄is offēsus eiulare d̄r. Mat. j. Olā gā r̄ vllū
labe vadā spoliat⁹ r̄ nud⁹. hīc ē q̄ in passioe cū clamore valido
plorasse d̄r non tam ex pena q̄ labens sustinuit. s̄z cū esset passio
ei⁹ copiosissima q̄ tā paucis p̄fuit ad salutē. Vñ hebe. vj. Ihs cū
clamore valido r̄ lac̄mis offēsus exaudic⁹ ē p̄ sua reuītia. Tercio
hoīes ḡuīt offensi in suo dolore ōplesas man⁹ ōsueuert̄ i altū le
uare. Sic ezeh. xxij. De deo legiē vbi d̄r. Qz mei oblita es di. d̄ns
ecce ōplesti man⁹ meas sup̄ auaricia tua q̄ fecisti r̄ sup̄ sanguīez
q̄ effusus ē i medio tui. Quarto d̄r d̄s q̄relas ḡuissimas p̄nūciare
sic homines grauē offēsi sic d̄r job xix. Vsqz quo affligitis aīam
meā r̄ attritis me r̄ nō erubescitis opprimēt es me ecce clamabo
vim paciens r̄ nō exau hīc Mat. iij. Si affligit hō deū suū r̄ vos
ōfigitis me r̄ dixistis. In q̄ ōfigim⁹ te. r̄ r̄ndit vos maledicti es
tis r̄ vos me ōfigitis r̄ fraudatis gens tota die. Q̄nto de⁹ d̄r sic
hoīes offensi ad iram maxiaz inflāmari. ad eo vt i plerisqz scrip̄e

locis furere dicat. hinc ysa. xxx. Ardens est furor eius et grauis
ad portandū. et labia eius plena indignatione et lingua eius quasi
ignis deuorās. et spūs ei⁹ uelō torrens mundans. l. eūdē furorē
in pnti tpe expectās penitentiā totā nō dicat effūdē s; stillare
et adhuc eadē stilla mīa ē pmixta De q̄ stilla d. ij. yalip. xx. xiiij.
Stillabit furor me⁹ sup locū istū et n̄ extinguet. Q̄ ec̄ ei⁹ furor sit
mīa pmixt⁹ d. Abac. iij. Cū irat⁹ filis mīe recordaberis et ps.
Deus repulisti nos dstrux. nos ira. es et mīa es nobis. Itē The.
iij. Cū iratus filiis mīaz facies. Q̄ si hec stille furoris sui tā intol
lerabiles nūc uident q̄o sustinebūt tot⁹ furor dicere job. xxxvi.
Cū uix puam stillā smonū eius audiam⁹ q̄s potit tomtruū ma
gnitudis eius intueri. Sexto hoies mmiū tbatū q̄nq; deficiūt et d
ficiūt uiribus q̄si exammes fiunt. Sic dñs di. y. ysa. Defeci ferre
nō sustinens. S; di. aliq; tam grauiē de⁹ offendit pctis. Rñ⁹ q̄
tam grauiē pctā nra accipit apt̄ tria sc; apt̄ sui d̄fusiōē. et maxiaz
dām illatōz. et oīm opum suoz frustratōz. Ex hijs. n. tibus d̄sue
uerit hoies pfūde turbari aut quia d̄fusio moior deo potit exhi
beri. q̄ q̄ fedam rem pctm̄ uidelz eligim⁹ et diligim⁹ plus q̄ eū
q̄ impetrat nobis ysa. xl. Cui assimilastis me et aduastis di.
dñs. Scōa cā pfunde offensi est maximi dām illatio. sc; p̄ditio
anime quā caricē ommb⁹ mūdi diuicijs p̄mo corpe suo habuit.
q̄ oīm bonoz suoz que in celo et m̄tra possidet thesaur⁹ dei d̄z
anima rationalis. hinc bñ. talē facit sylogismū. Dñe ubi est thes
aur⁹ tu⁹ ibi ē cor tuū. s; cor tuū ē in nob. 8⁹ nos thesaur⁹ tu⁹ sū⁹
Ex hijs 8⁹ causis de⁹ tam grauiē offendit ex pctō q̄ si quis in sa
ne mētis hos causus reputat esse puas. audiat q̄ d̄z ysa. viij. Nū
q̄ par⁹ ē uob molestos esse hoib⁹ qz molesti estis et deo meo Me
si dicat Si reputatis magnū qz molesti estis hoibus q̄to ma
gis reputandū est si molesti estis deo. deo 8⁹ tam grauiē offenso
omnis creāa opatit et penā expetit et uicisi desiderat creatorē
hinc Sap. xvij. Creāa tibi factori desuiens ex candescit in torrē
tum adūsus iniustos. ps. v. Armabit creāa ad uictōz et inimicōz
hinc est qz cum oīs creāa creata sit ad nobis seruiendū e adē iam
nos p̄sequit ad creatoris sui iniuriā uiscendū n̄ solū dñs q̄relis
peccata odiuit. s; ope durissimis p̄cussioib⁹ ab initio puniuit ut
patz in angelis a postatis. in p̄mis parentib⁹. in diluuiō. i. dathā
et abyrōn. i. centū lxxx. milib⁹ regis assirioz obsidētib⁹. Sedechi
am in ierlm. Tercia causa est oīm opum suoz frustratio tam eozū
que scōm diuinitatez tam eozū que s̄m humanitāē opatus est. De
quib⁹ duob⁹ opum s̄nib⁹ frustratis d̄z p̄ ysa. Frustra laboau. s. i.
p̄ ope. et uane fortitudinē meā d̄siph q̄tū ad sensū. Scōs frēt⁹
d̄sistit i ipsius aīe a deo sepatione. Cū. n. sui grā in sacramento
baptismatis dignetur sibi animas dispensare ipso dicente. Osee

Responsabo te mihi in fide nunq̄ recedit ab anima donec ipsa
anima per liberum arbitrium inclinans se ad peccandum prima
recessit. Sic enim dicit dominus. **Apok. j.** Ego sum primus et no
uissimus. primus amorem iniciando. et nouissimus amorem san
dendo. Quo autem anima ex eo q̄ osentit in peccatū deum dere
linquat taliter est videndum. Dicit. **n.** Thomas q̄ in q̄libet pctō
mortali duo sūt sc̄z aūfio ab incōmutabili bono q̄ est deus. et cō
uersio ad cōmutabile bonū quod est creatū. que duo tantam h̄nt
stranetatem ad inuicē. vt nullaten⁹ se opatianē dicente domino
Nemo potest duob⁹ dñis seruire. et ideo cum voluntarie p̄ liberū
arbitrium homo se inclināt ad bonum cōmutabile cōtempnens bo
num incōmutabile deū videlicet peccat mortaliē et sic anima deum
derelinquit. qui cū in se om̄e bonū cōtineat derelinquit p̄ cōsequē
cū in se bonū q̄ quantum malum in se cōtineat dñs insinuat. **jē. ij. di.**
Scito et vide. q̄ malum et amarū est dereliquisse dñm deū tuum.
que duo absolute ponunt sine substantiuo detrimato adhuc v̄l
illud. vt p̄ h̄ deē intelligi. q̄ illud malū ad oīa mala et illud ama
rū ad amara anima se extendat. de quo malo adhuc apcius s̄z **ij.**
Re. Quia dereliq̄runt dñm deū suū et coluerunt et adorauerunt
deos alienos id circo induxit sup̄ eos dñs om̄e malum. Itē deū
Congregabo sup̄ eos mala. De sc̄do v̄o sc̄z amaro. q̄ om̄e amarū
in se cōtinet s̄z **v̄sa. xxxvii.** Ecce in pace amaritudo mea amarissi
ma. **Mc** si dicat. in bono cōmutabili cōtempo v̄o bono q̄ suū pacez
et ecce inueni amaritudinē amarissimā. **jē. deū. xxxij.** Fel draconū
vi. eo. et re. al. in sa. hinc job xx. Cū dulce fuerit in ore eius malum
abscondit illud sublingua sua et panis ei⁹ in vtero illius ouert eē
in fel aspidum intrinsecus. Vt autē hec mala q̄ ex dei relictione
cūemunt pctōri insimā redigant. Sciens q̄ tria mala h̄ cōfluūt
sc̄z q̄ nulla bona eorū acceptant. nulla mala dissilant homis cō
spoliant. De p̄o **ysa. j.** Ne offeratis vltra sacrificiū frustū incensū
abominatō est mihi. De sc̄do **iosue xxiiij.** Nec ignoscat de⁹ sc̄s
lerib⁹ v̄ris de ambob⁹ h̄i. De 2 iusta s̄z occulto suo iudicio repro
borū non diluit mala nec acceptat bona. De 3o **Tre.** Manū suam
misit hostis ad omnia desiderabilia eius. In hac tñ diuisione dei
et anime alij pl⁹ et minus p̄ij⁹ et longi⁹ recedūt a dño. Qd̄ exp̄sse
insinuat. **Gre.** dicens. Anima q̄ peccat a deo se diuidit q̄ si pctā
cōtinuauit a deo longe recedit iux̄ illud **Lōge** a pctōrib⁹ salus s̄z
si eā p̄ pctm̄ p̄spitas seq̄. et nulla disciplina nulla increpacio reuo
cat i diuisione q̄ mē se et deū fecit. eē libellū r̄pudij accipit vt ad
vix q̄z deliq̄t redire n̄ valeat et faciat mala q̄ vlt. dicet q̄z de⁹ ei
illud. **Ezech. xvj.** Reversit zel⁹ me⁹ a te iā n̄ in ascar tibi. Tercio fru
ct⁹ male arboris cōsistit inuitabili pene obligatōe. nūq̄. **n. edec⁹**
culpe dimittit sine decore iusticie et h̄ ē qd̄ di. **job. xx.** Luct cīa q̄

Fecit idem it. Verbar cia oꝝa mea sciens qꝫ nō ꝑceres delinꝑtē
Qꝫ expoꝛs Gre. di. delinꝑti deꝫ nequaꝫ ꝑciit. qꝫ delictū sine vl
coe n̄ defit. aut. n. iꝑe hō h̄ ꝑentes i se ꝑunt. aut h̄ deꝫ vidicās
cū h̄cieꝫ ꝑcutit. Nequaꝫ igit ꝑcō ꝑciit. qꝫ nullatēꝫ sine vidicta
laxat Sic dauid sic 2º regū xij. legif ꝑꝫ ꝑfessōꝫ audire mēuit dñs
trāstulit ꝑctm tuū. ꝫ mltis ꝑꝫ cruciatibꝫ afflictꝫ reatū culpe qꝫ ꝫ
petraiat absoluit. sic nos salutis vnda aculpa ꝑmi ꝑctis absolu
mur. h̄ tñ reatū eiꝫ culpe diluētes absoluti adꝫ carnalitē ebimꝫ
Sicqꝫ ꝑtꝫ qꝫ delicta n̄a siue ꝫ nos sil ꝫmetiꝑm deꝫ ꝫmat ec
cū relaxat. Sꝫ dicit ingratꝫ. qd̄ 8º nob ꝫderit dei mia. si sic cia
ꝫmunt Sic. n. videt ociosa ꝫ ꝫtentibꝫ n̄ dferre. Cuiꝫ ꝫrariū
tota die nobis ꝫdicat i ambone. Sic. n. dꝫ Ezech. Quacūqꝫ hora
ꝫctōꝫ igemuerit cum ꝫctōꝫ suoz n̄ recordabor ampliꝫ. audi stul
te. In oī ꝫcō mortali duo sūt. aũsio a bono incōmutabili qd̄ ē es
ꝫ aũsio ad bonū amutabile. qd̄ ē q̄libꝫ creatā ꝫ qꝫ bonū qd̄ atēꝫ
mē ē etnū iꝫo ꝫ illa aũsione ꝫ illiꝫ boni offēsiōe debet ꝫtēꝫri
pena etnā. qꝫ vo n̄ solū deū atēꝫsit h̄ bono amutabili nequie ad
hesit. qd̄ viz bonū ē tꝫale debet ei pena tꝫalis. Cū 8º dꝫ. Quacū
qꝫ hora ꝫctōꝫ ingemuit ꝫ ꝫ qd̄ de silibꝫ Sꝫ intelligendū ē. qꝫ ex
h̄ gēitu deꝫ mia motꝫ dimittat offēsaꝫ sil atēꝫtū i se amissum. qd̄
ad penā etnā obligabat. macle aũt i aia delictē. ꝫ eo qꝫ bono cō
mutabili adhesit debet pena trāsitōria ꝫ amēsurata ꝫctis illis
viz q̄ i bono amutabili sūt amissa Qd̄ ꝫ sille oñdi potit euidēt Ali
cuiꝫ honesti filiꝫ su b̄silētio noctis egdiē domū suā nolēs neqꝫ
agē occurāt alij ꝫ wliant sic egssuz ex q̄ accidit vt ꝫ wliā suffeat
et ꝫis offēsaꝫ icurrat Veiunt aia ꝫ filio apud ꝫꝫz incꝫllātes
ꝫ irā ꝫis placātes filiū grē ꝫis reformāt. ꝫ licꝫ ꝫis amotio sit
ꝫacata. m̄biloꝫ tñ filiꝫ adꝫ sentit wliā i seipo ad q̄ꝫ sanacōꝫ sec
coēs adustiones ꝫ alie medicinales fēri incisiones ꝫ silia reꝫrūē
hic. Eccl̄ iij. De ꝫꝫciatu ꝫctōꝫ noli eē sine metu n̄ adicias ꝫc
catū sup ꝫctm. ꝫ ne dicas misatō dei magna ē mltitudis ꝫctōꝫ
meoz misēbiē qꝫ nūqꝫ ꝫctm dimittē sine pena amsurata iux illꝫ
deuº xxv. Oro mēsurā ꝫcti erit mōꝫ plagaz. It̄ ꝫ ꝫok. xvij. Quā
tū i delicijs fuit tm̄ date ei de tormētis. Sed adhuc vltiꝫ i cor
de suo ꝫgit insipiens ꝫ dicit ꝫqꝫ ꝫctēdo. ꝫfitēdo satisfactōꝫ
ad arbitriū ꝫfessōꝫ nob impositā soluendo deo satisfaciꝫ credi
mus ꝫ spām qꝫ oīa n̄a ꝫctā nobis a deo ꝫctē sint indulta. ad
h̄ ego rñdeo qꝫ si nos ꝫfessōꝫ adeo essemus intelligibiles vt cor
da ꝫctentiū penetrare possemus. ꝫ peccata n̄a singla ꝫ om̄ia
i n̄ilo. ꝫondere ꝫ mēsurā sicut coram deo sūt amissa sciremus
modo debito estimare. ꝫ cum hoc vos essetis tam flexibiles. vt
om̄es satisfactiōem vobis impositā fideli velleris deuotōe
ꝫ libenti animo sustinere spes esset. qꝫ ꝫacta tali ꝫctētia

peccata omnia tollent. s. pp̄t̄ tyis bunitatē peccatorū m̄plicitatē v̄r̄az q̄z pu
sillanimitatē n̄ audem̄ imponē qd̄ agnosim̄ iponend̄. h̄ omnia
confidantes q̄lecunq̄z satisfactōz q̄ ex c̄ta sc̄ia sc̄im̄ nullaten̄ peccō
corr̄ndē nob̄ m̄iūsim̄ h̄ m̄tēdētes vt q̄ nos m̄i2 iponim̄ d̄s q̄ ē
iust̄ pondator plenā h̄ns noticiā cim̄ peccatorū sup̄pleat vel h̄ casti
gādo. vel ipurgatorio puniendo q̄usq̄z sibi de peccatis eē voluit sa
tisfem̄. Quart̄ fruct̄ peccatorū tanq̄ fruct̄2 malorū arborū consistit ī
d̄i maledicōe. Cū. n. ap̄i peccatores τ oīa eorū opa ab h̄oiabilia sint
aput̄ deuz nec aliqd̄ eorū a d̄no acceptē di. d̄no p̄ ysa. Holocau
sta v̄ra τ sacrificia n̄ accipiā man̄. n. v̄r̄e sangne plene sūt. iō ip̄i
cū oīb̄ eorū opib̄ maledicōibus d̄ni subiacebūt. hic. j. Reg. xxvj.
Ex p̄sona dei d̄z maledicōi sūt ī v̄sp̄cū dei qui eiecerit me hodie. It̄
thob. xij. Maledicōi erūt q̄ contempserint te. Q̄z at̄ h̄ maledicōi offerat
uel q̄ tēdat. Sciend̄ q̄ tres maledicōes sup̄ eos v̄flaut̄ ī q̄b̄2 oīa
maledicōm̄ ḡna icludūt. Sūt. n. maledicōi ī opatis p̄ticipatis sya
tis. P̄rio dico sūt maledicōi ī opatis. v̄ ī oīb̄2 eorū opib̄2 q̄ ex se et
p̄ se opant̄ ec̄ si sint de ḡne b̄on̄ vt neq̄q̄ eis ad meritorū fructifi
catōz peccatorū remissioz. regn̄ celorū. m̄troducōez. v̄tutū acq̄sitōz
p̄ficiat̄ v̄llo. h̄nc ex p̄sona dei d̄z job. v. Vidi stultū firma radi
ce τ maledixi pulcritudī ei2. It̄ Ec̄. xxi. Cū maledicit̄ ip̄i2 d̄ya
bolū maledicit̄ ip̄e aīaz suā. Mc si dicat. Cū ip̄i2 facit aliqd̄ op̄2
qd̄ ex se esset v̄tuosū τ meritorū. ī q̄b̄2 d̄z d̄yabol̄2 maledicōi. ī h̄
ip̄o maledicit̄ aīaz suā que se d̄yabulo d̄sociavit τ h̄ ē qd̄ ap̄c̄i2 d̄z
Mal. ij. Si volūitis audire τ si nolūitis ponē sup̄ cor̄ ut detis gl̄az
nōi meo ait d̄ns mittā ī vob̄ egestatē τ maledicā b̄ndicōib̄2 v̄ris
Sec̄do maledicōi ī opib̄2 p̄ticipatis. h̄o. n. q̄ se ī statu mēdi p̄ticipat.
h̄o. n. q̄ se ī statu mēdi p̄ticipat dei cim̄q̄z sc̄orū ac v̄m̄l̄sa
lis ec̄t̄e merita di. d̄no Iob. iij. Alij laborauerūt τ vos labores e
orū it̄rc̄it̄is his oīb̄2 ex d̄i maledicōib̄2 sūt exclusi. hic. den̄. xxxij.
Si audire nolūitis app̄hēdēt̄ vos cēs iste maledicōes maledicōes
eris ī ciuitate maledicōis ī agro maledicōm̄ horreū tuū. maledicōe re
liq̄e tue maledicōis fr̄cs v̄t̄ris tui. Terc̄io maledicōi ī bonis sp̄tis
qd̄ ē regnū celorū vt illd̄ nullaten̄ d̄seq̄t̄ deū vt s̄ d̄z Maledicōis
eris egrediēs τ ingrediēs. Mc si dicat. maledicā erit aīa cū a cor̄
pe egrediēt̄. τ maledicā erit cū ingrediēt̄. h̄ ē cū ingredi d̄fidat̄ īgnū
dei. Maledicōiē ḡo n̄ vt ingrediat̄. h̄ vt cupiēs inḡdi excludat̄ d̄no
aut̄ maledicente maledicit̄ ec̄ eis om̄is creatura ut tales dicere
possint illud̄ jē. xv. Ve mibi mater mea vt q̄ me genuisti virum
rixē virū discordie ī v̄m̄l̄sa t̄ra vsq̄z ad illd̄ om̄s maledicōit̄ mibi
innuit̄ cū d̄z. oīs arbor q̄ n̄ facit fructum bonū excidēt̄ τ ī ignem
mitteēt̄. h̄nc ē q̄ rep̄bis d̄z ī iudicō. ite maledicōi ī ignē et̄nū. Q̄z
si aliq̄s ex oīb̄2 h̄ijs p̄motus. d̄sidat̄ h̄ mala pessima declinare

ecce dei pietas vsq; ad mimū nob̄ adscēdens de celo clamat q̄
facē debeāz di. nob̄ illō Eccl̄. xix. mimū p̄ magno placeat ē h̄ ē
mīma satisfactō p̄ maxis istis malis. h̄ ac mīma in hui⁹ consistunt
ut d̄missa penitētia s̄ilia in p̄terea caueam⁹. deū τ̄ p̄xim diligā⁹ q̄
n̄ dicūt mīma v̄tutis vigoze. s; ex puo labore. q̄. n. facili⁹ ē q̄ do
lē de tam p̄fūdis dāms q̄ incurrim⁹ ex p̄cis dolz hō de cuilibz
rei amissioe. τ̄ n̄ p̄t dolē de corpis τ̄ aie p̄ditōe. an n̄ facile ē vt
p̄cta caueam⁹ q̄ multū h̄nt laboris et fatigatōis di. jē. ix. Vt miq̄
agēt laboraueſt an n̄ facile erit vt d̄m diligā⁹ q̄ nob̄ tā infimta
b̄nficia otulit τ̄ ad̄ maiora ofēnda p̄missz fortiss̄ se p̄strinxit.
cū q̄libz b̄nfic⁹ faciliē diligat. Si ḡo h̄ta fecerim⁹ red̄ciliabit no
bis in iteḡ d̄s dicz q̄ nob̄ illō. jē. ij. Iā placat⁹ sum sup̄ malo qd̄
cogitauī vt facēm ē. h̄. n. ta sūt certissima siḡ τ̄ euidentissima testi
monia remissiois p̄ctōz. De q̄bus d̄z ioh̄. Tria sūt q̄ testimoniū
dāt in t̄ra aq̄ sanguis sp̄s p̄ aquā p̄ctōz p̄tricōz. p̄ sanguinem eo
rund̄ resistētia τ̄ cessatōz. p̄ sp̄m dilcōz volēs intelligi. h̄c h̄i. M
sanguine aq̄ τ̄ sp̄u testimoniū h̄re ē. si d̄tinēs a p̄cis. si dignos p̄nis
agis fructus si facis opa vite. s. p̄ dilcōz.

De eodem

Sicut man⁹ int̄ lig. τ̄ fil. Sic dilēs me⁹ int̄ filios Cant. ij.
di. b̄i. hoīes sic arbores vidit q̄dez h̄ ita q̄ arbor sū ad au
st̄em sū ad aq̄lonē ceciderit ibi erit. Must̄ calor τ̄ leuitas in sac̄
sc̄pt̄az bonā h̄re siḡficatōz solz. s; ab aq̄lone pandeſt om̄e malū
h̄ ḡo arbor excidit̄ in morte. τ̄ q̄cunq; cecidit̄ ibi erit. qz ibi iudica
bit te d̄s n̄ te inuenit τ̄ ibi eris imutabiliē τ̄ irretractabiliē vidat
ḡo hō arbor q̄ casura sic aq̄ cadat qz p̄ q̄ cecidit̄ n̄ adiciet vt re
surgat. Si ac̄ scire volitis q̄ p̄te casura sit ramos ei⁹ attende. nā ac̄
maior copia ramos τ̄ pondosior ē inde casurā n̄ dubites. si t̄n tūc
fuit excisa rami uo ei⁹ n̄ a sūt desidia. quib⁹ ad auct̄ extēdimur
si sp̄ualia fuim̄. si carnalia ad aq̄lonē Eccl̄. xj. Si cecidit lignū ad
auct̄ a ad aq̄lonē zc̄ di. b̄i. Cur obmissz nobiliorib⁹ arborib⁹ me
diocritas h̄ arboris adducta ē in mediū ad formand⁹ p̄comū n̄ qz
ei⁹ v̄tutes exult̄ p̄ceteris agnoscim⁹ τ̄ vt ex ei⁹ p̄petatib⁹ elcōz
dei τ̄ dilcōz dignitates τ̄ gr̄e explicent̄. l; n. sine multis nobiliorib⁹
bus arborib⁹ d̄m d̄ati. vt ē illō ps̄. iust̄ ut palma flo. zc̄ τ̄ illud.
Eccl̄. Sicut oliua pullulans τ̄ sicut cypressus zc̄. Flas tam arbo
res p̄ istanti expositōe n̄ assuī. ne ignotū p̄ ignoti⁹ exponāz. S; zc̄
agmtā arborē adduxi. vt p̄ ei⁹ noticiā ad elcōz noticiā facili⁹
venāz. Expedita ḡo vna arbore mala cū fr̄ib⁹ suis mal. p̄ qm re
p̄bos dixi⁹ desiḡn. Nūc de elcis dei sub noīe bōe arboris τ̄ ei⁹
fr̄ib⁹ qd̄ d̄ns dedit̄ p̄seq̄mur de q̄ arbore d̄z i li⁹ de pl̄cis. qz ma
l⁹ ē arbor pomifera ligno solida cortice rugosa. fr̄odiū d̄sitare
umbrosa. floz varietate decora fructuū suauitate iocunda. vsu

et gustui gracioſa. in diuſis medicinis efficac̄ et v̄tuofa. ſc̄d̄az h̄ns
naſaz ſz exurdi trunco et ſurculo ſup̄ducto ex quibz oibz arborē
iſtā ſubſeptē ei⁹ appetatibz exponem⁹. Eſt. n. mal⁹ arbori radice
p̄fūdāta i ſtipite ſolidāta incortice deſormata. ſurculo trāſplā-
tata. ramis dilatata. folijs denſata. floribz decorata. fructibus
onuſtata p̄ q̄s appetates el̄i dei et dilā explicant̄. et nihil omi⁹ q̄
iſortē eoz deſidant veire informant̄ h̄ p̄ ordmē p̄ſeq̄ntes. Q̄no
dici⁹ q̄ el̄i dei ogrua ſilitudinē malo opant̄ ap̄t radice p̄fūdita
te. Nota q̄ radix hz ēa. ē. n. occulta arbori dat vitā et arborē ptat
Sic radix p̄deſtinatōis ē octa Ec̄. ix. Nescit hō vt n̄ amore vel
odio dign⁹ ſit. 2.⁹ radix dat vitā arbori Ezech. trāſiens vidi et vſ
q̄ et dixi tibi viue. 3.⁹ arborē ptat ap̄. nō tu ptas radicē. ſz radix
te. Sic. n. mal⁹ in p̄fūdō mergit radicē ſuā. ſic radix el̄i q̄z que ē
ōma p̄deſtinatō i p̄fūdō et̄m̄tatis ē imerſa. et h̄ ē q̄d̄ jē. ij. el̄is d̄z
In caritate p̄petua dilexi te. iō attraxi te. miſans cui d̄ſonat ap̄
Eph. j. Qui elegit nos an̄ mōi oſticutōz vt eſſem⁹ ſc̄i et i maculaci
in caritate. Cur at̄ h̄ fecit ſubiungit cām dicēs. Qui p̄deſtinauit
nos i adoptōz filioz ſz p̄poſitū volūtatis ſue. Ac ſi dicat. Nō eſt
dare aliā h̄ ineffabilis gr̄e cām n̄ p̄poſitū volūtatis ſue. Ac ſi di
cat. h̄ ē q̄z voluit. hic p̄s. Saluū me fecit qm̄ voluit me et r̄m. Nō
ei in gladio ſuo r̄c̄ vſqz. qm̄ op̄lacuiſti i eis. Qd̄ ad̄ ap̄ci⁹ Ezech.
xvi. in nūi v̄ d̄z Trāſiens p̄te vidi te occultatā in ſanḡne tuo et dixi
tibi viue et multiplicatā q̄ſi germē aḡ dedi te. et gradis eff̄ca es. et
igreſſa es et p̄ueniſti ad mōm muliebrē. et ecce tps tuū tps amā
tū qd̄ totū de p̄deſtinatōe accipit̄. nā ut ait ḡs. Vide idē ē qd̄ el̄i
gē q̄ at̄ dic̄ viue. n̄ aliud ſonat. n̄ q̄z diligo te. in amorē. n. dei dat̄
nob̄ vita. In hac dulci mat̄ia q̄ miſericordie p̄uenti ſum⁹ dulciē lu
dit aug. di. M̄e ſue. Certe audiſti ab imitō vſqz ad hāc diē q̄ ml̄
te ḡnatōes h̄c̄im trāſieſt qui om̄s ſine ogr̄m̄tōe dei im̄teritū ſem
piternū dilapſe ſūt oibz illis amatoz tuoz p̄tulit te et q̄ſi p̄tes
plāta es illis cibus. nūq̄ fortioz. nūq̄ ſapiētioz. nūq̄ nobilioz
nūq̄ ditōz ill̄ fuiſti. neq̄q̄ q̄z n̄ ad̄ extitit̄. et tū tu ſola p̄oibz il
lis aſſumpta es. et q̄re h̄ in te f̄c̄m ſit nullā p̄ter ḡtuitā ſaluatoris
tui caritatē cāz aliam pot̄is iuenire. vñ ſic radix arbori miſtrat fo
mētū vite p̄ſuccū q̄z ſurſū m̄ittit̄ Sic radix ōme p̄deſtinatōis fo
uet et nutrit arbores el̄i q̄z ſluēs in eos eē ḡtuitū qd̄ radicit⁹ tra
h̄nt a p̄ueniēte et et̄na dei caritate. hic ap̄ Ro. xij. n̄ tu radicē p̄o
tas ſz radix te q̄ ap̄ci⁹ di. d̄ns jcb. nō vcs me ele. ſz ego ele. nos
h̄ ē illa caritas de q̄ d̄z Eph. In caritate radicati. Sc̄d̄o p̄ maluz
ouementē el̄i deſignat̄ ap̄t ſtipitis durā ſoliditatē qz ſic. Malus
i ſtipite ſuo hz duritiā et fortitudinē. vt ſit difficilis ad ſecanduz
Sic electi fortes ſunt. nec facile cedunt malo. p̄me parali p̄o
m̄nō. xvj. Dominus dabit fortitudinē. p̄his qui perfectio corde

credunt in eū. h̄ autē fortitudo triplici gñe exercet scz in pctōz
resistentia. aduersorū sustentia. i bonorū opm efficientia ex qb̄ ēb̄
fit vna fortitudo supra modū maxia ad q̄ exercenda monemur.
iudic. vi. cū d̄r Disce in q̄ sit fortitudo maxia. Qui. n. vicijs ⁊ pec
catis impugnātibz n̄ supat̄ tēptatōibz n̄ lassat̄. Difficili⁹ ⁊ ardu
is opibz non fatigat̄ merito fortissim⁹ prestať de p̄o d̄r. Sap. x.
Certamē forte dedit illi vt vinceret ⁊ illud apli. Fortes facti sūt i
bello de 2° p̄t sumi illud. Neemie. Gaudiū dñi ē fortitudo v̄a
gaudet. n. dñs cū nullis aduersitatibz frangimur. nec vllis tēpta
tōibz supamur. De 3° d̄r p̄sa. Qui sperant in dño mutabunt fortis
tudine assumūt pēnas vt aq̄le currūt ⁊ nō laborabūt. laborabūt
⁊ nō deficiēt. h̄c de eis d̄r pul. xiiij. Vbi apparēt pl̄ime segetes
ibi manifestata fortitudo bou qz vt ibidē d̄r. Man⁹ forciū dicias
opaf̄ qui 8° In h̄ijs tribus virilit̄ agit. videlz in malorū relucta
tōe. aduersorū t̄bulatōe. arduorū opatōe. merito fortissim⁹ iudicat̄
⁊ arbori malo in stipite assilat̄. Tercio dilecti dei ⁊ electi malo
assilant̄ in corticis d̄formitate. qd̄ p̄ corticē nisi electorū exterior
d̄satio designat̄. in q̄ q̄to d̄gmozes ⁊ sancōzes sūt int̄ms tanto
d̄formiores et t̄ptabiliōzes apparent exteri⁹ q̄ duo ouement̄
p̄figurata legim⁹ in tabernaculo deo. q̄ interi⁹ fuit auro puris
simo decoratū. ext̄ius v̄o caprimis pellibus d̄formatū cui d̄sonat
sponsa xp̄i in Canē. cū dicit. Niḡ sū s̄z formosa. m̄gra scz exteriori
d̄formitate. s̄z fōmōsa spūali sp̄sitate. de q̄bus electis ad^c di.
job xij. Lampas t̄ptata apud regitatōes diuicū. Cū. n. dicit lā
pas insinuat claritatē int̄iorē. cū autē addit t̄ptata. oñdit ext̄iorē
t̄ptabilitatē h̄ duo paul⁹ de se loquit̄ j. Cor. iij. cū dicit. Vos
nobiles nos autē ignobiles vsqz in h̄ac horam esurimus ⁊ sitim⁹
nudi sum⁹ ⁊ colaphis cedimur ⁊ instabiles sū⁹ vsqz tāq̄ purga
menta facti sum⁹ hui⁹ mūdi ⁊ oim̄ p̄p̄sima vsqz adhuc ⁊ h̄ de ex
teriori d̄formitate. ceterū de int̄iori claritate n̄ longe p̄ subiu
git Rogo vos imitatores mei estote sic ego xp̄i. qd̄ totū expoñs
Bñ. di. qd̄ d̄forme ē pauli. sp̄siti⁹ est oim̄ ornatu extr̄iseco. oim̄
ē cultui regio non d̄pabit̄ ei q̄talibet pulcritudo carnis ita ne
paulū de presentia copis estimam⁹ ⁊ tanq̄ d̄formē t̄ptatū. qz
cerm̄m⁹ homicidū afflictū fame ⁊ siti infrigore ⁊ nuditate. nōne
ip̄e ē q̄ rapit̄ i paradisi. q̄ vnū alēm̄qz pambulās vsqz ad t̄cium sui
puritate penetrauit celū. Quē ⁊ si d̄forme inhabitantē corpusculū
pulcritudo tñ celestis. angelica sublimitas. claritas d̄ma n̄ repu
lit S̄z q̄ cā ē q̄ elci dei tā d̄spicabiles foris apparent ⁊ d̄formes
cū intrinsec⁹ sint tā decori. cui q̄stiom̄ rñd̄z sp̄sa i Canē. di. Qz
d̄colorauit me sol. ⁊ xp̄s d̄s n̄. cū. n. oēs diligēciā ad it̄iorē suū
hoiez q̄ ad similitudiez si fc̄s ē reformād̄ int̄⁹ trabāt. iō necē ē vt
negligat̄ exteriorē. Quia vt ait job. Nemo ē qui valeat vtrum

qz r manum possit mittere in ambobus scilicet ad intendendū
vtriqz cultui r ideo interius occupati manent exteri? deformes
Qz aut interius continue occupent di. n. bi. Ois cura scōz spreto or
ornata cultuqz extioris hoīs oī se diligētia p̄bz r occupat r ad
excolēdū r occupandū mēiorē hoīez q̄ ad ymagiez dei fact? ē. Cē
ti. n. sūt deo n̄ posse eē accepti? ymagie sua si p̄pō fuit restituta
decozi r iō toti interi? occupati toti exti? negligēt. Nēo. n. vt ait
dñs p̄ duobz dñis fuire. s̄z qd de hoīb2 dicit cū hāc diffoz ni
tatē ille in se suscepit. q̄ sol? sp̄osus forma p̄ filiis hoīm dicit? ē
de cui? s̄formitate di. ysa. liij. Nō ē ei sp̄es neqz decor s̄z vidē
eū de spectū r nouissimū viroz vix doloꝝ r scientē infirmitatē r
nos reputam? eū q̄si lepsi r p̄cussū a deo r hūiliatū. de ei? aut
decore n̄ lōge p̄ subiūgiē. S̄natōz ei? q̄s enarrabit de q̄b? ambo
b? di. bi. O nouissimū r altissimū o hūilēz r sublimē o obp̄briūm
hoīm r glia angeloz. nēo illi sublimior. nēo hūilior. Quarto ma
lus surculo trāsplanē cui? vtute stipitis ignobilitas inobilitatē
surchi transmūtāt r ecce res mira qz puus magnū. infirm? fortez
tā efficacitē supat. Nō. n. trunc? surculū. s̄z surcul? truncū supat r
sic vincit infirmior fortiorē q̄ appetatē p̄ssime in se cōtinēt cū. n.
p̄m stipitē p̄me p̄p̄as p̄m q̄ vt ait ap2. Ep̄b. ij. Om̄s nā a erā?
filij ire sū valde ignobiles. d̄s n̄ tāq̄ nobilis surcul? se trāsmu
tat i nos c2 vtute abeē n̄ o ignobili meē suū nobile d̄mū trāsmu
tamur di. ap̄lo. vt s̄ Cū essem? mortui p̄c̄is diuificabit nos d̄s
in xpo. cui? gr̄a saluati sū? h̄ic jē. xvij. d̄z Beat? vir q̄ d̄fidit i d̄no
vsqz. r erit tāq̄ lignū qd trāsplantatū ē sup riuos aq̄z. r merito
btus qz ex hac trāsplātātōe hoīes dicunt? dy di. ps̄. Ego dixi dy
estis r? Q̄nto mal? ramoꝝ m̄ltitudiez dilatat? Sic electi dei rais
vtutū necio dilatant? de q̄b? d̄z Ezech. xxvi. Mōtes isrl̄ ramos
v̄res ḡminate. h̄ ē vtutū ḡm̄ma multiplicitate Vidā aut qz i malo
qdā rami sursū erigunt? Alij alē p̄tendūt. Alij intra se inflectūt
Sic p̄ om̄ez modū ē i electis Nā rami vtutū alij sursū ad deū eri
gunt? vt vtutes theoloice. s̄. fides spes r caritas. alij a latē ad p̄
rimos extēdunt? vt ē pax m̄ia d̄ḡtulatio. r opassio r si q̄ sūt filia
Alij intra se flectunt? q̄z vsus r exercicia solū intra nos ac̄itānt?
sic sūt cardinales vtutes. s̄. tp̄antia. prudentia. fortitudo. iu
sticia. Similit? castitas hūilitas. r si q̄ sūt filies. sic igit? in arbori
b? rami disponunt? sic vtutes in nobis ordmant?. Nā qdāz sursū
ad deū alevant? alie ad p̄rios deriuant?. alie v̄o intra se icuruaē
Sext? mal? hēt multitudiez folioꝝ p̄ q̄ folia opa meritoria des
ignant? vt viz malos q̄ electos signat tot hēt folia q̄ elect? q̄li
bet opa meritoria ex se ḡḡnt? s̄. h̄ic ad om̄edatēz cui? libet electi
d̄z illud ps̄ foliū ei? nō defluet rē. Mc si dicat. Foliū meritorie
ḡm̄coīs locutiōis opatiōis a qlibet electo f̄m̄ non imp̄petuū

cualescit. hinc p̄i. Iusti q̄si virēs foliū ḡmiabūt. De q̄b2 folijs d̄z
Ezech. xlvij. dan. iij. Apok. xxij. Erūt folia ei2 cui2 libz electi in
medicinā efficacissimāz. Efficacissima. n. medicina ifirmis aiab2 maxi
me agruēs sūt folia bonoz opm. De q̄ medicina d̄z Eccl̄. xvij. añ
lāgwozē adhibe medicinaz. Mc si dicat. añq̄ infirmēis bona opa
m̄lti plica. hinc de b̄to viro di. jē. xvj. Erit foliū ei2 cui2 libz el̄i vni
de q̄ folia bonoz opm tāto erūt viridiora q̄to opa nobiliora τ tā
to erit medicina efficacior q̄to opa2 bonoz opm m̄lti plicior. Vt
s̄o ex h̄ijs folijs medicinā n̄ris aiab2 efficacissimā exhibē valcā2
t̄b2 appēdicijs n̄ra opa faciā2 vt videlicz opemur frēq̄zē sapientē
diligentē. Or̄io opemur frēq̄zē bonū bono v̄tinuantes nūc bona
opa mie exercēdo. nūc corpa d̄i fuitio p̄sternēda. nūc sp̄m̄ m̄t̄i
ozē sp̄ualib2 affectōib2 inflāmando talit̄h v̄tinuātes vt nūq̄ ad
momētū inueniant̄ ociosi q̄d facē monemur. Eccl̄s. vbi d̄z. Qd̄cūq̄
p̄t man2 tua instāntē opare qz n̄c op2 n̄c rō eēt apud inferos q̄ tu
aperas. hinc Eccl̄. xl. Mane semina semē tuū τ vesp̄e n̄ cesset man2
tua. qz merces erit op̄i tuo. Mc si dicat. qz singulis momētis mer
cari possum2 talē fructū q̄ nō deficit m̄t̄nū. hinc alias d̄z. Nō te
p̄treat particla diei. itē bi. Nullā vnq̄ inuēiat suū d̄i nō dico di
es s̄z n̄c hora. vbi vel m̄exercicij labore vel p̄ficiēdi studio vel ex
perencie dulcedie vel fruendi gaudio. Sc̄do operemur sapientē
sūmo studio h̄ egētes ne malū bonis misceā2 vt bonis meliora p̄
feram2 optima meliorib2 añponā2. Nā d̄ p̄o leuit. xxxix d̄z. Non
feres agrū tuū diāso semie. qz vt ait ap2 Modicū fermēti totam
massāz corrūpit. Sic de reliq̄s duob2 mēbris studiosissime faciā2
Tercio operemur diligentē q̄d tūc facim2 si diligentē cōnamie τ
sūmo studio n̄ra opera faciā2. Nā studiū τ diligēcia tā i bonis
q̄ i malis pl2 mouet d̄m τ pl2 estiat q̄ ipa opera sine illo. Nā s̄
studio τ diligēcia maloz opem̄ sepe lē i p̄phetis. Visitabo vos
super studijs ad inuētōnū v̄ran2 τ itē Visitabo vos i m̄diḡtione
ap̄t maliciā studiōz v̄ron2 p̄ q̄d exp̄sse inuēit q̄ pl2 d̄c2 exasp̄t
ex studijs maloz. q̄ ex op̄ib2 ip̄is malis. hinc Ore. Cicū delicta
p̄mēdo absoluunt̄ q̄ ex sola p̄cipitacōe p̄mittunt̄. q̄ q̄ ex studio
τ diligēcia aggrauant̄. Sic ec̄ econūso studiū τ diligēcia bonoz
plus placet τ placat d̄m q̄ opa ip̄a bona. hinc d̄z i ps̄ d̄e2 gl̄ifica
tur i cōsilio sc̄oz. q̄d cōsiliū n̄ ē aliud n̄ studiū τ diligēcia p̄notata
de hoc studio amonē nos voluit d̄ns cū i d̄m d̄icēt Iuste q̄d
iustū ē exēq̄ris Iustē. iustū exēq̄mur q̄n cū fidei diligēcia faci2
op2 bonū h̄ac diligēcia app̄bat ap2 cū d̄ic. Malo q̄n qz v̄ba loq̄
sensu meo q̄ decē milia sine m̄t̄. f̄t̄m̄c q̄dā sapiens di. Non remu
neramur noibus s̄z adūbys. i. non de bono facto s̄z si bonū benefa
ci2 meritū repta2. Septio mal2 suo t̄pe flōrib2 d̄corat̄ q̄ flores s̄m
duplicē sensū duplex d̄fert hoib2 d̄lcāmētū. nā visū dāt iocūdi

tatez olfactū uo suauitate. p hos flores inēna deuotō defigē de
q̄b̄ florib̄ dic̄ illa i Cant. hyems trāsiit imber abiit ⁊ recessit flo
res appuerūt. Vocās ibi flores inēna deuotōz ⁊ spūale solatōz
qui p̄ hyemē p̄tōz ⁊ imbrē lacmaz icipiūt appē de quib̄ glāf
itē spōsa i Cant. lectul⁹ n̄r flozid⁹ ē. interius deuotōmb̄ adoz
nat⁹. de quib̄ florib̄ di. bñ. Gaudz celestis spōsus talib̄ ador
namtis ⁊ cordis thalamū libentē freq̄tqz igredie qd̄ isti⁹ modi
r̄spū florib̄ iuenit. v̄ sue vidz passiōis gr̄ az. a r̄surrectōis glāz se
dula ispicit deuotōe vsari. ibi p̄fco adest sedul⁹ adest libēs filij
s⁹ flores iocūdāt visū ⁊ effitiūt olfcm. qd̄ attingit cū dīma aspira
tio tāgit mentē hoīs itellcm q̄ p̄ visū accipit illuādo. ⁊ affcm q̄
p̄ olfcm accipit iflāmādo. hij s⁹ flores dicūt iocūdare visū cū il
luānt itellcm. ⁊ suauit affitiūt olfcm cū iflāmāt affcm. q̄ duplicē
gr̄ az optabat nob̄ moyses deu⁹ cū dicebat vtinā sapēt ⁊ itellige
rēt ac nouissima puidēt. vtinā v̄z sapēt p̄ iflāmādoz affēs. ⁊ itel
ligent p̄ illuātōz itellēs. q̄s duas gr̄as qz sūt de gñe fructuū in
se q̄zti smōe cū defructib̄ tractabim⁹ lac⁹ exponem⁹ p̄stāte dō.

De eodem.

Onē arbor bona q̄ fac fruct⁹ malos luc. vj. di. gg. cū i coz
dib̄ elcōz dura ⁊ aspa putat. cautū ē vt solatoria sub
iūganē ne p̄ dura et aspa triti dicāt. dur⁹ ē h̄ smō q̄s po. eū au
iō p̄ subiūctā solatōz solidēt vt auditis solatōib̄ ad agēd̄ viri
lit amment. Sic filij isrl̄ p̄ exploratores t̄re sc̄te triti dixēt. Neq̄
q̄ adhuc ip̄m ualem⁹ ascendē. qz fortioz nob̄ ē. q̄b̄ opati q̄si loz
custe videmur. q̄s vt exploratores aiarent on̄dēt eis fruct⁹ t̄re
dicētes. venim⁹ ad t̄raz ad q̄z misisti nos. q̄reia fluit lacte ⁊ mel
le. vt ex his fructib̄ pz. ex q̄b̄ aiati dixerūt. Ascēdam⁹ ⁊ possēda
m⁹ t̄raz. qm̄ poterim⁹ obtinē eā. Nili. xij. sic dñs cū discipulos su
os trūss̄z dicēs. Ecce ascēdim⁹ ierosolimā. ⁊ filij hoīs tradēt sta
tim subiūxit solatōz dicēs ⁊ t̄cia die resurgz. Sūz cū truit disci
pulos dicēs. Trademī a penēib̄ ⁊ aicis. q̄ morte ex vob̄ affitiēt
stati solatōez adiūxit dicēs. Sz ⁊ capill⁹ capitis v̄ri n̄ pibit. sic
ap̄. cū de se ⁊ discipul⁹ suis dura ⁊ aspa p̄dixiss̄z dicēs. Qm̄ ap̄
te mortificamur tota die estiatī sum⁹ r̄. statī subiūxit solatōez
dicēs. Sz in oīb̄ his sup̄auim⁹ ap̄t eū q̄ dilexit nos. sic q̄ ex via ar
ta q̄ p̄missim⁹ t̄renē fruct⁹ de q̄b̄ nūc dicem⁹ atēplentē vt si sc̄dm
gg. delcet qd̄ multet. bibāt p̄us qd̄ dolz qz p̄ poculū amaritudis
puemē ad gaudiū salutis. Sciend⁹ tñ qz n̄ oīs elcī ap̄t scriptā viā
venūt ad glōfos fruct⁹. de q̄bus suato ordie nūc dicem⁹. Elcōz
nāqz alij nāqz rapiūt vt puri alij opellūt vt paupes ⁊ castigati
alij vō p̄ viā h̄ de scriptā pficiunt. nā de p̄mis d̄z Sap. Rapt⁹ est
ne malitia mutarz itellcm illi⁹ a ne ficcio d̄cipet aiaz illi⁹ d̄ sc̄dis
vō ibid̄ d̄z. In paucis vexati i multis bñ disponent. De t̄cis qui

pscripta via ambulat non declinates ad dextram nec ad sinistram dicitur.
Iustorum semita quasi lux splendens crescit et perficit usque ad perfectum diem.
De quibus fructibus dicitur Bonorum laborum gloriosus est fructus. Expedita ergo
in precedenti sermone de electorum qualitate. Nunc dicendum est de fructuum ver-
berate. ut ex cognitione fructuum provocati per viam quam ducit ad fructus
feruere in hyemem. Sciendum ergo quod duodecim fructus pullulant ex prodi-
ctis arboribus et ceteris quibus in hac vita sex tanquam primicias percipiuntur. Sex
vero in futura vita tanquam de messa iam matura carpuntur et metentur metentium quod
pulcherrime figuratum legitur in una altissima arborum. Apoc. xxi. v.
dicitur Odit in angelus fluvium aquam viue splendens tanquam cristallum proceden-
tem a sede dei et agrum et ex utraque parte fluis lignum vite affertur xii. fru-
ctus. quod per fluvium aquam viue. in presentis ecclesie fluxibilitas designat quod per
lignum vite in quibus electi accipiunt quod ex utraque parte fluis unctum xii
fructibus affertur ut videtur ex una parte sex presentis temporis sex fructus et ex alia
parte sex futuri temporis sex fructus affertur. quibus vescimur apud deum. primi ergo
sex fructus quos electi dei et dilecti percipiunt in hac vita consistunt in dei conser-
uatione. defensione. remuneratione. dissipatione. cooperatione. spirituali consolatione
quos per ordinem persequentes dicitur quod primi fructus electorum in dei cum eis con-
tinua mansione. nunquam ad momentum sepans se ab eis. quod expressio est
electis permittitur in scriptura. Sic. n. dicitur. O. Noli timere quia ego tecum sum
Vn cum electis suis apostolus predicet quod ab eis est corporaliter recessurus di-
cens Expedit vobis ut ego vadam et illud modicum et non videbitis
me. vehementissime sunt turbati ideo statim subintulit consolationem dicitur
Mat. xxiii. Ecce ego vobiscum sum usque ad consumationem seculi. Ac si diceret
fateretur eorum sustinere non valens. nolite turbari quia hic corpe vos relinquit
imitate tamen vobiscum sum metentium Vn a tempore baptismatis per et sacramentum
incorporat sibi electos usque metentium manet cum eis. in perfectum mortale
ab eorum corporibus expellat. Sed nunquam de se sine eius nutu non cadit folium
super terram utique levitate ut per delicias habeat esse cum filiis hominum sine can-
nequam sed perfectum quod exemplum electi accipiunt delicias suas vocat in
illud. Gaudium domini est fortitudo nostra ad hoc. non sua commansione electis
exhibet ut vitam sui hominis. in christi in eis transplantet perficiet transigunt
ret sic dudum dixit de surculo et de malo quod ex virtute sui ignobilitate
supercipit in semetipsum multo magis deo quam maior est et fortior nobis
ignobilitate nostre malicie vincere potest et in se suum nobile transplantare
Et quod vita hominis christi in terra dividit scilicet in operationem passionem et resurrectionem
Ideo deus manens cum electis vitam eorum in his tria transplantet ita videtur
ut ex virtute sue operationis det eis operari efficaciter. ex virtute sue passi-
onis det eis pati virtualiter. ex virtute sue resurrectionis det eis affici
spiritualiter his tria tam diu continuas quosque homine conante et gratia adiuuante
in electis perficit vitam suam tamquam eos sui similitudine pertrahens quia pos-
sibilis est creature. Nec est. non omnia cura scilicet et conatur eorum ut ad eum
redeat similitudine sic quod operans in nobis facit nos operari patientes

in nobis facit nos pati. resurgens in nobis facit nos diuinitus
afflari. ut ex eo efficaciter operantes fiducialiter dicere possumus
quod naturalis filius dixit pater in me manens ipse facit opera. Nam
de eis dicitur opibus dicitur per ysa. Omnia opera vestra nobis operatus es dominus. ipse
enim dicit. Sine me nihil potestis facere. quod non sine deo fieri reputat per
me per non fecit quod est passiones vestras ipse patiat in nobis inquit in psalms ubi dicit
Cum ipse sum in tribulatione. expressit tamen in act. apostolorum ubi ad saulum dixisse
legitur. Saule saule quod me persequeris. et contra persecutores verraciter vocas
suas. unde Gregorius de cotidie patitur carne quod a reprobis eius electi la-
cerantur et quis corporis sui quod est etiam caput iam se liberum super ethera
liberavit reprobos tamen vlna adhuc persuum quod decorsum retinet corpus
sentit. si non. caput vestrum tormeta nostra non tangunt nequaquam afflicti mem-
bris persecutori suo de celo clamarunt. Saule saule quod me persequeris. Quod
et resurgat in nobis evidenter inquit in psalms ubi dicit. Exsurrexi et ad te tecum
sum. ac si dicat ad quilibet electum. exsurrexi sed per oibis et in virtute eiusdem
resurrectiois adhuc tecum sum resurgens cotidie in tua ductioe et quod
libis electorum. hinc bene. Sunt quibus resurrexit dominus cum quibus pia dulce
dime adhuc amoret in terris quod in deuotione sua sunt tota die flent in
offensibus suspirant in meditationibus et omnia iocunda et festiua sunt eis. ut
per omnes dies illos continuo alla dicat. et sic patet quod deus operatur in nobis
et nobiscum operatur patitur et resurgit. ex quibus nihilominus et ista resultat
utilitas. quod ex omissione dei predicta nostra tria scilicet operatio. passio. et re-
surrectio fiant faciliores. deo acceptibiliores. et in se nobiliores. Quod
autem sint faciliores ex hoc patet quod vniu quodlibet opus facilius a duobus perfici-
tur quam ab vno. Sic non dicitur in Ecclesiastico. Melius duos est esse silum quam vnum. hinc
vitas in euan. Omnia iugia dei vocat iugum dei. Mattheus. Tollite iugum
meum super vos eo quod ipse sit nobis in cibis dei operibus coniugatus. Quod et sint deo
acceptibiliores ex hoc patet quod non accipiuntur ut ab homine operante. sed ut a deo
coopante et ideo nullatenus possunt esse non accepta quod deo non possunt sua ipsorum
opera displicere. et ideo opera nostra que ex se non sunt digna luce dei. ex
deus coopante sunt meritoria vite eterne. Quod et in se ipsis sint nobili-
ora patet ex predictis. opera enim que deus operatur et que deo sunt accepta dicitur esse
nobiliora in seipsis. hinc est quod de cibis predictis tribus ex persona dei sin-
gulis electis dicitur bene. In vita mea agnosce potes vita tua ut sic est
ante passionem meam nobilissime operabar. in passione amarissime et
vtrouersissime paciebar. post passionem gloriosissime resurgebam. ita tu
in eis vestigijs incedas non declinas ad dexteram nec ad sinistram quod
si facimus erit vita nostra quantum phas est similia vite christi. Et notandum quod
ex hoc patet fructu scilicet omissionis dei cum sequentes fructus pullulant
testante domino que dicit. Qui manet in me et ego in eo habet fructum multum
Quod confidans sapiens rogabat ex corde. hanc dei omissionem postulans
cum dicebat da mihi domine sedium tuam assistentem sapientiam ut mecum sit. et
mecum laborer. ut sciam quod acceptum sit coram te omni tempore. huius fructus

utilitatē cōsilians Aug. d. eo sic ait. Vbi q̄so bñ potit eē sine illo. ā
vbi male potit eē cū illo. Cui sile dicit bñ. Dñe da m̄ sp̄ tribulari
vt mecū sis ⁊ mecū labores. qz meli⁹ ē tecū t̄bulari q̄ i h⁹ mōi va
mtatib⁹ sine te infatuari. Hinc de anthonio legit. qz cū duris fu
stib⁹ eēt cesus dixit dñe vbi eras. q̄ r̄ndit tecū erā. Scōus fruct⁹
q̄z elci dei ⁊ dñi recipiet cōsistit i cū maloz defensiōe vt nulla
vnq̄ creatā nec i celo nec in t̄ra manu dñi eos ab oib⁹ p̄sente
nocē valeat Vñ q̄tū mūd⁹ seuiat dyabol⁹ i p̄diat raro infamat
mal⁹ odiat h̄ oia fiūt ad eoz exercitacōz nullatē aut ad eoz p̄di
tionē. Vñ in p̄ma die cōsionis dicit electis suis de⁹ illud deu⁹.
Scies hodie qz de⁹ tu⁹ ipe trāsbibit añ te igis deuozas ⁊ cōsumēs
q̄ c̄terat ⁊ dispoat hostes tuos añ faciēt tuā. velocit. n. p̄cipit
oi creaturē illud p̄s. Nolite tāgē x̄pos meos hāc fidelē custodiā.
Ap̄. cōsilians dixit. Cert⁹ sū qz neqz mors nec vita neqz angeli
nec p̄ncipat⁹ neqz p̄ates n̄z altitudo n̄z p̄fundū n̄z vlla creatā
alia potit nos separe a caritate dei q̄ ē in x̄po ihu. Quā sentēciā
ap̄li. Bñ cū electis applicat di. Certi sū ⁊ nos cū ap̄lo qz neqz
mors n̄z vita ⁊c ⁊ subiūgit S̄z attende q̄ta enlaui m̄ me tū ad i
ciens n̄c nos ipi min⁹ h̄ ē libtas q̄ nos x̄ps libauit vt nulla peit⁹
creatā auellē nos ab eo ā violentē autere possit Ven⁹ qz multe de
fensiones negligēt ⁊ insufficientē exhibent. Ideo de⁹ tribus v̄bis
tāq̄ trib⁹ sigms sc̄z pupilla sinu ⁊ ab oib⁹ malis p̄bat suā defen
sionē eē diligentissimā securissimā efficacissimā qd. n. defendit. vt
pupilla diligentissime. q̄ v̄o in sinu securissime qd. ab oī malo effi
catissime custodit. Flā d. p̄o d̄z deu⁹. Custodit te dñs vt pupil
lā oculi qz custodiā sibi dauid p̄cipit exhibē cū dixit. Custodi
me dñe vt pupillā oculi. De sc̄da v̄o custodia d̄z iēm deu⁹. Porta
uit te dñs. quō nutrix solet p̄tare infantulū i sinu suo. hic. Osee
d̄z. Ego q̄si nutic⁹ portabā eos i brachijs meis ⁊ nescierūt qz cu
rare eos ioh. x. Nemo rapiet eos d̄ manu mea qz nemo p̄t eos ra
pe d̄ manu p̄ris mei. Qz ec̄ ei⁹ defensio sit efficacissima. oñdit p̄s
dices Dñs custodit te ab oī malo adeo vt q̄qz electi possit i dño
fiducialitē gl̄ari dicētes M̄ia ei⁹ p̄ueiet me ⁊ m̄ia ei⁹ subsequē me
⁊ m̄ia ei⁹ circūdabit me. quā fidelē custodiā agnouit moyses cui
cū dicit dñs. Vade ⁊ introduce pplm̄ istū i t̄ra p̄missiois p̄ q̄ iu
ram p̄rib⁹ eoz Facies. n. mea p̄cedet te ⁊ ait moyses. Si n̄ ipe p̄
cedes ne ducas nos d̄ loco isto. huic autē gr̄e dem⁹ deuotōe t̄pli
ci r̄ndē vt de ei⁹ defensione fiducialitē p̄sumētes ex̄ deu⁹ p̄mit. s̄
nihil timeā. om̄es sp̄em n̄ram i ipm̄ ponam⁹. ⁊ oēs sollicitudines
i ipm̄ p̄ciam⁹. De p̄mo hortat nos p̄sa. xliij. di. Noli timē qz
i dēmi te ⁊ vocauit te noīe tuo su⁹ me⁹ es tu cū trāseris aq̄s tecū
ero ⁊ fluia nō opient te. ⁊ cū ambulaueris i ignē nō abureris ⁊ flā
ma nō ardebit in te. hinc est qz cū petrus videns iēm in littoze

dixiss. Dñe si tu es iube me venire ad te. sup aqs cui cuz rñdisset
dñs vem. cepit petr⁹ n̄l timēs sup aqs ābulare. cū at̄ vidiss ven
tū validū timuit ⁊ iō timēs statī mergit q̄ n̄laten⁹ mersus fuiss
si n̄ p̄us diffidēs timuiss. d̄ 2º d̄z ecc̄. respicite filij hoīm ⁊ scitote
qz null⁹ sp̄avit ī dño et d̄fus⁹ ē p̄ mās̄it ī mādatis ei⁹ ⁊ d̄lic̄t⁹
ē. h̄ic job. Recordare obsecro q̄s vnq̄ inocēs p̄ijt. ā qñ rcti deleti
sūt. cui d̄sonat p̄s. Iumor fui ⁊ em̄ r̄c̄. h̄ic bñ. Quātūcūqz sp̄are
pct̄is tm̄ es sine dubio acceptur⁹ ⁊ c̄tinu⁹ pedē fiontie porrexe
ris eaten⁹ possidebis. de 3º d̄z ī p̄s. Facta cogitatū tuum r̄c̄. It̄
mat. nolite solliciti eē dimites q̄ m̄a. r̄c̄. h̄ic discipul⁹ dixit. qñ mi
si vos sine sacco ⁊ sine pera nūqz aliq̄ d̄fuit vob rñdēt n̄. T̄c̄i⁹
fr̄s bñq̄ d̄sistit ī oīm bñq̄ copiosissima r̄mūatōe. ⁊ oīz maloz be
nigissima dilatatōe. Supra odignū bonū remūans largit⁹ ⁊ d̄issi
milās mala misericordit. de bñq̄ at̄ remūatōe ēa dicant. s̄. d̄ bñq̄
copiosa remūatōe. 2º de remūatōis dilatatōe. 3º d̄ alioz bñq̄
p̄ticipatōe. de p̄o. s̄. bñq̄ r̄mūatōe. H̄ic sciend⁹ ē. qz elcōs suos d̄s
de bonis suis q̄ faciūt. tā copiose remūat. ut p̄tenuissima b̄a co
gitatōe minutissima vbi p̄latōe. leuissima op̄atōe. det meritū sp̄
durās ⁊ h̄ ē qd̄ d̄z job. xxij. Dabit p̄ t̄ra silicē. q̄ p̄ terrā q̄ mollis
ē n̄ opa q̄ p̄ t̄rem corpis n̄ri fiūt accipit q̄ p̄ silicē durā nisi merita
sp̄ durabilia itelligunt. Dat⁹ 8º nob̄ s̄ilex p̄ t̄ra cū p̄ q̄libz ope mol
li meritū meēnū durās d̄mutat. ⁊ h̄ est qd̄ alijs v̄bis luc. xxi. v̄itas
nob̄ p̄mittit dicēs. Sz ⁊ capill⁹ capitis n̄ri n̄ p̄ibit q̄ p̄ caput nisi
mēs fm̄ ḡg. accipit q̄ p̄ capillū q̄ de capite fluit n̄ cogitatō ab ea
dē mēte fluēs itelligit. Capill⁹ 8º capitis n̄ p̄ibit qz q̄libz m̄ma
bona cogitatō d̄ mēte fluēs nunq̄ īp̄petuū evanescit s̄ accipit p̄
m̄iū sp̄ manēs h̄ic ē qz cuiuslibz elcōz d̄ic d̄s illd̄ Cant. v̄i d̄ilcē m̄i
qz oīa poma noua et v̄ta suauī ē. oīa opa v̄ncūqz acq̄sita suauī
ē fidelit̄ ī amulū meritorū p̄petuo p̄māsū. Sc̄do d̄m̄ est de re
mūatōis dilatatōe. de q̄ sciend⁹ qz m̄q̄libz bono ope tres sūt radi
ces m̄ndi. s̄. penaltas. v̄tualitas caritas. his trib⁹ radicib⁹ cor
r̄ndz t̄plex remūatio. Nā radīc̄ p̄altatis r̄ndz pct̄oz remissio
Radīc̄i v̄o v̄tualitatis r̄ndz v̄tutū augm̄tatō. Radīc̄i v̄o caritatis
r̄ndz celestis regm̄ p̄m̄iatō. de p̄o tal̄ dat⁹ regula it̄ologia qz
pena p̄ne resolutoria ē. ⁊ qz b̄a opa sine q̄licūqz p̄altate fieri
n̄ p̄nt iō ec̄z p̄altas tollit penā qz meruim⁹ ex pct̄o. de 2º acci
pit illd̄ luc. Oī h̄nti dabit ⁊ h̄ndabit qz qd̄libz op⁹ v̄tucū aug
mentū v̄tutis tanq̄ semē sui ḡnis p̄m̄t. de 3º notū ē. qz tā nob̄ l̄
ē caritas qz sola ei celestia corr̄ndz. Sicqz p̄z quō d̄ma remūatō
ex p̄a largitate a d̄o dilatat⁹ qd̄ ī vno qz ope meritorio m̄mur
p̄ct̄oz r̄missioz v̄tutū augm̄tatōz s̄blimiorē gl̄ficatōz. ⁊ h̄ qz fm̄
vna qz radīc̄ m̄t̄d̄it pl⁹ ⁊ m̄m⁹. Nā si vnū ⁊ idē opus pl⁹ h̄z de
radice penaltatis qz de alijs duab⁹ radicib⁹ fm̄ h̄ c̄. meref plus

de remissione peccatorum. et sic de alijs intelligat. Tercio dicitur deus aliorum
bonorum participatio fidelium. non deus non contentus est remunerare nos de proprijs bo-
nis que facimus sed sua et sanctorum suorum bona opera nobis contingat ut remunia
totius maiorem cumulatum consequamur. Quod autem sua et sanctorum suorum bona nobis
continet taliter est videndum. deus. non omnia bona tantum sua que militatis et est trium
phantis ecclesie in se continens vellet ad alias ecclesiarum et omnia propria bona sibi
in corporata affert secum et sic deus seipsum dat omnia sua secum ut expe-
rit effectum dicere possit cuiuslibet ecclesie ad que venit illud euangelicum. fili tu
super mecum es et omnia mea tua sunt. hinc apostolus. pro filio suo non pepercit deus.
sed pro nobis omnibus tradidit illum et subiugit. Quod non omnia esse nobis cum illo
donauit. Super quod dominus Albertus. de manibus cum hominibus. facit dominorum et
humanorum verissimam rationem nec solum sua et suorum bona opera nostra sunt
sed celorum et terra et omnia que deus habet tantum corporalia que spiritualia temporalia et eternalia
partia et facta in deo et cum deo veraciter possidemus. Quod apte insinuat
apostolus. i. cor. iij. di. Omnia nostra sunt siue mors siue vita siue mors siue partia siue
facta omnia nostra sunt vos autem christi. christus autem dei. omnia. non propter ecclesiam. hinc beatus
super illo verbo iob. xij. cum exaltat filio recte dicit. Ego arbitror illum finem
que dixit virginem. s. cum exaltat filio recte cum actis eius fratribus posse esse
omnes et subiugit. Ego si exaltat filio a terra audacter dico omnia traham
ad meipsum et omnia fuerunt in nec temerarie usurpationem vocem fratris mei et
me in duo similitudinem quod si ita est primo quia ita est non putet diuites seculi
fratres christi solum possidere celestia cum audiunt beati pauperes spiritu. sed posside-
re et eterna iuxta illud apostoli. Tanquam in habentes et omnia possidentes non me-
dicantes ut miseri. sed ut domini possidentes que fideles totius mors diuitiarum
est totus plane. quia tantum propria quam aduersa que omnia fuerunt ei cum. non omnia propter
ecclesiam sint creata tunc idem mors primum totius nobis fuit cum nos dei fuerit
fideliter et integre applicamur quod cum fecerimus. tunc fiducialiter possi-
mus illud dicere luc. x. Omnia in tradita sunt a patre meo. Sed membris huius
etiam fratres consistit in cum malorum dissipat. non. non respicit eos deus in peccatis
que breuiter sunt facturi. sed sic sunt coram eo in perpetuum promissuri. Vnde licet
david gravissima peccata committeret. de eo tamen dixit deus. Elegi in vix super
cor meum sciens quod licet peccarum in peccato tamen non periret. Sic paulus vo-
catus vas electissimum est tunc persecutoris. quia quod breuiter perpetravit pro ea for-
tissime commendavit. hinc de electis deus psalm. liij. Motes commouebunt et
colles tremiscunt inia autem mea non recedat a te et fedus pacis mee non mo-
uebit et pax. In eternum suabo illi inia mea et illud inia mea non dissipabit
ab eo neque in veritate mea. quia et si delinqueret in tunc non tamen permanet
in delicto. Nam si ceciderint non collidentur quia deus supportum manum suam
hic de eis electis dicit dominus illud Ezechiel. Expandi auctum meum super te
ut non videam ignominiam tuam auctum caritatem suam vocas et hoc est quod. i. iob
iij. de. Omnis que natus est ex deo non facit peccatum quam semetipsum in eo manet
vocas sed semetipsum quod ibi auctum ex hac intentione deus est thema in primo pro-
posito. s. non est arbor bona. de his duobus membris. s. bonorum remuneratio et

malorum dissipatione di. bi. Stat appositum dei stat summa pacis fixa in
eumtate super tientes eum iporum et dissilans mala. et remuans bona
ut nullo modo non modo bona sed et mala eis cooperentur in bonum et subiungit. sed
aditum elcos quasi nunquam peccasse. Nam et sic deliquisse videntur in tempore non ap
pent in eumtate quod caritas operit multitudinem peccatorum. Sed dicit alias
illud apostoli Rom. ix. Qui ad quod querit voluntati eius quod resistit respondet non ego
sed apostolus. O homo tu quis es qui respondeas deo. nunquam dicit figuratum ei quod se fluxit
quod me fecisti sic an non habent potestatem figuli luti ex eadem massa facere alius
quidem vas in honorem. aliud autem in otueliam hinc Exo. Miserebor cui mi
sererebor et misericordia prestat bono cui miserebor hinc apostolus ut super gradum cuius vult misere
et quod vult indurat. tu gradus ut ait apostolus fide sta et age quod bonum est et pa
fiducialiter esse te unum de nullo elcorum. Quartus fructus bonorum arborum dis
stitit in omnibus que sunt in bonum cooperatione. sed fructus pro fructui non modi
cum supradedit multo. non plus est mali in bonum cooperatio quam eiusdem mali so
la dissilatio. Elcis gradus dei super peccatos fructus addit et iste. ut omnia que
sunt cooperentur eis in bonum. ut miro modo non solum bona sed et mala non solum
propria sed et aliena eis cooperentur in bonum. Sic non homo instigatus diabolo
ex bono scit elicere malum et cum splendor virtutibus incipit supbire. sic de
multo virtuosus ex malo elcorum. novit elicere bonum et simpliciter malum vitare
scit in bonum ubi gratia. Nunquam non mala elcorum cooperantur eis in bonum cum ex
eisdem malis omissis timidiores humiliores cauciores circumspectiores
viciuiores indilcote feruentiores coram deo appebunt. que omnia prebari
poterunt per scripturas et habet quod ait apostolus. Scimus quoniam diligentibus deum omnia
cooperantur in bonum. An non filius qui luxuriose viveo sibi sua cum metrice
batur duoravit et recusavit ad patrem tam benignissime est susceptus propter
la prima et anulo cum simphonia est honoratus non plus propter diligere debuit
quam disciplinatus filius qui nunquam fuit a patre taliter honoratus ipso filio dicente
Ecce tot annis fui tibi et nunquam mandatum tuum preterivi et nunquam de dis
stiti in hedum ut epularer cum amicis meis. hic paulus osidans quod peccata
que chorinte. ad memoriam renocaverit cooperantur in bonum dixit ecce. sed
ipsum quod de stavi. nos gratia in vobis operabat sollicitudinem sed defensio
sed in dignitate sed timore sed desiderio. sed emulatores sed vindictam pro quod peccata
que commiserant non solum Corinte. non nocuerat sed in bonum eis vacat puen
rut. Quintus fructus elcorum arborum consistit in dilcote singulari. sed ad sin
gularis dilcote agnoscere potest tribus signis. scilicet in arra desponsationis in re
spicu domine intuitio. affluente dilcote. pro dico singularis dilcote quod
singulariter singul elcis exhibet arra desponsationis. que arra non est aliud
non donum gratie unicuique singulariter collatum. de quo dicit apostolus. Unicuique vestrum
data est gratia secundum mensuram donat omnis christi. et ita. Unusquisque habet donum a
deo unum sic alius illo sic. de quibus domus dicit Crisostomus. Mira dispensa
tione deus in elcis suis dona dispensat ut illi det quod isti denegat. et al
teri maius quod alii minus habet ut dum illum ille quod ipse non habet habere respicit
dona dei vicissim alii in alio miret et ex hoc admiratione humiliet h. n.

agit i cordib⁹ hoim. qd in regioib⁹ terrar⁹. Scdm signu singularis
dilcois consistit in respctu dme intuitois sic. n. increado vlt⁹ singlon
disti rit abiuicē. ut null² dispositōz alterius hre videat sic ec re
spcs dme intuitois in singulis altat. lz idē pmaneat i se ipo. qz sic
i dissilis sibi i dissilz manēs dissilia opat sic ec in dissilis manēs
in dissilz dissiles respcs hz ad elcōs. r hē qd d² hēst. Facies tua
plēa gra qz singuli elcōz in aspectū faciei dei iueniūt qd statui
suo agruat Nā pctōzi exhibz faciē suā vt iratā penitēti ā vt clem
tē satisfaciēti uo vt adiuuatē diligēti ā vt amatē. r sic d² singulis
pcurrat. singulis. n. i tuētib⁹ deū exhibz aspēm faciei sue fm sta
tū suū r sic agruit sue deuotōi r hē est qd d² luc. vj. Ead mēsurā q
mēsū fuitis remeciet vob⁹ qd expoīs bñ. di. Ex eo qz aīa se diligē
r vehemē diligē sentit ec diligi vehemē n̄ ambigit ac de sua sin
gulari itentōe sollicitudie cura r opa q̄ incessantē r ardentē i vigi
lat qz admodum placet deo cū h̄ cia idubitantē i ipo agnoscit et
subiugit g^o qlē te parūis deo talis d² vt appeat tibi d². hinc ē qz
ex h̄ mutuo aspēu dei r hoim h̄ origit mirabile ut singul⁹ faciē ei⁹
dēplātib⁹ aspēm suū exhibeat ac si se ab oib⁹ autisset r solū eū q
se aspiciat intueat r hē qz di. aug⁹. Sic in vī cū eis misatōes circa
me a cōtēdo. qd si phas ē dicē qd ammō nil aliud agit d² n̄ vt salu
ti mee pvideat r qsi oim oblit⁹ in soli varz. Inde manat illd fre
qns vbum pphaz vniuit dñs in c^o aspēu s^o Terciū signū singula
ris dilcois ē mēna deuotō q̄ interd⁹ in tanto ymbre celestiu bōz
erubat vt nulli videat silis exhiberi. hinc spōsa in Cant. mēbata
h̄ amore dic dilcōs me⁹ in r ego illi. Ac si dicat. Ipe in sol⁹ ē in af
fectu r ego sola sibi. Sext⁹ fruct⁹ consistit in spūali solatōne. Sic
at fruct⁹ mali positōi. s. tres sensus coryis reficit. s. visu p coloris
flagrantia olfēm p odoris suauicentia gustū p dulcoris expiē
tia. Sic fruct⁹ dñs tota trinitas venēs ad aīaz eos⁹ tres sensus
spūaliē acceptos. s. intellēm volūtātē mēoria d̄mit⁹ afficit. Nam
fili⁹ illūiat intellēm tanq̄ color visu. D² vō inflāmat affēm tanq̄m
sapor olfēm mēoria sentire fac̄ dei pntiaz sic gust⁹ sentit dulcorē
d̄ aduētū filij di. bñ. Si sensero in appiri sensū vt itelligā scrip
turas ā infuso luie desup reuelare misteria nō ābigo sponsū ad
esse. r. filiū. Nā de plenitudie ei⁹ ista accipim⁹. Quid ē at p̄ez ve
nire ad aīaz. afficē ad amorē sapie p̄is q̄ppe diligē ē r iō p̄is ad
uent⁹ ex ifusa dilcōe pbat. Si g^o dignet⁹ venire ad me i caritate
i h̄ cognoscā qz n̄ sit solus fili⁹ illūians intellēm. s. venit ec p̄ su⁹
cū eo inflāmās affēm. Sic spūs sc̄s q̄ sup mel dulcis ē fac̄ mēoria
sentire dulcedmē suā. vt amirando dicē opteat q̄ eius⁹ mōi ē cuz
p̄s. Quā mag⁹ multitudo dulce. r. do. r. h̄ solatō ouementē de scri
bit Ezech⁹. xxiii. vbi d̄ qdā arbore bēm hoīez designāte d² fruct⁹
ei⁹ nō deficiet. s. p̄ singulos affert p̄mitia. qz aq̄ eius de sc̄uario

aggredientē p̄ h̄ p̄mitiua sp̄ualis solatio accipiē que b̄n sic dicit̄
qz sicut p̄mitiue sunt p̄participati fructus sic talis solatio est in
maturus fructus celestium gaudior̄. ⁊ h̄ est qd̄ subiungit̄ aque
em̄ eius. ⁊ ḡ a solatiois de sc̄uario. ⁊ de regno celoz̄ egredientē
cui simile di. ps̄. De torrente voluptatis tue potabis eos. qz fru
ctum p̄ singulos menses carpimus cuz̄ mēpolatis t̄pibus talibz̄
solatioibus h̄ refouemur et h̄ d̄. Eccl̄. vj. In ope dei exiguum la
borabis ⁊ cito edes de ḡnatiombz̄ illius. cum at̄ talibus p̄mitijs
nutriamur statim subiungit̄. qm̄ aspa ē m̄mū sapia in doctis. ⁊
nō p̄manebit in illa excors. ⁊ q̄si lapidis v̄tus p̄batio erit in illis
⁊ ideo non in multis est manifesta rē.

De eodem.

Edificate in domū ⁊ erit acceptabil̄ in aggei. j. di. aug. q̄ci
ens altaris v̄l tēpli festiuitatē colim⁹ si diligent̄ ⁊ fidelz̄
actēdim⁹ iuste ⁊ sc̄e viuim⁹. q̄q̄ in tēplis manu factis agit̄ totū
in nob̄ sp̄uali edificatōe adipleē. Nā ut ait ḡ. In plerisqz̄ corpa
libz̄ īstruimur. q̄ ī sp̄ualibz̄ sit agend̄. In v̄bis ḡo p̄positis duo ī
telligim⁹. s. de c̄dā dom⁹ edificatōe exhortatōe. ⁊ de eiusd̄ do
m⁹ edificate ḡtificatōe. p̄mū ibi. Edificate in domū. sc̄oz̄ ibi. Et
erit acceptabilis mihi. Verū qz̄ multiplex ē dom⁹ dei iux̄ morez̄
p̄ncipū t̄re q̄ multas h̄nt domos ideo ne p̄mo currat in equoco
distingwenda est dom⁹ dei vt̄ sciam⁹ de q̄ domo edificatōe nos
dñs hortat̄ ap̄t̄ qd̄ sciend̄ qz̄ de⁹ q̄ habet ī femore suo scriptū rex
regum ⁊ dñs dñancū. Septē habz̄ domos sc̄z̄ et̄nalē v̄ginalē sin
gularē misterialē sacramentalē matialē sp̄ualē. Naz̄ d̄ p̄ma domo
f. et̄nali di. jē. O isrl̄ qz̄ maḡ est dom⁹ dei et̄ ingens loc⁹ possessi
onis eius. It̄ Iob. xiiij. In domo p̄ris mei māhoēs multe sūt. De
sc̄da domo. s. v̄ginali d̄r̄ in laude v̄gis. dom⁹ pudici pectoris tē
re rē. De t̄cia domo. s. singulari q̄ ē hō x̄ps̄ fm̄ hoīem d̄r̄ p̄l. Ex p̄
sona d̄ne sapie Intraui ī domū meā. qd̄ v̄tiqz̄ f̄cm̄ ē q̄n̄ igrediēs
in v̄ten v̄gims dñs ē icarnat⁹. q̄ dom⁹ iō singularis s̄i et̄ p̄sonal̄
d̄r̄ qz̄ n̄ h̄nt̄ similit̄ neqz̄ parē. De q̄rta domo. s. misteriali q̄ ē ec̄cia
militās d̄r̄. Sap̄. ix. Sapia edificauit sibi domū ex̄cidit colūnas
septē q̄ sūt septē sac̄ra sup̄ q̄ f̄udata ē ec̄cia. De q̄nta domo. s. sac̄
mentali q̄ ē sac̄m̄ corpis dñi d̄r̄ in ps̄. zelus dom⁹ tue cōmedit
me. qd̄ ē dicē. Amor̄ d̄mestibilē me fecit. De sexta domo. s. matia
li q̄ ē q̄libz̄ ec̄cia d̄r̄ in ps̄. domū tuā dñe decz̄ sc̄c̄tudo ī lōgitudi
ne diez̄. De septima sp̄uali vidz̄ d̄r̄ itēz̄ in ps̄. dñe dilexi decorē
dom⁹ tue h̄ septē loca cia dicunt̄ veracit̄ ⁊ sūt dom⁹ dei. qz̄ ī eis
h̄tat̄ d̄s. d̄ his septē domibz̄ d̄r̄ luc̄. xix. dom⁹ mea dcm⁹ ōois
vocabit̄. qz̄ in his cis qui petit accipit ⁊ qui q̄rit inuenit ⁊ pulsan
ti ap̄iet̄. Iuxta p̄missum dñi ih̄u x̄pi. Qz̄ at̄ single iste dom⁹ dei
sunt ⁊ dicant̄ veracit̄ domus ōois p̄z̄ per singula trāscurrenti

Nam in omnibus deus et dominus adoratur. in prima domo eternali
deus ab inhabitantibus sanctis tripliciter adoratur. scilicet ab affectu lau-
dationis. gratia actionis glorificationis. Nam de. ps. xxij. or. psa. Gratia
actio et vox laudis audietur in ea scilicet domo eternali. De tertio per glori-
ficationem corporum orapok. Audimus vocem occisorum clamantium et dicentium
Vindica domine sanguinem meum. quod ut ait beatus Hieronymus. Non faciunt cupidi vin-
dicte sed ut eorum corpora de qua sudore et labore tanta gloria sunt asse-
cuti eisdem gaudiis partiantur. ut quod nunc est simpliciter ex adiunctis
corporibus fiat dupliciter propter quod eisdem sanctis et eorum clamoribus re-
spondet deus dicens. adhuc sustinete modicum tempus. donec impleat
nisi fratrum vestrorum date sunt eis singule stole. hoc est solius anime gau-
dium nec consolabuntur sancti quantumcumque dilecti deo quousque et nos
ibidem fuerimus congregati. Primum omnium laudis effundunt sancti
ex leta dei visione. secundum ex periculorum evasione. tertiam ex corporum de-
fectione. Primum dico omnem laudis fundunt ex leta dei visione.
Videntes enim deum faciem ad faciem tot et tanta vident mirabilia
et mirabilium invocaciones ut in laudibus dei totaliter se effundant.
Secundo per tergum vident se tot pericula evasisse infinitos laqueos
transisse de fortissimis hostibus mundo carne demonibus triumphasse
et hec cum non propria virtute sed dei virtute vicisse in gratia actione
toti totaliter se effundunt. Tertio orant deum ut eorum corpora assumant
videntes in speculo veritatis quod tanta gloria de labore et sudore
corporum sunt adepti et ideo ex omni affectu effundunt se in oratione ut ad
eandem gloriam partiantur ipsorum corpora assumant ut quod nunc est simpliciter
in reliquo fiat dupliciter. Secunda domus est uterus virginis qui similiter
domus orationis vocabitur quod usque in finem seculi pro salute hominum in-
terpellat. Ad hoc non est instituta ut cum rigor iusticie a maiestate e-
grediret volens damnare homines ipsa in plena potestate posita rigori
se opponat iram dei suis orationibus inclementiam commutando. Sunt
autem tria que ad hoc faciendum gloriosam dominam nostram obligant debi-
trici. scilicet gratie inventio. materna affectio. filii recommendatio. que
tria tanquam fortissimi clavi ipsam cogant pro nobis miseris exorare.
Primum cogens. ut ea opteat pro nobis filium exorare est gratie inventio
Nam gratiam in qua conditi fuimus pro prevaricatione primorum parentum
perdidimus omnes quam maria teste angelo invenit. Est autem in iure
tam ecclesiastico quam civili dignum et conveniens. ut qui rem alterius invenit
restituta ei. Secunda causa cogens virginem matrem. est materna affectio que est
et de matris nostra cum eam sui gratia filii eius dominus noster ihesus dignetur nos vo-
care fratres domini patris. Nunciabo nomen tuum fratribus meis et mater. nunciate fratri-
bus meis ex hac affinitate fratribus nostris matris eius omnimodis esse matris nostra. ut
secundum apostolum sit ipse primogenitus in multis fratribus. hinc de filio naturali
li de. Depit filium scilicet primogenitum. Scimus autem quod omnis mater naturali
inclinat omnes filios diligit et desiderat eis bonum. Tercia causa fortissime

rogens ad adorandum p nobis est filij recōmendatio. q loco r
tpe passioms in noie jobis q gr̄a interpretat nos ei recōmendat
di. Mulier ecce fili2 tu2. Ac si dicat. Vide mī qd p̄p̄tōribus pa
ciar r habe tibi eos misericordit recōmissos ne tanta amaritudo
passioms mee in eis frustr et h̄ recōmendatō in suis viscerib2 ita
ē pfundata. vt p nob om̄ tpe intercedat. vñ qd iā dudū dcm̄
ē p̄ p̄sa. Absconde fugientes vagos ne p̄das. h̄ dcm̄ est in cruce
Mulier ecce fili2 tu2. Tercia dom2 ē r̄ d̄ singularis q̄ ē h̄o xp̄us
ibus q̄ iō singularis d̄. qz non habet filēm neqz parem. q̄ iusta
rōe dom2 orōis d̄. qz p nobis otinue p̄ez m̄pellat cui2 oīs vi
ta q̄ habuit sup̄ terram n̄l aliud fuit q̄ of̄o p̄ electis. Obmissis
aut̄ of̄omb2 q̄bus in montib2 p̄no etauit q̄ in agona anxi2 sangui
nem sudauit. q̄ in cruce posit2 p̄ p̄secutorib2 exorauit. d̄ sola illa
of̄ce q̄ iob. xvij. Orauit ad p̄ez. cū p̄ passionē volens trāsire ex
h̄ mūdo orauit di. Pat̄ venit hora clarifica filiū tuū vt fili2 tu2
clarificet te. In q̄b2 v̄bis cū sequētib2 q̄tuor maxia bona r̄ optia
dona p nobis orauit ad p̄em ab omnibus malis defensionem
p̄ntis vite sanctificatōz. v̄mōis p̄fectōz. et̄ne vite glōzificatōz
Primo dico orauit p nobis apud p̄em cū maloz defensionez
cū dicebat. Nō rogo vt tollas eos d̄ mūdo s̄ vt fues eos a malo
Sec̄do orauit cū dicebat pat̄ sanctifica eos in veritate r̄ sequit̄ r̄
ego p̄ eis sanctifico memetip̄m s̄z p̄ sufferentiā passiois. vt sine
r̄ ip̄i sanctificati in veritate s̄z p̄ merita passiois mee. Tercio ora
uit p nobis v̄mōis p̄fectōz cū dicebat p̄ sua eos in noie tuo q̄s
dedisti mihi vt sint v̄num sic nos v̄nū sum2. r̄ sequit̄ Non p̄ hijs
rogo tm̄ s̄z p̄ eis q̄ credituri sūt p̄ verbū eozū in me vt oēs v̄nū
sint sic tu p̄ in me r̄ ego in te. vt r̄ ip̄i v̄nū sint in nobis sic r̄ nos
v̄nū sum2 ego in eis vt tu in me vt sint of̄sumati i v̄nū. Quarto orauit
nob̄ et̄ne vite glōzificatōz cū dicebat. pat̄ clarifica filiū tuū vt
fili2 tu2 clarificet te vt om̄e qd̄ dedisti ei det eis vitā et̄nā. r̄ qd̄
dedit filio pat̄ s̄z incarnari. laboriose d̄sari. in cruce f̄bari. morte
multari. r̄ h̄ dant nobis vitā et̄nā. nec hijs of̄omb2 otent2. s̄z r̄
orauit p nobis in celo di. job. Filioi nec peccem2 qd̄ si peccavi
mus aduocatū habem2 in celo apud p̄ez ih̄m xp̄m iustū. q̄ r̄ mē
pellat p nobis r̄ ip̄e est p̄p̄tatio p̄ p̄ctis n̄is. De hijs duabus
of̄ombus matris r̄ filij dicit bñ. Securū h̄es accessum ad deū o
homo. vbi mater ostendit filio p̄ct2 r̄ vbera. fili2 p̄ri corpus r̄
vulnera nec vlla potest esse repulsa vbi tot occurrūt caritatis m̄s̄
gna. Quarta dom2 dei ē r̄ d̄ sacramentalis q̄ ē ec̄cia militans q̄
p̄ filijs suis tam bonis q̄ discolis supplicans incessant̄ orat. orat
aut̄ triplicat̄ p̄ p̄ctōrib2 vt d̄stant̄. p̄ bonis vt in melius p̄moue
ant̄. r̄ vt mala adūsantia auferant̄. De p̄ma orōne d̄ in p̄s. Cō
ūte nos de2 salutaris n̄f̄ r̄c̄. de sc̄ca ibid̄ d̄ Benefac d̄ne bonis r̄c̄

De tertia iterum clamat ecclesia. Mone a me plagas tuas quia a fortitudine manus tue ego defeci increpationibus quia iniquitate corripui filii hominum. Et quia ecclesia sponsa est christi desponsata ei ut dicitur Osee in fide septem sacramentis sanctificata gratificata pater et ornata. In ipsa pro sua reuerentia exauditur. Quinta domus dei est corpus christi ubi vere deus sub speciebus sacramentalibus tanquam in domo virtute sue passionis pro nobis missis cotidie immolatur et mactatur. De qua domo dicit in psalmo zelus et amor domus tue comedit me hoc est comestibilem me fecit. De qua immolatione dicit Gregorius. Singulariter ad absolute peccatorum nostrorum oblata cum lacrimis sacer altaris hostia suffragatur quia iesus qui in se surgens a mortuis iam non moritur ad hoc pro hac in suo misterio pro nobis patitur. Nam quotiens ei sue passionis hostiam offerimus totiens nobis ad absolute confessionem nostram passionem illius repamur. Huius domus dei tripliciter nobis oratur scilicet pro hijs qui sunt in ecclesia. Ut sanctificentur. pro hijs vero qui sunt in purgatorio ut liberentur. pro saluatis vero in celo gratiarum actiones exhibentur. in cuius figura sacro sancta hostia supra calicem in tres partes diuiditur. quarum una pars mittitur inferius hoc est in calicem ad suffragandum hijs qui sunt in purgatorio. due vero partes tenentur superius pro hijs qui sunt in ecclesia et in celo. Sexta domus dei dicitur materialis ex lignis et lapidibus fabricata. cuius hodie dedicationem in hoc loco colimus. que similiter domus orationis vocatur. quia plus ad hoc in ea congregatur ut simul orantes facilius impetrent quicquid ibidem rite et rationabiliter fuerit a deo postulatum quia impossibile secundum Gregorium est multorum preces non exaudiri. Quia deus tam in veteri quam in nouo testamento promisit verissime ut quicquid in domibus nouum suo dedicatis postulatum fuerit hoc sine omni ambiguo exaudiat unde in regum. in. dicitur quia cum salomon applesset edificare domum dei. orauit ad dominum dei. Si peccauerit homo in proximum suum si fugerit populus tuus inimicos suos si clausum fuerit celum. si aborta fuerit fames in terra aut pestilentia aut corruptus aer et infra. Si quis agnouit plagam cordis sui et expandit ad deum manus suas in hac domo tu exaudias in celo et reprobiciaberis. ut des unicuique secundum omnes vias sicut videris cor eius quia tu solus nosci hominum corda et infra. Apparuit dominus. Salomoni et dixit. Exaudiui orationem quam deprecatus es coram me. Sanctificauimus tibi domum hanc quam edificasti ut ponerem ibi nomen meum in sempiternum et erunt oculi mei et cor meum ibi omnibus diebus. Sicut in nouo testamento hec exauditio gratia firmissime est promissa lucam. xli. ubi dicitur Ego dico vobis. Petite et accipietis. Ne si dicat. Ego qui sum veritas in promittendo caritas in desiderando. plena potestas in soluendo. petite et accipietis. quate et inuenietis. pulsate et aperit vobis. et subiungit. Omnis qui petit

accipit et qui quirit inuenit et pulsanti aperietur in quibus verbis tria nobis insinuat quae orones nostras faciunt efficaces scilicet affectum orationis operationem ut sit sensus. Omnis qui petit per cordis affectionem. qui quirit per orationis supplicationem. qui pulsant per corporis operationem sine omni ambiguo exaudiet. Septima domus dei est anima rationalis que similis domus dei dicitur quia apostolus dicit christum habitare in cordibus nostris quae merito domus orationis vocabitur quia fortissimas orones tendit ad dominum. verum quia omnes alie domus hucusque dicte proprie solam hanc domum sunt constructe dicente apostulo Omnia proprie electos quod per inductionem de singulis domibus patet subtiliter intuenti ideo obmissis omnibus alijs domibus solum de hac domo que est anima rationalis quomodo sit edificanda ut fiat domus dei in sequentibus sermionibus est dicendum adiunxerat ihesu christo etc.

De eodem.

edificate michi domum et erit acceptabilis michi ut supra habita domus distinctione propter quod domus hic intente electione Nunc videndum est de electe domus edificatione Nam de illa domo vacat hortatur nos dominus edificanda eo quod proceres domus dudum sunt edificatae nec earum edificationis in nostra residet potestate qui proprie quas solus deus proprie nos miseros edificauit. sed antequam edificare incipiamus mouenda est questio et hec soluenda. cur dominus tam absolute nos moueat edificare cum proprie dicatur. Nisi dominus edificauerit domum etc. quod enim frustra egitur. cur ut edificemus tam libere precipit. Ad quod dicendum quod in quolibet bono opere duo oportet concurrere scilicet dei gratia et liberum arbitrium hoc est hominem operantem et deum cooperantem et ideo eadem bona opera nunc aliquando a deo cooperante aliquando ab homine operante fieri nunciantur. Hinc est quod per apostolum dicitur Deus reddet unicuique secundum opera sua cum per eundem dicatur deus qui operatur in nobis et velle et perficere per bonam voluntatem Hinc est quod alias dicitur Proximius propinquate domino et appropinquabit vobis cum alias dicatur. Nemo venit ad me nisi pater meus traxerit eum Item quid est quod per ezechielem dicitur facite vobis cor nouum et spiritum ne nouum. cum ibidem dicatur dabo vobis cor nouum et spiritum nouum nisi quod in omnibus istis et similibus dei gratia et libertas arbitrii declaratur quae ambo in quolibet bono opere conueniunt et concurrunt. Nunc ad edificationem domus anime accedamus. et quia secundum augustinum ut supra patuit Quicquid in templis manu factis agitur totum in nobis spiritualiter adimpletur. Scimus quod domus materialis primo edificatur. 2o purgatur. 3o consecratur. quarto adornatur. quinto in ea celebratur. sexto deus in templo praesentatur. ideo ab edificatione domus inchoantes. Primo dicimus quod ad perfectionem domus materialis consummationem tria

principaliē requirunt scz fundamentū sup edificium atqz tectū. q̄ta spūa
liē intellcā ad p̄fcoez dom⁹ spūalis requirunt q̄tia sūt fides. spes
τ caritas Q̄ aut p̄fundamētū iusta significatōe fides intelligat̄ p̄z p̄
ap̄lm q̄ cū p̄dicasset fidē xp̄ianā dixit. vt sapiēs architect⁹ fūda
mētū posui. τ iēm. fūdanentū aliud nemo p̄t ponē p̄t illud qd̄
positū ē. qd̄ ē x̄ps ihs. i. fides de ih̄u x̄po iusta aut similitudine p̄
fundamentū fides accipit̄ ap̄t̄ t̄plicem rōz. Primo sic fūdamētū
est p̄mū sic τ fides ē p̄mū i oi ḡne meritorū Quia vt ait ap̄. imp̄el
sibile ē sine fide placē deo. Sc̄do qz sic fūdamētū p̄tat τ n̄ p̄tat̄
sic fides. Tercio sic fūdamētū in edificio nemo videt̄. sic fides.
est De hijs q̄ n̄ vident̄ di. ap̄lo heb. xij. Fides ē sp̄andar̄ rez s̄ba
argumentū n̄ appentū. De hac fide tia dicant̄ scz ei⁹ vitate q̄liē
q̄ntitae. De p̄o sciend⁹ qz vitas fidei c̄stat i duodeci articlis q̄s xij
ap̄li volētes ire in dis̄p̄sionē invocato sc̄o sp̄u aptauerūt q̄z p̄mus
petr⁹ p̄mū lapidē ponendo dixit Credo in deū p̄rez c̄ipotentē
zē Post q̄ andreas dixit. τ in ih̄m x̄pm filiū ei⁹ v̄mcū d̄n̄m n̄m τ
b̄ tacuit. Tercio iacob⁹ subiūxit. Qui c̄cept⁹ ē d̄ sp̄ū sc̄to nat⁹ ex
maria v̄gine. Q̄rtus ioh̄s dixit. Passus sub pon. pp. cru. mor. τ se.
Quit⁹ philipp⁹ suū lapidē posuit di. Descendit ad n̄f̄. ē. di. resur.
Sext⁹ bartholome⁹ addit. Ascendit ad te. se. ad dex. d. p. oip.
Septim⁹ thomas subdit di. inde ven. ē iu. ui. τ mor. Octau⁹ ma
the⁹ adiecit di. Credo i sp̄m sc̄m. Nonus iacob⁹ n̄mor subiūxit.
Sc̄am ec̄c. om̄u. Decim⁹ symon addit. Re. pec. Undecim⁹. iudas
ap̄posuit. Car. resur. Duodecim⁹. Mathias oclufit τ vitā et. amē
In q̄b⁹ om̄ib⁹ si. b̄ntelligend⁹ ē a singlis credo. Et notand⁹ qz in
singulis istis sym̄bolis hec diunctio et. oūgit p̄ozes syblos seq̄z
tib⁹. Ac si dicāt singuli. Credo p̄ozes articulos τ meuz articulū
hijs anecto. Et sciendū qz vitas vere fidei in hijs articlis plene
c̄stat. nec minuedū ē aliud nec addendū n̄ ea q̄ in hijs intelligūt̄ vel
et̄ subsecunē. H̄ic ex̄o. d̄z. Diues nō addat n̄c paup̄ minuat τ ap̄
Licz nos aut angel⁹ de celo ewangelizet aliud p̄t illud qd̄ ewan
gelizam⁹ anathēa sit h̄ic i Apok̄ d̄z. Cōtestor hodie oi audienti
v̄ba liber h̄. si q̄s apposuit. apponat sup illū de⁹ plagas scriptas
i libro h̄ τ si q̄s diminuit auferat de⁹ p̄tē ei⁹ de libro vite. hij xij
articuli designati sūt p̄ xij. lapides q̄s xij. tribus isrl̄ de p̄fundo
jordanis ad lit⁹ p̄tauerūt τ sup eis deo sua sacrificia obtulerūt
p̄ qd̄ innuit̄ qz p̄ xij. ap̄los d̄ p̄fundo d̄mitatis hij xij. articli ad
lit⁹. i. ad noticiā jordanis. i. xp̄ianitatis sūt deyrati. Sc̄do dicend⁹
est de fidei q̄litate. i. q̄lis eē debeat qz paucis v̄bis describit̄ nob̄
ap̄ di. neqz circūcisio viz neqz p̄puciu. s̄z fides q̄ p̄ dilcōz opat̄
In q̄bus v̄bis duo tangit scz opatōez τ dilectionem Nam fides
sine opatione mortua est. sine dilectione ficta. N̄mc Iacobus.
Sic corpus sine spiritu mortuum est sic fides sine operib⁹ morz

tua ē. de 2° di. ap². Si habuero fidē ita ut mōtes trāfferā caritatē
ac n̄ hēam vel sū sic r̄ vitam hoīs pbāt mor² r̄ calor. Ita mor² o
patōis r̄ calor dilcōis fidei pbāt vitā. 3° dōm de fidi q̄titate h̄
est q̄ magna eis debeat. Debet autē esse tanta. vt de corde in os
de ore in opa se extendat qd̄ insinuare vī ḡg. di. de integritate fidi
līgwa mens man² req̄rat vt in ore duoz vel triū testiū stat ome
vbuz in p^o deficiūt hētici. in 2° iudei. In 3° mali xp̄iam. Scdm̄ ad
integritatē matialis dom² faciēs ē sup̄ edificitiū eo q̄ ex solo fūda
mēto q̄ntūcūqz bono nullaten² d̄stat dom². Sic ad itegrandā
domū sup̄ fūdamtū fidei sup̄ edificitiū ē ponend². qd̄ n̄ ē aliud nisi
fortissima spes ad domū erigēda. Nā si q̄s tantā hēat fidē ut ec̄
mōtes trāfferat. si spē n̄ adiūxerit n̄ saluat. Hic iac. ij. Tu credis
qm̄ vn² ē d̄s bñfacis. r̄ demōes credūt. r̄ d̄remiscūt. s̄z qz spē n̄
hnt̄ id̄ n̄ saluānt. Iuste ac̄ p̄ sup̄ edificitiū p̄ sub̄ itelligit̄. qz si c̄ edifi
ficiū s̄ erigit̄. sic spes sursum erigit nos ad deum. r̄ qz sine spe n̄o
saluabit̄ ideo de spe ad deū fiducialit̄ h̄nda mouemur crebr² in
script̄a. hic ec̄i. d̄z. Respicite filij hoīm r̄ scitote qz null² spauit
in d̄no r̄ d̄fusius ē. pm̄sit̄ i mā d̄atis ei² r̄ derelict² ē. r̄ itē in ouz
nos domus p̄ ysa. lxx. q̄ hēbit fiduciā mei h̄ditabit montē sc̄m
meū r̄ itēmmat. habete fiduciā ego sū. Ac si dicat. n̄ sū vn² de ple
be. q̄ vel mentiar̄ ip̄mittēdo. vel sim̄ ipotens insolūdo vel ipius
in volēdo. s̄z sū vitas infallibil̄ omp̄s in refragabil̄ caritas i acti
gibilis. Ven² qz n̄ c̄is spes venet̄ in osp̄m̄ dei. Distingwendū ē d̄
spe vt sciam² q̄ n̄ra spes obtineat qd̄ spat̄. pp̄t̄ qd̄ sciend² qz ē tri
plex spes. s̄. maled̄ca p̄suptuosa. sc̄ta q̄re d̄nica. xx. sm̄oe Cōfide
fili. Terciū faciēs ad integritatē dom² matialis ē tectū. i. sine cui²
d̄plem̄to nullaten² d̄stat dom² p̄ qd̄ tectū caritas itelligit̄ q̄ in
sā script̄a op̄ire d̄z p̄c̄ta sic tectū. vn̄ p̄i. Vm̄sa delicta op̄it ca
ritas. It̄ p̄ Ezech. d̄z. Exp̄adi amictū sup̄ te. r̄ op̄ui ignomiā tuā
qd̄ de caritate d̄z itelligi q̄ abscondit̄ ome malū ab oculis maiesta
tis. vn̄ sic auz sup̄ ductū oī metallo nobilitat̄ ill². Sic caritas a
h̄is op̄ib² sup̄ducta oīa nobilitat r̄ gratificat ap̄s deuz. h̄mc in
apok. d̄z. Suadeo tibi em̄ auz vt locuples fias Ven² qz sm̄ bñ.
Maḡ res ē amor. s̄z sūt i ea ḡdus in quib² p̄ficiū² pl² r̄ min². pp̄t̄
qd̄ sciend² qz sūt tres grad² n̄ quib² diuisi diuisimode p̄ficiūt. Sūt
n̄. q̄ deū diligūt p̄ cib². in oib². exclus̄ cib². Or̄io p̄ oibus deuz
diligūt q̄ cū deo trena diligūt p̄ oibus tñ deū. q̄ sic bona t̄palia
diligūt vt n̄ amittāt cēna. hac caritate n̄ ē inferior cū salute de q̄
di. bñ. Ad oīs hoīes sm̄ indulgentiā sint oīa v̄sa vob̄ salua si tñ
n̄ra h̄ ē iustis laborib² r̄ fidelib² exercitijs ac̄sita. h̄ tñ saluo. ne i
eis² r̄ p̄ eis d̄m̄ offēdat̄. ne h̄ pl² q̄ deū diligatis. s̄z amo
rē dei his cib² p̄ferat̄. qd̄ tñc facim² si i rex̄ ac̄sitiōe fructōe et
dispēsatiōe in d̄nm̄ non peccamus. sic ergo nobis que sup̄petunt

exterius fiant q̄ten⁹ a supne discōis studio aīm nō inflectant
Sc̄do sūt alij p̄ficientes in caritate et deū in oib⁹ diligūt vt q̄c̄q̄
de terreis reb⁹ tractāt. h̄ solū faciūt p̄p̄t deū. Vñ in labore ma
nuū cibo et potu et q̄c̄q̄ opis occurrit intēdūt placē deo scientes
et p̄ oculis h̄ntes q̄ ad h̄ oia trena data sūt vt i eis d̄no placeāz
et iō sūma student diligētia vt ea in finē debitū ordināt qd̄ ē d̄s
h̄inc ap². Q̄scunq; factis siue in v̄bo siue in f̄co ad laudē dei fa
cite. n̄ q̄si hoibus placētes s; deo q̄ p̄bat corda. h̄ic h̄i. Sūt q̄ sp̄
p̄ oculis h̄nt n̄ tam qd̄ agunt s; q̄ agendo intēdūt. cū. n. cia tre
na creata sint ad alliciendū diligant vt arra. Nam s̄m aug. Ad h̄
dat sp̄sūs arrā vt in arra sua ipe amē. Ol² ē. n. qd̄ ad² dare di
sp̄sūt. h̄ ē seipm tu s^o ne plus debito diligas arrā ne p̄das eū
q̄ tibi d̄ulit arrā. Tercio sūt alij q̄ sp̄retis cibis ne fiāt eis i mu
scipulā solū deū diligūt. et oia cum ap̄lo vt stercora arbitrant̄ n̄
aliud cogitātes. n̄ intēdentes n̄ cupiētes ex oibus n̄ deū. flent
p̄desidio suspirāt i meditacōib². et n̄ pullat in eis n̄ d̄s di. cū p̄s
Quie. n. ē in celo et a te q̄ vo. sup̄ ē. dese. caro m. et cor m. de²
cor mei. et ps mea d̄s meēnū hac delicatissima et oī laudē diḡssi
ma caritate h̄undabāt p̄res n̄ri. c^o nos mibi et indignū minutissi
mā fimbriā. vt possem⁹ attingē. Ipi sūt de quib⁹ d̄r. Nili. Vidim²
q̄sdā de ḡne ḡygātaneo. in q̄z ap̄tōe q̄si locuste videbamur. qz
bona dei q̄ ipi i maxia possidebat nos i mīmo n̄ h̄em⁹. Eya d̄ne q̄
in tua pietate q̄ris i nobis occasiōz misendi vt p̄ no tuo affectui
satisfatias. h̄z tepide et negliētis d̄satisfatōis iacturā suppleat et re
sarciat h̄ūilitas d̄fessiois n̄re vt q̄ n̄ laboram⁹. qz n̄ posse nob̄ vi
demur d̄suctudie cū et negliētiaz n̄raz victi vel poti⁹ ifesti sal
tē i sudore lac̄maz et rubore vltus n̄ri accusem⁹ nosmetipsos vt
q̄ in grāz nois omb̄rā et p̄sonale qd̄dā figm̄tū p̄fcois ap̄t hoies
extē⁹ i d̄ui² m̄f⁹ ap̄t te d̄ne d̄scie n̄re i spectrozē agnoscētes pau
ptatē n̄ recedam⁹ a p̄itate et v̄itas libabit nos adinuāte ihu x̄po

De eodem

Vndate domū d̄ni ij. palip. xix. di. crif sup̄ illo v̄bo mat
Demtenciā agite. p̄nia cor mūdāt. sensū illuiat. aīas scifi
cat ad suscipiendū deū. inficora p̄pat. natalia repat. ḡtuita recupat
deo recōiliat angelos letificat. merita multiplicat. demōes fus
gat. carnē domat. sp̄m roborat. celū impetrat. Habita s^o in p̄ozī
b² dom⁹ distictōe distm̄cteqz dom⁹ hic intente edificatōe. Nūc
suato ordie et s̄m aug. sn̄iaz i p^o s̄mone ap̄positā dicendū ē de edi
ficatōe dom² mūdātōe. cui d̄ucientē de sūt v̄bū ap̄positū. In q̄ duo
intelligi² scz dei exhortatōez. sc̄do exhortatōis specificatōz. Ori
mū ibi mūdate. sc̄dm̄ ibi domū dei Occasione huius mūdationis
tria p̄ordiez p̄fēc̄n̄ ur. p^o d̄ p̄cōn̄ effēc̄ione. 2° d̄ pene obligatōe
3° de p̄ctōz mūdātōe. De p̄mo sciendū q̄ btūs. Gre. exponēs v̄bū

je. di. Peccata nra dimiserit int nos et deu di. Mra q peccauit a deo
se diuidit. Si aut peccata stinualet a deo longe recedit. s; si ea stin
nuitate pspitas sequit et nulla disciplina. nlla discretiois increpa
tio ad cor reuocat in diuisione q; int se et deu fecit. ec libellu repu
dij accipit vt ia velud aliena delicta faciat mla q vlt. et subiugit
et in nece e vt peccates quosq tato ofidem? apli? misos qto eos
ospici? i sua culpa ampl? sine flagello delictos. qz despatis egs
medici qcqd poposcerit dari picipiunt. et eis q ad salute rduci pnt
q appetut dare d dicit ex qua repudiatoe dei et aie sequit ome ma
lu. q cu oia nemo psequi possit eo qd de infimtis no e dare sciaz
aliq tm mala ex hijs psequimur. pp? qd sciens q septem mala incur
rim? ex pctis. q in se stinet ome malu. scz oim bonoz puatoz me
ritorie vite mortificatoez cim bonoz opm frustratoez. vniuialis
ecclie sepatioz. regni celestis exclusioez dei et cim scoz offensioem
pene obligatoz. h psequites p ordime. p? dicim? q; cu pctm omit
tim? oia bona q vnq fecim? euanesunt. hic nui d; Dies pores ir
riti fiant. qm polluta e scificatio ei. jte Ezech. Si autit se iust?
a iusticia sua et fecerit iniquitate nuq; viuet. ois iusticias eius qs
fecit no erut in meozia. Secdo ex pcto amisso incurrim? meritorie
vite mortificatoz. d; q d; Ezech. xvij. Mra q peccauerit ipa mor.
Itē jac. j. Detm cu ofumatū filit gnat morte pmo qd detri? e gnat
plus q; morte. qz tales moriunt bonis et viuunt malis qd pulcre fi
guratu legim? luc. iij. in eo q incidit in latrones. qz spoliatu gtu
ritis et vlnatu nafalib? semiuuuum relinqrunt. hic aug. Vea mors
est q; hoies no timet et h e sepatio aie a deo q est bca vita aiaz.
De q bi. Qua mici? me puares o amara mors vite vsu. q; fructu
Na vita sine fructu gnuoz e q; mors. Tertio ex pcto incurri? bon?
opm frustratoz q; min. mibil. n. face p? mortu? qd iuuat nil oio.
hinc psa. j. d;. Cu extederitis man? vras autā oculos meos et cu
multiplicaueritis ofos vras no exaudea vos man?. n. vte sanguie
plene sūt et sequit. No g? offeratis vltra sacrificiū frustra incēsu
abhoiatio est in sabbata et solēntates vras odiuit aia mea facta
sūt in molesta. hinc je. Frustra multiplicabis me ditinas sanctas
n erit tibi Quarto ex pcto incurrim? vlis ecclie sepatio. Sum?. n.
tanq; mēbz aridū qd abscisu a corpe nullā recipit influentiā. de
hijs figuratu legi? Lem. xij. Omi tpe leprusus et immud? habitabit
ex castra castra. Itē nui. v. p. c. filijs isrl vt eiciant decastris oēz
lepru. Vn tales dicē potest illud je. xv. Ve in mat mea vt qd me
genuisti vin rize vin discordie. nec fenerani neq; fenauit in aie
qs ois maledicūt in. Quito ex pcto incurri? regni celoz exclusio
onē. hinc de talib? Mat. d; Miferē a nob regnū dei et dabitē gēti
faciēti fructū ei? hic ap? j. Cor. vj. An nescitis qz iniq regnū dei
non possidebūt jte psa. xxxv. Mala bestia non ascēdet. Na pctoz

iusto noie mala bestia dicitur quia secundum philosophum. Homo cum in honore esset non intellexit operatus est. Sexto ex peccato incurrimus inferni damnationem. De quibus dicitur in psalmo. Erubescunt impii et deducantur in infernum de quibus dicitur job xx. ducunt in bonis dies suos et in puncto descendet in infernum item Ezechiel xxix. Descendunt cum armis suis hoc est cum opibus suis quibus contra dominum pugnaverunt. Septimo ex peccato incurrimus dei et omnium sanctorum offensio quod inter omnia mala pessimum iudicatur. quia offensus creatoris omnia creata peccatoribus indignatur et merito vltimi iniuriam creatoris. Sic dicitur. Ecc. Creatura tibi factori deserviens excandescit in tormentum ad usus impiu et item. Armabit creaturas in vltimis inimicorum. quia ad sensum euidentissime iam videtur. prope quod mandatur nobis in lege ubi dicitur. Ne offendas dominum deum tuum quoniam abhominatio est illi. Sequitur secundum principalem scilicet de pene obligatio que nuncio sequitur per peccatum dicitur job. Luet omnia que fecit nec tamen desumet et in Ecclesiastico de omni errato deducit te dominus in iudicium. hinc job dicitur. Verebar omnia opera mea sciens quod non peccasset delinquenti nequaquam deest peccatum. quia delictum sine vltimo non dissoluitur. aut. non homo penitens in se punit. aut deest homo in homine vindictas percipit nequaquam. igitur peccatum peccatum. quia nullatenus sine vltimo relaxatur. et quia ut visum est peccatum commissum inevitabiliter ad penam nos obligat. Ideo videndum est que pene nos obligant ad emendam. que sunt quatuor que in sacra scriptura lucide repimus. aut. non peccata commissa diluimus per penitentiam et contritionem. vel per dei flagellatorem. vel per purgatorium expiationem. vel per eternam damnationem. que quatuor licet sub dubijs verbis esse debent. nobis proponunt ubi dicitur. Omnis qui fecerit legem dei diligit iudicium erit de coeli in morte sua in iudicium suum in exilium suum in damnationem sube. vel certe in carcerem. inter que quatuor potissimum atque leuissimum est carcerem. in penam sustinet. Sequitur tunc principale scilicet dicitur de peccatorum mundatione sui emendatione que est per penam faciendam. Verum quia secundum Augustinum. Penitentia est medicina que si forte habet efficaciam influit in omnes partes ubi latet morbus peccans. sic vera et fortis penitentia debet se diffundere ad omnia loca. ubi morbus peccatorum latet. Sunt autem tria loca in quibus peccatum scilicet in corde de peccatis defendendo. In ore male et perfide loquendo. In opere turpiter agendo. Ad haec tria loca est et penitentia extendenda que in corde est incipienda eo quod peccatum omne in corde principaliter habet ortum que videlicet penitentia cum in corde incipit vocatur contritio. Si vero usque ad os processerit vocatur confessio. Si vero usque ad opera perveniat est et dicitur satisfactio. Si igitur volumus efficaciter penitere. Primo habeamus in corde contritionem. de qua dicitur per Mich. Dole satage visio spon quasi putriens. Et ieremias. Luctum virginum fac tibi planctum amarum. Secundo penitentia usque ad oris confessionem se extendat et tunc dicitur accusatio vel confessio. De qua dicitur job. i. Si confiteamur peccata nostra fidelis est deus et iustus ut remittat nobis peccata nostra. Tertio penitentia usque ad satisfactionem operum extendatur. et quia in operibus multipliciter peccamus. ideo necesse est ut emendatio multiliter subsequatur. hinc est

est qm in collatōib⁹ p̄m multa ponunt exercicia q̄b⁹ p̄c̄a possū²
abolere ⁊ ad puritatis gr̄am puenire jō p̄ eā que dicta ē d̄trico
De q̄ dicit petr⁹. Deitemini q̄ ⁊ dicitur ut deleant p̄c̄a v̄ra
Sc̄do p̄ ōfessōz sic d̄z in ps̄ dixi d̄fitemini adū. me. i. iusti. m. de.
⁊ tu. r̄c̄. ⁊ it̄m alibi. Narra inq̄tates tuas vt iustificaris. Tercio
p̄ laboris exercitacōz vt in ps̄. Vidi hūilitatē meā ⁊ labo. n. ⁊ di.
cia pec. mea. Et ap̄. Obsecro vos p̄ m̄iaz dei vt exhibeatis cor
pa v̄ra hostiā sc̄az deo placentē. Quarto p̄ elēosinaz largitōz de q̄
Thob. iij. Elimosina ab oī p̄c̄o ⁊ a morte liberat. Ec̄i. iij. Sic a
qua extinguit ignez. ita elēosina extinguit p̄c̄m. hic Luc. Date
eleosinā ⁊ omnia mūda sūt vob. Q̄nto purgamur p̄ ōfoez de q̄ d̄z.
Ec̄i Ora d̄m ⁊ te curabit. ⁊ ps̄ Ego clamaui qm̄ exaudisti me
de⁹ It̄m in ewan⁹ di. v̄itas M̄mē amē dico vob̄ q̄c̄q̄ orantes peti
tis r̄c̄. Sexto p̄c̄a nob̄ dimittunt. ap̄ d̄lcōz de q̄ di. ap̄. Carit
tas op̄it multitudiez p̄c̄tōz Septio ē indulgentia. de q̄ d̄z. Mat̄
Dimittite ⁊ dimittemini ⁊ it̄m Si dimisit̄s hoībus p̄c̄a eoz d̄i
mittet vob̄ d̄ns delicta v̄ra. p̄ enlatōez istoz ⁊ ad alioz mul
toz subiūgiē in collatōib⁹ p̄m. Videtis q̄tus adit⁹ m̄ie patefe
cerit clemētia saluatoris. vt n̄o salutē cupiēs d̄spatōe franga
cū videat se tantis ad vitā remedys invitari. Quisq̄s indulgētiā
suoz criminū desidat puenire p̄dictis semetip̄m aptare studeat
instrumētis. Si ḡo ad plenū cupi⁹ areā d̄sc̄ie n̄re mū dare ⁊ sco
pare ex p̄d̄cis oīb⁹ ⁊ adhuc alijs multis scopā faciam⁹ q̄z ad m̄c̄d̄
ex multis v̄gulis sūt collectis vna scopa ōstringit. de q̄ di. ps̄. Ex
ercitabar ⁊ scope sp̄m meū. p̄ q̄ scopa em̄dari possum⁹ s̄m apo
stolū ab oī inq̄namento carnis ⁊ sp̄s p̄ficientes sc̄ificatōz n̄iaz
in timore d̄ni prestante. r̄c̄

De eodem.

Om̄ tuā d̄ne decet sanctitudoz. ps̄. lxxxij. Sc̄us ap̄ba
dauid tam ex d̄ne p̄nc̄ie xp̄ientia q̄ sacre scrip̄e intelli
gētia secretoz dei d̄sci⁹ nouit deū h̄re p̄delicijs eē cū fi
lijs hoīm vt d̄z in ps̄. It̄ez nouit deū eēncialit̄ s̄m desidare vt i
nob̄ h̄eat m̄sionē. amirando ⁊ optando dixit v̄bū ap̄ositū d̄cmū
tuā d̄ne decz r̄c̄. N̄c̄ si dicat qz tu de⁹ magn⁹ ⁊ sc̄us dulcedie tue
dilectōis dignans h̄icare in nob̄. decet oīno domū tuā. i. aīas
n̄ras esse sc̄as q̄ ip̄e d̄ns mouē oīdit di. Exo. Sc̄a estote qm̄ e⁹
sc̄us s̄i Quia sic sap. j. d̄z in malivolaz aīam nō introibit sap̄ia nec
habitat in corde subdito p̄c̄o. s̄z sic ibidē vij. d̄z. Transfert se in
aīas sc̄as ⁊ iō si deū in aīab⁹ n̄ris a. p̄imus n̄c̄e est vt p̄ deuota
exercicia nos sc̄ificem⁹. Que sint aut̄ exercitia q̄ nos sc̄ificant. p̄
ōfētōz p̄tōficū edocemur. Expedito p̄o s̄mone d̄ dom⁹ distic
tōe disticte dom⁹ edificatōe. edificate dom⁹ em̄datōe. Nūc
dicend⁹ ē de dom⁹ ōfocratōe siue sc̄ificatōe q̄ si sanctificare cupi
mus n̄c̄e ē vt pontifices imitemur. qz sic p̄tōfices materiale

domū materialibus exercitijs sanctificāt. Sic nos spūalē domū
spūalibus deuotōibz cōsecram⁹. Quibz aut exercitijs dom⁹ dei q̄
sūt amme nostre sint cōsecrande docet nos bñ. Quādo ecclia ma-
terialis p man⁹ pontificū dedicata est dño pp̄ nos sine dubio
factum est. vt ⁊ nos desiderantes corda nra dño dedicare ita fa-
ciamus idem in nobis spūaliter impleri necesse est que in parie-
tibus visibilibz p̄cesserunt. iōez ⁊ si vltis scire h̄ vtiqz sūt aspersio
inscriptio erectio. illūmatio. m̄nctio. bñdco. hec vt ait bñ. visibi-
li domo faciunt pontifices. hec ec̄ eadē xp̄s assistens pontifex
futurozū bonozū invisibilit̄ opatur in nobis. Volentes igitur cor-
nrm dño dedicare aspergamur ymbre lacrimaz sudore peniten-
tie. que videlicet lacrimae tante sūt virtutis vt de p̄stibulo dyaboli
dedicent domū dñi. De hijs lacrimis d̄r p̄sa. Plorans nequa-
q̄ plorabis aug⁹. O fortis lacrima vincis inuincibilem. Ligas ci-
potentem. pp̄ qd̄ omnia alia affectū habēt sup̄plicantis lacrima
vero virtutē cogentis. vnde dñs p̄ p̄sa. pp̄bam. Non me inebria-
sti adipe lacrimaz tuaz. Verū cū sint diuisa lacrimaz ḡna sm̄ di-
uersitatē deuotionis ⁊ statū sanctitatis sm̄ q̄ inuuit. iē dicens
diuisiones aquaz deduxit oculus meus. Quod v̄bum Greg⁹. ex-
ponens dicit. Diuisas quippe ex oculis aquas deducimus q̄ndo
peccatis singulis disperditas lacrimas dam⁹ vel q̄ singulis de-
uotōibus singulos fletus imptimur. Sciendū ḡ q̄ omnibus
diuersitatibz cōsideratis sex inuenim⁹ genera lacrimaz. Sunt. n̄
lacrimae cōpunctōis. deuotionis. cōpassiois. pp̄e miserie cōsiderati-
ōis amoris siue dilectōis vehementissimū desiderij accensiois
Sed quia de hijs speciebz lacrimaz longū esset p̄sequi de p̄mis
tribus tantum p̄ dedicatione cordis nostri p̄sequamur. Prime
ḡ lacrimae dicunt̄ cōpunctōis. que tunc non immerito p̄fluunt
⁊ prouocant̄. Cum scdm̄ bñ. Ascendit homo ad tribunal mentis
sue vt audiat causam p̄terite vite sue. Assit timor carnis. testis
cōscia accātrix mēoria ⁊ sic reuoluat ⁊ reogitet ānes suos ī amari-
tudine aie sue q̄s sic faciēs n̄ cogat̄ prūpe ī lacrimas di. illd̄ heu in-
domme quia peccavi nimis in vita mea. Secundae lacrimae sūt de-
uotionis que tunc p̄fluunt. quando homo in deuotione sua inci-
pit reuoluere ⁊ cogitare beneficia que ei contulit de⁹. oritur quedā
dulcis deuotio ⁊ fiducia de vema ⁊ amicitia cōsecenta. ex quibus
gaudium spūale accipitur. ⁊ ex hoc cōcepto gaudio dulces lac-
rimae p̄fluunt. Vnde bñ. Felix anima que omnia beneficia vel sal-
tim precipua studiose colligere ⁊ ante oculos mentis digna cu-
gratiarum actione reducere curat. p̄fecto cum fuerint in vascu-
lo cordis p̄stillo crebre meditationis cōtusa atqz d̄rita. demde
igne sancte desiderij simul decocti ⁊ demū impingwata oleo leti-
cie erit longe precōsior ⁊ aspersio excellentior p̄ore. Et sciendum

et primi fletus species non longe querunt. Nam penes nos absque labore reperimus ac de ortulis nostris copia talium pro facile tollimus. Quis enim non ad manum habeat iniquitates et peccata si non dissimulat. Secundo vero fletus spes terra nostra nequaquam profert sed procul et de ultimis fimbriis eam nobis requirimus. Tercie vero lacrimae sunt passionis que ambas priores antecellunt. Hec autem lacrimae fiunt de necessitatibus pauperum anxietatibus oppressorum culpis delinquenciam et postremo de omnibus quolibet miseriorum erumpunt. Unde beatus Hieronymus. Multe miserie collecte atque oculis pietatis inspecte ipse sunt spes de quibus vngenta optima proponunt. Vngenta lacrimas vocans. hec tamen gratia lacrimarum dominus transfiguravit in se relinquens nobis exemplum ut et nos ita faciamus. Primas enim fleuit lacrimas in passione propter dolum et puncturas amarissimas sentiens. Secundo lacrimas deuotionis fudit super lazarus. cuius enim reuolueret memorie uniformem voluntatem inter se et proferens dicens. Gratias tibi ago pater quia semper me audis cum hijs verbis fudit lacrimas deuotionis. Tertio fleuit lacrimas passionis cum super ciuitatem fleuit dicens. Si cognouisses et tu. Secundum quod ad dedicationem templi necessarium est inscriptio. Hec autem inscriptio nihil aliud est nisi quorundam frequens et otinua memoria. quae ita infixa impressa et inscripta debent esse cordi. ut eorum unquam obliuiscamur. Primum est de illius inscriptio ita radatus et medullatus debet esse impressa cordibus nostris ut eius unquam obliuisci valeamus. Unde deus. Caue diligenter ne aliquando obliuiscaris domini dei tui proserui. Adhereat ligula mea faucibus meis etc. Ecce. Gratiam fideiussoris tui ne obliuiscaris. Dedit enim pro te animam suam. Nam ex tali memoria carnis cogitationes et opera hominis sanctificantur ut nobilitantur unde Cant. Dene me sicut signaculum super cor. Thob. Audi fili mi verba oris mei et ea in corde tuo quasi fundamenta aedificae omnibus diebus vite tue in mente habeto deus. aug. Quid salubrius quod honestius quod dulcius quam omni hora eius meminisse qui nulla hora obliuiscere nostri et sine quo nulla hora viuere possumus. Debemus autem deum inscribere cordi nostro dupliciter scilicet quantum ad diuinitatem et humanitatem. prima facit admirationem. secunda imitationem. De prima dicit apostolus. O altitudo. de secunda petrus. christus passus est pro nobis quantum ad diuinitatem quae secundum beatus Hieronymus. nihil capit deum nisi ymago eius secundum humanitatem ad imitandum eum. Unde beatus Hieronymus. Ad ymaginem humanitatis dei oportet nos conformari. si ad ymaginem diuinitatis eius volumus reformari. Secundum quod cordi nostro inscribere debemus sunt dei precepta et maxime illa sine quibus non est salus. unde qui in matrimonio est constitutus scribat in corde suo precepta matrimonij et talia obsequia quae oportet eius exhibere domino de matrimonio. Similiter qui in religione est factus et sic de reliquis. unde deus. Audi israel precepta domini et ea in corde

tuo quasi in libro scribe ibidē. Verba q̄ precipio tibi erūt in corde
tuo et narrabis ea filiis tuis et meditaberis ea sedēs in domo tua
et ambulans in itinere dormiensq; atq; cōsurgens et ligabis ea q̄st
signum et mouebuntur inter oculos tuos scribesq; ea in limine et
ostijs domus tue jē. Dabo legem meam in visceribus eorum et in
cordibus eorum scribam p̄. Fili ne obliuiscaris legis mee. Eccl̄
Micioza te ne q̄sieris et maioza te ne scrutatus fueris s; que pre
cipit tibi deus illa cogita semper. Scdm q; scribere debemus in
corde nostro est offensa contra dominum deum nostrum nostris
crimibus offendimus. Vnde deu°. Memento et non obliuiscaris
quomodo ad iracundiam prouocaueris dominum deū tu
um. hec enim nec sine dolore et pudore de cordibus nostris non
debet aliquo modo recedere donec ipse deus misertus nostri hanc
scripturam debeat. Nam et hoc ipse pollicitus per prophetam est
Ego enim delebo ut nubes iniquitates tuas propter me hec t̄plex
inscriptio cordis nostri prefigurata est inscriptione ecclesiarum
que fit in triplici genere literarum. Sunt enim hebraice grece et
latine. Tercium quod in dedicatione ecclesiarum agitur est circum
quaq; in pietib; crucis infixio. Sic et nos in dedicatione cordis
nostri crucem erigamus eam cōtinua deuotione memorando h
autem crucis erectio licet ad omnia bona impetranda et omnia
mala amouenda summum sit antidotum s̄m Bñ. dicentem. Das
sio tua domine vltimum refugium singulare remedium et valet
tantum ad quinq; precipue sc; ad sui passionē sui imitationem
temptationum repressiōem. ad tribulationum dulcorationem
dei attractionem. De primo bñ. Respice o homo oculo mentali
pro te patientem et saltem cōpatere qui pro te passus est. De 2°
petrus. xp̄us passus est pro nobis vobis relinques exemplum
ut sequamur vestigia eius. De tercia figura precessit de serpente
eneo. quam qui respexit sanatus est amorsu serpentis. De q̄rta
similiter figura precessit Exo. vbi legitur. Q; cum in Marath po
pulus aquam pro amaritudine bibere non potest p̄ tactū ligni
q̄d similiter fuit amarū aque verse sunt in dulcedinē eccl̄. Nōne
a ligne indolcorate sunt aque. Quinto q; magis presentis est ne
gorij dicit bñ. Gaudet celestis sponsus thalamumq; cordis libe
ter ingreditur vbi passionis sue ignomiam. et resurrectionis glo
riam sedula videlicet cogitatione versari ibi adest sedul; ad est
libens. Hanc crucis erectionem fecerat sponsa xp̄i que dicebat
Fasciculus mirre dilectus meus mihi Bñ. Et ego ab inuente mea
etate hunc fasciculum mirre de omnibus amaritudinibus domi
ni nostri 2̄. Idem Sit quisq; habet sensum quantum xp̄iane
pietati expediat saltem aliqua hora diei passionis ipsius sic redē
ptionis actenci; recolligē beneficia ad fruendū suauitē i cōsciētia

Quartum est luminum accensio que ad dedicationem ecclesiarum
necessario affiguntur Sic etiam in dedicatione cordis nostri p^r
predicta Dominus accendit lumē et illuminare dignatur corda
et corpora nostra hec illuminatio nihil aliud est nisi caritas dei
que diffunditur in cordibus nostris per spiritum sanctum qui
dabitur nobis. In lumine autem tria sunt scilicet ardor splendor
mitior. Sed est differentia inter splendorem et mitiorem. Nam splē
dor est in fontali principio luminis splendens in seipso. Sed mi
tozem in exterioribus transperens in extrinsecis cordib⁹ opacis
Similiter in lumine spiritali scilicet caritate tria predicta sunt
scz ardor splēdor mitior. per ardorē caritatis fruitione. p splē
dorem spiritalium bonorum cognitionem per mitiorem p^rimoziū
edificium accipimus de primo amore scz fruitione di. bñ. O dul
cis affectio eo suavior quo totum diuinum est quod sentit et itez
Verus amor. vt venerit om̄s in se traducit affectus et captiuat.
Gre. Cum mens nostra in dei dulcedinis amore accenditur. om̄e
desiderium presentis vite leuigatur. De secundo scribit bñ. In
lumine caritatis duplex cognitio scilicet dei et mei. de dei cognitōe
caritas magis ac magis incenditur. Impossibile enim est deum
cognoscere et non amare. De cognitione autem mei humilitas p
creatur. Est itaqz cognitio tam necessaria ad salutem q̄z necessa
ria est dilectio et humilitas sine quibus nullatenus erit salus de
tercio mouet dominus luceat lux vestre coram hominibus vt
videant vestra bona et glorificent patrem vestrum qui in celis ē
Quinto ad dedicationem necessarium est vntio per quam sana
ctificantur altaria. per quam vntionem signatur sancti spiritus
infusio dicit enim bñ. Q⁷ spiritus sanctus per viam amoris infū
ditur de uerte anime. Sunt autem hec verba eius. Cum voluntas
hominis eo proficit. vt amor fiat continuo per viam amoris infu
dit se spiritus sanctus spiritus vite adiuuans seu in oratiōe seu
in meditatione infirmitatem cogitantis. et cōtinuo memoria effi
citur sapientia cum suauiter sapiunt ei bona domini. intellectus
vero fit contemplatio. Est autem triplex effectus vntionis Vn
guntur enim mulieres vt pulcre fiant. vnde dan. Afferte mihi o
leum et smigmata vt laui. Secundo vnguntur reges et episcopi vt
in dignitatibus p^reficiantur. vnde in libris regum sepe dicitur.
Accipe cornu tuum plenu oleo zc Tercio vt homines ad gaudiū
et exultationem afficiantur Vñ ps. Vnxit te deus de² tu² oleo le
ticie per quod signatur qz per aduentum spiritus sancti hoīes
a peccatis mundantur. Secundo nobilitantur qz anime xp̄o de
sponsantur. vt sicut xp̄us rex est et dominus sic anime talium re
gine sint. Tercio gaudio ineffabili letificantur super omne gau
dium huius mundi Grego. Gustato spiritu desipit omnis caro.

Sexto ad dedicationem necessarium est benedictio que
ctio non incōgrue sequitur ad predicta qui enim vitam suam ta
liter compleuit vt in aute habitis est expressum • non immerito
benedictus a dom̃no qualiter autem et in quib⁹ ⁊ quomodo sit
benedictus innuitur in deu⁹ • xxvij • vbi dicitur • Si audieris vocē
domini dei tui vt facias atq; custodias mandata que ego preci
pio tibi hodie faciet te dominus deus tuus excelsozem cunctis
gentibus que versantur in terra vementq; super te vniuersę bene
dictiones iste • Prima benedictus tu in ciuitate • Secunda bene
dictus in agro • Tercia benedictus fructus ventris tui • Quarta
benedictus fructus terre tue • Quinta fructus iumentorū tuorū
sit benedictus • Sexta benedicta horrea tua • Septima bñdite
reliquis tue Octaua benedictus eris ingrediens ⁊ egrediens •
Non inimicos tuos qui consurgunt aduersum te corruent in cō
spectu tuo i deo benedicetq; te in terra tua quam acceperis • Su
scitabitq; te dominus sibi in populum sanctum sicut iurauit tibi •
Videbunt omnes terrarum populi quod nomen domini i muoca
tum sit super te habundare faciat te dominus omnibus bonis •
Benedicet cunctis operibus manuum tuarum fenerabis gentib⁹
multis ⁊ ipse a nullo fenus accipiet Constituet te dominus de⁹
tuus in caput ⁊ non in caudam ⁊ eris semper supra et n̄ subter zc

A 977071

